Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

[Super Digesto novo 1]

Bartolus <de Saxoferrato>

[Venedig], 20. Mai 1493

Incipit liber .xl[i]. De acquirendo rerum dominio. Rubrica

urn:nbn:de:bsz:31-319559

Visual Library

e d Qui fra treſ. te ſtis dicat. qd ſi teſtis dicat videt mihi. et vide.l.i. ff. de uen.inſpi.z.l. qd tñ.§.ſi arbiter.ff. de arbitris.

¶ De acq. rer.dñio.ru. a q Quarũdã.z vide glo. no. h p glo. modos acq rẽdi dñium. de qb° p barto.in.l. in rẽ.ff.de rei vẽ. b ¶ Oĩa igit. pone fuit.ad de qd nota. bar.i.l.pſenti ad fi.prin. .C. de his q ad eccle.confu.

c n Natura liter.§. apium qq. ſtatuto cauet. utruz ſemel ſcholaris reuerſus hẽat priuilegia ſcholarium.vide no. p bart. z ibi dixi i.l.ex eo de teſta.mil. z in.l. p hãc .C.de aduo. diuer.iudi.z ita videt hoc intelligendũ ſm ibi dicta add. qd bar. i ↄſilio icip. ſtatuto uniuerſitatis zc. dic ꝙ ſi ſcholaris dz ſoluere tm pro matricula et ſteterit abſẽs p quinquenniũ z ſic pdiderit priuilegiũ nihilominꝰ ſi reuertatur z velit eẽ ſcholaris nõ tenebit iterũ ſoluere p matricula. allegat tex. in.l. ſi.C. de priui.li.xij. adde pulchre z latius no. p bar. in.l.aut facta.§.tps. de pe. z vide plura de ſcholare abſente z doctore an pdant priuilegiũ z ſalariũ p bal. in auc.habita.i .viij. col.C. ne fili. p pa. z iſtis adde bal.z pau.de caſt.i.l.filio. in prin.de li. z poſthu.

z iſtã lec. tene mẽti ad hoc. ¶ Secũdo no. ꝙ ille q renũciauit liti poſtea repellit.l. poſtquã.C.de pac. Sz an renũciãdo iſtãtie uideat renũciare liti.iſta glo. uidet dicere ꝙ ſic. ſed eã reprehẽdit Cy.in.d.l.poſtquam.

¶ Explicit liber.xli. Incipit liber.xlij. De acquiren.re.dominio. Rubrica.

Quarundam.

q ¶ Op. qa d iure ciuili acquirit dñium. So. dñiuz ẽ de iure gẽtiũ. ſed modus acquirẽdi dñium ẽ de iur ciuili. z uide glo.[a] q̃ modos põit z icipit romãe p excellẽtiam zc. z adde unũ.ſ.p ſniam: ut uidebitis i.l. põponius. in.§.qui iuſſu.ĳ.de acquir.poſ.

Ex.§.ſequenti.

¶ Si relaxatur idebite carceratus dz taliter relaxari ꝙ difficilis ſit eius perſecutio.

Omnia igitur.

Lego uſqz ad.§. illud.in.l.naturaliter. ¶ Op. ꝙ hõ i nullius bonis ẽ: z tñ nõ cõcedit occupãti. dic ut i glo. z i.§.fere.iſti. de re.diui. ¶ Op.ff.ad exhibẽ.l.theſaurꝰ. z.ĳ.de glã.le. .l.i.uolo igredi i cãpũ tuũ ad aucupãdũ z te phibẽte igredior: an mihi aucupãti acqrat ius.et glo.remittit ad.l.diuꝰ.ff.de ſui.ru.pdi. Cõtrariũ no.i.§.fere.iſti.de re. diui. ſz glo.i.l. diuus.ẽ va: z illã tz Dy. ¶ Pone fuit[b] aliqs captꝰ i eccleſia pnũciat relaxãdus libertati pprie. dimittis eũ ire parũ z poſtea capis eũ an uideat ſatiſfacere. certe non: qa dz eẽ data libertas talis ſibi ꝙ difficilis ſit eiꝰ pſecutio: ut i pri.l. naturaliter. Addo tibi.l.q neqz.§.ſolutũ.ĳ.de vbo.ſigni.cũ glo. ſua.

Ex.l.ſequenti.

¶ Si icepi molẽdinũ z aliꝰ poſt me icepit z citiꝰ perfecit: an poſſum prohibere.

Naturaliter.

n

Illud.

¶ Op.i.l. lõbar. de uenatoribꝰ.l.pe.ſo.aliõ d iur illo: aliõ d iur iſto ſz d ↄſuetudie approbat opi. Trebatij. Et tene mẽti iſtã gl. quã allegaui i tra.d molẽdinis. Ego icepi facere molẽdinũ alius pfecit añ me. qritur an poſſum eũ phibere. z ſz rõnẽ iuriſcõſulti nõ: qa ubi icepimꝰ impfecte edificare nõ ẽ noſtruz: ut hic niſi pfecte capiamꝰ. Sz gl. dicit ꝙ ↄſuetudo obſuat in cõtrariũ: ſed de iure hoc teneo. et rñ.ad iſtã.l. z dic ut dixi i materia de molẽdinis.

Ex.§.ſequenti.

¶ Scholaris deponẽs aĩuz ſtudẽdi amittit priuilegium ſcolarium.

Apium quoqz.

Uſqz ad.§. gallinaꝝ. iſta.l.conſueuit allegari ꝙ accidẽs non mutat naturã: qa pauones nõ mutãt naturã pꝑter accidẽs. cõtra .ff.de poſtu.l.i.§.beſtias. z ibi glo.tãgit. ſz dic q̃dã inſunt ex pſumptiõe natur z illa ſunt mutabilia: ut i.c.ſemel malꝰ.ex de reg.iu.li.vi. Alia q̃ inſunt ex neceſſitate natur: z tũc aut q̃ris an mutabilis ſit ipa diſpoſitio naturalis: z tũc nõ ẽ mutabilis: ut h. Aut q̃ris utrũ effectꝰ ſeu executio diſpoſitiõis põt mutari z põt: ut h i ſi.z.d.§.beſtias. Põt eni eſſe unꝰ ſcholaris luxurioſus: tñ ſui bonitate mutat naturã ſuã z adaptat ad ſtudiũ. Nõ ergo pdictorũ iſpiciamꝰ. dic ſz diuerſas materias diuerſimode inſpicimꝰ: ut.d.§.beſtias. ¶ Ultio ſtatuto cauet[c] ne ſcholares ſoluãt gabellã. unꝰ eſt ſcholaris. recedit z ſtat p tẽpus et nõ reuertit. deĩde reuertit p iſtã ciuitatẽ z dic ſe ſcholarẽ an utat beneficio. Certe nõ. rõ ẽ: qa de poſuit aĩum eẽ ſcholarẽ: ut ẽ argumẽtũ hic.

Item que ex hoſtibus.

Lege uſqz ad.§.i.l.adeo. ¶ Ex glo.op.ĳ.e.l.ſi agris. z.l.ſi captiuus.§.i.ĳ.de capti. Rñ.iſtõ loqtur i rebꝰ mobilibꝰ: ibi i imobilibꝰ. ¶ Ulterius op.C.d dona.l.pe.§.iij. vitas ẽ iſta ꝙ illud mobile qd capit nõ efficit noſtrũ: ſz dz i cõi poni z aſſignari duci belli. z ẽ expſſe.xxiij.q.v.c. dicat aliquis. Facio unã.q. qdã de quodã caſtro habuerũt guerrã cũ.d.duce. mariſchalcus ibi cõcurrit z hũit ↄflictũ. mõ facta pace uolebat ſibi reſtitui dãnũ: an dz repetere. z dico ꝙ nõ: qa de iuregentiũ erat effectũ ſuũ qd cepit. z ſic de iure ciuili nõ tenẽtur depredãtes cũ licitũ fuit bellũ inter eccleſiam z ſuos ſubditos.

Deo quidem.

a

Cum quis.[e]

Ex alieno. i glo.q̃ icipit tria ſunt zc.i.§.nõ ſolũ zc. ſed ibi rõne ſocietatis uel mãdati uidet eẽ una pſona. uñ ſcia ſua uidet ſibi nocere: non aliena. In eadẽ glo.ibi.§.ſi duo zc. ſz ibi ſpãle i odiũ liberi hoĩs ſe uẽdẽtis: ut ibi no. z.l.iniqſſimũ.de iur. z fac.igno. ¶ In.e.glo.ibi.l.ſi.zc.eodẽ mõ rñdet: ut no.i.§.ſi duo.cũ glo.ibi.mediã dño zc. Iſta approbat inſti.e.§.cũ qs ex aliena. z facit in ar.ff.de uſufruc.le.l.ſz z ſi quid.§.ſedulas: ſecundum Ja.de are.

No regione.[e]

p In una ciuitate eſt ſtatutũ ꝙ qlibet põt ptẽdere tignũ uſqz ad mediã partẽ uie. mõ duo uicini fuerũt concordes facere pontẽ ſimul: ut unuſqſqz ptenderet uſqz ad mediũ: an põt fieri z vr ꝙ nõ: ſz reduxi ad rõnẽ huiꝰ.l. qa aut p idiuiſo poſſideo.

Ua ratione.

q

Littere.[f]

Scriptura cedit charte tabula vo cedit pictur quo ad dominiũ directũ: ſecꝰ quo ad utile.h.d. Iſte.§.eſt ſubtil. ¶ Op.de.l. i rẽ.§. ſi id qd.ff. de rei uen. Glo.dat plures ſo.tene tertiã q̃ pbat ex tex.ibi. z iſti.e.§.littere. ¶ Sz op. qa dicit h ꝙ ille q nõ poſſidet põt uẽdicare: cõtra i.l. dolo facis.ĳ. de excep.do.ſo.uex ẽ niſi aliud obſtat: qa cui cõpetit actio z exceptio. z Mar.dicebat ꝙ h fallũt ille re. Ol.dicit ꝙ nõ ẽ uex. z dic ut i glo. ¶ Quero utrũ cõcedat dño qa vult offerre preciũ picture. glo.nõ format hic: ſz iſti.e.§.littere. z determinat ꝙ nõ: ſz q̃ eſt rõ dñe inter litterã z picturã: uide hic ꝙ unꝰ petebat unũ librũ z pbauit ꝙ fecit ſcribi nõ pbauit ſuas fore chartas: z tñ ſufficit ſibi: z glo. dicit rõnẽ: qa ſcriptura erat uilis charta cara. ſed tabula uilis pictura cara. Et iõ hodie cũ ſcriptura ſit cara: charta cedit ſcriptur ſicut tabula picture. uide glo.q̃ incipit directam uẽdicationẽ zc. Idẽ tz glo.ff.de rei uen.l.i rẽ.§. ſi id qd. cõtrariũ tz inſti.e.§.litter. z illa glo.ẽ va z pbo p litterã hic que dicit ꝙ littera cedit charte: ut hic. Et ſi hoc ẽ uex q̃ ẽ rõ inter chartã z picturã. z dicebat do. Ray. qa tabula põt reduci ad priorẽ materiaz: charta nõ.ar.ff.e.l.adeo.§. cũ quis. ſed iſta rõ facit i cõtrariũ: quia ſi nõ põt reduci ad pmã formã: tñ cedit ſpecificãti. Que ẽ ergo rõ. dic ꝙ illa quã ponit tex. quia nõ occupat tota charta. z iõ cedit lra tãquã minor pars ita hodie erit. ¶ Procedo ulteriꝰ. pone ꝙ qui ſcripſit in charta cadit a poſſeſſione: an põt expẽſas repetere. z glo. dicit ꝙ ſic actione in factũ. z uide glo.q̃ incipit ſi aũt malã ibi: ſz ſi a poſſeſſione zc. Idẽ tz glo.in.l.adeo.§. ſi is.ff.e. cõtrariũ

d a Deo qdez.§. cũ qs. Pro intellectu coꝝ que hic habẽtur in.§.i.cũ gl. vide ſede.de ſenio in cõſilio.cvij. et pau. de caſt. in.l. hoc amplius.§.i. de dãno infec.

e p No regione. Adde q̃ i ſimili no. bar. in.l.i.ĳ. de loco z iti. publi.

f q Ua rõne.§.littere. Limita: ut per Jo.an.in ſpecu. d inſtru.edic. in rubrica. in.iij. col.in addi.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

a ¶ Pone ꝯ eũdẽ. Adde bar.i.l. ꝓcurator ĩ rẽ ſuã.ff. d ꝓcu. ⁊ hoc in.l.ſi quis emptiõis.C.de preſcrip.xxx.ãno.in prin.ꝑ bar.in.l.iij.C.de noua.
b i Alter eos.qdã baro. Baro q ṽdidit caſtrũ:an uideaꝛ ṽdidiſſe iuriſditionẽ.adde q̃ dixi i.l.illicitas.§.q uniuerſas.ff.d offi.pſi.⁊ qđ dixi pº bar.i.l.i.alias i.l.iperiũ.ff.de iuriſ.om.iud.⁊ an uideãtur ṽditi vaſalli. dixi i.l.ciuilib⁹.d re.dub. lati⁹ ꝑ bar. i cõſi. ſuo qđ icipit ꝗrit:an iuriſditio. ꝑ Jo.an. in addi. ſpe.i rubꝛi.d iuriſditione om. iud.⁊ ꝙ iuriſditio nõ ueniat appellatiõe reruꝫ uel bonorũ: ſed ſit quedã qualitas territorij tenet bal.i.l.data. in.xvij.colũ. .C.q accuſa. Sꝫ qd ſi dixit uendo cũ oibus iurib⁹ an veniat iuriſditio ⁊ iuſ ꝑcipiẽdi paſſagium.vide b.il.i.l. a procuratore.C. man. ⁊ adde bar.i.l. ſi qſi .C.d bo.vacan.li.x. bal. i.l.pe.C.de condi. inſer. in.ij.col. ADDE qd ſit ṽdituꝫ ſi ṽdiꝛ caſtrũ cũ ꝑtinẽtijs bal. conſilio .cccclvi. i. lib.⁊ an vẽdito caſtro cuꝫ ꝑtinẽtijs ſaluo mero et mixto impio qd ſit uenditũ ꝑ Oldra. cõſi.x. Et qd ſi dictũ ſit cũ oib⁹ iuribuſ angarijs.⁊ ꝑ angarijs per Ro. cõſi. cclxxi. Et an ſi pricepſ donat eccleſie caſtrũ: an videaꝛ donare mex ⁊ mixtũ impiũ ꝑ Oldra.cõſi. cclij. Et an alienata ciuitate uideaꝛ alienatum territorium.uide bal.ꝯſi. cccclxxij.iiij.li.
c n Unq̃ꝫ nuda. de itellectu h⁹.l. vide ꝑ hoc.i.l. traditiõib⁹.C. de pac.⁊ adde ꝙ i poſſeſſiõe nõ eſt idem:ut no. bar.j.ti.i.i.l. quod meo. i princi.
d s Tatuas i ci.

tenet glo.j.e.ĩ.l.quicquid ĩfecto.circa ſi.quid dicemus.dic ut no.ꝑ Cy.in.l ſi quis ſciẽs. C.d rei uen. Pone cõtra eũdẽ cõcurrit dñs habẽs directã ⁊ pictor quis preferꝛ.⁊ dicit ꝙ habẽs directã.uide glo.que incipit ĩ rẽ.ſed act.furti ⁊c̃.ſed cõtra hoc qđ tenet glo. uidetur tex.de procur.l. in cauſe.dic ꝑ Cy.C.de noua.l.iij.dicã.j. de lo.pub.fru.l.i.uide glo. que incipit uolũtate ibi.l. fugitiuus.que ſit rõ ibi pꝫ in glo.crediderit ibi ſi probibitus.dic ut ibi ⁊ meli⁹.de excep.rei iudic. .l.i.⁊ tene menti ad probibitionem.

Item ſi quis merces.

¶ Op.de.l.falſus.§.ſi iactũ.j. d fur.glo. ſoluit. uide glo.que icipit ſic ibi.§.tutor.ſed hic ẽ certificata perſona ab euentu ibi non.

Cum in ſuo.

Ibi edificiũ cedit ſolo priuati hic ſolum cõe cedit edificio priuati. Itẽ inſti.e.§. locus.ſꝫ ibi cõtingit ꝓpter donationẽ preſumptã q̃ colligitur ex mala fide poſſidẽtis:ut ibi no.

i

Alter eos.

Cũ.l.ergo. Quidã baro[b] ṽdidit caſtrũ: an uideaꝛ ṽdere iuriſditioneꝫ. caſus uidetur ꝙ non hic ĩ cõtrariuꝫ.l. traditio. So.dic aut iuriſditio cõpetit perſone:⁊ tunc nõ tranſit:quia iura perſonalia ⁊c̃. ut.l.i.§.ſi heres .ff.ad trebel.⁊.l.ut pomũ.de ſeruit.⁊.l.pater.ff. de ſerui. Uel ſi loco tranſit: ut.l. traditio.in dubio loco uidetur coherere:ut.l.i.§. cũ naturalẽ. ⁊.l.pupillus.§.territorium.j. de uerb.ſigni.⁊.l. quicunqꝫ.de fun. limi.⁊.x. colũ.c.i. de capi. qui cu.uendi.

n

Unquam nuda[c].

¶ Op.glo.de toto ti. de condi. inde. So.nõ tranſfertur ſine cauſa uera uel putatiua. Idẽ dico in ſtipul.ut.l.ij.§.circa. de doli excep. ⁊ tene menti iſtã glo.quia diuerſe ſunt glo. ⁊ ibi dicã.uide glo. que incipit interuenerit ibi nõ occupauit.dic imo eſt neceſſaria occupatio. j.ti.i. .l.iij.§.neracius.in ſi.nec ob.hic tex.quia inuenire proprie eſt per apprehẽſionẽ: ut.l. ſi barſatorem.C.de fideiuſ. Ja.de are.⁊ no.ꝑ Cy. in.l.licet.C.de acquiren.poſſ.

c

Um in corpus.

Hic eſſet tractanda materia.l.eius qui in prouinciã.ff.ſi cer.peta.⁊.l.i.de offi.procu.ceſaris.quãdo error habet ipedire tranſlationẽ dñij. et ego dabam anno regulã ꝙ quãdo eſt talis error qui habet impedire conſenſum eius qui vult trãſferre dñium ⁊ nõ trãſfert:ſecus ſi nõ ipedit.

m

Artius fundus.

Induco ad.q.uolo facere molendinũ in flumine publico: an poſſum tignũ immittere in ripam uie publice.⁊ certe determino ꝙ nõ poſſuꝫ niſi reqſito eo qui habet prope uiã fundũ.arg. hui⁹.l.⁊ pro hoc glo.inſti.eo.§.riparum.

q

Ueſitum eſt.

¶ Quero que poſſeſſio requiratur ad acquiſitionẽ fructuũ: ⁊ glo.tenet ꝙ uterqꝫ requiratur. dicaꝫ in.l.ij.§. ex cõtrario.j.de acqui.poſ.⁊ do. Cy.tangit in.l. certũ.C.de rei uen.ſigna ergo iſtã glo. in ſi.que

uitate. Uide bar.in.l.iuriſgẽtiũ.§.ꝑtoꝛ ait.ff.de pac.
e r Em i bonis.q̃dã dicũtur.q̃ differẽtia ſit inter iſta ṽba:i bonis uel ex bonis:ſeu de bonis.vide tex.no.in.l.ij.§.i hac actiõe.J.vi bo.rap.⁊ inſti.e.ti.§.ſane.i hac actiõe.⁊ qđ no.bar.in.l.i. ad ſi.C. quo.bono. ⁊ dũ hic diciꝛ ꝙ illa res diciꝛ i bonis noſtris ad quã habem⁹ actiõeꝫ facit

incipit cõſumptos uel peremptos. Itẽ uidetur adhuc fallere.ibi uerũ hic ⁊c̃.

s

Tatuas i ciuitate[d].

Glo. allegat hanc.l. ꝙ ex.l. ſimpliciter facta que non dat ad actionem inducitur actio ⁊ exceptio.⁊ eam allegat glo.in auc̃.ſacramenta puberum.C. ſi aduer.uen.⁊.C. de le.l. cum de nouo.

s

Eruus incorpora

les. De materia huius.l. tetigi.in.l.ſi. .j.de acquiren.poſ.

q

Ui fructuarius.

Si pater dat filio ſimpliciter in dubio uidetur dare:ut habeat in peculio.arg. huius.l.⁊ caſus uideꝛ in.l.ſi.ff.de pecu. lega. dixi anno in.l. ſi donatio.C.de colla.

r

Em in bonis.

¶ Opp. de.l.i.ff. de uſufruc.leg.So.dicit glo. ꝙ quedã dicuntur[e] eſſe in bonis quedaꝫ extra bona quedam nec ĩ bonis nec extra bona. h.d.glo. quod tene menti.

i

In laqueum.

Quod in laqueum meũ incidit non eſt meũ niſi naturaliter capiatur.hoc dicit. Inducitur in ar.[f] ad.q.ſtatuto cauetur ꝙ exbãnitus poteſt impune offendi uel occidi.dum fuit capt⁹ a familia quidam ſuus inimicus interfecit eũ:an potuit. Et Dy.ponit hic Jaco.de are. diſputauit ⁊ determinauit ꝙ non per.l.ij.in ſi.j.ad.l.cor.de ſicca. ubi hoſtes non debent occidi. ſed poſt captionem debent ſeruari:ut.l.libertas.in ſi.ff.de ſta.homi. ſed cõtra iſtam determinationeꝫ dicit Dy. facit iſta. l.⁊.l. naturalem.§.illud. Econtra tenet ꝙ nõ poteſt occidi impune.⁊ dicit fateor ꝙ tenetur nõ.l.corne.de ſicca.ſed alia conſtitutiõe.ut.l.carceri.⁊.l. ſi.j.de cuſto.re.⁊ puniatur tãquã in carcere occidens.⁊ pro Dy.facit: quia in carceꝛ eſt poſtquã eſt captus:ut.l.neqꝫ.j. de uerb.ſigni.⁊.l.ſuccurritur.j.ex qui.cau.ma. uel puniatur ex conſtitutione:ut omnes obe.iudi.prouin.§.arripient.facit ꝙ non poteſt interfici.l.ſi.C. de maleſi.⁊ mathe.dic iſti dicunt etiã ꝙ iſta.l. nõ facit: quia nõ fuit captus ita ꝙ fiducia de eo haberetur. qui ẽ ergo in carceribus ⁊ eſt legatus hoſtiuꝫ:tunc hꝫ fiduciam ne occidaꝛ.ideo teneꝛ.l.legatus.j. de le.⁊.l.ſacroſanctis.ff.de rerũ diuiſio.

i

Inſula eſt.

No.tex.huius.l. in fin.ꝙ appellatur inſula que iam fuit.facit pro inſtrumẽtis[g] notariorum. talis filius quondam talis ⁊c̃. ut facili⁹ ſciaꝛ:ut.l.diuortio.ff.de neg.geſt.

q

Uedam ſunt[h].

Moueo unum dubium leges dicũt ꝙ monumentum poteſt legari:ut.l.monumẽta. C.de le.qd ẽ dicere. dic ꝙ nõ trãſit niſi cũ uniuerſitate.⁊ iſte ẽ ſingularis tex. Ja.bu.dicebat ꝙ erat dictũ hic ꝙ ĩ ſucceſſorẽ uniuerſalẽ ĩ reb⁹ ſacris trãſit ius directũ: in ſingularẽ tranſit ius utile.

Ex.l.ſequenti.

¶ An qui accipit aliquid ſuo riſigo dicaꝛ ſuſci-

ad.q.bar. in .l. gallus.§. videndũ.ff.de liber. ⁊ poſthu.
f i In laqueum. induciꝛ i ar.adde bar. in.l.iij. §. ſi. .j.de ſicca.
g i Inſula eſt. fac ꝑ iſtrumentis. Inſtrumẽtũ ſuſtineꝛ ſi dicatur talis fili⁹ talis q quondã fuit adde bar.i.l.eius q in ꝓuincia in prin. ff. ſi cer. pe. ⁊ qd ecõtra ſi paterviuit ⁊ diciꝛ fili⁹ olim petri. vide bar. in.l.i.in pri.ff.d ope.no.nũ.hſi facit quod no. bar.i.l.ſi cognatis.ad ſi. de re.dub.
h q Uedaꝫ ſunt. d materia h⁹.l.vide Ja. de bel.in .l. i modicis .ff. de ꝯhen. empt. limitat ſing. ꝑ bar.i .l.ſi mercedẽ .§.i. de acti. emp. vbi oĩno vide adđ qđ no.ꝑ bar. in.l. ſi ita qs .§.ea. lege.d ṽb.obl.⁊ i.l. peto. §. fratre.de le.ij.ꝑ illũ tex. ⁊ ad hanc.l. vide bar. no.in.l. an filius.j.d priui. credi. ⁊ an ſi vẽdo oĩa ꝑdia que habeo trãſeat iuriſditio ⁊ ius colligẽdi paſſagiuꝫ qđ ibi hẽo.ꝑ bal.i.l.a ꝓcuratore . C. man. ⁊ vide .ff.co.in.l.inter coſ.i apoſtilla. Et quõ cognoſcãtur res ⁊ bona q̃ tranſeunt cũ uniuerſitate.⁊ q̃ non vide bal. i.l. ſi quis prio.ris.§.certuꝫ .C.de ſecun.nup.⁊ an iuſ patronat⁹ eccleſie poſſit uendi cũ uniuerſitate.vi-

de bal.in.l.i.
.C.ꝺ bo.lib.
ꝛ plura alia
ꝑ bal.in.l.fi.
in.ix.q. C.ꝺ
edic. diui a-
dri.tol.
ADDE an
emphiteoſis
eccleſiaſtica
trāſeat cum
vniuerſitate
i aliud mona
ſteriū pe. de
anch.cōſilio
.cccxxi. et
qd ꝺ iure pa
tronatus an
poſſit vendi
cū vniuerſi-
tate.vide ro.
conſilio. ccc
lxviii.

a Ʒ is q.
ſ Adde
.l. que
officij. ſ. de
ꝯhen. empt.
ꝛ quid ꝺ ſoꝛ
te: vīꝺ bonū
tex.ꝛ ibi bal.
in.l. fi. i pri.
.C.ꝺ tēpo.
appel.ꝛ in.l.
.i.C.cōmo.

b Ue qſ.
q qꝫ.vīꝺ
inſti. ꝺ
acti.§.ſic ita
qꝫ. in. q. an
olim domi-
nus pſumaꝛ
hodie domi
nus.ꝛ bal.in
.d.l. cenſua-
lis.

c Ʒ epi-
ſ ſtolam.
Pau.
ſi inſula.Ui-
de p bart.in
.l.fluminū. i
prin. de dā.
infec.

C De acqui
renda poſſeſ
ſione.

d C Dictū eſt
.ſ. ADDE
iquātū alex.
i hac rubri.
de illo bro-
cardo:an co
gnito uno ꝯ
riorū cogno
ſcaꝛ ꝛ reliqu
um remittit
ſe bal.i.l.fin.
.C. de fidei-
cōmiſſarijs.
vbi dicit ꝙ ſi
teſtū poſſit
ꝓbari p du-
os teſtes ſi-
militer pote
rit ꝓbari re-
uocatio. Ad
de vidēda q̄
poſuit bal. ꝯ
ſilio. ccxxv.
.i.lib.ubi po
nit qn̄ duo
teſtes ꝓbēt
adempt.lega
ti ꝛ qn̄ nō.

pere caſus fortuitos.

Ʒ is qui.[a] Nunquid ſi qs re-
s cepit ſuo riſigo ꝛ
fortuna uideaꝛ ſuſcipe caſus fortuitos
de p̄iculo ſuo.l.ꝙ i aduerſionē.ſ.loca. ꝛ nō cre-
do:qa fortuna ē in bona parte ꝛ iſortuna ē i ma
la parte.ꝛ ꝙ i bona p̄te uideꝛ caſus hic.ſed ꝟ.q
ſunt in.l.digna uox.C.de le.uidētur dicere con-
tra:qa pōt accipi i mala p̄te: ſꝫ ꝓprie i bona par
te ſumiꝛ hic.ꝛ.l.p diuerſas.C.man. Sꝫ uideꝛ ꝙ
i dubio ſors ꝛ fortuna ſit in ſuſpēſo ꝛ ſic pōt ad
malū ꝛ ad bonū declinare. ꝛ ſic vꝛ caſus fortui-
tos ſuſcipere:ut.l.ſi uendicas.C.de penis.

Ex.§.ſequenti.

C Stāte ſtatuto ꝙ q duxerit bānitū i pſona ha-
beat quinquaginta: an ſi quis ducat furem qui
furatus erat modicū ſi poſtea repiantur alia fur
ta debeat habere quinquaginta.

Quod ſi ſeruus. Dū erā piſis officialis de-
terminaui unā.q. p iſtū.§. cū practica aliarū le-
gū. Statutū erat piſis ꝙ qcūqꝫ duxerit exbāni-
tū i pſona habeat qnquaginta a cōi.mō qdā po
teſtas de comitatu duxit quēdā q fuerat furatuſ
unā bindā paruā: ſed poſtea fuerūt plura furta
reperta in eo.ille uolebat qnquagita libras.ego
dicebā tu nō ꝺbes habere: qa tu nō pricipaliter
duxiſti tāquā exbānitū:ſꝫ furē.iō nō ꝺbes habe-
re:ut hic.ꝛ.l.ij.ſ.de cōdi.ꝛ demon.facit qꝺ dixi
in.l.cū ſeruus.j.de ꝟbo.obli.

Ue quiſqꝫ.[b] Iſta ē bona.l.
q ꝛ no. ꝙ ſi rem
acceptaſti etiā mihi te uolente ex cā do
natiōis mea efficiatur:ut.l. cēſualis.C. de dona.

Ʒ epiſtolam.

s **Si qua.** Allegaui iſtam.l. in molendi-
nis que affixa non ſunt.

Paulus ſi inſula.[c] ver.Si id
qꝺ i publi
co.ego habeo iſtū ꝟ.p notabili multū:quia ne-
ſcio ita bene alibi ꝙ qn̄ eſt cluſa q̄ reſpicit frontē
alterius agri eſt illiꝰ cuius ē ager quo ad ꝓprie-
tatē:quo ad uſum eſt publica.

De acquirenda poſſeſſione. Rubrica.

C Dictū ē.ſ.ᵒ de acq.rerū do.de iuregētiū ſeq-
baꝛ uidere de uſucapionibus. uerū quia uſuca-
pio nō procedit ſine poſſeſſiōe:ut.j.e.l. ſine poſ
ſeſſiōe.iō de acqrē.poſ.p̄mittiꝛ. Quere ut i glo.

Ex.l.ſequenti.

C Quid ſit poſſeſſio:ibi. Et primo. Et quotu-
plex ſit poſſeſſio:ibi. Dicēdū eſt ergo. Et qd ſit
poſſeſſio corporaliſ:ibi. Quero. Et an poſſeſſio
iurium incorporaliū diuidaꝛ inter ciuilē ꝛ natura-
lē:ibi. Quero qd. Et an detentatio ſit iuris uel
facti:ibi. Quero. Et a quo iure ꝓceſſit poſſeſſio:
ibi. Tertio. Et q̄liter acqraꝛ poſſeſſio:ibi. Quar
to. Et q̄liter amittaꝛ poſſeſſio:ibi. Quinto. Et
an detentatio aīo retineatur.uide in fi.

Oſſeſſio appellata
p eſt. Poſſeſſio a pedū poſitiōe dicta ē.
ꝛ ab ea olim incepit dn̄ium. ꝛ hodie ici
pit ab his que in nullius bonis ſunt. h.d. Diui-
ditur i tres p̄tes.p̄mo ponit abuſionē poſſeſſio-
nis.ſo effectū poſſeſſionis q fuit olim.tertio effe
ctū poſſeſſionis q ē hodie. Secūda ibi dn̄iūqꝫ.
tertia ibi eiuſdē rei. C In tex. ibi q̄ſi poſitio. iō
ab actu corporali dnoiaꝛ:qa naturaliter ꝛc. Ia.
de are. C No. ꝙ poſſeſſio dꝛ a pedū poſitione.
C Secūdo no. ꝙ dn̄iū cepit a naturali poſſeſſio
ne. C Itē no. ꝙ i his q̄ in nullius bonis ſunt ēt
dn̄ium hodie a poſſeſſione incipit. C Ad.l. no-
ſtrā op. diffinitio dꝫ cōuerti cū ſuo diffinito. l.i.
.ſ.de dolo.l.oīs diffinitio.ꝛ qꝺ ibi no.j.de reg.
iur.ꝛ hic dꝛ pedū poſitio.ergo ubi qs ponit pe-
dē acquirit poſſeſſionē.cōtra.l.iij. i pri.j.e. So.
nō ē diffinitio:ſed deriuatio uel alluſio uocabu-
li. C Secūdo op.ex eadē gl.i fi.ꝛ ſi dꝛ q̄ſi peduꝫ
poſitio. ergo res mobiles nō poſſidētur: qa nō
calcātur pedibꝰ.ſꝫ.l.dicit cōtra ꝙ poſſidētur:ut
.l.rē q̄ nobis.ꝛ.l.ſi rē mobilē.j.eo. ꝛ glo.dicit ꝙ
nō ꝓprie poſſidētur.ꝛ uide glo.q̄ incipit alias a
ſedibus ibi. Itē no.ex eo.ꝛ ſic iſta glo.vult ꝙ ꝓ-
pria ſignificatio recipiaꝛ a uocabuli deriuatiōe.
ꝓ hoc.l.tigurij.j. de ꝟb. ſig. ꝛ.l.ij.§. appellata
.ſ.ſi cer.pe.ꝛ do.dy. rep̄hendit iſtā glo. ꝙ imo
ꝓprie poſſidētur ꝛ i eis ciuilis ꝛ naturalis poſſeſ
ſio diſtinguiꝛ p.l.i.§.p ſeruū.ꝛ.l.iij.§.neraciꝰ.et
.§.nerua filiꝰ.ꝛ.l.rē q̄ nobis.ꝛ.l.ſi rē mobilē.cuꝫ
ſi.j.eo. Preterea ꝙ mobilia ꝓprie poſſidentur
appet:qa res mobiles uſucapiūtur:ut.l.i.C. de
uſucap.trāſfor. ꝛ ſine poſſeſſiōe nō ꝓcedit uſu-
cap.ut.l.ſine poſſeſſiōe.j.ti.i. Et ſic poſſidētur:
lꝫ nō ita ꝓprie ſicut imobiles ſm dy. Tu dic eo-
dē mō ꝓprie: qa daꝛ utrobi. ut.l.i.j. de utrobi.
Preterea iſta lex dicit in his q̄ terra mari ꝛc. et
ſic exp̄ſſe de mobilibꝰ. Preterea i tex.ſtatim ſeq
tur ꝙ naturaliter teneꝛ ꝛc.qꝺ eſt gn̄ale ad omnē
actū tenēdi. Preterea.j.§.i.dicit. In manu.po
ſuerit ꝛc.ſufficit ergo quocūqꝫ actu corporeo te
neꝛ ad illud qꝺ dicit glo.in alluſiōe uocabuli at-
tēde uerū ē ubi nō ē diffinitio: ſꝫ ubi ē diffinitio
tūc diffinitio magis q̄ alluſio attēdiꝛ: ut i teſta-
mēto qꝺ ſm alluſionē ē teſtatio mētis.inſti. ꝺ te-
ſta.in prin.ꝛ teſtm̄ diffiniꝛ: ut.l.i.ſ. de teſta. cui
diffinitiōi ſtamꝰ:qa ſm alluſionē codicillꝰ eēt te
ſtamētū.cōtra.l.ſi idē.C.de codicillis ꝛ ꝺ iſta al-
luſiōe uocabuli ꝛ de ꝓpria ſignificatiōe qualiter
aſſumātur dicā.j.i.l.ut gradatim.§.fi.de mu.et
ho. Diciꝛ hic ꝙ poſſeſſio ē naturalis. ꝯtra illꝺ ē
naturale qꝺ cōe ē oībus aīalibus:ut.l.i. i fi.ſ.de
iuſti.ꝛ iu.ꝛ ſic aīalia poſſidēt.ꝯtra.j.ꝓrie ubi ca-
rētes ſenſu nō poſſidēt.dic glo. itellige naturali
ter.i.de iuregētiū.ꝛ ſemp cū ꝟbum naturale re-
feraꝛ ad rōnē uel ad hoiem ſemp itelligas ius na
turale.i.gentiū:ut.ſ.de iuſti.ꝛ iu. l. oēs populi.
ibi qꝺ naturalis rō ꝛc.ꝛ.l.cū āplius.i fi.j.de reg.
iur.ſicut hoc ꝟbū naturale hic referꝛ ad hoies.
ergo de iuregētiū itelligiꝛ. C Op. ad id qꝺ dꝛ ꝺ
his q̄ in mari capiūtur:ut.l.qua rōne.§.fi.ſ.ti.i.
So.nō efficiuntur nr̄a capta ſi dn̄ium habeꝛ ab
alio:ſecus ſi i nullius bōis ſunt. C Itē op.qa il-
lud qꝺ bello capiꝛ reſtituiꝛ p actiōeꝫ.qꝺ me.cau.
So.dicit h̄ bello.ſ.licito:ut.j.de cap.ꝛ poſtli.re
uer.l.hoſtes.ꝛ.ſ.ti.i.l.naturalē.in fi. His cōtra
rijs extirpatis uenio ad gl.nr̄as. ¶ Et p̄mo q̄ro
qd ē poſſeſſio. ꝛ hoc tractat p̄ma glo. ſo quero
quotuplex ē poſſeſſio.tractat de hoc glo.q̄ icipit
ꝛ hn̄:ut pꝫ.tertio q̄ro quo iuꝛ itroducta ē poſſeſ
ſio ꝛ de hoc tractat ſa gl.i ſui pricipio. q̄rto q̄rā
q̄liter acqratur poſſeſſio ꝛ tractaꝛ i glo.iiij.q̄ ici-
pit:ſecus ſi aliꝰ.qnto q̄rā q̄liter ꝑdaꝛ poſſeſſio.
ꝛ dic ut i glo.q̄ icipit corporaliter ꝛc. C Uenio
ad p̄mū.ꝛ glo.nr̄e poſuerūt tres diffinitiōes. et
doc.ponūt aliā. Prima diffinitio ē ꝙ poſſeſſio
eſt quoddā ius detinendi ſibi. Et iſta diffinitio
nō uideꝛ bona:qa dicit ꝙ eſt iuris.cōtra ꝙ imo
facti:ut.j.ꝓri.§.ibi eā rē ꝛc.ꝛ.§.ſi vir.ibi q̄reꝛ fa
cti ꝛc.ꝛ.l.deniqꝫ.ꝛ.l.ſciēdū.ſ.q. ex cau.ma.ꝛ.l.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in bello.§.facte.ꝭ.de cap.⁊ poſtli.reuer. ſecundo dicit
Jo.rñ.male dicit:qa rei appellatio gñalis ẽ: ut.l.rei.ꝭ.
de ꝟb.ſig.⁊ inſti.de re.cor.⁊ icorpo.⁊.l.i.ꝭ. ſi cer.pe. et
icorporalia nõ poſſident:ut.l.ſeru⁹.ꝭ.ti.i.Jtẽ dic Jo.
detinẽdi.nõ bñ dicit:ut.ꝭ.e.l.qḋ ſeruus.Sʒ Azo diſci-
pul⁹ eius dixit ꝙ poſſeſſio ẽ ius quoddã quo qs rẽ cor
poralẽ uere uel interpretatiue ſibi habeat.Sʒ nõ ẽ bo-
na:qa peccat in eo ꝙ dixit ius.Jtẽ dixit habeat.ꝙ cõti
net etiã q nõ poſſidet:ut.l.ſtipulatio iſta.§. hec.ꝭ. de ꝟ.
obli.et iõ glo. dat aliã ⁊ dicit ꝙ poſſeſſio eſt corporalis
rei detẽtio corporis ⁊ ai ⁊ iuris adminiculo cõcurrẽte.
Expoſitionẽ oium ꝟborũ iſtius diffinitiõis uide i glo.
⁊ nos uideam⁹ an pma ſit bona. ⁊ Dy. dicit Jo.diffi-
nit poſſeſſionẽ ꝓut in eſſe ꝓducta eſt.⁊ Azo ꝓut ineſſe
producit.nã uerũ ẽ cũ poſſeſſio ẽ in ipo actu ꝓducẽdi
nõ ẽ ius ſed factũ:⁊ requirit corp⁹ ⁊ anim⁹.ſed qa me-
li⁹ ẽ diffinire ꝓut in eſſe ꝓducta ẽ:ſicut uidem⁹ in obli-
gatiõe que ẽ iuris uinculũ ⁊c. ⁊ ſic diffinit ꝓut eſt in eẽ
ꝓducta. Jõ teneam⁹ diffinitionẽ Jo. ⁊ nõ dixit pl⁹: ſʒ
qa adhuc remanẽt obiectiões facte cõtra Jo.iõ nos ui
deam⁹ an poſſeſſio ſit ius.⁊ Ja.de are.dicit ꝙ ẽ ius:ut
.l.pegre.in prin.ꝭ.e. Jtẽ Ja.de ra.dicit poſito ꝙ nulla
.l.diceret ꝙ eſt ius:qa ex facto ius orit ⁊ cõtract⁹ ſunt
facti in.l.cõſilio.in fi.ꝭ. de cura.fur.⁊ ex ipo cõtractu re
ſultat obligatio q̃ eſt iuris. ita ex apphenſione q̃ eſt fa-
cti reſultat poſſeſſio q̃ iuris ẽ ⁊ bñ dicit⁹. ⁊ allego ultra
ipm.l.nemo.C.e.⁊ de hoc eſt tex.in.l.nõ iõ min⁹.C.de
li.ca.⁊.ꝭ.e.l.ſi poſſeſſio.⁊ ſic teneo ꝙ poſſeſſio ſit iuris.
¶Qualiter ergo diffiniem⁹.⁊ Ja.de ra.dicit ꝙ poſſeſ
ſio ẽ ius q̃ſitũ ex corporali rei apprehẽſione corpore ⁊
aio ⁊ iuris adminiculo cõcurrẽte: ⁊ ſic diffinit ꝓut ẽ in
eẽ ꝓducta. Ja.de are.dat ſuã q̃ oia cõprehẽdit ⁊ dicit.
ꝙ poſſeſſio ẽ ius inſiſtẽdi rei ꝓueniẽs ex ꝟa uel ex iter-
pretatiua apphẽſione cũ effectu poſſidẽdi rei nõ ꝓhi-
bite poſſideri uacãtis: uel a poſſeſſore tradite aio poſ-
ſeſſiõis trãfferende.ita diffinit Ja.de are. ⁊ Old. poſt
eũ ⁊ tẽdit ad idẽ cũ Ja.de ra. lʒ Cy.recitet eũ aliquãtu
lũ corrupte i.l.lʒ.C.e.¶Ad expoſitionẽ iſti⁹ diffinitio
nis ſeq̃ret expoſitio toti⁹ ti.ſʒ nõ eſt mee itẽtiõis.⁊ ꝟba
ſunt clara p ſe.¶Sʒ uideam⁹ an ſit bona diffinitio et
diſcam⁹ a phiſicis q dicũt hõ eſt aial rõnale ⁊c. ⁊ nõ di
cũt ubi uenit ⁊ iſtud nõ q̃ro ⁊ qd ẽ poſſeſſio:nõ ubi ꝓue
niat qḋ Ja.⁊ p̃dicti i diffinitiõe ponũt. ſic ẽt leges diffi
niẽdo obligationẽ uel actionẽ uel hereditatẽ uel teſtm̃
nõ ponũt ubi ꝓueniat: ſed qd ẽ in ſubſtãtia. Qualiter
diffiniem⁹.poſſeſſio põt diffiniri i genere ⁊ i ſpẽ hic dif
finiam⁹ in gener.⁊ dic ꝙ poſſeſſio ẽ ius inſiſtẽdi rei nõ
ꝓhibite poſſideri.q̃re dico eſt ius ad dr̃iam detẽtatio-
nis aſinine q̃ eſt facti:ut.ꝭ.uidebitis. Jtem dico ius ad
dr̃iam corpis ipſi⁹ rei qḋ appellat q̃nq3 poſſeſſio: ut.l.
iterdũ.ꝭ.de ꝟb.ſig.⁊.l.ij.C.de ꝓba. Jtẽ inſiſtendi dico
ad dr̃iam dñij qḋ ẽ ius diſponẽdi uel uendicãdi:ut.l. i
rẽ.ꝭ.de rei uen.⁊.l.ſi qs ui.§.dr̃ia.ꝭ.e.⁊ ibi dicã. Jtẽ iſi
ſtendi.ad dr̃iam uſufr.ut.l.i.ꝭ.de uſufruc.Rei nõ ꝓhi
bite poſſideri.hoc dico ad dr̃iam ipſi⁹ rei q̃ nõ põt poſ
ſideri:ut rei ſacre uel religioſe: ut.l. iter ſtipulãtẽ.§. ſa-
crã.⁊.ꝭ.e.l.q uniuerſas.¶Quero quotuplex ẽ poſſio:
iſtud eſt pulchrũ ⁊ uidet ꝙ una:qa dicit hic poſſio ap
pellata eſt ⁊c. ⁊ ſic nõ dicit niſi de ea q̃ naturaliter inſi-
ſtit.alia rõ fit ab Azo.p.l.lʒ.C.e.qa aio ⁊ corpore acq̃ri
tur ⁊ illa naturaliter retinet aio.⁊ ſic una ⁊ eadẽ eſt illa
q̃ aio ⁊ corpore retinet. Jo.dicit cõtrariũ ꝙ ſint due.
⁊ allegat duas.ll. ⁊ unã rõnẽʒ allegat ꝙ lex dicit ꝙ aio
retinet ⁊ corpore acquirit ⁊ ſic duo:ut.l.iij.in prin.ꝭ.e.
Jtẽ facit.l.nemo. C.e.⁊ uide glo. iſtã q̃ incipit ⁊ hñ:ut
pʒ ⁊c. ⁊ lege uſq3 ibi: ꝙ ergo dr̃:⁊ capias ibi:ſi aũt me
⁊c. ⁊ facit Jo. unã rõnẽ ꝓ ſe. duo nõ pñt iſolidũ poſſi
dere:ut.l.iij.§.ex ꝯtrario.ꝭ.e.mõ ſi uado ad nundinas
poſſideo.⁊ q itrat poſſidet. ⁊ ſi exit naturaliter retinet
ſicut i fructuario ⁊ ſic due ſunt: quia duo eadẽ poſitio
ne poſſidere nõ pñt:ut.§.ex contrario.ꝙ uterq3 poſſi-
deat probat.l.clã poſſidere.ꝭ.e.⁊ uide glo. ibi.ſi autẽ
me abſente ⁊c. ⁊ lege uſq3 ad finẽ glo.⁊ tene menti: ibi
retineri aio ſicut in uſufr.⁊ io.rñdit ad.l.lʒ. C.e.ſic: qa
exiens de fundo retinet ciuilẽ tm̃ ⁊ nõ naturalẽ. ⁊ uide
glo.ibi.qḋ ergo dr̃. C.e.⁊c. ⁊ ſic Azo dicit ꝙ eſt una.ſ.
naturalis tm̃ ⁊ illa naturalis dũ eſt i poſſione ẽ natura
lis proprie.dũ eſt ex̃ fundũ illa eadẽ põt dici ciuilis ap
probatione.glo.hic in.ff.nouo aſſentit opi.io.C.e.l.lʒ
uidet aſſentire Azo.Quid dicem⁹.Dy.diſputauit iſtã
.q.⁊ ſuã diſputationẽ poſuit. ex̃ de reg.iur.c. ſine poſ-
ſeſſione.li.vi.⁊ arguit pro ⁊ ꝯtra.⁊ ibi poterit uidet mo
tiua eorũ.⁊ in fi.determinat pro io. ⁊ allegat pro eo.l.
.iij.§.nerua fili⁹.⁊.l.ij.§.i.ꝭ.pro herede.facit.l.i.§.die-
ciſſe.ꝭ.de ui ⁊ ui ar.⁊.l.nemo.C.e. ecce ꝟba Dy.guar-
da me.Et neſcio quid iſta ꝟba importent.nã.l.ij.§.i.ꝭ.
pro herede.appellat ibi naturalẽ.ſ.detentationeʒ.⁊ eo
dem mõ in.§.nerua filius. detentationẽ facti appellat
naturalem.⁊ ſic ille leges nihil faciũt:ex quibus Dy.ſe
magis fundat.⁊ glo.uidet dicere ꝙ ciuilis eſt que reti-
net aio.naturalis q̃ corpore: ut hac glo. ⁊ in prin. ter-
tie glo.magne dr̃.Sʒ illud nõ mihi placet:quia ⁊ natu
ralis retinet aio:ut i hac glo.quã mõ legi ⁊ alia glo.ma
gna.⁊.l.iij.§.i.ꝭ.de ui ⁊ ui ar. Aduerte ergo ad me.mi
hi uidet ꝙ antiqui ⁊ moder. doc. multũ deuiauerũt a
mente iuris in hac materia.¶Dicendũ eſt ergo ꝙ cuʒ
querit quotuplex ſit poſſio põt dari q̃dã diuiſio ſʒ ac-
cidentia q̃ reſultãt ex mõ acquirẽdi:ut poſſio ꝓ empto
re.pro donato ⁊c.ſed certe proprie loquẽdo iſta acci-
dẽtia nõ faciũt diuerſam ſpẽm: ſicut ſi dicerẽ hoium q
dã ſunt albi quidã nigri. ſʒ dr̃ia in ſubſtãtia illa facit di
uerſaʒ ſpẽm.nã hoc qḋ ẽ rõnale facit nos differre a bru
tis.⁊ hoc qḋ eſt mortale facit nos differre ab angelis.
pro hoc glo.expſſa in ꝟbo nulla.inſti.de iure pſo.in fi.
⁊.ꝭ.de publi.l.fi.§.quotiẽs.Unũ ſi q̃ris quot ſunt ſpẽs
poſſionũ.dicẽdũ ẽ ꝙ ſunt tot quot ſunt dr̃ie ſubſtãtia-
les.hoc aũt apparebit ex effectu qui ſequit ex q̃libet.et
iõ dico ꝙ poſſionũ ſpẽs ſunt tres.una ẽ ciuilis.alia na
turalis quã hʒ uſufructuari⁹ ⁊ ſimiles:ut.l.naturaliter.
in prin.ꝭ.e.⁊.ꝭ.ti.i.l.acquirit.in fi.alia corporalis quaʒ
hʒ igreſſus dño abſente.de q̃libʒ habet.ꝭ.e.l.ſi id qḋ.§.
fi.inter iſtas eſt magna dr̃ia i ſubſtãtia. iõ pmo q̃ro qd
eſt poſſio ciuilis. Rñ.poſſio ciuilis eſt ius inſiſtẽdi rei
nõ prohibite poſſideri aptũ producet ciuiles effect⁹ re
ſpectu ueri dñij.declaro iſta ꝟba p ordinẽ. dixi ꝙ ciui
lis poſſio eſt ius inſiſtẽdi rei nõ prohibite poſſideri.di
ctũ eſt.ꝭ.⁊ declaratũ.itẽ actũ producere ciuiles effect⁹
reſpectu ueri dñij.hoc dico quia ipſa producit ciuiles
effectus reſpectu uſucapionis ⁊ pſcriptiõis:ut.ꝭ.e.l.§.
p ſeruũ qui i fuga.⁊ pro emp.l. qui fundũ.i prin. item
producit actũ acquiſitiõis fructuũ:ut dicaʒ i.l.iij.§. ex
cõtrario.ꝭ.e.⁊ p dy.in.c.ſine poſſione.i fi.⁊ qḋ no.glo.
in.l.i.C.de ſer.fugi. Naturalis tm̃ uſucapionẽ nõ pro-
ducit:ut.l.acquirit.i fi.ꝭ.ti.i. ſʒ illud nõ uidet bene di-
ctũ malefidei poſſor poſſidet naturaliter ⁊ ciuiliter:ut
.l.clã.in fi.ꝭ.e.⁊ illa ciuilis nõ inducit uſucapionẽ.ergo
⁊c.ſed ego dixi in diffinitiõe aptũ producere ciuiles ef
fectus.nõ dixi ꝙ producat:ſed ſi õficit mala fides:illa
eadẽ producit ciuiles effectus:ut uidebitis in.l. nõ ſo-
lũ.§.i.ꝭ.de uſucap.¶Sʒ op.de dño: ut.l.ſequit.§.la
na.ꝭ.de uſuc.fateor ꝙ nõ uſucapit: quia dñs:ſed poſ-
ſeſſio de ſe eſt apta producere ciuiles effect⁹: quia põt
eẽ ꝙ priuat dño ⁊ remanet poſſio:ut.l.cuʒ duob⁹.§.
idẽ reſpõdit.ꝭ.ꝓ ſo.⁊.l.fi. in glo. C.de ſacroſan. ⁊ illa
eadẽ põt ꝓducere uſucapionẽ.¶Op.ulterius de cre
ditor qui ciuiliter ⁊ naturaliter poſſidet:⁊ tñ nõ acqui
rit dñium:ut.ꝭ.e.l.§.p ſeruũ corporaliter.⁊.l.cũ notiſ-
ſimi.§.i.C.de pſcrip.xxx.an.So.ſibi nõ acquirit:ſed il
li cui poſſidet.¶Jtẽ op.quia pſcriptione nõ q̃ritur ue
rũ dñium:ſed utile.ergo male dixit reſpectu ueri dñij.
Rñ.in uſucapiõe ꝓcedit ſine dubio. in pſcriptiõe dic
ꝙ illud utile dñium directe uenit ad cõtradicẽdũ do-

a ¶Et bene dicit. ADDE ſʒ alex. ꝙ hoc uidẽtur ſeq oẽs doc.excepto Ro.qui ⁊ ul timaʒ.⁊ pro opi.bar.alle. alexã.l. ſi ea res.§.fi. uñ. ꝙ ius.ꝭ. de actiõe emp. ⁊.l.liber homo.§.fi.ꝭ.ti. primo.

b ¶Poſſeſſio eſt ius. ADDE ꝙ hec diffinitõ reprehendit p ang.Jmo. pau. de caſt. Ro. hic ſed ſuſtinetur p alex.

minio directo.ſed.ĵ.,pxi.cõtra.qa dñium recognoſcit. Secũda poſſeſſio ẽ naturalis ⁊ eſt ius inſiſtẽdi rei non ,phibite poſſideri aptũ ciuiles ,pducere effect⁹ reſpectu alicui⁹ iuris a dñio ſepati a reſpectu naturaliũ acceſſionũ.Et qd uolo dicere. uſufructuari⁹ poſſidet:ut.ĵ.e.l. naturaliter.hʒ ne effectũ ciuilẽ.certe ſic:qa pſcribo ius uſufruct⁹:ut.l.ſi.i ſi.C. de pſcrip.x. uel.xx.an. Jtẽ feudatari⁹ ius feudi:ut.l.cõperit.⁊ qđ ibi no.C.de pſcrip. .xxx.an.nõ aũt uerũ dñium pſcribũt:imo uerũ dñium fatẽtur ⁊ recognoſcũt.Jdẽ reſpectu naturaliũ acceſſionũ:qa faciũt fructus ſuos uſufructuarij. ⁊ naturalis acceſſio ẽ effect⁹ dñij:ut in auc.niſi.C.de bo.ma.no.in.l. ĩdebiti.in prin.š.de cõdi.ĩde. ubi dr̃ ꝯditio ĩdebiti naturalis ẽ:quia in ea ueniũt naturales acceſſiões. ita hic poſſeſſio naturalis dr̃ ,ppter naturales acceſſiões.Dy. ergo q dixit ꝙ ciuilis ſola ẽ apta ad uſucapionẽ nõ naturalis:nõ bñ dixit ,ppter naturalẽ iſtã:ut dicã in.§.ex cõtrario.ſʒ antequã uadã ad tertiã poſſeſſionẽ q̃ro q̃re nõ facio plures ſpẽs poſſeſſionũ. una q̃ cõpetit feudatario.alia q̃ competit uſufructuario. alia emphiteoticario.⁊ nõ eẽt peccatũ dicere ꝙ una eẽt ſeparata ab alia numero.ſʒ nõ differũt ſpẽ:qa plus uel minus nõ faciũt dr̃iam ſpecificã:ut.l.ulti.š.de fun.iſtru.⁊ ſic q̃libet iſtarũ naturaliũ tendit ad acq̃rendũ ciuiles acceſſiones ⁊ acquiſitionẽ fructuum ⁊ alterius iuris.i.dñium:lʒ una plus ⁊ alia minus.¶ Quero q̃ ẽ poſſeſſio corporalis.et uolo ꝙ ſcias ꝙ iſta corporalis põt dici naturalis,ppter actũ naturalẽ:ut hic.⁊.l.ſi id qđ.§.ſi.ĵ.eo. Sʒ gr̃a euidẽtioris locutiõis eã appello corporalẽ.Dic ergo corporalis poſſeſſio eſt ius inſiſtẽdi rei nõ ,phibite poſſideri retẽtionis ⁊ recuperationis ,pducẽs effectũ.Et declaro.qdã iuit ad nũdinas:ĩtraui fundũ ſuũ poſſideo naturaliter ipſe ciuiliter. ⁊ ego q habeo naturalẽ nec uſucapio nec pſcribo:ut p dy.in.c. ſine poſſeſſione đ reg. iur.li.vi.⁊ dicã in.§.ex cõtrario.Jtẽ nõ facio fruct⁹ meos:qa nullus ſic poſſidẽs corporaliter uel naturaliter hoc mõ ſumẽdo facit fructus ſuos:ut dicã in.§. ex cõtrario. ⁊ ſic iſta poſſeſſio nõ parat cauſam uſucapiendi nec acq̃ſitionẽ fructuũ.¶ Quid ergo mihi tribuit iſta poſſeſſio.dic ꝙ ius detinẽdi:qa uincerẽ ꝯtra extraneũ ĩterdicto uti poſſidetis:ut.ĵ.uti.poſ.l.i.in ſi.⁊ ſi expellerer habeo ĩterdictũ uñ ui.ut.l.i.§.q a me.⁊.§.deijcit ⁊.l.colonus.ĵ.de vi ⁊ vi ar.⁊.l.clã poſſidere.§.q ad nũdinas.ĵ.eo.⁊ ille eſt bonus tex.ad hoc.¶ Quero qd đ quaſi poſſeſſione iuriũ realiũ ĩcorporaliũ.utrũ diuidat̃ ĩ ciuilẽ ⁊ naturalẽ.⁊ vr̃ ꝙ nõ diuidat̃ qa poſſio ciuilis ẽ ius ut dixi.ſed iſta q̃ſi poſſeſſio nõ eſt ius:ſed cõſiſtit in facto:ut.l.ſuitutes.i prin.de ſui.urb.p̃di.ergo nõ diuidit̃ ĩ ciuilẽ ⁊ naturalẽ. Preterea poſſio ciuilis retinet̃ aĩo:ut.l.lʒ.C.eo.⁊.l.ſi id qđ.ĵ.e.ſed iſta q̃ſi poſſeſſio nõ retinet̃ aĩo:qa tũc ſemp diceret̃ hr̃e cãm ꝯtinuã. cõtra .l.ſuitutes.in prin.š.de ſui.ti.gñali. Jn ꝯtrariũ uidet̃ ꝙ illa poſſio q̃ parit uſucapionẽ illa ẽ ciuilis: ut.š.dixi lʒ q̃ſi poſſio parit uſucapionẽ:ut.l.i. C. de ſerui.⁊.l.i.i ſi.š.de aq̃ plu.ar.⁊ Roſ. mouet i ti. de cõfeſſoria ⁊ negatoria ⁊ dictũ ſuũ nihil ẽ dicere.do. Ja.bu.i.§.eque. inſti.de ac.in lec.ſua uidet̃ tenere ꝙ q̃ſi poſſio ſit naturalis tm̃.⁊ illa lec.ſua repit̃ multũ falſa.vñ neſcio nũqd oĩno teneat:ſed nõ curo. credo ſicuti ego dixi uobis ĩ alijs ꝙ ita eſt in q̃ſi poſſeſſione ꝙ illa q̃ſi poſſeſſio q̃ parit effectũ uſucapiẽdi illa ẽ ciuilis. illa q̃ parit effectũ retẽtionis tm̃:illa eſt naturalis ſeu corporalis.⁊ ,pbo illđ: quia illa q̃ parit effectũ retẽtionis ẽ naturalis quia nullius requirit̃ animus:ut.l.q fundũ.quẽadmodũ ſerui. amit.⁊.l.i.§.fuit q̃ſitũ.ĵ.đ aqua quoti. ⁊ eſtiua.⁊ rõ huius eſt qa ille ſuitutes debẽtur fundo uel retinẽtur a fũdo.iđ aqua p ſe uadẽs ſufficit. ſed q̃ſi poſſio q̃ parit effectũ uſucapionis uel pſcriptiõis eſt ciuilis: ut.l.i.⁊.ij. .C.de ſerui.⁊ aq̃.,pbat̃ in.l.i.§.ariſto.ĵ.de aq̃ quoti. et eſtiua.de neceſſitate oʒ ꝙ ille q pſcripit ſciat ſe uti iure ſeruitutis:ut.l.i.⁊.l.ij.C.de ſerui.⁊ aqua.⁊.l.i.§.ariſto.

.ĵ.de aqua quoti.⁊ eſti.⁊ fundus ipe dr̃ pſcribere:ut.l. q aliena.in ſi.š.đ neg.geſ.⁊ iđ qa fundus pſcribit ſi nõ hʒ cãm cõtinuã nõ ,pcedit uſucap.in fundo:ut.l.foramen.š.de ſerui.urb.predi qa poſſeſſio nõ eẽt cõtinua nec retinet̃ aĩo:quia fundus nõ hʒ aĩum.iđ nõ preſcribit niſi tãto tpe cuius nõ extat memoria in cõtrarium. ¶ Quero qd iuris de detẽtatiõe an ſit iuris uel facti. ⁊ uidet̃ ꝙ iuris:ut.l.ſi finita.§.ſi qs metu.š.de dã.iſec. ĩ cõtrariũ uidet̃ ꝙ ſit meri facti.nã ea q̃ ſunt iuris nõ cadũt ĩ ſeruũ:ut.l.id quoqʒ.ĵ.đ re.iur.ſʒ iſta detẽtatio cadit ĩ ſeruo:ut.l.ſtipulatio iſta.§.hec quoqʒ.ĵ.đ ṽb.ob. ⁊ ſic eſt facti.Nõ ob.l.ſi finita.§.ſi qs metu:qa ibi loq̃tur de iure acquiſito ex illa detẽtatione:ut.l.nõ eſt mirũ.š.de pig.act.⁊ iđ iſta detẽtatio nõ diuidit̃ in ciuilẽ ⁊ naturalẽ.⁊ ſic uidet̃ ꝙ ſi ex eo fundo nõ habeo detẽtationẽ:qa ea que ſunt iuris ſequũtur quocũqʒ uadit: ut.l.ſi.C.de pſcri.lõ.tẽpo.nõ ea q̃ ſũt facti.tñ circa hoc dic:ut.ĵ.ſtatim i vlt.q.¶ Tertio pricipaliter q̃ro a quo iure ,pceſſit poſſio.tex. hic uidet̃ uelle a iuregẽtium.⁊ hoc tʒ glo.ij.hic ĩ prin.⁊ etiã glo.iij. in prin. Sʒ ſi hoc eſt uer̃ uidet̃ ꝙ oẽs mee diffinitiões ſint falſe:qa propter ciuiles effectus facio diffinitionẽ ſeu diſtinctionẽ poſſeſſionũ.Rñ.poſſeſſio ſimpliciter ſumpta vr̃ introducta a iuregẽtiũ:ut hic ĩ tex.⁊ glo.ſʒ poſſeſſio ſic diſtĩcta p ſpẽs fuit ĩtroducta a iure ciuili. uñ etiã naturalis poſſeſſio dico ꝙ ẽ ciuilis:ut no.ĵ.eo.l. ꝙ ſeruus. ĩ glo. ſup ṽbo ciuiliter.A ſimili de iure naturali oẽs liberi et legitimi naſcebãtur ⁊ nõ erat diſtĩctio hoĩum.poſtea a iure ciuili ſunt diſtincti ĩ plures:ut ĩ auc.qui.mo.na. ef ſi.legi.§.lʒ igit̃.⁊ inſti.de iure pſo.in ſi.¶ Jtẽ q̃ro utr̃ q̃ſi poſſio ĩcorporaliũ fuerit ĩtroducta de iuregẽtium. Rñ.ſic:ut iſti. de uſu ⁊ ha.§.ſi.cõſiderato ꝙ ibi precedit titulus de ſeruitute. ſʒ diſtĩctio hui⁹ q̃ſi poſſeſſiõis: credo ꝙ ſit de iure ciuili.Sʒ an detẽtatio fuerit de iure gẽtiũ cognita.Rñ. ſic ut illa quã hʒ colon⁹ cũ cõtract⁹ locatiõis ſit de iuregẽtiũ. Jlla ṽo quã hʒ miſſus ĩ poſſeſſionẽ credo ꝙ ſit de iure ciuili.¶ Quarto pricipalit̃ q̃ro q̃liter acquirat̃ poſſeſſio.⁊ glo. q̃ eſt hic ponit tres opi. Prima eſt aut loquimur in rebus aĩatis aut đ nõ aĩatis.⁊ hoc ṡo caſu diſtĩgue aut erãt res ab alio poſſeſſe:aut nõ.⁊ rõnẽ dic ut ĩ glo.iſta opi. ṽitatẽ põit. tamẽ nõ debuit ſeparare res aĩatas ab inaĩatis:quia eodem mõ dʒ in eis diſtĩgui:aut ab alio poſſidẽtur aut nõ.Secũda opi.incipit ibi:alij dicũt. ⁊ ẽ ꝙ p ſolũ aſpectũ acquirat̃.,p hoc.ĵ.e.l.i.§.ſi iuſſerim.⁊.l. qđ meo.§.ſi uẽditorẽ.¶ Sʒ cõtra.ĵ.e.l.iij.§.neraci⁹. Dicit glo.ꝙ ibi nõ poterãt uideri:hic ſic.¶ Cõtra hãc ſo.vr̃.l.clauib⁹ .š.de ꝯtrahẽ.emp. ubi vr̃ ꝙ ſufficiat aſpectus loci vbi res eſt lʒ nõ uideat̃ res.Soluit glo.ꝙ in.§.neraci⁹.ſciebat theſaurũ eẽ ĩ fundo nõ tñ ubi. hoc ẽ in quo loco đterminato.ſed i.l.clauibus. ſciebat ubi res eẽt ⁊ ĩ loco đterminato.Certe iſta ſunt ṽa ĩ re poſſeſſa p aliũ nõ in re uacãti:quia tex. hic dicit apphẽderit. Alij reſpõdẽt ad.l.clauibus. ꝙ ibi de poſſione hic de dñio. ſed hoc nihil ẽ dicere:quia ex poſſeſſione ſequit̃ dñium:ut hic dr̃. Tertia opi.eſt ibi uel ibi de alio gñe ⁊c̃. Nã quoddã ẽ genus q̃rẽdi poſſeſſionẽ p apphenſionẽ:ut ĩ oib⁹ rebus pterquã ĩ theſauro. ⁊ iđ dicit apphendit̃. aliud eſt genus q̃rẽdi p ĩuentionẽ ĩ theſauro.ideo in eo dicit tex.inuenerit.iſti.de re.diui.§.theſauros.š.ti.i.l.nunquã.§.theſauros.⁊ ibi glo. plenius ponit iſtã opi. iſti. de re.diui.§.itẽ lapilli.ſed hec opi.reprobat̃:quia iuenire eſt p apphenſionem:ut.l.ſi barſatorẽ.C.đ fideiuſ. que eſt no.,ppter ſtatuta q̃ dicũt ſi quis fuerit inuẽtus ⁊c̃. ⁊ hoc p cy.C.e.l.lʒ.Uñ breuiter prima opinio ſupra poſita ĩ glo.cõtinet ṽitatem:ut diſtinguit̃.aut loquimur in rebus uacãtibus ⁊ requirit̃ apprehẽſio:ut hic cũ ſimilibus:aut in rebus ab alio poſſeſſis:⁊ tunc aut nõ cõcurrit aĩus tradentis:⁊ idem quia apprehenſio requirit̃:ut.ĵ.e.l.qđ meo.§.ſi.aut aĩus tradentis cõcurrit:⁊ tũc põt q̃ri p aſpectus ⁊ p alios modos fictos

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

q ponūtur.j.e.l.iij.in prin.in glo.tm̄ in traditiōe clauiū oȝ ꝙ fiat in re preſenti:ut.d.l. clauibꝰ.⁊.j.e.l.§.pe.ita ꝙ determinate ſciā ubi res eſt:ut.ſ.dictū ē. ¶ Quero ꝑ quas perſonas acquirit poſſeſſio.dic ut.j.ꝓx.§.⁊ ſequētibus. ¶ Quero an poſſum mihimet unā rē tradere.dic de eo q detinet tm̄ nō pōt qs ſibi mutare cauſaȝ poſſeſſionis:ut.l.iij.§.illud.j.e.⁊.l.nō ſolū.§.i.j.ð uſuca.⁊.l.nemo.C.e. Sed pone ī tutore q nō detinet nec poſſidet an ipſe tutor tutorio noīe pōt ſibi tradere:⁊ videtur ꝙ ſic:ut.l.fiſtulas.§.i.ſ.de cōtrahen.emp. circa qō uide quod dixi.j.de ſtip.ſer.l.ij. q̄liter acquirat q̄ſi poſſeſſio incorporaliū nō dico hic.dic ut ꝑ doc.i.l.i. et .ij.C.de ſui.⁊ aqua.dicā.j. de iti. actuqȝ pri.l.i. Quero q̄liter acquiratur detētatio.⁊ dic qn̄ eſt deuētū ī poſſeſſionē:ut.l.nō eſt mirū.ſ.de pig.ac. Sȝ quid ſi executor hȝ me cōſtituere in uno fundo ut detētorē ⁊ ducit me ꝓpe ad locū ita ꝙ ſum in cōſpectu: an ſufficit ꝑut ī poſſione:ut.j.e.l.§.ſi iuſſerim.⁊ ſi ſufficeret ad cōſtitutionē pignoris p̄torij eſſet utile ſcire. Iſta glo.dicit qn̄ cōcurrit iuſſus cū aīo pretoris tradētis ſufficit:ſȝ ī pretorio pignore nō interuenit cōſenſus ꝟe ſȝ ficte:quia iudex fingit pars:ut.l.ſi ob cām.C.de euic.⁊.l.i.C.ſi in cām iudi.⁊ iō quia nō interuenit aīus tradētis ꝟe ſȝ ficte eligit q̄dā media uia: ꝙ ſi potes ītres.⁊ ſic non ſufficit:ut oſtēdat:ut.l.ſi finita.§.illud aūt.ſ.de dā.infec.⁊ .l.quāuis.j.de bo.auc.iudi.poſ.⁊ tene mēti. ¶ Quero pone ꝙ tutor uel curator nō habent ſpeciale mādatū: uolūt tradere per iſtos modos fictos:an poſſint:uidetur ꝙ nō qa dn̄i uolūtas ꝟe nō cōcurrit:ſȝ ficte:ut.ſ.ꝓxi.dixi.pro hoc.j.e.l.quāuis.§.i.⁊.ij.de accep.l.⁊ ꝑ iuſiurādū.§.tutor.⁊ ita uidet ar. eorū q̄ dicta ſunt de iudice. ¶ Quinto principaliter quero q̄liter poſſio amittatur.⁊ glo.mag.poſt principium ponit quattuor opi. Prima antiquorū ꝙ ſtatim cū deſijt inſiſtere uel tenere nō poſſidet:ideo perdit:ſȝ illud nō eſt uerū:quia exitus nō eſt cā ꝑdende poſſionis:ut.l.ſi id qō.§.i.j.e.et .l.clā.§.i.⁊ ſolo aīo retinet:ut.C.e.l.lȝ. Sȝ alia fuit opi. Azo.⁊ Pla.quā dic ut in glo.ſed iſta p̄ſupponit unaȝ tm̄ eē poſſionē. Itē ꝙ duo poſſunt eandē rē inſoliduȝ poſſidere eodē genere poſſidendi:lȝ diuerſis qualitatibus quod eſt falſum:ut.ſ.dixi.⁊ dicā in.l.iij.§.ex ꝯtrario. Tertia fuit opi. Ol.ꝙ ſtatim ꝙ exit de fundo amittit naturalē poſſeſſionē poſt exitū habet ciuilē.ſi reitrat habet naturalē.uide glo.ibi. Ol.dixit ꝙ ſtatim cū exit ⁊c.⁊ uidet in eo ꝙ dixit ꝙ poſſeſſio ciuilis ⁊ naturalis non poſſunt eē ſimul:potuiſſet uerū dicere aſſumēdo ciuilē ⁊ naturaleȝ ꝓprie: ut dixi ſicut quidā nō poteſt eē dn̄s ⁊ fructuarius:ut.l.uti frui.ſi vſufruc.pe.ſȝ ſumēdo īproprie ciuilē ⁊ naturalē ⁊ large pro corporali:tūc bn̄ poſſunt ſimul eē. Itē dixit male ꝓpter aliud: quia exitus nō eſt cā perdēde:ut.j.e.l.iij.§.in amittēda. itē introitus nō eſt cā app̄hendende. ¶ Op.ſi habeo naturalē ſolam illā retineo:ut.l.iij.§.unde vi.j.ð vi ⁊ vi ar. ⁊ uidebitis ſtatim.j.e.glo. ergo ꝑ exitū nō ꝑditur poſſeſſio.alias ſeq̄ret ꝙ quis nūquā preſcriberet:quia ciuilis ⁊ naturalis nō eēt cōtinua. Vn̄ quarto loco Io.ponit ſuā opi.⁊ uerā q̄ ſine aliqua reprehēſione procedit proſequendo q̄ttuor caſus ita ꝑfectiſſime ꝙ adiectiōe non eget.⁊ uide glo.ibi.tu diſtingue. vſqȝ ibi ſi aūt. et Ia.de ra.alias de are. dicit quid eſt dicere ꝙ ſi eſt ī cōſpectu retinet:ſi abſens nō.⁊ cū redijt in cōſpectu requirit.quod eſt abſurdū:ut.l.pe.C.de cur.fur. Preterea nō admitteretur ſine animo ut.l.iij.§.ī amittenda.ſȝ truffa eſt ꝑ.l.clā.§.qui ad nūdinas.⁊ id quod dr̄ ꝙ nō perditur ſine animo.uerū ē qn̄ aīo pōt retineri: ſecus ſi nō poteſt retineri aīo:⁊ ſic Io.uerū dicit ⁊ recitat ſm̄ caſū Io.⁊ ſic in ipſo dicto Io. vidiſtis ꝙ naturalis perdit ſine aīo:de ciuili nihil dicitur. Itē uide glo.ibi ſi aūt ꝑ aliū.⁊ lege uſqȝ in ſi.⁊ allega pro glo.ī eo ꝙ dicit ꝙ animus nō operat retētionē duaruȝ poſſionū.l.qō labeo .ſ.de cōpēſa.quia res īducta circa unū actū nō poteſt operari circa aliū.ſed in eo ꝙ Io. negat naturalē quaȝ habet fructuarius nō habere aliqd ciuilitatis nō poteſt bene dicere:quia operat ciuiles effectus: ut.ſ.dixi. et dicā in.§.ex cōtrario. ¶ Quero extra glo. quid de naturali quā appello corporalem:an illa retinetur aīo.tu habes glo.inſti.de interdic.§.retinēde. q̄ uidetur uelle ꝙ iſta poſſio naturalis perdit cuȝ exeo fundū: ut eſt glo.in.l.i.C.vti poſ.in glo.magna ſuper ꝟbo clā.nō firmat ſed īclinat ꝙ aīo retineatur.⁊ iſtud firmat glo. tua hic ꝙ retinet animo:ut in glo.q̄ incipit ⁊ bn̄: ibi. illam naturalē ⁊c.breuiter teneo iſtam glo. ꝙ ſicut in uſufructuario retinetur ita ⁊ in iſto q poſſidet corporaliter.et probo quia ſi volet agere interdicto uti poſſidetis poteſt:vt.ſ.in glo.quā mō legi ſemꝑ haberet ſtare in fundo ⁊ iudex haberet ire ad eū.⁊ glo.tāgit in.l.i.C.e.iſtā abſurditatē. Preterea colonꝰ exiēs de fundo detinet aīo:ut.l.ſi colonꝰ.j.e.q colonꝰ nullū ius hȝ. multo magis ille q habet naturalē poſſeſſionē quā corporalē appello. ¶ Querit an detētatio aīo teneat ⁊ uidet ꝙ nō quia eſt meri facti.⁊ iō aīo nō retinet:vt.l.ſi.C.de preſcrip.lon.tēp.⁊ ſi hoc eſſet uerū ſi intres in poſſeſſionē equi eēt neceſſe ꝙ ſemꝑ ſtares ī equo: uel in boue ſemper retineres bouē. dico ꝙ detētatio nihil ē aliud niſi cuſtodia:ut.l.vt legatorū.ex q.cau.ī poſ.eatur.dico ergo abſens retinet illā ðtētationē. qn̄ cuſtodia illius rei ꝑ abſentē retinetur: ut ſi habes domū ⁊ es abſens tenes clauſum oſtiū:⁊ ſic tenes cuſtodiā: ut.l.q̄nta.§.q̄ri:vt in poſ.le.⁊.§.ſequenti ubi dicit ꝙ debēt poni res mobiles ī aliquo loco:ut ſub cuſtodia ſint ⁊ ſic retinet animo:tamē ſi deſijt cuſtodire nō retinet. hoc probat .l.ſi finita.§.pe.ſ.de dā.infec.⁊.l.pretor.§.in eum.j.ð bo.auc.iudi.poſ.

Ex.§.ſequenti.

¶ An furioſus ⁊ īfans q oīo intellectu caret acquirat poſſeſſionem cū auctoritate curatoris vel tutoris: ibi. Ultimo.

Adipiſcimur autem.

Adipiſcimur poſſeſſiones ꝑ nos maiores īfante ⁊ ſane mētis:ſecus ī furioſo. ⁊ in infante ſine tutoris auctoritate.h.d. Ibi pupillꝰ.ſ.īfans uel īfantie ꝓxi. In tex. ibi eā rē.i. acq̄ſitionē poſſionis quā qs facit ꝑ ſeipm̄. Ibi ī iuris eſſe.i. ex aliqua fictiōe iuris pendēte ſicut illa q̄ nobis ignorantibus ꝑ aliū q̄rit in qua infans ⁊ furioſus ſunt pares ſapientibꝰ ⁊ re ipſa acquirit:ut.j.ea.l.§.itē acquirimꝰ.et .l.quāuis.§.ſi. Ia.ð are.⁊ Ol. ¶ No.ꝙ poſſio nō pōt q̄ri ſine effectu poſſidendi:ut.l.quēadmodū.j.e.⁊.l.lȝ .C.e. ¶ Itē no.ꝙ pupillꝰ poteſt acquirere poſſionē. ¶ Op.j.e.l.ſi is q. So.ibi retinet. hic nō pōt incipere poſſidere. ¶ Op.j.e.l.ij.§.in amittēda: qa qui perdit aīum ꝑdit ⁊ poſſeſſionē.ſȝ furioſus ꝑdit aīum: imo nō hȝ aīum nō poſſidēdi. ⁊ ſic uides actus volo poſſidere. Itē qn̄ nō habeo animū poſſidēdi uel nō poſſidendi. ¶ Op.j.ti.i.l.fundi.§.i. ubi ꝑditur ꝑ obliuionē. ⁊ gl. facit illud cōtrariū in.l.is qui. So.ut ibi. ¶ Op.ſ.ꝓxi. ubi habuiſtis ꝙ poſſio ē in qua quis cōſiſtit corpore.⁊ glo.dicit.tu debes ſcire ꝙ eſt naturalis ⁊ ciuilis poſſio ⁊ detētatio.⁊ de iſta loquit hic. ¶ Op.⁊ uidet ꝙ poſſeſſio ſit iuris:vt vidiſtis no.ſ.ꝓxi.⁊.j.e.l.ꝑegre.ī pri. So.modꝰ acquirēdi ꝑ noſipſos poſſionē eſt facti ſi ꝑ aliū eſt iuris.ſed ipſa poſſeſſio q̄ſita ē iuris:ut.l.ꝑegre.in prin.j.e.⁊ quod dicit eā rem.dic.ſ.eā acquiſitioneȝ. ¶ Op.innuit ꝙ aliud ſi eēt iuris. cōtra. inſti. de auctu.§.i.vbi pōt ſtipulari. So.fateor ꝙ in acquirēdo pupillus hȝ legitimā ꝑſonā etiā in his q̄ ſunt iuris: ⁊ tūc inſtat.q̄re ergo dixit eā rē nō iuris ⁊c.glo.duobus modis rn̄det.ſm̄ primā reſpōſionē iſta ꝟba poſita in tex. nō cōgruēt p̄cedētibꝰ.ꝟa ergo ſo.ē ꝙ hic ſeparat pupillus a furioſo. ¶ Pōt opponi ꝙ eodē mō eis acquirit poſſeſſio:ut.j.e.l.i.§.itē acquirimꝰ. Ad hoc reſpōdet tex.eā rē enim ⁊c.ut dixi in apoſtillādo tex. ad hoc

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

tēdit glo. Ité no. ꝙ animus ē facti. ¶ Uñ opp. de. l. ſi donatariū. C. e. dicā. ĩ. de fur. l. inficiādo. §. infans. ⁊. l. bonefidei. ẽ. ti. i. ¶ Ultio glo. format unā queſtionem. Quero utrū furioſus q̃rit ſibi poſſeſſioné cū auctoritate curatoris. ⁊ uidet̃ ꝙ nō: ut hic. ⁊. p. l. ĩ negocijs. ĩ. de re. iur. Ité cōtrariū vr̃ ꝙ ĩfans pōt. ꝓ hoc facit. l. q̃uis. §. infans. ⁊ uide glo. q̃ incipit uel curatoris. ⁊ iſta glo. nō determinat clare. uide glo. q̃ determinat ⁊ ĩcipit idē ĩ furioſo. ⁊ tꝫ ꝙ pōt. idē tꝫ ĩ infante q caret ĩtellectu: ut. ĩ. e. l. §. ceterū. ſꝫ ĩquātū iſta glo. loq̃tur de furioſo male loquit̃: ut hic: qa de furioſo nō reperit̃ p. l. in negocijs. ĩ. de re. iur. Ité infans q oĩ intellectu caret nō pōt cū auctoritate tutoris: ſꝫ tutor ⁊ curator eis poſſūt acquirere: ut. l. i. ẽ. de bo. poſ. infan. ⁊ fur. de la. ⁊ ſic aliud eſt furioſum ĩgredi poſſeſſioné cū auctoritate curatoris. ⁊ aliud eſt ip̄m curatoré ĩtrare. ⁊ facit ad hoc. ĩ. e. l. §. per ꝓcuratoré. Nō obſtat. ĩ. e. l. quāuis. §. infans: qa ibi ĩtelligit̃ de ĩfante q hꝫ aliquē ĩtellectū nō pfectū. ⁊ hic ĩtelligere habetis ꝙ ſi oĩ ĩtellectu caret ē idē ut ĩ furioſo: ſed ſi eſt pfecti ĩtellect⁹ pupill⁹ p ſe pōt. ꝓ hoc facit inſti. de inuti. ſtip. §. furioſus. cū ſe. ꝟ. Et ex dictis iſtis potes colligere diſtinctioné ex teipſo ſic. aut in furioſo aut in pupillo. p̄mo caſu aut q̃ris an poſſit q̃rere p ſe ſolū cū auctoritate curatoris: aut curator ipſe p ſe. ſecundo caſu aut hꝫ plenū ĩtellectū: aut nō plenuꝫ: aut oĩno nullū. ſed iſto caſu ē idē qȯ ĩ furioſo.

Ex. §. ſequenti.

¶ An ex inutili cōtractu trāſferat̃ dñium uide in fi.

Si uir uxori.

Ex inutili cōtractu trāſfertur poſſeſſio. h. d. Diuidit̃ in tres ptes. p̄mo dictū uſqꝫ ibi qñ. ⁊ hoc eſt uex. ſc̄do ibi rñdet tacite obiectiōi. q̃ ſic formaī. Nōne donatio ĩure ciuili ĩter uirū ⁊ uxoré ĩpedit̃ ⁊ infirmat̃. Rñdet̃ illud eſt uex ĩ his q̃ ſunt iuris: ſed acquiſitioné poſſeſſionis nō pōt ius ĩpedire q̃ facti ē. uñ ius nō pōt facer̃: ut id qȯ factū eſt nō ſit factū. ⁊ hoc uſqꝫ ibi. ⁊ qd attinet. ibi rñdet alteri obiectiōi. ſꝫ pōt dici: lꝫ lex factū nō pōt facere ĩfectū ſm ꝟitaté: tñ pōt facere ſm fictioné fingēdo nō eē traditā. ad hoc iō nō fingit̃: qa talis fictio nō hꝫ effectū. Lege lrām ibi facti. i. acq̃ſitio poſſeſſiōis q̃ a facto. i. a traditiōe ⁊ app̄hēſione naturaliter cauſat̃. Et iſtū. §. in fi. ĩ materia quā facio de fictiōib⁹ ĩ p̄ma fictiōe inducta allego ꝙ tūc ē recurrēdū ad fictioné quādo fictio illa haberet effectū iuris: ſecus ſi nō haberet: ut hic. in fi. ¶ Op. de. l. eū q. ẽ. de dona. ĩter vi. ⁊ vxo. Glo. dicit ſo. ibi. ⁊ reſidet ꝙ ĩ ꝟitate poſſidet: ut hic. ſꝫ ĩ effectu nō: ut ibi: qa pōt aduocari. ⁊ uide glo. q̃ ĩcipit ĩmo. Quedā alia glo. dat aliaꝫ ſo. ⁊ ĩcipit glo. nudā tñ forte ⁊c̃. ⁊ qd vult dicere iſta glo. donatio ĩter ui. ⁊ ux. nō eſt ꝓhibita de re aliena: ut. l. ſi uir uxori. ĩ. ꝓ donat. ⁊ ſic glo. ſoluit ꝙ hic donauit rē alienā qȯ nō ē ꝓhibitū. ibi ſuā. Sꝫ iſta ſo. lꝫ ꝟa ſit ĩ ſe: tñ ē diuinatio: ⁊ ideo tene aliā. Op. ẽ. e. l. ĩ prin. ⁊. l. pegre. So. acq̃ſitio facti ē poſſeſſio. acq̃ſita ē iuris. ¶ Op. de fictiōe poſtliminij ⁊ legis cornelie: vt. ĩ. de cap. ⁊ poſtli. re. p totū. ubi ĩ facto fingit̃. Glo. dicit ꝙ fallit ibi ⁊ uide iſtā glo. q̃ ĩcipit nō pōt. ⁊ ĩ materia fictiōis dico totū cōtrariū ꝙ ĩ his q̃ ſunt facti regulariter fingit ius qȯ ē quia fingit ꝙ qui ē viuus ꝓ mortuo habet̃. ⁊ q eſt in uētre ꝓ iā nato. Azo ponit ĩ ſumma in prin. multa exēpla in qb⁹ fingitur ſuper facto. ⁊ rationé plene dico in. l. ſi qs ꝓ emptore. ĩ. ti. i. Ad iſtā. l. rñ. ꝙ ſm ꝟitaté nō pōt. ſm fictionem nō vult: qa nullū haberet effectū. ¶ Op. ꝙ ex inutili contractu nō trāſferatur poſſeſſio: ut. l. iubem⁹. in fi. C. ȯ ſacroſan. ec. ſo. ibi ponit̃ poſſeſſio ĩpropriе ꝓ ꝓprietate. ſicut dicim⁹ cōtinue iſta eſt pulchra poſſeſſio: ut. ĩ. de ꝟb. ſig. l. interdū. Uel aliter ex inutili cōtractu nō trāſfert̃ poſſeſſio qñ pſona eſt talis q̃ nō pōt pdere poſſeſſioné: ut pupillus ⁊ eccleſia: ut. l. pupillus. ẽ. ti. i. ſꝫ qñ pſona eſt talis q̃ aĩo pōt deſinere poſſidere tūc ex inutili cōtractu trāſfert̃ poſſeſſio⁹. ¶ Sꝫ op. de. l. qȯ meo. ĩ prin. ĩ. e. ubi ſicut dñium nō pōt q̃ri ſine cā: ut. l. nūquā. ẽ. ti. i. ita ⁊ in poſſeſſione. Sꝫ illa glo. reprobat̃: ut ibi dicā. ¶ Quero an ex inutili cōtractu trāſferat̃ dñium. Glo. tāgit in. l. cōtractus. C. de fide ĩſtru. ⁊. l. multū. C. ſi qs alteri uel ſibi. ⁊. l. nō dubiū. C. de legi. iȯ dic: aut cōtractus ē inutilis qa pēdet cōditio ⁊ nō ĩpedit̃ dñij trāſlatio: ut. l. dotis fruct⁹. in fi. cū. l. ſequēti: de iur̃ do. ĩ. de ſolutio. l. ſub cōditiōe. aut eſt inutilis ex alia cā: ⁊ tūc aut p̄ter legē: aut cōtra. p̄mo caſu nō impedit̃ dñij tranſlatio: ut. ȯ. l. multū. ⁊. l. cōtractus ĩ glo. trāſfertur eni ex dicta cauſa putatiua dñium. aut eſt cōtra legē et dñiuꝫ nō trāſfert̃: ut. l. nō dubiū. ȯ le. ⁊ ibi no. ⁊ hoc verū niſi ultra ꝓcedat: ut. l. eleganter. in prin. de dolo.

Ex. §. ſequenti.

¶ An per ſuū furioſuꝫ acq̃rat̃: ibi. Quero. Et an equus illius qui cecidit currendo ad brauiū debeat illȯ habere ſi primus ad locū applicuit: ibi. Dy. refert. Et an ꝓcura. inhabilis poſſit habilem cōſtituere uide in fi.

Item acquirimus.

Per ſeruū et filiuꝫ ex cā peculiari acquiritur nobis ignorātibus poſſeſſio ⁊ uſucapiēdi cōditio. Ité p ſeruū ⁊ liberū bona fide poſſeſſuꝫ poſſeſſioné acq̃rim⁹. Ité p ſeruū cōeꝫ ⁊ uſufructuariū: ſi tñ ſciēs exiſtat. hoc dicit uſqꝫ ad. §. pupill⁹. ſꝫ lege p ptes. ¶ Op. ĩ. e. l. p eū. So. p filiū uerū q̃ritur: ut hic: ſecus per putatiuū: ut ibi. ¶ Sꝫ op. ĩ. ꝓxi. §. vbi p putatiuū ſeruū q̃ritur. So. alius ĩ putatiuo ſeruo: ut. l. iuſta. ĩ. de uſucap. aliud in filio putatiuo. ¶ Op. ĩ. de ꝟ. obl. l. ſtipl̃o iſta. §. hi quoqꝫ. So. ſibi ĩpis nō poſſunt poſſidere: ſed nobis ſic. ¶ Quero qd ex re nō peculiari: an acq̃ratur. ⁊ glo. arguit ꝓ ⁊ cōtra. ⁊ illud teneatis ꝙ ex cā peculiari acq̃ratur nobis poſſeſſio ⁊ uſucapiendi conditio: ut. l. acquirit̃. §. nō ſolū. ẽ. ti. i. ex cā nō peculiari acquiritur nobis poſſeſſio ſolū quādo eſt iuſta: ſecus ſi iniuſta: ut. l. ꝙ ſeru⁹. ĩ. e. ⁊ uide iſtā glo. q̃ ĩcipit ſi nō peculiariter ⁊c̃. ꝟ. per eū. ¶ Op. ẽ. ti. i. l. ſi ſeru⁹: So. intellige illā ſecūdum iſtā. ¶ Op. de li. cā. l. ſi cui. §. licet. So. ut glo. ⁊ dicam ſtatim. ĩ. e. l. §. per ſeruum qui. in fi. ¶ Opp. dicitur hic liber homo mala fide poſſeſſus ⁊c̃. ꝯtra quia liber homo nō poteſt poſſideri mala fide: ut. ĩ. e. l. cum heres. §. item quero. So. uerū ē ſi putas eum liberū: ſecus ſi putas euꝫ eſſe ſeruū alienū: ut hic glo. ⁊. l. queſitum. in prin. ẽ. ti. i. ¶ Quero qd ȯ cauſis extra rē ⁊ operā. ⁊ glo. dicit ꝙ idē quātū ad poſſeſſioné. ſed ꝟo dño dñium acq̃ritur vel ſibi ſi liber eſt: ut. ẽ. l. liber hō. in fi. ẽ. ti. i. ⁊ ſm hoc erit caſus ĩ quo acquiritur dñium ſine poſſeſſione. ſimile in. l. ſi fundū. ẽ. de fun. do. ⁊ uide iſtā glo. q̃ incipit ex duabus cauſis. ⁊ aliā que incipit. ſ. acquiritur. Pone ꝙ gerit ĩ aĩo acquirere vero dño. glo. tua dicit ꝙ ſic. ſed nō tāquā ſeruus: ſed tāquā negociorū geſtor: ut. l. ſi ego. ẽ. de neg. geſt. ⁊. l. cōis ſeruus. §. i. ĩ. e. ⁊ uide glo. que ĩcipit ex duab⁹: ibi. niſi hoc gerat. ⁊ plene dixi in. l. qui mihi donatū. ẽ. de dona. ver. per cōem ſeruū. ¶ Op. ĩ. e. l. iij. §. ex contrario. So. intellige uel vni uel alteri: nō ſimul utriqꝫ ĩ ſolidū. ¶ Op. de. l. ſi cōis. ĩ. de ſtip. ſer. So. inſoliduꝫ plurib⁹ pōt obligationé querere: ſed non dñium querere uel poſſeſſioné. ꝟ. p eū ĩ quo uſufruct⁹. ¶ Op. immo uidet̃ ꝙ uſufructuari⁹ poſſideat: ut. ĩ. e. l. naturaliter. ĩ prin. So. nō poſſidet ciuiliter: ut hic. ſed naturaliter. ¶ Ité no. ꝙ dr̃ hic pater nō poſſidet filiū. ſꝫ bñ dicimus ꝙ pater eſt in poſſeſſione patrie poteſtatis. ⁊ filius in poſſeſſione filiationis. non tamē poſſidet filium ſed eſt in quaſi poſſeſſione illius iuris. ſicut dicim⁹ ĩ liberto. ẽ. de ꝓba. l. circa. ⁊ no. e. ti. l. quidē. ⁊ qȯ no. ȯ rei uen. l. i. §. i. Et idem de alijs perſonis in quibus ius habemus ubi dicitur ſic in viro ⁊ vxore unus non poſſidet alium. ſed quilibet eſt in poſſeſſione illius iuris et ſeruitiorum hincinde debitorum. propter hoc prodita ſunt ĩterdicta. ĩ. de li. exhi. l. i. §. fi. cū. l. ſe. facit extra de reſti. ſpo. c. ex conqueſtione. ⁊. c. litteras. ꝟ. ceteruꝫ.

a ¶ Nō trāſfertur poſſeſſio. ADDE ĩquātū alex. limitādo hāc doctrinam bar. ĩ ꝟſiculo iuxta i. iij. colū. ſubdit ꝙ pōt ꝯcidi. q. q̃ꝫ pōit bal. ĩ. c. ij. in ti. de feu. dato iui cē. l. cōmiſſ. ſ. ꝙ ſi feci teſtamētū ⁊ ĩſti tui te heredē ⁊ dixi ꝙ ſi ꝯtingeret me mutare teſtm̄ ex tūc donabam tibi oĩa bona mea et cōſtituebam me tuo noĩe poſſidere ꝙ ex hoc nō ē ĩ te tranſlata poſſeſſio cuꝫ donatio ſit nulla. ⁊ ita ȯ cidiſſe bart. ĩ. l. ex teſtō. C. ȯ fideicō. dic ꝙ Ol. tꝫ poſſeſſioné trāſlatā ⁊ donationé ualere ei⁹ ꝯſi. cxiiij. ĩcipiēte factū tale ē ⁊ hanc ptē tenuit ēt din⁹. Ro. tñ late hoc examinās ꝯſi. c lxxi. tꝫ p̄maꝫ opi. ⁊ ita refert dy. mutaſſe ſniaꝫ ei⁹ ꝯſi. ix. ⁊ ĩquātū alex. i. iiij. colū. q̃rit an ex vēdi. fcā forēſi ꝯ formam ſtatuti trāſferat̃ poſſeſſio. Adde ro. ꝯſi. cccc ix. ⁊ ĩq̃ꝫtū ēt tāgit qñ iur̃ ꝯctū nullū ē appoſitū pcariū nō tranſfert̃ poſſio vid pulchre ro. eius cōſi. ccxlvi.

b ¶ Nō poſſidet filiū. ADDE tñ ꝙ poſſeſſioné acq̃rim⁹ qȯ ſec⁹ ē ĩ ſuo quē nō poſſidem⁹ et tñ nō acq̃rim⁹ poſ. rei app̄hēſe p eū. ⁊ p hoc pau. ȯ ca. infert ad. q. ȯ monacho florētio q poſſidebat̃ a mōaſterio bonon. ꝙ acquirat̃ mōaſterio florentino quāuis ab eo non poſſideat̃ cū hec poſſeſ-

ſio reſultat nō ex vi poſſeſſionis. ſed ex vi monaſtice ꝑtātis. Sed alex. allegat bar. in cōtrariū i. l. ſi ſeru⁹ cōis. ĵ. de ſtipu. ſer. vbi voluit ꝙ imo acq̄raꝛ monaſterio poſſidenti qn̄ ex re monaſterij vel opere ipſius monachi acquirit. Tu vide pe. de anch. cōſilio. ccccxxij ſubſcripto ꝑ anto. de bu. ⁊ Jo. an. in ꝑrica de ſtatu mo. vbi refert hanc .q. py. fuiſſe. a ¶ Capitulo religioſus. ADDE cuꝫ hac opi. barto. tranſeūt ang. pau. de ca. Roma. ⁊ alexan. licet Jmo. cōtra. b ¶ Rn̄deo ſic. ADDE ẜ alex. ang. Jmo. pau. ꝺ ca. idē tenentes. ⁊ Ro. q ad hoc allegat ꝑ monacho ꝙ hētur xviij. q. ij. c. abbates. et glo. pe. in. c. .i. de infan. ⁊ langui. expo. ſpe. in ti. de ſta. mo. ꝟ ſi. xlj. tu etiā adde pe. de anch. ꝯſilio .ccccxxv. ⁊ ꝑ hoc apparet ꝙ monachus ſit eq̄parandus ſilio. ꝑ qua eq̄paratione allegat alexā. gl. in. l. ſi longius. in ſi. ꝺ iudi. ſpe. i ti. de ſta. mo. ꝟ ſi. viij. in cōtrariū ꝙ eq̄parari debeat ſeruo. allegat idē glo. in. l. cū here. def. §. ſi. ĵ. e. ⁊ gl. in. l. pediul. ſ. de arbi. Jnno. in .c. cū olim ꝺ ꝑuileg. barto. in. l. ſi ſeruus teſtō. ĵ. de ſtip. ſer. ⁊ i. l. tutoꝛ de bo. poſ. ti. genera. ⁊ in. l. cū hi. §. eā. .ſ. de trāſa. ⁊ in. l. is pōt de acqui. he

¶ Quero vtrum hoc ſit verum ſi pupillus nullū habeat intellectuꝫ: ⁊ glo. dicit ꝙ ſic. ⁊ hoc dicit ꝓſequēdo erroꝛē ſuum quem ponit. ſ. e. l. §. adipiſcimur. ſed gl. nō bene dicit: qꝛ ille q caret intellectu ſicut furioſus nobis querere non pōt: vt. l. in negocijs. ĵ. de reg. iu. ⁊ §. infans. loqtur ī eo q hꝫ intellectuꝫ aliqualē. hoc modo debet intelligi hic. alꝰ male diceres ꝑꝑ regulaꝫ iuris ī nego. ĵ. de reg. iu. ¶ Quero an ꝑ ſeruum furioſum acq̄raꝛ: ⁊ glo. dicit ꝙ ſic ſi illud geſtiat tradens: qꝛ ⁊ ꝑ ꝓcuratoꝛē inuitū queriꝛ ergo ⁊c̄. vt. l. iiij. .§. illud. de fideicō. li. ⁊. l. inuitus. de reg. iur. Sꝫ iſtud nō plꝫ. qd enim ſi aliquis poneret poſſeſſionē in lapide aīo acquirēdi dn̄iuꝫ: qō diceretꝛ ꝑ lapidem dn̄ium queri. Jtē vides ꝙ ſi pono in manu doꝛmiētis lꝫ ita eius manus ſit ꝓrimum organū tn̄ ſibi nō queriꝛ: vt. ſ. e. l. §. i. eadē rōe ſi do furioſo. ⁊ ſi dicit hic iuito ſeruo ergo eo ignorante. Cōcedo qn̄ ſeruus eſt inhabilis vn̄ lꝫ neſciret me tradere vt dn̄o queraꝛ ⁊ dn̄o queriꝛ: ſꝫ qn̄ intellectu caret ꝑīde eſt acſi nulli tradereꝛ ex gl. ¶ Dy. refert ꝙ qdaꝫ cecidit de equo c⁹ ꝑmo equus currebat ad brauiū: an debeat hēre brauium: ⁊ videꝛ ꝙ ſic. l. i. §. fuit q̄ſitū. ĵ. de aqua quo. ⁊ eſti. ⁊. l. q fundum. ſ. queadmo. ſer. amit. ī qua determinauit Dy. ꝑ iſtuꝫ. §. ꝙ nō. qꝛ nō hꝫ intellectuꝫ equus ⁊ ſic nō pōt querere: ⁊ iura ꝯtraria loquūtur ī retētiōe iuris queſiti. Sed iſte. §. modicū facit: qꝛ in qōne ꝓpoſita tractaꝛ de implemēto ꝯditiōis nō ꝺ acq̄ſitione ſiēda ꝑ equū. Et ideo cū querimus de iplemēto cōditōis ꝑ equū potuerit fieri: qꝛ de facto ſufficit: vt. l. iij. ſ. de cōdi. ⁊ de. ⁊ iō habemus inſpicere verba ſtatuti: qꝛ ſi dicit ꝙ ille cui⁹ equus ꝑ̄us venerit habeat brauiū: tūc ſi equus pꝛimus venerit deberet habere. Sed ſi ſtatutū diceret qcūqꝫ venerit cū equo ꝑ̄us ad brauiū ⁊ tūc iplemētuꝫ cōditōis req̄rit ꝑſonā: ⁊ tūc nō haberet lꝫ equus iret. Jtē induco .l. ſi is q ꝓ empt. ĵ. ti. i. ꝙ fictio trāſlatiua eſt quadruplex. vna eſt de ꝑſona ad ꝑſonā: vt cū lex dicit. q per aliū facit ꝑ ſeipſuꝫ faceꝛ videꝛ. mō q̄ro que habilitas req̄riꝛ in faciente an illa q̄ req̄riꝛ ī eo q facere videꝛ: ⁊ dico ꝙ eſt caſus hic ꝙ illa ꝑſona q̄ facit opoꝛtet ꝙ ſit capax ſolū facti lꝫ non ſit iuris: ⁊ hic ſeruus hꝫ aiuꝫ q eſt facti ⁊ ideo habilis eſt ꝑſona: lꝫ nō poteſt poſſidere. ¶ Ultimo induco in ar. facio ꝓcuratoꝛē inhabilē ad cōſtituendū habilē: an valeat. ⁊ dic vt ꝑ doct. in. l. qō qs. C. de ꝓcu. ⁊ ꝑ Jo. an. melius in. c. religioſus de ꝓcu. in cle. ⁊ tene menti tex. iſtuꝫ dico ſic in acquirenda poſſeſſione ſeruus ⁊ ꝓcuratoꝛ p̄bent nudum miniſteriū: vt. ĵ. e. l. qō meo. §. ꝓcurator vn̄ ſi ego facerē aliquē nunciū ad ꝯſtituendū aliū ꝓcuratoꝛē in nūcio nō requiriꝛ habilitas: vt hic. ſed facio eū ꝓcuratoꝛē ad ſubſtituēdū aliuꝫ loco ſui: ⁊ ſic no. ꝙ dico loco ſui ⁊ ſic ipſe nō pꝛebet nudū miniſteriū ſed offm̄ radicatū in ꝑſonā ſuā alteri cōmittit. tūc ſerua diſtinctionē quā ponit glo. in. d. c. religioſus[a]. ad qō optime facit qō no. ꝑ glo. C. de fideicō. l. eā quā in glo. ſi.

Pupillus.

¶ Quero de quo pupillo loquaꝛ. dic vt in glo.

¶ Quero ſi tutoꝛ auctoꝛitate violēter occupauit. dic vt in glo.

Ex. §. ſequenti.

¶ An monaſterio ⁊ patri per monachuꝫ ⁊ filiū fugitiuum acquiratur.

Per ſeruū qui in fuga.

¶ Seruuꝫ fugitiuum poſſidemus vſucapimus ⁊ ꝑ eum acquirimus. h. d. ¶ Op. ĵ. eo. l. iij. §. ſi ſeruus. ſo. intellige niſi diu ⁊c̄. ⁊ ſic iſta determinaꝛ ꝑ illam. Ulterius op. de. l. ſi rem mobileꝫ. ⁊ .l. rem que nobis. ĵ. e. So. illud in rebus aīa carētib⁹ ⁊ aliud in ꝯuis vt hic: ⁊ eſt rō ne ſit in ꝑtāte ſerui pꝛiuare nos poſſeſſiōe. Op. C. de ſer. fugi. .l. i. que dicit ꝙ ſeruus facit furtū ſui: ⁊ ſic ꝑdiꝛ poſſeſſio: vt. ĵ. e. l. rem q̄ nobis. ſo. ibi qn̄ facit furtū ab alio. Extra glo. opp. ⁊ videꝛ ꝙ dn̄s ſtatim deſinat poſſidere ⁊ ſeruus ſit in poſſeſſiōe libertatis: vt. l. liberis. ī ſi. ſ. de li. ca. ⁊. l. igiꝛ. §. pōt. e. ti. ſol. ibi loqtur qn̄ bona fide incipit eē in poſſeſſione libertatis ex iuſta aliqua cā vel iniuſta: vt .d. §. pōt. hic ī fugitiuo q fide mala fugit: ⁊ ſic ex pectatu r decēnium. ita dicit Jnno. de ſer. nō ordi. c. de ſeruoꝝ. ¶ Sed ꝯtra hoc videtur. l. ſi cui .§. licet. de li. ca. ſed ibi intelligas ꝙ ſeru⁹ exiſtēs in poſſeſſione ſeruitutis ꝓclamabat in libertatē vnde pēdente iudicio dn̄s ꝑdit naturalē poſſeſſionē nō ciuilē. naꝫ nulla iuſta cā ſupuenit ſeruo ꝑꝑ quā deberet ſe in poſſeſſione libertatis cōſtituere. ſꝫ ius ſtatuit liberi loco hēri vt iudiciū ꝓcedat. ¶ Diſtigue ergo aut ſeruus incipit ſe gerere pro libero bona fide ex aliqua ſupueniēte iuſta cā vel nō: ⁊ ſtatim dn̄s ꝑdit poſſeſſionē: vt .d. l. liberis. in ſi. ⁊. d. §. pōt. Aut ꝓpter liberale iudiciū. ⁊ tunc dn̄s ꝑdit naturalē ⁊ retinet ciuilē vt. d. §. lꝫ. aut incipit ſe gerere ꝓ libero mala fide: ⁊ tūc dn̄s ſtatim habuit aīum ꝑdendi poſſeſſionē: ⁊ ſtatim ꝑdit ſicut in alijs rebus. Aut habuit aīum retinēdi vel dubitaꝛ. ⁊ tūc ita demum perdit ſi diu ⁊c̄. vt hic. ⁊. d. §. ſi ſeruus. ſi vero ſe nō gerit pro libero: ſed foꝛte in pꝛouincia gerit negocia dn̄i: tūc ꝑ mille annos dominus non ꝑderet poſſeſſioneꝫ niſi incipiat ab alio poſſideri vt hic. ¶ Querit glo. quid ſi cepit ab alio poſſideri vel cōtendat ſe liberū. dic vt in glo. ad. §. licet. rn̄de vt ex p̄dictis paꝫ. ¶ Quero an patri queraꝛ poſſeſſio per filium fugitiuum vel monaſterio per monachum fugitiuum. Reſpon. ſic[b] nō enim illi querūt rōne poſſeſſionis: ſed rōe patrie ꝑtātis vel monaſtice obedientie: vt no. ſ. in ver. ꝑ eū. ⁊. ĵ. e. l. per eum. do. Dy. allegat iſtum tex. multum ſubtiliter ꝙ ad vſucapioneꝫ ſufficit ſola ciuilis poſſeſſio vt hic: ⁊ plene per Dy. in. c. ſine poſſeſſione. de re. iur. li. vj. Et ne putes hoc in ſeruo tm̄. idem in fundo: vt. ĵ. pro empt. l. qui fundum. in pꝛin. plene dicam in. l. iij. §. ex contrario. ĵ. eodem.

Per ſeruum.

¶ Per ſeruum a nobis pignori traditum non acquiriꝛ nobis poſſeſſio. h. d. ¶ Nota ꝙ creditoꝛ poſſidet ſeruum. ⁊ no. plene in. l. cuꝫ notiſſimi. C. de p̄ſcrip. xxx. an. Quid de dn̄o dic vt in glo.

Ex. §. ſequenti.

¶ An ante poſſeſſionem appꝛehenſam ſeruoꝝ legatoꝝ nobis acquiraꝛ per eos. Et an ſi heres hꝫ vſumfructum in ſeruo teſtatoris per illuꝫ poſſit hereditatem acquirere.

Veteres putauerunt.

¶ Per ſeruum hereditarium nil nobis hereditatis acquiriꝛ. ſed per emptū ⁊ donatuꝫ alie res empte ⁊ donate acquiruntur. h. d. Jſte. §. eſt aliquantulum ſubtilis ⁊ iſtam materiam magis claram quā hic habes in. l. heres ꝑ ſeruum. ſ. de acquiren. here. ¶ Op. per ſeruuꝫ quē nos nō poſſidemus: non acquiriꝛ. vt. ſ. ꝓxi. §. ſed ſeruum emptum anteq̄ꝫ tradaꝛ non poſſidemus: vt. l. ſi ex ſtipulatione. ĵ. e. ⁊. l. eum qui in pꝛin. ĵ. de fur. ⁊. l. ſi ager. ſ. de rei ven. ergo ⁊c. ⁊ glo. fatetur cō

redi. ⁊ in. l. ſi alienū. in ꝑn ci. ſ. ꝺ here. inſti. bal. i. l. ſi. C. de bo. que. lib. ⁊ in .l. ex repudiatione. C. ꝺ fideicō. ⁊ in .l. interpoſitus. C. ꝺ trāſac. ⁊ in. l. ſilio. ⁊ ibi imola de cōdi. ⁊ demō. ang. in. l. pater familias. ꝺ. de here. inſti. ⁊ in. l. i. de vulga. ⁊ pup. ⁊ iteꝫ facit qꝛ oīa indifferēter acquirit monaſterio ſicut ſeruus oīa dn̄o de primo eſt. c. cū ad monaſteriū de ſtatu regula. ꝺ ſcḋo. l. plꝫ ꝺ acq. heredi. Sed fili⁹ caſtrenſia vel quaſi ſibi acquirit pleno iur. l. ij. ⁊. iij. .ſ. ad mace. ⁊ aduēticia quo ad pꝛietatē. l. cū opoꝛtet. C. de bo. q̄ lib. vnde in hoc dubio poſt Cy. in. l. deo nobis. C. de epiſco. ⁊ cle. bal. i. l. i. C. q admitti. ⁊ Ro. i. l. ſi is q heres. de acq. here. vn̄ ipſe alex. cōcludit ꝙ eq̄parabiꝛ ſeruo vel filio ꝓut monaſterio erit vtilius. Tu adꝺ ꝙ ang. conſilio. xcj. tꝫ monachū ſeruo eq̄parādum ⁊ ꝙ abb. cū conuētu ipo monacho ꝑſite ⁊ recuſante nō pōt adire hereditatē monacho delataꝫ bal. tn̄ ꝯſi. cccv. iiij. ij. li. tꝫ ꝙ abb. inuito mōacho poſſit adire hēditatē delatā monacho ⁊ idē videꝛ velle pe. de anch. ꝯſilio .cccccxj. vbi dicit ꝙ monachus retinet oīa iura ſuitatis.

a ℂ Non eſt hereditari[9]. ADDE ꝙ cũ hac rõne tráſeũt imo. ⁊ Ro. hic q dicit vt refert alexã. ꝙ hic dicta p gl. ⁊ doc. iſerri pñt ad. q. ſtatuti cauẽtis ꝙ filia femina dotata nõ ſuccedat in hereditate patris cõtingit ꝙ pat deceſſit relicto filio maſculo relicta q3 filia femina maſculo deferẽ hereditas ex forma ſtatuti q adiuit deinde deceſſit ab inteſtato ſupſtite dicta ſoroꝛe q̃ ad dicta bona aſpirare vult queritur an poſſit. dicit alexan. ꝙ hec glo. ⁊ h dicta p doc. faciũt ꝙ nõ dz excludi ⁊ ꝙ Ro. aliter non decidit adde ꝙ pro hoc faẽ ꝙ cõſuluit idem Ro. cõſilio. clxviij. ꝙ filia q̃ renũciauit bonis paternis exiſtẽtib[9] fratrib[9] nõ ꝓhibetur ad illa habere regreſſu3 mortuis dictis fratrib[9] vel altero ipſoꝛu3 qn ſuccedat cũ ſupſtite allegat

trarium. ℂ Quero quid in ſeruis legatis an añ appꝛehenſam poſſeſſionẽ nobis acquirẽ p eos ⁊ glo. videẽ dicere ꝙ ſic: ⁊ vide glo. q̃ incipit vt nõ poſſeſſo vno p eũ ⁊c̃. ſed lz acqrat dñium nõ tñ poſſeſſio: vt. l. cũ heredes. ȷ̃. e. ⁊. l. cũ duobus. §. idẽ rñdit in glo. ẽ. p ſo. ⁊ ſic idez ꝙ in ſeruo empto. ℂ Quero q̃ eſt rõ diuerſitatis: ⁊ tres rõnes videntur poni hic in glo. Et in veritate due ſunt. pma eſt vrgens diſputatio ẽm Jo. ⁊ illa diſputatio eſt iſta q̃ ponẽ in tertia rñſione. ibi tu dic ſup̃: q: ante aditã hereditatẽ nõ querit poſt aditã hereditatẽ nõ ẽ hereditarius[a]. ſecus i empto ⁊ legato. nõ ob. §. itẽ querimus: q: ibi ipꝛopꝛie ponẽ vt in glo. Alij dicũt ꝙ facit rõ coequaliũ: qȯ eſt falſum vt glo. dicit. ℂ Querit glo. pone ꝙ heres hz vſufructu3 in ſeruo teſtõris: an p illum ſeruũ põt acquiri hereditas. Glo. dicit ꝙ nõ niſi ſeruus inſtituaẽ: ⁊ tũc p iſtum ſeruũ põt queri. ſed Dy. dicit ꝙ in ſeruo ꝓpꝛio hoc ꝓcederet. ſed in ſeruo in quo habeo vſufructũ herede inſtituto cõtemplatione mei nõ ꝓcedit: q: non poſſum iubere anteq̃ ſiã dñs: vt. l. aditio. §. fi. ẽ acqui. here. ſed dic ꝙ iuſſus aſſumit effectũ aditione ſecuta: vt. l. mulier. §. ſi qs hereditariũ de cõdi. inſti. ẽm Dy. ⁊ bene.

Hec que de ſeruis.

ℂ Oppo. ẽ. ẽ dona. l. q mihi donatu3. So. hic a nemine traditur. ibi ab alio tradebaẽ. ⁊ vide glo. q̃ incipit ſi tacio ibi vel hic a nemine. ⁊ tene mẽti iſtam ſolu.

Per procuratorem.

ℂ Per procuratorẽ nobis acqritur poſſeſſio ſi hoc agaẽ. alias ſecus. h. d. ℂ Opp. de. l. q mihi donatũ. So. vt ibi dixi qȯ nõ dicam hic: quia ibi recitaui.

Si iuſſerim.

ℂ Oculis ⁊ aſpectu acquirẽ poſſeſſio rei ab alio tradite. h. d. Et de hoc. §. plene videbitis in. l. iij. in pn̄.

Ex. §. ſequenti.

ℂ An vacet poſſeſſio cũ oẽs de collegio ſeculari ſunt moꝛtui vide in fi.

Municipes.

ℂ Uniuerſitas põt p ſe ⁊ p aliũ poſſidere ⁊ poſſeſſionẽ acqrere. h. d. Primo ponit duo dicta. Scȯo vnã diſputationẽ circa vnum dictum. Tertio determinationẽ dicte diſputationis. Secũda ibi ſed nerua. Tertia ibi in. l. ſed hoc iure. ℂ No. ꝙ res q̃ ſunt i vſu publico nõ poſſideẽ: ⁊ iſtud nõ hz ꝯtrarium. ℂ Op. de. l. humanũ. C. ẽ leg. ⁊ qȯ metus cã. l. metũ. §. aiaduertẽdu3. So. vniuerſitas nõ cõſentit vt hic. ſ. de facili. ſed bñ põt cõſentire. ℂ Op. ȷ̃. ti. i. ⁊. l. labeo. So. vt gl. ℂ Op. de. l. ſed hoc iure. ad pn̄. hui[9]. §. So. pn̄. hui[9]. §. coꝛrigiẽ. ⁊ hec vera. Alij dicũt ꝙ vniuerſitas nõ poſſidet ꝓpꝛie: vt in pn̄. §. ſed impꝛopꝛie vt. l. ſed hoc iure. glo. nõ videẽ hoc tenere: vt. l. tigni. §. municipes. ẽ. ad exhi. ſed certe hoc dictũ põt habere bonũ intellectũ: vt. ȷ̃. videbitis. Alij vt R. dicunt ipſa3 vniuerſitatẽ ſeu municipes nõ poſſidere: vt hoc. §. in pn̄. ſed illos qbus eſt adminiſtratio cõmiſſa poſſidere: vt ar. de cõdi. ⁊ de. l. municipibus. ⁊ h in. l. ſed hoc iure. ⁊ p hac opi. facit q: vniuerſitas ẽ pſona repñtata ſicut hereditas: vt. l. moꝛtuo. ȷ̃. de fideiuſ. ⁊ ſic nõ põt poſſidere: vt. l. i. §. ſceuola. ſi quis te. liber eẽ iuſ. fue. ſed ipſa veritas eſt ꝙ vniuerſitas poſſidet hoc eſt ipſi municipes: vt hac. l. ſed hoc iure. ⁊. l. tigni. §. item municipes. ad exhi. non ob. ꝙ eſt pſona repñtata: q: verum eſt ꝙ repñtat pſonã viuẽtis. ideo põt poſſidere ſicut vſufructũ habere: vt. l. vſufructus. ȷ̃. de ſtipu. ſer. ſed hereditas repñtat pſonã moꝛtui: vt. d. §. labeo. ⁊. d. l. moꝛtuo. ⁊ iſtud foꝛte voluerũt dicere q dicũt vniuerſitas poſſidet impꝛopꝛie: q: nõ eſt ꝓpꝛia pſona ſed repñtata. ſz ſi eẽt vera opi. R. ſequeretur ꝙ quilibet officialis nouus deberet de nouo accipere poſſeſſionẽ qȯ eſt abſurdum ⁊ qȯ moꝛtuo officiali vacaret poſſeſſio: vt. ȷ̃. e. l. cũ heres. ℂ Quero qd ſi moꝛiunẽ oẽs de collegio: an poſſeſſio vacet in collegio ſeculari. dic ꝙ ſic: vt not. ẽ. qȯ cuiuſq3 vniuerſita. l. ſicut. ſed in collegio eccleſie videẽ ꝙ nõ: q: ipſa ecclĩa poſſidet. C. ẽ ſa. ſan. ec. l. iubemus. in fi. expꝛſſius de epi. ⁊ de. l. raptoꝛes. §. finaũt diaconiſſa. ibi ⁊ plenã poſſeſſione3 ⁊c̃. ſed abſonũ eſſet dicere ꝙ municipes poſſideant: vt no. d. l. ſicut. ideo dicit Jnno. ꝙ res eccleſie poſſidet xp̄s vel vniuerſalis eccleſia. hoc eſt cõgregatio fideliũ: vt extra de reſti. ſpo. c. ſup electione: ⁊ in hoc ſtemus eis. facit qȯ no. in ſpecu. de peti. ⁊ poſ. §. i. ver. ſed pone vacantẽ. Ite3 no. ꝙ ad ꝓbandum vniuerſitatẽ poſſidere ſatis eſt ꝓbare hoc fieri p ſindicũ vl' alios p quos vniuerſitas regiẽ: vt hic.

Ex. l. ſequenti.

ℂ An acquirã poſſeſſione3 eius fundi q̃ putaui mihi recte traditam: ibi. Quero. Et an ſi teſtes ꝓbant de. vj. vltimis menſibus poſſeſſionẽ an dicaẽ ꝓbata p toto anno: ibi. Pone. Et an p ingreſſum vnius fundi acquiram poſſeſſione3 alterius cum in omnibus debeam acquirere plures fundos: ibi. Quero. Et an ſi emo caſtru3 cũ territorio ſit neceſſe poſtq̃ intraui caſtrum intrare in quolibet fundo caſtri: ibi. Quero aliqs.

P Oſſideri autem poſſunt.

ℂ Coꝛpoꝛalia ꝓpꝛie poſſidẽtur. ⁊ animo ⁊ coꝛpore poſſeſſio queritur: ⁊ per ingreſſum partis acquiritur poſſeſſio totius. hoc dicit. pꝛimo ponit que res poſſunt poſſideri. ſecundo que requirãtur. tertio qualiter acquiraẽ poſſeſſio. ſecunda ibi adipiſcimur. tertia ibi ꝙ aũt diximus. ℂ Nota ꝙ poſſeſſio acquiritur coꝛpoꝛe ⁊ animo. ℂ Jtem nota ꝙ per introitũ partis acquiritur totũ. ℂ Oppo. ꝙ incoꝛpoꝛalia poſſideãtur: vt. ẽ. de ſerui. l. quotiens. ⁊. l. ſi heres. §. libertus. ⁊. l. ſicuti. §. ariſto. Sol. non poſſidentur pꝛopꝛie. ſed quaſi ſic vt in contrario. ℂ Uenio ad ſecundam partem Oppo. de. l. i. §. ſi iuſſerim. ⁊. ȷ̃. e. l. quod meo. §. ꝙ ſi venditoꝛ. Glo. dicit fallit ibi ⁊ in alijs caſibus quos vide in glo. Et eſt ſecunda ſolu. ꝙ in omnibus pꝛedictis caſibus interuenit actus coꝛpoꝛeus per aliquem ex ſenſibus coꝛporis q ſũt quinq3: vt. l. quod meo. §. ſi venditorem. ȷ̃. eodẽ in glo. ℂ Quero circa primam particulam ẽ vna queſtione intraui poſſeſſionem fundi credens mihi eam recte traditam eſſe: acquiram ne poſſeſſionem. Glo. dicit ꝙ non: q: non habeo animum querendi: ſed queſitu3 retinendi. ⁊ ſi hoc eſſet quid ſequeretur pone ꝙ quidam toto iſto anno vſq3 ad kalẽdas februarij poſſedit iſtũ fũdum teſtes pꝛobant de ſex mẽſibus vltimis: an pꝛobent poſſeſſionem certe non: q: intro in iſtiẽ vltimis tempoꝛibus non animo acquirendi. ſed continuandi poſſeſſionem in initio quaſi tanq̃ non pꝛobaui: ⁊ iſta eſt ſingularis glo. multum ⁊ no. ſi eſſet vera temen teneo contrarium[b]: q: illud quod quis facit ad conſeruandum operaẽ ad inducendu3: vt. l. ij. C. cõia vtriuſq3 iudi. ⁊. l. poſſumus. §. fi. de iniuſ. te. ⁊ de bo. poſ. ẽm tab.

iter alia no. hic ꝓ hoc ẽt ꝯſuluit bal. eius cõſilio. cccl[x]viij. iij. li. ⁊ inq̃3 tum alex. allegat ang. ꝯſilio. cxxiij. ego habeo. cxxvj. allegat ẽt ange. ad pꝛedicta eius cõſilio. lj. ⁊ pe. de ancha. ꝯſilio mihi. cclxx viij. Et inq̃3 tum tangit ẽ ſtatuto mulie. de quo p bal. i. l. ſi matre. c. de ſuiẽ ⁊ legitimis adde bal. et[9] cõſi. cccvij. iij. lib. vbi põderat ſingula verba dicti ſtatuti

b ℂ Teneo ꝯriũ ADDE ꝙ idem ten3 ang. imol. et alex. hic bar. ang. ⁊ imol. i. d. l. ſeqẽ. §. labeo bal. in ſua diſpu. ac cuſatus de vi turbatiua Jmol. in. l. q fundũ. ȷ̃. p emptoꝛe.

a ¶ Nō ſufficit. ADDE ſpec. idē tenētē in ti. de ꝓmo. ⁊ .ij. decre. §. iā de effectu in ꝓn. vbi dicit nuncios male facere cū eis data eſt ptās intrandi poſſeſſionē pluriū fundoꝝ nō inducūt niſi in vnuz q: in alios nō dicit̄ facta miſſio idē tꝫ bal. in. l. ij. ff. de ſerui. ⁊ aqua. ang. in. l. licet. C. e. ⁊ alex. h cui inquātū tāgit ꝙ ꝑ traditionē clauiū trāſferat̄ poſſeſſio add oldra. cōſilio. ccviiij. Et an ꝑ iueſtiturā tranſferat̄ poſſeſſio add bal. ꝯſilio. viiij. iij. li. vbi ponit: an eccleſia poſſit iueſtire aliquē de feudo ad ipam ipo iure reuerſo ꝙ tñ ꝑ alium poſſidetur ⁊ an ꝑ illa verba donauit tradidit prohet pñtia vide Ro. ꝯſi. .cccccviiij. Et an vēdēs caſtrū cū ptinentijs excepto mero et mixto iperio gd vendere videat̄ vide oldra. ꝯſilio .x. incipiēte videndū an caſtruz. ⁊ an vēdens ciuitatē videat̄ vēdere territorium vide pulchre bal. eius cōſilio .cccclxxij. iiij. li. Et an rex calabrie qui vēdidit terrā ſacti lucidi cū oib' ſgarijs iuribus paſcatis aqueductibus paſſagijs ⁊ gbuſcūqꝫ iurib' dicat̄ vēdidiſſe exiturā pōtis lance vide Ro. cōſilio. cclxxj. ⁊ an cum nūcius induē aliquē i poſſeſſionē vni' fundi cū haberet cōmiſſionē iducēdi in aliū efficiat̄ poſſeſſor illi': vid alexā. ꝯſilio .lxxiij. iij. li. Et an tradito caſtro videat̄ traditū fortilicium i caſtro exiſtēte vide Ro. ꝯſilio. cccc. xliiij.

b ¶ Acquiro ADDE baldū conſilio .cccxj. i. lib.

.l. q liberis. §. qui teſtō. ſcḋa rōne q: tex. nō requirit ꝙ quis habeat aīum acqrendi ſed aīum poſſidendi nō acqrēdi de nouo vt vides hic in fi. ibi dū dicit mēte ⁊ cogitatione vt totū fundū velit poſſidere nō dicit acqrere: ⁊ vide in. l. i. §. adipiſcimur: ibi q: affectionē tenēdi ⁊c̄. ñ dicit acquirēdi: ſed iſte qui putabat ſe poſſidere etiā hꝫ affectionē tenēdi ⁊ poſſidendi. ergo ⁊c̄. Itē induco in caſum. l. qō vulgo. ī. ꝓ empt. ⁊ ſic ꝓbat̄ certū eſt ꝙ rei furtiue nō querit̄ nobis poſſeſſio ꝑ ſeruum: imo ſi ſeruus tradit mihi rē quā ſurripuerat eā recepi credēs me poſſidere eā prius ꝑ ſeruuz: tñ ex die qua recipio incipio poſſidere ⁊ ſic apparet ꝙ aīus retinendi operat̄ ad acquiſitionē: vt. l. qui ob pactionē. ⁊ l. ſeruus. ⁊ l. qō vulgo .ī. ꝓ empt. de hoc ꝑ eūdē in. l. ſeqtur. §. de illo. de vſuca. ⁊ §. item labeo. in eadē. l. Dicit̄ hic ꝙ intrauit in poſſeſſionē ptis ⁊c̄. ¶ Opp. ī. e. l. qō meo. §. fi. Sol. gl. vno mō ⁊ male ꝑ. §. ex ꝯtrario Alia ſo. eſt ꝙ ꝑ ingreſſuz partis acqrit̄ poſſeſſio totius niſi impedimētū ex pte rei ſit: qō tene mēti. ⁋ Quero qd in rebus pluribus an ꝑ ingreſſū vnius fundi videar adipiſci poſſeſſionē alioꝝ: ⁊ glo. dicit qō nō ſufficit[a]. iſta glo. videt̄ ꝯtraria. l. reſtituta. in ꝓn. ff. ad treb. ⁊ dic vt ibi glo. ⁊ Dy. melius in. c. i. ex̄ de reg. iur. li. vi. qō qñ ſunt plꝛes res ingreſſus vnius nō facit acquirere poſſeſſionē in alijs nō ob. l. reſtituta: q: facit ibi acqri ius hereditariū nō tñ poſſeſſionē niſi apprehēdat. ⁋ Quero aliqs emit caſtrū cū territorio: intrauit poſſeſſionē caſtri: an eſt neceſſe ꝙ in quolibet fūdo caſtri intret: ⁊ iſta glo. facit ꝙ ſic. do. Iac. de bel. diſputauit iſtaz. q. hic. Et qñ emit̄ vna res ⁊ ꝑ parte intrat loqtur tex. qñ plures ⁊ intrat vnā loqtur gl. Sed qñ emit̄ vna res plures ſub ſe cōtinēs: ⁊ iſta eſt qō nr̄a ⁊ vr̄ tenere ꝙ ſufficit itrare poſſeſſionē caſtri: vt. l. gaius. §. ij. de lega. ij. ⁊ .l. predia. ⁊ l. patronus. ff. de leg. iij. ⁊ l. ticia cuz teſtō. §. i. ff. de leg. iij. ⁊ allegat dictū Inno. de reſti. ſpo. c. in litteris. mihi videt̄ ꝙ iſta qō poteſt intelligi duobus modis. Primo qñ ego vendo caſtrū: hoc eſt locū in quo eſt edificatū cum illis edificijs ⁊ querit̄: an ſi accipio poſſeſſionē vnius partis videar accipere poſſeſſionem totius: ⁊ dico ſic: q: caſtrum eſt vnū totū ⁊ illa diuiſio fit cā cōmodioris habitationis: vt in. d. l. gaius. ⁊ ita loquitur dicta determinatio. qñqꝫ querit̄ an ex hoc videar adipiſci poſſeſſionē iuriſditionis: et tūc dico ſi vendit̄ ab eo qui eſt in poſſeſſione iuriſditionis agēdo vnum actū iuriſditōis illo volente q ante poſſidebat totius poſſeſſionem acqro[b]: vt. l. ſi ſtillicidij. §. fi. ff. quēadmo. ſer. amit. alꝛs ſi ille nō traderet: ſꝫ ali' vellet occupare: dic vt no. ꝑ Inno. de reſti ſpo. c. in litteris. ⁊ c. ex ꝑte. ⁊ de capel. mo. c. dilectus. vide qō dicā de iti. actuqꝫ priua. l. i. in ꝓn. ⁊ §. ſi quis hoc interdicto ¶ Ultimo dicit glo. facit ad. q. ꝙ baptizatus ꝓ parte ſit baptizatus in totum: qō relinquo canoniſtis ⁊ decretaliſtis.

Incertam partem.

¶ Incerta pars rōne loci ⁊ quote nō poteſt poſſideri. h. d. Ibi rei: dic rōe loci ⁊ quote. ¶ Op. ī. e. l. locus breuiter aut eſt portio incerta rōne loci ⁊ rōne quote. illa non pōt poſſideri. iſte eſt caſus hic: ſꝫ ſi eſt certa rōne loci ⁊ rōne quote eſt incerta tūc

c ¶ Per apphēſionē. ADDE ꝙ inducūtur dicta in hoc. §. ꝑ ang. ad. q. ſtatuti cauētis ꝙ ſi qs fuerit inuētus cū armis puniat̄ in cētū: an ſi qs ſit inuētus nō apphēſus dēat puniri ⁊ dic ꝙ ſuffic ꝙ fuerit inuēt' adeo ꝙ cōuincat̄ de delatione armoꝝ ꝑ ꝓbationes ꝑ tex. i. l. i. C. de rap. vir. bar. tñ tenet ꝙ fuerit inuentus ⁊ deprehēſus idem tꝫ Cy. in. l. licet. C. eo. ⁊ bart. in. l. i. ff. eo. ⁊ pau. de ca. ibi bar. ⁊ bal. in .l. itē lapilli. ff. de re. diui. vbi ſimiliter dicit ꝙ ſi ſtatutū punit mulierez portātē per las debet intelligi ſi fuit inuenta ⁊ capta ⁊ iſtā opinio. tꝫ ang. in. l. ſi fugitiui. C. de ſeruis fug. idez tꝫ alex. q ꝑ hoc dicit bñ facē. l. ſi barſatorē. C. de fideiuſ. vbi q ꝓmiſſit inuenire latronē nō liberatur niſi eū exhibeat captuz tu vide ꝙ voluit Io. an. i addi. ad ſpe. in ti. de conſtitu. vbi ponit de eo q inuenit̄ cuz blado ꝯtra ꝓhibitionez ſtatuti.

pōt poſſideri: ⁊ de hoc habes glo. paruam no. i l. ēptor. ī. ꝓ emp. Et ꝑ hoc dixi: qdā emit centū tabulas terre in predio tuo in illa pte in qua eligeret. ille emptor egit rei vendicatione anq̄ eligeret partem. dixi ꝙ lꝫ venditor cōſtituerit ſe noīe illi' poſſidere nihil facit q: ñ obtinuit cū erat incerta rōne loci ⁊ quote. Glo. facit vnuz ſophiſma quicquid vendicatur poſſidetur. pars incerta vendicatur: ergo pars incerta poſſidetur. Reſpon. hic eſt fallacia ſm accidens: q: lꝫ icerta vendicetur ⁊ poſſideatur: non tñ poſſidetur incerta vt in illo ſyllogiſmo probo ꝙ comediſti carnes crudas: q: quicquid emiſti comediſti: carnes crudas emiſti. ergo ⁊c̄.

Neratius proculus.

¶ Theſauri poſſeſſio non querit̄ niſi ꝑ apprehenſionez[c]. h. d. ¶ Op. ꝙ qui ignorat poſſidet vt. ī. e. l. ſi is cui. So. nō poſſidet. i. nō incipit poſſidere. ſed bene retinet poſſeſſionem. ¶ Opp. hic dicitur ꝙ theſaurus eſt alienus. contra imo nullius vt. l. nunq̄. §. theſaurus. ff. ti. i. Sol. hic dicitur alienum. i. non ſuum. ¶ Oppo. de. l. i. in ꝓn. ff. e. ti. So. fateor ꝙ per ſolū aſpectum quis non videtur poſſidere nec apprehēdere. ¶ Oppo. de. l. clauibus. ff. de contrahen emp. Sol. ibi affectus tradentis concurrebat. ſecus in theſauro vbi nulla eſt affectio.

Ex. §. ſequenti.

¶ Quando valeat legatum ſpeciei mihi debite ibi. Et ideo.

Ex pluribus cauſis.

¶ Ponit duas regulas quas vt habeatis perfecte ⁊ ſolutiones contrariorum ſummo ſic. poſſeſſio pōt haberi ex pluribus cauſis non contrarijs. ſed diuerſis ſe inuicem compatientibus. Dominium vero nō poteſt haberi ex pluribus cauſis in diuerſum tempus acquiſitionis cōcurrentibus vtraqꝫ cauſa remanente. h. d. tex. ⁊ gl. vſqꝫ ad. §. ex contrario. ¶ In tex. ibi vſucapit. i. vſucapere inchoauerit. Ibi ⁊ pro emptore ⁊ pro ſuo ſubaudi generali. Glo. magna opponit ad omnes regulas. ⁊ primo ad ſecundaz: ⁊ ſecūdo ad primam: ⁊ capio finem vt ponamus ad primam regulam. ¶ Et oppo. ff. de contrahen. emptio. l. cum res. Sol. expone ibi poſſeſſio. i. dominium. ſimile in. l. interdum. ī. de verbo. ſig. Sed illud eſt deſtruere illum tex. ſed iſta eſt vera ſolutio. Ex duabus cauſis vtilibus bene poſſum poſſidere: ſecus ſi vna vtilis alia inutilis vt ibi. ¶ Sed contra ſol. iſtam op. ff. e. l. i. §. ſi vir. vbi inutilitas non impedit poſſeſſionis tranſlationē So. fateor ꝙ tranſfertur poſſeſſio ex inutili contractu: nō tñ eſt iuſtus titulus vt videbitis in. l. ſi fur. ī. de vſuca. ⁊ de tali titulo hic loquitur: ⁊ facit. l. ꝓ here. ⁊ l. nec vllam. ff. de peti. heredi. ¶ Op. ī. ꝓ emptore. l. ij. in fi. ſo. glo. vt ibi gl. ibi nō bñ declarat Dy. ſo. ꝙ ibi ſunt due cauſe ꝯtrarie nō bene ſe ad inuicem compatientes. ſimile .ī. e. l. ſi quis ante: ⁊ ibi videbitis. ⁊ no. in. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. ī. e. ⁊ iſta eſt vera ſo. ¶ Sed ad illud op. ⁊ aſſumo glo. i. ſup verbo poſſideo: q: ſi hoc eſt veruz: ergo nunq̄ due cauſe pñt inuicem concurrere: q: poterunt ſe cōpati: q: ſi ex vſucapiōe ſū dñs: ex alia nō poſſuz

poſſidere ⁊ vſucapere. Sed fateor ꝯtrariū ꝙ ante vſucapionē completā poſſum ex duabus cauſis poſſidere. ſecus ſi poſt vſucapionē: vt. l. ſequitur. §. lana. de vſuca. Vel vt ſubtilius loquar nō ſunt due vſucapiones: ſed vna ex duab' cauſis ⁊ glo ponit exemplū ⁊ illud hꝫ locū diuerſis tpibus ꝯcurrentibus duabus cauſis. ⁊ ꝓbaẜ p. l. ij. in fi. ĵ. ꝓ emptore. Et vide iſtā gl. que incipit: vt. ſ. de peti. here. ⁊c. quā apoſtilla vt ſtatim dicā. ¶ Op. tu videris dicere ꝯtra tex. q dicit vſuceperit: ⁊ ſic innuit poſt vſucapionē completā quam poſſideo ex duabus cauſis: ⁊ ſic illō qō dicit nō videẜ ꝓcedere. Et glo. parua ſup verbo vſuceperit. voluit tollere cōtrarium ⁊ incipit futurum vel ēt ṗteritū ⁊c. ⁊ vult dicere ꝙ verbū vſucepit ſit futurū itelligēdo ex diuerſis cāis diuerſis tpibus concurrentibus: vt in ſcōo exēplo tex. ſed ſi ſm idē tpe cōcurrūt vt in pnci. §. tūc vſuceperit pōt eſſe ṗteritū. Sed vt oīa ceſſent dicit Dy. vſuceperit. i. vſucapionē inchoauerit. ⁊ tene menti iſta verba hic in glo. qn̄ apponunẜ in ſtatuto ⁊ i vltimis volūtatibus verba q̄ pcipiunẜ in futuro ⁊ ṗterito. de quo dicā in. l. vt gradatim. §. ⁊ ſi lege. de mu. ⁊ ho. Vide glo. que incipit de peti. here. ibi deſino vſucape: dic vt i. l. ij. §. fi. ĵ. ꝓ emp. Item ibi vel ſubtilius nō intendit corrigere qō dixerat ſupra ꝙ deſinit vſucapere. ſed q: in. q. dixit duas eſſe vſucapiōes. modo dicit ꝙ vtraqꝫ ē vna ⁊ eadē: ⁊ ibi due forme hoc ſm primū exemplum. Quero de qua poſſeſſiōe loqtur lex. Rn̄. de ciuili poſſeſſione loqtur. qō ex eo apparet: q: facit mentionē de vſucapione que ex ſola ciuili ꝓcedit: vt. ſ. e. l. i. §. p ſeruum q in fuga: ⁊ dicaꝫ. ĵ. proxi. §. ¶ Quero qd de naturali: ⁊ dic idem ꝙ in ciuili: q: ex pluribus cauſis pōt haberi ⁊ nulla repugnātia eſt. ¶ Quero vtꝝ qs pt ex vna cā poſſidere ⁊ ex alia retinere. breuiter tex. habeẜ i. l. ſi qs ante. ĵ. e. ⁊ ibi dicam. ¶ Venio ad ſcōam regulā ⁊ ad gl. que eſt clara: ⁊ dicẜ in ſcōa regula ꝙ dn̄ium nō pōt haberi ex plurib' cauſis. cōtra q: poſſeſſio pōt haberi ex pluribus cauſis vt ſupra: ſed ex poſſeſſiōe ſequẜ dn̄iuꝫ: vt. l. i. in pnci. ſ. e. ⁊ l. ſine poſſeſſione. ĵ. de vſuca. Glo. hic i pn. ſoluit ⁊ male ꝙ iuriſcōſultus reſpicit traditionem. ſed illa non eſt vera: quā glo. reprobat. ĵ. in quarta opi. ¶ Op. ſcōo dn̄ium querẜ ex vſucapione: vt. ĵ. ti. i. l. vſuca. ſed ad vſucapionē requnẜ multa. ſ. bona fides: titulus ⁊c. ⁊ ſic ad dn̄ium multa requirunẜ. Glo. ſoluit ꝙ oēs iſte faciunt vnā cām: ſed iſta opi. non facit: q: dicunt ꝙ dn̄ium nō pōt haberi ex pluribus cauſis. i. titulis op. nō vadit ad titulos. Tertio op. ĵ. de exceptio. rei iudi. l. ſi mater. §. eandē vbi dicẜ omne ius vn̄cunqꝫ ꝓueniēs videẜ deduci in iudiciuꝫ. ergo ſunt plures cauſe. So. dicit gl. ꝙ ibi ex vna cā tm̄: nō ex pluribus dicẜ habere dn̄ium: vnde dꝫ exponi ex quacūqꝫ cā. ſ. ex vna. ¶ Quarto oppo. ⁊ videẜ ꝙ ex pluribus cauſis poſſum habere dn̄ium: vt. ĵ. de ſo. l. in numerationibus. ⁊ l. ſi creditori. §. marcellus. ſ. de leg. i. ⁊ l. cū qs. §. d peculio. ĵ. de ſo. Glo. dicit dic vt in primo cōtrario vt cām ꝓximā. ſ. traditionē inſpicias. ⁊ iſtum tex. expone: vt glo. dicit. Sed glo. dicit ꝙ iſta ſo. hic nō eſt vera: q: nō de cā ꝓxima ſed de remota loqtur: q: tūc idem eſſet in poſſeſſione qō in dn̄io. Preterea tex. q hic facit mentionē de cauſis dꝫ intelligi de cauſis que faciūt tituluꝫ: vt pꝫ ex tex. dic ergo ſm Ru. ⁊ bene ꝙ dn̄ium nō pōt haberi ex pluribus cauſis diuerſis tpibus ꝯcurrentibus: ſed ſimul cōcurrētibus pōt res ex pluribus cauſis effici noſtra ⁊ ita eſt verū. ¶ Quinto op. ⁊ videẜ ꝙ in diuerſum tp̄s cōcurrat: vt. l. fundus. ſ. ad. l. falci. Sol. vna cā ibi extinguiẜ ⁊ alia nō: ⁊ ſic vna cā remanet. ¶ Sexto oppo ad iſtam. l. ꝙ ſi rem mihi legatā ſub cōditione heres legat ſub eadē cōditione exiſtente cōditione res fiet mea ex duabus cauſis. Glo. rn̄dit ꝙ nō fiet niſi ex vna cauſa: ⁊ vide glo. que incipit nota duas: ibi vide: ⁊ nō allegat. l. Dy. dicit ꝙ iſta gl. videẜ male dicere: q: due cauſe cōcurrētes i idē tp̄s pñt interuenire: vt. ſ. dictum eſt. ſed hic in idem tp̄s cōcurrunt ergo ⁊c. ſed glo. cōſiderauit effectum ſcōe que nullū effectum habebit. argu. l. meuius. in pn. ſ. de lega. ij. ſed glo. optime dicit ⁊ caſuꝫ hꝫ gl. ꝯtra Dy. in. l. ſi mihi ſempronius. ſ. de leg. i. ad rōnem rn̄de due cauſe ad inuicē cōcurrētes ⁊c. verum eſt vtiles. ſed in oppoſitis glo. ſm legatū fuit inutile: vt. d. l. meuius. ¶ Op. q: ſi debebas mihi fundum ſub cōditione: tradidiſti mihi eū vt meum efficiaẜ dn̄iuꝫ cōditione exiſtente. deinde legaſti ſub ꝯditione eadem tunc exiſtēte ꝯditione fiet mea ex vtraqꝫ cā. Glo. dicit ꝙ fiet ex vna mea: vt. l. fundo. ſ. ad. l. fal. illud nō videẜ bene dictū: q: cū tunc due cāe cōcurrāt in idem tp̄s videẜ ꝙ dn̄ium pōt haberi ex pluribus cauſis vt. ſ. dictuꝫ eſt. Nec poteſt dici hic ꝙ vna cā erat inutilis: q: ſpecies debita pōt legari ⁊ valet. hꝫ enim cōmodum q: trāſfertur dn̄ium ſine traditione: vt. l. iij. §. ſi rem. de le. iij. Rn̄deo glo. dicit veritatē q: legatum nō valuit: quia nullum habuit cōmoduꝫ qō apparet q: ex ṗma cā res erat tradita: vnde ipſo iure exiſtente cōditione dn̄ium hꝫ: ⁊ ſic nihil operaẜ legatū: ſed ſi nō eſt tradita res tūc valeret ⁊ haberet dn̄ium ex cā legati. ¶ Querit glo. quid ſi eēt diuerſa cōditio debiti ⁊ ꝯditio legati: ⁊ tūc dicit glo. ꝙ ſi exiſteret cōditio legati ⁊ poſtea ꝯditio debiti. conditio legati extinguiẜ ⁊ erit mea ex cā debiti. Sed ad illud op. de. l. uerbis. in pn. ſ. ad. l. falci. ⁊ inſti. de leg. §. qō ſi in diem. Et glo. dicit ⁊ ſoluit ꝙ non uiciatur legatū. i. res legata ꝙ nō petaẜ. ſed ex cā debiti peteẜ: ut. l. debitor. de le. ij. Sed certe ſm Dy. iſta glo. poſſet uerū dicere ſi res erat tradita. ita ꝙ exiſtente conditione legati eſt effecta legatarij. ⁊ poſtea exiſtit ꝯditio debiti: ſed ſi res nō erat tradita ⁊ ante traditionē extaret ꝯditio legati ⁊ poſtea ꝯditio debiti. ⁊ poſtea facta traditione eſſet dn̄s ex utraqꝫ cā: q: cōcurrūt in idem tp̄s acqſitionis iſte due cauſe. ita loquitur dictus. §. ꝙ ſi in diem. ⁊ l. uerbis ſꝫ Dy. ſed certe hoc dictū Dy. dꝫ intelligi quādo erat legata res debita in genere uel res alterius ita ꝙ nō tranſit dn̄ium recta via in legatariuꝫ ſine traditione. alſ dicit uerum glo. ¶ Sed ꝯtra predicta op. nam uideẜ ꝙ. l. fundo. allegata in glo. nil. facit ad ꝓpoſitū. nā ibi loquiẜ qn̄ poſtea extitit cōditio legati ⁊ tolliẜ oīs effectus dn̄ij. qō ideo eſt: q: conditione exiſtēte lex tollit oēm alienationē factā retro: ut. l. fi. §. finaūt ſub ꝯditiōe. C. cō. de le. ſed exiſtente conditione alterius debiti non reuocaẜ alienatio ante facta: ⁊ ſic uideẜ ꝙ dn̄ium ex prima cā nō tollatur. Solu. illud qō glo. dicit eſt uerū quādo creditor poſſidet unde ipſemet mutat ſibi cāꝫ poſſeſſionis ⁊ deſinit poſſidere ex cā legati. ⁊ incipit poſſidere ex cā debiti. ſed ſi extraneus poſſideret nō poſſet poſſeſſionem mutare alterius. ſed ſi poneres creditorem effectū dominū ex cā legati ⁊ deſijſſet. forte quia uendidit. poſtea ſupueniente cōditione debiti pōt ex cā debiti petere: ⁊ de primo nullus habereẜ reſpectus: ut. l. exiſtimo. ĵ. d uer. obli. niſi poneres primā ſolutionē eſſe factā occaſione hu-

ius debiti: q: tunc cā debiti tolleretur: vt. l. ſub ꝯditiõe
.ĵ. de ſolu. ¶ Et ideo circa iſtā materiam qñ legať ſpēs
debita diſtingue plene de q̃titate debita que legať dic
ꝑ By. in. l. meuius. ff. de leg. ij. In ſpecie debita mihi le
gata dic. aut qð mihi debeť pure legať mihi pure. aut
qð mihi debeť pure legať ſub ꝯditione. aut qð mihi de
betur ſub conditione legať pure. aut qð mihi debetur
ſub ꝯditione legatur ſub cõditione. primo caſu. ſ. ſi ſpe
cies que mihi debeť pure legať pure valet ꝓpter cõmo
dum qð eſt in legato in acq̃ſitione dñij: que fit ipſo iu/
re: vt. l. iij. §. pe. ff. de leg. iij. ſcðo caſu qñ illud qð mihi
debetur pure legať ſub cõditione: ⁊ tũc nõ valet q: nõ
hʒ cõmodũ: vt. l. ſi creditori. de lega. i. ⁊. l. lʒ debitor in
ꝑn. ⁊. l. meuius in ꝑn. de leg. ij. niſi ꝯditio exiſteret viuē
te teſtatore: q: tunc valeret in legato pure: vt. d. l. iij. §.
pe. ff. de le. iij. tertio caſu qñ id qð mihi debeť ſub cõdi/
tione legať pure valet legatũ: ⁊ exiſtente ꝯditione debi
ti deſino hēre ex cā legati ⁊ habeo ex cā debiti: vt. l. fun
do. ad. l. fal. ⁊ qð no. hic in q̇nta. opp. qð intellige: vt. ĵ.
dicā. quarto caſu qñ id qð mihi debeť ſub ꝯditione le/
gať ſub cõditõe mihi: ⁊ tũc aut ſub eadē aut ſub diuer
ſis. ſi ſub eadē: aut erat mihi debita primo ex teſtõ ⁊ ſo
lum ex ꝑma cā efficieť mea: vt. l. ſi mihi ſempronius. ff.
de le. i. ⁊ hic in. vj. op. Si vero erat mihi debita prius ex
cõtractu: aut erat mihi tradita aut nõ: ſi erat tradita ſo
luʒ ex prima cā debita efficiť mea: vt hic in ſeptima op.
ar. ff. de le. i. l. ſi mihi ſempronius. ⁊. d. l. fundo. ſi vero
nõ erat mihi tradita tũc valet legatũ: q: dʒ emolumētũ
cõſecutionis dñij: vt. d. l. iij. §. pe. de le. iij. Si vero lega
tur ſub diuerſis cõditionibus: ⁊ tũc aut ꝑmo extitit cõ
ditio debiti ⁊ habeť ꝑinde ac ſi debitũ pure legeť ſub
conditione. aut primo extitit conditio legati: ⁊ habe/
tur ꝑinde ac ſi debitũ ſub cõditione legeť pure. ar. l. ſi
a reo. in ꝑn. ĵ. de fideiuſ. Quo caſu dic aut ex prima cā
legati talis creditor rem fuit ꝯſecutus: aut nõ. ꝑmo cãu
aut eā habere deſinit: ⁊ exiſtēte cõditione debiti eā pe
tit: vt. l. exiſtimo. ĵ. de verbo. ob. Aut eā hʒ. ⁊ tũc põt ſi
vult deſinere poſſidere ex cā legati ⁊ tenere ex cā debiti
⁊ põt agere de euictione ſi eſſet caſus in quo in legato
debeť euictio. ar. l. hmõi. §. q ſeruum. ff. de lega. i. ſcðo
caſu qñ ex prima cā eam nõ fuit ꝯſecutus: tunc aut loq
tur in ſpēbus quaꝝ dñium nõ tranſit ſine traditione.
primo caſu traditione ſecuta incipit poſſidere ex cā de
biti ⁊ extinguiť cā legati. ſcðo caſu qñ vtraqʒ cā in ideʒ
tp̄s acq̃ſitionis ꝯcurreret ex vtraqʒ poſſet ſibi acquiri:
vt. l. ſi debitori. §. marcellus. ff. de le. i. ⁊. l. verbis legati
in ꝑn. ff. ad. l. fal. ¶ Quero qd in quaſi dñio ex quo cõ
petit publiciana. Rñdeo tũc hʒ locũ cum vſucapi: vt. l.
cũ q in ꝑn. ff. de publi. ſed vſucapio ꝓcedit ex pluribus
cauſis. ergo idem in publiciana. ⁊ rõnem vide vt ibi ha
bes. ¶ Quicqd põt dicit: quedā ſunt iura q̃ ſunt cā ac
q̃ſitionis alterius iuris infecti: quedā ſunt iura acq̃ſita
ꝑ ſe ꝑncipaliter: ea iura que continent cām acq̃ſitionis
pñt eſſe plura vt vſuca. publi. hypothe. vt. l. ſi creditor
. §. ſi is qui. ff. q po. in pig. ha. ſed illa que ſunt acq̃ſita
ꝑ ſe nõ poſſunt amplius multiplicari vt dominia vſu/
fruc. ⁊ ſimilia.

Ex. §. ſequenti.

¶ Que eſt poſſeſſio que cauſat vſucapionē: ibi. Uenio
Et que ſit poſſeſſio que eſt cā acq̃ſitionis fructuũ: ibi.
Quero q̃. Et an duo poſſint iſolidũ ciuiliter poſſideř:
ibi. Pro declaratõe. Et an duo poſſint naturaliter iſo
lidũ poſſidere: ibi. Quero. Et an duo poſſint inſolidũ
poſſidere corporaliter: ibi. Quero an. Et qũo plures
poſſint iſolidũ eandē rē poſſidere diuerſis tp̄ibus: ibi.
Quero. Et qũo plures poſſint hr̄e detētationē eiuſdē
rei inſolidũ. vide in fi.

Ex contrario. ¶ No. eſt multũ ⁊ bre/
uiter. h. d. Eadē poſſeſ/
ſio nũero nõ põt eē inſolidũ apð pl̄es: ſʒ pl̄es poſſeſſio
nes eiuſdē rei ſpecie vel numero differentes poſſunt eē
inſolidum apud plures. h. d. Diuide in ꝑtes ſex. ꝑmo
ponit dictũ. ſcðo rõneʒ dicti. tertio dictuʒ ſabini. qð vi
deť aduerſari ꝑcedētibus: ſʒ nõ aduerſať. q̇rto ponũť
tria dicta trebatij. q̇nto labeo reprehēdit trebatiũ circa
ſcðm dictuʒ. ſexto poniť cõcluſio precedentis materie
Pauli iuriſconſulti. ſcða ibi ꝯtra naturā. tertia ibi ſabi
nus tñ. quarta ibi idē trebatius. q̇nta ibi quē labeo. ſe/
xta ibi nõ eni ⁊c̄. ¶ In tex. ibi videris[a] teneri: ergo nec
ꝑ ius põt fieri qð natura imuteť: vt. l. adoptio. C. de a/
dop. Ja. de are. ¶ No. primo q̄ eadē poſſeſſio apud
duos inſolidũ eſſe nõ põt. ¶ Scðo nota q̄ plures poſ
ſeſſiones ſpecie vel numero differētes poſſunt eſſe apð
plures. ¶ Tertio no. q̄ diuerſitas qualitatis nõ facit
eſſe eandē poſſeſſionem apud plures. Itē no. ar. Pau
li q̄ id q̄ nõ põt fieri naturaliter non põt fieri ciuiliter
vt no. in. l. q ad certũ. ff. loca. ⁊. l. adoptio. de adop. ⁊ di
cam. ĵ. de ſo. l. ſub conditione. ¶ Uenio ad glo. ⁊ ꝑmo
ad duas. q. ꝑ quas declarabiť iſta materia. Quero que
eſt poſſeſſio q̃ cauſat vſucapionē. By. in. c. fine poſſeſſi
one. ex̄ de reg. iur. li. vj. dicit q̄ ciuilis tñ allegat ipſe. l.
. i. §. ꝑ ſeruũ q in fuga. ff. e. ⁊. l. ſerui ⁊ filij. ĵ. de fur. ⁊. l. i
acceſſione. C. de diuer. ⁊ tēp. p̄ſcrip. naturalis ſola non
ſufficit: vt. l. acq̇ritur. in fi. ff. ti. i. Itē q̄ dicit By. ſentit
glo. circa fi. glo. mag. ibi. Itē ſciendũ eos q dicũt duoſ
ciuiliter ⁊c̄. exp̄ſſius dicit glo. in. l. ſi vt certo. §. ſi duo/
bus vehiculũ. circa ꝑn. glo. mag. ff. cõmo. ⁊ hoc eſt qð
dicit gl. q̄ ille q ingreſſus eſt fundũ non incipit poſſi/
dere donec ꝑmus deſinit poſſidere aïo: vt. l. i. in fi. gl.
mag. C. de ſer. fugi. Idem no. in. l. male agiť. C. de pre
ſcrip. xxx. an. ſed ipſe non videnť bene dicere: ⁊ videť
q̄ naturalis ſola ſufficiat ad vſucap. vſufructuarius p̄t
vſufructũ p̄ſcribere: vt. l. fi. in fi. C. ð p̄ſcrip. lon. temp.
q non hʒ niſi naturalē tñ: vt. ĵ. e. l. naturaliter. in prin.
Si tu diceres tua maior eſt falſa: q: glo. l. fi. in fi. dicit q̄
vſufructus finiť non q̄ acq̇riť ⁊ gl. in. l. iuſto. §. nõ mu/
tat. ĵ. ti. i. Doc. vltramon. dānant glo. ⁊ dicũt in. l. fi. C.
de p̄ſcrip. lon. temp. q̄ vſufructus p̄ſcribiť. ⁊ etiā dicũt
in. l. emptorē. C. de vſufr. ⁊ ibi Cy. q̄ eſſe verũ ꝓbo reʒ
p̄ſcribi ſeu vſucapi ⁊ publicianā competere ſunt cõuer
tibilia: vt. l. cũ qui. ff. de pub. ſed ꝓ vſufructuario ibi cõ
petit publiciana: vt. l. ſi ego in ꝑn. de publi. ergo põt p̄
ſcribi. Et aduerte illũ tex. ꝓut loq̇tur de ſeruitute reali
uel ꝑſonali. intelligo de ſeruitutibus hn̄tibus cām con
tinuā. ¶ Scðo ꝯtra By. Et glo. fortius op. emphiteo
ta feudatarius ſuphiciarius iſti poſſident naturaliť tñ:
vt. ĵ. dicam. ſed video q̄ emphitheota p̄ſcribit ius em/
phiteoticũ. idē in ſilibus: vt. C. de p̄ſcrip. xxx. an. l. com
petit. do tibi caſuʒ: ut. l. ſi finita. §. ſi de uectigalibus. ff.
de dam. infec. de hoc eſt tex. recte intelligēdo: vt. l. cuʒ
ſponſus. §. de uectigalibus. ff. de publi. ꝯiuncta. l. cũ q
in ꝑn. e. ti. cũ gl. ſua ꝯcludo q̄ naturalis ſufficit ad vſu/
cap. ⁊ p̄ſcrip. Sed poſſumus ſuſtinere By. ſic q̄ natu/
ralis non ſufficit ad uſucapionē dñij ueri. ſ. directi: ut. l.
acquiriť. in fi. ff. ti. i. ſʒ ad vſucapionē alteriuſ iuris. i. do
minij utilis bene ſufficit ut dixi. ¶ Sed dices tu ĩ rebꝰ
ĩmobilibus non ſufficit ciuilis ad dominiũ directũ: ut
. l. uſucapio. ĵ. ti. i. ⁊. l. i. in fi. ff. de aqua. plu. ar. ⁊ auc̄. ni
ſi. C. de bo. ma. Sed reſpondeo ciuilis poſſeſſio ꝓdeſt
ad uſucapi. dominij qð aduerſať directo. adeo q̄ dirē
ctum extenuat ⁊ perimit: ut no. ff. proxi. §. in. glo. ſu/
per uerbo poſſideo: ut. ff. de ſer. ur. p̄. l. ſi edes. in ulti.
gl. ſed naturalis ꝑ quā acq̇ro dominiũ utile nõ aduer/
ſatur directo: q: recognoſco directũ dominiũ ꝯfiteor
eniʒ te dominũ lʒ dicā me uſufructuariũ uel emphiteo
tā uel ſimile. Tamen audiui Ja. bu. dicentē q̄ natura
lis ⁊ ciuilis req̇riť ad uſucapionē: ut. l. nemo. C. e. hoc
innuit. l. naturaliter. ĵ. ti. i. ubi naturalis retentio p̄ſcri/
ptionē interrũpit: ergo ſine ea non p̄ſcribiť. Nõ ob. l.
. i. §. ꝑ ſeruũ q in fuga: q: ſerui fugitiui retineo ciuileʒ ⁊
naturalē: ut. l. pomp. in ꝑn. ⁊. l. rem q nobis. ĵ. e. §. ſi ſer
uum. Sed parcat mihi do. Ja. puto By. melius diceř

[a] ¶ Videris ADDE q̄ ang. dicit q̄ hec dictõ videris poteſt ſtare ꝓprie ⁊ denotare v̇itatē quemadmodũ dictio quaſi ð notat veritatem q̄ñqʒ. l. ſi ante ſolu. ma. ⁊. l. i. ff. de trāſac. tamē dicit alex. q̄ nobilior eſt intellectus precedens.

ut dixi: ⁊ ꝙ naturalis nõ requirat: ꝓbo p. l. ſi id qḋ. §.
fi. j. e. ibi utilius que utilitas pͥncipaliter eſt in pſcriptio
ne: ⁊ eſt expreſſum in. l. ſi cui fundũ. in pͥnci. j. ꝓ emp.
Preterea in fugitiuo vtraqʒ nõ retinet: q: eſt ꝯtra. l. ſi
cui. §. licet. s̃. de li. ca. vbi dr̃ ꝙ nobis acqrit lʒ nõ poſſi
deã eũ. intelligẽdũ eſt ꝙ eũ nõ poſſideo naturaliter: q:
ſi nec ciuiliter nec naturaliter tũc nõ acqritur: vt. l. i. §.
p eũ. ⁊ §. p ſeruũ corpalit. s̃. e. Nõ ob. l. nemo. C. e. q:
lʒ ibi dicat ꝙ vtraqʒ ſit cã pſcriptõis. ñ tñ dr̃ ꝙ vtraqʒ
regrat. Nõ ob. qḋ dr̃ õ naturali iterruptione: q: intelli
go qñ p talem interruptionẽ ꝑdit ciuilis poſſeſſio. alſ
ſi ſola naturalis ꝑdetur ſecus eſſet q: pſeueraret vſu
cape: vt. j. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. cũ igit. ſm glo. ibi poſitaʒ
⁊ p. l. q poſ. de vi ⁊ vi ar. ⁊ p doct. i. l. ſi qs a ſe. C. ad. l.
iul. de vi. Cõcludo° ergo ꝙ ſola ciuilis ſufficit ad vſuca
pionẽ dñij. Sola vero naturalis ſufficit ad vſuca. iuris
infra dñiuʒ. ¶ Quero poſito ꝙ ſit triplex poſſeſſio: vt
dixi. s̃. e. l. in pͥn. qd de corporali poſſeſſione: vtputa in
trauit qs poſſeſſionẽ eius q iuit ad nundinas: vt. l. ſi id
qḋ. in fi. j. e. glo. appellat eã corpalẽ: an ſufficiat ad vſu
cap. certe nõ: q: ſi ſufficeret acqreret dñium: ⁊ ſic q hʒ
ciuilẽ ⁊ q hʒ corpalem vſucapet. ⁊ ſic repirẽtur duo dñi
inſolidũ: ⁊ hoc eſt qḋ vult dicere gl. in. l. i. in fi. mag. gl.
. C. de ſer. fugi. ¶ Quero q̃ poſſeſſio eſt illa q̃ eſt cã acq
ſitionis fructuũ. ⁊ glo. hic dicit ꝙ poſſeſſio ciuilis: vt. l.
q ſic. §. in alieno. s̃. de vſu. ⁊ vide in glo. ibi. Itẽ quilibʒ
efficeret dñs ⁊ tʒ glo. ꝙ ciuilis ſufficit. Do tex. i. l. ſi fur
in pͥn. de vſufru. tu habes glo. alibi q̃ videt velle vtrãqʒ
reqri: vt. l. queſituʒ. s̃. ti. i. ⁊. l. ſerui emptor. s̃. de peri. ⁊
cõmo. rei ven. vbi glo. videt velle ꝙ niſi poſſideat ciui
liter ⁊ naturaliter nõ facit fructus ſuos. Iſte gl. vltime
nõ ſunt vere. ſed videt tex. velle ꝙ naturalis ſola ſuffici
at: vt. l. iul. §. poſſet. s̃. de ac. emp. Rñdeo ille qui poſ
ſidet pcario ⁊ naturaliter tñ facit fructus ſuos non tñ
rõne naturalis poſſeſſionis: ſed ea rõe q: volũtate dñi[b]
pcipit: vt in colono: vt. l. ſi ſeruus. §. locaui. j. de fur.
¶ Procedo vltra vſufructuarius nõ eſt dubiũ ꝙ facit
fructus ſuos: vt p totũ titulũ. de uſufr. ⁊. l. ſi vſufructu
arius. s̃. q. mo. vſufr. amit. ⁊ tñ cõſtat ꝙ naturaliter tñ
poſſidet: ⁊ ſic videt ꝙ illa ſola naturalis ſufficit. dico ꝙ
vſufructuarius nõ facit fructus ſuos rõe naturalis poſ
ſeſſionis: ſed rõne iuris ⁊ pceptiõis quã hʒ: ſed i eo q
ciuiliter poſſidet ſi ab alio pcipiũt fructus ei acquirunt
vt. l. q ſic. §. in alieno. s̃. de vſur. qḋ nõ eſſet in vſufructu
ario: vt. d. l. ſi fur. Itẽ ꝯtra hoc videt tex. inſti. de re. di
ui. §. ſi qs a nõ dño. ibi ꝓ cultura ⁊ cura. ⁊ ẽt ſcḋam rõ
nem aſſignat tex. q: ciuiliter ⁊ naturaliter poſſidet cõiũ
cta. l. q ſic. §. in alieno. s̃. de vſur. No. ergo ꝙ ciuilis ſo
la ad fructus ſufficit: ⁊ de hoc p doct. in. l. certũ. C. de
rei ven. ⁊ iſtã glo. allegant. ¶ Procedo modo ad op.
dixi tibi ꝙ duo nõ pñt naturaliter poſſidere nec duo ci
uiliter: cõtra q: vbi ceſſat rõ legis ⁊ lex: vt. l. adigere. §.
ꝙuis. s̃. de iure patro. ſed rõ huius reſpicit naturalem
poſſeſſionẽ: ſed in ciuili ceſſat: q: poſſum habere aium
ꝓut tu: ergo ciuilis eſſe põt apud duos inſolidũ. Hui°
cõtrarij timore ſunt q̃ttuor vie. vna eſt Ru. ꝙ duo natu
raliter nõ pñt poſſidere vt hic: ſed ciuiliter ſic in qbuſ
dã caſibus. ſ. in creditore ⁊ debitore ⁊ muliere et viro
*emphiteota: ⁊ dño feudatario ⁊ dño directo. qḋ pʒ in
glo quã vide: ſed glo. cõcedit. Rñdeo ꝙ duo non pñt
naturaliter poſſidere in alio qḋ dicit ciuiliter poſſe poſ
ſidere glo. dicit ꝙ Ru. dicit male in exemplis: q: ſi duo
pñt ciuiliter poſſidere: tũc ciuilis poſſeſſio eſt cã vſuca
piendi ⁊ rẽ vſucaperẽt: ſi duo eſſent dñi eiuſdẽ rei inſo
lidũ qḋ eſſe nõ põt ⁊ exẽplum Ru. de creditore non eſt
bonũ: q: creditor poſſidet omni modo ⁊ debitor nullo
vt. l. i. §. p ſeruuʒ corpaliter. s̃. e. ⁊ glo. examinauit iſtuʒ
pũctũ i. l. cũ notiſſimi. de pſcri. xxx. an. ⁊ in. l. ſciẽdũ. s̃. q
ſa. co. ſcḋm exẽplũ fuit in muliere. ſed Jo. dicit ꝙ illud
dictũ eſt falſuʒ: q: mulier nullo modo poſſidet: marit°
ſic: vt. j. e. l. põp. §. i dotẽ. ibi glo. ⁊ Dy. vt ibi dicã: ⁊. l.

ſciẽdum. §. q fundũ. s̃. q ſatiſ. co. Tertiũ exẽplũ qḋ fuit
in feudatario ⁊ emphiteota: ſed nõ bene dicit: q: ſeque
ret ꝙ qlibet faceret fructus ſuos qḋ eſſe nõ dʒ: ⁊ qḋ na
turaliter emphiteota ⁊ feudatarius poſſideãt gl. tenet
hic. Itẽ glo. latius dicit in. l. ſi vt certo. §. ſi duobus ve
hiculũ: ⁊. C. vti poſ. l. i. in glo. mag. ⁊ ꝓ hoc facit. l. ma
le agit cũ ſua glo. C. de pſcrip. xxx. an. ⁊ ꝓ hoc. l. ſciẽdũ
. §. i. s̃. q ſa. co. quã gl. allegat in. l. iij. C. vbi in rẽ ac. bre
uiter in ſupficiario ꝓbat p tex. i. l. obligationũ fere. §.
placet. j. de act. ⁊ obli. ⁊ p. l. duo. §. labeo. j. vti poſ. ⁊. l.
. i. §. ꝓponit. j. de ſupfi. Ad rõeʒ tex. qui dicit ꝙ rõ le
gis loqtur de naturali. dicit Jo. verũ eſt: ſed illa natura
lis ꝓbat õ ciuili: q: nõ põt plus ciuilis q̃ naturalis poſ
ſeſſio: ⁊ vide glo. ibi in enigmate. i. intellectu. Alij dixe
rũt peius: ⁊ dicũt ꝙ duo nõ pñt inſolidũ poſſidere ve
rum eſt naturaliter ſed ciuiliter indiſtincte poſſunt in
quolibet caſu. qḋ ꝓbo: q: ceſſat rõ legis. ſcḋo q: ciuilis
⁊ naturalis acqrit p apprehenſionẽ: ſed ille q vadit ad
nundinas poſſidet ciuiliter ⁊ intrans naturaliter ⁊ ciui
liter: vt. l. clam. §. q ad nundinas. j. e. Sed glo. repͥhen
dit iſtud dictuʒ: q: ille qui intrat poſſidet naturaliter ⁊
ciuiliter niſi ſit aliqd qḋ repugnet: vt. l. cũ heres. §. i. j.
eo. Sed ibi ratione rei: ſed Joan. dicit hoc idem: quia
poſſeſſio nõ vacat. ideo nõ poteſt poſſideri p vtrunqʒ
qḋ ꝓbat: q: impedimẽtũ rei ⁊ cauſe paria ſunt: vt. l. iij.
. §. i. s̃. e. ⁊. l. cũ vnus. §. fi. ⁊. l. ſe. j. de bo. auc. iudi. po.
Itẽ reprehẽdo Jo. p. l. ſi duo. j. de pca. Eſt tertia opi.
Mar. ꝙ plures naturaliter pñt inſolidũ poſſidere ac
nãlis hẽtur p aſpectũ: vt. l. i. §. ſi iuſſeri. s̃. e. ⁊. l. qḋ meo
in fi. j. e. ⁊ ſic duo aſpiciẽtes poſſidẽt niſi illud tñ ⁊ iſtõ
in quo extant. Iſta nõ eſt bona q: eſt ꝯtra tex. q: fictio
nõ põt plus q̃ veritas: ſed Mar. fatet ꝙ vere nõ põt
ergo nec ficte pt fieri. iõ dic tex. uidearis. Itẽ ſequent
alie incõueniẽtie ꝙ plures efficerẽtur dñi inſolidũ vni°
⁊ eiuſdẽ rei ⁊ inſolidũ facerẽt fructus ſuos. de qbus di
ctũ eſt ſupra. Que eſt ergo vera lec. ⁊ dic. ꝙ lec. Jo. eſt
uera ⁊ ueriſſima quam tene ⁊ vide glo. ibi. dic ergo ſm
Jo. ⁊c. vſqʒ ibi ſed ꝯtra. ¶ Op. de. l. ſi duo. j. vti poſ.
So. ibi vnus ciuiliter. alter naturaliter. Sumus expedi
ti de glo. ¶ Pro declaratione materie: q: dixi. s̃. ꝙ tri
plex eſt poſſeſſio: vt dixi. s̃. e. l. in pͥn. Quero utruʒ duo
ciuiliter pñt inſolidũ poſſidere. certe nõ p iſtuʒ tex. pp
illas incõueniẽtias q̃ ſequerẽtur circa uſucapionẽ ⁊ fru
ctuũ acqſitionẽ. Et facio tibi vnũ dubiũ de. l. aliena. §.
ſi plurib°. s̃. de pig. ac. ubi dicit qḋ oium creditoꝝ par
eſt ꝯditio: ⁊ quare creditores nõ poſſideãt rẽ ciuiliter
inſolidũ ꝓut inſolidũ habent obligatam. nam ꝓpter
abſurditatẽ uſucapiẽdi nõ impediũt: q: debitores uſu
capiũt. Rñ. pp fructus quos creditor fecit ſuos: lʒ cõ
pẽſent indebitũ: ut. l. i. de pig. ac. Itẽ q: creditor habʒ
ptãteʒ uendendi: ⁊ ſic ſi oẽs uenderẽt diuerſis qlibet
trãſferret ciuilẽ ⁊ ſic uſucapiẽdi ꝯditionẽ vñ deueniret
ad illud incõueniẽs ꝙ plures efficerẽtur dñi inſoliduʒ
¶ Quero an duo pñt inſolidũ poſſidere naturaliter: ⁊
gl. hic dicit ꝙ non: ſed ꝯtra. l. fi. in fi. j. vti poſ. ubi uſua
rius hʒ interdictũ uti poſſidetis ⁊ uſufructuarius: ⁊ ſic
qlibʒ naturalit poſſidet. gl. dic ꝙ nõ inſoliduʒ: q: plus
iuris hʒ fructuarius q̃ uſuarius: ut no. glo. in. d. l. ult. ⁊
in. l. i. C. uti poſ. in ulti. glo. Sed aduerte pars incerta
rõe loci ⁊ quote nõ poteſt poſſideri: ut. s̃. e. l. §. incerta
⁊. l. locus. j. eo. ⁊. l. emptor. j. ti. iij. ſed uſufructuarius ⁊
uſuarius hñt incertã ptem rõne loci: q: eſt indiuiſuʒ: ⁊
ſic ad oculũ nõ põt demõſtrari: ut. l. meuius. §. duob°
de leg. ij. ⁊. l. ſi cõis ſeruus ſic oium. j. de ſtip. ſer. Item
rõne quote incerta eſt: ut. l. uſus pa. s̃. de uſu ⁊ ha. q: in
certũ eſt q̃tum mihi ſufficit hodie ⁊ q̃tum cras. dic er
go ꝙ naturalis poſſeſſio põt eſſe apud duos inſoliduʒ
ut. l. fi. j. uti. poſ. ⁊ neqʒ ius repugnat q: uſucapio uſuʒ
tu uſufructũ: ⁊ ego facio uſũ meũ. tu uſufructũ ⁊ ego fa
cio fructus meos rõe uſus. tu rõe uſufructus. Sed rõ
hui° tex. in fi. uidet i ꝯtrariũ. Sed reſpõdeo ꝙ iſte poſ

a ¶ Concludo ADDE ſm alexã. ꝙ cũ opi. bart. alij tranſire vident ⁊ ꝙ ciuilis poſſeſſio p ſe ſufficiat ad preſcribẽdũ. allegat glo. ⁊ cano. i. c. cãʒ de pſcript. ⁊ i. l. ſi qs fundũ vñ. pomponius. j. e. ⁊ tex. in. l. locũ. §. ꝓprietarius. s̃. de vſuf. ⁊ dicit ꝙ hanc opi. tenuit guil. de cu. i. l. lʒ. C. e. in viiij. col. bart. i. l. naturaliter. j. tit. i. Mi. ma. in. l. cuʒ res. C. de ꝓba. ⁊ in. l. traditõib°. C. õ pactis.

b ¶ Volũtate domini. ADDE ꝙ Ang. s̃. q: ſi emo ab aliq nõ dño vſufructum putãs eũ eẽ dominũ. nã icipio poſſidere nãliter vt vſufructuarius putatiuus ⁊ icipio vſucape ius vſufructus ꝙ pſcribi pt. l. fi. C. de pſcrip. lõ. tẽp. ⁊. l. nõ iuſto. §. mutat. j. ti. i. an õbeo acqrere videt ꝙ ſic. q: habeo publicianã ꝓ iure vſufruct° ergo debeo habere lucꝝ fructuũ. l. ſi ego. s̃. õ vſufru. l. prus. cũ glo. s̃. de publi. ⁊ tñ ſi habeo volũtatẽ dñi: q: ignorauit dominiũ ⁊ dñs nõ ꝯceſſit ergo ꝯ voluntatẽ dñi poſſum acqrere cõmodũ fructuuʒ. Imol. hic refert ꝙ guil. de cu. tʒ in hoc ꝯ ange. in. l. lʒ. . C. co. tñ ꝓ opi. ang. ſibi videt verior

c ¶ Quã tene. ADDE ꝙ ⁊ alij doc. cũ bar. trãſire vident.

ſeſſiones ſunt poſſeſſiones differentes numero
q: naturalis mea eſt reſpectu vſus. tua reſpectu
vſufruct⁹: ⁊ ſic nulla eſt repugnãtia φ duo pñt ĩ
ſolidum naturaliter poſſidere. ¶ Quero an duo
pñt corꝑaliter poſſidere inſolidũ: vt in eo q iuit
ad nũdinas duo intrauerũt in poſſeſſionẽ eius:
⁊ videt̃ φ poſſideãt inſoliduȝ: q: nulla vr̃ repu-
gnãtia. nec quo ad vſuȝ nec quo ad vſufructum
ꝑ rõnem ꝑdictã. Sed ꝯtrariũ credo ꝑ rõneȝ hu
ius tex. Itẽ iſta corꝑalis eſt huius nature: vt deſi
nẽte ciuiliter poſſidere iſta corꝑalis trahit ad ſe
ipſam ciuilẽ: vt. l. clam. §. q ad nũdinas. cũ. l. ſe.
⁊ in glo. ⁊. j. ꝑx. §. ſi qs renũciet. ſi ergo duo poſ
ſiderẽt corꝑaliter illa eadẽ ciuil' applicaret̃ iſtis
duabus: ⁊ ſic eſſet repugnãtia illa que eſt in his
que ſimul ciuiliter poſſident̃ qȯ eſſe nõ debet.
¶ Quero quõ plures poſſunt poſſidere rẽ eadẽ
diuerſis tꝑibus numero ⁊ ſpecie. videt̃ qȯ ciuili
ter ⁊ naturaliter ſm glo. Sed oſtẽdo tibi φ qn-
qȝ pñt poſſidere: dñs poſſidet ciuiliter: dñs fecit
emphiteotã q naturalr̃ poſſidet: vt. ŝ. Iſte em-
phiteota fecit vnũ vſufructuariũ ⁊ vnũ vſuariuȝ
in eadẽ re qȯ põt: vt. l. i. in pn. ŝ. qui. mo. vſufru.
amit. ⁊. l. i. in fi. ŝ. de ſupfi. ⁊ ſic habes quattuor
poſſidẽtes. ſed pone φ oẽs iſti iuerũt ad nundi
nas ⁊ retinẽt naturalẽ eoꝝ aio: vt. l. i. ĩ pn. ŝ. e. in
glo. ⁊ vnus intrat in poſſeſſionẽ iſtaȝ. iſte acqrit
naturalẽ corꝑalẽ: ⁊ ſic qnqȝ ſũt. Sȝ vnã. q. volo
facere. duo vſuarij pñt inſolidũ ĩ eadẽ re ꝯſtitui
vt. l. vſus pars. ŝ. de vſu ⁊ ha. quõ poſſidebunt.
Pro pte nõ q: eſt incerta. inſolidũ nõ videt̃ q:
poſſidẽt naturaliter eodẽ reſpectu. ſ. vſus. Sȝ di
co φ qlibet inſolidũ poſſidet: ⁊ ſunt plures poſ
ſeſſiones numero differentes: q: quilibet poſſi-
det reſpectu vſus ſui: ⁊ quot ſunt pſone tot ſunt
vſus: ⁊ ſic non poſſident reſpectu eiuſdeȝ iuris
Cõcludo ergo φ ciuilis nõ põt eſſe niſi vna: q:
vnũ eſt dñiuȝ. Itẽ naturalis reſpectu vtilis dñij
eſt vna: q: vnũ eſt vtile dñium. Itẽ naturalis re-
ſpectu vſufructus: q: ps dñij ẽ: ſed naturales re
ſpectu vſus ſunt plures ſicut in eadẽ re eſſe pñt
plures vſus. Uenio ad glo. emphiteota facit ali
um emphiteotã: an primus poſſideat: ⁊ glo. di-
cit φ nõ: vt hic in gl. ⁊. l. i. C. vti. poſ. ⁊. ŝ. cõmo.
. l. ſi vt certo. §. ſi duobus. ſed iſta glo. eſt ꝯtra id
qȯ dixi ſi emphiteota dat alij poſſidet ſecũdus.
tu dixiſti φ etiã pmus. verũ ẽ: ſed ſup̃ dico quã-
do dat vſufructũ vni ⁊ alij vſuȝ. ſecus ſi daret vti
le dñium[a] qȯ ipſe hȝ: vt. ŝ. dixi. ¶ Quero vtrum
q̃ſi poſſeſſio q̃ habet̃ in quolibet poſſit haberi a
duobus inſolidũ: certe ſic: vt. l. ij. §. ex his. j. de
ver. ob. ⁊. l. via cõſtitui: in fi. ŝ. d ſer. ru. pre. ⁊ illa
q̃ſi poſſeſſio ẽ datiua ⁊ inſolidũ pſtat̃ cuilibȝ: vt
. l. quot̃. ŝ. de ſer. ¶ Quero vtruȝ detentatio põt
eſſe apud plures inſolidũ? Reſpon. quedã ẽ de-
tẽtatio corꝑalis ⁊ aſſidua: vt inſiſtere in re ⁊ iſta
nõ põt eſſe apud plures inſolidũ ꝑ hũc tex. Qñ
qȝ accipit̃ detẽtatio ꝓ cuſtodia rei: vt. j. e. l. §. fi.
⁊. l. ſi qs ante. ⁊. l. cũ lega. j. ex qui. cau. in poſ. ea.
modo iſta detẽtatio quãdoqȝ eſt apta ꝓducere
effectũ dominij: q: ex ea põt pueniri ad ſcȯm de
cretũ: ⁊ tũc nõ põt eſſe apud plures inſolidũ: vt
. l. ſi finita. §. cũ aũt. ŝ. de dã. infec. ſed ꝑ cõcurſũ
ptes ſibi faciũt: vt. d. §. cũ aũt. qñqȝ nõ eſt apta
ꝓducere effectũ dñij: vt poſſeſſio noie uentris.
Item duo cõmodatarij q hñt cuſtodiã. ideo in
ſolidum apud duos põt eſſe: ut. l. ſi ut certo. §.
duobus. ŝ. cõmodati.

a ¶ Utile dominiũ. AD. DE. φ ꝑ hoc fac̃ φ voluit bal. in. l. i. ŝ. q. mo. vſuf. amitta. φ ſi emphiteota vult ꝯſtituere alicui vſũfructũ in re ẽphiteotica põt ſine voluntate dñi q: ꝑ hoc nõ trãſfert vtile dñiuȝ in ipȝ ⁊ dicit alex. de facto habuiſſe cui adde φ idẽ videt̃ ſenſiſſe bal. conſilio . ccclx. i. lib. vbi dicit φ habuit ĩ aduocationib⁹ cũ barto. an emphiteoſis poſſit legari ſine cõſenſu domini.

In amittenda poſſeſſio

ne. ¶ Poſſeſſio retenta aio ⁊ corꝑe noſtro vel
aio tm̃ nõ ꝑdit̃. ſecus in ea que aio noſtro ⁊ alie
no corpore retinet̃. h. d. vſqȝ ad. §. ſi ſeru⁹ queȝ.
¶ Dicit̃ hic qȯ poſſeſſio ſolo aio amittit̃. Con-
tra. j. e. l. quẽadmodũ. So. glo. hic dicit de ciuili
ibi de naturali. Sed iſta nõ eſt uera: q: ⁊ hic õ na
turali. Alij dicũt φ ibi ex pte acqrentis duo ſunt
neceſſaria ex ꝑte ꝑdẽtis vnũ. Sed iſtud eſt truf-
fa. ſed veritas eſt in amittẽda poſſeſſione ſolus
aius ſufficit. ſi incipias ab aio: vt hic. ⁊. l. ſi quis.
vi. §. differẽtia. j. e. ſecus ſi incipias a corpore: q:
⁊ tũc corpus reqrit̃. idem no. in. l. fere. la. iij. j. d
re. iur. ¶ Op. C. e. l. lȝ. Glo. nõ ſignat hic: ⁊ ibi
bene tãgit ⁊ dicit φ qñ aliquis nõ uadit ad poſ-
ſeſſionẽ timẽs de pſona tm̃: ⁊ tunc ille timor nõ
nocet. qñqȝ timet de perſona ⁊ poſſeſſione vel
poſſeſſione tm̃: ⁊ ſic loquit̃ hic. ¶ Op. ad uerſi.
φ ſi hic ſeruus. C. e. l. ult. dicã. j. e. l. pegre. §. qui
bus. ¶ Op. j. e. l. q̃uis. §. i. So. colonus meus
tradẽdo alteri vere priuat me poſſeſſione: ſȝ tra-
dẽdo ficte ut conſtituendo ſe ꝓ alio poſſidere.
Item cõducẽdo me nõ priuat poſſeſſione: ut. l.
q̃uis. §. i. j. e. ⁊ tene menti: ⁊ ibi glo. φ eſt veruȝ
niſi colonus naturaliter poſſideret: ut. l. interdũ
. §. fi. j. e. dic ut ibi.

Ex. §. ſequenti.

¶ Stante ſtatuto φ bãnitus poſſit impune oc-
cidi ſi bãnitus petit ſe de bãno eximi dicẽs ſe in
iuſte bãnitum et iſto interim occidat̃: an debe-
at puniri occidẽs: ibi. By.

Si ſeruus quem poſſi

debam. ¶ Seruus fugitiuus priuat me poſſeſ-
ſione ſi diu in libertate moret̃. h. d. ¶ Op. de. l.
liberis. in fi. ŝ. de li. ca. So. ibi q̃tum ad onus ꝓ
bandi. hic q̃tuȝ ad alia. Sed Inno. in. c. i. extra
de ſeruis non ordi. dicit φ ibi bona fide. hic qñ
mala fide. ¶ Op. ŝ. de li. ca. l. ſi cui. §. lȝ. So. qñ
qȝ ſeruus fugitiuus occupat̃ ab alio ⁊ oẽm poſ-
ſeſſionẽ ꝑdo: vt. l. i. §. ꝑ ſeruuȝ. ŝ. e. qñqȝ nõ oc-
cupat̃ ab alio: ⁊ tũc aut eſt moratus diu in liber-
tate: ⁊ tũc amitto oẽm poſſeſſionẽ vt hic: aut nõ
eſt diu moratus: ⁊ vult ſe in libertateȝ ꝓclamare
⁊ ꝑdo naturalẽ ⁊ nõ ciuilẽ: ut. l. ſi vi. §. lȝ. ŝ. d li.
ca. ¶ Quero qd vult dicere diu: ⁊ dic ꝑ By. C.
vbi ca. ſta. l. i. in. i. q. ſed cũ dicat lex φ negligẽtia
in recuperatiõe naturalis ꝑuat me ciuili: vt. j. e.
. l. ſi de eo. §. i. eſt uidere q̃to tꝑe inducit̃ iſta ne
gligẽtia: ⁊ videt̃ φ. x. an. dic ut glo. dicã tibi ibi.
¶ By. iducit in ar. ad. q. pone ſtatutũ eſt φ q oc
ciderit exbãnitũ nõ teneat̃. ad penã qdã bãnit⁹
petit ſe eximi de bãno dicẽs ſe nõ iure bannituȝ
Medio tꝑe occidit̃. nũqd occidens teneatur.
Et ideȝ põt queri ſi alio modo petit ſe eximi de
bãno ꝑ viam iuſticie. Et hic uidet̃ caſus φ nõ te
neat̃: q: lȝ paratus ſit ſuſcipe iudiciũ libertatis.
tñ ſeruus eſt in poſſeſſione ſeruitutis: ⁊ ſic exbã-
nitus. facit. l. ſi cui. §. licet. ŝ. de li. ca. In ꝯtrariuȝ
facit φ appellatione pendente nihil dȝ innoua-
ri. Sed By. diſtinguit aut petit ſe rebãniri ꝑ mo
dũ appellationis: ⁊ tũc nõ põt occidi: vt. l. i. nil
no. ap. pen. ibi nec aliã iniuriã: ⁊ eſt rõ q: appel-
latio extinguit ſñiam bãni: aut ꝑ aliũ modum: ⁊
tũc põt occidi vt hic. In pimo pũcto verũ dicit
By. ⁊ hoc ideȝ ipſe dicit. in. l. q a latronibus. ŝ.
de teſti. In ſcȯo pũcto dico ꝯtrariũ eius φ dicit
By. ⁊ ꝯtra eũ adduco. l. cũ vero. ĩ pn. ŝ. de fidei
cõmiſ. li. ubi dicit̃ φ ille cui debet̃ libertas fidei
cõmiſſaria ꝓpter ſpem videt̃ eſſe in quaſi poſſeſ
ſione libertatis. ita iſte q dȝ rebanniri. Itẽ videt̃
caſus de iniuſ. teſta. l. ſi quis exheredato. §. φ ſi
quis fuerit. vbi idẽ eſt effectus ſuſpenſionis ſiue

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſnia ſit irritāda p appellationem vel alio modo. Preterea exbānitus pōt occidi de exbānito ꝓprie[a]. hꝫ intelligi q: is ē debitoꝛ ꝓprie a quo inuito pōt exigi: vt.l.debitoꝛ.ī.de ver.ſigni.ꝛ.l. fideiuſ.§.ij.ī.de fideiuſ. ſed iſte non pōt exigi: q: hꝫ exceptionez.ergo nō ē ꝓprie exbānitus.ꝛ hoc ſi ſcienter fiat.ſi ignorāter dicā in.l.pe.ī.de adult.

Saltus hibernos. ℭ Aio meo tm̄ vel aio meo ꝛ coꝛpore alieno vel etiam aio ꝛ coꝛpore alieno poſſuꝫ poſſidere.h.d.

Nerua filius. ℭ Ciuiliſ poſſeſſio rei mobilis aiate tādiu aio poſſideṫ: q̄diu p facultatem appꝛehēdi naturalē eius cuius cuſtodia coerceaṫ: vel ex cōſuetudie redeūdi.h.d.vſqꝫ ad.§.labeo. ℭ Op. .ſ̄.e.l.ſi ſeruus.ꝛ.l.i.§.p ſeruū q in fuga. So.ibi in hoie.hic in alijs rebus. videbitis rōnez.ī.e.l. pōp.in pn̄.ꝛ.l.rē q̄ nobis.ꝛ ſic no.hic q̄ ſūt due poſſeſſiones. ℭ Scōo no.q̄ q eſt abſ̄s lꝫ retineat ciuilē naturalē nō retinet qḋ apparet ex eo q̄ dicit nāciſci ꝛc̄. Dicit tex. oberrauerit ꝛ vide gl. q̄ dicit.ſecus ſi nō errauerit: facit ad.q̄. de equo dimiſſo in paſcuis: an ego poſſideā. Gl.q̄ ſic. ꝛ glo.format in.l.ſi qs in tātaꝫ.C. vn̄ vi.tenebitis mēti: ꝛ p hoc perditur poſſeſſio ſine animo mobilis rei.

Labeo. ℭ Op.ſ̄.ti.i.l. adeo.§. inſulā So.ibi inundatione q̄ nō facit alienū nō puat ꝓpꝛietate: ſed poſſeſſiōe ſic: vt h̄ ꝛ illud eſt multū tenendū menti: q: iſta interruptio interrūpit naturaliter: ꝛ ſic ſi aliqs vellet dicere ſe poſſediſſe tāto tp̄e ꝛ p̄ſcripſiſſe ꝛ tu ꝓbares iundationē: eſſet interrupta p̄ſcriptio[b].ꝛ ſic apparet q̄ ex hoc p diṫ ciuilis ꝛ naturalis. naꝫ ſi ciuilis retineṫ p̄ſcriptio ꝓcederet vt dixi in.§.ex cōtrario.circa pn̄. ℭ Querit glo.an deṫ reſtō cōtra iſtā interruptionē.ꝛ ar.p ꝛ ꝯtra.ꝛ tꝫ q̄ non[c] daṫ.ꝛ vide glo.q̄ incipit interrūpiṫ ergo. ꝛ pro hoc facit.l.ſi is.ī.de fur.ꝛ hoc tenet glo. in.l. ait p̄toꝛ.§.ſi ei.ſ̄.ex qui.cau.ma.hoc arbitroꝛ eē verum.Sed videṫ q̄ ꝯtra hoc facit id qḋ not. per Dy.in.l.q fundū.§.q bona.ī.ꝓ emp.ꝛ ibi dicaꝫ ꝛ tene menti.

Si rem apud te. ℭ Furtum nō cōtrahiṫ aio ſed ꝯtractione qua dn̄s priuaṫ poſſeſſione ꝛ furti queritur.h.d.

Illud quoqꝫ. ℭ Nō pōt qs cām poſſeſſiōis ſibi mutare cauſa extrinſecus nō accedente.h.d.

Ex.§.ſequenti.

ℭ An miſſus in poſſeſſionez ex ſcōo decreto poſſideat in reali: ꝛ an ſtatiꝫ poſſideat: ibi. Itē op. Et an miſſus in p̄ſonali ex p̄mo decreto poſſideat naturaliter.vide in ſi.

Genera. ℭ Quot ſūt modi acqrēdi tot ſt ſp̄ie poſſeſſiōis. et oīs poſſeſſio aut eſt bona fide aut non bona fide[d].ꝛ miſſus ex p̄mo decreto nō poſſidet ex ſcōo ſic.h.d. ℭ No.q̄ poſſeſſio eſt in genere q̄ diuidiṫ p ſpēs: vt dixi.ſ̄.e.l.i.in pn̄.ſic dicit gl.q̄ eſt actio in genere q̄ diuidiṫ in ſpēs.dixi in.l.ſeruus cōis meuij.§.ſi.ſ̄.de ſtip.ſer. ℭ Scōo no.tex.ibi non eſt bona fide: q: plus importat q̄ ſi diceret mala fide: q: ꝯtinet ignoꝛātez q nō hꝫ bonā fidem vel malā: facit.C.e.l.i.ꝛ qḋ ibi no.ꝛ.ī.ti.i.l.pōt pluribus: ꝛ.ī.ꝓ ſolu.l.ij. ℭ Op.q̄ poſſeſſio nō diuidaṫ ſic.ſed diuidiṫ in ciuilē ꝛ naturalē: vt.ſ̄.e.l. .i.in pn̄c.ꝛ.§.nerua filius.ꝛ.l.ij.§.i.ī.ꝓ herede. So.iſta eſt diuiſio q̄ ſit p q̄litates.ſicut ſi dicerez hoiuꝫ qdā ſūt albi qdā nigri: ꝓpꝛie aūt loquendo ſpēs diuidiṫ ex differētijs ſubſtātialibus: vt i ſti.de iure pſo.§.ſi.ꝛ.ſ̄.ꝺ publica.l.ſi.§.quotieſ. ℭ Item op.dr̄ hic q̄ miſſus nō poſſidet.ꝯtra.l. ſi qs emptoꝛ.§.ſed ꝛ ſi qs.C.de p̄ſcrip.xxx.ann. Glo.ſoluit q̄ miſſus in poſſeſſionē realiter poſſidet ſed reuocabiliter[e] poſt annū irreuocabiliter. ſecus in pſonali: q: tūc nec infra annuꝫ nec poſt poſſidet.vide glo.q̄ incipit in creditoꝛe ꝛc̄. als incipit in petitore: ꝛ ibi de ꝓpꝛietate vult dicere ꝺ poſſeſſione. ℭ Quero an ſtatim poſſideat ſi agatur hypotheca: ꝛ glo.habes hic prout habes i creditore q̄ ſic.iſta gl.eſt notabilis: ſed ꝓut habetis in petitore nihil facit.ꝯ glo.eſt in.l.ſi quis emptiōis.§.ſed ꝛ ſi qs.C.de p̄ſcrip.xxx.an.Dy. reducit ad ꝯcordiā.aut igiṫ hypothecaria ꝯtra debitoꝛē: ꝛ loqtur glo.in.l.ſi qs emptionis.§. ſꝫ ꝛ ſi qs.aut agiṫ ꝯtra extraneū: ꝛ tūc ꝓcedit iſta glo.q̄ idē ſit in hypotheca.qḋ in reali ꝓbaṫ i.l. ſi cū venditoꝛ.ſ̄.de euict.q: nudā poſſeſſionem aduocat do.Cy.C.de bo.auc.iudi.poſ.in.l. cuꝫ ꝓponas.in.xv.q.recitat opi.Ja.ꝺ are.que mihi placet[f].ꝛ dicit q̄ idē ē in rei vē.ꝛ in hypotheca: q: tex.ſimpliciter dicit. Et ſi tu dicis mihi q̄ tex. .§.ſed ꝛ ſi quis nō hꝫ locum q̄ poſt annū audiatur de ꝓpꝛietate: q: creditor ſemp recognoſcit eū dn̄m. Dicit Ja.q̄ infra annū audiṫ de poſſeſſione poſt annū nō audiṫ de poſſeſſione: ſꝫ oꝫ q̄ doceat ꝺbitū ñ eē[g] ꝛ ſup eo diſputabiṫ: ꝛ illḋ credo verū ꝛ ꝓbo: q: ñ eſt ſolū in ſimplici reali: ſꝫ ēt cōfeſſoꝛia ꝛ negatoꝛia: vt dixi in.l.ſi prius.ſ̄. de no.ope.nū.ꝛ.l.a quo fundus.ſ̄.de dā. infect. ꝛ hoc tangiṫ p Ber.extra vt lite nō ꝯteſ.c.qm̄ frequēter.circa ſi. ℭ Quero an miſſuſ in pſonali ex pꝛimo decreto poſſideat naturaliter: ꝛ glo.dicit q̄ non.ꝛ Dy.ꝓbat q̄ naturaliter poſſidēti daṫ interdictū vti poſſidetis.ſed iſtis nō datur: vt.l. ſi duo.§.creditores.vti poſ.ergo ꝛc̄. Sꝫ aduerte ad vnuꝫ qḋ dicit Spe.ſi creditoꝛ eſt miſſus ex pꝛimo decreto in hypothecis nō audiṫ debitor de poſſeſſione ſi creditor eſt paratus pꝛobare de ꝛ i.l.iij.§.minoꝛē.ſ̄.de mino.

a ℭ De exbānito ꝓpꝛie. ADDE q̄ dictū bar.videṫ intelligi qn̄ iuſte iſte petebat ſe eximi a bāno.ſecus ſi iniuſte: vt per Raph.hic ꝛ alex.q dicit q̄ etiā tūc ſi nō conſtat euidēter de calūnia petentis ſe eximi q̄ ab illo cum quo eſt in lite nō debet poſſe offendi: q: lite pēdēte nil eſt innouandū.c. ſi.vt lit.pen.Sed pau.de ca.quē alex.dicit nihil decidere dicit in mea lectura q̄ bal.in auē q̄ ſupplicatio.C.de pci.imp.offe.dicit inſpiciēdā ỽitatē: q: ſi fuit offenſus ꝛ poſtea apparet q̄ nō debuit rebāniri: quia iuſte erat bānit⁹ nō puniṫ offendēs ꝛ ꝓ hoc allegat pau.facere q̄ no.bar.in .l.inter oēs .§.recte.ī.ꝺ fur.q̄ ſi offēdens credebat cū nō bānitū cū tamē eſſet nō puniṫ: q: inſpiciṫ veritas multo magiſ ſi credebat vel dicebat Sed ſi ex p⁹ facto appet q̄ erat iniuſte bānit⁹ vel non rite ille puniṫ: q: fuit i culpa offendendi ſi ſciuit litē motā ſup iniqtate vel nullitate bāni. ſecus ſi ignorauit ꝛ p h̄ dicit facere q̄ no.Inno.in.c.ſolet.de ſen.exc.i.vj. q̄ ſi excōicatus dicit ſe iniuſte excōicatum ꝛ petit hoc ꝓnūciari interiꝫ nō dꝫ euitari tā q̄ꝫ excōicat⁹ facit ſm ipſum.l.ordinata.C.de libe.cā.ꝛ cuꝫ hoc tranſit. Refert etiā alex.q̄ idem pau.de ca.q̄rit qd ſi nō eſt latū bannum.ſed de pꝛimo ferēdū ꝯ aliquē an interim poſſit impune occidi ꝛ dicit videri q̄ ſic ſicut bar.voluit i pꝛia.q.multo magis in eo q de ꝓrio eſt bāniēdus dꝫ hēri ꝓ bānito vt liberetur a pena.l.ſi de interp̄tatōe.de penis in mea lec.hoc non ponit.tn̄ alex.dicit hoc ſuum dictum mirabile ſi eſſet verū.ſed euꝫ ipugnat.videtur ſi diſtinctio bal.ſ̄.facta quā ſeqtur pau.ſit vera eodē modo poſſit diſtingui in caſu iſto q̄ aūt iſte de ꝓrimo bāniendus bānebaṫ iuſte.ꝛ tunc offendens penā nō mereaṫ aut iniuſte ꝛ penā mereaṫ.inſpecta ſemp veritate ad quā bal.ꝛ pau.hn̄t reſpectum ꝛ bar.in.d.l.inter omnes.ꝛ ꝓ opi. pau.mihi videṫ q̄ optime faciat q̄ voluit bar.in.§.nihil cōe in pꝛima cōbinatione.ꝛ alex.ibi in.xxij.col.ſ.q̄ ſi ſit cōcluſum in cā petitorij ꝛ breui ſperareṫ ferri abſolutoꝛia: q: reus ꝓbaſſet ſe dn̄m non admittatur ꝓpoſitio poſſeſſorij obſtante regula q̄ ſnia lata in petitorio abſolutoꝛia parit exceptiōez rei iudicate in poſſeſſorio ꝛ ſic ſi pificat bar.ſnīaꝫ latā cōcluſiōi i cā ꝛ ſnie breui ferēde hoc caſu nō video qd hēat obſtare deiſiōi pau. ꝺ ca.illud ar.q̄ faē alex.h̄ faē ang.ibi ꝯ p̄dictā deciſionē bar.tn̄ alex.ibi ſuſtinet bar. Et q̄ iuallide bānit⁹ dūmō notoꝛie nō ꝯſtet de iualliditate bāni poſſit occidi impune tꝫ alex. ei⁹ cōſilio.lxv.iij.lib.

b ℭ Interrupta p̄ſcrptō. ADDE ſm alexā.q̄ hoc ē verꝫ ſi hec inundatio ē p̄ter ritū ꝛ ꝯſuetudinē regionis alias ſi ſm regionē ꝛ ſine dāno poſſeſſorio vt i egypto ꝛ in pratiſ q̄ ſt iuxta padū nō interrūpiṫ p̄ſcriptō. Qꝺ diē bal. nōdū ꝓ pratis exiſtētib⁹ iuxta padū vt ſi qs allegat ſe p̄ſcripſiſſe poſſum⁹ itelligere: an p̄ſcriptio ſit iterrupta inūdatōe.ita dicit in.l. vnica.i xxiij.col.C.de cōfeſ.

c ℭ Tenet q̄ nō. ADDE ꝛ limita niſi pauci dies ꝺ feciſſēt ad pficiēdā pſcriptōez tp̄e q̄ ſupuēit inūdatio: q: tūc rōne talis tēporis pōt peti reſtō in integ.ꝯ hoc ipedimētū vt tꝫ Dy.i.l.q fūdū.§.q bona.ī.ꝓ ēpt. gl.i.l.i.§.q āt vi diectis .ī.de vi ꝛ vi ar.ꝛ hāc diē alex.eē cōez opi.q̄ꝫ Ro.cū q̄ipe trāſit limitat ſi hēre locū in p̄ſcrip.lō.tē. .xxx.an.vel vltra qm̄ cū iſta ſit plurimuꝫ odioſa hēṫ ꝯſideratio tp̄is de momēto ad momētuꝫ lꝫ aliḋ i pſcrip.lō.tē.vel vſucapiōe vbi requiriṫ ti.ꝛ bona fides allegat glo.i.l.i vſucapiōe i pnci.ī.de diuer.ꝛ tē.pſ.

d ℭ Bona fide. ADDE iq̄ꝫtuꝫ alex.q̄rit i vltio notabili.Si qs cepit vſucape vel p̄ſcribere demū añ cōpletā vſucapionē vel p̄ſcriptōez cepit dubitare: an iterrūpaṫ p̄ſcriptio ꝛ cōcludit q̄ nō ꝛ q̄ magis cōis eſt opi.q̄ idē tꝫ bal.cōſilio.ccxlviij.in ſi.iij.lib.

e ℭ Sed reuocabiliṫ. ADDE p⁹ alex.q dicit hāc eſſe cōez opi.legiſtaruꝫ q̄ idē videṫ voluiſſe feder.cōſilio.clxx.ſpec.ꝛ Jo.an.in ti.de p̄mo ꝛ ſcōo decreto.§.iam de effectu ver.Si ỽo miſſus.vide ēt Ro.ꝯſilio.cl.

f ℭ Mihi plꝫ. ADDE q̄ alex.dicit q̄ eſt magis cōis tenēdo q̄ miſſus in reali poſſideat añ ānū ꝓut tenēt guil.de cu.in.l.ſi qs emp.ꝛ ant.de bu.in .d.c.qm̄ freqnṫ.§.alijs ꝛ ibi inno.imo.i.l.ſi finita.§.ſi plures ꝺ dā.infec.

g ℭ Debitū nō eſſe. ADDE ſm alex.q̄ doc.cōiter in hoc tenēt cū bar.ex

hypotecis. incontinenti. ⁊ ponit in ſpec. de cõtu. §. ſeq tur. ver. ſed pone conueni.

q **Vicquid filius.** ¶ Per filium etiam ab alio poſſeſſum nobis poſſeſſio queritur. h. d. ¶ Op. ſ. e. l. i. §. ſed ⁊ p eũ. Quidã rñdẽt q ibi ab ignorãte poſſidebat. ſecus ſi a ſciente eſt miſſus. dic q hic in filio q querit nobis rõne iuris qđ habem⁹ in eo nõ rõe poſſeſſiõis: q2 eũ nõ poſſidemus: vt. l. i. §. ſed ⁊ p eũ. ſ. e. ⁊ idẽ qđ hic dicit in filio dicã de monacho. ar. in auc. de mona. §. ſi monachus. ⁊ facit qđ dixi. ſ. e. l. i. §. p ſeruũ qui in fuga.

s **J ex ſtip.** ¶ Ex vera cã nõ querit nobis poſſeſſio iuſta ſine poſſeſſoris volũtate. h. d. ¶ Op. de reg. iur. l. nemo. ⁊ l. etiã. §. ſi qs ſciẽs. ſ. de peti. here. Gl. cõiter ſoluit ibi ꝓut hic. q nemo pdo eſt q pciuz numerauit ſi poſſeſſionẽ volũtate poſſidẽtis accepit. ¶ Ex glo. op. de. l. eũ qui in pn. j. de fur. breuiter qdam dicũt q ille. §. dz intelligi pcio nõ ſoluto. Sz veritas eſt q ſi ſubtraho tibi rẽ mihi obitã ñ teneor tibi actõe furti ad qdrupluz: ſed pdo ſum: ⁊ hoc dicit glo. in. l. nec ex pa. j. eo. ¶ Op. j. ꝓ lega. l. ſi. So. vt glo. ¶ Op. de. l. i. §. ſi. ſ. de excep. rei ven. So. ibi glo. ¶ Op. ex glo. de. l. ij. C. e. Solu. ibi acceſſit dñi volũtas tacite. ſecus ſi nulla volũtas pceſſiſſet. ⁊ ſic habes ſi dñs expreſſe ɔtradicit ſum pdo: vt. l. fundi vẽditor. in ſi. j. e. Si vero nil dicit ⁊ tacet videt cõſentire: vt. l. iij. C. e. Si ignorat videt cõtradicere: vt hic.

c **Iam poſſidere.** ¶ Inſpicim⁹ initiũ poſſeſſiõis que nõ mutat de iuſta in iniuſtam. h. d. ¶ Op. dr hic furtiue. ɔtra. j. de vſucap. l. fidei. §. furtũ. So. expone furtiue. i. clã. ¶ Opp. de pe. here. l. ſed ⁊ ſi lege. §. ſed ⁊ ſi. Sed illa nõ ɔtradicit q2 nulla fit mutatio. ¶ Op. j. ꝓ ſuo. l. ſi ancillam. Sol. vt glo.

Ex. §. ſequenti.

¶ Qualiter intelligat q naturalis non pdit ſine aĩo: ibi. Op. extra. Et an ſi ingreſſus dñm reuertẽtẽ nõ admittit ⁊ dic volo ciuilẽ: an teneat interdicto vñ vi. ibi. Quero. Et an qui iuit ad nũdinas habeat aliqđ remediũ ꝓ recuperanda naturali: ibi. Quero an. Et qs ordo agẽdi erit ɔtra ingreſſuz: ibi. Quero qs. Et an non admiſſus poſſit agere rei vendicatione: ibi. Quero an hoc. Et quid ſi ingreſſus naturalẽ vacantẽ ſuſpicet ſe ab alio q a dño poſſe repelli illi alij dabit vti poſſidetis: ibi. Quero pone.

Qui ad nundinas. ¶ Difficilis ẽ ⁊ glo. intricate loquũtur ⁊ hoc intẽdit. Abſens q neminẽ domi reliqt retinet poſſeſſionẽ ciuilẽ: naturalẽ poſſeſſionẽ pdit ⁊ ingrediens clam naturaliter poſſidet: ⁊ ſi reuertẽtem nõ admittat ⁊ ipſe reuertẽs ſuſpicat ſe poſſe repelli vi ciuiliter poſſidebit ingrediẽs. ita dicit iſte no. ⁊ magiſtrat tex. Diuidit in qnqz ptes. Primo thema ⁊ qđ reſultãt ex themate. Scđo ſolutio qõnis. Tertio illatio quedaz Quarto qdam noua qđ ⁊ eius ſolutio. Quinto alia qđ ⁊ eius ſo. ſcđa ibi: videri clã. tertia ibi: retinet ergo ⁊c. quarta ibi: verũ ſi reuertẽtem. quinta ibi: in. l. ſed ⁊ ſi. Tex. ibi redit. i. redire ſperat. ibi poſſeſſionez ſubaudi queritur quam poſſeſſionem: ⁊ qualem querit ingreſſus eum poſſidere ⁊ naturaliter. ſed glo. hic dicit prima pticula nõ hz ɔtraria. ſed alie ſic. Et iſte. §. hz tres lec. prima fuit Ru. imo quorũdã antiquoꝝ quã glo. attribuit Ru. ſed nõ fuit ſua. Scđa fuit Pla. ⁊ Azo. Tertia fuit Jo. ſm quã poſui caſum ⁊ eſt vera lec. ¶ Mõ op. ⁊ aſſumo glo. mag. primã op. dr hic q ſi aliqs eſt ingreſſus poſſeſſionẽ: ⁊ abſens retinet eaz: ⁊ ſic pz q duo poſſidẽt inſolidũ. ɔtra. l. iij. §. ex cõtrario. ſ. e. ſm opi. Jo. Rñ. planũ eſt q plures nõ pñt poſſidere eandem poſſeſſionẽ numero. ſed hoc poſſident diuerſis modis poſſidendi. vnus ciuiliter ⁊ alius naturaliter: ⁊ eſt pa ſo. Alij dicũt vt Ru. q duo inſolidũ pñt ciuiliter poſſidere. nõ ob. §. ex cõtrario. q2 dicit q nõ pñt poſſidere naturalr iſolidũ: vt ibi. ſz Ru. hoc nõ dicit niſi in certis caſib⁹: vt ibi no. de qbus nõ eſt iſte: ſed fuerũt qdaz antiqui. vt ibi no. Sed ɔtra hãc opi. Ru. facit multuz iſte tex. q dicit neminẽ reliquit. ergo ſi aliquẽ reliquiſſet ingreſſus nullã quereret. Dicit Ru. fateor ſi aliquẽ reliqſſet domi nõ qreret naturalẽ ingreſſus ⁊ p ɔñs ciuilem ⁊ ſic tex. nõ ob. Dicit glo. ɔtra. Iſta rñſio nõ eſt bona q2 poſito q vnus eſt in domo. Et tenendo opi. Ru. alius poteſt ingredi ⁊ ſic poſſiderent. ⁊ ſic Ru. non bene diceret. Iſtud qđ glo. dicit nõ eſt bene dictũ: q2 lz alius poſſet ingredi p ingreſſum nõ quereret naturalis: q2 alius hz. ⁊ p ɔñs nec ciuilis. l. qđ meo. §. ſi. j. e. ⁊ no. ſm Jo. ſ. e. l. iij. in pn. ⁊. §. ex contrario. vñ rñſio. Ru. fuit bona. Itẽ exponit glo. alio modo ſuſtinẽdo ⁊ adiuuãdo. Ru. Ideo dicit neminẽ reliqt: q2 ſi aliquẽ reliquiſſet ille relictus potuiſſet repelli. ⁊ ſic p ingreſſuz quereret ciuilis ⁊ natural: vt. l. pegre. §. qbus j. e. ⁊ iſtđ dictũ glo. eſt verũ in ſe. Sed iſta opi. Ru. q duo poſſiderent ciuiliter inſolidũ nõ eſt vera lect. vt dixi. ſ. e. l. iij. §. ex cõtrario. tñ quo ad hunc tex. nõ eſt vera lec. Rug. aliquo modo: q2 ſi ponamus q ingrediẽs habeat ciuilẽ ⁊ naturalẽ nõ ſequeret igit abñs retinet ciuilẽ poſſeſſionez imo etiã potius dicẽdũ. ergo abñs nullam retinet qđ ẽ cõtra hũc tex. Preterea ingreſſus poſſidet ciuiliter et naturaliter ſm Ru. ⁊ abñs poſſidet ciuilit ⁊ ſic ſi abñs reuerſus nõ admittit vel ſuſpicat ſe poſſe repelli: acquiretur iſti ingreſſo alia ciuilis: ⁊ ſic haberet duas ciuiles qđ eſt falſum. Ideo reprobat Hy. Azo. ⁊ Pla. qui dicũt q nõ eſt niſi vna poſſeſſio tñ. Qũo rñdẽt ad. §. ex ɔrio duo nõ pñt iſolidũ poſſidere eadẽ qlitate: ſz diuerſa ſic: q2 vnus hz nãlẽ nãlr ali⁹ nãlẽ ciuiliter. ⁊ ita rñdent ad. §. ex ɔrio. ita dicit glo. q iſta opi. Azo. ſit vera q ſit vna tñ ſpẽs poſſeſſionis variata p qualitates videt caſus hic. ibi vi magis nõ clam: ⁊ hoc magis ponitur cõparatiue ⁊ nõ facit ꝓ eo. Itẽ eius opi. eſt falſa: q2 qualitatũ diuerſitas nõ facit q apud plures ſit poſſeſſin inſolidũ: vt. ſ. e. l. iij. §. ex cõtrario. verſi. qđ labeo. ⁊ ibi dixi. tene ergo opi. glo. abñs retinet ciuilẽ. pñs naturalẽ dictam ab actu naturali: quaz cã doctrine appello corporalẽ. ¶ Venio ad ſcđam glo. Et primo op. j. ti. i. l. ſequit. §. itẽ ſi occupauerit. vbi ſi dñs reuerſus nõ admittit nulla violẽtia cõmittit. Sol. ibi qñ aliqs fuit ingreſſus ois poſſeſſio vacabat: hic non: q2 ciuilis retinetur aĩo: ⁊ ideo cũ nõ admittit patit hic vim: ibi non. ¶ Op. ɔtrarie qlitates nõ pñt eſſe in eadẽ poſſeſſione vt. j. e. l. ſi qs ante. ⁊ l. ſi ancillã. j. ꝓ ſuo. ⁊ l. ij. in ſi. j. ꝓ emp. ⁊ p Hy. in. c. nullus pluribus. de reg. iur. li. vi. plenius in. §. ex pluribus. ſ. e. l. iij. ſz hic ſunt due qlitates diuerſe. ſ. vi ⁊ clam. ergo ⁊c. ſm opi. Jo. eſt claruz q naturalẽ poſſeſſionẽ hz clam ſed ciuilẽ vi. ⁊ ſic ɔtrarie qlitates nõ ſunt circa eandẽ poſſeſſionem: ſed circa diuerſas poſſeſſiones. ⁊ dũ Jo. dicit q nõ hz duas ciuiles reprobauit opi. Ru. Et dũ dicit q nõ hz eandem poſſeſſionẽ clam ⁊ vi: reprobat opi. Azo. ⁊ Pla. Alij vt Ru. dicũt q hz duas ciuiles. vnã p ingreſſuz ⁊ illã clã. aliaz qñ nõ admiſerit dñm ⁊ illã vi. Hanc opi. reproba: q2 ẽ abſurdũ q habeat duas ciuiles. rõ q2 nõ reperitur niſi vna ciuilis: ⁊ dixi i. §. ex ɔrio. Tertia eſt opi. Az. ⁊ Pla. q dicũt q hz vnã ⁊ eandẽ poſſeſſionẽ clam ⁊ vi. ⁊ ſic qđ dicit Jo. q vna ⁊ eadẽ poſſeſſio nõ poſſz habere diuerſas qualitates: dicũt iſti q hoc eſt falſuz: q2 imo põt: vt. ſ. e. l. iij. §. ex pluribus. So. Jo. rñdet q. §. ex plurib⁹ loqtur in diuerſis qlitatibus ſe inuicẽ ɔpatiẽtibus. ſed clãdeſtinitas ⁊ violẽtia ſe inuicẽ nõ cõpatiunt: vt. l. ſi ancillã. j. ꝓ ſuo. Sed cõtra hoc dictũ Jo. rñdit Azo. ⁊ ſic iſte cauſe inuicẽ ſe nõ compatiũtur: verũ eſt eodem tpe: ſed diuerſis tpibus ſic: q2 ab initio fuit clãdeſtina

cepto Imo. in. d. §. ſi plures ⁊ q dicit barto. de hypotecaria putat ꝓcedere in alijs realibus actionibus.

a ¶.l.q ſupſtitis. ADDE ſm alexã. ꝙ doct. cõiter traſcũt cum bar. excepto Rapha. cu.

nũc violẽta. ⁊ hoc ꝓbat Azo. p.l. is q in puteũ. §. hoc i terdictũ. j. ꝙ vi aut clã. Jo. huic rñſiõi rñdet ꝙ ille. §. hoc interdictu3 nihil facit q2 loqtur in re corporali: q2 põt fieri ꝓ pte clã ⁊ ꝓ pte vi. ſed poſſeſſio q̃ eſt res icorporalis nõ põt fieri ꝓ pte clam ⁊ ꝓ pte vi: q2 initiu3 inſpicimus: vt hac. l. in pn. ⁊ ſic ſi ab initio fuit violẽta vl̃ clandeſtina: ſemp violenta erit vel clãdeſtina. vide gl. ibi iſtud etiã abſurdu3 ⁊c̃. ⁊ dimitte ibi vel niſi ⁊c̃. aſſume ibi item ꝓ eis ⁊c̃. Quare Azo ſoluit ibi ⁊ alio modo dico ꝙ eadẽ poſſeſſio h3 ꝯtrarias q̃litates diuerſis reſpectibus. Nã naturalis poſſeſſio naturaliter retẽta eſt clãdeſtina: ⁊ iſta eadẽ naturalis ciuiliter retenta eſt violẽta vel ecõtrario. vide glo. ibi vel niſi dicas naturaliter. Hec ſo. eſt falſa q2 diuerſitas q̃litatum nõ facit vt eadẽ poſſeſſio poſſit eſſe apud plures. nec duo ꝯtraria pñt eſſe in eodẽ ſubiecto: vt dixi in. §. ex ꝯtrario. Quare teneatis opi. Jo. ꝙ naturalis eſt clãdeſtina ſed ciuilis eſt violẽta. ¶ Op. extra gl. dr̃ h ꝙ ille q vadit ad nũdinas ꝑdit naturalẽ ⁊ retinet ciuile3. ꝯ. naturalis nõ ꝑditur ſine aĩo: vt. l. iij. §. in amittẽda. ſ. e. gl. in. l. quẽadmodũ. j. e. ſoluit ⁊ male. ſolue ergo naturalis non ꝑdit ſine aĩo: veru3 eſt in ea que aĩo põt retineri. ſecus in ea que nõ põt retineri: q2 ꝑditur etiã ab ignorãte. ita habuiſtis. ſ. e. ⁊. l. iij. §. labeo. ¶ Ite3 op. tu dicis ꝙ ex diuerſitate tẽpo2 ñ diuerſificat̃ qualitas poſſeſſiõis. ꝯ. j. ti. i. l. nõ ſolũ. i pn. Rñdeo ꝓmo de nõ iuſta poſſeſſiõe i ꝓceſſu tpis noua ſupueniẽte cã põt fieri iuſta ut ibi. ſ3 ꝙ iuſta efficiat̃ iniuſta vel iniuſta iniuſtior: nõ poteſt eẽ. ꝓbat̃. ſ. e. l. iij. in pn. ⁊ modo dixi. ¶ Quero pone ꝙ ingreſſus dñm reuertẽtem nõ admittit ⁊ ſic dñs ꝑdit ciuile3. ſed iſte ingreſſus dicit volo ciuilẽ: an teneat̃ interdicto vñ vi. Glo. dicit ꝙ nõ: vt. j. ti. i. l. nõ ſolũ. §. ſi dñs ſed iſta glo. rephendit̃ ꝑ By. ⁊ Ja. de are. ⁊ Ol. q2 l3 i greſſo nõ acqrat̃ vi ꝑdo ꝓpter violẽtiam adhibitã a te vt. l. ſequit̃. §. ſi tu vi a me. j. ti. i. Non ob. §. dñs: q2 ibi nulla fuit violẽtia: ⁊ hoc no. j. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. ſi qs aũt. no. j. e. l. qđ ſeruus. in prin. ¶ Sed queritur an ingreſſo ſiue velit ſiue nolit ciuilis acquirat̃: vt. j. dicam. ¶ Quero an ſuccurrat̃ ad recuperandũ ciuilẽ ꝑ interdictũ vñ vi. ⁊ glo. dĩc ſic ꝑ. l. i. §. ſi autẽ. j. de ui ⁊ ui ar. ¶ Quero an hẽat iudiciũ aliqđ ꝓ recuꝑando nãlẽ. Gl. dĩc ꝙ ſic: q2 h3 ĩterdictum vti poſ. ut. l. i. ⁊. ij. j. vti poſ. ¶ S3 op. ad illđ q2 nõ hẽo ab eo clã. ⁊ reperi poſſeſſionem naturalẽ vacuã. ⁊ ſic nõ clam: ſed dicit glo. ꝙ intrauit timens vel timere debens ſibi fieri cõtrouerſiam ¶ Sed op. interdictũ vti poſſidetis tuet̃ poſſidente3: ſed nõ poſſidet ergo ⁊c̃. ꝙ nõ poſſideat p3: q2 naturalẽ ꝑdidit ꝑ abſentiam ciuilẽ ꝑdidit cum nõ fuit admiſſus vel ſuſpicatus fuit ſe poſſe repelli. Glo. rñdit ꝙ anteq̃ amittit ciuilem h3 interdictũ vti poſſidetis. Item poſt q̃ amiſit ⁊ recuperauit ꝑ interdictũ vnde vi. Itẽ ⁊ poſt amiſſa3: ſed i amiſſione cepit intereſſe amittẽtis. ar. vti poſ. l. ſi duo in ſi. Iſtud eſt notabile verbũ tenet glo. ꝙ etiã ille q nõ poſſidet h3 interdictũ vti poſſidetis ꝓput dat̃ ad intereſſe. qđ nõ puto verum: q2 in hoc interdicto reqritur ꝙ poſſideat tp̃e liꝯteſ. vt inſti. de interdi. §. hodie. ¶ Quero qs ordo agendi erit. Rñdeo ꝓmo agam vi ꝓ recuperanda ciuili poſtea: q2 ꝑ retentione3 naturalis turbor: in ciuili agam vti poſſidetis: qđ iudicium l3 ſit retinẽde poſſeſſionis: tñ iſto caſu eſt recuperande: q2 nõ põt aliter a turbatione deſiſtere niſi dimittat naturalẽ. ¶ Quero an hoc caſu poſſem agere rei vẽdicatione ꝯtra te: q2 naturaliter poſſides ⁊ interdicto vti poſſidetis: q2 ciuiliter poſſideo. gl. dicit ꝙ ſic: vt dicã in. l. naturaliter. §. nihil cõe. j. e. ¶ Quero pone ꝙ ingreſſus es naturalem vacãtem ſuſpicaris de alio q̃ de me dño: an illi alij dabitur vti poſ. glo. rñdet ꝙ nõ: ſed By. dicit ꝙ dabitur ei ad quem vere ſpectabat: vt. l. q aliter. §. ſi qs dum putat. j. qđ vi aut clam. l3 glo. aliter teneat ⁊ male in. l. i. §. interdictu3. j. vti poſ. ⁊ By. ⁊ idẽ Cy. in. l. i. in. iiij. q. C. vti poſ. ¶ Quero ſuſpicãs poſſe repelli: amitto poſſeſſionem an habeã interdictũ ꝯtra ingreſſum. dic vt. l. i. §. ſi autem. j. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ibi glo.

Ex. l. ſequenti.

¶ An poſſeſſio naturalis q̃ h3 emphyteota vel fructuarius ⁊ ſĩles trahat ad ſe ciuile3. d. vacantem.

s **Ed ⁊ ſi nolit.** ¶ Quero ſuſpicans poſſe repelli ꝑdit ciuilem: an hec querat̃ illi ingreſſo clãdeſtino ignoranti. Glo. ꝙ ſic ſm Jo. E ſi dicis quõ ſine aĩo: vt. l. iij. in pn. ſ. e. Rñ. ex quo h3 naturalem: ⁊ tunc videt̃ voluiſſe habere. ciuilem. Unde ille animus hic operat̃. nõ aũt intelligas ꝙ hoc ſit iure accreſcendi: q2 poſſeſſio non querit̃ ſine animo. ¶ No. iſtam glo. ex qua nota ꝙ animus adhibitus vno tempore operat̃ effectum ſuũ alio tp̃e. ¶ Sed ꝯtra predicta op. ſic. nam animus alicuius adhibitus tp̃e incongruo nõ corrigit effectum ſuum ad tp̃s cõgruum: vt. l. qui ſupſtitis. ſ. de acqui. here. breuiter iſtam oppoſitionem factam ꝑ glo. oportet ꝙ teneamus eſſe vera3. Ad cõtrariu3 rñde ꝙ ibi animus nõ cõgruo tp̃e adhibitus nõ porrigit̃ ad tempus congruum: verũ eſt niſi delictũ interueniat. ar. l. quida3 iniur. in ſi. ſ. de dona. ⁊ quod no. in. l. qui ſupſtitis[a]. ſ. de acqui. here. ex hoc ſequitur ꝙ ſi primo ipſe intrauit aĩo querẽdi totu3 qđ potuit ex poſtfacto nolit ſibi vacantem ciuilem queri: vt nõ teneatur vnde vi. nihilominus tenet̃ cũ ſcire potuit illam ciuilem poſſe ſibi accreſcere: vt. l. ſi duo. ſ. de acquir. here. ¶ Quero vnum. iſte ingreſſus qui corporaliter poſſidet: an trahat ad ſe eam poſſeſſionem quam hab3 fructuarius vel vſuarius: vel ſimiles. Reſpon. ſi ingreſſus eſt poſſeſſionem tanq̃ fructuarius: ⁊ tunc trahat ad ſe illam naturalem quam h3 vſufructuarius. ar. l. iij. §. vñ vi. j. de vi ⁊ vi ar. ¶ Quero vtrum poſſeſſio naturalis quam habet emphiteota vel fructuarius ⁊ ſimiles trahat ad ſe ciuilẽ domini vacantẽ. certe nõ: q2 nõ habuit animum illã acquirẽdi. ⁊ ſine aĩo nõ poteſt acquiri: vt. l. iij. in prin. ſ. eo.

q **Uemadmodum.** ¶ Opp. de. l. iij. §. ſi amittenda. ſ. e. Solu. ibi dixi. ¶ Item op. ſ. e. l. clam. §. ſi. So. ibi loquitur de ea que nõ poteſt retineri aĩo: vt ibi dixi: ſed ſo. quam glo. hic ponit nihil concludit generaliter ꝓſequere: vt in gl. dicã. j. e. l. qui iure.

Ex. l. ſequenti.

¶ An ſi creditor hñs re3 debitoris pignoratam illam poſſideat ⁊ petat ſe mitti in poſſeſſionem ex primo decreto eiuſdem rei amittat poſſeſſionẽ q̃ prius habebat vide in ſi.

s **I quis ante.** ¶ Due cauſe ex q̃rum altera poſſidetur altera detinetur non concurrunt in diem. ſed vltima preualet niſi eſſet inualida. ſecus ſi ex vtraq3 poſſideat̃ vl̃ neutra. h. d. ¶ Op. ꝙ due cãe poſſunt concurrere in. l. iij. §. ex pluribus. Glo. ſolu. ꝙ due cõtrarie ſe non ꝯpatientes nõ pñt ꝯcurrere vt hic. ſecus ſi ſe compatiuntur: vt ibi. ¶ Oppo. ⁊ videtur ꝙ conductio vno nummo facta valeat: vt. ſ. de iure do. l. vſufruct. Glo. ponit duas ſolu. vna eſt hec ꝙ hic ex voluntate ibi ex neceſſitate. Alia ſolu. eſt ꝙ ibi res erat digna tanto precio ⁊ ſic vide: ex prima glo. habes materiam perfecta3: q2 aut loquimur in re ex neceſſitate locata: ⁊ ualet uno nũmo. aut ex uoluntate: ⁊ tunc aut res eſt digna tanto precio ⁊ ualet: aut pluri. ⁊ non ualet: ut hic. Pe. inducit ſolu. de iſtis uerbis in. l. uſufruc. ſ. ſo. matri. ¶ Oppo. ꝙ locatio ſit precio numerato: vt. l. i. §. ſi quis ſeruu3. ſ. depoſiti. ſed unus nummus nõ eſt numerus: ſed principium numeri. unde glo. huius cõtrarij timore receſſit a dicta ſolutione: ſed male dicit q2 idem ius de principio numeri qđ de ipſo numero. ar. l. non eo minus. C. de here. inſti. ⁊ ibi per Cy. ¶ Op.

a ℭ Glo. bñ dicere. ADDE cuz opinio. bar. tandẽ trãſit alex. ⁊ qñ valeat locatio facta vno nũmo vide cõſiliũ vltimũ in vol. pe. d ancha. ſubſcrptũ a bar. ſaly. florẽ. ⁊ fulgo.

b ℭ Precij appellatio. ADDE an emẽtes gabellas vel datia dicanẽ potius ꝯductores q̃ ẽptores. pe. d ancha. conſilio. cccciiij. ⁊. ccccxvj.

c ℭ Ultimo ADDE ꝙ ꝑpter h̃ abb. ꝯſilio. xciiij. ij. li. tz ꝙ ſi aliqs fuerit iueſtit⁹ d feudo ⁊ deinde ſe iueſtiuerit ẽphitheoſiz d eadẽ re ꝙ ꝑ hoc ñ ꝑdiẽ dñiuz ꝙ primo hñit: q: iſti ꝯct⁹ ãbo tẽdũt ad acq̃ſitõez utilis dñij. Rite ⁊ recte d diſferẽtia iſtaꝝ dictionũ vide ẽt ꝑ gl. in. l. ij. ſ. d ioſ. te. ⁊ i. l. iij. ſ. d lib. ⁊ poſt. ⁊ i. l. nõ putauit. §. non q̃uis d ꝯ ta. ⁊ ibi. bar. ⁊ ꝑ eũdẽ i. l. lecta. ſ. ſi cer. pe. ⁊ ꝑ nouiſ.

d ℭ Hic i. decreto. ADDE q̃ ſit dĩa ꝙ ſñia lata ex iniuſta cã vz. Sz decretũ nõ ꝙ multe h̃ aſſignãẽ rõnes ⁊ iter alias. d. abb. i. c. i. d reg. iur. dicit ꝙ illa ẽ differẽtia: q: decretũ ſẽp ſapit nãm iterloquutorie ſententie. vñ põt reuocari ſiẽ ipa ſñia iterloquutoria. l. ꝙ iuſſit d re iudica. ſz ſñia diffinitiua nõ põt reuocari. l. iudex poſtq̃z d re iudi. nimirũ ſi plus tribuiẽ ſñie q̃z decreto ⁊ cũ hac rõne tã q̃z magis ꝑſuaſiua tranſit alex̃. qa regula ꝙ decretũ iterpoſitũ ex falſa cã ſit nulluz ponit aliqs fallẽtias cui inquantum poſt bar. tenet ꝙ decretũ imterpoſitũ ex cã ꝑtim vera ꝑtim falſa nõ tenet per. §. centum. adde ꝙ bal. cõſilio. xc. refert verba formalia bar

⁊ uideẽ ꝙ iſta locatio ualeat ſaltez ut ꝯct⁹ ĩnoĩatus ſicut qñ aliud daẽ nõ cõſiſtens in pecunia numerata: vt. ſ. depo. l. i. §. qs ſeruum. ⁊ ſic p̃carium ſit reſciſſum. So. Ru. fateẽ ꝯtrarium. ⁊ ꝙ hic diciẽ locationẽ nullã: intellige qñ p̃cariũ ẽ ſecutũ vt in gl. pz ſz gl. reprehendit: q: nõ eſt contractus innoĩatus: niſi ſit actum ſaltẽ tacite. Sz hec reprehẽſio nõ videẽ ꝓcedere: q: ſemꝑ videtur hic agi: ſi nõ cadit in aliaz ſpẽm ꝯtractus: vt. ſ. de preſcrip. ver. l. i. ⁊. l. naturalis. in ꝑn. ⁊. l. inſulã. Sed dico glo. bene dicere[a]: q: illud verũ niſi ꝯtrahentes exprimãt ſe velle facere ꝯtractum aliũ. ſ. locationis: tũc ſi nõ valet qđ ago vt ago nec valeat vt valere põt. hoc eſt vt ꝯtractus innominatus: ut. l. i. §. eũ qui. ſ. de cõſti. pecu. ⁊ de ꝟ. obli. l. i. §. ſi quis ita. ⁊ eodẽ modo dz intelligi. l. ſi quis ꝯduxerit. ſ. loca. q: talis locatio habet inſtar donationis: q: verũ eſt ſi hoc apparet actuz ꝙ aũt op. Ru. nõ poſſit. eẽ vera. apparet ex iſto tex. in quo diciẽ ꝙ illa diſtinctio quid p̃cedat debet adhiberi ſolum qñ venditio eſt facta iuſto p̃cio. Et circa predicta vide que dixi in. l. vbi. ſ. de dona. cau. mor. ℭ Quero qđ ſi eodẽ inſtrumento cõtineẽ conduxit ⁊ precario rogauit. Rñdeo intelligiẽ rogare ne poſſideat: vt. ĩ. ti. i. l. non ſolum. §. ſi. vbi eſt expreſſum. Itẽ no. ꝙ hec dictio nõ põt aſſumi vt ꝯiunctio ⁊ vt nomen. qđ dic: vt in gl. ℭ Itẽ no. ex hac. l. ꝙ precij appellatio[b] referẽ nõ ſolum ad venditionẽ: ſed etiam ad locationez: quod plene dixi de publicanis. l. cotẽ. §. qui maximos. i. q. diſputata. ℭ Ultimo[c] facit ad q̃õnem quidam creditor habuit rem pignoratã cuiuſdam debitoris ⁊ poſſidebat agit contra debitorem. fecit ſe mitti in poſſeſſionem ex primo decreto: an per primum decretum videaẽ amiſiſſe poſſeſſionem quam primo habebat. ⁊ allegat ꝓ caſu iſtam. l. ꝙ videtur receſſuz. Rñdebat Ru. ꝙ hoc eſt verum in duabus cauſis voluntarijs. ſecus in neceſſarijs: q: nõ debet mihi nocere. ar. l. aliam. ĩ. de noua. ſed credo ꝙ de hoc habuiſtis caſuz in. l. ſi ꝓprietarius. ſ. de dam. infe. Sed ſeruata forma ibi poſita iſta. q. nullum habet dubium: q: illud p̃mũ decretum eſt ut detineatur: vt ordo fiat vt ꝑueniatur ad ſcđm decretum: vt ibi dixi.

Ex. l. ſequenti.

ℭ An valeat licentia data ꝑ iudicem alicui ꝙ ꝓpria auctoritate ingrediatur poſſeſſionem alicuius: ibi. Pone. Et an ſtante ſtatuto ꝙ turbans aliquem in poſſeſſione puniaẽ certa pena habeat locũ ſi quis aliquem turbauerit uigore licentie inualide vide in ſi.

i **Iuſte poſſidet.** ℭ Op. C. vnde vi. l. meminerint. ⁊. l. vlti. C. ſi per viz vl alio modo. So. iuſte poſſidet ſi actore pretore poſſidet rite faciendo ſeruato ordine iuris. non curo recte. i. contra iuſticiam partis: ⁊ vide glo. que incipit interpoſito decreto. ℭ Sed contra q: videẽ ꝙ recte debeat fieri: vt. l. cũ vero. §. ſubuentum. ſ. de fideicõ. li. ⁊. l. i. §. hec uerba. ĩ. ne uis fiat ei. ⁊. l. magis puto. §. pe. ſ. d re. eo. ⁊ ad car. l. iij. §. puberi. Dicũt quidã ꝙ iſta glo. dicit male: q: ad hoc vt decretum valeat oportz ꝙ fiat recte ⁊ rite. Contraria loquunẽ in ſententia. hic in decreto[d]. hoc dicit Guil. de cu. in. l. pe

to. ibi ⁊ illa ſequitur primo volu. Illa ẽt ſequitur Ro. conſilio. cccclilij. Abb. tamen conſilio. xliij. ij. lib. forte imemor dicti bar. dicit ꝙ ille contra quẽ eſt facta miſſio poteſt petere illã reuocari ⁊ ſi miſſus excipiet de eius cõtumacia ipſe replicabit de eius dolo in quo fuit in petendo miſſionẽ vltra debitum allegat ita voluiſſe Inno. in. c. ij. de dillatio. Et an obtinẽs ſm decretuz ex cã partim vera ꝑtim falſa lucretur fructus vide in dictis cõſilijs Abb. ⁊ Ro. Et inq̃ztum alex. tãgit qđ de ſentẽtia in qua eſt vna cã vera alia falſa an in totum ruat. Adde ꝙ illđ dictũ Inno. allegatũ ꝑ ipſz ſeqtur bal. cõſilio. cxxij. i. li. inquãtuz ẽt tangit ꝙ decretuz inter poſitũ ſuper cõtractu dolo initũ quẽ iudex nõ ita putabat nõ eſt nullũ allegando bal. in. l. ij. de fideiuſ. mi. adde ꝙ idem bal. conſilio. cccxxv. aliẽ loquiẽ. iij. li. ⁊ vide pe. d ancha. cõſilio. lxviij.

nul. ſ. de iuſti. ⁊ iur. dico ꝙ qñ nõ ſit rite non eſt dubium: ſed qñ nõ recte: ⁊ tunc qñqz deficit decretum in iuſticia reſpectu petentis: ⁊ tũc debet fieri recte: vt. l. cum vero. §. ſubuentum. ſ. de fideicõ. li. Quãdoqz deficit iuſticia ex parte cõuẽti: vel rei in qua facta eſt miſſio: ⁊ continet iuſticiam in ſe ex parte agentis: ⁊ tunc decretum eſt validuz ⁊ poſſidet ⁊ preſcribit: vt hic: q: ille qui vere eſt creditor ticij ſi mittiẽ in poſſeſſionẽ rerum ſempronij non debitoris tanq̃ rerum ticij: ⁊ tũc valet lz reſtituaẽ ille ſempronius: ut. l. a diuo pio. §. ſi ſuper rebus. ĩ. de re iudi. Sed in hoc eſt aduertendum: q: ſiquidem contra illum ticium nõ debitorez facta eſt miſſio ex primo decreto: ⁊ ipſe venit ad contradicendum de hac contradictione recognoſcetur ſummarie: ut. d. §. ſi ſuper rebus. ſed poſt interpoſitum ſcđm decretum non audireẽ niſi ordinarie dato libello: vt. d. l. a diuo. §. ſi poſt aditum. ĩ. de re iudi. Idẽ dico in reali. nam ueniens ille extraneus infra annum audietur ex ſummaria cognitione poſt annum plene oblato libello. ar. l. ſi quis emptor. §. ſed ⁊ ſi qs. C. de preſcrip. xxx. anno. ſed an tũc abſens priuaretur poſſeſſione. dicam. ĩ. e. l. peregre. §. quibus. ſed pone quod non eſt interpoſitum primum decretum rite. ego tamen intro poſſeſſionem: quid iuris: ⁊ dicit ꝙ incidit intrans in conſtitutionem. l. meminerint. C. vnde vi. licet glo. aliter ſentiat ⁊ male. ſed melius ſentit in. l. ſi qs in tantam. ante ſi. glo. mag. C. unde vi. Pone ꝙ iudex conceſſit licentiam alicui ut ingrediaẽ ſua auctoritate: an valeat. ⁊ glo. ponit hic opi. ad hoc vt iſta queſtio precedat oportet te intelligere ꝙ iudex dedit rite: quia eo caſu quo potuit facere te mitti per nuncium fecit executorez teipſum. Dy. uidetur dicere ꝙ non poſſit fieri: vt. l. non eſt ſingulis. ĩ. de regu. iur. Oldr. ⁊ Ja. de are. dicunt ꝙ poſſet hoc parti demandari: licet communis modus eſt per executorem: ut. l. ſi is cui. §. miſſus. ſ. ut in poſ. leg. ⁊ hec probantur per hec iura. C. de pigno. act. l. pignore. ⁊. l. dotis. C. ſol. ma. ⁊. C. nemini licere ſigna impri. rebus quas allegat ⁊c. in rubro ⁊ in nigro: ⁊ ꝙ quis poſſit eſſe nuncius in re ſua probatur in. l. eum qui. §. ſi epiſtolam. ĩ. de fur. Non obſtat p̃ma ratio Jo. quia concedo ꝙ non demandatur ut tranſeat iuriſditio: ut. l. ſi is cui. §. miſſus. ſ. ut in poſ. lega. ſed executio prout eſt facti bene poteſt demandari: ut. l. executorem. C. de executio. rei iudica. allegat Dy. l. non eſt ſingulis. Reſpon. ꝙ iudex non poteſt precipere ut pars vadat ⁊ ingrediatur per vim ſi reſiſtat alius extĩs[e]. ſecus ſi ſimpliciter committatur. Ja. de are. nõ tangit hic: ſed in. l. i. §. nunciatio. ſ. de ope. no. nun. ℭ Quero ſiunt tota die ſtatuta in ciuitate contra ingredientes ⁊ turbantes poſſeſſiones alienas. quid ſi quis intrat decreto iudicis licet inualido: an excuſetur a pena: ⁊ cõmune dictuz aduocatorum eſt ꝙ ſiue iuſtis ſiue iniuſtis rationibus excuſatur: ut. l. i. in ſi. ĩ. de abigeis. ⁊. l. igitur. ij. reſponſo. de libe. cau. ſed illa. l. de abi. loquitur quando imponitur pena corporalis. illa. l. igitur loquitur quando expreſſus dolus requiritur: ut dicam in. l. i. ad. l. corne. de ſicca. ⁊ d verbo. ſigni. l. magna negligentia. ⁊ quod ibi no. ſz quando ſtatutum ſimpliciter loquitur puto cuz

e ℭ Ali⁹ exiſtens. ADDE ꝙ cum bart. traſeũt ang. Jmol. Rapha. cu. pau. de ca. ⁊ idem voluit bar. in repetitõe. l. ſi creditores. C. de pig. i. iiij. q. ꝑn. ⁊ in. l. ſi finita. §. iul. d dã. infect. Cy. i in. l. iubere cauere. ſ. de iuriſ. om. iu. Saly. i. l. dotis ſo. ma. d quo latiuẽ h̃ ꝑ alex.

a ❡ Puniē dū. ADDE pe.de ancb. ꝯſilio .cxxxij in fi.

b ❡ De iure primeuo. ADDE ſʒ alex. ꝙ ceteri tranſeunt cum hac ſo. bar.

puniendum[a] ex lata culpa.ar.inſti.vi bono.rap. .§.i.⁊ ſi menſor fal. mo. dix.l.i.§.i.⁊.l.i.§.i.ſ. ſi quis teſta.li.eſſe iuſ.fue.quod dic ut ibi dicam.

Ex.l.ſequenti.

❡ An uſufructuarius habeat aliquam ciuilem: ibi.Quero.

N Aturaliter. ❡ Opp.ſ.ti.i.l.i.§.per euʒ ⁊ inſtitu.per quas perſonas no. acqui. .§.ſed bone fidei.dicunt quidaʒ ꝙ hic eſt verbū videt̄ qđ improprietatē denotat. Jo. dicit naturaliter poſſideo ⁊ nō ciuiliter ⁊ bene. ❡ Quero vtrū vſufructuarius habeat aliquā ciuilē:⁊ qdam ꝙ ſic.⁊ glo.ꝯtra p.§.ex ꝯtrario. ⁊ no.in.l.i.in pn.ſ.e.in.ij.glo. mag. Tu vero ad declarationē huius dic ꝙ in vſuario ⁊ vſufructuario ſunt ꝯſideranda duo.res ipſa ⁊ ius vſufru. ⁊ rē ipſaʒ nō poſſidet niſi naturaliter:ſed ius vſufruc.videt̄ ꝙ ciuiliter ⁊ naturaliter poſſet poſſidere.glo.eſt multū ſingularis in.l.ait p̄tor.§.itē ei.ſ.ex qui.ca.ma.⁊ Cy.tenet in.l.i.C.vti poſſidetis:⁊ dicebat ꝙ nō erat alia glo.in mundo. ſʒ alia glo.eſt in.l.ſi plures.§.deiectuʒ.j.de vi ⁊ vi arg.in.l.ſi.j.vti poſ.in glo.ſup ver.poſ.in qbus dicit̄ ꝙ vſufructus quaſi poſſidet̄.Sed iſtud nō videt̄ bene dictū:q: nō poſſumus dicere ꝙ dñium poſſideat̄:vt.j.ꝓxi.§.ſic nec vſufructus:vt .j.e.l.ꝑmiſceri.Dico ꝙ in icorporalibus q̄ſi poſſeſſio nihil eſt aliud q̄ patientia dñi:vt.ſ.de ſerui.l.quotiens.⁊ iſta quaſi poſſeſſio eſt in vſufru. vt.l.iij.§. dare de vſufr.⁊ ideo dico ꝙ agēdo cōtra dñm pōt dici quaſi poſſidere vſufructum ciuiliter ⁊ naturaliter:vt.d.§.item ei.⁊. d.§. deiectum:ſed ꝯtra alium nō pōt dicere niſi de poſſeſſione rei quā rem ſoluʒ naturaliter poſſidet. Et idem in certis ſeruitutibus.⁊ idem videt̄ ſentire glo.ſ.ſi ſerui.ven.l.ſicuti.§.ariſto in gloſella ꝑua que eſt ſup verbo vti.qđ tene mēti.nam alius nō poteſt turbare in quaſi poſſeſſione iuris niſi dominus.

Ex.§.ſequenti.

❡ An abſolutoria lata in petitorio pariat exceptionē in poſſeſſorio:ibi.Ut igit̄.Et an abſolutoria lata in poſſeſſorio pariat exceptionē rei iudicate in petitorio:ibi.Pro declaratiōe. Et an ex renuntiatione petitorij querat̄ dñiuʒ reo:ibi. Pro declaratione hꝰ lec.Et cuʒ qs trāſit de petitorio ad poſſeſſoriū debeat ꝯdemnari in expē ſis:ibi.Scđo. Et an q negat poſſeſſioneʒ poſſit ex illa niti:ibi.Uidendum.Et an ille q agit petitorio videat̄ renūciare poſſeſſorio: ibi. Quero. Et qualiter poſſit ꝯtingere ꝙ qs ignoret ſe poſſidere:ibi.Sed q̄ro. Et an ſi qs ꝓponat petitorium ſimpliciter ⁊ poſſeſſorium ſimpliciter: an videatur illud intētare reſpectu:ibi.Quero. Et an petitorium ⁊ poſſeſſorium poſſint eodē tpe itētari :ibi.Hijs igit̄. Et an qñ quis ꝓponit primo petitorium. ſcđo poſſeſſorium adipiſcende admittat̄ concurſus:ibi.Prima cōbinatio. Et an admittat̄ concurſus qñ ꝓponitur poſſeſſorium recupande:ibi.Scđo.Et quid qñ ꝓponit̄ poſſeſſorium retinende poſſeſſionis:ibi.Tertio Et an cum quis primo ꝓponit poſſeſſoriū.ſcđo petitorium ꝓcedat iudicium:ibi. Scđa. Et qd quādo vnus ſimul ⁊ ſemel ꝓponit vtrunqʒ:ibi. Tertia.Et qd qñ vnus primo proponit petitorium alius ſecūdo poſſeſſoriuʒ:ibi. Quarta. Et quid ecōtra qñ vnus primo ꝓponit poſſeſſoriuʒ alius petitorium:ibi.Quinta.Et qd quando ſimul et eodem tpe vnus ꝓponit petitorium aliꝰ poſſeſſoriū:ibi.Sexta.Et quid qñ vterqʒ ꝓponit poſſeſſorium ⁊ petitorium:ibi.Septima.Et an ſit neceſſe ꝙ opponat̄ exceptio caſu quo dicta iudicia nō poſſunt cōcurrere.Et an in poſſeſſorio requirat̄ litis cōteſtatio:ibi.Tertio. Et an caſu quo procedit petitorium ⁊ poſſeſſoriuʒ: an ſint vna ſentētia termināda dicta iudicia:ibi. Quarto.Et an in exhibitorijs debeant p̄cedere petitoria iudicia:ibi.Quinto.

Nihil commune. ❡ Iſte.§. diuidit̄ in ꝑtes tres.primo ponit dictū in genere.ſcđo refert ad ſpēm.tertio rñdet tacite obiectioni.ſcđa ibi: ⁊ ideo.tertia ibi:nō enim.Breuiter.h.d. Poſt intentatum petitorium nō ꝓhibet̄ qs intentare poſſeſſoriū retinēde.h.d. Caſus in terminis pʒ ex diuiſione.notabilia patēt.❡ Opp.primo ad primā ꝑtem:⁊ videt̄ ꝙ aliquid ſit cōe inter proprietatē ⁊ poſſeſſionē.nam vtrunqʒ eſt incorporale.qđ ſic ꝓbatur.ea que ſunt iuris ſunt incorporalia:vt.ſ.de re.diui.l.i.in ſi.⁊ inſti.de re cor. ⁊ incor.§.ſi.ſed dñium eſt iuris:vt.l.ex hoc iure Item poſſeſſio eſt iuris.eſt enim ius inſiſtēdi rei ⁊c̄.vt.ſ.e.l.i.in prin.⁊ ibi no.⁊ no. ꝑ Cy.C.e.l. lʒ.⁊ eſt tex.j.e.l.ꝑegre in pn.ergo vtrunqʒ icorporale.⁊ ſic hʒ aliquid cōe.Glo.ſoluit tribꝰ modis.primo vt exponamus hic nihil .i. nō omne nam lʒ in hoc cōueniant.in alijs diſconueniunt. vt ecce iſtud ius nō eſt dñium qđ cadit in rebus corporalibus:⁊ de incorporalibus pʒ.ſ.ſi vſuf. pe.l.ſi vſufru.Dicit̄ enim qs habere dñium per vſufructū:ſed ius poſſeſſionis non cadit incorporalibus:vt.ſ.ti.i.l.ſi ſeruus.§. incorporales. Certe lʒ iſta ſint vera in ſe:tñ illatio ſequēs non bene ſeqtur ſi hoc modo intelligat̄.ideo glo.ſoluit ſcđo modo ſicut in ea habetis ⁊ bene: ⁊ ſm hoc bene ſeqtur illatio. Tertia ſo.etiam pōt eſſe bona:ſed p̄cedens melior ergo.❡ Scđo oppo. glo.certū eſt ꝙ dñium cepit a poſſeſſione: vt.ſ. .e.l.i.in pn.ex poſſeſſione enim habetur dñium ⁊ ſic poſſeſſio eſt añcedens.dñium eſt ꝯñs.nunc ſic arguo.Ad poſitionem ꝯñtis ſeqtur poſitio antecedētis:vt.ſ.de acqui.here.l.illud.ſ.de ꝓcur.l.ad rem.⁊.l.ad legatum.ergo ad poſitionē dñij ſequit̄ poſitio poſſeſſionis tanq̄ ſui antecedentis:⁊ ſic aliquid hʒ cōe. Glo. inculcat iſtud cōtrarium cū primo.tñ ſo.que dantur ad p̄muʒ nō bene adaptantur ad iſtud. Sol.ergo ſic:illō ꝙ dñium cauſetur a poſſeſſione fuit de iure primeuo[b].hodie aūt ſm noſtra iura pōt queri dñium ſine poſſeſſione:vt in legato ⁊ in hereditate vt in.l.ſi.C.de ſa.ſan.ecc.⁊ qđ no. de fundo do. .l.ſi fundum. Unde nō eſt verum hodie ꝙ poſſeſſio de neceſſitate ſit antecedens.dñium ſit cōſequens. Uel aliter ar.ꝓcedat in actu acquiſitionis:ſed nō in actu retentionis.naʒ poſito ꝙ eēt verum ꝙ nō pōt queri dñium ſine poſſeſſione. certuʒ eſt tñ ꝙ poteſt retineri.❡ Tertio ad idē op.glo.q: ꝓprietas nō ſeparat̄ a poſſeſſione:vt .l.ꝑ liberam.C.e.Glo.hic imiſcet iſtud cōtrariū cum primo.tñ ſo.nō bene adaptantur ad iſtud contrarium.vñ dic ꝙ ſunt ſeparata q̄tum in ſe eſt:vt hic:ſed ex voluntate concedētis: q: volebat vtrunqʒ concedere non ſeparatur vnum ab alio.ita loqtur ibi.ita ſētit ibi gl.⁊ Cy.❡ Quarto ad idem op.extra glo.j.de ver.ſig.l.interduʒ ꝓprietatē ⁊c̄.So.fateor:q: aliquādo verbū poſſeſſionis accipit̄ ꝑ ꝓprietate ⁊ ecōtra: vt.l. ꝯtraria:⁊ hoc accidit ꝓpter mentem ꝓferentis ſm ī propriam ſignificationē:ſed proprie loquendo aliud eſt poſſeſſio:aliud proprietas:nec aliquid habent cōe:vt hic cū ſilibus. ❡ Uenio ad ſcđaʒ

ptē vt cōiter ꝓſequar ſcd̄am ⁊ tertiā ꝑticulā. ¶ Op. ꝫ dicit ꝙ petitorium ⁊ poſſeſſoriū retinende ꝯcurrunt. ꝯ de rei ven. l. ordinarij. de interdic. l. incerti. determinat .ſ. de iudi. l. ſi de vi. Huius timore legit ꝑticula iſta in gl. nr̄a qnqꝫ modis ſi bn̄ inſpicit. Primo ꝙ egi rei vē. ⁊ ſuccubui. Scd̄o ꝙ nūc cū ago poſſeſſorio petitorio renuncio expſſe. Tertio ꝙ ſaltē tacite videar renūciare. Quarto ꝙ ago poſſeſſorio rōne poſſeſſionis poſt q̄ſite. Quinto ꝙ ago petitorio ⁊ poſſeſſorio diuerſis reſpectibꝰ: vt ꝫ in fi. gl. ¶ Modo examinemus iſtas lecturas vtrū ſint i ſe vere: ⁊ q̄lit cōgruant huic legi. ⁊ ſic d̄ vna lege habetis qnqꝫ. ¶ Uenio ergo ad primā ⁊ pro ſolutione ꝯtrarij p̄dicti hec. l. intelligit ꝙ p̄mo egi rei vendicatione ⁊ ſuccubui: ⁊ ſic petitoriū eſt finitū: nūc volo agere poſſeſſorio poſſum. nec obſtāt ꝯria: qꝛ illa iura ꝓhibent ꝯcurſuꝫ petitorij ⁊ poſſeſſorij: ſed hic nō cōcurrūt: ſed vnum poſt aliud intentat. Scd̄o ꝯtra iſtā lec. inſtat. iſta lect. ſupponit ꝙ abſolutoria lata in petitorio nō p̄iudicat in poſſeſſorio. ꝯtra imo videt ꝙ cauſa ꝓprietatis abſorbeat ſibi cām poſſeſſionis cū ea finita totū finiat: vt no. ī. de interdic. l. ij. §. q̄dam. ita etiaꝫ expreſſe tenet Dy. in poſſeſſorio retinende in. c. q ad agendū de reg. iur. lib. vj. So. q̄tum ad ꝓpoſituꝫ qn̄qꝫ reus abſoluit: qꝛ actor nō ꝓbauit: tunc ꝓcedit iſte intellectus ſine dubio. naꝫ ꝑ hoc reus nō p̄ſumit dn̄s. ſ. de iureiur. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſorij. in p̄n. Qn̄qꝫ reus abſoluit qꝛ ꝓbauit ſe dn̄m: ⁊ tunc loquit. l. ꝯtraria. ⁊ dictum Dy. qd̄ p̄iudicat in poſſeſſorio. Quod aūt Dy. ſic intellexit apparet ex v̄bis ſuis dū dicit: aut loqtur in poſſeſſorio ⁊ excludit ꝑ exceptionē dn̄ij: aut nō ⁊c̄. loqt ergo eo caſu quo exceptio rei iudicate ſapit exceptionē dn̄ij qd̄ eſt ſi eſt abſolutus reus: qꝛ dn̄s als nō. Utrum autē hoc ſit verū patebit ex ſequenti ꝯtrario. ¶ Tertio contra p̄dicta op. nā ſm̄ hoc licebit dn̄o turbare poſſeſſorē fundi: nec ille poſſeſſor poterit ſe tueri ꝑ interdictū vti poſ. cum dn̄s ſtatim excipit d̄ dn̄io. qd̄ videt ꝯtra. l. vim facit. ī. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ꝯtra glo. que hoc expreſſe dicit .ſ. ꝙ exceptio dn̄ij nō ꝓdeſt ſi opponat ꝯtra agentem vti poſſidetis. ī. e. l. ſi de eo. §. fi. in fi. glo. ſoluit. ꝑꝑ p̄dicta ꝯtraria. do. Ray. dicebat Dy. male loqui in poſſeſſorio retinēde. naꝫ ei nō ob. exceptio dn̄ij. ⁊ credo hoc eē verum. In vno tn̄ caſu poſſet ꝓcedere dictum Dy. ſ. qn̄ interdicto vti poſſidetis vterqꝫ haberet de poſſeſſione pares ꝓbationes: tunc enim obtinet q de ſuo dn̄io doceret. naꝫ apparet poſſeſſio ſua iuſtior. ita tenet Cy. .C. vti poſ. l. i. in penul. q. ⁊ ſm̄ hoc glo. que eſt. ſ. de iudi. l. ſi de vi. in fi. gl. mag. que dicit ꝙ exceptio dn̄ij ob. agenti poſſeſſorio ſi de dn̄io qs eſt paratus docere icōtinenti: dꝫ intelligi agente poſſeſſorio adipiſcende poſſeſſionis nō retinēde. ⁊ ꝙ ſic intellexerit illa gl. pꝫ ex eo ꝙ ibi dicit exceptionē dn̄ij opponi ſꝫ regulā dolo facis qꝛ petis. ⁊c̄. ꝑ qd̄ pꝫ qd̄ loqtur de eo q agit: vt poſſeſſionem acqrat: nō de eo q agit: vt iam acquiſitā teneat. ſic etiā dꝫ intelligi qd̄ no. Cy. C. de edic. diui adri. tol. l. ij. ¶ Ut igit iſta materia vtrum abſolutoria lata in petitorio pariat exceptionem rei iudicate in poſſeſſorio ſit clara. ſic diſtingue: aut poſſeſſoriū qd̄ ſcd̄o ꝓponit hꝫ cām ꝓprietatis aut nō. p̄mo caſu ſn̄ia lata in petitorio parit exceptionē rei iudicate in poſſeſſorio: vt. ī. de interdic. l. ij. §. qdam ⁊ qd̄ ibi no. Scd̄o caſu aut poſt ſn̄iam latā in petitorio ꝓponit interdictū recupande: aut interdictū retinende: aut interdictū adipiſcende. Primo caſu nō ob. exceptio rei iudicate. cum ante oīa ſpoliatus dꝫ reſtitui: vt. l. ſi qs a ſe fundū[a]. C. ad. l. iul. de vi. ⁊ hoc no. Dy. in. d. c. q ad agendum. Scd̄o caſu qn̄ ꝓponit interdictū retinende: tūc aut cōſtat de iuſta poſſeſſiōe eius qui interdictuꝫ intētat: ⁊ ſibi non obſtat exceptio dominij nec rei iudicate vt hic. ſm̄ iſtā lec. ⁊ no. in. l. ſi d̄ eo[b]. in fi. ī. e. aut nō ꝑfecte cōſtat: ſed ꝓbationes vtriuſqꝫ ſunt pares. ⁊ tūc agentem faceret ſuccūbere ſn̄ia ſup petitorio lata: vt. ſ. dixi. ⁊ no. doct. C. vti poſ. l. i. in pe. q. Tertio caſu quādo intentat interdictum adipiſcende: tunc aut reus fuit abſolutus: qꝛ actor nō probauit aut qꝛ reus erat dn̄s. primo caſu nō parit exceptionem rei iudicate. nā nil habet cōe ar. huius. l. ſm̄ iſtam lect. vt. ſ. dixi. ſcd̄o caſu aut de ſua docet incōtinenti ⁊ ꝑ ꝯſequens de dn̄io. ⁊ ob. exceptio. aut nō docet de ſua incōtinenti: ⁊ tūc non ob. vt no. in. d. l. ſi de vi. ſ. de iudi.

¶ Pro declaratione huius lect. quero de vna. q. quid ecōuerſo vtrum abſolutoria lata in poſſeſſorio parit exceptionē rei iudicate in petitorio videt ꝙ nō: vt. ī. d̄ except. rei iudi. l. ⁊ an eandē. in fi. ꝑ quā glo. exemplificat p̄n. noſtre. l. Tu dic aut poſſoſſoriū hꝫ caſum dominij ⁊ tunc abſolutoria lata ſuper eo parit exceptionem in petitorio[c]. vt. d. l. ij. §. qdam. ī. de interdic. aut nō habꝫ cām dominij. ⁊ tunc ſecus: vt. d. l. ⁊ an eandē. §. fi. Sumus expediti de prima lect. que lꝫ ſit vera: tn̄ q̄tum ad hanc. l. ꝯtinet diuinationē. nulla eniꝫ ꝫ fit mētio de ſententia abſolutoria. videamus aliam lec. ¶ Scd̄a lectu. eſt ꝙ ego primo egi petitorio ⁊ nunc ago poſſeſſorio: ſed petitorio renuncio expreſſe. dicit hic ꝙ poſſum.

¶ Ad hanc lect. op. primo de. l. ordinarij. ⁊. l. incerte. .C. vnde vi. So. ibi ꝓhibetur ꝯcurſus petitorij ⁊ poſſeſſorij. ſed hic nō ꝯcurrunt: qꝛ petitorio renunciatur. ¶ Scd̄o op. ⁊ videt ꝙ nō poſſit renūciari petitorio. imo in eo cogit ꝑſiſtere: vt. C. qn̄o ⁊ quādo iudex. auc. qui ſemel. So. aut vult deſiſtere hoc eſt in cā nō ꝓcedere. ⁊ nō pōt: vt in cōtrario aut vult liti in toto renūciare ⁊ poteſt: vt. C. de pact. l. poſtq̄ liti ita loquitur hic ſm̄ iſtam lec. ¶ Pro daclaratione huius lec. primo quero vtrum ex tali renunciatione querat reo dominium qd̄ erat penes actorē renūciātē. iſta qd̄ ē neceſſaria: vt ſciamus vtrū agēti poſtea poſſeſſorio poſſit obijci exceptō dominij. ⁊ videt ꝙ ſic: vt. d. l. poſtq̄. ⁊ qd̄ ibi no. in prima glo. qꝛ in dubio videt renūciare inſtantie ⁊ liti iuris qd̄ hꝫ. ⁊ ſic videt renūciare dominio: ⁊ ꝑ ꝯn̄s queritur reo. Cōtrarium[d] credo ꝑ. l. ꝙ ſi ꝓ fundo. C. de tranſac. certū eſt enim ꝙ ꝑ tranſactionē qs renūciat iudicio: et tamē ꝑ hoc nō tranſit in reū dominiū fundi penes euꝫ relicti: vt no. C. de vſuca. ꝓ emp. l. pe. ꝓ hoc. ī. de excepti. rei iudi. l. exceptio. ⁊ qd̄ ibi no. nō ob. glo. l. poſtq̄. qꝛ debetis ſcire ꝙ ius duplex eſt. ſ. dominiū. itē rei ven. que cauſat a dominio. modo ꝑ renūciationē videt renunciare inſtantie ⁊ iuri hoc eſt actioni ſeu vendicatiōi vt ꝑ hoc ꝯtra me agentē ad rem habeas exceptionē pacti vel doli: vt. d. l. poſtq̄. ⁊. l. nō ſolū. §. liberatiōis verba: ⁊ qd̄ ibi no. de lib. le. iuri aūt dn̄ij nō videor renūciare: vt dictis iuribus ꝓbat. ¶ Scd̄o quero vtrum cū trāſeo de petitorio ad poſſeſſorium debeā ꝯdēnari in expenſis. Iſtam. q. tangit Spec. in ti. de expen. §. iux̄. als .§. ſi aūt ver. quid ſuſpēſo petitorio. ⁊ ſm̄ eum videt ſic dicendū ꝙ eo caſu quo petitorio renūciet expreſſe vel tacite. qd̄ eſt qn̄ iſta iudicia nō cōpatiunt: tunc ſit condēnandus in expenſis. quaſi temere vocauerit ad iudicium. arg. ſ. de iudi. l. eū quē temere. ſi vero nō renūciat: ſed poſt petitorium ꝓponit poſſeſſorium in caſibus in qbus admittitur cōcurſus eoꝝ: vt. ī. patebit: tunc ex eo ꝙ poſſeſſorium ꝓponit nō ꝯdemnat in expenſis: ſꝫ expectabit finis vtriuſqꝫ cauſe. cū enim legitime faciat penā nō meret. ⁊ in hoc vltimo mēbro cōſonat Cy. C. de intedic. l. incerti. in. ij. q. qd̄ ſatis eſt ꝓbabile. hoc etiā videt tenere Jo. an. extra de cā poſ. ⁊ ꝓprie. c. cum ſup in penul. glo. Uidebitis iſtā lec. in ſe eē veram: qꝛ tamē aliquid ꝯtinet diuinationis: qꝛ hic nulla fit mētio de renūciatione. ideo videamus aliā lect. ¶ Tertia lect. eſt ꝙ hic ꝓponendo poſſeſſorium retinende videat tacite renūciare petitorio iam propoſito. ⁊ ideo poſſum agere. ¶ Op. de. l. incerti. ⁊. l. ordinarij. cum ſimilibus. So. in illis ꝓhibet cōcurſus petitorij ⁊ poſſeſſorij. ꝫ vero nō cōcurrunt. ſed videt renunciatum petitorio. qd̄ aut videt renunciatum ꝓbat glo. ſic. Et qui poſſidet nō datur rei ven. vt inſti. de ac. §. ei vero qui eſt. ⁊. ī. vti

[a] ¶. l. ſi qs a ſe fūdū. ADDE ꝙ ꝯriū tꝫ Jo. d̄ imola hic. raph. cu. pau. d̄ ca. hic in lec. paduana. ⁊ i. l. ꝯmiſceri. ī. eo. referēs ita tenē Jo. an. ⁊ hoſti. i c. ij. d̄ cā po. ⁊ ꝓprie. Ja. bu. i. l. icerti .C. d̄ iterdi. anto. de bu. i. c. cum dilectus de cā poſ. ⁊ ꝓ. ⁊ in .c. litteris d̄ reſti. ſpo. io. an. in addi. ſpec. i tit. de peti. ⁊ poſ. § .i. v̄ſi. ſed qd ſi pro vno ⁊ pau. de ca. i .l. ij. C. d̄ edicto diui adri. tol. ⁊ cū hac opi. tāq̄ꝫ magis cōi. trāſit alexā. cui addō videdū oldr. ꝯſi. cc. xxiiij. in pe. col. ⁊ ꝯſi. ccc xj. circa fi. hāc tn̄ cōeꝫ opi. limitat ſm̄ bal. ipſe alex. ꝑ ſex et decē fallētias quas per ipm̄ uidere poteſ. Sꝫ dū allegat fede. ꝯſi. cclxxiij. ē mihi. cclxxxiij. Et dum ponit octauam fallentiā de p̄lato agēte poſſeſſorio recuparāde: vt non obticat niſi cōſtet de canonica inſtōne vid̄ pau. de ca. ꝯſilio .cccxv.

[b] ¶. l. ſi d̄ eo alex. dicit ꝙ minus i hoc pōt ſuſtineri bar. q̄ꝫ i p̄cedēti mēbro vt hic latius ꝑ euꝫ.

[c] ¶ In petitorio. ADDE ꝙ ꝯriū tenent Jo. cal. anto. de bu. i. c. cū dilectus de cā poſ. ꝑ. l. tꝫ ſi aū. ī. de excepti. ⁊ corum opi. dicit de iure veriorē alex.

[d] ¶ Contrariū credo. ADDE ꝙ idē tꝫ bar. i .d. l. ſi ꝓ fundo: ⁊ ibi ēt tꝫ idē bal. ⁊ i. l.

.i.C.cõia de leg.anto. de bu.in.c. cuȝ dilect⁹. ꝺ cã poſ.Jmol. ⁊ raph.cu.hic cũ qbus cõcordat alex. lȝ ang.⁊ ro. contra.

a ℭ Negata. ADDE cũ dẽ bal.in.l.ſi vtiqȝ de excep.⁊ ang.ꝯ ſi.mihi.clv. cautelaȝ tñ ꝙ ex poſitõe negata quiſ poſſit ſe iuuare vide per bar.i.l. poſt legatũ.ſ̃.de his q.vt indig.⁊ idẽ dicit alex.eẽ ꝺ mẽte bal.i.l. ſunt .C.ꝺ re pu.heredi.ꝺ eo q rñdere recuſauit poſitioni:vt ea nõ poſſit niti:⁊ idẽ diẽ voluiſſe paulus de ca.in .l.iij.eo.tit. Tu adꝺ pe.ꝺ anch.cõſi. .ccviij.

b ℭ De oblitũ. Raph.cu. dicit ꝙ barto.peius loqtur in repetitionibuſ q̃ȝ alibi.iõ i hoc cũ rephendit:⁊ ꝙ melius loqtur in.l.ſi id q.j.eo. vbi dicit ꝙ ſola obliuio non cauſat amiſſionẽ poſſeſſionis niſi interueñiat curſus tpis alias ſequeret ꝙ dormienſ amitteret poſſeſſioneȝ ſ̃.l.is q aio .j.eo.

c ℭ In ſe veraȝ.ADDE ſm alexã. ꝙ doct cõiter videnſ trãſire cũ glo. et bar.excepto Jmo.⁊ Ro. q ꝯ̃rium tenent.

poſ.l.i.§.interdictuȝ aũt.ſed ille qui agit interdicto retinẽde dicit ſe poſſidere:vt.d.§.interdictũ.ergo ꝑ cõſequẽs videſ dicere ſe vendicationẽ nõ habere ⁊ ei renũciare.ar.ſ̃.de le.cõmiſ.l.poſt diem.¶ Uidendũ ẽ ergo vtrũ hoc ſit verum.ad qꝺ dic.aut reus ꝯfiteſ agentem vti poſſidetis poſſidere.⁊ iſta lect.eſt vera:tũ ꝑ rõnem glo.tũ etiã q: conſtat me habere illud qꝺ aperte peto.ergo dȝ ſeq abſolutio ab inſtãtia:vt inſti.de ꝑpe.⁊ temp.ac.§.ſi.⁊.j.de ſol.l.quotiẽs.Si ꝟo reus negat tũc nõ põt actor ab eo repelli exceptione:quaſi videaſ renũciare.nam aſſertio actoꝛis negata[a] ꝑ reuȝ non põt reo.nec ex ea põt iuuari quaȝ nitiſ impugnare:vt in.c.ex eo.de reg.iur.lib.vj.ꝓ hoc videſ caſus.ſ̃.de ꝓba.l.cũ de indebito.vbi ille q negauit ſolutionẽ amittit preſumptionẽ q̃ ꝓ eo reſultabat ex actis ꝑtis aduerſe.pro hoc facit ꝙ ſolet dici ꝙ qs nõ põt niti ex poſitione negata:vt in Spec.de poſitio.§.viij.ver.ſed ſcðm p̃miſſa ⁊ iſto cãu iſta lec.nõ ꝓcederet:ſȝ iſto caſu differreſ petitoriũ in euentũ poſſeſſoꝛij:vt ille q ſuccũbit in poſſeſſorio petitoꝛiſ ꝑtibus fungaſ:vt.l.ordinarij.⁊ .l.icerti. ¶ Quero ꝓ declaratione huius lec.⁊ glo. vtrum ille q agit petitoꝛio videaſ renunciare poſſeſſoꝛio qꝺ hȝ:⁊ ꝑ cõſequẽs poſſeſſoꝛio iudicio.tex.hic videſ dicere ꝙ nõ in cõtrarium facit:q: agendo petitoꝛio dico aduerſarium poſſidere:⁊ ꝑ ꝯñs nõ me.ꝑ ea que dicta ſunt. Gl. videſ tenere:aut qs ſcit ſe poſſidere:⁊ videſ renunciare poſſeſſioni:aut qs ignorat:⁊ tunc nõ videſ poſſeſſioni renũciare:vt no.j.vti poſ.l.ſi duo.in prin. qꝺ credo verum.naȝ cũ ſimplex nunciatio noui opis faciat nunciantẽ ꝑdere poſſeſſionẽ:vt.ſ̃.de ope.no.nun.l.de pupillo.§.meminiſſe.⁊.l.i.§.in operis.multo magis ꝓpoſitio petitoꝛij.vbi expreſſe dico aduerſarium poſſidere ⁊ ꝑ ꝯñs me nõ. Predicta vera in eo q ſe ſcit poſſidere ꝑ ſe ipſum.ſi vero poſſidet ꝑ ſeruum vel colonum:tũc agẽdo rei ven.nõ ꝑdit poſſeſſionẽ.quaȝ ſolo aĩo nõ poteſt ꝑdere niſi alius ingrediaſ:vt.j.e.l.pegre.§.qbus. Jtem p̃dicta vera ſi agit reſpectu poſſeſſionis eiuſdem quã ſcit ſe habere.ſecus ſi reſpectu alterius vel detentationis:vt hic ſm vltimã lec.⁊ iſtis duobus caſibus põt procedere opi.⁊ lec.de qua glo.hic facit mẽtionẽ. Potes ergo ex p̃dictis diſtinguere:aut ignorat ſe poſſideſ ⁊ nõ videſ renũciare:aut ſcit ſe poſſidere:⁊ tũc aut per alium ⁊ idẽ:aut ꝑ ſe:⁊ tũc aut agit reſpectu poſſeſſiõis quã hȝ:⁊ videſ renũciare:vt.ſ̃.dictum eſt.aut reſpectu alteriuſ poſſeſſionis vel dubitaſ.tunc dic:vt.j.in vltia lect.⁊ ſic dȝ intelligi glo.inſti.de act.§.eque.in glo. q̃ incipit.hec verba ⁊c̃. ¶ Sȝ quero qũo põt ꝯtingere ꝙ qs ignoret ſe poſſidere:dicit gl.hoc accidit in duobus caſibus cũ ꝑ filium vel ſeruum poſſidebat.hoc eſt ꝓbabile:q: eſt tollerabiliſ ignoꝛãtia:vt.j.ꝓ ſuo.l.ſi.ſcðo dicit glo.cũ crederet aduerſarium poſſidere q non poſſidebat. Jſtud dictũ põt eſſe verum in re mobili:qñ ego credo aduerſariũ poſſidere:⁊ ego poſſidebã:q: habita diligenti inqſitione cito recuperaſſem:vt.ſ̃.e.l.iij.§.nerua.⁊.j.e.l.pegre.in p̃n. Alias ex quo credo aduerſarium poſſidere oſtenditur me oblitũ[b] eſſe mee poſſeſſionis:ex qua obliuione ꝑdiſ poſſeſſio:vt.j.l.ſi id qꝺ i p̃n.⁊ ibi no.⁊.j.de vſuca.l.furtũ.§.fundo.ſed p̃cedens exemplũ eſt magis aptum in hac.l.q: loqtur de re imobili ꝙ patet:q: facit mentionẽ de interdicto vti poſ.videtur ergo iſtã lect.ita declaratã ⁊ in ſe veram[c] eẽ ⁊ vtilem valde:tñ q: in ſe ꝯtinet aliqd diuinationis:cũ non dicat hic in ſi. ꝙ ignorauit ſe poſſidere.iõ videam⁹ aliam lec. ℭ Quarta lec.eſt ꝙ hic agit vti poſſidetis noĩe poſſeſſionis queſite poſtq̃ cepit rẽ vendicare. ℭ Op. de.l.ordinarij.⁊.l.incerti.So.ibi nõ pñt cõcurrere petitorium ⁊ poſſeſſorium retinende rõe ꝯtrarietatis:q: agẽdo petitorio dicebat aduerſarium poſſidere.agendo poſſeſſoꝛio dicebat ſe poſſidere qꝺ eodẽ tpe nõ põt eẽ:ſed hic ceſſat ꝯtrarietas iſta rõne diuerſitatis tpis:⁊ ideo admittiſ cõcurſus petitorij ⁊ poſſeſſorij. ℭ Scðo op.ꝙ ſi reus ꝯtra quẽ agebaſ rei ven.deſijt poſſidere ⁊ poſſeſſio ꝑuenit ad actorẽ reus eſt abſoluẽdus:vt.ſ̃.de rei ven.l.ſi naũt.§.i.⁊.j.de ſo.l.quotiẽs.⁊ inſti.de per pe.⁊ tẽp.ac.§.ſi.So.ego intelligo ꝙ hic ſm lec.iſtã lit.cõteſ.ſuꝑ petitorio poſſeſſio deuenit ad actoꝛẽ:⁊ lȝ re⁹ ſit abſoluẽdus de re ipſa:tñ durat iudiciũ vt feraſ ſnĩa ꝑꝑ fruct⁹ ⁊ ꝑtus ⁊ ſtip.ꝺ euic.ut.l.vtiqȝ.⁊ ibi no.ſ̃.de rei vẽ.⁊.l.ſi a bonefidei.circa p̃n.⁊.j.iudi.ſol.ſi ſeruus ⁊ ſm hoc ꝯcurrit hoc caſu petitorium ⁊ poſſeſſoꝛiuȝ retinẽde.Sed q: hoc ẽt ꝯtinet aliqd diuinationiſ.lȝ in ſe vera ſit.ideo videamus aliã lec. ℭ Quinta lectu.eſt ꝙ egi petitoꝛio:nũc ago poſſeſſorio diuerſis reſpectibus vt clare exẽplificat glo.ſm iſtã lec.tex.ꝓcedit plane:q: ꝑ petitorium nõ videſ rẽnũciatuȝ poſſeſſorio. ℭ Op. de.l.incerti.⁊.l.ordinarij.So.petitorium ⁊ poſſeſſoꝛiũ retinẽde nõ ꝯcurrũt qñ reſpectu eiuſdẽ poſſionis agiſ q: tũc actor eſt ſibiipſi ꝯtrarius.ſed qñ diuerſis reſpectibus ꝓponũtur:ceſſat ꝯtrarietas ⁊ ꝓcedũt ſimul. H̃ eſt caſus in.l.noſtra. ℭ Sed ꝯtra hoc op.ꝑ rei ven. qs cõſeqtur poſſioneȝ que eſt apud aduerſariũ:vt.ſ̃.ꝺ rei ven.l.offm̃. Jtem ꝑ interdictũ vti poſ.q: turbor in ciuili ꝯſequor naturalẽ que eſt penes aduerſariũ:vt no.in hac glo.⁊.ſ̃.e.l.clam poſſidere.§.qui ad nũdinas.⁊ ſic ꝑ vtrunqȝ iudiciuȝ idẽ ꝯſequor:⁊ ꝑ cõſequẽs cogor alteruȝ eligere:nec admittiſ cõcurſus:vt.j.de reg.iur.l.nemo ex his.§.quotiẽs. Timore huius ꝯtrarij do. Oldra.dicit fateor ꝙ nõ impediſ ꝯcurſus rõne ꝯtrarietatis:ſed bene impediſ rõne ſimplicitatis:q: ꝑ vtrunqȝ iudiciũ cõſequereſ.ar.ſ̃.de le.i.l.hmõi.§.ſi.iſtud eſt ꝯ̃ mentẽ glo.noſtroꝝ.p̃terea iſta lex eẽt impoſita verbis ⁊ nõ rebus tenẽdo hunc intellectũ. Ad ſolutioneȝ ꝯ̃rij dico ꝙ pendet ex opi.noſtroꝝ doc.aut enim teneo illã opi.ꝙ actio ad eãdem rẽ cõpetens ex diuerſa cã poſſit cumulari.quã tenet glo.in.l.edita.C.de edẽ.⁊ Dy.in .c.nullus pluribus.ex̃ de reg.iur.li.vj.⁊ tũc opi. Oldr. eſt falſa oĩno. Ad.l.nemo.§.quotiens.rñdeo ꝙ ibi loqtur qñ cõpetunt plures actiones ad idẽ ex eadẽ cã:ſȝ hic eſt diuerſa. Ad.l.hmõi.§.ſi.dico ꝙ ſi rõnẽ legis inſpicias nil facit. Uel rñ.ut dicit Dy.in.c.nullus.i rñſione in.vj.ar. ℭ Si uero teneas aliam opi.ꝙ actiões cõpetẽtes ad idẽ ex diuerſis cauſis nõ pñt cumulari.quã tenet Pe.⁊ Cy.ut no.in.d.l.edita.tũc rñdeo per inficiationẽ:q: nõ eſt uerum ꝙ rei uen.⁊ interdictũ hoc caſu cõpetant ad idẽ.nam ꝑ rei uẽdicationẽ cõſequoꝛ p̃ncipaliter:ut ꝓnunciet rem meã eẽ:ut.ſ̃.de ꝓcu.l.pompo.§.ſed ⁊ his.de rei uen.l.ex diuerſo.§.i.⁊ rei reſtitutio nõ uenit iure actionis:ſed officio iudicis:ut.l.offm̃ .ſ̃.de rei uendi.qꝺ officium hoc caſu iudex ſi uult poteſt nõ exhibere cũ uideat me aliꝺ remediũ ꝓpoſuiſſe. Preterea ꝑ ſnĩam latã ſuꝑ poſſeſſorio declaraſ me eẽ poſſeſſorẽ ciuiliter.⁊ ꝑ hoc debere mihi reſtitui naturalẽ. Jſtud aũt mihi ꝓderit:q: ꝑ hoc ꝓbaſ meã uſucapionẽ nõ eſſe interruptã:quã ſola ciuilis poſſeſſio inducit ut no. Dy.plene in.c.ſine poſſione.ex̃ de reg.iu.li.vj. Jſtud aũt nõ declaraſ in ſnĩa lata in petitoꝛio:⁊ ſic iſta duo iudicia ad diuerſa ꝯpetũt:⁊ ſic rõ duplicitatis nõ ob. ¶ Quero ꝓ declaratione iſtius lec.qd ſi quis ꝓpoſuit petitoꝛium ſimpliciter:⁊ poſtea poſſeſſoriũ ſimpliciter:an videaſ ꝓponere reſpectu eiuſdẽ poſſeſſiõis an diuerſis reſpectibus:⁊ uideſ ꝙ eodẽ reſpectu.nam poſſeſſio ſimpliciter ꝓlata intelligiſ de ciuili ⁊ naturali ut.j.ꝓ herede.l.ij.§.ꝙ uulgo.⁊ de vi ⁊ vi ar.l.i.§.deijcitur. Cõtra videſ ꝙ diuerſis reſpectibus.ſ. primũ iudiciũ rõne naturalis poſſeſſionis.ſm rõne ciuilis. naȝ poſſo ſimpliciter ꝓlata a vulgaribus intelligitur ꝺ naturali detentatione:vt no.j.de uer.ob.l.ſtipulario iſta .§.hoc quoqȝ.Si igitur in pꝛimo iudicio intelligitur ꝺ naturali.ergo in ſcðo de ciuili poſſeſſione. Ut euitem⁹ ꝯtrarietatẽ debemus hac diſtinctione adiuuari:ut in p̃ma ꝯſtõne.C.§.qbus.qꝺ no.i.l.ſcripturas.C.de fide inſtru. Jtem ecõtra uidetur ꝙ p̃mũ iudiciũ rõe ciuilis

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

ſm rõne naturalis. nam verbum ſimplr̃ ꝓlatuʒ dʒ intelligi in eũ caſuʒ q̄ hʒ iuris effectũ: vt. j̄. de ſolu. l. ſi is cui. §. i. ⁊ ſimilib⁹. ſed ciuilis poſſio eſt illa que hʒ ciuileʒ effectũ. nã parat vſucapionẽ ⁊ fructuũ acq̄ſitionem: vt no. s̄. e. l. iij. §. ex ↄ̄trario. ⁊ ꝑ Dy. in. d. c. ſine poſſione. ex͂ de reg. iur. in. vj. Si ergo p̄mũ iudiciuʒ fuit rõe ciuilis. ſcõm erit rõe naturalis. Quid dicemus. dicerẽ eẽ inſpiciẽdũ ↄiecturas ſi ex eis põt appere: vt puta ſi agit dñs ↄ̄ eũ quẽ dic̃ fructuariũ vł emphyteotã petitorio ⁊ poſſeſſorio. intelligã petitoriũ intentatũ eẽ rõne naturalis q̄ eſt penes aduerſariũ poſſeſſoriũ rõe ciuilis q̄ eſt penes actorẽ. ar. s̄. loca. l. ſi vno. s̄. de iureiu. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. §. itẽ ſi iurauero. j̄. de v̄. ob. l. ſtipulatio iſta. §. hi q̄. Qð ſi ex ↄiecturiſ nõ apperet: tũc dictã ambiguitatẽ ſm actorẽ interp̄tãdã arbitror: ⁊ eius declarationi ſtandũ: vt. s̄. de iudi. l. ſi qs intẽtõe: ⁊ qð ibi no. j̄. de v̄. ob. l. inter ſtipulãtẽ. §. ſtichũ. ꝙ ſi actor eẽt mortuus dicta declaratio hoĩ nõ ↄtiget: vt no. d. §. ſtichũ. ⁊ ꝺ rei vẽ. l. põp. ſcri. ſi frumẽtuʒ. §. fi.[a] ¶ His igit̃ lec. ſic extrũcatis ad materiã nr̃i. §. accedam⁹. q̄ro ⁊ reuoco ĩ dubiũ vtrũ petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ poſſint eodẽ t̄pe intẽtari. In h̄ ſũt tres opi. vna eſt Jo. ⁊ Azo. q̄ dicũt nullũ poſſeſſoriũ ↄcurrere cũ petitorio: vt. s̄. de iudi. l. ſi de vi. C. de interdic. l. incerti. de rei vẽ. l. ordinarij. C. quo. bo. l. fi. ꝺ edi. diui adri. tol. l. ij. Scõo fuit opi. Mar. q̄ dixit petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ retinẽde nõ ↄcurrere rõe ↄ̄rietatis. Cetera poſſeſſoria cõcurrere cũ eis nõ ſit ↄ̄rietas: vt. j̄. de vi ⁊ vi ar. l. cũ fundus. in fi. ⁊ hãc opi. approbat decretalis ex͂ de cã poſ. ⁊ ꝓp̄ri. c. paſtoralis. ⁊ glo. ſeq̄tur eã in. d. l. ſi de vi. Ad. l. in ↄ̄riuʒ all'. rñde vt ibi no. Tertia fuit opi. Pe. de bel. ꝑti. q̄ dixit ꝙ nunq̃ potuit cadere ĩ capite ſuo ꝙ petitoriũ nõ cõcurret cũ poſſeſſorio: vñ tʒ ꝙ oẽ poſſeſſoriũ poſſit cũ petitorio intẽtari. hoc ꝓbat legib⁹ ⁊ rõnibus. Primo q: tũt cogit̃ qs vnã actionẽ eligere qñ agit ad idẽ: vt. l. nemo ex his. §. quotiẽs. j̄. de re. iur. ſed poſſeſſio ⁊ ꝓprietas ſũt diuerſa: vt. j̄. vti poſ. l. ſi duo. in fi. ergo ⁊c. Scõo q: tũc nõ admittit̃ ↄcurſus duaꝝ actionũ qñ abſolutoria lata ĩ vna parit exceptiõeʒ rei iudicate in alia. j̄. de excep. l. fũdi. ⁊ l. fũdus. ſʒ hoc nõ eſt h̄: vt. l. ⁊ an eadẽ. in fi. j̄. ꝺ excep. rei iudi. ergo ⁊c. Preterea ꝓ hoc inducit. l. nulli. C. de iudi. Ad. l. incerti. ⁊ ad. l. ordinarij. ⁊ l. exitus. rñdeo ꝙ nulla neceſſitas ipedit cũ ceſſat ois regula impediẽs: vt. s̄. ꝓbatũ eſt. ſʒ ordo litis bñ ipedit: q: ſi vult vti cõmodo poſſeſſorijs oʒ ꝙ prius declaret̃ qs ſit poſſeſſor ex quo appebit ꝑſona petitoris ⁊ rei. ⁊ iſtã opi. dicit Cy. eẽ verã ſic euãgeliũ: vt ipſe refert in. l. ordinarij. vbi iſtã opi. latius ponit. Mihi aũt vr̃ iſtã opi. pe. eẽ falſaʒ ſicut iudas ſcharioth. nã nõ ſolũ ordo: ſed ẽt ois regula ipediẽs cumulatione ſeu ↄcurſuʒ duaꝝ actionũ erit reperire inter petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ. Tres eniʒ ſũt regule ipediẽtes. p̄ma ſi ſũt ↄtrarie. ſcõa ſi electione tollũtur. tertia ſi abſolutoria. in prima lata parit excep. rei iudi. in ſcõa vt plene no. ꝑ Dy. in. c. nullus pluribus. ⁊ ꝑ Cy. in. l. edita. Prima ↄtrarietas adeſt cũ ꝓpono petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ retinẽde eodẽ reſpectu: vt. s̄. dictum eſt plurieſ. Scõa põt eẽ. ſ. ꝙ electione tollãtur: vt no. ꝑ glo. C. de codicillis. l. fi. in verbo more. qð põt eẽ. Pone exẽpluʒ ſi ꝓpono rei ven. ſciẽs me poſſidere videor renunciar̃ poſſeſſioni: ⁊ ſic ꝑ ↄ̄ñs poſſeſſorio retinẽde ſi mihi ↄpetit ꝑ ea: vt plene dictũ eſt. s̄. in tertia lect. ⁊ ſic electione tollũtur. Tertia regula põt hr̃e locũ. nã abſolutoria lata in petitorio parit exceptionẽ rei iudicate in poſſeſſorio in multis caſibus: vt plene dictũ eſt. s̄. in p̄ma lectu. Itẽ põt addi regula quarta impediẽs. ſ. qñ ꝑ poſitionẽ ſcõe actionis vr̃ actor ſe aſſerere hr̃e qð petebat in p̄mo. tũc videt̃ primo iudicio renũciãtũ: nec admittit̃ ↄcurſus: vt ar. inſti. de ꝑpe. ⁊ tẽp. ac. in fi. qð põt accidere in poſſeſſorio ⁊ petitorio. caſus eſt hic in hoc. §. ſm tertiã lec. Itẽ põt eẽ q̄nta regula impediẽs. ſ. rõ duplicitatis: q: ꝑ vtranq; actionẽ idẽ ↄſequit̃: vt dictũ eſt. s̄. circa q̄ntaʒ lec. huius. §. Iteʒ eſt ſexta regula impediẽs. ſ. rõ ordinis qð pe. fatet̃. appet ergo ꝙ nõ ſoluʒ ordo iudicij: ſed etiã vrgens neceſſitas ꝑꝑ iuris regulas ipedit ↄcurſum petitorij ⁊ poſſeſſorij. dico ergo opi. mar. ⁊ nr̃oꝝ glo. ⁊ illã decretalẽ paſtoralis eſſe fundatã ſup veritate: tñ q: iſtud nõ eſt ſic indiſtincte intelligẽdum. iſtud examinãdum putaui ꝑ. vij. cõbinatiões. Prima qñ vnus ⁊ idẽ primo ꝓponit petitoriũ. ſcõo poſſeſſorium. Scõa qñ vnus ⁊ idẽ ꝓponit primo poſſeſſoriũ. tertio petitoriũ. Tertia qñ idẽ ſil' ⁊ ſemel ꝓponit vtrũq;. Quarta qñ vnus p̄mo petitoriũ. ali⁹ tertio poſſeſſoriũ. Quinta qñ vnus ꝓponit poſſeſſoriũ. alius tertio petitoriũ. Sexta qñ ſimul ⁊ eodẽ t̄pe vnus ꝓponit petitorium. alius ꝓponit poſſeſſorium. Septima qñ ꝓponit vterq; petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ. Et aduerte q: intelligo de poſſeſſorio ⁊ petitorio reſpectu eiuſdẽ. ſi eniʒ reſpectu diuerſarũ rerũ: tunc ſine dubio admittet̃ cõcurſus q: ceſſarẽt oẽs regule ipedientes: ⁊ hoc de iure nr̃o: lʒ de iure canonico ſi qs ꝓponeret interdictũ recuperãde poſſeſſionis aſſerens ſe ſpoliatũ nõ poſſet recõueniri: niſi ſup alia ſpoliatione: vt ex͂ ꝺ or. cog. c. fi. ¶ Item aduerte q: nõ curo vtrũ petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ ꝓponãtur in eodẽ libello vel diuerſ. ſed ſolũ de hoc q̄ro vtruʒ eodẽ t̄pe poſſit ſup vtroq; ꝓcedi: ⁊ de hoc videamus in q̄libet cõbinatione. ¶ Prima cõbinatio eſt qñ vnus ⁊ idẽ ꝓponit. primo petitoriũ. ſcõo poſſeſſoriũ. vtrum admittat̃ cõcurſus. ⁊ p̄mo videamus qñ poſſeſſoriũ eſt adipiſcẽde poſſeſſionis: ⁊ ſi petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ q̄ ꝓponũtur ſic ſe hñt ꝙ electiõe tollant̃. qð eſt in caſu. l. fi. C. de codicil. ⁊ ibi no. ⁊ tũc ſoluʒ ſup p̄mo ꝓcedet̃: et ſcõm nõ poterit ꝓponi: vt. d. l. fi. Aut ſic ſe nõ hñt: ⁊ tũc aut nõ eſt cõcluſuʒ in cã ſup petitorio: ⁊ admittat̃ concurſus ſm glo. in. d. l. ſi de vi. cũ ceſſet ois regula impediens. Aut eſt cõcluſuʒ: ⁊ tũc nõ põt poſſeſſoriũ ꝓpõere: niſi ex cã aliter iudici videret̃: vt. d. c. paſtoralis. Hoc aũt puto veꝝ de eq̄tate canonica. ne lites litib⁹ ĩculcẽt̃. vt ibi dicit tex. ſed ſm iuris ciuilis rigorẽ hoc non puto verũ: niſi in caſu vt ſtati dicã. ¶ Sed p̄dictis videt̃ obſtare: q: abſolutoria lata in primo parit excep. rei iudi. in ſcõo poſſeſſorio adipiſcẽde vt no. Dy. in. c. q̄ ad agẽdũ. ergo nõ dʒ admitti cõcurſus obſtãte regula. rñdeo iſtud nõ eſt ſimpliciter: ſed ita demũ ſi reus abſoluitur q: ꝓbauit ſe dñm: vt dixi circa primã lect. Preterea excep. rei iudicate. ita obſtat ſicut exceptõ dñij. ſicut dicit Dy. in. c. q̄ ad agẽduʒ. ſed excep. dñij oppoſita agenti poſſeſſorio. ita demũ obſtat ſi ꝓbat̃ in cõtinẽti: vt no. in gl. in. l. ſi ꝺ vi. cũ ergo ſup petitorio nõ ſperaret̃ fieri ſñia incõtinẽti ꝑꝑ hoc nõ dʒ differri poſſeſſoriũ qð eſt momẽtaneũ: ⁊ parãs petitorij p̄iudiciũ. ar. s̄. ad exhi. l. iij. §. ibidẽ: vñ dico ꝙ ſi eẽt cõcluſuʒ in cã petitorij: ⁊ ſparet̃ ferri abſolutoria ĩcõtinẽti. iõ q: re⁹ ꝓbaſſʒ ſe dñʒ nõ admitteret̃ ꝓpõ poſſeſſorij obſtãte reg͞la[b]: q: ſtatĩ ſperaret̃ abſolutoria q̄ ſtatiʒ parit excep. rei iudi. ⁊ illo caſu dicta decretalis ꝓcederet ſm iuris rigorẽ. al's ꝓcedit de eq̄tate canonica. ¶ Itẽ videt̃ obſtare cõbinationi huic regula duplicitatis. q: ꝑ vtrũq; iudiciũ videtur admitti idẽ petitoriũ. Sed rñdeo vt dixi. s̄. circa q̄ntaʒ lec. al's regula nõ obſtaret: vt euidẽter appet. ¶ Scõo videamus qñ ꝓponit̃ poſſeſſoriũ recupãde poſſeſſionis: ⁊ dic ꝙ admittit̃ ↄcurſus ſm opi. gl. ⁊ verã: vt. d. l. cũ fũdus. ĩ fi. j̄. de vi ⁊ vi ar. Nã ceſſant oẽs regule ipediẽtes niſi ſit cõcluſum in petitorio de iure canonico: vt. d. c. paſtoralis. Sed huic videt̃ obſtare rõ ordinis nam videt̃ incertũ ꝙ qs debeat onus ꝓbationis ſubir̃ in petitorio: aut eniʒ verũ eſt ꝙ reus ↄtra quẽ agit̃ poſſeſſorio recupãde poſſidet uitioſe: q: ſpoliauit: ⁊ tunc talis poſſeſſio eum nõ releuat ab onere probandi. ſed ei imcũbit onus probandi: ut. C. de proba. l. vis eius. Aut nõ eſt uerum: ⁊ tunc eum releuat: ⁊ onus probandi incũbit actori: ut. C. ꝺ rei uen. l. fi. ⁊ ſic uidet̃ ꝙ rõe ordinãdi iudicij dẽat primo cognoſci ſup poſſeſſorio.

a ¶ §. fi. ADDE ſʒ alex: ꝙ cũ hac doctrina bart. trãſeũt ang. hic. d. anto. ĩ. c. cũ dilect⁹ de cã poſ. ⁊ bal. in. d. l. ordinarij. inq̄ tũ aũt bart. dicit ſtãduʒ declarationi libellãtis rap̄ba. putat ↄ̄riũ ꝙ abſq; declaratiõe debeat poſſe ꝓcedere. de quo hic per alex.

b ¶ Obſtante regula. ADDE ꝙ ang. dicit videri ꝙ h̄ dictũ bar. non põt ꝓcedere q: bar. equiperat caſum ĩ q̄ qs de p̄ſenti hʒ ius ad caſum in quo ſperat habere de futuro q̄ nõ ꝺbent eq̄parari: ⁊ licʒ ſi ſẽtẽtia ſit lata abſolutoria in petitorio pariat ius ꝺ p̄nti poteſt opponi exceptio dñij: ſʒ qñ nõ dũ eſt lata: ſed ſperat̃ ferri eſt ius de futuro: q: poterit appellari etiã ſi fertur abſolutoria ꝑ quã declarat̃ dñʒ reũ ⁊ ꝑ appellationeʒ dicit̃ ſuſpẽſuʒ vel extinctuʒ ꝓnũciatũ. l. i. j̄. ad turpi. c. veniẽs ꝺ iureiu. ergo nõ p̄t argui de iure p̄nti in id qð eſt ĩ futuro alex. tñ conat̃ rñdere huic fũdamento ꝙ ipſe tñ ſequutus eſt in. l. iij. §. ſi ſu⁹. s̄. e. ipugnãdo pau. de ca. de eo ꝙ ibi dic̃ ꝙ occidẽſ ꝺ ꝓprio bãniẽdũ nõ dʒ puniri ſi iuſte bãniendus veniebat.

Reſpondeo aut acto qui proponit petitoꝛium ⁊ poſſeſ
ſoꝛium ſponte aut vult vtrūqꝫ probare. ⁊ ꝓcedunt di/
cta iudicia ſine dubio: aut dicit ſe nō debere ꝓbare in
petitoꝛio cuꝫ reus poſſidebat violenter: ⁊ tunc ſine du/
bio ſuſpenſo petitoꝛio ꝓcederet ſuper poſſeſſoꝛio: vt
appareat cui onus ꝓbādi incūbit. caſus ē i. d. l. uis ei⁹ [a]
⁊ meli⁹. ṡ. de li. cā. l. liberis. §. ſi. alie aūt regule non ob/
ſtant. Tertio videamus qn̄ ꝓponit poſſeſſoꝛium reti/
tinende poſſeſſionis: ⁊ dic aut iſta iudicia ꝓponūt rōe
iuris incoꝛporalis: vt ſeruitutis ꝑ qua pōt competere
interdic. retinende: vt. l. ſicuti. §. ariſto. ṡ. ſi ſer. vendi. ⁊
no. ĩ. vti poſ. l. i. poſt pn̄. Certe nō eſt impedimento re/
gula cōtrarietatis [b]. nam ꝓponendo interdictum dico
me eſſe in quaſi poſſeſſione ſeuitutis. Iteꝫ ꝯfeſſoꝛia da
tur ei q eſt in quaſi poſſeſſione ſeruitutis: vt. ṡ. ſi ſer. vē.
. l. ⁊ ſi foꝛte. §. ſciendū. ⁊. ṡ. ſi vſufr. pe. l. vti frui. §. ſi. vn̄
nō eſt ſibi ꝯtrarius. Hoc igitur caſu ſi quidē actoꝛ ſpō/
te vult in quolibet iudicio onus ꝓbationis ſubire cer/
tum eſt ꝙ dicta iudicia ꝓcederent cuꝫ nulla regula ſit
impedimēto: ſed ſi actoꝛ ꝓpter poſſeſſionem quaꝫ ha/
bere ſe aſſerit vellet ab onere ꝓbandi releuari ſm ea q̄
no. ṡ. ſi ſer. ven. l. ſicuti. §. ſed ſi quereꝛ: tunc neceſſe ha
bes dicere debere prius iudiciū ſup poſſeſſoꝛio agitari
rōne oꝛdinis: vt ex hoc appareat qs debeat onus ꝓbā
di ſubire: vt. ĩ. vti poſ. l. i. §. hoc aūt. Si vero iudicia ꝓ/
ponuntur rōne rei coꝛpoꝛalis: tunc aut ꝓponuntur di/
uerſis reſpectibus: puta egi rei ven. rōne naturalis poſ
ſeſſionis que eſt apud te: poſtea ago vti poſ. rōe ciuilis
turbate que eſt apud me. vel ecōuerſo egi rei ven. rōne
detētationis. ago vti poſſidetis rōne ciuilis ⁊ naturalis
poſſeſſionis que eſt apud me: tunc iſta duo iudicia con
currēt. cū nulla regula ſit impedimēto: vt hic ſm q̄ntaꝫ
lec. ⁊ no. in. §. qui ad nundinas: ⁊ hoc tenet By. ⁊ oēs
Si vero iſta iudicia eodem reſpectu ꝓponuntur: tunc
aut dico poſſeſſionem cuius reſpectu intento poſſeſſo/
rium mihi q̄ſitaꝫ poſtq̄ ꝓpoſui petitoriū ⁊ iſta iudicia
cōcurrent. caſus ē hic ſm quartaꝫ lec. qḋ intellige vt ibi
dixi. Aut ago rōne poſſeſſionis quā dico me habuiſſe
tpe intentati petitoꝛij: ⁊ tunc aut poſſidebaꝫ ꝑ meipm
⁊ ſciebam me poſſidere: ⁊ nō potero poſtea intentare
poſſeſſoꝛium retinende: q: intentando in eligēdo peti
toꝛium videoꝛ renunciare poſſeſſioni quā habebam: ⁊
ꝑ cōſequens poſſeſſoꝛio qḋ mihi ꝑ ea cōpetit: vt no. ĩ.
vti poſ. l. ſi duo in pn̄. ⁊ hac glo. ⁊ dixi. ṡ. circa tertiā lec.
⁊ ſic eſt impedimēto regula ꝙ electione tollūtur. Aut
poſſidebam ꝑ alium vel ignoꝛabaꝫ me poſſidere. ita ꝙ
proponēdo petitoꝛium nō videoꝛ renunciare poſſeſſio
ni ſꝫ ea que dicta ſunt: ⁊ tūc ſi mō ꝓpono poſſeſſoꝛiū re
tinende aſſerens me poſſidere bene poſſem ꝓponere
ſed nō pꝛocedetur ſimul ſuper vtroqꝫ iudicio. Aut eni
reus cōſiteꝛ me poſſidere: ⁊ tunc videoꝛ tacite renūcia
re petitorio iam propoſito. caſus eſt hic ſm tertiaꝫ lec.
Procedetur ergo ſoluꝫ ſuper poſſeſſorio: ⁊ ſi dicis ad
quid cuꝫ reus confiteatur me poſſidere: ⁊ tunc dico ad
hoc ꝙ fiat condēnatio in intereſſe quantū intereſt mea
me non eſſe turbatum: vt. l. ſi duo in ſi. ĩ. vti poſ. Si ve/
ro reus negat me poſſidere: ⁊ tunc non videtur renun
ciatum petitorio: ſm ea que dicta ſunt in tertia lectu.
non tamen poterit procedere ſuper vtroqꝫ obſtante re
gula contrarietatis: ſed ſuſpenſo petitorio proceditur
ſolum ſuper poſſeſſorio: ⁊ ita poteſt intelligi. l. incerti. ⁊
. l. ordinarij. ⁊. l. ſi de vi. ſm intellectum glo. Tu dices
iſtud vltimum videtur male dictum. nam. l. ordinarij. ⁊
. l. incerti impedit concurſum petitoꝛij ⁊ poſſeſſorij ra/
tione ordinis: non ratione contrarietatis: ⁊ ideo dicit
tex. ordinarij iuris eſt ⁊c̄. ⁊ in. l. incerti. dicitur ex hoc or
dine ⁊c̄. Reſpondeo regula contrarietatis facit ne poſ
ſint ſimul intentari vel ſimul procedi. ratio ſeu regula
ordinis facit: vt poſſeſſorium procedat ⁊ ſequatur pe/
titorium: vt loquuntur dicte. ll. ¶ Item vnum volo te
ſcire in hac combinatione: ⁊ in omnibus alijs. qḋ vbi/
cunqꝫ poſſeſſorium quod proponitur habere haberet
cauſam dominij: tunc non concurrit cum petitorio ob
ſtante illa regula [c]. ꝙ abſolutoꝛia lata in vna parit exce/
ptione rei iudicate in alia: vt. ĩ. de interdic. l. ij. §. quidē
Nunc videtur per quot tramites deriuatur iſta ſubtiliſ
⁊ obſcura materia. ¶ Secunda combinatio quando
vnus ⁊ idem. pꝛimo proponit poſſeſſorium. ſecundo
petitoꝛium: ⁊ ſic econuerſo ad primuꝫ: ⁊ dic aut poſſeſ
ſoꝛium primo propoſitum fuit adipiſcende poſſeſſio/
nis: ⁊ procedit niſi electione tollatur: vt. ṡ. proxi. dictū
eſt. multomagis cum abſolutoria lata in primo. ſcilicet
poſſeſſorio non pariat exceptionem rei iudicate in ſe/
cundo. ſcilicet petitorio: vt. ĩ. de exceptio. rei iudicate
. l. ⁊ an eandem. §. ſi. ſi vero fui poſſeſſorium recuperā/
de: tunc idem quod. ṡ. quia concurrunt: niſi actoꝛ vel/
let releuari ab onere probandi: vt. l. vis eius: ⁊. ṡ. dictū
eſt. Si vero fuerit poſſeſſorium retinende: tunc aut iſta
duo iudicia ſunt reſpectu iuris incorporalis: ⁊ ideꝫ qḋ
. ṡ. Aut reſpectu rei incorporalis: ⁊ tunc aut agitur di/
uerſis reſpectibus: ⁊ concurrunt: aut eodem: ⁊ tūc aut
petitorium. ſecundo loco intentatur ratione poſſeſſio/
nis quam dicit ſe poſt intentatum poſſeſſorium perdi/
diſſe: aut ſe eam perdidiſſe ante intentatū poſſeſſoꝛiū.
primo caſu aut dicit ſe perdidiſſe ante lit. conteſ. ſuper
poſſeſſorio ⁊ videtur renunciare poſſeſſorio: aut poſt
lit. conteſtat. ⁊ tunc procedit vtrunqꝫ iudicium. ratio
q: poſſeſſoriuꝫ retinēde datur ei qui lit. conte. tempore
poſſidebat: vt iſti. de iterdi. §. ſed hodie. ⁊. ĩ. vtrobi. l. i.
Scḋo caſu proponēdo petitorium videtur poſſeſſo/
rio renunciare per ea que dicta ſunt circa tertiam lect.
¶ Tertia combinatio eſt quando vnus ſimul ⁊ ſemel
proponit vtrunqꝫ: ⁊ in hac dic: aut proponit petitoriū
⁊ poſſeſſoriuꝫ adipiſcende: uel recuperande: ⁊ ideꝫ qḋ
ſupra per omnia: aut petitorium ⁊ poſſeſſorium retinē
de: ⁊ tunc aut ratione iuris incorporalis: ⁊ idem quod
. ṡ. aut rei corporalis. ⁊ tunc aut diuerſis reſpectibus ⁊
procedunt: aut eodem reſpectu: ⁊ tunc per regulaꝫ cō
trarietatis impeditur concurſus: ⁊ propter regulam
ordinis precedit poſſeſſorium: vt dictuꝫ eſt. ṡ. ¶ Quar
ta combinatio eſt quando vnus primo petitorium: ali
us ſecundo poſſeſſorium proponit: ⁊ ſi quidem pro/
ponitur poſſeſſorium recuperande: vt ago contra te
rei vendi. tu ſecundo contra me interdicto vnde vi. vel
alio poſſeſſoꝛio recuperande: ⁊ ſi quidem agis tu reus
ratione violētie: quam dicis poſt ſuſceptum iudicium
ſuper petitoꝛio tibi illatam: ⁊ poteſt hoc fieri: vt. C. fi/
nium regundo. l. ſi conſtiterit. ⁊ procedet vtrunqꝫ iu/
dicium. aut proponitur iudicium recuperande ratio
ne violentie illate ante petitorium pꝛopoſituꝫ: ⁊ tūc
aut pꝛoponitur diuerſis reſpectibus: vt vendico: quia
detines: vel ciuiliter poſſides. tu poſſeſſoriū intētas: q:
dicis te ſpoliatū eē poſſeōne ſaltē nāli: tc̄ illa iudicia ꝓ
cedūt. ar. hui⁹. l. ſm q̄ntā lec. aut proponitur codeꝫ re
ſpectu: ⁊ tunc aut an̄ litē conteſtatam: aut poſt primo
caſu poteſt pꝛoponi: ⁊ ſolum ſuper poſſeſſorio proce
ditur ſuſpenſo petitorio: ratio quia cauſa ſpoliatio/
nis eſt priuilegiata: vt de ea ante cognoſcatur quam
de prorietate cum ſpoliatus ante omnia ſit reſtituen
dus: vt. C. ad. l. iuliam. de vi. l. ſi quis ad ſe fundum. ⁊
ſi per vim vel alio modo. l. prima ⁊ nota. ĩ. de vi ⁊ vi
arma. l. prima in principio: ⁊ hoc intelligo. verum eti/
am ſi reus in initio petitorij fuiſſet confeſſus ſe poſſi/
dere cum ante litem conteſtatam. liceat penitere: vt
ſupra de rei vendicatione. l. is qui ſe obtulit. Secun/
do caſu quando proponitur poſt litem conteſtataꝫ ſu
per petitorio: aut in petitoꝛio reſpondit ſe poſſidere:
⁊ non poterit agere in poſſeſſorio recuperande: quia
eſſet ſibi contrarius. ergo ⁊c̄. C. de furtis. l. prima. aut
non reſpondit: quia fuit interrogatus ⁊ tunc potuit ꝓ

a ¶ l. vis ei⁹ ADDE ꝙ inno. dicit ꝙ hoc dictum har. eſt ꝫ. c. ſignificaue/rūt de teſti. vbi littera videꝛ innue re ꝙ actoꝛ ñ obtinebit in petitorio ni ſi aliter ꝓbet q: nō pōt iu dex declara re illū eē dñꝫ niſi aliter ꝯ ſtet. l. de qua re. de iu di. c. cū eccle ſia. ꝺ cā poſ. ꝑterea ſibi i putare debꝫ actoꝛ q nō ē ſecut⁹ iuriſ cōſulti cōſi liū. in. l. is q de teſti. et cū hac opi. q̄ꝫ dicꝛ alex. fuiſſe hoſti. i. c. paſtoꝛalis de cā poſ. ip ſe trāſit.

b ¶ Cōtrarie tatiſ ADDE bal. cōſilio. ccc. lxj. i. lib.

c ¶ Obſtāte illa regula. ADDE ꝙ cū opi. bar. trāſit bald. i. l. edita. C. ꝺ eden. ⁊. do. abb. in. c. pa ſtoralis lꝫ ꝺ bart. mētio nē nō faciat. Sꝫ cal. ⁊ an to. de bu. in c. cū dilect⁹ de cā poſ. di cūt hoc ꝓce dere qn̄ ꝑus eſt intētatuꝫ petitoꝛiuꝫ ⁊ ſcḋo poſſeſ ſoriū tūc nō admittiꝛ cu mulatio. Sꝫ ibi ꝑmo eſt i tentatū poſ ſeſſoꝛiū ſcḋo petitoriū di cūt ipſi non videꝛ veruꝫ ꝙ dicit bar. vn̄ alex. con cordat opi. vide ꝑ ipſuꝫ

ponere poſſeſſoriū recupande.nec p hoc ſupſedebit i
petitorio.nā illa receptio ꝙ prius cognoſcat de cauſa
ſpoliatiōis eſt dilatoria ⁊ ſic nō pōt opponi poſt lit.cō
teſ.vt.C.de excep.l.fi.de pba.l.excep.⁊ qs ſit effectus
huius iudicij qñ ille q ꝯuenit nō poſſidet nec fuit iter/
rogatus.habes.glo.notabilē.ff.de excep.rei iudi.l.ſi a
te.§.i.¶Eſt mō vidēdū qd ſi ſcðo ꝓponit interdictū
adipiſcēde poſſeſſiōis.⁊ dic aut iſta iudicia ꝓponūtur
diuerſis reſpectib⁹:⁊ nō eſt dubiū ꝙ ꝓcederet: aut eo
dē reſpectu:⁊ tūc aut reus illud ꝓponit añ lit.ꝯte.ſup
petitorio:⁊ pōt ⁊ in petitorio nō ꝓcederet.rō qa reus
ꝓponēdo tale interdictū negat ſe poſſidere . ergo ⁊c.
.ſ.de rei vē.l.fi.aut reus ꝓponit poſt lit.ꝯte.⁊ tūc aut
reus añ rñdit ſe poſſidere:aut nō:ut.ſ.ꝓxi. dictuꝫ eſt.
¶Reſtat qñ ꝓponit interdictū retinēde ⁊ dic aut pro
ponit diuerſis reſpectib⁹:⁊ procedit vtrūqꝫ iudicium.
Itē ſi reus agit interdicto vti poſ.⁊ qa actor eū turbat
⁊ īqetat nō tñ ſe poſſidere ꝯtēdit actor.ꝯſtat enī ꝙ p h
pōt intētari vti poſ.vt.l.ſi duo.§.itē videam⁹.ff.vti poſ.
⁊ no.p gl.C.vti poſ.l.i.¶Nō enī video qd repugnet
qn iſta iudicia ꝓcedant:aut agit reus vti poſ.reſpectu
eiuſdē poſſeſſiōis ꝓ qua ꝯuenit:qa actor aſſerit ſe poſ
ſidere.ſ.nūc cū ipe actor ꝯuenit vti poſ.⁊ tūc aut actor
aſſerit ſe poſſidere ea poſſeſſiōe quā habebat añ intēta
tū petitoriū:⁊ tūc ſuſpenſo petitorio ſolū ſup poſſeſſo
rio ꝓcedit:qa actor eſt ſibi ꝯtrarius. Itē rōne ordis.
Itē qa ſi verū eſt actorē poſſidere vr̄ eſſe renūciatū pe
titorio:vt hic ſm tertiā lec. Aut aſſerit ſe poſſidere poſ
ſeſſione ſibi poſtea q̄ſita:⁊ tūc poterit vtrūqꝫ iudiciū ꝓ
cedere.ar.huius.§.ſꝫ quartā lec.¶Quinta cōbinatio
eſt qñ vnus pmo proponit poſſeſſoriū.alius ſcðo peti/
toriū.⁊ ſic ecōuerſo ad p̄cedētē.⁊ dic ſi poſſeſſoriū pri
mo ꝓpoſitū fuit poſſeſſoriū recupande:⁊ tūc aut peti
toriū ſcðo ꝓponit p modū agēdi:⁊ nō pōt:qa ille intē
tando poſſeſſoriū tale negat ſe poſſidere.ergo nō ꝯue
nit petitorio:ut.ſ.de rei vē.l.fi. Itē qa cā ſpoliatiōis ē
priuilegiata:ut añ de ea cognoſcat : ut.C.ſi p vim uel
alio mō.l.i.ad.l.iul.de vi.l.ſi qs ad ſe fundū.⁊.C.loca.
.l.ſi qs ꝯditiōis.Aut ꝓponit p modū excipiēdi:⁊ tūc
aut ille q agit poſſeſſorio uult añ de illa cā ſpoliatiōis
cognoſci ⁊ nō cognoſcet de dñio eadē rōne:aut aſſen/
tit ꝙ ſup illa exceptiōe dñij cognoſcat ⁊ cognoſcetur ſi
mul de vtroqꝫ:ut ex̄ de reſti.ſpo.c.i.lꝫ enī ſuo iure renū
ciare:ut.C.de pac.l.ſi qs in ꝯſcribēdo. ſꝫ ſi poſſeſſoriū
primo intētatū eſt poſſeſſoriū adipiſcēde:⁊ tūc aut pe/
titoriū ſcðo intentat diuerſo reſpectu ⁊ pōt:aut eodeꝫ
⁊ nō pōt:qa ille q ꝓponit tale interdictū negat ſe poſ/
ſidere ergo ⁊c.vt.d.l.fi.niſi forte ꝯueniret rōne poſſeſ
ſionis poſtea q̄ſite.Si ṽo poſſeſſoriū primo ꝓpoſituꝫ
fuit poſſeſſorium retinēde:tūc aut iſte qui ſcðo propo/
nit petitorium agit diuerſo reſpectu:et procedunt iu/
dicia:aut eodem reſpectu: ⁊ tūc prius cognoſcetur de
poſſeſſiōe.nō.n.ſimul ꝯcurrūt rōne ꝯtrarietatis ⁊ rōne
ordinis.⁊ ſic etiā pōt intelligi.l.incerti.tñ hoc caſu co/
gnitio ſup poſſeſſorio facilis erit.nā iſte q ſcðo ꝓponit
petitoriū videt renūciare ſue poſſeſſioni quā primo ſe
hr̄e aſſerebat:ut.ſ.dictū eſt.iō iudex illū q poſſeſſorio
agit ꝓnūciabit in poſſeſſiōe potiorē niſi poſſideret vi
clā vl̄ p̄cario.¶Sexta cōbinatio ē qñ ſil ⁊ eodē tpe vn⁹
ꝓponit petitoriū: ali⁹ pſſeſſoriū ⁊ iſto caſu qōcunqꝫ ſit
pſſoeſſoriū ſemp dꝫ de eo p̄cognoſci.ita tenet gl.C.de i
terdic.l.incerti.qō credo verū.primo ſi ꝓponit iterdi/
ctū recuperāde:⁊ alius petitoriū.nā hic eſt ꝯtrarietas
cū vnus aſſerit aliū poſſidere.alius negat vñ impedit
ꝯcurſus.⁊ rōne ordinis:qa cā ſpoliatiōis añ oia debet
tractari.Itē ſi ꝓponit interdictū adipiſcende: qa ad/
uerſarius ſe poſſidere ꝯtēdit ſubeſt rō contrarietatis ⁊
ordinis.Itē interdicto retinēde prout agit:qa aduer
ſarius ſe poſſidere ꝯtendit ſubeſt contrarietas ⁊ ordo.
Predicta vera niſi diuerſis reſpectib⁹ ageret:tūc eniꝫ
iudicia ꝯcurrūt.nec eſſet aliqua regula īpediēs.¶Se

ptima ⁊ vltima cōbinatio eſt qñ vterqꝫ proponit peti/
toriū ⁊ poſſeſſoriū:qa aſſerit ſe poſſeſſorē ⁊ dñm: tunc
ſcðm oēs rōne ꝯtrarietatis ⁊ rōne ordinis iudiciarij dꝫ
p̄cedere poſſeſſoriū:ut.ff.vti poſ.l.i.§.hoc aūt.⁊.ſ. de
iudi.l.inter litigatores.⁊.C.e.l.mater.⁊ ibi glo. tangit
hāc cōbinationē.tangit etiā in.l.incerti.p gl. expſſius
p Iac.de are. Ex his remanet declarata iſta materia.⁊
pꝫ ꝙ opi. Pe.nō eſt vera.⁊ pꝫ in glo.in.l.incerti.q̄ tan
git iſtas cōbinatiōes. ꝙ nō dicit ex toto pfecte.¶Se/
cundo q̄ro vtrū in caſibus in qbus dicta iudicia dixi ñ
ꝯcurrere ſit neceſſe ꝙ opponat exceptio an ſi oppona
tur iudicia ſint nulla:uel ſaltem reus veniat abſoluen/
dus. Id qō dico ꝙ dicta iudicia nō ꝯcurrunt qñqꝫ rōe
ordinis uel plātiōis.⁊ iſto caſu ſi nō opponat iudicia
procedūt ⁊ ualēt:ut.ſ.ō euic.l.ſi mācipiū.§.i.⁊ ibi no.
⁊ etiā no.C.cōi diui.l.ij.⁊ eſt tex.ex̄ de or.cog.c. cuꝫ di/
lectus.dꝫ ergo iſto caſu opponi exceptio. Qñqꝫ nō cō/
currunt:qa abſolutoria lata in vno parit exceptionem
rei iudi.in alio.⁊ iſto caſu etiā dꝫ opponi exceptio. alr̄
procedūt iudicia:ut.l.fundi.⁊.l.fundus.ff.de excep.ex
preſſius.e.ti.generaliter.ſm ſcðam lec. Qñqꝫ impedit
ꝯcurſus:qa electiōe tollunt:⁊ tūc aut iſta duo iudicia
ꝓponunt ſimul aut ſucceſſiue vnū poſt aliud. prio ca/
ſu dꝫ opponi alr̄ procederet iudiciū:tñ vna p ceptione
dꝫ eē ꝯtētus.ar.ff.quoꝝ le.l.i.§.q aūt.ſi.n.ex aduerſarij
cōtumacia admittit ꝯcurſus multomagis ex ipſius cō
ſenſu q ex taciturnitate p̄ſumit.pro hoc.C.de anna.ex
cep.l.fi.⁊ qō ibi no.ſic vr̄ intelligere Cy.C.cōia de le.
.l.fi.in prin.in primo cōtrario vbi dicit quē debere co/
gi ad eligendū parte inſtante nō alr̄. Scðo caſu quan/
do ſucceſſiue:tūc nō ē neceſſe ꝙ opponat exceptio.nā
cū primū iudiciū fuit propoſitū ad ſcðm adit⁹ fuit ipo
iure p̄cluſus:vt.C.de codicil.l.fi.iō in ſcðo ſine actiōe
experit.poſſet tñ opponere exceptionē facti ſeu inten/
tionis.Sit tñ cautus reus:ut acta primi iudicij in ſcðo
producat.nā acta etiā inter eaſdē pſonas nō probāt i
alio iudicio:niſi qs eis vtat:ut.l.cū antea.§.fi.C.ō ar.
pro hoc.d.l.generaliter.ff.de excep.ſm ſcðam lect.Si
aliud diceres ſequeret ꝙ iudex de facto ſuppleret qō ē
falſum. Qñqꝫ impedit ꝯcurſus rōne ꝯtrarietatis.⁊ dic
aut cōtrarietas apparet in vno ⁊ eodē iudicio:aut i di
uerſis iudicijs ſeu inſtātijs.primo caſu pōt iudex ex of
ficio ſuo reſpuere libellū:ut.l.i.ſ.de offi.aſſe. Itē etiaꝫ
pars pōt opponere:⁊ repellet actor:ut.l.i.C.de fur. ⁊
ſi ſeruus extero.l.i.uel ſi pars uel iudex nihil dixerit ſꝫ
proceſſum eſt ſuper libello dicta ꝯtinēte cōtraria:tunc
aut in proceſſu etiā ꝯtinent cōtraria.⁊ ſequit abſolutio
etiā parte nō opponēte.ipſe enī ſe excludit:ut.l.i.§. ſꝫ
ſi aliqs.ff.qñ ap.ſit.ar.C.de ſi.inſtr.l.ſcripture.⁊.ff.ō re.
iur.l.vbi repugnātia. Si vero ꝓceſſus nō cōtinet ꝯtra/
ria:ſꝫ in eo vnā partē ꝯtrarioꝝ elegit:tūc ualet ꝓceſſus
⁊ ſup eo erit iudicādū.ar.d.l.ij.§.qa aūt.ff.quoꝝ lega.
inducēdo:vt.ſ.na ibi loqtur in acti.ꝯtrarijs:ut no.gl.
in.l.i.C.de fur.ar.d.l.fi.C.de anna. except.⁊ imputet
ſibi reus q nō opponit. Scðo caſu qñ ꝯtrarietas appa
ret ex diuerſis iudicijs ſeu inſtātijs:tūc aut iſta iudicia
intentātur diuerſis tpibus:aut ſimul ⁊ eodē tpe. pmo
caſu dic ꝙ qñqꝫ ſunt ꝯtraria q̄ electiōe tollunt:et tunc
eſt intrare in illā.q.difficilē an tollant ipſo iure uel ope
exceptiōis.de quo p Cy.C.de fur.l.i.in.v.q.Si dicas
tolli ope exceptiōis eſt neceſſe ꝙ opponat exceptio.ſi
ṽo ipſo iure:tūc eſt idē qō.ſ.dixi in his q̄ electiōe tol/
lunt:ut pꝫ in.d.l.i.C.de fur. Et pōt poni exempluꝫ in
hac materia eo caſu qñ eligendo petitoriū p̄cludit via
ad poſſeſſoriū retinēde:ut.ſ.dictū eſt. Qñqꝫ cōtraria
ſic ſe habēt ꝙ nō tollūtur electione ſimpliciter:ſed in/
tentādo ſm iudiciū renūciat primo exemplū.ſ. de mi
no.l.ſi filius.i.rñſo.⁊ hac.l.ſm tertiā lec. tunc in pmo
iudicio cui videt renūciatū dꝫ opponi exceptio q̄ ex ta
cita renūciatiōe q̄retur:ut.C.de pac.l.poſtꝙ liti.ſ. de
li.le.l.nō ſolū.§.liberatiōis ṽba.⁊ ibi notat. Si ṽo in

tētaſ ſimul ꝛ eodē tpe: tūc eſt intrare in aliā qōnem: an
ꝯtrarijs impediaſ natiuitas actiōis an. ſolū exercitiū. ſi
impediſ natiuitas: qđ tenet Pe. C. de fur. l. i. in. iiij. q.
nō eſt neceſſe ꝙ opponaſ exceptio: qa nō ꝯpetit actio
in factū: tñ dꝫ in iudicio ꝓbari ſm ea q̄ dicta ſūt. Si ꝟo
nō impediſ natiuitas ſꝫ ſolū exercitiū: qđ vr̄ tenere gl.
in. d. l. i. C. de fur. tūc dꝫ opponi exceptio q̄ actionē eli-
deret. al's ĩputer ſibi q eā nō opponit. C. ſen. re. ñ poſ. l.
ꝑemptorias. de ꝓba. l. excep. Tutius eſt ergo hoc caſu
excep. opponere. ¶ Tertio q̄ro nūqd ĩ poſſeſſorio req-
raſ lit. ꝯte. vel nō. ꝛ ſic an reo abſñte ante lit. ꝯteſ. poſſit
ꝑueniri ad diffinitiuā ſniam. Glo. tꝫ ꝙ reqriſ lit. ꝯteſt.
. C. ſi ꝑ uim vel alio mō. l. fi. in vlti. glo. Guil. de cu. di-
ſputauit hoc multū late. ſ. de inte. reſti. l. oēs. ꝛ tꝫ ꝯtra
rium ꝑ ſuas rōnes quas infra ſubijciā. Mihi vr̄ Guil.
male dicere ꝛ ꝯtra tex. ꝛ glo. quas ipſe nō allegat. Dic
ergo ſic. aut iudiciū poſſeſſoriū dirigiſ cōtra incertā ꝑ-
ſonā: ꝛ non reqriſ lit. ꝯte. ut. C. de edic. diui adri. tol. l.
fi. Aut dirigiſ cōtra certā ꝑſonā: ꝛ tūc regula eſt ꝙ req
riſ lit. ꝯte. hoc ꝓbaſ in iudicio retinēde poſſeſſiōis per
tex. inſti. de interdic. §. hodie. ꝛ. j. de iti. actuqꝫ pri. l. i.
. §. annū. ꝛ ibi no. ꝛ. j. vtrobi. l. i. ĩ fi. ꝛ ibi no. in ꝑma gl.
Et idē in iudicio adipiſcēde: ut. j. quoꝝ le. l. fi. in fi. et
ibi no. in vlt. glo. in. d. l. fi. idē in interdicto recuperan-
de: ut in vlt. gl. ĩ. d. l. fi. C. ſi ꝑ vim vel alio mō. ꝛ ibi not.
ꝛ hoc ar. vr̄ ſentire alibi glo. j. de vi ꝛ vi ar. l. ſi de fūdo.
Idē in interdic. exhibitorijs. no. j. de tab. exhibēd. l. lo-
cū. §. ſi tabule. in glo. q̄ eſt ſuꝑ ꝟbo detinet. Iſta regu-
la fallit in poſſeſſiōe q̄ daſ ex iterdicto carboniano. ibi
enĩ lꝫ miſſus ꝯſtituaſ poſſeſſor: vt no. ſ. ad carbo. l. iij.
. §. miſſum. tñ illud iudiciū tractaſ ſūmatim: ut. l. iij. §.
cauſe. c. ti. Rō pōt eē duplex. ꝑma fauore pupilli: ut. l.
. i. §. ꝛ generaliter. ſ. ď vē. in poſ. mit. Scđo qa dicte poſ
ſeſſionis cōmodū ſine aliquo iudicio ꝑdit adueniente
pubertate niſi caueat: ut. ſ. ad carbo. l. de bonis. §. fi.
Itē illud qđ dicit Guil. ꝙ reo ꝯtumace deueniſ ad diſ
finitiuā lit. nō ꝯte. eſt in primo ꝟ. l. iij. §. pe. j. de li. ho.
exhi. Sed ipſe r̄ndit ꝙ ibi ideo: qa nō poterat haberi
poſſeſſio rei petite: qa liber hō exhiberi petebaſ. Sꝫ il-
lud nihil eſt: qa ibi poterat haberi illud qđ ꝑ iterdictū
petebaſ. ſ. ꝙ liber hō exhibeaſ ꝛ dimittaſ niſi diceres li
berū hoīem ibi nō apparere. Sed iſtō eſt diuinare. Itē
eēt ꝯtra glo. l. fi. C. ſi ꝑ vim uel alio mō. Itē ꝯtra id qđ
no. ſ. de ope. no. nun. l. ſi prius ĩ vlt. glo. q̄ eſt additio.
ꝛ qđ no. Az. in ſūma vti poſ. in fi. ꝛ Cy. C. vti poſ. l. i. in
fi. q dicit ꝙ reo cōtumace transferſ in eū onus ꝓbādi
nō aūt ꝑueniſ ad diffinitiuā. Teneamus ergo glo. no-
ſtrā. Ad rōnes guil. r̄ndeo. primo dicit ipe ꝙ cā poſſeſ
ſionis eſt momentanea ꝛ ſic vilis ergo ꝛc̄. ut. C. de ſen.
auc̄. niſi breuiores. r̄ndeo falſū eſt ꝙ ſit vtilis: vt no. C.
de momē. poſ. l. i. in fi. prime glo. Scđo ꝓbaſ. poſſeſſio
ꝑdiſ negligētia: ut. j. de vſuca. l. furtū. §. i. ꝛ ibi no. ꝛ in
ſti. de vſuca. §. qđ aūt. multofortius ex cōtumacia q̄ ꝑ-
ponderat culpe: ut. ſ. ad. l. acquil. l. itē ſi obſtetrix. R̄n
deo illud magis ꝯtingit ex obliuione q̄ inducit depoſi
tionē aĩ q̄ꝫ ex negligētia: ut ibi no. q̄ rō hic ceſſat. Ter-
tio ꝓbat. ſnīa lata ſuꝑ poſſeſſorio eqparaſ ſnīe late ſuꝑ
ſecūda appellatiōe: qa ſicut nō licet tertio ꝓuocare ita
nō lꝫ ꝓuocare a ſnīa poſſeſſorij. ſed ſnīa appellationis
pōt dari lit. nō ꝯteſt. vt. l. fi. §. illud. C. de tēp. ap. r̄ndeo
illud iō: qa lis ꝯteſtata fuit in cā principali: ad quā ꝯte
ſtationē oīa reducūtur ꝑ appellationē: ut. C. de ꝓcu. l.
ita demū. Preterea ibi eſt ex priuilegio ſpāli cauſe: ut
ibi dicit tex. ꝛ glo. ergo in cōtrariū ius cōe: ꝛ ſic facit ꝓ
nobis. Quarto ꝓbat: qa ꝓcediſ cū nō legitima ꝑſona
ut. C. q le. ꝑſo. l. momētanee. ergo defectus vnius non
vitiat. ꝛ ſic nec lit. ꝯte. R̄ndeo ꝙ iſtud arg. nō ꝯcludit.
nō. n. ſeqſ iſta cā hꝫ vnū ſpāle. ergo aliō: imo magis cō
cludit ꝯ̄riū ne duo ſpālia habeat: ut. C. de do. ꝓmiſ.
. l. i. Quinto ꝓbat in petitorio cōtra reū ꝯtumacem fit
miſſio in poſſeſſionē ꝛ traſſerſ poſſeſſio lꝫ ad hoc ꝑnci-
paliter nō agaſ. multomagis ĩ poſſeſſorio vbi ad hoc
principaliter agiſ. R̄ndeo illa poſſeſſio ď facili recupe-
raſ infra annū: ut. l. ſi qs emp. §. penul. C. de preſcrip.
. xxx. an. ſic̄ dictū eſt in poſſeſſiōe carbo. Et ſi dicis poſt
annū parat ꝑiudiciū magnū dico illud ꝓpter nimiam
cōtumaciā: ut ſtatim dicā. Sexto qa in cōtumacia ptis
ꝓcediſ ad diuij traſlationē: ut. ſ. de dā. infec. l. ſi finita.
. §. iul. ꝛ. l. ſi ꝑtoris officiū. in prin. multomagis ad traſ
lationē poſſeſſiōis. r̄ndeo illud ꝓpter nimiā ꝯtumaciā
qa patiſ cōtra ſe interponi primū ꝛ ſcđm decretū. nā et
hoc idē fateor ꝙ ex ſcđo decreto traſſerſ poſſeſſio. Se-
ptimo ꝓbat in poſſeſſorio adipiſcēde ꝑ caſum. l. C. de
edic. diui. adri. tol. l. fi. R̄ndeo illud poſſeſſorium non
reiteraſ cōtra certā ꝑſonā: qa ſit legitimus ꝯtradictor:
vt. ſ. dictū eſt. Octauo ꝓbat in poſſeſſorio recuperan-
de: qa ſi lꝫ mihi ꝯgregare amicos ꝛ mea auctoritate re
cuperare: ut. l. iij. §. cū igiſ. j. de vi ꝛ vi ar. multomagis
cū iudice. R̄ndeo illud ꝑmittiſ patri incōtinēti: cum li
quet ſe eē expulſuꝫ. iudici hoc ēt ꝑmittereſ ſi ſibi lique-
ret. ſed liquere nō pōt niſi vtraqꝫ parte ꝑſente: ut. l. fi.
. C. ſi ꝑ vim vel alio mō. ergo ꝛc̄. Nono idē ꝓbat: quia
hoc cōtingit in cauſa reſtōnis in integrū: ut. ſ. ď mino.
. l. in cauſe. §. cauſa cognita. R̄ndeo. vide qđ dicit Cy.
. C. ſi vt ſe ab heredi. abſti. auc̄. ſi oēs. in vltima. q. ꝛ nō
obſtat. Decimo ꝓbat in poſſeſſorio retinēde. nam poſ
ſeſſoria retinēde duplicia ſunt. ꝛ in eis qlibet eſt actor
ꝛ reus: ut. j. de interdic. l. ij. in prin. ꝛ. l. ſi duo. §. i. j. vti
poſ. ſed actore abſñte pōt ferri diffinitiua: ut. C. quō et
qñ iudex. auc̄. q ſemel. ergo ꝛc̄. R̄n. licet vterqꝫ dicaſ
actor ꝛ reus: tñ ille fungiſ ptibus actoris q̄tuꝫ ad hoc
qui primo ad iudiciū ꝓuocauit: ut. ſ. de iudi. l. i trib'.
hoc oñdo ꝑ rōnem. lit. cōteſ. hꝫ duo extrema. ſ. aſſertio
actoris ꝛ negatio rei. mō ſtatim cū actor ꝓponit libel-
lū aſſerit: ꝛ ſic lis ex parte ſua eſt quaſi cōteſ. ꝛ iſta ratōe
ius voluit ꝙ eo abſñte poſſet ferri diffinitiua. ita dicit.
Pe. in. l. edicta. in vlt. q. ergo illa auc̄. hꝫ locū in dupli
cibus iudicijs ſolū in eo q primū ad iudiciū ꝓuocauit
libellū dando. iſte ſunt rōnes ſue in effectu: lꝫ ipſe latio
ribus ꝟbis vtaſ. ¶ Quarto q̄ro his caſibus qbus ꝓce
dit poſſeſſoriū ꝛ petitoriū: vtrū dicta iudicia ſint eadē
ſnīa terminā da: an ꝟo de eo prius iudiceſ de quo ꝑus
ꝯſtat. decretiſte dicūt ꝙ eadē ſnīa deberet terminari: ſi
ue ambo ab eodē ꝓponāſ: ut ex̄ de cau. poſ. ꝛ ꝓprie. c.
cū dilectus. ſiue vnū iudiciū ab vna: aliud ab alio: ut ex̄
de or. cog. c. cū dilect'. Pe. ꝛ Cy. in. l. incerti. C. de in
terdic. in. ij. q. ſi eoꝝ verba cōſideres videnſ dicere ꝙ
ſuꝑ eo iudicio prius ꝓnuncieſ de quo prius ꝯſtat. qd
ergo dicem'. Breuiter dico. aut vtrūqꝫ iudiciū ab vna
ꝑte intētaſ: ꝛ tūc de iure noſtro pōt iudex ſeparatiꝫ ꝓ-
nūciare. nulla. n. eſt rō impediēs nō ſolum hic vbi ſunt
duo iudicia: ſꝫ etiā ſi eſſet vnū iudiciū habēs plura ca-
pitula. caſus eſt. ſ. de iudi. l. nō ĩcirco. in prin. ꝛ ibi ca
ſus. facit. ſ. de mino. l. etiā. §. ex cā. ꝛ qđ no. ꝑ doc. C. ſi
aduer. rē iudi. l. i. Diſcrepat ergo in hoc ius ciuile a ca
nonico: ꝛ hoc ſentit glo. ex̄ de cau. poſ. ꝛ ꝓpri. c. ij. Si
vero petitoriū ꝓponiſ ab vno poſſeſſoriū ab alio: tūc
dꝫ eadē ſnīa terminari etiā de iure nr̄o ꝓpter naturam
ꝯuētiōis ꝛ recōuētiōis: ut. l. i. in fi. j. q̄ ſen. ſine ap. reſci.
Solet dici in auc̄. ꝛ cōſequēter. C. de ſen. ꝛ iter. om. iu.
ꝛ no. ſ. de iudi. l. q prior. ꝛ ita loqſ. c. cū dilect'. de or.
cogni. Predicta ꝟa in eo caſu qñ in poſſeſſorio reqri-
tur lit. ꝯte. ſi ꝟo nō reqritur: ſed ſūmarie ꝓcediſ: tunc
forte nō haberet locū materia recōuētiōis ſm ea q̄ no.
ꝑ Cy. in auc̄. ꝛ ꝯñter ĩ. vij. q. qđ hic nō examino. Quis
aūt ſit effectus vtriuſqꝫ iudicij: ꝛ qualiter fiat executio
dic: ut ibi no. ꝑ Cy. in. d. l. incerti in. ij. q. qui q̄tum ad
hoc ſatis ꝑfecte loquiſ. ꝛ fuerūt ꝟba pe. qđ tenet Io.
an. ĩ. d. c. paſtoralis. circa fi. ¶ Quinto ꝛ vltimo q̄ro qd
de interdictis exhibitorijs: vtꝝ debeāt precedere peti
toria iudicia. Glo. iuris canonici dicit ꝙ ſic: ut ĩ inter-
dictis. de li. exhi. ꝛ de exhib. tab. ꝛ ſic intelligūt quidaꝫ

decretalē paſtoralis.ſ.allegatā:ut ibi no.añ fi.magne glo. Certe minus bñ intelligunt interdictū.de li.exhi. nā cōtinet in ſe cauſam ꝓprietatis.nō ergo p̄cedit proprietatis q̄ōnem:ſed in eo totū ius finiť ꝓprietatis et poſſeſſiōis:ut.l.ij.§.quedā.ĵ.de interdic.Sʒ bñ pōt dici ꝙ eſt p̄paratoriū alterius interdicti.ſ. de libe.deducēdis:ut.ĵ.de li.exhi.l.iij.§.i. ¶Illud ṽo q̄ō loquunť de interdicto de tabulis exhibēdis verū dicūt ꝙ debet precedere.adeo ꝙ ſi ſuꝑ petitorio lis ſit ꝯteſ. amplius nō poterit agi interdicto:ut.ĵ.de tab.exhi.l.fi.

P Omponius refert.

Rei mobilis ꝑdiť poſſeſſio ciuilis:ꝛ non pōt adipiſci naturalis hoīe excepto.h.d.

Ex.§.ſequenti.

¶An iſta vitia vi clā uel precario ſint realia uel pſonalia:ibi.Quero an. Et qd de quaſi violētia:ibi.Quero quid.Et qd de clādeſtina:ibi.Quero.Et an poſſeſſio precaria ſic vitioſa vitio reali:ibi.Quero an. Et an vitiū litigioſi ſit reale:ibi. Quero vtꝝ. Et an in re pupilli fiſci uel fundo dotali vitia dicanť realia vide in fi.

Cū quis adminiculo.

Qui vtitur acceſſione ſui auctoris vtiť cū ſua cā ſuiſq̄ʒ vitijs.h.d. Premitte primo ꝙ quedā ſūt vitia ꝑſonalia.ſ. mala fides. q̄dā ſunt vitia realia.ſ.res furtiua ꝛ ſimilia.q̄dā q̄ſi realia:ut.ĵ.diceť.ꝛ de realibus ꝛ ꝑſonalibꝰ pōt hic loqui. ¶Hoc p̄miſſo ad euidētiā venio ad caſum:ꝛ legiť duobus modis.primo:ut dicať admiculū cū vult tp̄e ſui auctoris adiūgi ꝛ iſta clara. Scd̄o ut dicať adminiculū eoipſo ꝙ hʒ titulū ab eo.ꝛ h̄ ꝓcedit ſine dubio ī vitio reali.pt ēt ītelligi ī vitio ꝑſonali.ꝛ tene exēplū huiꝰ lec. .ĵ.e.gl.ibi:uel pone.ꝛ ibi:idē poſſʒ poni. Et ħʒ lec.ibi: uel pone.oʒ ꝙ ponať ī eo q hʒ cāʒ lucratiuā:ut ꝓbať ī .d.§.ſi qs aūt.ſʒ ñ ꝯgruit lr̄e q̄ dicit vēditoris.ꝛ ſic ē cā oneroſa. Preterea alia rōe nō ē bona:qa illa exceptio pōt opponi cōtra auctorē ꝛ ſucceſſorē eius agētē ꝛ nō poſſidētē:ut hic.hoc vero hʒ locū in poſſidēte. Itē ſm aliā lec.ibi:itē poſſet poni.loquūtur ī ſucceſſore vniuerſali cōtra iſtū tex.q exp̄ſſe loqť in ſingulari.ergo prima in vitio ꝑſonali.ſcd̄a in vitio reali. ¶Cōtra primā op. .ĵ.de diuer.ꝛ tēp.p̄ſcrip.l.an vitiū. So.hic volebat vti acceſſiōe ſui auctoris:ibi nō. ¶Op.in auc.vt ſpō.lar. .§.rurſus.poſita.C.de p̄ſcrip.lon. tēp.auc. malefidei. So.glo.loqť in rebus imobilibus.in rebus vero mobilibus nō reperitur imutatū[a]. Itē auc.illa loquiť dño ignorāte eo ſciēte nil eſt imutatū:ut ibi pʒ. Itē loqť in primo emptore q emit a malefidei poſſeſſore:ſecus in eo q emeret ab eo primo emptore bonefidei. ꝛ ſic illa auc.iſtā materiā determinat nō corrigit. ¶Op.ꝙ oīs p̄ſcriptio currit tp̄e.xxx.annoꝝ:ut.l.ſicut.ꝛ iſta gl.tʒ ꝙ de poſſeſſiōe vitioſa fit acceſſio ad aliā nō vitioſam pro p̄ſcriptiōe longiſſimi tp̄is.xxx.uel.xl.an.ꝛ īcipit lʒ.ergo ꝛc̄.ꝛ hoc videbitis.ĵ.e.l.§.fi.in fi.Sed preſcriptiōe.x. uel.xx.ānoꝝ nō fieret acceſſio. Ulterius vť ꝙ oīno noceat ſucceſſori vitiū auctoris:ut.l.cū heres.ſ.de diuer. ꝛ tēp.preſcrip.So.ibi qa illa auc.in vlī ſucceſſore. hic in ſingulari. ¶Op.de.l.vitia.C.e.ꝛ.l.ſeqť.§.q̄ō aūt.ĵ. ti.i.ꝛ.§.q̄ō aūt.inſti.de vſucapi.So.ibi de vitio reali.h̄ de ꝑſonali.ꝛ ſic ꝯcordat cū lec.ſcd̄a. ¶Quero ergo an loquať de vitio reali vel ꝑſonali:de vtroq̄ʒ pōt ītelligi. īō Azo ponit:ut vtať adminiculo auctoris ſui.ſ.i vitio ꝑſonali.¶Quero an iſta vitia vi clā uel precario ſint vitia realia vel ꝑſonalia. Et gl.q̄ eſt hic ꝓut dicit de vi dicit ꝙ ſunt tres violētie.vna eſt expulſiua vel ablatiua ꝛ iſta eſt realis.cōpulſiua eſt ꝑſonalis.inſti.ō vſuca.§.q̄ō aūt.ꝛ.l.ſeqť.§.q̄ō aūt.ĵ.ti.i.ꝛ.C.q̄ō me. cau.l.iij.dic vt ibi. ¶Quero qd de q̄ſi violentia:ut.l. cōquerebať.C. vñ vi.ꝛ dicā idē q̄ō de clādeſtina.¶Quero qd de clādeſtina[b].ꝛ recita glo.Sed de poſſeſſiōe clādeſtina habes in.l.i.§.i.ĵ.ti.i.ꝛ inſti.de vſuc §.q̄ō aūt ad res q̄ō non ē vitiū reale.facit illud q̄ō notať in.l.cū querebať.C. vñ vi.ꝓ hoc facit lʒ uideať facere ī ꝯriū:ꝛ nō facit: q̄ō no. .ĵ.ti.i.l.ſeqť.§.itē ſi occupaueris.hoc idē tenet gl.q̄ eſt in.l.vitia.C.e.¶Quero an poſſeſſio precaria ſit vitioſa vitio reali.Et rñde ꝙ ſic ꝑ hūc tex.glo.dicit contra vi debitis in.§.ſi is q p̄cario.ĵ.e.l.ꝛ Dy.ꝛ Cy. referūt in .l.vitia.C.e.ꝙ p̄caria dť iuſta donec aīus dñi adeſt.ſʒ poſtq̄ȝ incipit nō hr̄e dñi uolūtatē:qa reuocat:ſecꝰ: ut .ĵ.de p̄cario.l.fi.ſed illud uerū ſi ille q poſſidet naturaliter p̄cario nō uolēs reſtituere priuat me ciuili ꝛ trahit ad ſe:ut in.§.q ad nūdinas:ꝛ tūc uiolētia illa eſſet realis:qa uere uiolētia eſt.ſed ſi p̄cariā habeat ciuilē ꝛ naturalē lʒ precario nolēs reſtituere nō eſt uitiū reale ſed ꝑſonale:qa talis poſſeſſio eſt ſimilis poſſeſſioni creditoris:ut.ĵ.e.l.§.ſi is q p̄cario.ſed ſi creditor nō uult reſtituere:ꝛ iniuſte uēdit nō eſt uitiū reale in re imobili. In re mobili poſſet cōmittere furtū:ꝛ tūc eēt res uitioſa ꝓpter furtū.alſ nō:ut.C.ſi uē. pig. aga.l.ij.ꝛ q̄ō ibi no.¶Quero utrū uitiū litigioſi ſit reale.ꝛ dic ꝙ nō:ut .l.i.C.de preſcrip.lon.tēp.ꝛ.l.uitia.C.e.¶Quero qd ī re pupilli uel fiſci uel in fundo dotali ꝛ dicūtur q̄ſi realia:ut.l.bonefidei.ſ.ti.i.q̄ trāſeunt in ſingularē ſucceſſorē.facit.ĵ.ti.i.l.cū uir.Sed circa hoc dic:ut.ĵ.ti.i.l.ſequiť.§.dñʒ.Ex predictis collige diſtinctionē ex te.aut ſunt uitia realia uel q̄ſi:aut ꝑſonalia . ſi de ꝑſonalibus aut oblig.uniuerſali aut ſingulari.ſi ſingulari. aut utiť adminiculo auctoris aut nō.ſi utiť aut quo ad preſcriptionē longi temporis:aut quo ad preſcriptionē.xxx. anno.ut ex predictis patet.

Preterea queritur.

Emptor utiť acceſſione uenditoris ꝛ uēditor emptoris facta redibitiōe. hoc dicit. ¶Op.ex̄ glo.de.l.ſi a te.§.fi.ĵ.de excep.rei iudi.So.ut ibi glo.no.

Si liber homo.

Non utiť qs acceſſione eius a quo cāʒ nō habet.h.d.Ad euidētiā tu iuuenis p̄mitte ꝙ liber uel alienus ſeruus bona fide poſſeſſus nō querit poſſeſſori extra rē uel operā.mō pone ꝙ liber hō uel ſeruus bona fide poſſeſſus queſiuit aliqd extra rē uel operam ex quo ſibi uel dño q̄ſiuit ꝓprietatē:poſſeſſionē ṽo queſiuit poſſeſſori.nūc ille poſſeſſor illā rē reſtituit ipſo libero libertate detēta uel dño:ꝛ ſic ſibi reſtituit tanq̄ȝ ſuā: cū ab iſto poſſeſſore liber uel dñus non habeat cauſaʒ nō pōt uti acceſſione ſucceſſoris.h.d. ¶Opp.ꝛ uideť ꝙ etiā poſſeſſionē nō queſiuit poſſeſſori extra rem uel operā ſuā:ut.l.i.§.per eū.ſ.e.ſo. queſiuit:quia animo geſſit:ſicut cuilibet extraneo:ut.l.ſi me in uacuā.ĵ. eo. ¶Op.ĵ.e.l.ſi iuſſu.ſo.ut ibi.

Queſitum.

Ex poſſeſſione nō cōtinuata[c] non dať acceſſio.h.d. ¶Op. alia cauſa eſtꝰ emptoris q̄ȝ heredis:ut.l.an uitiū.ĵ.de diuer.ꝛ tēp.p̄ſcrip.ꝯiuncta.l.cuʒ heres.e.ti. So. quo ad alia loquiť ibi. ¶Quero ſi heres fuit malefidei defunctus bone nō noceat. Glo.hic ꝙ nō . ſecus ī emptore: ut hic in glo.ꝛ ꝓbať.ĵ.e.l.heres.in prin. ¶Sed cōtra .ſ.ti.i.l.queſitū.§.i.ſed ibi loquiť quo ad acquiſitionē fructuū.hic quo ad preſcriptionē.

Non autem.

Legitur in glo . tribus modis.prima lec.non applaudet littere niſi dicas ecōuerſo illa dicatur iuncta morti quā habuit ꝑ ſe.illa nō dicatur iūcta que fuit auctoris ſui.ſcd̄a lec.nō ꝓcedit:quia nō diuerſificat poſſeſſionē ſed qualitatē poſſeſſiōis. Tertiā lec.q̄dā tenēt. ſʒ certe leges quas allegat loquunť q̄ñ quis deſinit poſſidere per mortē:tūc utilitatis cauſa ꝛc̄. ut.ĵ.ti.i.l.ceptā. Gl. dicit ꝙ qs deſijt poſſidere in uita.ꝛ ideo ſicut nō daretur acceſſio defuncto:ſic nec heredi:ut.ĵ.ti.i.l.naturaliter.niſi diceres ꝙ deſijt poſſidere eo modo quo diciť ī .§.ſi is qui precario.uel q̄ō dedit pignori ꝛc̄. ¶Querit glo.quid in uēditore qui poſſeſſionē nō perdit cum

[a] ¶Immutatū. ADDE ſm alexā. ꝙ cōiter doct. videnť trāſire cuʒ hac p̄ma fallē. Sʒ imo.i.l. quare in ti.i.tʒ ꝯ rīū ꝛ falꝩ.in.d.auc̄.hoſt. in ti.de preſump.§.que ſint neceſſaria.ṽ.iiij. ut diſtinguať. Tamē dicit alex.nō recedendū a cōi opi.cui ī q̄ʒtū ponit ſextā fallē.ang. quādo malefidei debitoꝛ alienat rē alteri ꝑ ſe emptā:qꝛ ēptoꝛ bone fidei p̄ſcribit aduerſus hypotecā lōgo tp̄e. Adde ꝙ in terminis cōſuluit oldra.ꝯſi.xix. ꝛ ad ꝙ refert Io.an.in addit. ſpec.in ti.de p̄ſcrip.§.i.ſuit ipſius Ol. referentis ēt Iac.de bel. ꝛ de hac materia uide ēt ꝑ pau.de ca.cōſi.cexij.

[b] ¶Clādeſtina. ADDE ſm alexā. ꝙ cōiter doct. tenent ꝙ ſit uitiū ꝑſonale ꝛ ꝙ idē tenet glo.in.l. cū querebať .c. vnde vi.

[c] ¶Nō continuata. ADDE ſʒ pau. de ca.in lec. paduana no. ex iſto tex.ꝙ matrimoniū medio tēpore cōtractuʒ inter natiuitatē illegitime prolis et matrimoniū poſtea cōtractum cū ipſa ꝯcubina impedit.legitimatōēʒ filiorum ꝑ ſubſequēs matrimoniū et an hoc ſit verū hodie remittit ſe ad not. per Io.an. ī regula ſine culpa ī mercu.

ad aliũ nõ peruenit ⁊ poſtea habuit eã emptor: an pro deſt emptori. Et glo. dicit ꝙ ſic ⁊ male. ⁊ cõtra. l. naturaliter. ꝭ. ti. i. dic ut dixi. ſ. proxime.

Ex. §. ſequenti.

¶ An vir vel mulier poſſideat rem dotalẽ. Et an uir illam vſucapiat. Et qd ſi habet malam fidem.

a ¶ In dote. ADDE: ut p pau. de ca. cõſi. cccxlij. ⁊ bal. cõſilio .cxlij. incipiẽte ex actis factis ſecundo libro.

In dote quoqʒ. [a] Quero vtꝝ rẽ dotalem poſſideat marit⁹ vel vxor. glo. dicit ꝙ hic eſt. ar. ꝙ vir poſſideat non mulier. ꝓbo naturaliter vir poſſidet: qa inſiſtit corpore. ciuiliter: qa vſucapit: ⁊ ſibi daꝛ acceſſio: ut h. ⁊ vſucapio ex ſola ciuili ꝓcedit: ut. l. i. §. p ſeruũ. ſ. e. dixi plene in. §. ex cõtrario. ⁊ ita tʒ glo. ⁊ eodẽ tʒ in. l. ſciendũ. §. ſi fũdus. ſ. q ſatiſda. cog. ſcðo inducit in ar. ꝙ uir eſt dñs et nõ mulier. ⁊ ĩducit hoc mõ. eo caſu quo traditio facta a ñ dño opaꝛ vſucapiẽdi cõditionẽ eo caſu facta a dño opaꝛ dñij tranſlationẽ: ut. l. clauibus. ſ. de ꝯtrahẽ. ẽpt. ⁊. ꝭ. e. l. §. ſi iuſſus. ſʒ hoc transferꝛ a muliere nõ dña vſucapiẽdi ꝯditio. ergo ſi dña transfert in uirum dñium. ¶ Querit glo. qd ſi malã fidẽ hẽbat. Et dic: ut glo. ſʒ iſta tpa: qa uir põt vſucape ſpacio lõgi tpis. tñ nõ utiꝛ adminiculo ſui auctoris: ut dixi in. §. cũ qs. ſ. e. l. lʒ ſec⁹ hodie: ut ibi dixi: qa p̃ſcriptiõe cõpleta teneꝛ uir reſtituere rẽ mulieri ⁊ ſic ei ꝓdeſſet: ut. ſ. d dona. cau. mor. .l. ſi aliena. ſ. ſo. ma. l. ſi alienã. ⁊ ibi eſt caſus exp̃ſſus. ſʒ ſi res rediret ad mulierẽ ante p̃ſcriptionẽ cõpletã ⁊ duraret mala fides nõ dareꝛ ei acceſſio ad p̃ſcriptionẽ lõgi tpis. ſed ad p̃ſcriptionẽ longiſſimi tpis ſic: ut. ꝭ. e. l. .§. fi. ⁊ ibi no. ⁊ dixi in. §. cũ quis.

Ex. §. ſequenti.

¶ An ille qui ciuiliter poſſidet poſſit cõueniri rei uẽdicatione: ibi. Quero.

Si is qui precario. Eius qa nobis precario poſſidet daꝛ nobis acceſſio reſciſſo p̃cario. h. d. ¶ Oppo. ꝙ nõ ſit acceſſio ſed cõtinua poſſeſſio. cũ ille q cõcedit p̃cario retinet ciuilẽ: ut. ꝭ. de p̃car. l. ⁊ heredũ. §. eũ. So. h fuit actũ ꝙ vtraqʒ trãſferreꝛ. ¶ Op. ꝙ ex p̃caria poſſeſſione nõ fiat acceſſio: qa eſt uitioſa: ut. ſ. e. l. §. cũ qs. So. ñ ẽ uitioſa donec durat uolũtas. ſʒ ea finita ſic: ut ibi dixi. ¶ Op. ⁊ uideꝛ ꝙ hic ceſſet acceſſio q̃ſi ſit facta interruptio ⁊ forma. op. ut in glo. q̃ dat tres ſo. prima nõ placet: qa ſi ceſſaret nõ dareꝛ acceſſio: ut. d. l. ſicut. Scða ſo. eſt uera quã tene mẽti ꝙ ille q poſſidet p̃cario ciuiliter ⁊ naturaliter eqparaꝛ creditori poſſidenti. qð facit ad id qð dixi. ſ. e. l. §. cũ qs. Tertia ſo. dicit: ut oẽm euites oppoſitionẽ ⁊c̃. ſʒ certe p hoc nõ uideo ꝙ euiteꝛ oppoſitio. niſi dicas ꝙ ille ẽptor medio tempore cõpleuit vſucapionẽ: ⁊ tũc bñ ſequunꝛ allegata ĩ glo. ſ. de cõdi. inde. l. indebiti. §. ⁊ ſi poſſeſſorẽ. ⁊ d dona. cau. mor. l. ſi aliena. ſed hec nõ videꝛ bona: qa p̃cario poſſidẽs nõ põt cõplere vſucapionẽ: ut hic niſi dicas ꝙ cõplet eã ei a quo hʒ precario. ⁊ ſic eſt idẽ cũ precedẽti. Uel dic ꝙ in emptore hoc eſt ſpãle ꝙ licet ſibi ſit tradita precario habeꝛ ꝓ vera traditione: ut de act. empt. l. iulian⁹. §. poſſeſſiõem: ⁊ iõ tũc preſcribit ⁊ daꝛ acceſſio. tene ſcðam. ⁊ qð hic dicit tex. ꝙ nõ utiꝛ acceſſione: ut. ſ. dic. ſ. quo ad ſui cõmodũ. ¶ Quero an durante precario ⁊c̃. dic ut in glo. ¶ Quero utrũ ille q cõceſſit precario oẽʒ poſſeſſionẽ poſſit cõueniri rei uen. ⁊ dic ut in gl. qð no. ⁊ eſt caſus. ꝭ. ti. i. l. ſerui noĩe. ¶ Quero an ille q tñ ciuiliter poſſidet poſſit cõueniri rei ven. Et glo. dicit ꝙ ſic. caſum habes in. l. cuiuſqʒ. §. i. ꝭ. de vſucap. ⁊ ad exhi. l. iij. §. fi. ⁊ glo. ſup R̃ica. ſ. de rei vẽ. ⁊ glo. in. l. ij. C. ubi in rẽ act. ⁊ ibi per gl. ⁊ Cy. Per iſtã glo. habes ꝙ ille q poſſidet ciuiliter uel naturaliter uel detinet põt cõueniri rei ven. quero an ſñia lata ꝯtra eũ qui ciuiliter poſſidet preiudicet ei qui naturaliter poſſidet. Glo. ꝙ nõ: ut dictis legibus ꝓbatur. Sʒ an ſñia ⁊ executio facta cõtra colonũ noceat dño: ut eũ poſſeſſione priuet: dicã in. l. peregre. §. quibus. ꝭ. e.

b ¶ .l. ſtatulibe. a ceteris. ADDE ſm alex. ꝙ idem tenent ang. Jmo. ⁊ ro. h Cy. ⁊ Jaco. de raua. et bal. in. l. i. C. cõia utriuſqʒ iudi. Guil. d cu. ⁊ bar. i. l. ex hoc iure de iuſti. ⁊ iu. car. ⁊ Jmo. i .c. ꝓpoſuit d cõceſ. ꝑben.

Ex facto queritur. Ex vitioſa poſſeſſione nõ datur acceſſio. hoc dicit.

Ex. §. ſequenti.

¶ Quid opereꝛ auctoritas iudicis in faciẽdo reſtituere rem: ibi. Uideamus. Et an qñ qs agit publiciana q̃liter transferꝛ dñiuʒ: ibi. Quero qd. Et an qñ ago triticaria ſi es dñs an transferas ĩ me dominiũ: ibi. Quero.

Si iuſſus iudicis. Jſte. §. eſt ualde ſolẽnis ⁊ ſubtilis lʒ in tex. facilis. ⁊ breuiter. h. d. ſm uerã lec. Auctoritas iudicãtis facit: ut eius rei q̃ mihi reſtituiꝛ: ut mea transferatur vſucapiẽdi cõditio. h. d. ¶ Oppo. ⁊ uideꝛ ꝙ ſi res mihi reſtituaꝛ nõ daꝛ acceſſio ex pſona reſtituẽtis: ut. ſ. e. l. §. ſi liber hõ. Glo. hic ⁊ ibi dat plures ſolu. ex qbus colligiꝛ variatio lecturarũ. Prima ſolutio q̃ ibi poniꝛ eſt ꝙ h in actiõe pſonali. ⁊ reſtitutio facta ibi ex reali. ⁊ ſcðm hoc nõ haberet ſcrupulũ. p. l. nõ ſoluʒ. §. ſi mihi. ꝭ. ti. i. Et rõ eſt: qa nõ datur acceſſio ei q nõ habʒ cauſam reſtituẽdi: ut p totã iſtã legẽ. ⁊ ſic cũ h egit perſonali hʒ cãm reſtituendi. ¶ Alia lectura eſt ꝙ agiꝛ pſonali triticaria uel publiciana. de qbus. ꝭ. diceꝛ. uel dic ꝙ hic reali egit: ⁊ hoc operaꝛ hec auctoritas iudicis reſtituere iubẽtis. ⁊ iſta eſt ꝟa. ¶ Et ad iſtã op. qa ſi egit reali ⁊ obtinuit. ergo erat dñs: ut. ſ. de rei vẽ. l. in rẽ. et ſic nõ preſcribit. fruſtra. ergo q̃ritur de acceſſione. So. dic ꝙ nõ erat dñs in ꝟitate ipſe agens lʒ obtineret. nec etiã reſtituens: ut. ꝭ. videbitis. ¶ Jtẽ op. ꝙ in quib⁹ caſibus dñs nõ transfert dñium in illis nõ dñs nõ transfert vſucapiẽdi cõditionẽ: ut. l. clauibus. ſ. de cõtrahẽ. emp. ſed hic dñs nõ transfert dñium: ut. l. iij. §. ſubtilis .ſ. de cõdi. ob. cau. ergo nõ dñs nõ transfert vſucapiẽdi cõditionẽ. R̃ñdit glo. ꝙ illa regula fallit in pupillo ⁊ in alijs. eodẽ mõ fallit hic. Sed illud non eſt uerũ: qa illa rõ que eſt in tranſlatione dñij quare illud ꝓhibetur transferri eſt ne pauperiores efficianꝛ: ut in uiro ⁊ uxore. no. in. d. l. ſi uir. Jlla rõ non hʒ locũ in re aliena vendita: ⁊ ideo eadẽ rõ nõ eſt in tranſlatione ꝯditiõis vſucapiendi. ⁊ ideo ibi fallit: ſed hic in vtroqʒ eadẽ rõ eſt. Dic ergo ꝙ illud operaꝛ auctoritas rei iudicate: ut ꝓbatur in. l. iij. §. idẽ queri põt. ſ. de re. cõꝝ. ⁊. l. iij. ĩ fi. ſ. de publiciana. ⁊ iſta eſt no. rñſio. nõ obſtat. l. iij. §. ſubtilius: quia ibi transferebaꝛ ſine auctoritate iudicis. Dicit ne uerũ iſta glo. Pe. determinauit cõtra iſtã glo. ut refert Cy. in. l. i. C. cõia vtri. iudi. ſed illa glo. dicit veꝝ. Quicqd dicat Pe. eſt caſus. ſ. de ſta. libe. l. ſtatuliber a ceteris. [b] in fi. ⁊. l. ſtatuliberi. §. i. ⁊ no. glo. inſti. d offi. iudi. in fi. ⁊. l. ſunt ⁊ alie in fi. ſ. de publi. Hoc etiã ꝓbatur per. l. ſi per errorẽ. ꝭ. ti. i. vbi eſt caſus. ⁊ ibi dicam. ¶ Uideamus. ergo qd operaꝛ auctoritas iudicis. R̃ñdeo primo operatur ꝙ licet res mihi reſtituaꝛ: ut mea transferatur in me dñium: ut. ſ. ꝓbatũ eſt: lʒ ſecus eſſʒ al̃s. Scðo operaꝛ: ut eadẽ rõne ſi reſtituens nõ eſt dñs transferat vſucapiẽdi conditionẽ: ut h. Tertio operaꝛ ꝙ licet ille cui facta eſt reſtitutio nõ ſit bonefidei: tamẽ eius poſſeſſio dꝛ iuſta: ut. l. generaliter. ſ. de noxa. dixi. .ſ. de dã. infec. l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. Quarto operaꝛ ꝙ licet ille cui reſtituiꝛ nõ habeat cãʒ a reſtituẽte: ſed ab alio: tñ põt vti acceſſione ex pſona reſtituẽtis ut hic: ſec⁹ eſſet al̃s: ut. ſ. e. l. §. ſi liber hõ. Quĩto operatur ꝙ licet poſſeſſio reſtituentis fuerit uitioſa. ⁊ ſic ex eadẽ nõ fieret acceſſio: tñ ꝓpter iudicis auctoritatem fiet: ut hic. ⁊. ſ. ꝓxi. §. cõtinuãdo iſtos. §. ſimul. ⁊ ꝙ hic ſit magis ver. q̃. §. Sed certe iſte quintus ⁊ precedẽs caſus nõ placet: qa cõtra caſum. ꝭ. ꝓ empt. l. qui fundũ .§. qui bona fide. Remanet ergo ſpãlitas ĩ tribus premiſſis. ſ. ꝙ transferes dñium ſi es dñs: ⁊ vſucapiẽdi cõditionẽ ſi nõ es dñs: ⁊ utar acceſſiõe tua. ſi tñ tu es bonefidei ⁊ etiã ego. ⁊ ſic ĩ hoc. §. ẽ. ¶ Quero qd ſi egi publiciana ⁊ obtinui cõtra te. R̃ñdeo ſi eſt dñs transit in me dñium. ⁊ ſi nõ transit vſucapiẽdi cõditio. ⁊ illud tʒ

glo.dū dicit ꝙ egit publiciana. Jtē poſſeſſio tua accidit poſſeſſiōi mee:lȝ a te cām nō habeo.ꝛ hͦ vult iſte.§.Sed qa dixi dn̄ium trāſferri:quō eſt cū qs agit publiciana nō dicat ſe dn̄m:ut.§.alie. inſti.de act.l.i.ſ.de publi.ꝛ hic dr̄ ꝙ trāſit dn̄iuȝ ſi agit publiciana ꝛ ei reſtituit̄. Sȝ ſuſtineamus glo.per.d.l.ſtatuliberi.§.qnt⁹.ubi agit petitiōe heredi.ꝛ nō dicit ſe dn̄m:ut.l.ꝛ nō tm̄.ſ.ꝺ peti. here.ꝛ ſi reſtituis mihi ꝛ es dn̄s trāſfers ī me do miniū:ut.d.l.ſtatuliberi.in fi.Sed ad ꝯtrariū re ſpōde ꝙ q agit publiciana nō dicit ſe dn̄ȝ.nec tn̄ dicit ſe nō dn̄ȝ: qa ſi diceret ſe ñ dn̄ȝ nō haberet bonā fidē:qa tunc nō p̄ſcriberet ꝑ ꝯn̄s nō hr̄et locum.ᵃpubliciana:ut.l.cū q.ſ.de publi.¶ Que ro ago triticaria:an ſi eſt dn̄s tranſfers in me do miniū.ſi nō es dn̄s vſucapiēdi cōditionē. Et gl. uidet̄ dicere hic ꝙ ſic.ſed ſcias ꝙ triticaria ē ge neralis actio:ut.l.i.ſ.de tritica.ꝛ primo caſu bn̄ dicit glo.ꝙ ſi egi generali ad dn̄ium ſi haberes: ꝛ poſſeſſionē tanꝗ̄ cōtra obligatū:ſecus ſi ea tri ticaria q̄ nudā poſſeſſionē aduocat:ut.l.ij.ſ. de triti.qa tūc nō p̄iudicaret ſibi in petitorio : ut.l. eādē in §.j.de excep.rei iudi.nō tranſfert̄ vſuca. ſed poſſeſſio reſtituētis ſi eēt bonefidei ꝛ habilis ad vſucapiēdū accederet ei cui facta eſſet reſtitu tio ſi ille aliū de hēbat titulū ꝛ cām vſucapiendi: ꝛ hoc mō intelligit̄ hic. ¶ Quero quid ſi egi rei ven.ꝛ res fuit mihi reſtituta. Et hȝ locū qō dixi. Quid ſi agēs ſuccubuit:qa reus ꝯuētus obtinu it:an ſi agens erat dn̄s:dn̄ium transferat in con uentū nō dico hic.tex.ꝛ glo.eſt in.l. except.j.de except.rei iudi.in fine ti.

Sed ꝛ legatario.

Legatario datur acceſſio ex p̄ſona defūcti ꝛ ex p̄ſona heredis.h.d. Et hoc in legato cōditionali ꝓcedit ſine dubio. Jn puro ꝟo vr̄ ꝯtra:qa legatari⁹ hȝ cām a defuncto nō ab herede.j.de fur.l.a ticio.ergo ex poſſeſſi one heredis nō dȝ fieri acceſſio:ſȝ qa hr̄s eſt ea dē p̄ſona cū defuncto: iō hic eſt ſecus ī ꝯtrario.

Ex.§.ſequenti.

¶ Acceſſio q̄lr def̄. Et an poſſeſſio p̄ſumat̄ cō tinuata ſi ꝓbo de poſ.auctoris.viij.annoꝝ ꝛ de mea duoꝝ uel trium annorum.

Preterea nec uitioſe.

Quero vtrū ad preſcriptionē longi tp̄is fiat ac ceſſio de poſſeſſiōe uitioſa ad aliā.ꝛ glo. tȝ ꝙ ſic ꝛ idē tȝ.ſ.e.l.§.cū qs. Ex p̄dictis collige diſtin ctionē q̄lr dat̄ acceſſio ſic.aut q uult acceſſionē nullo mō poſſidȝ nec ꝑ ſe nec ꝑ aliū:ꝛ tūc nō hȝ acceſſiōeȝ:ut.ſ.ꝓx.§.aut poſſidȝ ī totū ꝑ aliū:ꝛ tūc hȝ acceſ. ſicͭ ſi poſſideret ꝑ ſe:ut.ſ.e.l.§.ſi is q precario.ꝛ ibi no. Aut poſſidet ꝑ ſe:ꝛ tūc aut eius poſſeſſio eſt iniuſta ꝛ nullā hȝ acceſſionē:vt hic niſi forte ad p̄ſcriptionē.xxx.an.vt dictū eſt. Aut ē iuſta:ꝛ tūc aut vult uti acceſſiōe ei⁹ a quo cām nō habuit:ꝛ nō pōt:niſi cū iudicis auctori tate fuerit facta reſtitutio:ut.§.ſi liber.ꝛ.§.ſi iuſ ſu. Aut a quo cām hȝ:tūc aut poſſeſſio medio tē pore fuit poſſeſſa ꝑ aliū ꝛ nō pōt:ut.§.q̄ſitū. fal lit in herede:ut.§.ſed ꝛ legatario. Aut fuit poſ ſeſſio cōtinua.ꝛ tūc aut poſſeſſio auctoris erat vi tioſa aut nō.primo caſu quo ad p̄ſcriptionē.xxx. annoꝝ aut quo ad aliā.ſcd̄o caſu ꝓcedit ſine du bio:ut ꝑ totā iſtā legē.Sed ea q̄ ſupra dixi ꝙ p̄t allegari ad p̄ſcriptionē.xxx.an.intelligas de iure ciuili ſm̄ ꝙ etiā malefidei poſſeſſor p̄ſcribit ullo tp̄e:ſecus de iure canonico ſm̄ qō nullo mō pre ſcribit malefidei poſſeſſor:ut ex̄ de preſcrip.c.fi. ꝛ de re.iur.c.poſſeſſor.li.vi.nō dat̄ acceſſio ex ta

a ¶ Nō habe ret locū. ADDE ꝙ imo. ꝛ ro. rep̄hen dunt bart.ꝛ dicit alex̄ā.ꝙ fuerunt uer ba bal. in.c. paſto. de re iudi.

b ¶ Mihi vi det̄. ADDE ſm̄ alex̄ā. ꝙ cū opi.bart. reſidere ui ꝺ tur ange. et Jmo.hic an ge. in.l. ſiue aūt.§.ſi duo bus.ſ. ꝺ pu bli.ꝛ andre. ꝺ barulo ibi Jo.ꝺ pla.in .l.coloni.C. de agri.ꝛ cē ſi.lib.xi.pau. de ca.in.l.et ideo.§. ſi.ſ. de cōdi.fur. ang.conſilio .clxij. incipi ente in chri ſti noie in.q. predicta de quo latius ꝑ ip̄ȝ alex. cui adde ꝙ ang. cōſiliū alias eſt . clvij. et an.c.re inte grāda habe at locū in re

li vitioſa poſſeſſiōe. ¶ Jtē q̄ro ſi poſſeſſio eſt cō tinuata:ut habeant locū predicta.qd ſi ꝓbatur poſſeſſio auctoris. viij.an. ꝛ mea duoꝝ uel triū annoꝝ: nec dr̄ aliqd an ſit ꝯtinuata vel nō. Rn̄ deo in dubio preſumitur cōtinuata:ut dicetur. .j.ti.i.l.celſus.

s

J ſeruus uel filiuſſa.

Poſſumus vti acceſſiōe ficti auctoris.hoc dicit:qa pater dn̄s pupillus ſunt auctores ficti. quia ipſi uere nō uendunt. Bar.

Ex.l.ſequenti.

¶ An ꝓ re mobili ſubtracta vi vel furto cōpetat aliqō remediū poſſeſſorium: ibi. Quero. Et qd qn̄ ſine uitio res mea ad te ꝑuenit an habeam aliqō remediū poſſeſſoriū:ibi. Quero. Et qualr̄ ꝓbet̄ ꝙ res ī nullius bonis eſſȝ:ibi.Sed dices.

r

Em que nobis.

Rei ſb tracte ꝑdimus poſſeſſionē niſi is q eſt in noſtra p̄tāte ſurripuit.h.d. Hic eqparat rē eſſe ſubtra ctā furto ꝛ vi ſurreptā.¶ Quero vtrū habeā pro re mobili ſubtracta vi aliqō interdictū poſſeſſo riū:uel ꝓ re ſubtracta furto. Et glo.dicit ꝙ nō: puto glo.bene dicere ꝙ aliqō interdictū ꝓ recu perāda re mobili nō habem⁹.ꝛ ſic uoluit intelli gere glo. Alia remedia habem⁹:vt habes tex.et glo.in.l.ꝛ iō.§.neratius.ſ.de cōdi.fur. Alia gl. eſt q̄ uidet̄ ꝯcedere actionē in factū uel officium iudicis:ut.l.nō tm̄.ſ.ꝺ peti. heredi.glo. īmiſcet iſta remedia in.l.manifeſtiſſimi.§.ſed cū in ſcd̄a. .C.de fur. Quare dic qn̄qȝ priuat̄ poſſeſſiōe rei mobilis ille q hȝ ius in re:ut creditor:ꝛ tunc hȝ locū cōditio incerti:ut.l.ꝛ iō.§. neratius.ſ.ꝺ cō di.fur. Qn̄qȝ nullū ius hȝ ī re:ꝛ tūc aut ille p̄ua tus poſſidebat ꝛ hȝ ꝯditionē triticariā: ut.ſ.de triti.l.ij.uel ꝯditionē ex.l.ſi coloni.C. de agri.et cēſi. Qn̄qȝ ꝯditionē indebiti:ut.l.indebiti.§. ſȝ nūmi.de ꝯdi.inde. Qn̄qȝ ille q cadit a poſſeſſio ne ſolū detētationē hȝ:ut cōmodatarius ꝛ depo ſitarius.ꝛ iſti habēt actionē in factū uel officiuȝ iudicis:ut.l.nō tm̄.ſ.de peti.here.l.manifeſtiſſi mi.§.ſed cū in ſcd̄a.C.de fur.ꝓ hoc facit qō ha buiſtis in.l.aqlius in fi.ſ.de dona.ꝛ iſta ſūt quo tidiana:qa ꝑdidiſti librū tuū ꝛ ego habeo ꝓba re dn̄ium.eſt tibi difficile.habes qualr̄ ages ꝯtra me ꝛ dixi tibi.¶ Quero qa p̄dicta ſūt ꝟa qn̄ poſ ſeſſio rei ꝑuenit ad aliū cū uitio. ſȝ pone qō ſine uitio ꝑuēit:ut qa emi an habeas aliqō remediū poſſeſſoriū ꝯtra me.ꝛ gl.format hāc q̄ōnē in.l. inciuilē.C. de fur.ꝛ vr̄ tenere ꝙ ſic ꝑ.l.ſi coloni. .C.de agri.ꝛ cēſi.li.xi.ſed illa nihil facit:qa loqt̄ de poſſeſſiōe uitioſa.qd ergo ſi nō ē uitioſa. Jn no.in.c.ſepe.ex̄.de reſti.ſpo.ꝛ glo.ibi tȝ ꝙ ꝯdi tionē ex canone reintegrāda hȝ ad recuꝑandū. mihi vr̄ ᵇ ꝙ ꝯtra gl.ꝛ dictū Jnno.habes caſum .l.in.l.ſiue aūt.§.i.de publi.Sȝ uolēdo ſuſtinere gl.ꝛ Jnno.dico ꝙ loqt̄ qn̄ hȝ poſſeſſionē ꝛ titu lū ab auctore uitioſo ꝛ res erat uitioſa. Et ꝓ hoc facit ī ar.auc̄.malefidei.C. de p̄ſcrip.lon.tēp.qa ſicut nō p̄ſcribit ſic nec publicianā hȝ ꝛ iō poſſeſ ſor p̄fert̄.do iſtā practicā.poſſedi iſtū librum ſe mel agā ꝯ te rei vē.ꝛ faciā ſic poſitionē. Dico ꝙ poſſedi tali tp̄e talē librū:ꝛ ꝙ tūc cū īcepi poſſi dere ī nullius bonisᶜ erat ille liber.ꝛ etiā an̄ app̄ hēſionē meā.ꝛ ſic ꝓbādo ꝓbo dn̄iuȝ ꝑ regulā q̄ eſt qō in nulli⁹ bonis ē occupanti ꝯcedit̄ de iure getiū:ut.ſ.e.l.i.in p̄n. Et idē potes dicere de re bus īmobilib⁹:ut ibi pȝ.¶ Sȝ dices tu quō pote rit ꝓbari rē in nulli⁹ bonis eē. Rn̄deo q̄dā ſūt ī qb⁹ ex rei q̄litate ꝓbat̄:ut qa lapilli inuēti ī litto

bus ꝓbāis ibi vide ꝛ Alex.ꝯſi.vi. tertio libro.

c ¶ Jn nulli⁹ bonis ADDE ſm̄ Alex. ꝙ hanc opi. ipſemet Bar.ī here re videt̄ i.l. rē alie.ſ. de pig. actio. ꝛ Bal.in.c.cū cām de ꝓba. vbi dicit ꝙ illa q̄ ſunt in nullius bōis occupāti cō cedūt̄.ſȝ pa ria ſunt nō eē ꝛ eſſe ꝛ nō apparere ar. .l.in lege ꝛ .l.rutilia pol la de ꝯben. ēp. ſed ꝯtra rium tenent Ro. Jmol. Raph.cu. ꝛ alex.niſi ſua ta forma per exploratores de qua per bar.in.l.i il la de ꝟ.obli. Opi. tamen Barto.ſecu tus eſt pau. de ca.ꝯſi.mi hi.xcv.ꝛ de alijs modis ꝓbādi dn̄iuȝ vide ꝑ glo. ꝛ doc. in.l. cū res.C.de ꝓba.ꝑ bart. ꝛ Ang. in.l. cū ſup. C. ꝺ rei ven.ꝑ an ge.in.l.pro ban.in ſuo ꝺ ꝯdi.iſti. vbi tangit̄ an ꝑ famaȝ ꝓbet̄ dn̄ium Jn no.in.c. ve niēs ꝛ in.c. ꝙ ꝑ nouale de ver.ſig.ꝛ archi.xvi.q. .iij.c. inter Bal.in auc̄. quas actio. de ſacro.ſan ctis eccle. ꝛ in.l. ꝯuenti culā de epis ꝛ cle. ꝑ eun dem cōſilio lxxiij. ꝛ.ccc. xxvi.ꝛ.cccc. xlij.tertio li. Et ꝙ ꝓbato ꝙ cum ince pi poſſidere res in nulli⁹ bōis erat ꝓ bo dn̄ium Bal. cōſilio iij.ij.vol.dic ꝙ Bar.ideȝ vult in.l.nā ꝛ ſi fur.ſ.ſi cer.pe. ſȝ ꝙ res ē dubia in re immo bili nec ali ter decidit.

re maris. uel iſula i mari nata. beſtie. fere ⁊ ſilia:
vt. ſ. e. l. i. i pn. ⁊. ſ. t. i. l. iij. ⁊. l. adeo. §. iſula. Que
dã ſũt i qb⁹ repugnat rei natura: ut ecce domus
fuit ſaltẽ edificãtis. fũdi q ſũt i territorijs ciuita
tis q fuerũt antiqtus culti. aĩalia mãſueta q̃ ſaltẽ
nata ſũt ex aĩalib⁹ aliquoꝝ. Itẽ ſpẽs q̃ fcõ hoĩs
ꝓducũt i eẽ ſaltẽ ſũt ſpecificãtis: ut. l. adeo. §. cũ
qs. ſ. ti. i. In his videt̃ ꝙ eoipſo ꝙ meũ nõ ẽ de
beo credere eẽ alienũ. ⁊ ſic ñ poterit ꝓbari i nul
lius bonis eẽ: ut. C. vñ vi. l. ſi. So. ſi res eſt tribu
taria: tũc de facili ꝓbat̃ eoipſo ꝙ res vacauit biẽ
nio uel vacabit p⁹ app̃hẽſionẽ: p̃ſumit̃ habita ꝓ
derelicta a p̃mo dño: ut. C. de oĩ agro deſer. l. q
agros. li. xi. qõ no. hñ tu q es de puſio vbi oĩa p̃
dia ſũt facta tributaria cõis. Idẽ vr̃ i p̃dijs ꝓui
cialib⁹: ut. l. oĩs. C. ſine cen. uel reli. Si ṽo p̃dia
nõ ſũt tributaria: ut ẽ regulr̃ p italiã. uel ſũt alie
res mobiles de qb⁹. ſ. dixi ſatis puto ſufficere ꝙ
officio iudicis fiãt bãnimẽta. ꝙ qcũqꝫ vult dice
re talẽ rẽ fuiſſe ſuã añq̃ ab alio poſſideret̃ cõpa
reat: ⁊ tũc nullo cõparẽte in certis terminis aſſi
gnatis ſatis puto ꝯſtare rẽ in nullius bonis fuiſ
ſe. ar. l. locoꝝ. C. de oĩ agro deſer. ⁊. C. de remiſ.
pign. l. ſi eo tpe. ſi ṽe poſſet ꝓbari qñ aliqs dñs
habuiſſet ꝓ derelicto eſſe expeditũ: ut. j. ꝓ dere
lictis. l. i. ij. ⁊ ſi. ⁊ ibi de hoc dicitur.

q **Uod uxor uiro.** Opp. j. pro
donat. l. i. §. ſi uir. So. ibi rẽ alienã poſſi
det. ¶ Op. de. l. fruct⁹. ſ. de vſuca. So. ut in gl.

e **I quis ui.** Hic recte potet̃ po
nere caſum p. l. ꝙ ſi
in diẽ. §. iul. ſ. de peti. heredi. ¶ Op. de
. l. naturaliter. j. ti. i. So. ut glo. ⁊ uide glo. que ĩ
cipit quo ad rem dãna.

Ex. §. ſequenti.

¶ An cõſtituẽs i aĩo ſuo nõ poſſidere ꝑdat poſ
ſeſſionẽ: ibi. Alteri⁹. Et qd ſit dñium: ibi. Que
ro. Et quotuplex ſit dñium: ibi. Quero quotu
plex. Et an utile dñiuꝫ ſit vnicũ: ibi. Quero. Et
an dominia utilia ꝑdant̃ eodẽ mõ quo directũ:
ibi. Quero utrum.

Differentia. Hic eſt caſus q tota
die allegat̃ ⁊ bene et
ſingularis eſt. h. d. Nõ põt qs aĩo ꝑdere dñium
poſſeſſiõe retẽta: ſecus i poſſeſſiõe. h. d. ¶ Tex.
ibi nõ uult: ſꝫ uult poſſeſſiõeꝫ retinere. ⁊ hoc cõ
ſtat ibi deſinit poſſidere: ⁊ tñ dñium nõ ꝑdit: ut
. j. de ſo. l. q ſic. ¶ Op. j. ꝓ derelictis. l. i. ⁊. ij. So.
vna eſt ꝙ ibi receſſit de poſſeſſiõe hic nõ hec ṽa.
¶ Ulterius q̃rit̃ pone dico ⁊ ꝯſtituo i aĩo ꝙ no
lo eẽ dñs: an ꝑdã poſſeſſionẽ. ⁊ gl. tꝫ h̃ ꝙ nõ: qa
nõ tꝫ p̃ncipale nec acceſſoriũ. ⁊ ꝯ̃riũ tꝫ Dy. ⁊ do.
Ray. p. l. illud. ſ. de acq. hr̃. nõ ob. iſta. l. qa hic
ꝯſtabat ipm uelle tenere poſſeſſionẽ. Nõ obſtãt
alia ꝯ̃ria: qa ibi nullo mõ poterat valere p̃ncipa
le. h̃ ſic. ¶ Quero vtrũ qõ h̃ dr̃ ſit uerũ i oĩ poſ
ſeſſiõe: ut i illa quã retineo aĩo meo ⁊ corpe alie
no: ⁊ tẽ illã nõ poſſũ ꝑdere ſolo aĩo: ut. l. ꝑegre.
. §. qb⁹. j. e. qõ dic ut dicã. j. l. pri. i pn. ¶ Quero
qd ſit dñium. ⁊ põt appellari largiſſime ꝓ oĩ iur̃
incorꝑali: ut habeo dñium hui⁹ obligatiõis: ut
puta vſufruct⁹. ⁊ vide glo. i. §. nihil cõe. ⁊ ð hoc
vr̃ tex. i. l. ſi vſufru. i ſi. ſ. de vſufru. i ſi. mag. gl. et
iſto mõ nõ aſſumo h̃. Sꝫ ꝓut dñiuꝫ cadit i reb⁹
corꝑalib⁹: ⁊ hoc mõ loq̃t̃ ti. de acq. re. do. Et in
ſti. p̃mo ponit de rex. di. poſtea ponit de ſerui. ⁊
de vſufruc. ⁊ de vſu ⁊ habi. ut oñdat ꝙ aliud ſit
dñium i reb⁹ corꝑalib⁹ q̃ꝫ incorꝑalib⁹. Quid er
go ẽ dñiuꝫ. Rñdeo dñiuꝫ ẽ ius de re corꝑali ꝑfe
cte diſponẽdi niſi lege ꝓhibeat̃. Ius h̃ dico ad
dñiam ipſi⁹ rei corꝑalis q̃ eſt facti. ⁊ iõ dr̃. ſ. ð ac
q. re. do. i R̃ica ꝙ aliud ſit dñiuꝫ q̃ꝫ res. ⁊ hoc ꝓ
bat̃ p. l. ⁊ an eandẽ. §. actiões. j. ð excep. rei iudi.
Et de re corꝑali dixi ad dñiam incorporaliũ: in
qb⁹ nõ cadit dñium ꝓprie: ut. l. iiij. ⁊ qõ ibi no.
. ſ. de vſufru. q̃re dico ꝑfecte diſponẽdi p. l. i re
mãdata. C. mã. quo ad dñiaꝫ poſſeſſiõis q̃ ẽ ius i
ſiſtẽdi rei: ut dixi. ſ. e. l. i. q̃re dico niſi lege probi
beat̃ pp rẽ pupilli: ⁊ pp ea q̃ ponũtur in. l. ij. ſ. ð
his q ſũt ſui uel ali. iuris.[a] ¶ Quero quotuplex ẽ
dñium qdã doc. de aurelianis: ut retulit ille do
ctor theutonic⁹ q pridie hoc repetijt dicunt ꝙ
vnũ ſolũ eſt dñiuꝫ: ſed duo ſũt.[b] ⁊ ꝓbo p. l. poſ
ſeſſores. i ſi. C. ð fun. pa. li. xi. ubi dicit ꝙ emphi.
eſt dñs: ⁊ tñ ali⁹ remanet dñs. ſ. ꝯcedẽs: ut. l. i. et
. ij. C. ð iur̃ ẽphi. ⁊ ſi ſũt duo dñi diuerſa dñia ſũt
qa nõ põt idẽ dñiuꝫ eẽ apud duos: ut. l. ſi ut cer
to. §. ſi duobus vehiculũ. ſ. cõmo. Et de hoc eſt
tex. i. x. coll̃. de inueſti. fac. de re. alie. c. itẽ ꝓbo p
. l. i. i ſi. ſ. de aq̃ plu. arcẽ. vbi p vſucapionẽ acq̃ri
tur vtilis ſuitus. eadẽ rõne ſicut ponim⁹ ſeruitu
tẽ directã ⁊ vtilẽ. eadẽ rõe dñiuꝫ directũ. Et idẽ
videm⁹ i petitõe hr̃ditatis q̃ eſt i rẽ: ut. l. ſꝫ ⁊ ſi le
ge. §. petis. ſ. ð peti. here. Sꝫ uideo ꝙ ius hr̃di
tariũ diuidit̃ i directũ ⁊ utile: ut. ſ. ꝙ cũ eo. l. ſi fi
lius. §. i. ubi dr̃ in effectu heres ẽ qõ tñ eſt q̃tuꝫ
utile: ut in gl. i auc̃. niſi. C. de bo. ma. ꝓ hoc. j. ð
excep. rei iudi. l. ſi mater. §. eandẽ. i ſi. facit. l. ij. in
ſi. ſ. ſi ager. vect. uel ẽphi. pe. l. i. in p̃n. j. de ſupfi
cie. ſ. ti. i. l. q̃ rõne. §. litẽ. ⁊. ſ. de dona. cau. mor.
. l. q mortis. ⁊. C. de dona. q̃ ſub. mo. l. i. ſꝫ ipſi rñ
dẽt ꝙ utilẽ in rẽ habẽt nõ utile dñium: ſed nihil
eſt. ¶ Quero vtꝝ utile dñiuꝫ ſit vnicũ uel plura.
Rñdeo plura. vnũ ꝙ oppo. ⁊ ꝯdicit ṽo dño. et
illud utile qõ q̃rit̃ ex p̃ſcriptiõe. dicã. j. ti. i. l. uſu
capio. ⁊ no. C. de bo. ma. auc̃. niſi aliud qõ verũ
⁊ directũ dñiuꝫ recognoſcit: ut illud qõ cõpetit
ẽphiteote ⁊ ſupficiario ⁊ ſilib⁹. Alias ſi aliõ po
neres ſeq̃ret̃ ꝙ ille q ẽ dñs p p̃ſcriptionẽ ꝯſtituẽ
do ẽphiteotã vl̃ feudatariũ nullũ ius ſibi retine
ret qõ eẽt abſurdũ. Preterea hoc eẽ uerũ appa
ret ex diuerſitate poſſeſſiõis quã poſui. ſ. e. l. i. i
. ij. q. principali. ¶ Quero vtrũ iſta dñia utilia ꝑ
dant̃ eodẽ mõ quo directum. Rñdeo i eo dño
utili qõ q̃rit̃ p p̃ſcriptionẽ idẽ qõ in hoc directo
eadẽ rõne. Alia difficili⁹ ꝑdũtur: qa illa ſapiunt
naturã cuiuſdã obligatõis pſonalis: ut dixi. ſ. ð
aq̃ plu. ar. l. is cũ quo. ¶ Quero aliqs nõ põt re
nũciare niſi i manib⁹ ſupioris: ut ab eo abdicet̃
iuriſditio: ut. l. pe. ſ. de offi. p̃ſi. An poſſit illi q̃ſi
poſſeſſiõi quã hꝫ renũciare etiã ſine ſupiore[c]. pu
to ꝙ ſic p hãc. l. qõ vr̃ tenere Inno. ex̃ de renũ.
. c. qõ in dubijs. Bar.

Ex. l. ſequenti.

¶ An poſſidẽs ciuilr̃ ⁊ naturalr̃ p ſeipꝫ ꝯſtituẽ
do ſe noĩe alteri⁹ poſſidet̃ faciat illũ poſſeſſorẽ.
Et qd ſi poſſideat tñ ciuilr̃: ibi. Uiſus. Et an cõ
cedẽs vſũfructũ fũdi ⁊ ꝯſtituẽs ſe noĩe illi⁹ vide
at̃ illi tradidiſſe: ibi. Quero. Et qd de ꝯceden
te eodẽ mõ ſuitutẽ itineris: ibi. Sꝫ qd. Et qd ð
eo q hꝫ ðtẽtationẽ ſolã: ibi. Sꝫ iuxta. Et an na
turalr̃ poſſidẽs ꝯſtituẽdo ſe noĩe alteri⁹ poſſide
re illã tradat ei cui⁹ noĩe ꝯſtituit poſſidet̃ viõ i ſi.

q **Uod meo.** [d] Eius qõ poſſide
m⁹ poſſum⁹ aliuꝫ
facet̃ poſſeſſorẽ ꝯſtituẽdo ei⁹ noĩe poſſi
det̃. h. d. Quia ſubtilis ẽ tex. ut ⁊ itelligas pone
caſũ. Prio põit dcñ clax: ſꝫ poſſet opponi: qa
nemo poſſet ſibi cãm poſſeſſiõis mutare. Ad h̃
rñdet vt ibi: nec. n. ⁊c̃. ¶ Itẽ poſſꝫ oppõi ꝙ poſ
ſeſſio ñ põt q̃ri ſine actu corporeo. Ad h̃ rñdet

a ¶ Uel ali. iur. ADDE huic diffinitioni Bald. ꝯcordem i. l. femine. C. de ritu nup. Saly. i. l. traditionẽ. C. ð pcẽis. ⁊ in repetitiõe. l. ex hoc iur. ð iuſti. ⁊ iure imo. in. l. circa. ſ. e. ⁊ quõ diffiniat̃ ꝓprietas vide p eundẽ bal. in. d. l. femine.

b ¶ Sꝫ duo ſũt. ADDE ꝙ Alex. dicit doc. cõiter trãſire h̃ nullo addito.

c ¶ Sine ſuperiore. ADDE q̃ voluit Pau. ð caſ. ꝯſili. cccxiij.

d q ¶ Uod meo. Alex. nec pau. ð ca. nihil addũt huic lec. bar. an aũt tutor vendendo ⁊ ꝯſtituẽdo ſe precario nomie ẽptoris poſſidere trãſferat poſſeſ. vide bal. conſilio. ccc xxxi. vbi dic̃ hic eſſe caſum a cõtrario ſenſu ꝙ non.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ſbi ⁊ aliū poſſeſſorē in noīe meo ⁊c̃.q̃ſi dicat per me ⁊
meo fcō q̄rif poſſeſſio.¶ Itē poſſet oppōi ad p̄mā rñ
ſionē dr̃ ibi ꝙ deſino poſſidere. Cōtra ille q alieno no
mine poſſidet remanet poſſeſſor: ſ alieno noīe: qa p̄/
mo poſſidebat ſuo nunc alieno.⁊ ſic cā ſeu q̄litas ſola
mutaf.Ad hoc rñdet ibi:nec idē ē poſſidere ⁊c̃.q.d.
nego eū poſſeſſorē.Sꝫ ꝯ hoc iſtaf imo poſſidet ſicut il
le q alieno noīe ſtipulaf:ipſe ſtipulaf ⁊ ſibi q̄rif actio:
ſ alieno noīe quā cedere tenef.Ad hoc rñdet ꝙ ꝓcu
ra.aliene poſſeſſiōis p̄ſtat miſteriū.hoc ē imediate dño
acq̄rit.nō ꝙ ꝓcur.poſſideat ⁊ ei⁹ poſſeſſio q̄raf dño.
h.d.Uides ergo ſubtilē tex.¶ Op.j.ti.i.l.nūq̄.Sol.
ītellige ꝙ hic ſe ꝯſtituit alieno noīe poſſidere ex cā iu/
ſta:ut dicit glo.Idē Ja.de are.ꝙ poſſeſſio ſine cā nō
q̄rif ſicut dñiuꝫ:ut.l.nunq̄ nuda.ſ.ti.i.⁊ ꝑ hoc tex.⁊
glo.h.Sꝫ ipſe male dicit ⁊ Dy.ꝯ.⁊ meli⁹ ꝑ.l.i.§.ſi vir.
.ſ.e.⁊.l.q bona.ī ſi.⁊.l.ſi rē aliquā.⁊ q̄ſi ꝑ totū ti.iſtū.
Iſtud ergo qḋ glo.dicit nō eſt verꝫ:qa ſine cā pōt acq̄
ri.ad.§.ſi vir.rñdet Ja.de are.ꝙ ibi p̄ceſſit cā habilis
de iuregētiū:ſ a iure ciuili ſit reprobata.Qḋ ñ placet:
qa talis dōatio ē adeo reprobata ꝙ neqꝫ naturalē ob/
ligationē q̄ de iuregētiū ē ꝓducit:ut dixi.ſ.ḋ ac.⁊ ob.
.l.ij.circa p̄n.Alij volētes ſuſtinere Ja.ḋ are.rñdēt ad
.§.ſi vir.⁊ ad al's oppoſitiōes ꝙ h loquif ī ficta poſſeſ/
ſiōe ubi req̄rif cā:ſecus in vera ut ibi.Sꝫ nō eſt verꝫ ꝑ
.l.ſi rē aliquā.j.e.⁊ ibi dicā.⁊ ꝑ Cy.ī.l.ad ꝓbatiōes.C.
loca.Uel ſuſtinēdo Ja.ḋ are.dic ꝙ q̄nqꝫ ille q ꝯſtituit
ſe alieno noīe poſſidere ē dñs tñ nō facit aliū poſſeſſo/
rē niſi p̄cedat cā habil.⁊ ita loq̄f h glo.ꝓbaf ꝑ tex.ī.l.
ei a quo.j.ti.i.dicā.j.e.l.ſi rē aliquā.¶ Op.ſ.e.l.quē/
admodū.So.h ſciēte ⁊ volēte.¶ Op.C.de iur.⁊ fac.
ig.l.cū falſa.Gl.dicit aliḋ in dñio:ut ibi.aliud in poſſeſ
ſiōe:ut h.Sꝫ dic ꝙ in.l.cū falſa.fuerūt v̄ba enūciatiua
q̄ nec dñiuꝫ nec poſſeſſionē īducūt ſ ꝓbarēt:ut.l.pu/
blia.ī ſi.ſ.depoſi.h fuerunt v̄ba diſpoſitiua:ſ glo.ibi
aliter ītelligat ⁊ male.¶ Op.j.e.l.pegre.§.qb⁹.ubi ſo
lo aīo nō ꝑdo poſſeſſionē niſi alius īgrediaf.Hui⁹ ꝯ/
rij timore dicit Ja.de are.ꝙ noīe meo poſſideo:ſi per
meip̄ꝫ.Sec⁹ ſi ꝑ aliū:ut.l.pegre.§.qb⁹.j.e.dicit ne ipe
verꝫ.⁊ ſi eēt verꝫ iſta lex hr̃et modicū de effectu:qa cōi
ter q̄libet poſſidet ꝑ aliū.ſ.ꝑ colonū.Tu hēs vnā glo.
valde ſingularē ī.l.i.§.nō āt.j.de vi ⁊ vi ar.q̄ vr̃ dicere
ꝙ aliḋ qñ dñs deijcif de poſſeſſiōe:⁊ retinet ꝑ colonū:
q: nō ꝑdit.ſec⁹ ſi ſpōtanea volūtate tradat.nil allegat.
⁊ ꝑ hoc appet rñſio ad.§.qb⁹.qa qs ſolo aīo nō ꝑdit
poſſeſſionē niſi ali⁹ īgrediaf.Uerū ē nō ꝑdit volūtate
coacta.ſec⁹ ſi ſpōtanea volūtate alij tradat.qḋ vr̃ face/
re ꝯſtituēdo ſe alteri⁹ noīe poſſidere:ut h.¶ Uiſis cō/
trarijs examinem⁹ materiā hui⁹ p̄ncipij.pone ꝙ poſſi/
deo naturalr̃ ⁊ ciuilr̃ ꝑ meip̄m:tūc ꝯſtituendo me tuo
noīe poſſidere:te facio poſſeſſorē ſine dubio:ut h.Se
cūdo pone ꝙ fūdū aliquē tm̄ poſſideo ciuilr̃:⁊ tūc cō/
ſtituēdo me tuo noīe poſſidere trāſfero ī te ciuilē:vr̃ ſi
ꝯduco qḋ idē ē:ut.l.q̄dā mulier.ſ.de rei vē.ibi exp̄ſſe
loquif ī ea q̄ tm̄ ciuilr̃ poſſidebat:appet qa nō erat in
fūdo.Sꝫ ꝯtra hoc vr̃ ꝙ h req̄rif act⁹:ut h ī glo.ſup v̄/
bo miſterio.in caſu p̄dicto nō req̄rif act⁹:ſ ſol⁹ aīus.
Dicas ꝙ ille act⁹ q īteruenit ab initio ī acq̄rēda poſſeſ
ſiōe mihi ille act⁹ ē ſufficiēs tibi:ut vides in negocioꝝ
geſtore.q̄ gerit ī aīo ꝓ me:ego nō poſſideo niſi ratum
habeā.⁊ ratū hn̄do acq̄ro poſſeſſionē ex illo actu an̄/
riori.ꝓbaf hoc ī.l.cōis ſu⁹.§.i.j.e.Quedā ē poſſeſſio
quā poſſideo ꝑ aliū naturalr̃:vel aīo meo ⁊ corꝑe alie/
no:⁊ in hoc ē dubiū ſm glo.nr̃o.opi.qa qñ q̄rif ex vo/
lūtate volo ī aliū trāſferre:⁊ colon⁹ noluit vel ignoret
trāſfero poſſeſſionē:ut.l.i.§.nō aūt.j.de vi ⁊ vi ar.Sꝫ
tu dices ⁊ ibi tradidit hic nō:ſ imo tradidit ficte:vt.l.
q̄ſqs.C.de dona.⁊ qḋ no.ſ.de pac.l.ab ēptore.Sꝫ di/
ces tu nō curo:qa nil allegat illa glo.§.nō aūt.Sed do
tibi legē pro ea.j.e.l.q vniuerſas.§.ſi.vbi ſi ꝯſtituo me
tuo noīe poſſidere:ꝯſtituo me tuū colonū ⁊ ſic colon⁹

me⁹ q eſt terti⁹ ꝑ eū ⁊ me poſſidebit ſ ignoret ille co/
lon⁹:ut.l.q vniuerſas.§.ſi.Nō obſtat.l.pegre.§.qb⁹.
qa ibi qñ dñs deijcif nō ꝯcurrit volūtas dñi.Ali⁹ caſus
qñ dñs ſpōte renūciat.Sꝫ aliḋ ē in totū extingui poſſeſ
ſionē:aliud ē poſſeſſionē ī aliū trāſferri:⁊ hoc ꝓbo q̄ſi
ꝑ ſiſe ī nouatiōe:qa ꝯtract⁹ iuriſgē.magis de facili trāſ
ferf q̄ꝫ perimaf:ita illā quā habeo poſſeſſionēꝫ magis
trāſfero ꝯſtituēdo me alteri⁹ noīe poſſidere q̄ꝫ poſſum
extinguere renūciādo.¶ Quid ſi alicui ꝯcedo uſufru/
ctū fūdi:⁊ ꝯſtituo me ei⁹ noīe poſſidere:an videar tra
didiſſe:ita ꝙ vſufruct⁹ ſit ꝯſtitut⁹:⁊ hēat ille ius in re:
ut.l.iij.§.dare.ſ.de uſufr.Uidef ꝙ nō:qa naturalis q̄
dꝫ eē penes vſufructuariū nunq̄ fuit apud dñm:ut di
xi.ſ.e.l.i.ī p̄n.ī.v.q.p̄ncipali.Tñ ꝯriū credo:qa ꝑ talē
ꝯſtitutionē īroducif illa naturalis q̄ an̄ nō erat:ut ſta/
tim dicā ī ſi.⁊ ꝓbaf.C.de dōa.l.ſi qs.¶ Sꝫ qd ſi ꝯce
do tibi ſuitutē itineris uel actus qḋ ius ꝯſtituo me tuo
noīe poſſidere:an ex hoc videaf ꝯſtitutū ita ꝙ habeaſ
ius reale cū āte ſolū ꝑſonale hēas:ut.ſ.quēadmoduꝫ
ſui.amit.l.ſi partē.ī p̄n.Rñdeo cū ī his ſuitutib⁹ uſus
⁊ patiētia ſit ꝓ poſſeſſiōe:ut.l.pe.ſ.de ſui.Nō āt poſ/
ſeſſio ipſi⁹ rei ſuiētis.iō ꝑ talē ꝯſtōeꝫ nō vr̃ ꝯſtitui ius:
qa hic nō eſt uſus niſi ꝓbef hūc ꝯſtituentē poſtea iuiſ/
ſe ꝑ fundū ad locū dñantē noīe ipſi⁹:tūc q̄ſi poſſeſſio
iſti⁹ iuris ꝑ eū dño eēt q̄ſita.Et idē dico ſi ille q ē ī q̄ſi
poſſeſſiōe iuriſdictiōis in caſtro eā ꝯcedit alteri ⁊ ꝯſti/
tuit ſe ei⁹ noīe poſſidere trāſfrt in alterꝫ poſſeſſionē mi
niſterio ſuo:qa uſus ē ꝓ alio:ut h.Sꝫ ſi ruſtici q nulla
iuriſdictiōe vtebanf:ſ ali⁹ exercebat ī eos ⁊ ꝯcedūt al
teri iuriſdictionē ī loco ⁊ ſubmittūt ſe:tūc ꝯſtituēdo ſe
ipſos illi⁹ noīe poſſidere nō trāſferf q̄ſi poſſeſſio iuriſ/
dictiōis:cū apud eos nullus eēt eis uſus:⁊ ꝑ hāc ꝯſti/
tutionē vſus ñ īducif.¶ Sꝫ iuxta p̄dicta q̄ro aliqs nul
lo mō poſſidet ſ detinet ut colon⁹ ꝯſtituit ſe alieno no
mine poſſiderf:an ex hoc q̄raf alteri aliq̄ poſſeſſio.Rñ
deo ſiq̄dē ille fundus a nemine poſſidebaf:ſ erat va/
cās:tūc ꝯſtituif oīs poſſeſſio:vt.j.e.l.q vniuerſas.§.qḋ
ꝑ colonū.⁊ ibi no.Corp⁹ eniꝫ coloni ⁊ aīus alteri⁹ ſūt
ſufficiētia ad īducēdū poſſeſſionē:ſ ī p̄cedētib⁹ ꝯōni/
bus nō īducebaf uſus ex quo inducif q̄ſi poſſeſſio.Si
v̄o res erat ab alio poſſeſſa ꝑ hoc nulla poſſeſſio q̄rif:
ut.l.q vniuerſas.§.i.j.e.Itē puto ſi ab alio poſſideba/
tur ciuilr̃ tm̄:tūc ꝑ illā ꝯſtōem factā a colono īducif na
turalis.ſi ab alio naturalr̃ tm̄:ꝑ illā īducif ciuilis ⁊ ſic
ſemꝑ īducef illa poſſeſſio q̄ repif uacare.¶ Quid ſi il
le q tm̄ naturalr̃ poſſidet ꝯſtituit ſe alteri⁹ noīe poſſide
re.Dic ut ī.l.iterdū.ī ſi.j.e.Itē q̄ ē dr̃ia ſi dico ꝯſtituo
me a te p̄cario poſſidere vel nō adijciaf p̄cario:dicaꝫ ī
.l.iterdū.in p̄n.Itē no.tex.hic q dicit ille poſſidet ⁊c̃.
⁊ ſic nō poſſidet:qḋ eſt ꝯtra Guil.de cu.in his q̄ dico
.j.ti.i.l.ſi is q pro emptore.in prin.in vlti.q.

Si furioſo. Tradēs amittit poſſeſſioneꝫ:
ſ ille cui tradif nō q̄raf.h.d.
Ille ergo amittit poſſeſſionē:ſ ali⁹ nō q̄rat.facit.l.i.§.
ꝑ ꝓcuratorē.⁊.§.ſi vir.ſ.e.¶ Op.ḋ eo qḋ habemus ī
.l.nec utile.ſ.ex q.cau.ma.⁊ ī.l.vir uxori.§.ſ ⁊ ſi ꝓmiſ
ſor.ſ.de dōa.iter vi.⁊ vxo.⁊.l.cū qs.§.ſi ḋbitorē.j.de
ſol.Sol.ibi ī dñio hic ī poſſeſſiōe:⁊ illḋ ē clarꝫ.¶ Op.
de.l.ſi me ī uacuā.j.e.ibi al's nō ꝑdif poſſeſſio niſi alte
ri acq̄raf.Glo.dicit ſo.vt ibi ⁊ dicit ibi ꝙ errabaf ī cor
pore rei.h ī ꝑſona.¶ Sꝫ qd ad fcm̄ cū ita ibi hr̃et aīuꝫ
ꝑdēdi ſicut h.Rñde ī traditiōe poſſeſſiōis ineſt tacite
illa ꝯditio ſi accipiēs nō diſſenſerit.⁊ iō ſi diſſentit:qa
errat ī corꝑe nō perdif poſſeſſio ita loquif ibi:ſ h fu/
rioſus nō diſſentit neqꝫ ꝯſentit.Illa āt ꝯditio ſi ei cui
tradif acq̄raf nō ineſt h.¶ Op.de.l.cū fund⁹.j.ḋ vi ⁊
vi ar.Dicit glo.ibi ꝑſona cui tradebaf erat habilis.et
uide iſtā glo.q̄ īcipit ſec⁹ ī dñio ⁊c̃.⁊ ſoluit glo.ꝙ ibi ꝑ
ſona erat habilis ad acq̄rendū.certe ſiue ſit habilis ſi/
ue nō ſi uolo amitto.Ja.ḋ are.ſoluit ⁊ bñ ꝙ aliḋ ē poſ/
ſeſſionē tradere:ut h:aliḋ iubere tradi ut ibi:qa tūc nō

videor pdere niſi capias poſſeſſionez. Habes ergo ꝙ dñiuz nō pdiꝛ niſi nō acqraꝛ: ut. l. nec vtile. ſ. ex q. ca. ma. In poſſeſſiōe dic aut tradiꝛ: ⁊ tūc aut ille q recipit nō ꝯdicit vel vult acqrere: ⁊ tūc pdo: ut h: aut ꝯdicit: ⁊ nō vult acqrere: ⁊ tūc nō pdo: ut. l. ſi me in vacuam. .j. e. Aut nō trado: ſed iubeo te capere ⁊ nō perdo niſi capias: ut. l. cum fundus. j. de vi ⁊ vi ar.

Si uēditorē. ¶ Op. poſſeſſio non pōt haberi ſine corpe: ut. l. poſſideri. ſ. e. So. h interuenit actus corpore⁹. ⁊ uide iſtā glo. que incipit interpretatiue ⁊ no.

Si dū in alia. Per ingreſſuz nō queriꝛ poſſeſſio rei nō vacantis. hoc dicit. ¶ Op. de. l. iij. §. i. So. ut in glo. Duas. ll. ſequentes proſequere: ut in glo.

Ex. l. ſequenti.

¶ Que ſit dña ſi dico ꝯſtituo me a te p̄cario poſſideꝛ: vel tuo noīe poſſidere: ibi. Quero. Et qd ſi in iſtr̄o repiꝛ p̄carij rogatio vl' ſimplex ꝯſtitutio: ibi. Quero qd. Et qd iportēt iſta v̄ba ꝯſtituēs ſe dicti ēptoris noīe p̄cario poſſidere: ibi. Quid ſi.

i **Aterdū.** Pōt qs trāſferre poſſeſſionē quā añ actū traditiōis ñ habuit ſz in ipſo actu tradēdi q̄ſiuit. h. d. ſm verā lect. ¶ Op. nemo dat qḋ nō hz: ut. ſ. ti. i. l. traditio. So. nō trāſferꝛ poſſeſſio: ſz q̄dā q̄litas poſſidēdi. ita tenet h p̄ma glo. qḋ ē notabile ſi ē vez. nā ex hoc ſequiꝛ rē quaz ego poſſideo ciuiliter ⁊ naturaliter a te recipio p̄cario in te nulla poſſeſſio trāſferꝛ: ſed oīs poſſeſſio remanet apō me ſub alia tñ q̄litate: qa p̄cario: ⁊ ſic forte nō eēt trāſlatū dñiuz. Sz iſtud nō placet imo poſſeſſor dſinit ex p̄ma cā poſſidere ⁊ nouā poſſeſſionē icipit hr̄e: ut. l. ſi. p⁹ p̄n. j. de p̄cario. Dico ergo ꝙ ciuilē trāſfrt in eū a quo rogauit p̄cario. Ipſe v̄o naturalr̄ tz ⁊ poſſidet: vt .j. de p̄ca. l. ⁊ hz. §. eū. nō obſtat qḋ dicis nēo dat qḋ nō hz: qa vez eſt ꝙ añ illū actū nō hūit: ſz i illo actu quo ille p̄cario rogauit a me q̄riꝛ mihi oīs poſſeſſio. Naturalē nō trāſfero in eū p̄cario. ⁊ hoc dicit h glo. mag. circa ſi. ibi tu dic ⁊c. q̄ lec. ꝓbaꝛ p caſuz l. q cū hr̄de. in p̄n. j. ꝓ ēp. ⁊ d. l. ſi. j. de p̄ca. ¶ Op. ille q nō ē heres nō pōt vſucape ꝓ hr̄de: ut. j. ꝓ hr̄de. l. iij. Soluit glo. q̄ttuor mōis: tene quā vis. ¶ Quero q̄re dicit añq̄ dñs fieret. Dic ut in glo. ¶ Quero q̄ ē dña ſi ꝯſtituo me a te p̄cario poſſidere: ul' tuo noīe poſſidere: ſm. l. qḋ meo. ſ. e. Rñdeo qñ dico p̄cario poſſideo naturalr̄ ego ꝯſtituēs ut dixi: ſz qñ ꝯduco nullo mō poſſideo. Idez ſi ſimplr̄ ꝯſtituo me tuo noīe poſſidere: ut. ſ. e. l. q bōa. i p̄n. ⁊ l. qḋ meo. in p̄n. ⁊ j. e. l. q pignoris. ⁊ l. rē pig. ¶ Quero qd ſi in eodē iſtr̄o eadē hora ꝯfecto vtrūqz repiꝛ. ſ. p̄carij rogatio uel ꝯductio vel ſimplex ꝯſtō. Rñdeo nullā poſſeſſionē retinet q p̄cario rogat: ut. j. ti. i. l. nō ſolū. §. ſi. facit qḋ dixi. ſ. e. l. ſi qs añ. Quid ſi ille q precario rogabat poſſidebat ciuilr̄ tm̄ uel naturalr̄ tm̄: dicā. j. e. l. ſi. ¶ Quid ſi in iſtr̄o ꝯtineaꝛ ſic ꝯſtituēs ſe dicti ēptoris vel creditoris noīe p̄cario poſſidere qd iportēt iſta v̄ba. Rñdeo iſta v̄ba pñt hr̄e duplicē itellectū. Prio ꝙ ego ꝯſtituo me ēptoris noīe poſſidere p̄cario quaſi ipſe ēptor p̄cario hēat a me: ⁊ illā p̄cario retieat ꝓ me. ar. ad hoc. j. de p̄ca. l. certe. §. i. ⁊ ſm hoc uēditor hr̄et ciuilē: ēptor naturalē. Scđo pñt itelligi dicta v̄ba ꝯſtituit ſe dicti ēptoris noīe p̄cario poſſidere. q. d. ꝯſtituit ſe poſſidere noīe p̄cario dicti ēptoris. hoc ē a dicto emptore vl' dicti ēptoris noīe. hoc ē ad utilitatē dicti ēptoris. Siſis expoſitio ē. C. ð his q. ut idig. l. polls. ⁊ ſ. de his q. ut idi. l. tutorē. ⁊ ſm hoc ēptor vl' creditor poſſidebit ciuilr̄: uēditor naturalr̄ ⁊ p̄cario: ⁊ iſte vltim⁹ ſenſus plus placet: ⁊ vꝛ eē de mēte ꝯhētiū ⁊ multa v̄ba cōſueuerūt apponi in inſtr̄is ex qb⁹ hoc ꝑpēdiꝛ. ſz verba magis apta ſūt: ꝙ dicat ꝯſtituit ſe dict⁹ vēditor vel debitor a dicto ēptore vl' creditore noīe p̄cario poſſideꝛ.

Ex. §. ſequenti.

¶ An emphiteota teneaꝛ ſoluere penſionez cū ꝓpter guerram nō poteſt percipere fructus.

Qui ex naufragio. Qḋ ex naufragio capiꝛ ñ pōt vſucapi: qa cadit in uitiū furti. h. d. ¶ Op. ð. l. q̄ rōne. §. ſi. ſ. ti. i. ſo. ut ibi: qa ibi fuerūt ꝓiecte tali mō ꝙ nō hr̄et aīum hñdi ꝓ derelicto. Iſte. §. facit in ar. ad q. ali q̄ poſſeſſio eſt q̄ ꝑꝑ guerrā nō pōt laborari: nec fructus pcipi: an ēphiteota teneaꝛ ſoluere pēſionē. Ja. de are. dicit ꝙ nō: ut. l. i. i ſi. C. de iure ēphi. qa qñ eſt pempta res nō dz ſolui. qñ ex re fructus nō pōt pcipi nec iri ad rē videꝛ eē pdita^a: ut. l. i. i ſi. C. de iure emphi. ⁊ ibi per Cy. facit. l. cum unus. in ſi. C. de bo. auc. iudi. poſ. facit. l. forma cenſualis. §. i. j. de cenſi.

Ex. §. ſequenti.

¶ An ēphiteote q̄raꝛ aliqua poſſeſſio cum ēphiteoſis ꝯcediꝛ ſibi ab eo q ciuiliter tm̄ poſſidet.

Qui alienā. Duob⁹ modis legiꝛ: ut i gl. Sz qd ſi rogauit a dño ⁊ cōduxit a nō dño. dicit glo. ꝙ dñz poſſeſſiōe p̄uat. ¶ Sz ꝯ hoc op. j. e. l. q̄uis. §. i. vbi q alieno noīe tz ñ trāſfert poſſeſſionē i locatorē. So. i ꝯrio loqꝛ in eo q nullo mō poſſidet: ⁊ tūc nō trāſfert i locatorē. ſec⁹ in eo q alieno noīe tz: ⁊ naturalr̄ poſſidet: ut q hz p̄cario: ⁊ trāſfert in locatorē: ut hac glo. quā tz Dy qḋ tene mēti. ¶ Sz q̄ro aliqs naturaliter poſſidet ſe ꝯſtituit alteri⁹ noīe poſſidere: trāſfert illā naturalē: ar. hui⁹. §. idē dico ð eo q poſſidebat ciuilr̄ tm̄. ¶ Sz q̄ro aliqs poſſidet ciuiliter tm̄: ꝯceſſit i ēphiteoſiz ⁊ ꝯſtituit ſe ēphiteote noīe poſſidere: an ex hoc emphiteote q̄raꝛ aliq̄ poſſeſſio: dico ꝙ ſic: ut dixi in ſili. ſ. e. l. qḋ meo. circa p̄n. Sz poſito ꝙ nulla naturalis q̄raꝛ ēphiteote. tñ puto ꝙ ius dñij ē ſibi q̄ſitū. nā ego video ꝙ p ſolū corporalē ingreſſuz q̄riꝛ lz nulla q̄raꝛ poſſeſſio: ut. l. ſi fundus. ſ. de fun. do. multomagis p iſtā ciuilē q̄ erat apud iſtū tradētē quaz voluit in eū transferre donec acqreret ſibi naturalem: que ſibi cōpetitura eſt pro iure emphiteotico.

Ex. l. ſequenti.

¶ An nouus p̄latus poſſideat ſine noua app̄hēſiōe.

c **Am heredes.** ¶ Op. ſ. ex qui. cau. ma. l. cū miles. So. h i ex̄neo: ibi i ſuo: ut appet h: qa dicit adita: ſz truſſa ē: qa cū corp⁹ ⁊ aīus reqraꝛ nō pōt dici ꝯtinuata niſi app̄hēdaꝛ. Ad ꝯriū rñdeo ꝙ q̄tū ad vſucapionē poſſeſſio dfuncti dꝛ eē ꝯtinuata^b. Sz an nou⁹ prelat⁹ poſſideat ſine noua apprehēſiōe. dic ꝙ ſic: qa eccleſia nō deſijt poſſidere: ut dixi. ſ. e. l. i. in ſi. ⁊ l. ſe. ⁊ facit qḋ no. p Inno. ex̄ de teſta. c. cum in officijs.

Ex. §. ſequenti.

¶ Que eſt rō ꝙ in his que ſunt facti fingi nō poteſt.

In his. Fictio poſtliminij circa recupādā poſſeſſionē nō fingit. h. d. ¶ Op. j. ti. i. l. ſi is q ꝓ ēptore. So. ibi i poſſeſſiōe q̄ retineꝛ p aliū aīo ⁊ corpe: ut p filiū vel ſuū i re peculiari. h i ea q̄ aīo ſuo retineꝛ. Sz q̄ ē rō: ⁊ cōe dcm̄ eſt ꝙ i his q̄ facti ſūt fingi nō pōt: ut vꝛ dici i. l. ſciēdū. ſ. ex q. ca. ma. Sz tu dic ꝙ fictio poſtliminij fuit itroducta ex eqtate: vt. l. poſtli. in p̄n. j. de cap. ⁊ poſtli. re. ſz ſi reuertēs recupet poſſeſſionē: tūc locupletareꝛ cū aliena iactura: qa nō interdicit qa ceſſat eqtas. Eſt alia rō qa h fictio reqrit duo extrema habilia: ut. l. neceſſaria. §. qḋ ſi pēdēte. ſ. ð pi. ⁊ cōmo. rei vē. ut. l. huic ſcrip. ſ. ad. l. acql. ⁊ l. bonoz. j. rez ra. ha. mō ſi reuertor ſtatī ſuz liber. g⁹ retro poſſū fingi eē liber. ⁊ idē i oī iure qḋ mihi reuerſo acqriꝛ abſqz aīo ⁊ corpe retro fingiꝛ fuiſſe meū. ⁊ iō i poſſeſſiōe q̄ habeꝛ p filiū ⁊ ſuū ꝓcedit fictio: qa ſtatī mihi fuerſo q̄riꝛ abſqz aliquo meo fcō: ⁊ ſic iſtō extremū ē habile. ſec⁹ i poſſeſſiōe quā p me retineo: qa nō q̄riꝛ abſqz nouo fcō: et ſic ſtatī cū rdeo ñ poſſideo: ⁊ ſic extremū ñ ē habile. iō ñ fingiꝛ retro me poſſediſſe: ⁊ illḋ ē qḋ vult diceꝛ. l. ſciēdū. ſ. ex qui. ca. ma. plene tibi dicaz in. l. ſi is q ꝓ ēpto-

a ¶ Eſſe pdita. ADDE ſm Alexā. ꝙ cū opi. bar. ꝯcordāt angel. ⁊ Saly. in. l. i. C. ð iure ēphi. Jo. an. in addi. ſpec. i ti. de loca. §. nunc aliqua ver. cxxxiiij. pe. de ācha. carſio. Jmo. in .c. potuit de loca. ⁊ Alex. dicit ſe pluries ꝓ hac p te ꝯſuluiſſe de quo eius ꝯſilio. cxij. p̄mo lib. vide Sed Raph. cu. hic dicit ꝙ Albri. de roſa. i. d. l. i. tenet ꝯriuz ⁊ ꝙ idē tenz Guido. ð ſuza. ſ. ꝙ debeaꝛ itegra pēſio. p tex. in .d. l. i. q cōſiderat ſolum an res pierit in totuz uel pro pte ⁊ ꝓ hac parte dicit ſe ꝯſuluiſſe referens ꝙ collegiuz mediolāi diſtinguebat aut pēſio eēt parua vel magna tu dic ꝙ opi. Raph. habuit ꝑPe. ð ancha. conſilio ccl. in fine. Quid aūt in ꝯductore an ei debeat fieri remiſſio ꝓpter guerrā ⁊ an teneaꝛ pſiſtere i cōductiōe viđ Ro. cōſilio cccccxxxij.

b ¶ Cōtinuata. ADDE ꝙ ex tex. hēs notare ꝙ ſtatuta q̄ dicūt poſt mortez defuncti fingaꝛ poſſeſſio ꝯtinuata in heredē dicunꝛ correctoria iure cōiſ ideo ſtricte intelligēda. l. precipim⁹ ad ſi. C. de appel. Et dixit Raph. cu. in. l. pōponius. §. q̄ ſitū. ſ. eo. ꝙ dicta ſtatuta diſponentia ꝙ poſſeſſio videaꝛ ð defuncto in heredē ꝯtinuare debēt itel

ligi niſi incō tinenti mortuo d̄functo poſſeſſio fuiſſet p aliū apphēſa qd̄ dictū dic alex. foꝛe notabile vbū ſi veruꝫ ē nec plus dicit tu vide Bal. cōſilio clxvi. tertio li. vbi voluit ꝙ ſtāte ſtatuto ꝙ poſſeſſio bonoꝛuꝫ hereditariorum trāſeat ipo iure i heredē ſine alia apphēſiōe. ſi pater habēs duos filios vnū iſtituat in legitima alteꝝ heredē vniuerſalem ꝙ ſi h̄ heres vniuerſalis petierit ſe mitti in poſſeſſionē a iudice ad cautelā abundantē ⁊ adeptus fuerit poſſeſſioneꝫ ꝙ alter frater iſtitut⁹ in legitima dꝫ citari: qꝛ in ipꝫ ꝯtinuata ē poſſeſſio al legat no. hic dicēs ⁊ ſi nō vis dicere poſſeſſio dicas effectus poſſeſſionis ut no. i. l. cū miles ex camaio. ⁊ c. de vſuca. ꝑ herede. l. nihil. Et an ſtante ſtatuto ꝙ poſſeſſio defuncti tranſeat i heredē ⁊ alio ſtatuto ꝙ ceſſionari⁹ in oib⁹ ⁊ per oia ſit i locū cedētis. Si ceſſionarius hñs cām ab herede creditoris ꝙ hēat bona debitoris obligata cū p̄cario ingrediaꝛ ꝓpꝛia auctoritate bona p debitoꝛē alienata icurrat aliquā penā vide Bal. cōſilio. cxiiij. quinto libꝛ. In quātū ēt Alex. p⁹ pau. de ca. tangit an princeps poſſit tollere dñiuꝫ iure ciuili acqſituꝫ ſine cā cum clauſula non obſtāte vide

re. ǰ. de vſuca. Ex. §. ſequenti.

¶ An eccleſia poſſideat ſeruum.

Itē quero. Liber hō ñ pōt poſſideri a ſciente. h. d. ¶ No. tex. ibi neqꝫ eni. nā ꝯcor. cū hac. l. ſ̄. d̄ ma. teſ. l. ſu⁹ teſtō. ¶ Op. ſ̄. ti. i. l. liber hō. ⁊ l. acqrit. §. pe. So. liber hō ñ p̄t poſſideri a ſciēte eū liberꝝ. ſꝫ ab ignorāte ſic: ⁊ dic plene: ut. ſ̄. e. l. i. §. ſi per eū. ¶ Quero vtꝝ eccl'a poſſideat ꝯuerſū. Glo. dicit ꝙ ñ: qa ſit eū liberꝝ. qd̄ Dy. ꝓbare nitit. tu dic illō qd̄ d̄r an eccl'a poſſideat, nō intelligas an poſſideāt parietes: ut. l. ſicut mūicipiū. i ñ. ſ̄. qd̄ cuiuſ. vni. ſꝫ eccl'a. i. collegiū vel fideliū vniuerſitas: ut dixi. ſ̄. e. l. i. i ñ. ¶ Sꝫ an ē verꝝ ꝙ ꝯuerſuſ ſit liber hō. Rñ. ſic: qa ſuccedit ex teſtō ⁊ ab inteſtato: ut. l. deo nob. C. de epi. ⁊ cle. ergo ñ ē ſu⁹. C. cōia. d̄ ſuc. l. ſu⁹. ſi ñ ſu⁹ ergo eccl'a eū ñ poſſidet. ſꝫ lꝫ nō poſſideat eū cū ē i q̄ſi poſſeſſiōe illi⁹ iuris ꝯuerſiōis ⁊ mōachatiōis. ſicut in pr̄e dicim⁹ q ē i q̄ſi poſſeſſiōe pr̄ie ptātis: ut hūiſtis. ſ̄. e. l. i. §. ſꝫ p eū. ⁊ iō qa eccl'a ē i q̄ſi poſſeſſiōe illi⁹ iuris. qcqd mōach⁹ ⁊ ꝯuerſus acqrit eccl'e acqrit ſine noua apphēſiōe. ꝓ hoc facit optime. ǰ. d̄ p̄car. l. ſi adoptauero. ¶ Itē q̄ro qñ ꝯuerſus q̄rit eccl'e: an ē neceſſaria ratihabitio eccl'e. Rñ. nō: imo acqrit eccl'e ignorāti: ſicut acqrit pr̄i vł dño ignorāti fili⁹ vel ſu⁹. Ex. l. ſequēti.

¶ An naturalis poſſeſſio ſit d̄ iure naturali. Et an ſi fili⁹ acqrat uſuras ex pecūia patris inuito patre acquirat patri.

q **Uod ſeruus.** Poſſeſſio q̄ſita p ſuū q̄rit dño ſi ē iuſta. al's ſec⁹. h. d. iſta lex notabil'. Et no. tex. ibi ꝙ ex maleficijs. h̄ inuit ꝙ ſu⁹ nō acqrit dño niſi ex cā peculiari. ꝯ. ſ̄. e. l. i. §. itē acqrim⁹. ſo. dic peculiarit. i. qcqd iuſte acqrit. ¶ Itē op. inuit h̄ ꝙ ſu⁹ poſſidet. ꝯ de. l. ſtipulatio iſta. §. hoc quoqꝫ. ǰ. d̄ ṽ. ob. dic ꝙ poſſidꝫ. i. d̄tinet. ¶ Itē q̄ro vtꝝ naturalis poſſeſſio ſit de iure naturali vł ciuili. glo. dicit ꝙ d̄ ciuili. ꝯriū vr̄ no. ſ̄. e. l. i. i p̄n. Sꝫ dic ut i gl. q̄ icipit ꝯ. ſ̄. ⁊c. ibi fināt imo. ǰ. ti. i. l. ſeqt. §. ſi tu vi me. nā ille. §. dñs. d̄. l. nō ſolū. ǰ. ti. i. nō facit vt ibi no. ¶ Ultio p hāc. l. dico ſi fili⁹ acqrit vſuras ex pecūia pr̄is ꝓfecticia inuito pr̄e an cōicabit cū frīb⁹. Rñ. nō^a q̄rit pr̄i ꝙ fili⁹ ex maleficijs q̄rit: nec cōicabit cū fratrib⁹. dixi alio anno hoc ⁊ dixi. C. d̄ bo. q li. l. cuꝫ oꝫ. i p̄n. vbi glo. tāgit. Bar. Ex. l. ſequēti.

¶ Obliuio an ſola ſufficiat ad ꝑdendā poſſeſſionem ⁊ vide etiam. ǰ. in. l. ſi is qui.

s **Id quod.** ¶ Op. de. l. peregre. in prin. ǰ. eo. So. h̄ ignoram⁹ i quo loco ſit ⁊ i quo fūdo vel i quo horto. ſec⁹ ſi ſcim⁹ i quo loco ſit: lꝫ locū loci ignorem⁹. ¶ Itē op. de. l. pōp. i p̄n. ǰ. e. ⁊ l. i. §. p ſeruū q in fuga. So. qd̄ h̄ d̄r fallit in hoīe. ¶ Iteꝫ q̄ro qd i fūdo ego neſcio me poſſidere fūdū: an ꝑdo poſſeſſionē fūdi. dicit glo. ꝙ obliuio ē cā ꝑdēde poſſeſſiōis. Idē no. i. l. furtū. §. fūdi. ǰ. ti. i. ⁊ C. e. l. lꝫ. ⁊ iſti. d̄ uſuca. §. qd̄ āt ⁊ C. vñ vi. l. querebat. Si bñ reſpicis iſtā glo. nō ſufficit ad ꝑdēdā poſſeſſiōem ſola obliuio^b: ſꝫ reqrit ꝙ obliuio ſit iducta ex curſu tp̄is. al's ſeqret ꝙ dormiens perderet poſſeſſionem. dicam plenius. ǰ. e. l. ſi de eo. ⁊ d. §. fundi.

Et p colonos. Per colonos ⁊ inqlinos ſicut p ſuos poſſidem⁹ nec ꝑdim⁹ lꝫ moriāt vel furioſi efficiant. h. d. ¶ Op. d̄r h̄ ēt ſi moriūt poſſeſſionē retinem⁹. ꝯ imo naturalē amittim⁹: vt. ǰ. e. l. ſi de eo. §. i. In glo. ſunt opi. vna ē opi. Io. ꝙ retinem⁹. ſ. diuerſimode: qa retinem⁹ naturalē ſi efficit furioſus: vel alij locat. ſꝫ naturalē ꝑdim⁹ ſi morit. ſꝫ ciuilē nullo mō ꝑdim⁹. h̄ dic ꝯriū. ſ. ꝙ vtrūqꝫ retineam⁹ ēt qñ morit p. d. l. ſi de eo. §. i. Opi. Io. ē ṽa: vt ꝓbat i. d. l. ſi de eo. §. i. nā per hr̄ditatē coloni nō pōt retineri naturalis: ut. l. i. §. ſceuola. ǰ. ſi qs teſta. li. eē iu. fu. Et alia rō ē in furioſo. ǰ. e. l. ſi is q. ¶ Iteꝫ op. ꝙ dr̄ia ſit iter ſuū ⁊ colonū i reb⁹ peculiariter poſſeſſis poſſum⁹ poſſidet p aīuꝫ ⁊ corp⁹ ſui nō coloni: ut i. §. itē acqrim⁹. i. l. i. ſ̄. e. So. quo ad acqrēdā poſſeſſionē vel ꝑdendā nō ē dr̄ia. ſed quo ad alia ſic.

Quod aūt. Qui poſſidet ciuilr p igreſſū alteri⁹ eā nō perdit niſi reuerſus nō admittit: vel ſuſpicet ſe poſſe repelli. hoc dicit Bar.

Locus. Loc⁹ cert⁹ rōne loci vł quote p̄t poſſideri. ſec⁹ ſi eēt vtraqꝫ rōne icertus. h. d. no. §. ⁊ vidiſtis. ſ̄. e. l. iij. §. i. ⁊ hētis. ǰ. ti. ij. l. ēptor. ibi capi pōt etiaꝫ ſi ignoret quota ſit ps. i. p idiuiſo. ⁊ ſic ē icerta rōe loci certa rōe quote. ibi icerta āt ps. dic rōe loci ⁊ quote

s **Is qui.** Furioſus nō pōt deſinere poſſidere. h. d. No. tex. ibi qa furioſus. ¶ Op. ꝙ furioſus pōt ꝑdere poſſeſſionē: ut. ǰ. e. l. q uniuerſas. §. i. Glo. dicit ꝙ nō pōt furioſus deſinere poſſidere ſolo aīo: ſꝫ alijs mōis qb⁹ hoīes deſinunt poſſidere: ut. l. ij. §. ſi a furioſo. ǰ. ꝓ ēp. ⁊ hoc ꝓbat ex rōne poſita in ſi. l. q firmat dictū ſm Dy. ¶ Itē op. furioſus ꝑdit aīuꝫ ſicut ille q obliuiſcit. ergo ꝑdit poſſeſſiōeꝫ: ut no. ſ̄. e. l. ſi id qd̄. i p̄n. In glo. ſunt opi. Tu dic ꝙ ex ſola obliuiōe ſine tp̄is curſu nō ꝑdit poſſeſſio: vñ ſi furioſus ſtaret p longū tp̄s nō ꝙ poſſideret: vel alius ei⁹ noīe ꝑderet poſſeſſionē. Ex. l. ſequēti.

¶ An qñ dñs ⁊ poſſeſſor ignorās ꝯducit a nō poſſeſſore amittat poſſeſſionē ⁊ dñium ⁊ q̄liter qs poſſit ignorāter poſſidere: ibi. Uenio. cum duob⁹ ṽſi. ſequētib⁹. Et an iſto caſu valeat ꝯductio: ibi. Itē. Et an cū ꝯduco rem q̄ſi nō meam ſciēs meā an ꝑdā poſſeſſionē ⁊ dñium: ibi. Secūdū. Et an iſto caſu valeat cōductio: ibi. Tertio. Et an q̄liter cognoſcat ꝙ qs ꝯducat reꝫ ut ſuā vel nō ut ſuā. ⁊ an ille q bona ſua accepit in ēphiteoſim a monaſterio poſſit illa alienare illo nō reqſito: ibi. Ulteri⁹. Et quō qñ poſſeſſor cōducit a nō poſſeſſore valeat cōductio reſpectu poſſeſſiōis: ibi. Quero. Et qd i dubio ſi nō apparet an reſpectu poſſeſſōis vel ꝓprietatis facta ſit ꝯductio: ibi. Ulteri⁹ ego. Et qd ē dicere cōduco aut reſpectu ꝓprietatis vel poſſeſſiōis. ⁊ qd opet ponere in inſtr̄o vēdo tibi talē rē iure ēphiteoſis talis eccleſie: ibi. Quid ē hoc. Et an cū nō dñs poſſeſſor ꝯducit ab alio reꝫ: ibi. Iuxta. Et qd ſi ꝯduco rē putās meā: ibi. Scd̄o. Et qd ſi ſit mea ꝓ parte ⁊ ꝓ parte nō vide in ſi.

s **I aliquā rē.** Iſta lex eſt ita difficilis ſicut aliq̄ lex q̄ ſit i mūdo. ⁊ rō difficultatis ē: qa h̄ ponunt qnqꝫ caſus: ⁊ nō determinat niſi vn⁹. ⁊ p̄ma ps loqt qñ dñs ⁊ poſſeſſor cōducit eādē rē a nō poſſeſſore. ſcd̄a qñ dñs ñ poſſeſſor eā ꝯducit a poſſeſſore. ſcd̄a ibi: ⁊ ſi ſciēs ibi poſſideri. ⁊ eiuſdē dñiuꝫ habebā vt innuūt ſequentia. ¶ No. i ſi. l. ꝙ poſſū rē meā quā ali⁹ poſſidꝫ reſpectu poſſeſſiōis ſtipulari ꝯducere ⁊ emere: ut h̄. i ſi. ⁊ qa hec lex nō determīat oēs caſus. iō q̄rā i quolibꝫ mēbro de trib⁹. Pꝛio vtrū ꝑdat poſſeſſio. Scd̄o utrū ꝑdat dñiuꝫ. Tertio an valeat ꝯct⁹. ¶ Uēio ⁊ aſſumo p̄mū mēbrū qñ dñs

ꝺ hoc eundē pau. conſilio cclxvij. ⁊ q̄ poſui poſt Alex. i. l. gallus. §. qd ſi tñ de liber. ⁊ poſthu.

a ¶ Rñ. nō. ADDE ſm Alex. h̄ ꝙ idē ſequūt doc. ⁊ bar. i. l. cuꝫ opoꝛtet. C. d̄ bo. q lib. Sꝫ Bald. in. l. i. ſ̄. d̄ his qui ſunt ſui vel alieni iur. videt i dñio ꝯriuꝫ tenuiſſe. ſ. ꝙ iſta pecunia ex vſura ꝓpter peculiū ꝓfecticiū patris dicat acqſita patri qꝛ conſtat ꝙ dñiuꝫ receſſit a ſpōte ſoluēte uſuras ⁊ filio q̄ri nō pōt ergo neceſſe ē ꝙ patri ſit acquiſitum qꝛ dñia nō p̄nt volare p aiera. l. ſi ſponſus. de dōa. i ter vir. ⁊ vx. ⁊ p hoc dic Alex. ſaluari glo. i. d. l. cū oꝫ q̄ tꝫ ꝙ ſolutū filio nomine uſurarū pro peculio ꝓfecticio acqrit patri tu vide q̄ poſui in. d. l. cū oportet.

b ¶ Obliuio. ADDE ꝙ Pe. de ancha. ꝯſili. cc. xiiij. dicit ꝙ ſimiliter ſi tabellio eſſet i quaſi poſſeſſione officij notariat⁹ negligēdo p. x. ānos ꝑdit illā quaſi poſſeſſioneꝫ. Et dicit Spec. in ti. de peti. ⁊ poſ. §. i. ṽ. No. tñ Roſ. ⁊ Ubertū de bonacur. referre ꝙ Rogerius dedit p hāc. l. cautelā. ꝙ quando ꝓba. ſunt equales ſup poſſeſſione ꝙ aduocat⁹ dꝫ dicere cliētulo ſuo ꝙ armata manu igrediat poſſeſſioneꝫ de quā ē differētia ⁊ ꝙ d̄nunciet aduerſario vt ṽeiat ad poſ

ꝛ poſſeſſor ꝯducit a non poſſeſſore. ꝛ de hoc vi
dendū ſi ignoré. ¶ Quero quō eē pōt ꝙ igno/
ré me poſſidere: cū ignorās ꝑdat poſſeſſioné ꝑ
obliuioné: ut.ſ̄.e.l.ſi id qō. So. ītellige qñ poſ/
ſidebaẛ ꝑ ſeruū vel filiū ex cauſa peculiari: vel ꝑ
ꝓcu. hoc caſu poſſidet ignorās. vide glo. q̄ inci
pit ignorās. ibi ignorare ꝛc̄. Jtē pōt eſſe etiam
qñ ꝑ ſeipſuꝫ poſſidebat: qa tunc ſola obliuio ſi/
ne curſu tpis nō facit ꝑdere poſſeſſioné: ut dixi
.ſ̄.e.l. ꝓxi. ¶ Quero an poſſeſſio ꝑdaẛ iſto ca/
ſu ꝑ ꝯducenté. Glo. dicit ꝙ nō: ut.ī.e.l.ſi me in
vacuā. bñ dicit: qa nō eſt aīus ꝑdēde poſſeſſio/
nis quā qs ignorat ſe hr̄e. Jtē q̄ro an ꝑdaẛ do/
miniū. Rñ. non: qa nō pōt ꝑdi dñium: ut.d.§.
dñia. ¶ Jtē q̄ro vtrū iſto caſu valeat locatio ꝛ cō
ductio. Rñ. cū nō ꝑdat dñiuꝫ nō valet ꝯductō:
ut.ī.e.l. in ſi. ꝛ de re. iur.l. neqꝫ pign°. ꝛ.l. nō ſo/
let.ſ̄. loca. ꝛ.l. ſue rei ꝺ ꝯben. emp. Jtē ex eo qō
dixi ꝙ nō perdiẛ poſſeſſio nō valet ꝯductio. nā
poſſidere ꝛ ex ꝯducto hr̄e ſunt repugnātia: ut
.ſ̄.e.l.ſi quis añ. ¶ Scōm mēbrū eſt qñ ſcio me
poſſidere ꝛ me dñꝫ ꝛ eandē ꝯduco q̄ſi nō meā:
q̄ro vtꝝ iſto caſu ꝑdaẛ dñium: ꝛ determiat glo.
ꝙ nō ſufficit aīus ꝯducētis tm̄ ad ꝑdendū do/
miniū: ut.l.ſi quis vi.§. dñia.ſ̄.e. Preterea qñ
trado tibi vere rē meā tanꝙ̄ non meā: ſed tanꝙ̄
tuā nō trāſfero in te dñium: ut dixi in.l. dedi. in
.§. ſubtili°.ſ̄. de ꝯdi. ob cau. multominus ꝑdo
dñium tradēdo ficte.ſ. ꝯducēdo. Sꝫ q̄ro vtruꝫ
ꝑdaẛ poſſeſſio. dicit glo. ꝙ ſic: vt.l. qō meo.ſ̄.e.
ꝛ ita dicit iſta glo. nō uidetur veꝝ dicere: qa illa
cā q̄ nō eſt habilis ad trāſlationē dñij nō eſt ha/
bilis ad tranſlationē poſſeſſiōis: ut no.ſ̄.e.l. qō
meo. ſm hāc glo. iſta nō eſt habilis ad trāſferē/
dū dñium. ergo ꝛc̄. ꝓpter hoc Ja. de are. repre
hēdit hāc glo. quē nō puto bñ dicere: qa q̄dam
ſunt cauſe ībabiles ad trāſferendū dñium: ꝛ tñ
ſūt habiles ad trāſferēdū poſſeſſionē: ut dixi in
.l. qō meo. ſꝫ hāc glo. nō puto verā ꝙ ꝑdaẛ poſ
ſeſſio alia rōne: qa qñ dñs nō poſſeſſor cōducit
rē ſuā a poſſeſſore iſta eſt cā q̄rende poſſeſſiōis:
ut.l. ei a quo.ī.ti.i.ſi eſt cā q̄rēde poſſeſſiōis: ut
ibi: multomagis erit cā poſſeſſiōis retinēde qñ
dñs poſſeſſor ꝯducit a nō poſſeſſore: vñ cū non
ꝑdat dñium: ergo ꝯducēdo poſſeſſionē nō per
dit: ſed retineẛ[a]. ¶ Tertio q̄ro an valeat ꝯct° lo/
catiōis ꝛ ꝯductiōis. Rñdeo ex eo ꝙ nō ꝑditur
dñiuꝫ nec poſſeſſio ꝯcludiẛ ꝙ nō valet: qa ꝯdu
cit rē ſuā ꝛ a ſe poſſeſſaꝫ: ꝛ ſic nō pōt: ut.ſ̄. ꝓxi.
dixi. ¶ Jtē ſequiẛ aliud mēbrū qñ dñs ꝛ poſſeſ
ſor ꝯducit rē ſuā q̄ſi ſuā anteꝙ̄ vadā. ¶ Ulteri°
q̄ro quō cognoſcā an qs ꝯducat rē ſuā ut ſuaꝫ:
vel q̄ſi nō ſuā. Rñdeo ꝯducit quaſi nō ſuā ſi in
inſtr̄o ꝯtineẛ. talis ꝯceſſit ꝛ locauit mihi talē fū/
dū: tunc locauit tanꝙ̄ ſuū nō tanꝙ̄ meū: ꝛ ego
q̄ſi alienū ꝯduco. Si ṽo dicis ſic: ego dñs talis
fundi ſciēs me dñm ꝛ poſſeſſorē talis fundi: vo
lēs recognoſcere a tali ꝯduco ab eo: tūc ꝯducit
tanꝙ̄ ſuū ꝛ ille locat vt meū. Jteꝫ poſſet ꝓbari
extrinſec°: lꝫ in inſtr̄o nō cōtineaẛ quō ꝯduxi: ꝛ
hoc caſu qñ ꝯduxi reꝫ meā tanꝙ̄ meā: an ꝑdaẛ
dñiuꝫ uel poſſeſſio. glo. dicit ꝙ ſic. vide glo. q̄ ī/
cipit: ꝛ erat. ꝛ idē tenet glo. mag. hic poſita. Cō
trariū tenet.ī.ti.i.l. ei a quo. ꝛ ibi videẛ ꝓbari in
tex. ꝛ no. in.l. q rē.C. loca. ꝙ iſta glo. dicat veruꝫ
ꝛ nō illa. ꝓbat ſic: nō eſt dubiū qñ p̄cedit titul°
ꝑ ſolā ꝯductionē tranſfereẛ in aliū dñium ꝛ poſ/
ſeſſio: ut.l. q̄dā.ſ̄. de rei ué. ſed hec ē cā habilis
.ſ. ficta donatio ſi trado ſciēter indebitū: vt.l. cu
ius ꝑ errorē.ī. de re. iur. cū ergo ſit donatio ꝑ il/
lā ꝯductionē tranſfereẛ dñium. Dy. ꝛ Ja. ꝛ oēs

tenēt glo. ꝯtrariā ꝑ.l. ei a quo.ī.ti.i. ꝛ circa glo.
iſtā dicūt. qñqꝫ verus titulus p̄cedit ꝛ ṽa tradi/
tio: ꝛ tūc trāſfereẛ dñium: ut.l. traditionib°.C. ꝺ
pac. Qñqꝫ interuenit fict° titulus ꝛ uera tradi/
tio: tūc idē ꝙ tranſfereẛ dñium: ut.l. cui° ꝑ erro/
rē.ī. de re. iur. ꝛ.l.i.ſ̄. de ꝯdi. inde. Qñqꝫ īterue/
nit verus titulus: ꝛ ficta traditio: ꝛ tūc tranſfereẛ
dñium: ut.l. itē q̄dā.ſ̄. de rei uēdi. ꝛ.l. q̄ſqs.ſ̄. ꝺ
dona. Qñqꝫ interuenit fict° titul° ꝛ ficta tradi/
tio: ut in caſu nr̄o qñ ꝯduco a te rē meā ſciēter:
tūc nō ſufficit ad trāſlationē dñij. ita loquiẛ.l. ei
a quo.ī.ti.i. ꝛ.l. q rē.C. loca. ita dicit Dy. ꝛ Cy.
recitat in.l. q rem.C. loca. Habui in hac ciuita/
te hāc queſtionē. Quidā nobilis[b] habēs ſuū po
dere ꝓpriū recipit illud podere in ēphiteoſiꝫ:
ꝛ fuit factū inſtr̄m ꝑ talia ṽba. Talis abbas ta/
lis monaſterij ꝯceſſit in ēphiteoſim tale podere
tali nobili. Demū ille nobilis vēdidit illud po/
dere monaſterio irreq̄ſito. Modo mōaſteriuꝫ
volebat vēdicare ab ēptore: ego dixi ꝙ nullum
trāſlatū erat dñium in eccleſiā: ꝑ hoc qa fuit ti/
tulus fictus ꝛ ficta traditio: ut.l. ei a quo.ī.ti.i.
ꝛ.l. q rē.C. loca. ꝛ ita oēs doc. ꝯſuluerūt in ciui/
tate iſta. Sꝫ oppoſui eis ꝛ non fuit mihi rñſum
bñ: dixi ꝙ fictus titulus ꝛ ficta traditio nō ope/
ranẛ tranſlationē dñij: ut doc. dicūt ne ꝯcurrāt
due fictiōes circa idē: ut.l.i.C. de do. ꝓmiſ. ꝛ.l.
cū poſt.§. gener.ſ̄. de iure do. ſꝫ in eccleſia non
req̄riẛ traditio: ſꝫ acq̄riẛ dñiuꝫ ſine traditione:
ut.l.ſi.C. de ſa. ſan. ec. ergo nō ſunt due fictōes.
īmo ex ſolo titulo q̄riẛ dñium. Breuiter ego di
co ꝙ ſi ille dñs recepiſſet in ēphiteoſiꝫ illas res
tanꝙ̄ ſuas: tūc ꝯcederē ꝯtrariū ꝙ ī eccleſia trāſ
fereẛ dñiuꝫ: qa nō ſunt due fictiōes: ſꝫ in q̄ōne ꝓ
poſita iſte dñs recipit in emphiteoſiꝫ tanꝙ̄ ꝓus
eēnt eccleſie: quo caſu īdiſtincte dñium nō ꝑdi
tur: ut.ſ̄. dixi ī ſcōo mēbro ſup̄ poſito. ergo ꝛc̄.
¶ Uenio ad ſcōaꝫ ptē. Jſta ſcōa ps legiẛ duo/
b° modis. Primo mō ut ꝓſequiẛ ſuā materiā:
qñ dñs ꝛ poſſeſſor ꝯducit a nō poſſeſſore: ꝛ tūc
qō diciẛ in tex. nā ꝛ ſi ꝛc̄. inducīẛ in exēpluꝫ: tūc
retēta iſta lec. ꝙ rē meā a me poſſeſſam ꝯduco a
nō poſſeſſore ꝯct° valet rōne poſſeſſiōis. ¶ Que
ro quō pōt ualere rōne poſſeſſiōis cū poſſeſſio/
nē habeā. glo. mag. rñdet. lꝫ ego poſſiderem tu
poteras a me aduocare aliquo īterdicto: vñ ꝑ/
inde eſt aci nō poſſiderē. Alia ſo. eſt. Ego eo/
ipſo ꝙ ꝯduco a te reſpectu poſſeſſionis videor
eā trāſferre ī te. ꝛ tu eā mihi locare[c]. Alio mō le
giẛ ꝙ hic mutet caſuꝫ qñ dñs nō poſſeſſor ꝯdu
cit a poſſeſſore: ꝛ dicit lr̄a ꝙ valet reſpectu poſ/
ſeſſiōis. ſec° reſpectu ꝓprietatis. ¶ Ad hoc op.
.ī.ti.i.l. ei a quo. So. illa dꝫ ītelligi ſm diſtinctio
nē hui°.l. ¶ Ulteri° ego q̄ro qd ī dubio ſi nō ap
paret vtrū reſpectu poſſeſſiōis vel ꝓprietatis cō
ducā. Ja. de are. dicit ſic: aut ego dico ſic ꝯdu/
co poſſeſſionē hui° rei: ꝛ uideor ꝯducere reſpe/
ctu poſſeſſiōis[d]: ut.l.ſi mulier.§. q poſſeſſioneꝫ.
.ſ̄. qō me. ca.ī. uti poſ.l.ſi duo. ī ſi. Aut dico cō/
duco rē: ꝛ tūc ī dubio p̄ſumiẛ rōne ꝓprietatis:
ut.d.l.ſi duo. in ſi. ꝓbat h̄ tex. ibi ſi ſpāliter ꝛc̄.
¶ Sꝫ qd ē hoc dictū: ꝯduco reſpectu poſſeſſio
nis uel ꝓprietatis. nā ꝯductor nunꝙ̄ hꝫ ꝓprie/
tatē uẛ poſſeſſionē. ar.l. nō ſolū.ſ̄. loca. ꝛ.l.ſi qs
aūt.ſ̄.e. ¶ Quid ē hoc dicere aut ꝯduco reſpe/
ctu poſſeſſiōis vel ꝓprietatis. aduerte nos ha/
bemus tex. q hoc declarat: ut.l.ſi qs domū.§.i.
.ſ̄. loca. ubi dr̄: aut qs locauit reſpectu ꝓprieta
tis: aut reſpectu vſufru. Qñ ego loco reſpectu
ꝓprietatis ego teneor tibi: ut liceat tibi uti re:
vt.l. ex ꝯducto. ī pn̄.ſ̄. loca. ꝛ iō ſiue īgetaris re/

ſeſſioné ſi au
det: qꝛ ſi nō
veniet quia
ſuſpicatur ſe
poſſe repelli
ſtatim amit-
tit poſſeſſio-
né q̄ꝫ ſe dice
bat habere ꝛ
ſi aduerſari°
petat ipꝫ pu
niri ꝑ.l.ſi qs
in tm̄. ille ex-
cipiet ꝙ imo
ꝓ ipſo ſnia ē
ferēda qꝛ ipe
eā probauit
poſſidere et
ſuā poſſeſſio
nē ē igreſſus
aduerſarius
aūt ſuā ami-
ſit aliā ēt cau
telā vide ibi
cū vis ꝙ ali
qs anim° tu
us apphen-
dat poſſeſſio
nē alicui° rei
ſiñ vitio quā
aſſerit ad ſe
ꝑtinere. Et
an ſufficiat
tp̄s decē an-
noꝝ ad īdu-
cendū obli-
uioneꝫ vide
Jo. an. in ad
di. in ſi. d.§.
vbi tenet ꝙ
illud ſit arbi
trariū ſi aliq̄
circūſtantie
eſſent ꝑ quaſ
minus vel
plus tēpus
ꝯſideranduꝫ
eſſet allegat
.c.ſi. de tran
ſac. cōcor. ꝛ
īfert ꝙ eo ca
ſu quo qs te
nuit ciuilem
veniēs ꝛ oc-
cupātē expel
lens nō dici-
tur vim fa-
cere ſed ſuaꝫ
poſſeſſioneꝫ
defendere fa
cit ſm ipſuꝫ
.l.i.C. vnde
vi ꝛ.ff. de vi
ꝛ vi ar.l. qui
poſſeſſionē.
a ¶ Sed reti
net. ADDE
ſm Alexā. ꝙ
glo. in.l. qui
rē.C. loca. ꝛ
ibi pe. Cy.
Jaco. but.
Bal. Angel.
Saly. cōcor
dāt cum hac
glo. ꝙ con-
ducens amit
tat poſſeſſio-
nē ꝛ idē diẛ
tenere Cy. ī
.l. ad ꝓba.C.
loca. Jmol.
Raph. cu. et
Pau. ꝺ caſ.
h̄ ꝛ hāc dicit
eē cōeꝫ opi.
cuꝫ qua ipſe
trāſit rñden.
ꝯrijs.

b ¶ Quidaꝫ
nobilis. AD
DE ang. ita
tenenté in.l.
q rē.C. loca.
Bal. in.l. ad
ꝓba.C. loca.
ꝛ in.l. cū fal-
ſa ꝛ ibi etiaꝫ
Bart.C. de
iur. ꝛ fac. ig:
Bal. ī addi.
Spe. in ti. ꝺ
loca.§. nunc
aliqua ṽ. an
quis ſoluēs
Angel. in.§.
ēphiteoſin ī
auẛ. de non
alie. Pau.
de ca. conſi-
lio. ccli.
c ¶ Mihi lo
care. AD-
DE ꝙ cum
hac opi. tran
ſeūt Ange. ꝛ
Pau. ꝺ caſ.
approbātes
glo. Sꝫ imo.
ꝛ Ro. tran-
ſeūt cū bart.
cū quo etiaꝫ
tranſit Alex.
d ¶ Poſſeſ-
ſionis. AD-
DE niſi poſ-
ſeſſio capiaẛ
ꝓprietate vt
ſit ī.l. īterdū
de ṽ. ſig. vñ
in.l.i.C.ſi pi
gno. pig. da
tū ſit. bal. di
cit ꝙ ſi quis
dicit pigno-
ro tibi poſſeſ
ſionem talis
rei uideẛ pi-
gnoraſſe pro
prietatē fun
di nō ſolam
poſſeſſionē ꝛ
ꝓ eo ꝙ h̄ di-
cit bar. ꝙ di
cor cōduce
re reſpectu
poſ. alex. diẛ
facere tex. ꝛ
pau. de caſt.
ibi ad hoc
ponderatuꝫ
in.l. non pi-
gnori.ī. co.

ſpectu ꝓprietatis ſiue poſſeſſiõis vel quocũqȝ mõ teneor tibi. Sȝ ſi ego loco tibi tanq̃ fruc. ⁊ tu es ĩpedit⁹ a ꝓprietario: tũc nõ teneor pſtare plus niſi φ ſim vſufruc. ⁊ reſpectu vſufru. nõ ĩpediaris: ut. l. ſi qs domũ. §. i. ſ. loca. Nõ ad ꝓpoſitũ qñ ↄduco rẽ meã reſpectu ꝓprietatis nõ valet: qa ſtatim mihi ipſi videor emere: ut. l. fundo. ad. l. fal. ⁊. l. cui res. ſ. de act. ẽp. ⁊ iõ non valet. Sȝ qñ ↄduco reſpectu poſſeſſiõis a te tu nõ teneris mihi pſtare niſi φ ſis poſſeſſor. de ꝓprietate nõ curaꝛ ſi poſſeſſionẽ pſtas. Et iõ valet deciſio iſta ad. q. utiles qd releuat dicere in inſtrõ ego vẽdo tibi talẽ rẽ iure ẽphiteoſis talis eccleſie. tu vides φ h eqparanꝛ ẽptio ⁊ locatio ⁊ ſtipulatio ⁊ pcariũ: vñ qñ appono illa ſ̾ba vẽdo iure ẽphi. ⁊c̃. nõ teneor pſtare niſi φ ſim emphiteota. nec teneor ſi ingetaris reſpectu dñij directi: ſed bñ teneor ſi nõ eẽt ẽphiteota: ut. l. ſi qs domũ. §. i. ſ. loca. ⁊. l. q tabernas. ſ. de ↄhẽ. ẽp. ⁊. C. creditorẽ euic. pig. p. nõ de. l. i. ¶ Juxta hoc q̃ro nos habuim⁹ in pma pte qñ dñs ⁊ poſſeſſor ↄducit a nõ poſſeſſore. qd ſi poſſeſſor nõ dñs ↄducit ab alio rẽ. Hãc. q. nõ habem⁹ h. debes dicere aut ignorabat ſe poſſidere: ⁊ tũc poſſeſſionẽ nõ pdit: vt h: ⁊. l. naturaliter. §. nihil. ſ. e. ſm vnã lec. ⁊ p ↄſequẽs nõ valet ↄctus locatõnis: ut. l. ſi qs añ. ſ. e. Si ṽo ſciebat ſe poſſidere tũc valet ↄctus ⁊ poſſeſſio pdiꝛ^a: ut. ſ. e. l. quod meo. in pn. ⁊. l. q bona. in pn. ⁊. l. interdũ. in pn. ¶ Scõo q̃rit glo. qd ſi ego ↄduco rẽ putãs eſſe meã cũ nõ ſit mea. Rñdit glo. dȝ ĩſpici ṽitas poti⁹ q̃ opinio. allegat. ſ. d neg. ge. l. itẽ ſi eũ. Ego dico φ de hoc ẽ caſus duaꝝ legũ ſimul ↄiũctarũ. j. qõ vi aut clã. l. aut q aliter. §. ſi qs dũ putat ↄiũcta. l. ſi de eo. ĩ ſi. j. eo. ¶ Ultimo q̃ro ſi res ẽ mea ꝓ pte ꝓ pte nõ: an poſſũ illã rẽ ↄducere ⁊ emere. De hoc ẽ caſus. ſ. de ĩ diẽ adie. l. φ ſi dono. in ſi. dic ut ibi. Ultimo Cy. de hac materia tangit recitãdo diſtinctionẽ Ja. de are. in. l. ad ꝓbationẽ. C. loca. tene menti iſta.

a ¶ Perdiꝛ. ADDE φ cũ hac diſtictione tranſeũt Ang. Jmol. hic.

p **Oſſeſſionẽ.** Pupillus nõ põt aĩo ↄſinere poſſidere. h. d. ¶ Op. d. l. pupill⁹. ſ. ti. i. So. dicũt qdã h loq̃ꝛ de detẽtatiõe. ibi d naturali poſſeſſiõe. Uel melius naturalẽ poſſeſſionẽ põt pdere ſicut glibet alius. ¶ Ultimo op. de. l. ij. §. ſi a pupillo. j. pro emp. dic ut ibi.

q **Ui uniuerſas.** Qui poſſidet vnũ totũ integrale nõ poſſidet ſingulares ptes ei⁹. h. d. Jſtã. l. ⁊ ei⁹ materiã videbitis. j. ti. i. l. rerũ mixtura. ⁊ ibi videbitis magnas utilitates: ⁊ ibi dicaȝ: nõ habetis h alia.

Poſſeſſionẽ. Poſſeſſio pdiꝛ ab ignorãte ⁊ ĩuito ſupueniẽte defectu ex pte rei vel pſone. h. d. Jbi poſſeſſiõe ex ſcõo decreto. Rõ hui⁹. §. eſt: qa factũ iudicis dꝛ repñſentare fcm̃ ptis: vt. l. ſi ob cãȝ. C. d euic. ⁊. l. i. C. ſi ĩ cãȝ iudi. pig. ṽ. itẽ qõ ĩ mari. tene mẽti hunc ṽ. dixi. ſ. e. l. iij. §. labeo. Bar.

Ex. §. ſequenti.

¶ An cũ qs ingrediꝛ mõaſteriũ cũ bõis: an illa monaſteriũ poſſideat ſine noua apphẽſione.

Aut ſi is qui. Circa hũc. §. aliqs ẽ ĩgreſſus mõaſteriuȝ certe deſinit poſſidere: ut h. ſȝ q̃ro vtrũ mõaſteriũ poſſideat qcqd poſſidet ipſe ſine noua apphẽſiõe. Dy. arguit ⁊ vꝛ φ nõ: ſiue dicam⁹ mõaſteriũ hr̃i loco filij ſui ſiue ex̃nei. ꝓbaꝛ ĩ. l. cũ hr̃des. ĩ pn. ⁊ qõ ibi no. ſ. e. Et finalr̃ tenet φ monaſteriũ poſſideat ſine noua apphẽſiõe: ⁊ nihil boni allegat: ſȝ tex. ẽ in. l. ſi adoptauero. j. de pca. ⁊ doc. allegãt iſtũ tex. ĩ auc̃. ſi q̃ mulier. ĩ vlti. q. C. de ſa. ſan. ec. ⁊ glo. iuris canonici allegant. l. iij. ⁊ auc̃. ſi qua mulier. q̃ eſt canonizata: ſȝ neſcio vbi eſt. xix. q. ulti. c. ſi qua. Bar.

Ex. §. ſequenti.

¶ Quando per perceptionẽ mercedis probeꝛ poſſeſſio: ⁊. j. l. q̃uis. §. i.

Quod p colonũ. Heres non acq̃rit poſſeſſionẽ niſi eã apphẽdat ṽe uel ficte. h. d. Jſte finis vꝛ ↄdicere pncipio. Diciꝛ eni. ĩ pn. §. φ niſi nãciſcaꝛ poſſeſſionẽ nõ ꝓdeſt poſſeſſio coloni ẽt ſi ñ nãciſcaꝛ. Sȝ dic φ colon⁹ ſoluebat mercedẽ hr̃di uel ↄduxerat ab hr̃de. tene mẽti inq̃tũ dicit φ colon⁹ ſoluebat mercedẽ. Ex q̃ ſolutiõe hẽs φ ex ſolutõe mercedis ꝓbaꝛ poſſeſſio. qõ tene mẽti. ꝓ quo facit optie. C. d agri. ⁊ cẽſi. l. litib⁹. li. xi. Et hoc ĩtelligo veꝝ niſi ali⁹ poſſdeat: qa tũc ñ ꝓbareꝛ φ tu poſſides: lȝ tibi ſoluaꝛ merces: ut. l. q̃uis. §. i. j. e. qõ tene mẽti. ¶ Quero an hr̃ditas retineat naturalẽ poſſeſſionẽ per colonũ. glo. dicit φ nõ. ſ. ſi qs teſta. li. eſſe iuſ. l. i. §. ſceuola.

Ex. §. ſequenti.

¶ An p aĩum pmi uel ſecũdi retineaꝛ poſſeſſio ſi ↄtingat illaȝ ãbulare p mille manus.

Si ego. Per colonũ cõmodatariũ ⁊ depoſitariũ ⁊ ſi alij locet commodet vꝛ deponet poſſeſſionẽ retinemus. h. d. Et ẽ pulcher caſus. Gl. op. de. l. nõ ſolũ. §. q pignori. j. ti. i. Glo. ſoluit. tene illã verã ſo. ibi eniȝ colon⁹ uel cõmodatari⁹ tradidit alteri alienando. h ṽo tradidit nõ alienãdo: ſȝ cõmodãdo vꝛ dponẽdo: ⁊ ſic noluit a ſe abdicaꝛ dñiũ. ¶ Jtẽ op. φ hoc nõ ꝓcedat ↄ. l. q̃ſitũ. ĩ pn. j. d pca. gl. nõ ſoluit: ſȝ dic φ ibi loq̃ꝛ de actiõe pſonali que tm̃ ↄ pmũ ↄcediꝛ. h d retinẽda poſſeſſiõe q̃ ẽt p ſcõm ⁊ vlteriorẽ retineꝛ. ¶ Querit glo. ego retineo poſſeſſionẽ ẽt ſi p mille manus iuit. q̃ro per quẽ retieaꝛ poſſeſſio: an p pmũ cui locaui: an p aĩuȝ ei⁹ cui pm⁹ locauit. Rñ. p aĩuȝ pmi. ↄriũ no. ĩ. l. ñ ſolũ. j. ti. i. Breuiꝛ iſtã gl. ĩtellige q̃ dicit φ p tertiũ retineꝛ. dic. i. p pmũ locantẽ tertio: vꝛ p pmũ fcõ tertij. alr̃ ñ bñ diceret: ut hac gl. Bar.

Ex. l. ſequenti.

¶ An dñs pdat aliq̃ cũ colon⁹ deſit poſſeſſiõeȝ

s **J colonus.**[b] Per colonuȝ ẽt abñtẽ aĩo retinem⁹ poſſeſſionẽ naturalẽ. h. d. Glo. h reuocat ĩ dubiũ utrũ medio tpe añq̃ colon⁹ reuertaꝛ ĩ fũdũ dñs naturalr̃ poſſideat. Jo. φ ſic ⁊ bñ. ponam⁹ φ exiuit d fũdo aĩo ↄſerẽde poſſeſſiõeȝ: an dñs pdat aliq̃. Glo. format eã ⁊ diſputauit ſatis late. C. cõĩa de uſuc. l. i. gl. h dic̃ φ pdiꝛ naturaꝛ. videbitis. j. e. l. ſi de eo. §. i. Alij dicũt ↄriũ φ nulla pdaꝛ p hũc tex. ⁊ h ſubaudiũt maxie. ꝓ eoꝝ opi. fac̃. C. d agri. ⁊ cẽ. l. ſi p colonũ. li. xi. ꝓ hoc ẽt facit. l. põp. ſ. ti. i. ⁊. l. φ ſi ĩ mari. circa pn. Ad. l. ſi p colonũ. rñdeo φ nõ pdiꝛ ciuiꝛ. ſȝ naturaꝛ ſic. Ad. l. q fũdũ ꝓ ẽptore rñdeo codẽ mõ φ ciuilis nõ pdiꝛ. iõ ꝓcedit uſucapio.

b ¶ Si colon⁹. ADDE φ ſm Ang. iſte tex. iũcta expoſitione glo. allegaꝛ p Ja. de are. φ lȝ mulier ex forma ſtatuti non poſſit obligari ſine conſenſu mariti poterit tamen officiũ procurationis ex iudicialis ſuſcipere ⁊ tenebũt geſta per eaȝ ⁊ ita dicit ſe obtinuiſſe florentie.

q **Uãuis.** De materia hui⁹. l. habuiſtis. ſ. e. l. i. ṽ. cetex.

Ex. §. ſequenti.

¶ An qñ colon⁹ vẽdidit ⁊ tradidit ṽe ſȝ pẽſionem ſoluit dño an dñs retineat poſſeſſionem.

Si cõductor. Ficta traditio coloni nõ puat dñȝ poſſeſſiõe. h. d. §. iſtũ no. ut dixi. ſ. e. l. iij. §. φ ſi fu⁹. ¶ Op. traditio dñij puat dñm poſſeſſiõe: vt. l. iij. §. φ ſi fu⁹. ſȝ fu⁹ ↄducẽdo vꝛ tradeꝛ alte

ri: vt. l. q̄dā. ſ. ꝺ rei vē. ⁊. ſ. e. l. qꝺ meo. i p̄n. ⁊. l. q bōafide. i p̄n. ſ. e. ⁊ ſic p̄m⁹ dn̄s poſſeſſiōez p̄dit. Quidā dicūt ꝙ h̄ ꝯtingit p̄p mercedis ſolutionē. qꝺ nō ē veꝝ. Alij dicūt ꝙ h̄ nō habuit aīum tradēdi. Sʒ tu dic ꝙ ꝯ̄ria loquunt̄ qn̄ poſſeſſio fuit tradita p̄ colonū ꝟe. h̄ qn̄ ficte. tene mēti. ¶ Itē op. ⁊ vr̄ ꝙ mercedis p̄ceptio īducat poſſeſſiōis acq̄ſitiōez: vt no. ſ. e. l. q vniuerſas. §. qꝺ p̄ colonū. Ego dixi ibi ꝙ mercedis p̄ceptio inducit acq̄ſitionē poſſeſſiōis niſi ali⁹ poſſideat. h̄ ali⁹ poſſidet. Vn̄ lʒ mihi ſoluat̄ pēſio nō p̄p hoc ali⁹ q poſſidebat p̄uat̄ poſſeſſiōe. ¶ Dy. q̄rit ponam⁹ ꝙ colon⁹ vēdidit ⁊ tradidit ꝟe: ita ꝙ dn̄m poſſeſſiōe p̄uauit: tn̄ pēſiōez ſemp̄ dn̄o ſoluit. Rn̄. ex eo ꝙ aliū iā ꝯſtat poſſidere nō retinet dn̄s poſſeſſionē. p̄bat̄ in. l. pōp. ſ. q. mo. vſufr. amit. q̄ lex ē valde no. ad iſta: tene menti.

Ex. §. ſequenti.

¶ De quibus infans acquirat poſſeſſionem.

Infans. ¶ Op. ꝺ. l. ſi dōator. C. e. ⁊. l. ſi qs emācipatū. C. ꝺ dōa. vbi īfans īdiſtīcte app̄hēdit poſſeſſiōez ſine tutoris auc̄te. Multe ſo. ſūt: ſʒ dic ſm̄ Dy. q̄dā ſūt res in qb⁹ infans hʒ plenā aī affectionē: ut ſunt iſta iocularia vel pocularia: ⁊ tūc īdiſtīcte acquirit poſſeſſiōez. q̄dā ſūt i qb⁹ īfās nullā hʒ affectiōez vt i fūdo: tc̄ ſine tuto. auc̄te. n̄ p̄t: vt. l. ꝯ̄ria. bar.

Ex. l. ſequenti.

¶ Executore dato p̄ iudicē ad ītrādā poſſeſſionē alicui⁹ rei n̄ dʒ ille ītrar̄ p̄pria auc̄te: ibi. No. Et ſi iudex cōmiſit alicui ut aliquez mitteret in poſſeſſionē: ſi iudex moriat̄ an̄q̄ mittat poterit tn̄ executor mittere poſt mortē iudicis vide i ſi.

f **Vndi.** Cui dat⁹ ē executor nō p̄t īgredi ſua auc̄te. Itē mandatū ei⁹ qꝺ qs hʒ neceſſe facere n̄ finit̄ morte. h. d. ¶ No. lex ē ⁊ legā ipſā aliter q̄ āno ⁊ meli⁹. p̄ma p̄s īduci poſſʒ imo ē caſus ꝙ ſi alicui dat⁹ ē executor p̄ iudicē ut ītret poſſeſſionez rei nō dʒ ītrare poſſeſſionē ſua auc̄te: ſʒ dʒ ītrare executoris auc̄te: ut h̄: ⁊ hēs caſuʒ cū gl. ī. de re iudi. l. miles. §. q iudicati. ¶ Vēio ad ſcdāʒ p̄tē. ⁊ p̄mo op. ꝺ. l. ſi ego. i p̄n. ſ. ꝺ iure do. dicit glo. alio caſu loq̄t ⁊ bn̄: qa ibi loq̄t i ꝯ̄ctib⁹ inoīatis i qb⁹ pn̄ie erat loc⁹ h̄ ꝟo tenebat̄ ꝺ neceſſitate facere. ⁊ iō n̄ hʒ locū pn̄ia. ¶ Itē op. ꝺ. l. ſi p̄r. ſ. ꝺ manu vin. So. ibi erat tal' act⁹ i quo pn̄ia admittebat̄. ¶ Itē op. ꝺ. l. ij. §. ſʒ ⁊ ſi. ſ. ꝺ dona. ⁊. ſ. ſi cer. pe. l. ei⁹ q. §. q̄s ꝟo. So. hoc mādatū ꝯſiſtit ēt i id qꝺ hēbat ꝺ neceſſitate facere. iō n̄ reuocat̄ morte. pleniſſime dixi in. d. l. ij. §. ſed ⁊ ſi quid. ¶ Quero vlteri⁹ qd ſi executor ſcit dn̄ʒ defūctū vtrū hoc ſolū ſufficiat ad extinguēdū mādatuʒ. vr̄ ꝙ nō: qa cū h̄ loq̄t alternatiue alteꝝ adeſſe ſufficit: vn̄ ſi vēdēs n̄ p̄hibet̄ poſito ꝙ ſciat executor mortuū mādatorē: executor p̄t exeq. In ꝯ̄riū facit tex. q ſeq̄t ibi: ſʒ ſi fecerit: ubi ſi alterū ꝺficit executio īpedit̄. qd dicem⁹. tene p̄mā p̄tē ꝙ lʒ eū mortuū ſciat: ſi tn̄ n̄ p̄hibet̄ p̄ h̄ r̄des p̄t exeq p̄ tex. hui⁹. §. ⁊ ē tex. i. c. ſi ſup gr̄a. ex̄ ꝺ offi. ꝺle. li. vi. Ad hūc tex. i ſi. ibi' ſʒ ſi fecerit: cū ſciret dn̄m mortuū ſubaudio ⁊ h̄ r̄des p̄hibebāt. Itē ibi cū dicit facer̄ nolle. dic alio mō q̄ p̄ p̄hibitionē h̄ r̄dis. Et p̄ hoc dicebā hoc āno i. q. de facto. Iudex cōmiſit cuidā vt mitteret aliquē i poſſeſſionē: ſed executor ītroduxit illū in poſſeſſionē poſt finitū officiū. ego dixi ꝙ potuit mittere lʒ ſit finitū officiū iudicis: vel iudex ſit mortuus: ut. d. c. ſi ſuper gr̄a. qꝺ tene mēti.

s **I me in uacuā.** Error nōis acq̄ſitionē poſſeſſiōis nō īpedit: ſʒ error in corpe ſic. Itē diſſenſus recipiētis īpedit p̄ditionē poſſeſſiōis. h. d. hec lex. ¶ No. tex. ad te. ſ. tradētē. No. tex. ibi queadmoduʒ receſſit de poſſeſſiōe. ¶ Ad hāc. l. op. ꝺ. l. qꝺ meo. §. ſi a furioſo. ſ. e. vbi ſi alteri nō acq̄rit̄: ego tn̄ p̄do. dicūt tn̄ q̄dā h̄ tradidit ꝯditiōe exp̄ſſa ſi alteri q̄rer̄. dicit gl. ꝙ nō ē veꝝ p̄ tex. iſtū ibi: quodāmō: ⁊ ſic īp̄roprietatē denotat: ut hac gl. ⁊ ip̄aʒ allegaui i. l. ſi is q p̄ ēpto. ī. ꝺ uſuca. alij dicūt ꝙ h̄ hūit aīuʒ. ibi nō: diuinatio ē. Vltio ſoluit gl. ꝙ h̄ fuit error in re. ibi i q̄litate p̄ſone: ⁊ hanc tʒ Ia. ꝺ are. ⁊ oēs. Sʒ eadē ē rō i errore i re q̄ ē i errore i p̄ſona: qa adeſt aīus p̄dēdi rē. ſʒ h̄ qn̄ trado tibi rē: trado tibi ſub ꝯditiōe ſi tu n̄ ꝯ̄dixeris vel nō diſſenſeris: ⁊ hoc p̄bat tex. ⁊ iō qa h̄ ē diſſenſus ex p̄te tua: iō nō p̄do nec tu acq̄ris: ut h̄: ſʒ in. §. ſi a furioſo. furioſus nō diſſentit nec ꝯſentit. ⁊ iō non eſt iſta ꝯditio. ideo poſſeſſionē p̄do: lʒ ei non acq̄rat̄. ſimile in legatario: qa ei acq̄rit̄ ſi cōſentit: ſed ſi diſſentit nō q̄rit̄. Itē ſi nō conſentit nec diſſentit ei q̄rit̄. Bar. ll. doc.

Sʒ ſi nō mihi. No. tex. ibi cum placet ignoranti ⁊c̄. nō habetis alia.

Seruus. Ibi nā ſeru⁹ alien⁹. hoc intellige ratihabitiōe ſecuta vel mandato precedente: ut. ī. e. l. cōis ſeruus.

e **Xitus.** Poſſeſſoriū retinēde dʒ p̄ri⁹ termiari: vt p̄ hoc petitoriū termiet̄. h. d. ¶ No. ꝙ h̄ dicit p̄nūciet. qꝺ facit ad. q. vtꝝ qn̄ ſit diſcuſſio ſufficit r̄latio: vr̄ dʒ ſup r̄latiōe p̄nūciari. h̄ tex. vult ꝙ p̄nūciet⁹: dic ut dixi i. l. ſtipulatio. §. hʒ aūt. ſ. de op. no. nū. ¶ Quero quō ſit iſta ꝯtrouerſia. Dicūt gl. altero vr̄ vtroqʒ agēte vti poſſidetis. Ego i repetitiōe. §. nihil cōe. pono bn̄. vij. modos q̄b⁹ pōt fieri iſta ꝯtrouerſia. ⁊ glo. ponit aliquos modos. C. ꝺ īterdic. l. morti.

Ex. l. ſequēti.

¶ Si qs obligauit oīa bōa ſua ⁊ deīn̄ ꝯſtituit ſe noīe ꝺbitoris poſſidere ⁊ deīde vēdat aliquem fundū ⁊ ſimiliter ꝯſtituat noīe ēptoris poſſidere an in eū trāſferat dominiuʒ.

s **Vi pignoris.** Debitor p̄ſcribit p̄ creditorē poſſidētē: vel ſibi p̄cario ꝯcedentē. h. d. ¶ No. tex. ibi cū pluſ iuris ⁊c̄. ¶ Quero i oīb⁹

a ¶ Ficte. ADDE ꝙ hoc limitat Ang. niſi iſte r̄nderet ꝺ fructib⁹ ſecūdo locāti q̄ limitatio p̄ Alex. reprobat̄ ut h̄ p̄ euʒ cui ēt adde qn̄ colon⁹ poſſit p̄iudicare ⁊ p̄deſſe dn̄o ꝙ pulchre ꝯſuluit bal. ꝯſi. cclxxv. ⁊. cclxxx. tertio li. b ¶ Nō finit̄. ADDE ſm̄ pau. ꝺ caſ. ꝙ h̄ tex. nō ē alibi de iure ciuili ſʒ ꝺ iure cano. ē tex. i. c. ſup gratia ꝺ reſcr. i. vi. limitat tn̄ Ro. tex. iſtū niſi moriens ꝺceſſiſſʒ ſine herede: quia tūc ēt i terminis huius. l. mādatū extingueret̄. allegat. l. i. ſm̄ intellectū bar. ibi de actio. ⁊ obligatio. c ¶ Ego dixi. ADDE ꝙ cū Bar. concordāt Ro. ⁊ pau. de ca. ⁊ ſm̄ Ange. idē eē i licentia ꝯceſſa de capiēdo ꝺbitore per tex. i auc̄. ut nulli iudi. §. hic ꝟo iubemus ꝙ limitat verū cā cognita p̄. d. c. ſup gratia: ſecus ſi ſine cauſe cogni. eēt data licētia vt dicit̄ fieri in tuſcia vigore inſtrumēti guarētigiati q: tūc finito offō finit̄ ēt ꝟt⁹ dicte licētie. l. ſi. cū gl. ī. ꝺ pe. ⁊ no. in. l. i. de poſtulādo ⁊ p̄dictam opi. Bar. ipſemet tenet i. l. mo re ꝺ iur. om. iudi. ⁊ Bal. i. l. ſi de iterp̄tatiōe. ſ. ꝺ legi. niſi ſm̄ eū ꝯſuetudo eēt in ꝯ̄riū p̄ illū tex. idē tenet Imo. i. c. qn̄ abbas de officio deleg. Spe. i ti. de leg. §. finit̄ ꝟſi. hoc pone ꝺ facto alex. tu adde bal. ꝯſil. cccx. incipiēte viſis ſtatutis quarto lib. Quid aūt ſi executor ē mortu⁹ an ſuccedēs in offō poterit exeq ſine noua cōmiſſiōe vide Ange. in. d. §. h̄ vero ⁊ Bal. i. l. ꝯſentaneum. C. quō ⁊ qn̄ iudex. d ¶ Pronūciet̄. ADDE poſt Alex. q trāſire videt̄ cū opi. illoꝝ q tenēt nō eē neceſſe ſup relatione nuncij referētis ſe nihil īueniſſe in bonis ꝺbitoris p̄nunciare ꝙ Ro. ꝯſi. ccxi. tʒ neceſſariā ſn̄iam ſup excuſſiōe facta p̄ nunciū ſimiliter ⁊ eē neceſſariā ſn̄iaʒ declaratoriā cū notoriū ē debitorē nō eē ſoluēdo an̄q̄ poſſit p̄ueniri ad fideiuſſores tenēdo illā opi. ꝙ nō ſit neceſſaria illo cāu excuſſio ꝙ tn̄ ipe negat ⁊ ibi tʒ ꝯ̄riū tn̄ p̄ſuppoſito ꝙ nō ſit neceſſaria excuſſio oio vult eē neceſſariam ſn̄iam declaratoriā inhabilitatis ⁊ moueī nā certu fore debitorē nō eſſe ſoluēdo ſm̄ ſn̄ias gloſatoꝝ ſubrogat̄ loco excuſſionis ergo ē ut ſapiat eiuſdē naturā iuxta. l. cū q. §. iniuriaꝝ. ꝺ. ſi qs cau. ⁊ ſequit̄ ꝙ queadmodū ſup excuſſione req̄rit̄ ſn̄ia q̄ ⁊ eo mō ſic ſup hoc. ſ. debitorē nō eē ſoluēdo. ſecūdo mouet̄ p̄ tex. in. c. cū ſm̄ de hereticis lib. vi. vbi habet̄ ꝙ vbi ipſo iure deuenit̄ p̄pter aliqd p̄exiſtens ad certū actuʒ ſemp̄ req̄rit̄ ſn̄ia declaratoria ſup p̄exiſtēti ⁊ illū tex. dicit eſſe ad hoc p̄ōderatū p̄ Bar. in. l. ei⁹ q. ī. de iure fiſci ⁊ Bal. in. l. iubem⁹. §. ſane de ſa. ſan. ec. Sʒ in caſu p̄poſito p̄pter hoc p̄exiſtēs debitorē nō eē ſoluēdo ꝺuenit̄ ad ꝯuētionē fideiuſſoris abſqʒ alia diſcuſſione q̄ req̄rit̄ ſn̄ia ſup illo preexiſtēti ⁊ hāc dicit eſſe nouā doctrinam. e ¶ l. abſn̄ti. ADDE no. i. c. ſi tibi abſn̄ti ꝺ p̄bē. in. vi. ⁊. i. c. i. de ꝯceſ. p̄bē. p̄ Iac. ꝺ bel. in ei⁹ diſputatiōe. Incipiēte peruſini elegerunt quā ponit in auc̄. ꝺ colla. i. §. hec p̄hibem⁹ p̄ bar. in. l. ſi. de cōſti. p̄nci. vbi dicit ꝙ p̄uilegiū nō req̄ritur abſn̄ti niſi a die ſciētie allegat. l. ſi. cū glo. i ꝟ. p̄ſtat̄ de ꝯſuli. lib. xij. ⁊ pro hoc dic̄ alex. ſibi videri ꝙ nō bn̄ dixerit Bar. in. l. ſi. C. de ſen. paſ. vbi dicit ſe putare ꝙ ſi p̄nceps reſtituat depoꝛtatū ad p̄ſtinū ſtatū talis reſtitutio acq̄rit̄ ēt abſn̄ti rigoꝛe ti. alle ga. l. eius q. ꝺ. ſi cer. pe. facit. l. pater. §. ſurdo de leg. ij. nā hoc videt̄ ꝯ̄ iſtuʒ tex. ſm̄ ipſuʒ ⁊. c. ſi gratioſe de reſcrip. ⁊. d. c. ſi tibi abſn̄ti ⁊ ꝯ̄ no. p̄ Bart. i. d. l. ſi. de ꝯſti. p̄n. Et p̄ hāc. l. dicit Ang. mercatores debere eſſe cautos vt litteras eis trāmiſſas ⁊ fauorabiles cuſtodiāt cū fauor eis nō acq̄rit̄ niſi poſt p̄ntatiōez facit. l. labeo. ſ. ꝺ iureiur. vbi dicit Bar. ꝙ dilatio ſtatuta abſn̄ti nō currit niſi p̄mo fuerit notificata ꝙ ē notandū ⁊ vide tex. ⁊ bal. in. l. ij. C. ubi in rē actio. Et p̄ hāc. al dicit ēt Ro. ꝙ ipſe ⁊ q̄plures alij cōſuluerūt ꝙ p̄uilegiū ciuilitatis nō c. q̄rit̄ ignorāti ⁊ hāc. l. multū no. bal. i ꝛica. C. de do. p̄miſ. Et ꝙ p̄uilegiū ciuilitatis nō acq̄rat̄ ignorāti tenet

Scrib⁹ apponiť iſta cła: obligauit oīa bona ꝛ ꝯſtituit ſe noīe creditoris p̄cario poſſidere: mō in iſtro debiti obligaui oīa ꝛ cōſtitui me poſſidere noīe creditoris. Demū vēdo unā poſſeſſionē ꝛ ꝯſtituo me poſſidere noīe ēptoris. trāſfero ne dñiū in eū? vr̄ ꝙ nō: nec poſſeſſionē cū poſſideā noīe alteri⁹: ut. l. ꝙuis. §. i. ſ̄. e. ergo nec dñiū. an hoc īpediat trāſlationē dñij: dicā in. l. celſus. .ĵ. de uſuca. ¶ Quero an liberato pignore ſtatim debitor reincipiat ſuo nomine poſſidere abſqꝫ alia ꝯceſſione: dic ut. ĵ. de preca. l. ſi debitor.

q **Vi abſenti.** Nō pdit qs poſſeſſionem ſui abſ̄tis donec ad eū lr̄e libertatis pueniāt. h. d. ¶ No. ex hoc p̄ncipio ꝙ bñficiū collatū abſ̄ti ſibi nō q̄riť donec puenerit ad eius noticiā. dixi pleniſſime. ſ̄. de dona. l. abſenti^c. dic ut ibi dixi. Ex. l. ſequenti.

¶ An ſit dr̄ia iter dictōēꝫ ne: ꝛ ut: ibi. Anteq̄. Et quomō poſſuꝫ facere cū vendo rē uel dono ꝛ uolo ꝙ ſi alienes res ad me reuertať: ibi. Quare dicat.

s **I quis poſſeſſionē.** Poſſeſſio ꝛ dñium pōt ſub ꝯditiōe trāſferri: ꝛ defectus cōditiōis īpediet eius trāſlationē. h. d. ¶ No. ibi cedere .i. in accipientē trāſferre. hētis hic unā glo. multū no. ego uēdo vel dono tibi aliquā rē ꝛ volo ꝙ tu non poſſis alienare: ꝛ ſi tu alienares uolo ꝙ dñiuꝫ reuertať ad me: quō poſſuꝫ hoc facere. nā pactū de nō alienādo ñ facit trāſlationē dñij: ut. l. ſi ita qs. §. ea. ĵ. de ꝟ. ob. gl. hic dicit ꝙ aut dico ego dono tibi ut tu nō alienes: ꝛ tūc te alienāte ego reuocabo p rei uē. ſed ſi dico dono ne alienes: tūc ſi vēdis alij nō poſſuꝫ reuocare: ſꝫ ago ꝯ te ꝯdictione ob cām: vt. l. ea lege. C. ď ꝯdi. ob cau. Iſta glo. rep̄hēdiť p Dy. in q̄libet eius pte. p̄mo in eo ꝙ dicit ſi dono ut nō alienes interdiciť dñij trāſlatio. qō falſuꝫ eſt: qa dictio ut: inducit modū nō ꝯditionē: ut. l. demōſtratio. in fi. ſ̄. de cōdi. ꝛ demō. ꝛ. C. de his que ſub mo. l. i. cū glo. ꝛ iō nō impediť dñij trāſlatio: ut. l. ſi ita qs. §. ea lege. ĵ. de uer. ob. Itē qō glo. dicit de dictione ne: nō bñ dicit: qa inter ne ꝛ vt: nō eſt dr̄ia: ut. l. cū pater. §. ticio. ſ̄. de le. ij. ¶ Anteq̄ vadā ulterius q̄ro an dictio ne: inducat modū uel ꝯditionē: nos habem⁹ tex. in. l. cū tale. §. ticius. ſ̄. de ꝯdi. ꝛ demon. ubi dr̄ ꝙ q̄nqꝫ facit modū: q̄nqꝫ ꝯditionē. aut eniꝫ p hanc dictionem ne: apponiť aliqd explicandū anteq̄ qs ꝯſequať emolumentū: ꝛ tūc ꝯditionē īducit: aut aliqd explicanduꝫ poſt emolumētū ꝯſecutū ꝛ īducit modū. In dubio āt an īducat modū vel ꝯditionē. uideť ꝙ faciat moduꝫ: ut. d. §. tici⁹. Et iō Dy. bñ rep̄hendit glo. iſtā: qa inter ut ꝛ ne: nō eſt dr̄ia: qa ſemp induciť mod⁹ cū apponiť circa id qō eſt emolumētū ꝯſecutū eſt explicandū: ē ergo modus ꝙ tu vēdas vel dones hoc mō. dono tibi rē ſub hac ꝯditiōe ſi nō alienabis: tūc te alienāte nō trāſferť dñiuꝫ in te. ꝛ p ꝯſequēs nec a te in aliū. Sed certe p hoc nō ē ꝓuiſuꝫ: qa uolo ꝙ interim dñiuꝫ ſit ēptoris ꝛc̄. vñ dic vēdo tibi talē rē ſi nō alieaueris: ꝛ ſi alienaueris volo ꝙ dñiuꝫ reuertať ad me. hoc nō valet: quia iſtud pactū ꝯferť in tp̄e quo res nō erat ſua ſꝫ aliena: ut. l. ſtichus ſuus. ſ̄. de ma. teſ. ¶ Quare dicat ſic dono vel uēdo hoc pacto ut nō liceat alienare. ꝛ ſi ad aliquē actū alienatiōis pueneris: tūc dñiuꝫ ad me reuertať: ꝛ in eū caſuꝫ ex nūc ꝯſtitutis te meo noīe poſſidere. h eſt no. ꝛ pulcher modus^a: qa ſtatiꝫ cū īcipis alienare ego dñs efficior cū ꝯſtitutis te meo noīe poſſidere. Si aūt ego dixi ſi uēdideris ꝓcedūt p̄dicta: qa ꝟbū alienaueris denotat rē pfectā: ſꝫ ſi dicā alienabis vel alienares: tūc ēt ſi nō dicať ad quecūqꝫ actū ꝛc̄. ſufficit ꝛ dñiuꝫ reuertiť in me ſtatiꝫ cū īcipit alienare: ut. l. qdā teſtō. ſ̄. ď fideicō. li. Itē eſt aliō remediū ut dicam⁹ ꝓmittis hāc rem ſpecialiter mihi: tunc ſi obligas mihi eam rē: tunc impeditur alienatio: ut. l. ſi creditor. in fi. ſ̄. de diſtra. pigno. ſm unam lec.

Si is qui ticio. Per ſuū hereditariū ex alia cā habitum res hr̄ditarie pñt q̄ri. h. d. ¶ Glo. op. duob⁹ modis ꝛ ſoluit ut in ea. non habetis hic alia.

Ex. l. ſequenti.

¶ Quib⁹ caſib⁹ ſeq̄ſtratio ſit licita: ibi. Quero. Et qd fieri debeat q̄n ſeq̄ſtrate ſūt res tpe piture: ibi. Quero iudex. Et an dubio pdať poſſeſſio rei ſeq̄ſtrate: ibi. Itē

i **Atereſſe.** Rei ſeq̄ſtrate ď ptiū volūtate pdiť poſſeſſio niſi cā cuſtodie ſeq̄ſtreť. h. d. ¶ Quero qs eſt ſeq̄ſter. Glo. dicit: ut. l. ſeq̄ſter. ĵ. de ꝟ. ſig. ꝛ. l. i. ſ̄. depo. ¶ Quero in qb⁹ caſib⁹ ſeq̄ſtratio ſit licita^b. Rñdeo q̄dā eſt ſeq̄ſtratio volūtaria q̄ fit de partiū uolūtate: ꝛ iſta ſemp ē licita: ut. l. ſi ſoluturus. ĵ. ď ſolu. ꝛ. l. i. ſ̄. depoſi. Quedā ē q̄ fit pte iuita: ꝛ iſta nō fit regulariter. fallit in caſib⁹ no. in. l. i. C. de ꝓhi. ſeq̄. ꝛ. l. fideiuſ. §. fi. ſ̄. q ſatiſda. cog. ¶ Quero iudex facit ſeq̄ſtrari res: ꝛ ſūt res tpe piture. qd dꝫ fieri. Rñdeo debēt uēdi ꝛ pecunia in ſeq̄ſtro poni: ut. l. litibus. C. ď agri. ꝛ cē. ꝛ. ſ̄. ut i poſ. le. l. is cui. §. q̄ri pōt. cū ſe. ꝛ. ĵ. ď req. re. l. fi. ¶ Itē q̄ro tu dicis ꝙ pdiť poſſeſſio rei ſeq̄ſtrate ſi hoc ē actū. q̄ro qd ī dubio. dicit glo. ꝙ ī dubio p̄ſumiť actū ꝙ pdať poſſeſſio. qō tene mēti. Ja. ď are. ītelligit hāc. l. q̄n ſeq̄ſtratio ē facta de partiū volūtate: ſꝫ ſi ē facta p iudicē vr̄ facta cā cuſtodie. ꝛ iō poſſeſſio nō pdiť. arg. l. iij. §. fi. ſ̄. e. qō puto uex niſi de uolūtate iudicis aliud appareat. tex. hētis ī. c. i. ex̄ de ſeq̄. poſ. ꝛ fruc. ¶ Ultiō q̄ro vtrū ſeq̄ſter ſi pdit rē ſequeſtratā apud ſe uel ī ea dānū datum ſit: an habeat aliquā actionē. tex. hūiſtis ī. l. poſtq̄. §. iperator. in fi. ſ̄. ut le. no. ca. ibi quiqꝫ utile ꝛc̄. q ꝟ. ē circa fi. §. aľs Jaco. ď are. h allegat. l. ſi is cui. §. q ſeruandox. in fi. ibi ꝙ ſi ex ꝯſtitutione. ĵ. ut in poſſeſſio. lega.

Ex. l. ſequenti.

¶ Creditor ciuiliter ꝛ naturaliter poſſidet.

s **I de eo.** Violētia ſui ꝓprij quē poſſeſſiōe nō priuat. h. d. ¶ Op. ſ̄. e. l. ꝙ ſuus. ī fi. ubi illud qō ſuus q̄rit uiolenter nō q̄rit dño. So. illud eſt uex q̄n accipit p uim poſſeſſionē alterius. ſecus ſi dñi ſui. Et hac. l. habes ꝙ creditor ciuiliter poſſidet ꝛ naturaliter. qō patet: quia nulla poſſeſſio pdiť: tunc eniꝫ ſi debitor poſſideret pderet: ad hoc facit qō habuiſtis. ſ̄. e. l. i. §. p ſeruū. ꝛ. l. iij. §. ex ꝯrio. ꝛ. l. q pignoris. ſ̄. e. nō habetis hic alia. Bar.

Ex. §. ſequenti.

¶ Quāta negligētia req̄rať ut pdať ciuilis: ibi. Sꝫ q̄ro. Et eo ipſo ꝙ qs negligit p bienniū prediū tributarium pdit naturalē: ibi. Sciatis vos unum.

Si forte. Si colon⁹ recedit nō aīo ď ſerēde poſſeſſiōis: nulla poſſeſſio pdiť ſꝫ ſi aīo ďſerēdi vľ moriť naturalis pdiť: ꝛ ēt ciuilis ſi naturalē negligat adipiſci. h. d. Difficilis. §. ꝛ hꝫ q̄ttuor dicta p ordinē. Ibi diſceſſiſſet. i. ď fūdo exiſſet nō aīo ďſerēdi poſſeſſionē ſꝫ verā lec. poſitā ī gl. ī ꝟ. quo mortuo. ꝛ dic. ſ. colono. Itē ibi cām. ſ. ciuilē. ibi tūc demuꝫ pdiť ciuilis. Ibi poſſeſſiōēꝫ. ſ. naturalē vacātē p mortē coloni. In ꝟ. aliud dic ibi diſceſſit. ſ. aīo deſerēdi poſſeſſionē. ꝛ h inducat illud ꝟbū ſpōte. ¶ P̄rio no. ꝙ p colonū exeūtē de poſſeſſiōe vtrūqꝫ retineť ſi aīo nō ďſerēdi poſſeſſionē. ¶ Scđo no. ꝙ colono mortuo pditur naturalis. idē colono diſcedēti aīo ďſerēdi. ¶ Iteꝫ no. ꝙ q negligit adipiſci naturalē poſſeſſiōēꝫ pdit etiā ciuilē. ¶ Quero q̄liť ītelligať p̄mū rñſuꝫ. due ſūt lec. p̄ma ut ꝟbū diſceſſiſſet ītelligať. i. mortu⁹ eēt: ꝛ qō ſeqť pp utilitatis ꝛc̄. ſit īterpoſitō. Scđa lec. ē ꝙ ītelligať. i. de poſſeſſiōe exiſſet: ꝛ tūc ītelligať aīo nō deſerēde poſſeſſōis. ꝛ hec ꝟa: aľs ſi dicerem⁹ aīo ďſerēde poſſeſſiōis nō ꝓcederet iſtō p̄ncipiū p. l. ſi colon⁹. ſ̄. e. ꝛ h. iij. rñſo. Itē dr̄ h ꝙ colono mortuo nō ſtatiꝫ pdiť poſſeſſio: ſꝫ cū negligiť. ¶ Quero q̄ ē illa poſſeſſio q̄ pdiť. naturaľ ſ: qa iā ē pdita. Uñ dic ꝙ pdiť ciuiľ p negligētiā natu

P̄e. ď ācha. ci⁹ ꝯſi. clxviij vbi ēt dič ꝙ nō acq̄riť lꝫ ſit deſcript⁹ ꝛ nō ſubeat onera ciuitatis de quo vide ēt Bald. ꝯſili. cccxix. tertio libro.

a ¶ Pulcher mod⁹. ADDE Ja. de are. ꝛ cy. i. d. l. fi. ď re. alie. nō alie. Pau. ď caſ. in. l. ſi ita qs. §. ea. lege ď ver. ob. ꝛ ibi poſui an iuramentū impediat trāſlatōnē dñij vide hic p Alexā. cui adď bal. ꝯſil. cccxc. incipiēte inter tres marchiones tertio libro.

b ¶ Sit licita. ADDE ꝙ no. cano. in. c. ij. ď ſeq̄. poſ. ꝛ fruc. archi. ij. q. i. qꝛ res. Joā. an. in regula locupletari ī mercuriali. h⁹ p Bal. ꝛ Ang. i. l. ſi fideiuſſor. §. fi. ſ̄. q ſatiſ. cog. p Imo. ꝛ Bar. i. l. ipatores. ĵ. ď appel. An ſit ille ad cuius petitōēꝫ ſcm̄ fuit ſeq̄ſtruꝫ poſt ānū efficiať poſſeſſoꝛ ſicut in reali vide ī. c. q̄m frequēter ut lit. nō cōteſ. p glo. ī. l. iij. §. fi. ſ̄. eo. Imol. ī. c. ex litteris ď dolo ꝛ ꝯtu. Et an ſi re⁹ aufugiat iudiciuꝫ ďbeat res aſſignari actori vide ange. ꝛ Imo. h Gui. de cu. ꝛ Bal. in. l. ſi oleuꝫ. ſ̄. ď dolo. Et q̄n teneatur ille apud quē factū ē ſeq̄ſtrū viď Bal. cōſilio. clxxvi. ij. lib. Et an p̄ciū fūdi poſſit ſeq̄ſtrari p creditorē vēditoris viď Ro. ꝯſi. cccclxxxviij. ꝛ an ſeq̄ſtrū poſſit fieri ī fructib⁹ coherētib⁹ ſolo viď Pau. ď caſ.

ɔſil. cccxxix. Et an ſi ordiari⁹ faciat ſeqſtrū iuxta cle. ad cōpeſcendas poſſit ꝓpria volūtate mutare vide Oldra. conſilio clxvi.

a ¶ Quid dicemus. ADDE de hoc ꝑ Alex. q refert ꝑ hunc tex. ibi hereditate fuiſſe ɔſultuꝫ puſij ꝙ heres ɔficiens inuētariū dꝫ i ipſo ponere res depoſitas ⁊ cōmodatas teſtatori reptas in domo teſtatoris ꝙ dicit eſſe notāda ſm imo. ⁊ ſequit̄ vt ipſe refert Pau. ð ca. ⁊ Ro. hic ⁊ Bal. in. l. itē videndū. §. ſi. de pe. here. ⁊. l. ſi. §. i. de iur. deli. Sꝫ tu dic ꝙ ɔ̄riuꝫ tenet Bal. ci⁹ ɔſi. cccciij. Incipiēte ad euidētiā premitto. ij. libro. Et ꝙ ignorās naturalē occupataꝫ ſi negligat per decēniū perdat ciuilem vltra Alex. hoc tꝫ paul. de ca. ɔſilio cxcvi. pe. de ſcha. cōſilio vltimo.

b ¶ Ad vxorē. ADDE quid ſi uxor ⁊ vir domū pariter habitarūt nec apparet ad quē ipſoꝝ dñiuꝫ ſpectet Ange. dicit niſi ꝑ ɔiecturas appareat ꝙ iudicandū ē pro dimidia allegat bar. i. l. ſi duo. j. vti poſſi. ſed Imo. ⁊ Ro. hic dicūt ꝙ indubio preſumēduꝫ eſt pro marito cū vxor non p̄ſumat̄ habere ꝓprius. l. qnt⁹. ð. de dona. inter vir. ⁊ vxo. l. ēt. C. e. ti. dicit tñ Bal. in. l. vxor. C. de ɔdi. inſ.

ralis. ¶ Sꝫ qro quāta negligētia reqrat̄ ut ꝑdat̄ ciuil̄. dicit glo. tāta ꝙ obliuionē īducat. Aduertatis ꝑ obliuionē ſolā. iſta gl. dicit ꝙ ꝑdit̄ ciuil̄. ſi hoc ē veꝝ: ergo reqrit̄ curſus lōgi tpis: ut no. ṡ. e. l. ſi id qð. i pn. ⁊. j. ti. i. l. furtū. §. fūdi. ⁊ no. C. vñ vi. l. cū qrebat̄. i pma glo. Cōtrariū vr̄ ꝙ ſufficiat ſola negligētia ſine obliuiōe: ut h. ꝑ hoc. l. qð meo. i ſi. ṡ. e. ibi ſtatiꝫ ſciuero. ⁊. ṡ. e. l. qͥuis. ꝓut ibi dicͭ ab alio occupatā ⁊c̄. Quid dicem⁹: breuiter qñ ego ſcio naturalē poſſeſſionē meā vacāteꝫ occupatā ab alio ſi negligo ꝑ modicū tps ꝑdo ciuilē: qa videor ſuſpicari me poſſe repelli. ar. ð. l. qð meo. i ſi. ⁊. l. qͥuis. ṡ. e. ꝑ hoc. j. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. cuꝫ igit̄. ⁊ qð no. i. l. q poſſeſſionē. e. ti. Si ṽo ignoro eā ab alio occupatā vel ſcio vacātē: tūc aduerte qñ qs negligit naturalē tāta negligētia ꝙ res q̄ſi periit ex hac negligētia: tūc ꝑdit ēt ciuilē ex ſola negligētia: ut h. qñqꝫ nō adhibet tātā negligētiā ꝙ tota res pereat: ſed ſolū nō uadit: ⁊ tūc nō ꝑdit̄ ciuil̄ niſi ex curſu lōgi tpis ex quo obliuio īducit̄: ut. l. ſi id qð. i pn. ⁊ qð ibi no. ṡ. e. ⁊. l. furtū. §. fūdū. j. ti. i. ⁊ ꝙ ex q̄litate negligētie p̄ſumat̄ velle ciuileꝫ ꝑdere: iā ꝓbat̄ i. l. q̄ rōne. i ſi. cū ſua gl. ṡ. ti. i. ⁊. l. falſus. §. ſi iactū. j. de fur. ¶ Sciatis unū uos puſini hētis hic oīa p̄dia tributaria ex forma ſtatuti: ſꝫ in p̄diis tributariis eoipſo ꝙ qs negligit ꝑ biēniū ꝑdit naturalē ⁊ ciuilē poſſeſſionē ⁊ ēt dñiū: ut. l. q agros. C. ð oi agro dſer. li. xi. qð tene mēti. In ɔ̄riū facit fortiter. C. ð uſuc. tranſfor. ubi dicit ſublata ē dña tributarioꝝ p̄dioꝝ ⁊ nō tributarioꝝ. ¶ Uēio ad. iij. rñſuꝫ. dr̄ h aliō ad eſtimādū. qro q̄liter ītelligat̄. Rñdeo ꝓut hētis aliō r̄fert̄ ad pn. ꝓut hētis idē r̄fert̄ ad ꝓxi. ¶ Sꝫ tūc op. ð. l. ſi. C. e. vbi ꝑ exitū coloni nō ſtatiꝫ ꝑdo naturalē. ſo. illa lex ꝑ iſtā intelligit̄: qa ꝑ exitū ꝑdit̄ natural̄: ut h: nō ciuilis ut ibi. ¶ Itē op. h inuit ꝙ ſtatī cū ali⁹ ē īgreſſus qs ꝑdat ciuilē. ɔ̄ ut. l. clā. i ſi. ṡ. e. ⁊. l. ſi id qð. §. ſi. ṡ. e. ⁊. l. ſuus. j. eo. So. hec ſm illā ītelligit̄ hoc mō vt ꝑdat̄ ciuilis qñ dñs reuerſus nō eſt admiſſus: uel ſuſpicat̄ ſe poſſe repelli.

Seruū tuū. Poſſeſſio iuſta uł iniuſta abſqꝫ noua cā extrinſec⁹ nō mutat̄. h. d. Pulcher caſus ⁊ habuiſtis. ṡ. e. l. clā. i pn. ⁊ ꝑ hūc. §. ponit̄ h caſus. Ex. §. ſequēti.

¶ Aduocat⁹ ɔ̄ quē ſūt articuli in īterdicto vti poſſidetis. ſi ſuſpicat̄ aduerſariū ꝓbare de proprietate dꝫ eſſe cautus ꝙ faciat poſitiōes ꝙ aduerſarius poſſedit a ſe clā reſpectu poſſeſſionis. uide in ſi.

Si ſeruū. In q̄ re nō cadit locatio ⁊ p̄cariī rogatio i ea ñ cadit clādeſtinitas. h. d. multū difficilis. §. ⁊ ſubtilis. ¶ Op. de. l. itaqꝫ. §. i. j. ð fur. ubi dñs facit furtū rei ſue. Rñ. dicūt qdā veritas ē ꝙ furti tenet̄: ut ibi nō tñ poſſidet clā. ⁊ ē ṽa ſo. Alii dicūt ꝙ h fecit credēs ſibi licere. ⁊ iō īcidit ī ɔſtitutionē. l. ſi qs i tātā. nō āt tenet̄ furti. Hec ſo. nō ē vera: qa ɔſtitutio. l. ſi qs i tātā. reqrit violētiā: ſꝫ h nō p̄ſupponit̄ violētia: ſꝫ clādeſtinitas bñ: ergo tene primam. ¶ Itē op. ⁊ itro gl. ma. ⁊ op. j. qð vi aut clā. l. i. §. ij. ⁊. l. is q i puteū. §. ſi. e. ti. ubi i re ꝓpria pōt fieri vi aut clā. Dicit gl. aliō ē op⁹ vi aut clā. eſſe fcm̄: aliō poſſidere vi aut clā. ⁊ ē vera ſo. ¶ Tertio op. p̄cariī rogatio ⁊ ɔductio ɔſiſtit i re ꝓpa rōne poſſeſſiōis: ut. l. ſi rē aliquā. in ſi. ṡ. e. ergo ⁊ h clādeſtinitas r̄ſpectu poſſeſſiōis ɔſiſtit. Dicūt qdā h qñ ɔducit rē ſuā ignorās eē ſuā. ibi ſciebat. Hāc ſo. rep̄hēdit Ja. ð are. qa ſeqret̄ ꝙ melioris ɔditiōis eēt ille q delinqt q̄ ille q nō delinqt. ɔ̄. l. nō ſolū. ṡ. ð noxa. Quare ṽa ſo. ē ꝙ nō dr̄ poſſidere clā. r̄ſpectu ꝓpetatis: ſꝫ reſpcū poſſeſſiōis ſic: ut i. l. ɔ̄ria. uið gl. q̄ īcipit: ut. ṡ. depo. ⁊ eā tene mēti: qa ē no. ¶ Itē op. ꝙ ſi iſta. l. ꝓcedit ꝙ ſtatiꝫ ſeqt̄ ꝙ exceptiōe dñii ſtatim r̄pelleret agētē īterdicto uti poſ. qa ſi poſſideo clā. a te tu vincis ɔ̄ me īterdicto uti poſ. ut. l. i. i pn. ⁊. §. ſi. j. uti poſ. ſi ego opponā tibi exceptionē dñii: ñ poſſideo clā a te: ut h: ⁊ ſic te repellā. Hoc āt ē falſū ꝙ exceptō dñii nō repellit quē agētē vti poſ. ita dicit gl. ⁊ nihil allegat.

vide gl. ibi. ¶ Itē op. ſi ego ⁊ ē veꝝ ut dixi i. l. naturalr̄. §. nihil cōe. ſm pmā lec. ⁊ ē tex. i. l. i. C. ſi ꝑ vim vel alio mō. ſm ītellectū gl. lꝫ Dy. teneat ɔ̄riū i. c. q ad agēdū. ex̄ ð re. iur. li. vi. Cōſtat tibi limitatū: vt i. d. §. nihil cōe. Ad ɔ̄riū rñde. lꝫ nō ſit clādeſtinitas reſpcū ꝓpetatis: tñ poſſideo clā reſpectu poſſeſſiōis. Iſtud nō vr̄ bñ dictū: qa ille dr̄ poſſidere clā q ſuſpicat̄ ſibi ɔtrouerſiam fieri ð iure uel ð fcō: ut. ṡ. e. l. clā. i pn. Itē poſſeſſio ē illa q̄ dr̄ clādeſtina: nō res: ut no. ṡ. e. l. pōp. §. cū qs. ⁊. l. vitia. §. i. C. e. ti. ¶ Quero ergo h dr̄ poſſidet̄ clā r̄ſpectu ꝓpetatis nō poſſeſſiōis. Pro dclaratiōe iſtoꝝ tu dēs ſcire. doc. tenēt ꝙ i cā īterdicti uti poſ. admittunt̄ poſitiōes ⁊ articuli ⁊ ꝓbatiōes de dñio. Ita tꝫ Ja. ð are. et Cy. refert i. l. i. i ſi. C. uti poſ. ⁊ ē tex. ⁊ gl. i. c. lꝫ cām. ex̄ ð ꝓba. rō ē ut ſi ꝓbem⁹ eq̄liter ð poſſeſſiōe: tūc appebit iuſtior poſſeſſio illi⁹ q ē dñs: ⁊ ſic debit uincere. Tu ergo aduocat⁹ ɔ̄ quē ſūt articuli ſi ſuſpicaris aduerſariū ꝓbare ð ꝓpetate ſis caut⁹: qa facias poſitiōes ⁊ articulos ꝙ ipē poſſidet clā a te reſpcū poſſeſſiōis. Si. n. diceres ꝙ poſſideret clā ſimplr̄ nihil ꝓbares: qa ſicuti ſimplex ɔductio ī dubio ītelligit̄ reſpcū ꝓpetatis: vt. l. ſi rē aliquā. i ſi. ṡ. e. ſic i dubio ille q poſſidet clā ītelligit̄ reſpectu ꝓpetatis: niſi dicas exp̄ſſe ꝙ poſſidꝫ clā reſpcū poſſeſſiōis: al's ꝑderes: ⁊ ꝙ ſic dēat dici hūiſtis tex. i. l. ſi rē aliquā. in ſi. ṡ. eo. Ex. l. ſequenti.

¶ Fili⁹ ſtans cū mr̄e p̄ſumit̄ poſſidere fūdū mr̄is iure familiaritatis ⁊ ſilr̄ frēs ⁊ ſorores ſimul habitātes p̄ſumunt̄ iure familiaritatis poſſidere.

c **Cum uir.** Qui īgredit̄ fūdū rōne amicitie vel familiaritatis nō dr̄ poſſidere. ɔcor. ṡ. ð fideicō. li. l. gñalr̄. ⁊ tota die occurrit cāus hui⁹. l. nā mr̄ ⁊ fili⁹ ſtāt ſiml̄: ⁊ fili⁹ uadit ad fūdū mr̄is: poſtmodū cū diuideret̄ dicit fili⁹ ego poſſedi tāto tpe talē fūdū. ego credo ꝙ ī dubio vr̄ īre cā familiaritatis ⁊ amicitie: nō vt poſſideat. ⁊ idē dico i frē ⁊ ſorore ſil'hitātib⁹ ⁊ hñtib⁹ p̄imoniū īdiuiſū: ⁊ frat̄ vadit ſol⁹ ad poſſeſſiōes locādas: ⁊ fruct⁹ ſol⁹ r̄colligit. certe cōit̄ vr̄ facer̄ ex cā familiaritatis ꝑ hāc. l. ⁊. l. gñalr̄. ṡ. e. ⁊ facit optie. j. e. l. ꝓx. expreſſius. ṡ. q. mo. uſu. amit. l. ſi mulieri. qð bñ no. Si ergo ad vxorē[b] ꝑtinet res ipa dr̄ poſſidere: lꝫ nunq̄ uadat ⁊ poſſidet per uiruꝫ.

c **Communis ſeruus.** In tex. ibi poſſideat. qð in dubio p̄ſumit̄. ar. l. merito. ṡ. ꝓ ſo. ſm Ja. de are. ⁊ Ol. no. h qð dixi. ṡ. e. l. ꝓx. ⁊ tene menti.

Procurator. De hoc hūiſtis. ṡ. e. l. i. §. ꝑ procaratoreꝫ. ⁊ plene in. l. qui mihi donatū. ṡ. de dona.

e **Si quis fūdū.** Qui ſcit certā ptēꝫ diuiſaꝫ vł īdiuiſā eē alienā vł ius aliqð eaten⁹ nō p̄ſcribit̄. h. d. ¶ No. ṽ itē pōp. ingt ⁊c̄. ¶ Ad pmā ꝑticulā op. j. ti. i. l. ēptoꝛ. So. h ſciebat alienā ꝑ ꝑte certa ⁊ diuiſa ⁊ dtermiata. ¶ Ad ſcðaꝫ ꝑtē op. i eo qð dicit ꝓ īdiuiſo ⁊ ignorat̄ loc⁹: imo ſcit̄ loc⁹: qa i q̄libet gleba habeo dimidiā. Gl. ſoluit trib⁹ mōis. ſꝫ tene illā ſo. q̄ ē i gl. q̄ īcipit vł ēt. ¶ Itē op. dicit h ſi ſcio rē eē obligatā nō p̄ſcribo: ſꝫ an ɔ̄ credito rē p̄ſcribo: dicit glo. ꝙ nō: qa ad eū malāſidē habeo. Idē no. in. l. ſicut. C. de p̄ſcrip. xxx. an. in glo. q̄ incipit malaſide ⁊c̄. ⁊ eſt caſus in. l. q balneū. in ſi. ṡ. qui po. in pigno. ha. tene menti. Ex. l. ſequēti.

¶ Hominis memoria labilis.

p **Peregre.** Per obliuionē ꝑtis loci i q̄ res mobilis cuſtodie cā reponit̄ poſſeſſio nō ꝑdit̄ niſi ꝑ aliuꝫ occupet̄. h. d. hec lex. ¶ No. tex ibi ius poſſeſſiōis: ex quo hēs ꝙ poſſeſſio hꝫ ius. ¶ No. ꝙ memoria hoīs eſt labilis: ut h: ⁊. l. ij. §. ſi qd aūt. C. ð ve. iur. enu. Et ītelligas ꝙ īfirmitas memorie nō facit ꝑdere poſſeſſiōeꝫ: ⁊ ītellige nō adhibita diligēti īqſitiōe. ſec⁹ ſi eēt adhibita diligēs īqſitio ⁊ ñ recordaret̄: qa tūc ꝑderet. ¶ Itē no. ꝙ poſ-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ꝙ q̃ ad poſ-
ſorinz nõ hꝫ
locũ.l.qnt⁹.
Itẽ nõ habꝫ
locũ qñ con
trouerſia v̇-
tiꝛ inter mu
lierẽ ⁊ extneũ
⁊ hoc caſu
poſſet ſalua-
ri dcm̃ ang.
ſm Alex.cui
adde ad ma
teriã.l. qnt⁹
ꝙ pulchꝛe cõ
ſuluit Ang-
elus cõſilio
cxli.⁊ ꝙ mu
lier poſſidẽ-
do domũ cũ
marito dica
tur poſſide-
re iure fami
liaritatis te-
net Pau.d
ca.ↄſili.cvi.
a ℂ Coloni.
ADDE de
hoc pulchꝛe
Bal. cõſilio
cclxxv.⁊.cc-
lxxx.tertio li
bro.

ſeſſio eſt ius.⁊ hũc tex.doc.allegant.ego allega
ui pluries.ſ̃.eo.l.i.haberis.ĩ.eo.l.poſſeſſio.§.i.

Queſitũ. Ex cã peculiari q̃riꝛ uſuca-
piẽdi ↄditõ ⁊ poſſeſſio dño
ignorãti ex alia poſſeſſiõe:ſꝫ uſucapio tm̃ ſciẽti.
.h.d.glo.non dicit niſi id qđ dicit in.l.i.§. item
acquirimus.ſ̃.e. Ex.§.ſequenti.
ℂ An ſi uſufructuari⁹ eijciꝛ dñs pdat ſuã ciuilẽ.

Quibus explicitis. Poſ-
ſidens
ſuo aĩo ⁊ corpore demũ ſciẽs poſſeſſionẽ amit-
tit.ſec⁹ ĩ eo q ſuo aĩo ⁊ corpore alieno poſſidet
.h.d.Diciꝛ hic ꝙ poſſeſſionẽ quã retineo p co-
lonũ:demũ colono expulſo amitto.Op.de.l.ſi.
.C.e.ubi factũ ſui vel coloni⁹ nõ p̃iudicat dño.
So.q̃ttuor ſunt ut ibi no.qñqꝫ colon⁹ exijt aĩo
deſerẽde poſſeſſiõis:tũc dñs nõ priuaꝛ ciuili:vt
.l.ſi de eo.§.i.ſ̃.e.qñqꝫ colon⁹ pdit:⁊ tũc idẽ:
qa dño nõ p̃iudicat ut ibi:qñqꝫ colonus deijciꝛ
uel alij tradiꝛ v̇e:tũc dñs poſſeſſiõe p̃uaꝛ ita dꝫ
ĩtelligi hic:ubi dꝛ ꝙ ignorãtes pdim⁹:ut.ſ̃.e.l.
.iij.§.ꝙ ſi ſuus.ℂ Quero q̃ eſt rõ dĩe iter poſ-
ſeſſiõeꝫ quã retineo p me ⁊ illã quã retineo p co
lonũ.Glo.dicit rõ ẽ iſta:qa qñ poſſideo corpo-
re coloni ⁊ aĩo meo poſſideo:tũc mea ciuilis ſe-
quiꝛ naturalẽ quã retineo p colonuꝫ.iđ colono
expulſo utraqꝫ pdiꝛ:ut h:⁊.l.i.§.nõ aũt.de vi ⁊
vi ar.⁊ uide qđ ibi no.ℂ Quero qd ſi ali⁹ nõ in
grediꝛ uere:ſꝫ ficte:qa dñs ↄſtituit ſe alteri⁹ no
mine poſſidere.dic ut dixi.ſ̃.e.l. ꝙ meo.in p̃n.
ℂ Quero ſi uſufructuarius deijciaꝛ:an dñs ſua
ciuili priuaꝛ.Rñdeo nõ.gl.hẽtis.ſ̃. uſufr. quẽ-
ad.ca.l.i.in fi.⁊.ĩ.de vi ⁊ vi ar.l.iij.§.vñ vi. Rõ
qa uſufructuari⁹ nõ poſſidet naturalr̃ p dño ſꝫ
p ſeipſo.qd ſi colonus fuit ↄuẽtus:⁊ ipẽ rñdet
nõ noiando dñm in iudicio:⁊ fuit ↄdẽnat⁹ ⁊ fa
cta ẽ executõ:an noceat dño.Inno.ꝙ nõ.ex̃ vt
lit.nõ ↄte.c.qm̃ frequẽter.circa fi.ſed ꝯ eũ vide-
tur.ſ̃.ad exhi.l.celſus.§.i.⁊.ſ̃.e.l. q vniuerſas.
.§.itẽ cũ pretor.ſed alias dicaꝫ.

s **I rẽ mobilẽ.** Poſſeſſio rei
mobilis ꝯcte
furãdi gr̃a pdiꝛ ab ignorãte.idẽ ſi rei cuſtodia
amittaꝛ.ſec⁹ in aĩali irrationabili ſtatuitur.h.d.
ℂ No.tex.ibi illa rõ ⁊c̃.ℂ Op.ſ̃.d.l.iij. §.ſi rẽ.
.ſ̃.e.Uera ſo.ẽ ꝙ hic in aĩo ↄſtituit ⁊ cepit ꝯcta
re.ℂ Itẽ op.hic vꝛ ꝙ ſolo aĩo q̃raꝛ:ſꝫ intelligo
ꝙ nõ aĩo ſolo:ſꝫ ĩteruenĩete ↄtractatiõe.ℂ Itẽ
op.qa mutat ſibi cãm poſſeſſiõis.ꝯ.l. nõ ſoluꝫ.
.§.i.ĩ.ti.i.h interuenit cã extrinſeca.ſ.furtum.
Ex.l.ſequenti.
ℂ Si in iſtr̃o dotali dꝛ ↄfeſſus eſt ticius habuiſ
ſe ⁊ recepiſſe centũ:an p̃ſumẽduꝫ ſit ꝙ traditio
p̃ceſſerit:ibi.Iſta lex.Et ſi in iſtr̃o dicaꝛ.Seius
vẽdidit ticio fundũ p cẽtũ qđ preciũ ei dedit ⁊
numerauit.Si teſtes dicãt ꝙ nulla ĩteruenit nu
meratio iſtr̃m poſſit de falſo redargui:ibi. Itẽ.

p **Redia.** Hec lex legiꝛ duobus
modis.p̃mo ſꝫ gl.alio
mõ ſm Ja.de are.utraqꝫ lec.ẽ no. Per
inſtr̃m nõ pbaꝛ poſſeſſiõis traditio.Itẽ inſtr̃m
verificaꝛ ex actu v̇o nõ ficto.h.d.Op.ꝙ iſte lec.
nõ ↄtineãt falſum:qa dicit ſe tradidiſſe cũ non
tradiderit.Dicit glo.ĩtellige ꝙ p̃mo erat ĩgreſ-
ſus ſu⁹ ⁊ poſtea ſcribit ſe tradidiſſe:⁊ ſic p iſtuꝫ
actũ fictũ verificanꝛ illa v̇ba ſe tradidiſſe. Op.
ꝙ p inſtr̃m pbeꝛ traditio poſſeſſiõis:ut.l.ij. C.
.e.ſo.ſi inſtr̃m ſit ĩ fundo uel ĩ ↄſpectu fundi. p
inſtr̃m põt pbari traditio:ut ibi. Sꝫ ſi nõ ſit in
ↄſpectu p inſtr̃m nõ pbaꝛ traditio niſi ali⁹ act⁹
pbeꝛ.hoc tꝫ Dy.Ja.de are.⁊ Ol.⁊ Spe. in ti.

b ℂ Ficto.
ADDE ſm
Alex.ꝙ ang.
tꝫ ꝯrũ p no
tata p gl.i.l.
ſi ex cautiõe
ĩ gl.mag.ꝙꝫ
oẽs doc.cõi
ter ſequunꝛ
⁊ p glo.i.l.ſi
ex p̃cio in v̇-
bo ↄſcriptũ
.C.ſi cer.pe.
q̃ dicũt ꝙ no
tariuſ nõ dꝫ
apponere vi

de ẽp.⁊ uẽ.§.i.ꝶ Iſta lex facit ad.q.no.pone ꝙ
in iſtr̃o dotali dꝛ ſic.talis maritus fuit ↄfeſſus ſe
habuiſſe ⁊ recepiſſe centũ q̃ pmiſit p̃ri redderꝛ.
dicit filia actio ẽ mea:qa fuit ↄfeſſus ſe habuiſſe
⁊ recepiſſe:⁊ ſic traditio p̃ceſſit:ut h:⁊ p ↄñs ñ
põt ſolui p̃ri.tm̃ v̇itas ẽ ꝙ ſi ẽ aliqd ↄfeſſus ha-
buiſſe qđ põt tũc tp̃is celebrari p̃ſumiꝛ factũ:ut
pꝫ ex p̃cedẽti theorica.Dixi.ĩ.de ver.ob.l. ſi ita
ſtipulat⁹.§.griſogon⁹.⁊.ſ̃.ſo.ma.l.poſt doteꝫ.
Nõ in pposito cũ numeratio tp̃e iſtr̃i potuit
ĩteruenire p̃ſumiꝛ tũc interceſſiſſe.ꝶ Itẽ facͣ ad
aliud.dicit inſtr̃m. Seius dedit ⁊ vẽdidit ticio
fundũ p p̃cio cẽtũ:qđ p̃ciũ ei dedit ⁊ nũerauit.
teſtes q ĩterfuerũt in iſtr̃o dixerũt ꝙ nulla pecu
nia ĩteruenit:an iſtr̃m poſſit redargui de falſo.
Ja.bu.diſputauit hãc.q. ⁊ determinauit ꝙ iſta
v̇ba v̇ificanꝛ ex actu ficto[b]. ſicut ex v̇o. ⁊ iđ lꝫ ñ
ĩteruenerit act⁹ uer⁹.ſ.nũeratio v̇a:tm̃ ĩteruenit
act⁹ fict⁹.ſ.ꝙ fuit ↄfeſſus hũiſſe ⁊ recepiſſe:⁊ ad
hoc ẽ caſus h.lꝫ ipſe nõ alleget.ℂ Scđo mõ le-
giꝛ ſm Ja.de are.⁊ ſm eũ hoc dicit.p inſtr̃m in
quo ↄtineꝛ aliquẽ tradidiſſe nõ pbaꝛ traditio[c]:
ſꝫ illa v̇ba ĩportãt ſolũ licẽtiã ĩtrãdi p̄p̄a auc̃te.
.h.d.⁊ ſm hoc ep̃la p̃ceſſit traditõem.ℂ Op.
nõ põt ſibi q̃ri poſſeſſio rei donate iuſte nõ ĩter-
uenĩete uolũtate dñi:ut.l.ſi ex ſtipulatione.ſ̃.e.
So.hic fuerũt illa v̇ba ſe tradidiſſe: q̃ ĩportant
ut ĩgrediaꝛ ſua auc̃te:vt h.ſm Ja.d are.⁊ Spe.
in ti.de emp.⁊ uendi.

p **Oſſeſſio.** Iſta v̇ba expone ple
ne.C.e.l.i.⁊.l.õniqꝫ.
⁊.l.ſciendũ.ſ̃.ex q.cau.ma. Plene examino il-
la v̇ba in repe.l.ſi is q pro emptore.ĩ.ti.i.
Ex.§. ſequenti.
ℂ An qui eſt ĩ poteſtate alterius poſſideat.

Qui alienã. ℂ No.ꝙ poſſeſſio eſt
iuris.⁊ dicit glo.i.aĩ ſꝫ
certe aĩus ẽ facti:ut.l.bonefidei.i ſi.ſ̃.ti.i.lꝫ ꝯ vi
deꝛ i.l.p hr̃de.ſ̃.d acq.he.ubi dicit additio nõ
tã facti q̃ aĩ eſt:⁊ ſic ĩnuit ꝙ aĩus nõ ſit facti: ſꝫ
ego rñdebã ñ tã facti.ſ.alteri⁹ q̃ animi:vñ vult
dicere ẽ poſſeſſio iuris.ſ.ciuiꝛ p ſpẽs diſtinguẽ-
do.hũiſtis no.ſ̃.e.l.p ſeruũ.⁊ dixi.ſ̃.e.l.i.in p̃n.
Quero an is q eſt in ptãte alterius poſſit poſſi-
dere.Rñdeo aut ẽ ſuus:⁊ tũc cũ poſſeſſio ſit iu
ris nõ q̃riꝛ ſibi ſꝫ dño:ut.l.i.§.itẽ acq̃rim⁹.ſ̃.e.
⁊ idẽ in mõacho:qa qcqd iuris q̃rit acq̃rit mo-
naſterio:ut in auc̃.ingreſſi.C.de ſa.ſan.ec.Sed
in filio dic ut hic glo.notabiliter dicit.
Ex.§.ſequenti.
ℂ Stãte ſtatuto ꝙ inſtr̃a guarẽtigionata habe
ant executionẽ paratã.ex ſtipulatiõe facta in ta
li iſtr̃o p pcuratorẽ agi põt ſine ceſſiõe:ibi. Po
ne.Et an in his que cedi nõ p̃nt an queraꝛ ſine
ceſſione: ibi. Quero.

Si poſſeſſio. Poſſeſſio ⁊ dñiuꝫ
q̃riꝛ p pcuratorem
actio p̃ſonalis nõ q̃riꝛ niſi cedaꝛ.h.d.ℂ Op.ſ̃.
de ac.emp.l.iul.§.ſi procur.⁊.l.procur.ex re.ſ̃.
d pcu.So.ĩtelligas ꝙ hic emit nõ ex re dñi.aſo
dño ſine ceſſiõe q̃reꝛ:vt h:ita ĩtelligit pe.⁊ oẽs.
ℂ Quero qd ſi pcurator nõ repiꝛ q cedat. Rñ
deo ſine ceſſiõe q̃riꝛ:ut no.in.l. dãni ĩfecti.§.ſi.
⁊.l.i.⁊.ij.ſ̃.de inſtito.⁊.l.i.C.de ac.⁊ ob.⁊.l.ſci-
m⁹.C.ad treb.ꝶ Pone p̄uſij ẽ ↄſuetudo ⁊ ſta-
tutũ ꝙ inſtr̃m guarẽtigionatũ [d]ſeu ↄfeſſionatũ
in quo ↄtineꝛ p̃ceptũ notarij p̃cipiẽtis ptib⁹ ex
iuriſditõe ſibi a ſtatuto ↄceſſa:habeat executio-
nẽ mõ qdã agebat ex illo inſtr̃o opponebaꝛ ꝙ
nõ erat facta ceſſio.⁊ ſic nõ poterat agi ex ſtipu
latiõe facta p pcuratorẽ in illo inſtr̃o. Ego dixi

cta v̇ba niſi ĩ
teruenıat nu
meratio. nõ
ob. iſte tex.
qꝛ loqꝛ ĩ epi
ſtola ⁊ ſicut
ĩ ſcriptura p̃
uata in qua
tm̃ opanꝛ il
la v̇ba habui
⁊ recepi : qꝛ
p neutrũ ſer
monẽ pbaꝛ
niſi ſola ↄfeſ
ſio allegat.l.
creditor. §.
ſepe.ĩ. de ſo
lu.⁊ cũ dicta
opi. Angel.
trãſit Imol.
Pau.d caſ.
⁊ Ro. hic ⁊
ꝯ Bar. tenꝫ
Imol.⁊ cõi-
ter cano.i.c.
ſi cautio. de
fide inſtru.⁊
Bal.in.§.ſi.
circa pe.col.
.C.cõia utri
uſqꝫ iu.imo.
i.l. debitorẽ
.ĩ. de noua.
Bal.i.l.i.C.
de his que i
frau.cre.ut ĩ
ẽt q̃rit qd ſi
ticius ẽ ↄfeſ
ſus recepiſſe
centũ a ſem-
pronio q̃ ve
re habuit et
recepit in p̃-
ſẽtia mei no
tarij ⁊ reue-
ra pecunia
erat ĩ marſu
pio an p hoc
notarius ici
dat in falſuꝫ
⁊ dicit alex.
ꝙ ẽ queſtio
quottidiana
Tu adde ꝙ
Bal.ↄſi.cc-
xvij. ĩ ſi.iij.
li.dicit ꝙ pe
cũia põt ſol
ui ĩ ſacculo
⁊ diciꝛ nũe-
rata ſi ptes
ↄfitenꝛ lꝫ ta
bellio cauti⁹
faceret ſi vi-
deret actuꝫ
nũerationis
⁊ ipſaꝫ pecu
niaꝫ allegat
.l.ſꝫ ſi qđ ſti
puleꝛ alias
adhuc iter-
eſt v̇ſ. ſi v̇o
ſimul ĩ ſaccu
lo.ſ̃.de vſu-
fru.
c ℂ Traditio
ADDE Ro
ma.conſilio
cccccix.
d ℂ Guaren
tigionatuꝫ.
ADDE Ro
ma. conſilio
lxxvi.ubi al-
legat Bart.
h ⁊ ĩ ↄſilijs
⁊ uide etiaꝫ
Bal. cõſilio
xxij.ij.lib.in
ſi. conſilij.

ꝙ ꝓceptũ notarij opaꝛ ut ꝑinde ſit acſi eſſet inſtrumentum factũ in iudicio per procuratorem vbi querit ſine ceſſione: ut. l. in cauſe. in fi. ſ. de procu. ¶ Quero qd in his que coherent perſone: ita ꝙ nõ põt cedi: ut uſufructus. modo procurator ꝓcuratorio nomie meo ſtipulaꝛ uſufructum: vel accipit vxorẽ procuratorio noie meo: an quereꝛ ſine ceſſione: ego dico ꝙ in iſtis iuribus inſeparabilibus a pſona ꝓcurator eſt ut nudus miniſter ⁊ acquirit dño directo. hic eſt tex. no. in. l. q ita. §. i. ſ. ad trebel. ⁊ ibi dixi quod no. ¶ Alterius querit ecõuerſo ſi procurator promittat procuratorio noie dñi: utruz dñs obligetur. Reſpondeo ſic utili. qð dic ut. l. ſi cum vẽditor. in fi. ſ. de euic. ⁊ l. iul. §. ſi ꝓcurator. ſ. ð ac. ẽp. ⁊. l in eũ. in ꝑn. ſ. de inſtito. ⁊ circa ꝓdicta vide q̃ dixi in. l. ſtipulatio iſta. §. pe. j. de ver. obli.

Ex. l. ſequenti.

¶ An ſi quis egit petitorio ⁊ poſſeſſorio ⁊ obtinuit ſi eſt appellatum in petitorio an fiet executio in poſſeſſorio: ibi. Querit. Et quid ſi in petitorio ſuccubuit ⁊ in poſſeſſorio obtinuit an fiet executio in poſſeſſorio: ibi. Sed pone.

p **Ermiſceri.** Lex iſta ex glo. noſtra poteſt intelligi trib⁹ modis ſm glo. lʒ difficulter. ⁊ ſm primaʒ glo. poniꝛ quõ quidã egit poſſeſſorio: an ſnia lata in poſſeſſorio preiudicet in conſeſſorio que pro uſufru. ꝓponiꝛ. ⁊ iuriſcõſultus dicit ꝙ nõ: quia eſt ſeparata cauſa poſſeſſiõis ab uſufructu: proprietas ab ipſa poſſeſſione: ⁊ ſic poſito uno nõ ſequitur aliud. ⁊ ſic remoto vno non remouetur aliud: quia poteſt eſſe apud diuerſos: ut patet ex tex. Et hec lec. probaꝛ. j. de excep. rei iudi. l. eandeʒ. §. ſi. ⁊ hec lec. tãgitur in uerbo cauſas. ¶ Secũdo modo legiꝛ ſic. Queritur an uſufructus poſſit eſſe ſine poſſeſſione: ⁊ reſpondeꝛ ꝙ ſic: quia ꝑmiſceri ⁊c̃. quemadmoduʒ ⁊c̃. ¶ Iteʒ queritur an ciuilis poſſeſſio dñi impediatur ꝑ uſufructuʒ vel econuerſo uſufructus per ciuilẽ poſſeſſionẽ. Reſpondeꝛ ꝙ nõ ibi neqʒ ipediri ⁊c̃. ⁊ iſta colligitur ſuper ṽbo oportet. ¶ Tertio modo legitur ut queratur ſi alius habet uſufructum an dñs ciuiliter poſſideat. Et reſpondetur ꝙ uſufructus nõ debet permiſceri cũ poſſeſſione ciuili: ſicut nec proprietas. Et iõ poſſeſſio ciuilis domini nõ ipeditur per uſufructum: nec uſufructus per poſſeſſionem domini. Et ſm hoc tota iſta lex ponit unuʒ caſum. ⁊ iſta lec. colligitur ex glo. parua poſita ſuper uerbo poſſeſſionis. Et facit hec lex ad ea que dixi in. l. naturaliter. in prin. ſ. e. ¶ Querit Dy. aliqs egit petitorio ⁊ poſſeſſorio ſimul in caſu in quo poteſt ⁊ obtinuit in utroqʒ. appellatum eſt in petitorio: an fiat executio in poſſeſſorio. Et Dy. dicit ꝙ ſic: quia nihil habet cõmune: ut hic: ⁊. l. naturaliter. §. nihil. ¶ Sʒ pone ꝙ in petitorio ſuccubuit in poſſeſſorio obtinuit. queriꝛ an fiat executio in poſſeſſorio: ⁊ dic aut ſuccubuit: quia nõ probauit: ⁊ ſit executio in poſſeſſorio: aut ſuccubuit: quia reus probauit ſe dominuʒ: ⁊ tunc nõ ſit executio: quia obſtat regula dolo facit ⁊c̃. ⁊ hoc tangit Cy. in. l. incerti. C. de iterdic. ⁊ Spe. in ti. de pe. ⁊ poſ. ⁊ debes intelligere in poſſeſſorijs quibus poteſt obijci exceptio dominij: non autem in alijs: ut diximus in. §. nihil. ⁊ no. per eundem Dy. in. c. qui ad agendum. extra de regu. iur. lib. vi.

Species. Duobus modis legitur ĩ glo. Primo ut quando ꝓtor aliquem imittit eſt plus q̃ quando priuatus reſtituit: quia pretor immiſſum tuetur. Et hec lec. tangitur. in prima ⁊ ſecunda glo. ⁊ in princi. vlti. Et ſm hoc qð dicit ſpecies inducendi eſt ꝓhibere ⁊c̃. expone inducendi. i. eſt pars ĩductionis: vel. i. uni ſpeciei ꝯuenit ſm Ja. de are. Secũdo legiꝛ ſm Jo. ut tota loquatur in pretore: ut patet in fi. ulti. glo. ¶ Tertio legiꝛ ſm Jaco. de are. duplex eſt modus inducẽdi in poſſeſſioneʒ a pretore. primo cũ dat alicui licentiã ĩgrediẽdi ſua auctoritate ⁊ ꝓhibet ei vim fieri qð eſt plus q̃ ſi fiat a priuato. ſecũdo modo. ſ. ꝙ iubeat reſtituere dato executore: ut. l. is cui. §. miſſus: ut in poſ. leg. tunc nõ enim poteſt ingredi ſua auctoritate: ut. l. fundi. in prin. ſ. ti. i. quarto ſcðm Ja. de are. ꝙ duobus modis pretor poteſt mittere in poſſeſſionem ⁊ iubere poſſidere ex ſecundo decreto: quo caſu inhibet poſſidenti uim fieri: ⁊ ſi ꝯtra faceret tenetur: ut. l. dãni. §. penul. ſ. de dam. infec. Alius eſt qñ pretor ꝯdẽnat queʒ ad rei reſtitutionẽ: tunc facta reſtitutione ſi poſtea moleſtet nõ teneꝛ ex ſentẽtia nec iudex ex vigore illius iudicij ſe intromittit: ut hic ſm Jac. de are. qð puto veꝝ: qa ſola facti traditione liberaꝛ. ⁊ no. ſ. de ꝓcu. l. põp. §. ſed ⁊ ſi is. in fi. glo. mag. ⁊ predicta tene menti.

a **Duerſus.** Uera lec. eſt ut intelligatur iſta lex ĩ interdicto uti poſſi. ⁊ glo. ponit exẽpla. primo in interdicto uti poſſi. ⁊ uerum eſt exempluʒ. Item ponit in interdicto unde vi ⁊c̃. ſed illa lec. nõ congruit littere: quia talis vitioſa poſſeſſio prodeſt aduerſus eũ qui uitioſe poſſidet: ut. l. cum a te. j. de vi ⁊ vi ar.

¶ De uſucapionibus ⁊ uſurpationibus. Rica.

¶ Dictum eſt. ſ. de acquiren. poſſeſ. verũ quia uſucapio eſt cauſa acquirende poſ. ut. l. ſine poſſeſſione. j. e. ideo de uſucapionibus ponit. verũ quia uſucapio interrũpitur: ideo ponit de vſurpationibus. ⁊ quid eſt uſurpatio idem eſt ꝙ interruptio.

Ex. l. ſequenti.

¶ An per pactum poſſit renunciari iuri preſcribẽdi: ibi. Quero. Et an poſſit renunciari ſtatuto qð diſponit ꝙ ſi creditor ꝑ. x. ãnos ſteterit ꝙ creditum non petierit non audiaꝛ uide in fine.

Dno publico.

b ¶ Oppo. ⁊ uidetur ꝙ prima lect. nõ procedat: quia equitas ſcripta prefertur rigori: ut. l. i. C. de legi. ⁊. l. placuit. C. de iudi. Sed ꝯtra iſtã regulam habemus equitatem ſcriptam: ut. l. naturaliter. ſ. de conditio. inde. ⁊. l. iure naturali. j. de regu. iur. Sol. Dy. ꝙ quando ſunt ambo ſcripta in ſpecie: tunc vnum prefertur alteri. ſecus quando unum eſt in genere aliud in ſpecie. Iſtam ſolu. ponit Dy. in. c. poſſeſſor. extra de regu. iur. lib. vi. ⁊ Cy. C. de legi. l. i. ¶ Op. de. l. cũ in fundo. §. ꝙ ſi mulier. ſ. de iure do. So. ut ibi. ¶ Quero an per pactum[a] poſſit renunciari iuri preſcrip. ⁊ uidetur ꝙ non: quia cum ſint inducte ad publicam utilitatem: ut hic: ergo ⁊c̃. ut. l. ius publicum. ſ. de pac. ſed dic ꝙ uſucapio ⁊ preſcrip. x. an. pacto tollitur non directo: ſed quia inducit malamfidem[b]. ⁊ ſic facit ceſſare ea que ſunt de ſubſtantia preſcriptionis. et hoc tenet Dy. ſ. de. le. i. l. nemo poteſt[c]. Que

¶ De vſucapionibus. Rubrica.

a Dono b publico. an ꝑ pactũ. Adde Bart. in. d. l. nẽo põt adde quod Bal. in. c. i. §. ꝑterea. ð capitul. cõradi. dixit ꝙ ſi ꝯhẽtes vel teſtator iuſſerit ſoluere: nulla preſcriptiõe obſtante videꝛ ꝙ in iſinitũ extẽdaꝛ. d. l. qð ſi nolit. §. ſi qd ita. ſ. de edili. edic. Bal. i. l. i. i vl. col. de ſen. q̃ ꝓ eo. tʒ ꝯ Barto. h ⁊ in. d. l. nemo ꝑt. Et ſubdit Bal. in. d. l. i. qd ſi iſta ṽba ponerẽtur in reſcripto vel ꝑuilegio. ð quo dic ut no. in auc̃. quas actiões. de ſa. ſan. ec. ꝗſiuit ẽt ſi iſta ṽba ꝓferãꝛ a ſtatuto ciuitatis ṽbi gratia dicit ſtatutũ ꝙ iſtrumẽtũ publicũ mãdetur executiõi nõ obſtãte aliq̃ ꝑſcriptione qd iuris. vide oino per Ludo. i. Re. de arbi. i. x. carta ⁊ ꝙ valeat ſtatutuʒ tollens preſcri. tʒ bal. i. l. receptitia in. iij. col. de ꝯſti. pe. ⁊ ibi ẽt ð pacto. ⁊ vide gl. no. i. c. i. §. preterea. ⁊ qð no. bar. hic. i fi. ⁊ no. ꝙ nunq̃ʒ intelligiꝛ ſtatutũ excludere ꝑſcrip. in cui⁹ ꝯriuʒ memoria ſi exiſtat ſcðm bal. i. l. i. C. ð ꝑſcr. xxx. an. ⁊ i. l. i. C. ne rei dñice vel tẽplo. ADDE an ſtatutũ dictãs ꝙ inſtrumenta mittanꝛ execu. nulla ꝑſcrip. obſtante tollãt preſcrip. lõgiſſimi tꝑis abb. ꝯſi. xiiij. ij. li. ⁊ an ſtatutũ tollẽs excep. ꝑſcrip. extendaꝛ ad ꝑſcr. iam cõpletã vide pau. de ca. ꝯſi. cccxi. ⁊ ð q̃ ꝑſcri. ĩtelligaꝛ per bal. ꝯſil. cccc xix. iiij. libr.

b ¶ Inducit malãfideʒ. ⁊ vide bal. i. l. ij. i. i. col. in ver. ⁊ no. de edil. act. adð qð no. bal. ĩ auc̃. ꝗs actões. ð ſa. ſ. ec. ⁊ i. l. i. i fi. de tẽpo. ap. al. ſi. in. §. ſi. ¶ Sʒ an ſit dare cautelã ꝙ ipa ꝑſcriptõ cui renũciari ſi ꝑt ſaltẽ tollaꝛ ĩ effectu. ang. h unã dedit ꝯ quaʒ tʒ bal. ĩ. l. ꝙ ſi nolit. h alleg. ⁊ ita refert fuiſſe iudicatũ pu ſij ipo extñte aduocato. lʒ bar. ⁊ vnus ali⁹ eẽt ꝓ ꝑte ꝯria ⁊ ſeqꝛ h do. Lu. Aliã ponit ang. lʒ illã ſi firmet i. l. cũ ſtipulat⁹ ſim mihi a ꝓculo de ṽ. ob. quã ipugnat. h. d. lu. ſʒ ṽa põt dari q̃ colligiꝛ ex his q̃ voluit bal. in. l. ſic ĩ ãnos. q. mo. uſufru. amit. quã approbat bal. ĩ. l. ij. C. vt in poſ. le. ⁊. i. l. i. i ꝑn. ð cadu. tol. ⁊ ſeqtur do. Lu. h bar. ẽt i. d. l. nẽo põt. ⁊ iſtiſ adð bal. i. l. i. C. ð ſentẽ. q̃ ꝓ eo qð itereſt in. vi. col. circa materiã iſinitatis. ⁊ bal. i. l. cẽturio. i fi. de vul. ⁊ pupil. ⁊ i. l. iteʒ illa. ſ. ð ꝯſti. pecu. ADDE an ꝑſcrip. poſſit renunciari Ro. ꝯſi. cci.

c ¶ Nemo poteſt vide quod. ſ. dixi i prin. huius. l. ⁊ bar. in. d. l. nemo poteſt.

a Suca-
u pio. q̄. mō ſit diffinaſ pre ſcriptio. uid io. an. i regu la poſſeſſor i mercuria.
b ¶ Quid ſi i ſtatuto. facit qđ no. i. l. iij. §. ſi rē. đ le. ga. iij. i ſimi li alið đcꝫ ad hoc no. bal. i. l. ij. C. đ p̄ſcrip. lō. tēp. q̄. p liber. ui delicet ꝙ tē ſi reqraſ ti tul⁹ i p̄ſcribē do. ꝫ qđ ſaē qđ ipe no. i. l. i ꝯtib⁹. đ ſi nō e. pecu.
c ¶ Intelligi tur đ direc to. ꝛ p hanc rōnē dīc bal. i ꝑtica q ac cuſā. ꝙ vbū qlibꝫ platuꝫ i ſtatuto nō reſtrigiſ de bilitatis. et dīc bal. in. l. ſi. C. đ tēp. i integ. reſti. pe. ꝙ p̄ſcrip tio decēnij i ducta p ſta tutū ſapit na tura p̄ſcrip. xxx. āno. di cit tñ bald. i. l. ij. p illum tex. C. đ no xa. ꝙ ibi ſta tutū diſpōit ſup eo qđ di ſpōit iuſ cōe ſterp̄taſ ſm ius cōe: ꝛ ui de qđ nota. bar. i. l. iij. §. p̄tor ait. de dā. iſect. ſed bal. i. l. ſi. C. arbi. tute. di cit ꝙ ſtatutū dicēs id qđ ius cōe ſi al terat iuſ cōe ADDE ꝙ ſtāte ſtatuto ꝙ null⁹ poſſit allegare nul litatē iudicii ꝙ iſtđ ſtatu tū recipit re ſtrictionem de habilita te ita ꝙ fili uſſa. ſtatuto ſi obſtāte po terit oppōe re nullitateꝫ iudicij agita ti ita voluit bal. cōſi. ccc xciij. pmo li.
d ¶ Ut dixi i. l. Uide ad hoc bar. i. l. ex aſſe. ad ſi. ff. ad trebe.
e Equiſ
s . §. fru ct⁹ p ſe ꝑcipiēdo. ſe.

dam. ē p̄ſcriptio. xxx. an. ꝛ iſta currit odio negli gētis ñ fauore preſcribētis: ut. l. ſi. i ſi. C. đ edic. diui adri. tol. ꝛ no. p Dy. i. c. poſſeſſor. extra de re. iur. li. vi. iō nō pōt renūciare: ut. ꝟ. ad mace. l. tā ꝛ ſi: ꝛ qđ ibi no. ꝛ quia p bono publico ꝛc̄. fa cit quod no. C. de iud. l. pperādū. §. ſed ꝛ ſiqui dē. Nec ob. ꝙ pacto remittiſ ꝛ interrūpiſ. ergo multomagiſ īpediſ īchoari: ut. l. cū notiſſimi. §. ſed ꝛ ſi qs. C. de p̄ſcrip. xxx. an. qa tūc p pactum ceſſat negligētia. Quedā ē p̄ſcriptio īducta pn cipaliter fauore ptis: ꝛ illi pōt renūciari: ut. l. ꝙ ſi nolit. §. ſiqd ita. ꝟ. de edil. edic. Et ex p̄dictis videſ ꝙ ſtatuto qđ dicit ꝙ ſi creditor ſteterit p ānos. x. ꝙ nō petierit ꝙ nō audiaſ non poſſit re nunciari: quia odio negligentis.

Ex. l. ſequenti.

¶ An vſucapio cadat ī re īmobili: ibi. Quero. Et an p p̄ſcriptionē q̄raſ dñiuꝫ utile: ibi. Que ro an. Et cū ſtatutū dicit ꝙ p̄ſcriptiōe acqratur dñiuꝫ dꝫ ītelligi de directo: ibi. Quid ſi.

u **Sucapio.** a ¶ Op. ꝙ uſu capio ex plurib⁹ pcedit cauſis. i. ex titulo ꝛ bonafide: ꝛ ſic dñiū ē ex plurib⁹ cauſis. ꝫ. l. iij. §. ex plurimis. ꝟ. ti. i. So. ut ī glo. ¶ Quero utrū uſucapio ca dat ī re mobili uel īmobili. Et glo. dicit large ſu mēdo cadit ī q̄libꝫ re. ſtricte ꝟo ꝛ pp̄e uſucapio cadit ī re mobili p̄ſcriptio ī īmobili. allegat gl. l. ij. C. đ p̄ſcri. lō. tē. ſꝫ illa ñ dīc ſꝫ ē. l. ij. C. i q. cau. ceſ. lō. tē. p̄ſcri. ꝛ ſic adde ad gl. ¶ Quero an p p̄ſcriptionē acqraſ dñiū utile uſ directū. hētis p glo. ꝛ doc. ī auc̄. niſi. C. de bo. ma. ꝛ dīc ꝙ ī uſu capiōe q̄riſ directū. ī p̄ſcriptiōe utile ſm gl. ꝛ dic ut no. p dy. ī. c. poſſeſſor. de re. iur. li. vi. ꝛ caſum uidiſtis ī. l. i. ī ſi. ꝟ. de aqua plu. ar. ꝙ p p̄ſcriptio nē vtile dñiū queriſ. ¶ Quid ſi ī ſtatuto b dicaſ ꝙ p̄ſcriptōe q̄raſ dñium: uel ꝙ qs efficiaſ dñs. certe ī dubio ītelligiſ de directo c: ut. l. i. ī ſi. ꝟ. ſi ager uecti. uſ emphi. pe. Et ad hoc ut aliqd ad dat iuri cōi ꝛ aliqd opereſ formo unū dubiū. ſi hoc ē uerū ꝙ p p̄ſcriptionē q̄raſ dominiū utile. tūc q dedit ī emphiteoſim nō pōt oñdere ſe hē re aliqđ dñiuꝫ. nam nō pōt pbare dñium utile: qa emphiteoticarius hēt directū: nō pōt pbare niſi pbaret de ſe ꝛ de auctorib⁹ ſuis uſqꝫ ad illđ tp̄s quo locus ille fuit occupatus ab hoſtib⁹. vl uſqꝫ ad illud tp̄s quo fuit ſtatutū ꝙ qcqd calca uerit pes tuus tuū ſit ꝛc̄. ut. l. i. ī pn. ꝟ. ti. i. ꝛ em phiteoticarius pbat ꝙ nō pōt opponere exce ptionē dominij: ut. l. litibus. C. de agri. ꝛ cē. ꝛ. l. ſi qs cōductiōis. C. loca. ꝛ cōduc. Sed ē ꝫ tert. dixi uobis ꝙ ſi pono rē ī nulli⁹ bonis fuiſſe tūc cū apprehēdo directe efficior dñs: ut dixi in. l. d rē que nobis. ī ſi. ꝟ. ti. i. uel dīc ꝙ pbet de utili: ut eſt emphiteota hꝫ utile tñ ſūt duo dñi: ut di xi. ꝟ. ti. i. l. ſi quis. §. dñia. Sed put dixi ſatis pu to ꝙ ſi nullus alius appareat dominus directo ille qui probat tantum ꝙ ſufficiat ad preſcripti onem preſumitur dominus.

s **Equitur.** Cōtinuat ſe iuriſ cōſultus: ꝛ primo uidēdū ē q̄re īducta ſit uſucapio: ut. l. i. ꝟ. e. Secūdo qd ſit uſucapio: ut. ꝟ. e. l. ij. Ter tio q̄ pſone ꝛc̄. ut hic qđ ſequiſ. uide per te.

Seruus pro herede.

¶ Op. ꝟ. ti. i. l. poſſeſſio. §. i. Gl. dat ſol. plures ꝛ dico ꝙ non pōt poſſidere. nec pro herede uel alio titulo. Sed quare dixit p herede: qa nullo mometo ē penes eū: ut. l. plꝫ. ꝟ. de acquirē. heſ. Sed alii tituli cadunt ī ſeruuꝫ: ut poteſt dici do natarius ꝛc̄. Sed quare nō pro herede cadit in ſeruo: ut ſic ſeruus dicaſ heres ſicut donatari⁹. plene dico in. l. cum a filio. ꝟ. de le. i. ꝛ glo. plu res ſunt. C. de here. inſtit. l. cum proponas. tan gitur per doc. ibi. Sed ego plenius. quod ergo dicitur hic p herede. dic nec alio titulo.

Fructus et partus.

Ad uer te ad iſtā glo. que declarat optīe oēꝫ paſſū hui⁹. §. Et iſte. §. legitur pluribus modis uno mō ꝙ tēpore defuncti erat ī reꝝ natura: licet nō ī do minio defuncti. ¶ Et ad iſtam lec. opp. aut de functus erat maleſidei poſſeſſor: ꝛ tunc nec ipe nec heres uſucapit: ut. l. cum heres. ꝫ. de diuer. ꝛ temp. preſcrip. ꝛ quia efficiſ res furtiua ſi erat boneſidei: ꝛ tunc facit fructus ſuos: ut. l. qui ſcit. §. in alieno. ꝟ. de uſur. ergo non uſucapit. ſolu. Mar. in. l. i. C. de preſcri. lon. tēpo. ꝛ ī. l. pom po. §. qui cum quis. ꝟ. ti. i. ꝛ eſt caſus expreſſus cōtra Mar. in. §. heres. ꝫ. eo. l. preterea ſi huiuſ modi fructus ſint furtiui. iſtud uicium ſine du bio tranſit ad heredem. Et alia opi. ē Odof. q̄ ſimiliter loquiſ quando defunctus erat maleſi dei: ſed illos fructus non percepit per ſe: ſed p alium boneſidei: ꝛ ſic preſcribi poteſt ab alio ñ ab herede defuncti. Ex hac lec. no. ꝙ maleſidei poſſeſſor per ſe percipiendo e fructus facit furtū ſecus ſi eos percepit per alium qui ſit boneſidei quod intellige: quia ipſi maleſidei poſſeſſori nō reſtituantur: quia forte eos vendidit: uel loca uit fundum ad pecuniam. alias cum cōtracta ret committeret furtum. Et predicta puto uera in ſe. ꝛ tamen quia multum hāc. l. reſtringit. iō ē tertia lec. ꝙ loquitur ī eo qui prius erat maleſi dei: ꝛ nunc boneſidei erat. Et ſm iſtam glo. ha bes ꝙ ille qui ab initio fuit maleſidei nunc ē bo neſidei perceptione non facit fructus f ſuos ſed uſucapione. Eſt ne uera iſta lectu. ꝛ certe ſi iuſta cauſa ſuperuenit poteſt uſucapere ꝛ fructus ſu os facere: ut. l. non ſolum. §. i. ꝫ. eo. ſed ſi non ſu peruenit iuſta cauſa tunc initiū ſpectaretur quo ad acquiſitionem fructuum: ut. d. l. qui ſcit. §. ſi. de uſur. licet contra ſit. ꝟ. ti. ij. l. qui bona. §. i. ſꝫ dic ut ibi. Item quo ad uſucapionem: ut. ꝫ. e. l. iuſto. §. ꝛ ſi poſſeſſionis: ꝛ. l. ſi de eo. §. per ſuuꝫ tuum. ꝟ. tit. i. ꝛ. C. de uſuca. tranſfor. l. i. In hoc tamen poſſet hec lectu. eſſe uera: quia percipi endo non facit furtum: ꝛ ſic poſſent uſucapi ab alio: ut. ꝫ. e. l. ſi aliena. §. ſi. Eſt ergo alia lectu. et dic ꝙ boneſidei poſſeſſor facit fructus induſtri ales ſuos. naturales non: ut. ꝟ. de acquiren. re. do. l. boneſidei: ꝛ. l. fructus. ſed hic uſucapit fru ctus naturales quos non facit ſuos: ut fetus et partus: ſed hic dicitur in tex. ꝙ fetus pecorum ſunt in fructibus induſtrialibus: ut. §. ſi quis ex aliena. inſti. de re. di. ꝛ in. §. lana. ꝛ ſic in fetu pe corum g iſta ſol. nō poteſt procedere. dic ergo ꝙ fetus pecorum ab extraneo vſucapiuntur ꝛ he res facit ſuos: ꝛ boneſidei poſſeſſor. ¶ Uel dic ꝛ no. ꝙ rem meam non poſſuꝫ irreuocaliter uſu capere: ſed ſi non eſt mea irreuocabiliter: quia teneor reſtituere: tunc contra illam actionem p quam cogor reſtituere preſcribo rem: h ꝛ hoc p bo per. l. in bello. §. ſi quis ſeruum. ꝫ de capt. et poſtli. re. quod no. quia omnes leges que dicūt ꝙ boneſidei poſſeſſor tenetur reſtituere fructus exiſtentes intelliguntur niſi per triennium poſſe derit: ꝛ h̄ vſ tenere Cy. i. l. ācille. C. đ furt. Alio mō legiſ i: ut ī fructu ꝛ ptu ꝛc̄. ut gl. ¶ Uēio ad ſcđaꝫ lec. pncipalē: ꝛ nō loquiſ ī defuncto: ſꝫ in herede. ꝛ uide gl. ibi ſinautē ceperūt eē p̄dicte.

cus ſi pcipit p aliuꝫ q ſit bōa fide ut p bal. i. l. ij. i. i. col. đ fru cti. ꝛ lit. exp.
f ¶ Nō facit fruct⁹. adde bar. i. l. ex di uerſo. de rei uē. ꝛ inno. i. c. cōſultati onib⁹ đ iur. patro. bal. i. l. ij. i pe. col. C. đ fuit. ꝛ bal. poſt gl. i. l. i. C. đ uſu ca. trāſfor.
g ¶ Fetu pe coꝝ. fet⁹ aia liū ſūt fruc tus īduſtria les. Adde bal. i. l. ācille i. viij. q. uel opi. C. đ fur.
h ¶ Preſcri bo rē. Adde bar. i. l. iij. C qđ me. cā. et bal. i. d. l. an cille. ꝟ. item dubitaſ. ad de tñ ſingu lariter ꝙ q̄ñ rei pncipali p̄ſcriptū eſt idē ē ī fructi bus ēt ulti mi anni ſm bal. i. l. iij. i. i col. đ fruc. ꝛ lit. expē. ꝛ ad iſta q̄ꝫto tē pore p̄ſcribā tur fructus. uiđ bal. i. l. eoſ. C. đ uſu. iſtud tñ dēꝫ ī maleſidei poſſeſſore đ iure canoni co ſi pcede ret ēt ſi mag̃ tpe tenuiſſet ſꝫ ī bōeſidei poſſeſſore ſic: ſꝫ do. an to. i. c. gra uis i. vi. col. đ reſti. ſpoli. ADDE q̄ñ qs p̄ſcriben do faciat fru ct⁹ ſuos ale. xā. ꝯſili. xxi. iiij. uolu.
i ¶ Alio mō legiſ. No. ꝛ ſingulariter ad qđ bñ faē qđ no. bar. i. l. ſin. C. i q. cau. ī integ. reſti. ꝛ exp̄ſ ſe bar. i. l. iij. C. qđ met. cau. viđ bal. clare i. l. i. in ij. col. C. de uſur. ꝛ fruc. lega. ubi re fert dēꝫ bar. h. ꝛ bar. ī. l. ācille. i. ꝟ. itē dubitaſ cuꝫ bōeſidei. C. de fur.

AAA

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quod autem. Expōit uerba .l. atilie. ℂ No. ꝙ dominus dicit̄ ille cui res ſurripit̄ proprie nō attento apud quē ſit res quādo ſurripit̄. ℂ Op. .ĩ. ꝑ ſoluto .l. ſi. ſo. ut dicā i. §. ſi rem. ℂ Op. ĩ. ð ꝑca. l. certe. §. iul. So. ibi i ui poſſeſſa. hic i furtiua. rōnem dicam. ĩ. e. l. §. ſi dominus.

Labeo. Sufficit ꝙ res furtiua reuertatur ad eū ꝑ quē dn̄s poſſidebat per quē reponat̄ i loco ubi ſtabat dn̄o ignorante. alś dn̄i noua ſcientia ⁊ uoluntas requirit̄ .h. d. Iſte. §. eſt difficilis i tex. ⁊ oēs glo. ſūt ad declarationē lr̄e ſm uerā lec. Dy. diuidit i quinqʒ partes iſtum. §. ꝑmo loquit̄ i re peculiari ſurrepta ab extraneo dn̄o ignorāte. ſecūdo in re peculiari ſurrepta domino ſciēte. tertio i re dn̄ica ſurrepta ab extraneo. quarto i re dominica ſurrepta a ſeruo quā nō tenuit i peculio. qnto i re dominica ſurrepta a ſeruo ⁊ eā tenuit i peculio. ſecūda ibi cōmodius. tertia ibi nec eniʒ. quarta ibi ideoqʒ ſi ſeruus. qnta ibi itē ſi eam rem ⁊c̄. Glo. q̄ incipit furtū factū. ponit duas lectu. i ꝟ. cōmodius. tene ꝑmā. Itē ponit duas lec. in ꝟ. nec eniʒ. tene ſecūdam ⁊ diſtīgue ut i alia glo. ℂ Quero q̄ ē ratio differētie ꝙ quādo furtum ſit factuʒ requiritur eius ſciētia. Reſpōde quando ignorauit hēt aīum poſſidēdi ꝑ eū apō queʒ prius erat: ſed quando ſciuit furtū factū depoſuit aīuʒ. ideo requiritur noua uolūtas. ℂ Sed dices hic animus in ſeruo nō requiritur ſpāliter i re peculiari. ſed dic ꝙ hoc caſu requirit̄ ſpālis uolūtas: ut. ĩ. e. l. ſi rem ſurreptaʒ. ℂ Quero qd ſi extraneus ſurripiat ⁊ eodē loco reponat. Rn̄deo nō ſufficit quia nō reuertit̄ i ptātem: ut i. §. tunc aūt. ſed in ſeruo nunꝙ̄ dominus fuit priuatus poſſeſſione: ut. s̄. titu. i. l. reʒ que nobis. iō ſufficit ꝙ reponatur in loco.

Ex. §. ſequenti.

ℂ Si emphiteota uēdidit rē irrequiſito domīo ⁊ poſtea redemit an careat re uide in ſi.

Item labeo. Sufficit rem rediſſe ad eū ꝑ quē quis poſſidebat. hoc dicit. ℂ Op. s̄. depoſi. l. i. §. ſi rem So. hic uēdidit ſed non tradidit. quod nō pl3 dicit gl. ⁊ bene: quia ſolo ꝟbo nō fuiſſet fcūʒ furtum: ut. l. ſi qs uxori. §. neqʒ uerbo. ĩ. de furtis. ⁊. s̄. ti. i. l. iii. §. ſi rē. dic ergo ut ibi quia ueꝝ ē ꝙ ſufficit quātū ad purgādū uitiū rei. ſecus quantū ad purgāduʒ uitiū perſone: quia nihilominꝰ tenetur de caſu. Similiter reſpōdet̄ ad. l. qui ea mēte. ĩ. de furtis. quia talis penitētia purgat rei uitiū nō tollit penā perſone. ⁊ hoc ponitur hic i ultia glo. ℂ Op. dicit̄ hic ſiue ſciēte ſiue ignorante. contra. s̄. ꝑxi. §. ſol. ſm Al. hic ignorauit rem uenditā: ⁊ ſic furtū factum: ⁊ ideo non curatur utrū ſciuerit uel ignorauerit redemptōem ſed ſi ſciuiſſet uenditionem factā: tunc requireretur ꝙ ſciret redēptionē factam: ⁊ iō text. dicit ea geſta ſunt i plurali qui reqrit ꝙ utrūqʒ ſit domino ignorāte geſtū. uel ſi ſciuit ꝑmū ē neceſſe ꝙ ſciat aliud. ⁊ eodē modo reſpōde. ĩ. de furtis .l. ſi ad dn̄ʒ. ℂ Op. dominus etiā ignorās poſſeſiōnē amiſit: ut. s̄. ti. i. l. iii. §. ꝙ ſi ſeruus. ⁊ .l. ſi rem mobilem. quomodo ergo pōt eē uitiū purgatum furtiuitatis: cum non redierit ad domini poteſtatem. Glo. iſtud ꝯrium ſignat que icipit: ſed qualiter ⁊c̄. ⁊ non ſol. Dy. dicit quando dn̄s ignorauit rem ſurreptam etiam ignorante rediiſſe ſufficit. argu. s̄. ꝑxi. §. nam hic erat i cuſtodia depoſitarij ſicut. s̄. i cuſtodia ſerui ſʒ dy. ſed hoc nō uidet̄ ꝓcedere. quia per ſeruum acquiritur poſſeſſio etiā ignorāte domino: quod non ſit ꝑ depoſitariū. Si ergo nō reuertit̄ i poſſeſſionē. ergo nō uidet̄ purgatū uitiū: ut i. §. tūc aūt. ideo qdā antiqui dixerūt ꝙ imo ꝑ depoſitariuʒ queritur poſſeſſio. qō tʒ Ia. de are. ⁊ tāgitur hic in prin. ulti. glo. ⁊. s̄. ti. i. l. ꝙ̄uis. §. i. ſed glo. hic ⁊ ibi tʒ cōtrariū. Ad. §. tūc autē. reſpondet ꝙ ſi requiritur ſemper ꝙ reuertat̄ i poſſeſſionem: ut ibi pʒ. ſed certe imo requirit̄ ꝙ reuertat̄ i poſſeſſionem uerā uel fictam: ut ibi patet. hic aūt nulla eſſet poſſeſſio. teneo ergo ꝙ reuertat̄ i poſſeſſionē. Ratio quia animus quem quis habet retinēdi per depoſitariū operatur etiā acquiſitionem: ut dicam ſtatim. i. §. de illo. licet glo. dicat cōtra. s̄. ti. i. l. iij. i prin. ſed ibi reprobaui: ⁊ hic ē caſus cōtra eā. ℂ Inducit̄ ad. q.[a] ēphiteota uēdidit rē irrequiſito dn̄o ⁊ poſtea redemit. an careat re. ⁊ hic uidetur ꝙ nō. ſed nō facit: quia uerū eſt ꝙ purgatur quo ad uiciū rei. non quo ad penā ꝑſone. unde ueritas ē ꝙ res ꝑdit: ut. d. l. i. §. ſi rem. ⁊. s̄. de fideicō. li. l. quidam: ⁊ .l. rogo: ⁊ eſt caſus. x. colla. quid iuris ſit ſi uaſal. feu. qō uen. recupera. c. i.

Si pupilli. Sufficit rem redire i poteſtatem legitimi adminiſtratoris. hoc dicit.

Tunc autem. Ad hoc ut purgetur uitiū furtiuitatis requirit̄ ꝙ res redeat irreuocabiliter in dn̄i poteſtatem uere uel iterpretatiue. hoc intelligo qn̄ recepit rei eſtimationē uel iuſſit aliī tradi.

Heres. Per hunc. §. confundit̄ opi. Mar. qui dixit ꝙ heres pōt incipere uſucapere a ſe. ⁊ ei non obſtat mala fides defuncti. dixi. s̄. e. l. §. fructus.

De illo.[b] Partus ancille furtiue editꝰ penes bonefidei poſſeſſorem non poteſt uſucapi. ſi fur in eius poteſtate fuerit alias poteſt uſucapi ſi ante natiuitatem rei aliene ſcientiam non habuit. hoc dicit. vſqʒ ad. §. lana. primo loquitur quando fur eſt in noſtra poteſtate. ſecundo quando alius eſt fur. ſecūda ibi ſed ⁊ ſi. ℂ Op. ad principiū de ſecūdo reſponſo. So. dicit glo. ꝙ in prin. debet intelligi ꝙ ante conceptionem ſciuit rem alienam. ſed male dicit contra iſtum tex. ideo dicit ⁊ melius: ut dixi i ſummario. dic ut ibi: ⁊ dicet̄ per glo. ⁊ doc. ⁊ ꝑ nos. ĩ. pro empt .l. ſeruus. ℂ An ſcdm op. ꝙ ēt ſi ſciuit alienā nō ipedit̄ vſucapio: ut. ĩ. e. l. iuſto .§. ⁊ ſi poſſeſſori. So. itelligo ꝙ hic ſciuit alienā ⁊ furtiuā. ſecus ſi ſimpliciter alienā. ut ibi. ℂ Sʒ tūc op.[c] quia tūc etiā poſt uſuca. ichoatā ⁊ nō ꝑfectā ipeditur uſucapio: ut. ĩ. pro ſuo. l. ſi ancillam. ſed hic in ſi. §. uidetur contrariuʒ. ergo iſta lec. non procedit. So. hūc ꝟ. expone ſic ꝙ ſi cū iam uſucepit. i. uſucapere ichoauerit. ⁊ qō ſequitur ignorauerit alienam. dic ſimpliciter non furtiuā: ⁊ ſic alio caſu loquitur ꝙ̄ precedens rn̄ſuʒ. uel ſi uis ꝙ eodē caſu loquatur dic cū ſciuit furtiuā dn̄o denūciauit. uel nō potuit denūciare: ut. d. l. ſi ancillā. ℂ Ultio ꝑ hūc. §. reprobat̄ gl. q̄ ē i. l. iii. i prin. s̄. ti. i. qa ſi recipio traditioneʒ a ſuo meo nō recipio: ut quaſi de nouo mihi q̄ratur poſſeſſio. tn̄ ipo ſuo poſſidēte ego credebā me poſſidere. ſed h nō fuit mihi q̄ſita poſſeſſio: qa furtiua: ut. l. qō ſuus. s̄. ti. i. ⁊ tn̄ h opat̄ animus quem habet retinendi: ut adipiſcatur: ⁊ ꝓbatur. s̄. ea. l. §. item labeo.

Lana. Nota qō meū ē uſucapi nō pōt[d] Legas tex. trāſponēdo: ibi. ſi uero apud bōefidei emptorē ꝯ ⁊c̄. aſſume: ibi ſed

[a] ℂ. §. Itē labeo. inducit̄ ad. q. ſi ēphiteota uēdēt reʒ ⁊ poſtea redimit an euitet penaʒ addō bar. i. l. ſi qs libellos. C. ð appe. ⁊ qō not. do. an. i. c. potuit ð loc. circa ꝑn. ⁊ i. l. ſi a me. s̄. ad .l. fal. ꝑ ino. i. d. c. potuit ⁊ limita niſi i ꝑma alienatōe actū eſſʒ ꝙ in ꝯtinēti deberet reſtitui ēphiteote alienāti. facit. l. pleriqʒ ð ritu. nup. ⁊ h no. ꝑ ange. i ſimili i .l. uoluntas. C. ð fideicom. ⁊ uide bar. i. l. ſi iſulā. i. vi. q. de ꝟb. ob. ADDE ð eo q uēdidit feudū bal. ꝯſil. cccix. ij. lib.

[b] ℂ. §. De illo við i. l. ſi alienaʒ. ĩ. ꝑ ſuo. ⁊ bart. plene i. l. ancille. C. de fur.

[c] ℂ Sʒ tunc op. fallit tn̄ i ꝑtu ut oia iſta declarat bal. ⁊ ibi eſt gl. i ꝟ. ſcia. i .l. i. C. ð uſuca. trāſfor. ⁊ bar. late i. l. ācille. C. de fur.

[d] ℂ. §. Lana vſucapi non pōt. Not. ꝙ dn̄s ſi pt ꝑſcribere qō limita veꝝ i hn̄te dn̄ium pleno iure ⁊ icomutabiliter alias ſecꝰ ſʒ bar. ⁊ bal. clarꝰ i. l. iij. C. qō me. cā. ⁊ bar. i. l. in bello. §. ſi qs ſuū. ð capti. ⁊. s̄. e. l. §. fructꝰ. et limita vt ꝑ bar. ⁊ doc. i .l. i. C. ð ſerfu. ⁊ ibi bal. ⁊ ad iſtū. §. við no. bal. i .l. ācille. C. de fur. ADDE ꝙ papa ꝑſcribit tanqʒ qlibʒ priuatꝰ: ut voluit abb. cōſi. xciiij. ij. li.

ſtatiꝫ emptore ſit ꝛc̄.ꝛ reuertere quoniã ĩ fructu
eſt ꝛc̄.ꝛ eſt plana.¶ No.ꝙ ĩ lana ĩſpicitur apđ
quẽ tondaẛ cõtra.imo debet ĩſpici apud quem
lana naſcatur:ſicut ĩ partu.ſ̄.proxi.§.ꝛ.ĩ.đ fur.
.l.qui uas.§.qui ancillã.So.partus nõ ē pars
rei ſed ꝑ ſe cenſetur:ut.ĩ.de uerb.ſig.l.partum
ꝛ cõtractatõne matris ipſe cõtractaẛ:ut.l.pe.ſ̄.
de ſta.ho.ꝛ.ĩ.de fur.l.qui ſaccum.ſed lana non
cenſeẛ ꝑ ſe nec dicaẛ eſſe in rerũ natura añꝙ̃ ton
datur:ut.ĩ.de his q̃ in frau.credi.l.ſi.§.ut fru/
ctus:ꝛ pecudis cõtractatiõe lana nõ contractaẛ
ut hic:ꝛ qđ no.ſ̄.de cõdi.fur.l.ſi ſeruus.§.ho
ne.ſm̄ Ja.de are.Sed hic videẛ potius rõ ĩ cõ/
trariũ:quia ſi lana ē ꝑs rei ſicut fructus pẽden/
tes:vt.ſ̄.de rei uẽ.l.fructus.ergo ꝛ contractato
toto cõtractaẛ pars:ut.l.ſi alienã.in ſi.ĩ.e.ſꝫ illã
.l.ĩtelligo in his q̃ ꝑtes ſũt ita ꝙ quelibet res ꝑ
ſe duret:ut gẽma ĩ ãnulo:ut.ĩ.co.l.rerũ mixtu/
ra.ꝟ.quid ergo ꝛc̄.ideo dicerẽ ſi domus eẽt vi
poſſeſſa:ꝙ tignum poſtea diſſolutũ non eſſꝫ ui
poſſeſſum:ut.ĩ.e.l.eum qui edes.Quod aũt h̄
dicitur de agnis ĩtelligo aliter ꝙ̃ de lana:qa idẽ
qđ ĩ partu ãcille:ut.ĩ.de fur.l.q vas.§.ſi ãcillaꝫ.

Ex.§.ſequenti.

¶ Si res ſurrepta uſufructuario reuertatur in
poteſtatẽ dñi:an ſufficiat quo ad uſucapionem
ibi.Sed quero.Et an res ſurrepta bõe fidei em
ptori debeat reuerti ĩ ptãte domini uide in ſi.

Si rem pignori.

Iſte §.eſt ſubtiliſ ꝛ uti
lis.Op.de.l.ſi.ĩ.pro ſo.ubi debet ĩ creditoris
poteſtate reuerti.Glo.que eſt hic dicit ꝙ h̄ do
minus pignorauit rẽ ſuã ibi alienã.ſed hic ē ue/
rũ ꝙ ſuã obligauit:quia alienã nõ põt obligare
ut.l.alienã.ſ̄.de pig.act.ſed nõ bene dicit:qa ĩ
.l.ſi.pignorauerit rẽ alienã.Uera ſo.ē ꝙ poteſt
uſucapi res rõne proprietatis nec furtiua ē illo
reſpectu.reſpectu uero hypothece nõ põt p̃ſcri
bi:niſi ĩ poteſtatẽ creditoris reuertaẛ.ꝛ hoc tꝫ
Ja.de are.ꝛ Oldr.qđ eſt uerũ.tũc enim illa ver/
ba.l.attilie que requirũt ꝙ reuertaẛ ĩ poteſtateꝫ
eius cui ſurrepta ē:ut.ſ̄.§.tũc autẽ:ꝯprehẽdũt
creditoreꝫ cũ ſibi furtũ factũ eſt ſi dño.¶ Op.
ſi res erat đbitoris ſubtrahẽtis.ergo ille q emit
ab illo eſt effectus dñs:ꝛ ſic nõ uſucapit:ut.ſ̄.ĩ
.§.lana.Huius timore dicit gl.dic h̄ alio tradẽ/
te ꝙ̃ dño.unde illa uerba gl.reſpiciũt cõtrariuꝫ
ſignatũ in gl.ſed ꝯtriuꝫ de.§.lana.ĩtelligas alio
tradẽte nõ ex uolũtate debitoris nec eiꝰ cã:ꝛ ſic
qđ dicit tex.uſucapi poſſe.dic.i.vſucapibilẽ eſſe
ꝛ iſta ē uera.Alia ſo.ē ad.d.§.lana.ꝙ huic erat
adminiſtratio ĩterdicta.ſed hec nõ eſt uera ꝑ.l.
ſi ab eo.ĩ.e.ꝛ ꝑ.l.ſi alienatiõis.ĩ.de verb.ſigni.
Alia ſol.eſt ꝙ poteſt uſucapi contra hypothe
cã hoc eſt uerum contra hypothecam alterius
creditoris ꝙ̃ eius cui ſurrepta eſt.nã ĩ eius pote
ſtate debet redire.uel dicit glo.ꝙ preſcribiẛ cõ/
tra utilẽ ĩ rẽ que datur metũ paſſo.hoc poteſt eẽ
uerũ ſi alteri ꝙ̃ ipſi uendẽti res fuit ablata uiolẽ
tia cõpulſiua que nõ facit rem uitioſaꝫ:ut no.ſ̄.
ti.i.l.põpo.§.cum quis.¶ Ultimo no.ſũmariũ
ad qđ glo.remittũt:ꝛ uide glo.q̃ ĩcipit hic not.
ibi in ſi.gl.ꝙ quãdoqꝫ hꝫ locũ actio furti ꝛ non
ſit furtuꝫ.nec eſt res furtiua.ut.C.de fur.l.ſiqs
ſeruo.quãdoqꝫ ſit furtũ nec efficitur res furtiua
nec habet locũ actio furti:ut ſi filiusfa.ſurripiat
rem aduenticiã peculii:ut no.ꝑ Ci.C.de ſer.fu/
gi.l.i.in.viii.op.¶ Sed quero qđ ſi res ſurrepta
eſt fructuario:an ſufficiat reuerti ĩ poteſtate dñi
Rñdeo quo ad uſucapionẽ reſpectu ꝓprietatis
ſufficit:quo ad uſucapionem reſpectu uſufructꝰ
dꝫ redire ĩ ptãtem uſufructuarii.ar.eorũ que di
cta ſũt.ĩ.pro ſo.l.ſi.ꝛ de fur.l.iter oẽs.§.hec ac
tio.Quero qđ ſi res eſt ſurrepta bonefidei em/
ptori:an debeat reuerti ĩ poteſtateꝫ domini.rñ.
ſic:nec ſufficit reuerti ĩ ptãtem dicti bõefidei em
ptoris.hic eſt tex.ĩ.l.cũ ſit.C.de uſuca.ꝓ empt.
intelligẽdo ꝙ ibi debitor obligauit rẽ alienã:ut
hic.ꝛ ibi dicit glo.ꝛ azo.ĩ ſũma illius tit.tunc de
neceſſitate debet ĩtelligi ꝙ ipſe habebat ti.ꝛ bo/
nã fidẽ.ita ꝙ poterat obligare:ut.ſ̄.de pig.l.ſi
ab eo.alias nullo modo potuiſſet obligare.ꝛ tñ
ibi apparet ꝙ debet reuerti in poteſtate dñi.

Ex.§.ſequenti.

¶ Qualiter dicatur ui poſſeſſum eſſe.

Si fundum.

[a] Cõtineẛ ĩ precedẽ/
ti ſummario.Querit
glo hic dicaẛ ſi ſciẽs ꝛc̄.qđ ſi credebat ſuã inua/
ſor.Dicit glo.nõ ſit vitioſa.lꝫ habeat locũ cõſti/
tutio.l.ſiquis ĩ tãtã.iſta glo.nõ placet mihi:qa
uideẛ ꝯ.§.ꝑcedẽteꝫ.vbi hr̃s q ſcit rẽ hereditari/
am ſi expulit eũ q.ꝑ herede poſſidebat dicaẛ res
ui poſſeſſa.¶ Preterea dñs põt ui poſſidere:
ut.l.cũ a te.ĩ.de ui ꝛ ui ar.ꝛ.ĩ.ꝑri.§.dico.enim
generaliter ui poſſeſſuꝫ[b] eſſe quãdocũqꝫ ꝯ ꝓhibi
tionẽ poſſeſſoris quis ĩgrediẛ:ut.ĩ.quod ui aut
clã.l.iii.§.qđ ſit ui.hoc etiã patet ĩ.l.extat.ſ̄.qđ
metus cã.ubi uis videẛ fieri etiã ſi creditor non
eſt ĩ dolo.qđ patet:quia gl.dicit ibi ꝙ cõcurrit
cũ cõſtitutiõe.l.ſiqs ĩ tãtã:ꝛ hoc exp̃ſſe dicit ro.
ĩ libel.in tit.de edic.di.adri.ſ.ꝙ illud edictũ nõ
requirit dolũ:ꝛ tñ uis facta dicaẛ.pro hoc quaſi
exp̃ſſum eſt.ĩ.ui bonorũ raptorũ.l.ii.§.hac ac/
tione is demũ:ꝛ.C.unde ui.l.ſi inuaſor.Et idẽ
puto ſiqs occupauerit poſſeſſionẽ contra.l.me/
minerint.decreto iudicis nõ rite interpoſito:ut
dixi.ſ̄.ti.i.l.iuſte.quia ſi hoc fecit ꝑte ꝓhibente
dr̃ res ui poſſeſſa.ꝓ hoc ex̄ de reſti.ſpo.c.cõque
rẽte.loquiẛ eñi ibi ĩ ſpoliato ꝑ iudicẽ.ſed ſi ĩtra/
uerit ꝑte nõ ꝓhibente:tñ quia ſuſpicatus eſt ſe
poſſe repelli.uel reuerſus nõ eſt admiſſus ſimili
ter erit ui poſſeſſa:ut.l.clã.§.ſi.cũ.l.ſe.ſ̄.ti.i.ſe/
cus ſi eſſet poſſeſſio vacãs:ut dicã ſtatim ĩ.§.ſi
occupaueris.Idem ĩ cõſtitutiõe.l.ultime.C.de
acq.poſſ.ſi ſuus delinqt vel ꝑdit.dñs nõ ꝑdit
ciuilem niſi deiiciaẛ uel ſuſpiceẛ ꝛc̄.tũc eſſet res
ui poſſeſſa.Ideꝫ ſi colonꝰ deiiciẛ.ſed ſi tradidit
ſpõte:tunc nõ uideo ꝙ poſſit dici res ui poſſeſ/
ſa.Sed rõne differentie idẽ dicerem ꝙ in poſſeſ
ſione vacãte.Sꝫ p̃ſcriptio.xxx.an.haberet locũ
in omnibus dictis caſibus:ut no.per azo.in ſũ/
ma.de preſcrip.xxx.anno.in prin.

Si dominus fundi.

Hic ē boꝰ
nꝰ caſus.inuit h̄ lex ad hoc:ut purgeẛ uitiũ vio/
lentie oportet ꝙ reuertaẛ in ptãtem dñi.Cõtra
de.l.certe.§.iul.ĩ.de ꝑcar.ubi nõ requiritur:ut
reuertaẛ ĩ poteſtateꝫ eiꝰ cui ſit uiolentia.Ja.de
are.ſoluit ꝛ bene:ut glo.ibi ꝙ aut expellitur do
minus:ꝛ opꝫ ꝙ reuertaẛ ĩ ptãtem dñi.ſi aliꝰ etiã
ĩ ptãte expulſi.ꝛ ſic aliud in furto:quia opꝫ ꝙ ĩ
ptãte dñi reuertatur:ut.ſ̄.ea.l.§.qđ auteꝫ:nec ĩ
ſpicitur cui res fuit ſurrepta.Ratio põt eſſe:qa
cum diuerſis legibus ſint facte iſte prohibitiões
vt inſti.eo.§.furtiue.ex verbis.l.ſic debere eſſe
colligebatur:uel dic ꝙ in furto res tãtũ afficiẛ.
iđ dño rei dicitur res ſubtrahi.Sed ĩ uiolentia
afficitur ꝑſona cui inferẛ:iđ ab eo dicaẛ ui poſ/
ſeſſa:ꝛ ſic ſi in eius poteſtatem reuertiẛ uerificã
tur uerba legis.¶ Predicta probanẛ ex his q̃
no.ĩ.l.itaqꝫ fullo.ĩ.de furtis.ſed uideẛ ꝙ ſemꝑ
ĩ ptãte dñi debeat reuerti:ut.l.pe.ĩ.ui bonoruꝫ

[a] ¶.§.Si fũ
dũ.l.ſiqs in
tãtã.uiđ ibi
glo.ꝛ bar.ĩ
ꝟ.q̃ro ſi cre
dens.

[b] ¶ Genera
liter ui poſ/
ſeſſũ.res q̃ñ
dicaẛ vi poſ
ſeſſa.ꝛ an re
graẛ dolꝰ:ꝛ
an poſſit p̃/
ſcribi uide
bart.ĩ.l.iii.
.C.qđ met.
cauſa.

a ℂ. §. Si uiã. rõ tex. ẽ. Et qualiter itelligat h littera dũ dicit ꝙ de ſuitute uie dñs nõ expellit uicinũ. uide bal. i. c. ſiqs per. xxx. ſi de feu. fue. controuer. iter do. ⁊ agna.

b ℂ Et p h cõſueuit ꝯ bar. tȝ Pe. de ãcha. cõſulẽdo i cõſilio qnto. qꝺ icipit i xpĩ noie uiſo themate. ⁊ adde bar. i. l. ſicut ad ſi. de pſcri. xxx. ãno. ⁊ bal. ⁊ ibi late do. io. i. l. qbuſ dieb⁹. §. dñs ꝺ ꝯdi. ⁊ demõ. cotra bar. ẽt tȝ frãciſ. ꝺ zaba. i. c. uigilãti. ꝺ pſcri. ⁊ do. an. i. c. q: plerięȝ ꝺ imu. ecc.. bal. i. q. icipiẽte ſtatuto cauet ꝙ ſenerator l. xii. col. tȝ ꝯ barto. ADDE ꝙ idem bal. ꝯſi. cccl. ij. uol. tenet ẽt ꝯriũ tñ uide oio pau. de ca. h q dicit uidiſſe cõſultũ florentie p ualẽtes uiros p opi. bar. qꝫ ẽt ipſe ſeqꝫ i terminis i quibuſ loqꝫ barto. cũ ũba dirigãt ad creditorẽ ⁊ ipſ ſaluat de co ꝙ dixit bar. l. oẽs populi. ⁊ oio uiꝺ bal. cõſi. cccl. xx. icipiẽte i xpĩ noie. qritur an ſciẽs ⁊ põdera ei⁹ ũba. iii. lib. ſimplicit tñ pau. ꝺ ca. ꝯ opi. bart. tȝ ei⁹ ꝯſi. cexc. ⁊ uiꝺ ẽt bal. cõſi. ccccxxxvi. pmo li. et pe. de ãch. q ẽt rephẽdit bar. ei⁹ cõſil. v. ⁊ cõſi. ccxxix. ubi dicẽ ſe plene ſcripſiſſe i. d. c. poſſeſſor. idẽ fac alex. cõſi. xxxiiij. iij. li.

c ℂ Nõ corrigunt. uide bal. i. c. ſiqs p trigita. ſi ꝺ feu. fue. cõtro. iter do. ⁊ agna. pulchre ⁊ reliqua p eũdeȝ bal. i. d. c. ſi. ꝺ pſcrip. uiꝺ p bar. j. l. p xi. ⁊ iſtis adde bald. in auẽ. ad h. C. de uſu. ⁊ i. l. i. C. ꝺ ſer. ⁊ aqua. ⁊ ãg. i repe. l. i. C. ꝺ iud. ubi ꝯ bar. tȝ adꝺ bar. i. d. l. h aũt iura. h allegata i pn. ⁊ i. l. ſi. ff. queadmodũ ſui. amit. bal. i. l. i. C. ꝺ pſcrip. xxx. ãno. ⁊ bar. i. l. ait ptor. §. plane. quibus ex cau. ma. io.

raptorũ. So. ibi fuit talis uiolentia que cadit in uirũ fortem: quia res mobilis fuit ablata. iõ opȝ ꝙ i ptãtem domini reuertatur. ſed ſi eſt uiolentia ita ꝙ nõ furtiua: tũc ſufficit ꝙ reuertat i poteſtatem expulſi: ut. l. certi. §. iulianus. j. de pcar.

Ex. §. ſequenti.

ℂ An. ll. que dicũt ꝙ actio tollat ſpatio. xxx. anno. ſint correcte p. c. poſſeſſor: ibi. Et p hoc. Et an ſi hñs iuriſdictiõeȝ i aliquo caſtro deiicit per uim ⁊ deiiciens utitur iuriſdictõe an ſibi qratur ibi. Sed quero.

Si uiam habeam.

Si bene inſpicis rõ tex. eſt[a] quia uia nõ poſſidetur. iõ de ea ñ deiicitur: ⁊ ſic nõ curat de bona fide. ℂ Sed contra. ꝯ. de ſer. ur. predi. l. hec aũt iura: ⁊. l. ſi edes. So. rõ hic poſita in tex. nõ ẽ generalis. ſed illa ẽ uera rõ. quedã ẽ pſcriptio que cauſat ex poſſeſſione pſcribẽtis ⁊ tũc requirit bona fides in preſcriptiõe lõgi tpis. qdã ẽ pſcriptio que cauſat ex negligẽtia alterius ſine aliqua poſſeſſione pſcribẽtis: ut i ſeruitute uie que perdit nõ utẽdo. tũc nõ requirit bona fides pſcribẽtis: ut hic. ſed in legib⁹ ꝯriis ad pſcribẽdũ libertatẽ requirit ſcũȝ pſcribẽtis. ſ. ꝙ edificatũ habeat. iõ ibi requirit bona fides. tãgũt doc. C. de ſerui. ⁊ aqua. l. i. in. iii. q. ⁊ Ja. de are. hic. ⁊ eſt glo. ꝯ. queadmodũ ſer. amit. l. ſi. ℂ Et p hoc cõſueuit[b] multũ dubitare. nos habemus decretaleȝ q dicit ꝙ malefidei poſſeſſor ullo tpe nõ preſcribit: ut ex. e. c. ſi. ⁊ de re. iur. c. poſſeſſor. li. vi. ℂ Modo quero utruȝ. l. ſicut ⁊. l. cũ notiſſimi. C. de preſcrip. xxx. ãno. q dicũt ꝙ tollit actio ſpatio. xxx. ann. hodie ſint correcte: ⁊ dico ꝙ ille per. c. poſſeſſor malefidei ⁊c. non corrigũtur.[c] quia i pſcriptiõe i actionibus pſonalibus non requirit poſſeſſio. iõ non requirit bona fides: ut hic. ⁊ ex pte mea ñ ẽ poſſeſſio: ſed preſcribo p tuã negligẽtiã. uel potius tu pdis ꝙ ego pſcribã. Pono enim ꝙ ignoro me debere ⁊ tu ceſſas petere certe nõ ſuȝ boneſidei uel male: ⁊ tamẽ pſcriptio pcedit: ⁊. c. ulti. loquit i pſcriptione rei corporalis: ⁊ ſic cauſat a poſſeſſiõe partis: ⁊. c. poſſeſſor malefidei. loqt i preſcriptiõe q ex poſſeſſiõe pcedit: ⁊ ſic debetis itelligere. tenebitis mẽti. Et pdicta puto ꝟa ſalua determinatiõe ſancte matris eccl̃ie. ⁊ theologoꝝ. Et idẽ puto i ſtatutis ciuitatis q dicũt ſi creditor nõ petierit debitũ ifra certũ tẽpus cadat a iure ſuo[d] uel ſi dicũt de cetero nõ audiatur p iudicẽ. tamẽ primo caſu quãdo dicit cadat a iure ſuo tollit obligatio ciuilis ⁊ effectus naturalis: ut dicã. j. rẽ ra. ha. l. ſi. ſecũdo quando dicit nõ audiat nulla obligatio tollit ſȝ uia agendi pcludit: ⁊ iõ tunc remanet uia agẽdi p uiã monitionis ſtatute ſm formã. c. nouit extra de iudi. ⁊ ibi hoc dicit Inno. i obligatõe naturali: ⁊ ſic ad iudiciũ eccleſie ſpectaret. ℂ Quero huic expulſo de quaſi poſſeſſione uie qualiter ſuccurratur. Rñdeo per utile iterdictũ vñ ui: ut. l. ſi plures. §. deiectum. j. de ui ⁊ ui. ar. facit etiã. l. iii. l. unde ui. co. ti. ⁊ hoc nota ad illos qui aliquãdo expelluntur de quaſi poſſeſſione alicuius iuriſdictiõis ut habeãt interdictũ utile unde ui. ℂ Sȝ quero pone ꝙ aliquis nobilis hñs iuriſdictionẽ i caſtro meo per uim deiicitur: ⁊ ideo ea nõ utit an eã perdat ⁊ expulſori ea utenti qratur. ad qꝺ dico. ſi qdẽ iuriſdictio coherebat territorio. tũc quicũqȝ utatur iuriſdictione retinet: ut. l. qui fũdi. ꝯ. queadmo. ſerui. amit. Aut iuriſdictio competebat pſone in loco ⁊ tũc ille qui nõ utit licet deiectus pdit: ut hic ⁊. l. ſi plures. §. deiectum. tamen hec iuriſdictio non queritur ei qui p uim uel ſine ti. ea uſus eſt. ſed reuertitur ad eum cui competit de iure cõi: ut ad preſidẽ uel prefectũ ut. l. illicitas. §. qui uniuerſas. ꝯ. de offi. preſi. Ille tamen qui deiecit tenebitur deiecto ad intereſſe tãqꝫ re pempta. caſus ẽ hic qui pbat iſta. j. de ui ⁊ ui ar. l. ſi de fundo.

Item ſi occupaueris.[e]

Nota hũc caſum ſed dicit glo. h poſſeſſio afficitur uitio quaſi uiolẽtie. nõ itelligas ꝙ hoc ſit uitium reale: ut nota. in dicta. l. fina. C. unde ui. unde dic ꝙ poſſeſſio eſt quaſi uiolẽtia nõ res ut dicimus in poſſeſſione clãdeſtina: ut. ꝯ. ti. i. l. põponius. §. cũ qs. ſed cõtrariũ uidet no. inſti. eo. §. quo autẽ. ſed quod. ꝯ. dixi uerius eſt: ut dirimus in crimine expilate hereditatis: ut. j. eo. l. ſi hõ. uide ſe. §. per te ⁊ proſequere: ut in glo.

Ex. l. ſequenti.

ℂ Qualiter preſcriptio fauorabilis ⁊ mixta interrũpant: ibi. Uideamus. Et an ſuperueniẽs defectus bonefidei iterrũpat pſcriptionem: ibi. Quero. Et qd ſi ſuperuenit mala fides aduerſus unũ tãtũ: ibi. Quero. Et an defect⁹ rei uſucapionẽ iterrũpat: ibi. Itẽ. Et an defectus ſupueniẽs ex pſona iterrũpat uſucapionẽ: ibi. Iteȝ requirit. Et an ſtante ſtatuto ꝙ forẽſis non poſſit acquirere ſi forẽſis ſuccedat alicui preſcribẽti aliquã rẽ imobilẽ an iterrupta ſit pſcriptio reſpectu pſone: ibi. Et per. Et an defectus ſuperueniens in perſonam ꝯ quã pſcribitur iterrumpat uſucapionem: ibi. Itẽ. Et qualiter pactũ ciuilem preſcriptio iterrumpatur: ibi. Reſtat. Et an per lit. conteſta. nullaȝ iterrũpatur: ibi. Quero quid. Et an uſucapio uel preſcriptio aliquo tpe dormiãt: ibi. Quero an. Et an qliter pſcriptio rerũ icorporaliũ iterrũpatur: ibi. Quero. Et qualiter iterrũpat pſcriptio libertatis: ibi. Quero qualiter. Et qualiter pſcriptio odioſa iterrũpatur: ibi. Sequitur. Et qualiter iterrũpatur pſcriptio i criminalibus uide in ſi.

n Aturaliter.

[f] Lex nr̃a diuidit i ptes tres prio ponit qualiter iterrũpatur pſcriptio. ſecũdo ponit effectũ iterruptiõis. tertio remouet circa predicta duo dubia unum ex parte deiicientis. aliud ex parte poſſidentis. ſecunda

Deide qrit ſi ẽ pſcrip. ꝯ ſẽtẽtiã iudicis utrũ hoc caſu habeat recurſus ad eccleſiã. Et ibi uide p eũ q ponit doctrinã. an ⁊ quãdo poſſit hẽri recurſus ad foꝝ eccleſiaſticũ. ⁊ ad iſtꝺ adꝺ no. p bal. i. l. i. § ſi initiũ. ff. ꝺ poſtul. ⁊ bal. i. l. i ꝯctibus. §. ſi. de non nume. pecu. plene ino. in. c. lȝ ꝺ foro cõpe. Bar. i extrauagãti ad repri. i ũbo denũciationẽ. bal. in auẽ. cleric⁹. i. i. col. cũ ſ. de epiſ. ⁊ cleri. ⁊ i. l. ſi. §. i cõputa. ad ſi. de iure de li. do. an. i. c. ij. de pba. bal. i. q. incipiente ſtatuto cauet ꝙ ſenerator in. ij. ⁊. ij. carta. ⁊ in. l. iij. §. ſi. ꝙ qſqꝫ iur. ⁊ ad ſupradicta adde bal. i auẽ. ad h. C. de uſur. ⁊ qꝺ no. ino. i. c. circa ꝺ iure patro. ⁊ i. c. q: plerięȝ ꝺ imu. eccleſi. ubi ẽt no. an poſſint pſcripta retineri ſalua cõſcia. Et p bar. in extrauag. ad repmẽ. i uerbo uideat ⁊ oino do. io. poſt bal. i. l. qb⁹ dieb⁹. §. dñs. ꝺ cõdi. ⁊ demõ. ⁊ q not. do. lud. i rub. ꝺ arbi. i. i. q. ⁊ iſtis adde bal. in diſputatiõe ſua que incipit ſtatuto cauet ꝙ ſenerator. et iſtis adꝺ qꝺ bal. i. l. ſi. C. ꝺ tẽp. i itegreſti. pet. dicẽ ꝙ pſcriptio decẽnij iducta p ſtatutũ ſapit naturã pſcriptio. xxx. an. fac ꝙ idẽ no. i. l. i ꝯctib⁹. i pn. C. ꝺ nõ nume. pecu. ADDE an ualeat ſtatutũ ꝙ debitor pſcribat debitũ ſpatio decẽ ãnoꝝ remiſſiue p ro. cõſi. cci. ⁊ pe. de anch. tenẽtẽ ꝙ nõ eius cõſi. cclviiij.

d ℂ Cadat a iure ſuo. idẽ uidet tenere bar. i. l. ait ptor. §. plane. ꝟ. ſȝ cũ dies. ꝯ. ex q cau. ma. ⁊ i. l. is cui. §. flaui⁹. ꝺ ſolu. ⁊ i. l. legaui. ꝺ lib. leg. ꝯriuȝ tȝ bar. i. l. oẽs populi. ubi late ſcripſi de iuſticia ⁊ iur. adꝺ bar. oio i. l. cuȝ notiſſimi. in pn. C. ꝺ pſcrip. xxx. an. ⁊ in. l. nemo pt. ꝺ le. i. circa ul. col. ſed bal. in. c. ſiqs p. xxx. ſi de feu. fu. cõtro. inter do. ⁊ agna. in hac. q. an ſtatutũ poſſit tollere naturalẽ obligationẽ creditore negligente agere. refert bar. h: ⁊ qa elegãtiſſime loqt. uiꝺ ibi p eũ. Itẽ ibi qrit bal. ſi ſtatutum abbreuiet pſcrip. xxx. an. an hẽat i alijs pſcrip. locũ diſtictio. l. ſiqs ẽptio. de pſcrip. xxx. uel. xl. an. ⁊ putat ꝙ ſic. ar. l. ſi eũ. §. q iuriarũ. ꝯ. ſi qs cautio. i ꝯriũ facit qꝺ ipſemet no. i. l. ij. C. ꝺ pſcrip. lõ. tẽ. q p liber.

e ℂ. §. Itẽ ſi occupaueris. An poſſeſſio uacãs ab aliq occupata dicat uicioſa. no. p bar. plen⁹ i. d. l. ſi. C. vñ ui. ⁊ in. l. põponi⁹. §. i. ꝺ acq. poſſeſſ.

f Aturaliter. due pme pſcriptiões. h uide materiã interrupt. pſcrip

n ⁊ ꝙ inundatio aque interrũpat pſcrip. no. in. l. iij. §. labeo ⁊ nerua

.ſ̃.ti.i.ꝺ hac materia hẽt ẽt ꝑ bal.in.l. cũ notiſſimi §.imno.C. ꝺ pſcrip.xxx anno. ⁊ dic̃ bal.in.l.ij.C de rei uẽdi. ꝙ ſicut ꝑ al luuionẽ iter uertit̃ poſſeſ ſio.ita quan do qs edifi cat in ſolo alieno inter uertit poſſeſ ſionez domi nij qꝺ no.

a ℂ Supue niẽs ꝺ fectus in ti.ultra ħ allegata per bar.adꝺ tex. ⁊ ibi no.iac. bu.in.l.ſi.§. donec.C.de iure delib.ẽ ⁊ aliꝰ tex. in .l.ea qꝫ.§.ſi. .C.ꝺ tẽ.in in teg.reſti. pe tẽde.⁊ ħ uiꝺ pau.ꝺ ca.q̃li ter ħ intelli gaturꝰ⁊ ad ħ uiꝺ bal.⁊ an ge.⁊ q̃ ibi di xi in.l.ſic̃. in ulti.col.ꝺ ꝑ ſcrip.xxx.an no.⁊ quãdo ipedito cur rat pſcriptõ uiꝺ barto.⁊ qꝺ ibi dixi i .l.i.§.ſiquis ſt pp.de iti. actuqꝫ pua. ⁊ i.d.l.ſi.i.§ donec.ad ħ allegat bar. .l.ſenatꝰ.ff.ꝺ offi. pſi. vbi plene.⁊ ꝺ q̃ ſtiõe bart.ħ uiꝺ bal.i. d. .l.cũ notiſſi mi.§.i.

b ℂ Defectꝰ bõefidei.ad de bal. i.l.i. .C.ꝺ uſuca. traſſor.⁊ i.l. ſup lõgiˀ.C. ꝺ pſcrip. lõ. tẽpo .⁊ ꝺ iu re ciuili limi ta ñ ꝓcedere i pſcrip.fru ctuũ.⁊ partꝰ ſm bart.i.l. ãcille. C. de furtiſ paulo poſt : ibi: ut extra.e.ti.c. ſi.⁊c̃.ad.c.ſi na.ꝺ pſcrip. ⁊ qualiter i. terrũpat̃ pre ſcriptio ꝺ iu re canonico dixi.ſ̃.e.l.pꝰ bar.i. i. col. uidelicꝫ ꝙ ꝑ ſolã miſſiõez executoris: ut no.di.i.c. .ij. ꝺ re.iur. in.vi.

ibi quo caſu.tertia ibi nec eo.ℂ Uenio ad ma/ teriã noſtre legis ⁊ op.⁊ uidet̃ ꝙ ſine deiectiõe iterrũpatur preſcriptio:ut.C.de preſcript.xxx. an.l.cũ notiſſimi.§.imo.So.ibi loquit̃ de iter/ ruptiõe ciuili.hic de iterruptõe naturali.ℂ Jtẽ op.ꝙ naturaliter iterrumpat̃ pſcriptio etiã ſine ui quocũqꝫ mõ quis poſſeſſionẽ amittat:ut l. ei a quo.ĩ.e.So.cõcedo qꝺ ħ dicit̃ ꝙ quis perdit poſſeſſionẽ ꝑ uim.ſed hoc exprimitur ħ gr̃a exẽ pli.unde idẽ ſi quocũqꝫ modo quis poſſeſſionẽ perdat:ut in cõtrariis.ℂ Cõtra hoc op.qa ⁊ ſi poſſeſſio ꝑdat̃ nõ iterrũpitur pſcriptõ:ut.l.ſi is q.ꝓ emptore.ĩ.eo.So.ſpeciale i capto ab hoſti/ bus qui licet deſinat poſſidere.tñ uſucapit i re/ bus peculiaribus.fallit in aliis caſibus:ut.ĩ.di/ cam.ℂ Uenio ad ſcꝺam ptem.dicitur hic ꝙ in terrũpitur pſcriptio aduerſus oẽs imo ꝓ oibus quia ad oium vtilitatem ſpectat hec iterruptio. Glo.ſol.duobus modis.tene ſcꝺam expoſitio/ nem.ℂ Uenio ad tertiam ꝑticulã:⁊ uidet̃ ꝙ in terſit utrũ quis ſit dñs nec ne:ut.l. ſiqs i tantaꝫ .C.unde ui.So.intereſt quo ad illã cõſtitutiõeꝫ nõ quo ad iterruptionẽ pſcriptiõis.ita loquit̃ ħ ℂ Jtẽ op.ad ſi.l.dicit̃ hic nõ itereſt ꝓ ſuo an ex cã lucratiua ⁊ oneroſa ⁊c̃.cõtra ti.ſ̃.ꝓ ſuo.ẽ ge/ neralis:quia cõprehẽdit oẽm cãm lucratiuam: ⁊ oneroſaꝫ:ut.ĩ.ꝓ ſuo.l.i. Huius timore glo.ex ponit iſta uerba pluribus modis.tene primã ex poſitionẽ.ℂ Ultimo glo.remittit hic ad no. in .l.cum notiſſimi.§.ſed ⁊ ſiquis.C.de preſcript. .xxx.anno.vbi glo.tractat materiam interruptio nis.doct.ibi nec alibi dicunt aliquid ultra glo. Et ideo pro declaratõe huius materie debemꝰ aduertere ꝙ quedã preſcriptio eſt fauorabilis: ut uſucapio triẽnii:que cauſatur a titulo ⁊ bona fide ⁊ poſſeſſione vſucapientis.Quedã eſt pre/ ſcriptio mixta:ut preſcriptio.x.uel.xx.anno.que cauſat̃ a titulo ⁊ bona fide poſſeſſione preſcribẽ tis ⁊ negligentia nõ petentis.quedã ẽ preſcrip/ tio odioſa q̃ cauſatur ſolum a negligẽtia nõ pe/ tentis:ut in preſcriptiõe.xxx.uel.xl.an. ut ꝓbat̃ in.l.ultĩa in ſi.C.de edic.di.adri.tol.⁊ no.ꝑ dy. extra de re.iur.c.ii.li.vi.¶ Uideamus prĩo qua/ liter due prime pſcriptiões iterrũpantur:⁊ qa i terruptio q̃dã eſt naturalis q̃dã ẽ ciuilis:ut no. glo.in.d.l.cũ notiſſimi.§.ſed ⁊ ſiqs. uideamus primo de interruptiõe naturali. Pro cuius in/ telligẽtia eſt ſciẽdum ꝙ quedã ſunt que requirũ tur ad ſubſtãtiam preſcriptiõis ⁊ uſucapionis: ⁊ iſta ſubſtãtialia ſi pereãt dicitur iterruptio na turalis.ita loquit̃ iſte tex.Quãdoqꝫ aliquid de ſubſtãtialibus nõ extinguitur:ſed aliquis actus celebratur qui de iure ciuili ipedit pſcriptioneꝫ ⁊ eã iterrũpit.tũc dicitur iterruptio ciuilis.ita di citur in.l.cũ notiſſimi.§.ſed ⁊ ſiquis: ⁊ appare/ bit ex ſequẽtibus.ℂ Aſſumo primũ dico ꝙ ad uſucapionẽ ⁊ preſcriptionem requiritur titulus uerus uel putatiuus:ut l.celſus.ĩ.e.ℂ Quero ergo utrũ ſuperueniẽs defectus in tituloᵃ inter/ rumpat uſucapionẽ naturaliter.uidet̃ ꝙ nõ: ut .ĩ.eo.l.ſi hominẽ. Jn cõtrariũ videt̃ ꝙ ſic. in .l. queſitum.ſ̃.ti.ii.ubi heres nõ põt pſcribere reꝫ legatam:quia in re legata titulus pro herede ex tinguitur cũ dominiũ trãſeat ipſo iure in legata rium. Rñdeo quãdoqꝫ titulus extinguit̃ taliter ꝙ ipſo iure dominiũ in alium nõ trãfferat̃.tunc uſucapio nõ extinguitur.ſicut enim remanet do miniũ ꝓpter effectũ ꝓcedẽtis ti.ita remanet uſu capiẽdi cõditio.ita loquitur.l.ſi hominez.ĩ.eo. nã ſi diceres ibi uſucapionem iterrũpi:nõ dare tur alteri acceſſio poſſeſſiõis:ut.l.põponius.ſ̃. ti.i.⁊ licet defectus tituli faciat cõtrariam ratio/ nem i perſonali actione ad rẽ reſtituẽdã: per ħ uſucapio non extinguitur:ut.l.pignori.§.i.ĩ.e. Quãdoqꝫ ſuperuenit defectus tituli taliter ꝙ ſi eſſet dñs dñium in alium trãfferretur. Jſto caſu ſiquidem tu queris an ipediat̃ pſcriptio contra eũ in quem ex defectu tituli trãfferri deberet uel re trãffertur dominium:dico ꝙ preſcriptio non currit.ita loquitur.d.l.queſitum.ſ̃.ti.ii. eſt eniꝫ per inde ac ſi ipſe alienaſſet.Si uero queris an extinguatur preſcriptio que curreret contra ali/ um:dico ꝙ non extinguitur.patet quia poſſeſſi/ one reſtituta datur acceſſio:ut.ſ̃.ti.i.l. pompo/ nius.§.ſed ⁊ legatario.ubi poſſeſſio heredis ꝓ/ deſt legatario licet ante debuerit in legatarium trãfferri dominium ipſo iure ſi eſſet dominus. ℂ Secũdo in dictis preſcriptionibus requirit̃ bona fides:ut.l.i.C.de uſuca.trãſſor.⁊.ĩ. eo .l. ſi is.§.ſiquis bona.¶ Quero utrũ ſuperueniẽs defectus bonefideiᵇ interrumpat uſucapionem uel preſcriptionem breuiter de iure ciuili ſuper ueniens mala fides ſimpliciter nunq̃ interrum pit preſcriptionem:ut.ſ̃.eo.l.ſequitur.§.de illo ⁊.l.iuſto.§.⁊ ſi poſſeſſionis.ĩ.e.⁊.l.claꝫ poſſide/ re in prin.ſ̃.ti.i.Sed ſuperueniẽs defectus bo/ nefidei ⁊ cognitio rei furtiue interrũpit uſucapi onem ſm diſtinctionem poſitã.ĩ.ꝓ ſuo.l.ſi ãcil lam. De iure uero canonico ſuperueniẽs mala fides uſucapionem uel preſcriptionẽ iterrũpit: cui iuri canonico ẽ ſtãdum ideo quia tangit pec catum:ut extra.e.c.ſi.⁊ de re.iu.c.ii.lib.vi. Sed aduerte quia de iure canonico ſuperueniẽs ma la fides iterrũpit uſucapionem:ut.d.c.que uer/ ba minus iportant q̃ dicere ſuperueniens defe ctus bonefidei:ut.ſ̃.ti.i.l.iii.§.ſi.⁊ ibi no.ſuper uerbo bonefidei.Et ex hoc dico ſiqs ceperit du bitare utrũ ad euꝫ pertineat uel non: ⁊ ſic non habet bonam fidem nec malam licet iſte ab ini/ tio non uſucaperet:ut no.plenius.C.de acquir. poſſeſſ.l.i.tamen talis defectus ſuperueniens ñ extiguit uſucapionemᶜ.imo requiritur ꝙ firmi/ ter credat ſe malefidei poſſeſſorem. ita uidetur ſentire inno.in.d.c.ſi.extra eo.non tamen ſic de terminat.ita circa hoc dico ꝙ licet denunciatio ab initio quem facit malefidei poſſeſſoreꝫ:ut .l. ſi fundum.C.de rei uen.tamen denunciatio fa/ cta poſt vſucapionem ceptam non facit quẽ ma lefidei poſſeſſorem:ut.l.penul.⁊ ibi no.ĩ.ti.ii.⁊ not. per glo.de maio.et obe.c.dilecti.ℂ Jtem unum aduerteᵈ qꝺ uidet̃ dicere inno.i dicto .c. ſi.extra eo.ꝙ ad hoc ut ſuperueniẽs mala fides iterrũpat preſcriptionem opꝫ ut ſuperueniat ir reuocabiliter.ſi enim medio tempore putaui rẽ alienam:poſtea melius informatus putaui me/ am illa mala fides que fuit illo medio tempore uſucapionem non impedit.ſꝫ ꝙ iura noſtra uo lunt:⁊ ſic ius ciuile corrigitur tantũ in eo ꝙ ma la fides irreuocabiliter ſuperuenit ſꝫ eũ.¶ Que ro quid ſi ſupuenerit mala fides aduerſus unũ tantum.ſ.aduerſus creditorẽ:uel aduerſus uſu fructuarium:an interrumpatur preſcriptio ad/ uerſus oẽs glo.tenet ꝙ nõᵉ:niſi aduerſus illuꝫ tantum:aduerſus quem habeo malam fidẽ: ut .ſ̃.ti.i.l.ſi fundus.§.ſi.⁊ ibi no. Jdem no.C.de preſcrip.xxx.anno.l.ſicut in glo.mala fide ⁊c̃. ⁊ uidetur caſus in.l.qui balneum in ſi.ſ̃.qui po.i pig.ha. Tertio requiritur in preſcriptione bõa fides:titulus:item poſſeſſio. nam ſi ſuperuenit poſſeſſiõis defectus ẽt ille poſſeſſionis defectus abſqꝫ dubio ipedit pſcripti.ᶠ ut ħ qꝺ itellige ſi i teruenit defectus poſſeſſionis ciuilis uel natu/

c ℂ Nõ exti guit uſucapi onẽ.Sꝫ do. io.i.d.c.ſin. tꝫ ꝯ bar.vi/ delꝫ ꝙ neceſ ſe ſit ꝙ du ret i bõa fiꝺ nec dubitet ⁊ uiꝺ no.per moder.i. d. .l.iii.§.gene ra.ſ̃.tit.i. et no.ſm bal.i .l.nemo.ꝑ il lũ tex.C. de acq. poſſ. ꝙ cuicunqꝫ qꝺ mouet̃ pſu mit̃ de iure ſuo dubitare ⁊ dcã ħ per bar.ſeqt̃ ãg. uiꝺ bal.in.l. ſup lõgi .C. ꝺ pſcrip. lõ. tẽ. ADDE videndũ bar. conſi.ccxlv. cũ duobꝰ ſe. q̃ntibꝰ.iii.li.

d ℂ Unũ ad uerte. Adde qꝺ lꝫ qs nõ hẽat malã fi dẽ:ſi tñ hẽat ſciaꝫ rei alie ne ipedit̃ ꝑ. ſcriptio.gl.ẽ no.⁊ ibi bal. i.l.nec credi tores.C. de pign.act.dic̃ etiam bal.in .l.i.i.i. colũ. .C.ꝑ quaſ ꝑ ſoas.ꝙ igno rans ſe hẽre titulũ:lꝫ hẽ at ſi pſcribit q: ſi dicit̃ hẽ re bonã fidẽ .l.poſſeſſio.§ ſi.ꝺ acq.poſ ſeſ.Sꝫ idem ãge.⁊ bal.in .l.ſiqs.ẽpti. §.ꝙ ſiqꝭ ꝺ ꝑ ſcri. xxx. an. dic̃ ꝙ ſi ꝓba tur quẽ hẽre ſciaꝫ rei alie ne eſt ꝓbata mala fides.i ꝯrũ fac̃ qꝺ ħ retuli.⁊ eſt text.in capi. ſi.ꝺ pſcri. et ibi uiꝺ imo. i.vi.⁊.ix.co. lũ.pꝰdo. an. ibi. ADDE abb.cõſi.xc. iiij.ij. libro.

e ℂ Gl.tꝫ ꝙ ñ ħ ſeqt̃ imol. in.d.c.ſi. cir ca penul.uel ultimã col.

f ℂ Impedit pſcriptiõem utꝫ ſupueni ens defectꝰ in poſſeſſiõe interrũpat ꝑ ſcrip.uiꝺ tñ ſing.bar . in .l.ſi is q pro emp.§. ſi is

ralis eo caſu quo naturalis ē ſufficiēs ad uſucapionē: ſecus ſi ſuperuenit defectus poſſeſſiōis corporalis: ut. l. qui fundū in prin. j. ti. i. ⁊. ſ. ti. i. l. ſi id qd. §. fin. ⁊. l. i. §. per ſeruum qui in fuga. Fallit in capto ab hoſtibus ⁊ re peculiari per ſeruū poſſeſſa: ut. l. is qui. j. eo. fallit in. l. rerum mixtura. ver. labeo. j. eo. Ratio eſt ibi: quia modicum tēpus ad uſucapionem ſuperat: ⁊ quia quis rez illam ſub uniuerſitate poſſidebat. Itē fallit. j. e. l. ceptam: ⁊. l. iuſto. §. nudū. quod iure ſingulari itroductum eſt: ut ibi dictū eſt: ⁊ no. j. e. l. ſiue Circa h quero quid ſi aliquis deſiit poſſidere uere: fingitur tamē poſſidere: quia dolo deſiit poſſidere. rñ. nihilominus uſucapio iterrūpit: ut. j. pro donato. l. pe. rō quia fingitur poſſidere i ſui odium nō in ſui fauorē. ſecus ſi fingeretur poſſidere fauore ſui: ut. ſ. dictum eſt in capto ab hoſtibus ⁊ in rebus peculiaribus: ⁊ iſta iterruptio dicitur iterruptio naturalis[a] que prohibet uſucapionē oriri aduerſus oēs. ita loquit h. ¶ Sed q̄ro que eſt ratio differētie q̄ iterruptio que fit ex defectu tituli uel ex defectu bone fidei nō eſt aduerſus oēs. ſed iſta ſic. Rñdeo titul⁹ poteſt multiplicari ⁊ haberi a pluribus: ⁊ ſic unus titul⁹ nō reſpicit uniformiter oēs. ſed poſſeſſio vna ⁊ eadem eſt que uniformiter oēs reſpicit cū nō ſit niſi una tñ ciuilis poſſeſſio que parat uſucapionē ut. l. iii. §. ex pluribus: ⁊. §. ex ꝯtrario. ſ. ti. i. Idē in bona ⁊ mala fide que poteſt uariari reſpectu diuerſorū: ut. l. fulcinius. §. quid ſi aduerſus. j. ex qui. cau. in poſ. ea. ⁊. ſ. ti. i. l. ſi quis fundum. merito non porriget effectuz ſuū aduerſus oēs ſed poſſeſſio ſic. ¶ Item requiritur in preſcriptione res q̄ preſcribat. Quero an defect⁹ rei[b] uſucapionē iterrumpat. Rñdeo ſiue res deficiat ciuiliter: quia efficiatur res ſacra uel religioſa uel ſeruus liber. ſiue deficiat naturaliter: quia extinguatur ſicut poſſeſſio merito interrūpitur uſucapio naturaliter: ut hic ⁊ ſupra dictū eſt: ⁊. l. qui uniuerſas. ſ. ti. i. per totam. l. ⁊. j. p dona. l. pe. Si uero res nō extinguatur ſed in aliud corpus trāſferatur: tunc quid iuris ſit habes in. l. rerum mixtura. §. labeo: ⁊ per totā. l. j. eo. ¶ Item requiritur in uſucapione pſona pſcribētis. Quero ergo an defectus ſuperueniēs i pſona preſcribente[c] interrūpat uſucapionē. h aduerte quādo iteruenit defectus animi tñ. nō tamē efficit icapax dñii. i. non capax illius rei: ⁊ tunc uſucapio non extinguit: ut. j. e. l. iuſto. §. cum qui. Quandoqz ſuperuenit defectus talis qui facit ipſum i capacē dñii: ⁊ hic aduerte. qñqz iſta icapacitas reſpicit dñium rei ſimpliciter: ut in iudeo ⁊ mācipio chriſtiano. tunc puto abſqz dubio q̄ interrumpit preſcriptionez: ut. l. deo nobis circa ſi. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊. C. ne iudei ma. xpi. l. i. Quādoqz ſuperuenit defectus mixta cōſideratione dominii ⁊ tituli. uerbi gr̃a. ſunt quidā qui poſſunt acquirere ex oī cauſa preterq̄ ex teſtamēto: ut dānat⁹ de famoſo libello: ut. l. ſi is cui. ſ. de teſta. Item uxor poteſt acquirer dominiū rerū uiri ex omni titulo p̄terq̄ ex donatione. Iſto caſu ſi titul⁹ ſuperueniet tp̄e debito: ut quia legatum fuit ⁊ dies legati ceſſit tempore quo quis erat capax. licz ante completam uſucapionem efficiatur nō capax ex teſtamento: uel cum donatum eēt mulieri efficitur uxor eius cuius erat res añ completā uſucapionem. Dico q̄ uſucapio perficitur ⁊ nō iterrumpitur: lz ab eo preſcribente poſſit aduocari p conditionē. ar. l. ſi ſponſus. §. ſi dona. ſ. d dona. iter ui. ⁊ vxo. que. l. hoc modo facit: quia in ſeruitutibus in quibus nō requirit titulus: ut. l. ſi quis diuturno. de ſeruitu. vſucapio pcedit. ſz ſi ab initio fuiſſet eius cōditiōis nō pcederet uſucapio pro legato uel pro donato: ut. j. p herede. l. ulti. ⁊ pro donato. l. i. §. ſi. ¶ Et per hoc poſſumus dicere in. q. de facto ſtatutum eſt hic q̄ forenſis nō poſſit acquirere ſibi aliquaz rē immobilē. contingit q̄ forenſis ſucceſſit ciui pſcribenti aliquam rem utrū ex defectu perſone preſcribentis interrumpatur pſcriptio. Rñdeo aut forenſis ille ipeditur hic acquirere ex omni cauſa: ⁊ preſcriptio extinguetur. aut ex certa cauſa tantū ex aliis pōt acquirere dominiū ⁊ nō ipeditur: ut ex pdictis patet. ¶ Itē requiritur i preſcriptione ⁊ uſucapione pſona ꝯ quam preſcribitur quero utrū defectus ſuperueniens circa perſonam cōtra quam preſcribitur uſucapionem extinguat: utputa currebat preſcriptio cōtra aliquez maiorē cui ſucceſſit pupillus minor uel eccleſia. Reſpondeo lz uſucapio non poſſit inchoari. inchoata tamen non extinguitur: ut hic ⁊ no. C. ſi aduer. uſuca. l. i. ⁊. l. ſi. C. in qui. cau. i iteg. reſti. non eſt ne. Fallit in preſcriptione. xxx. an. q̄ contra pupillum non currit ſed dormit. non tamen extinguitur: ut. l. ſicut. C. de pſcrip. xxx. an. ⁊ infra tangam. Ratio quare uſucapionem ceptā ñ extinguit eſt: quia perſona contra quam preſcribitur non requiritur pprie ad ſubſtātiam pſcriptionis: quia illa perſona contra quam preſcribitur magis eſt cōtra pſcriptionez q̄ p pſcriptione. p tāto dicitur requiri: quia nō pōt manifeſtare vires ſuas preſcriptio: niſi ſit ꝯ quē pſcribat. ſicuti homo nō pōt oñdere uires ſuas niſi eſſet alius cum quo pugnaret. tū ille alius non eſt de ſubſtantia fortitudinis. ¶ Reſtat uidere qualiter pſcriptio interrumpatur ciuiliter[d] circa qd eſt ſciendum q̄ uſucapio triēnii non interrumpitur lit. cōteſt. ut. l. ſi poſt acceptum. ſ. de rei uē. preſcriptio vo. x. uel. xx. an. interrumpit lit. conteſt. ut plenius dicam. j. ti. i. l. ii. in ſi. dic ut ibi: ⁊ iſta interruptio non pdeſt: niſi iterrumpenti: ut no. in. d. l. cuz notiſſimi. §. ſed ⁊ ſiqs. ¶ Quero qd[e] ſi iſta lit. conteſt. non ualet. dic ut dixi. j. d adul. l. accuſaturus. facit quod no. in auc. offerat. C. de lit. conte. Sunt etiam alii modi per quos ſit interruptio ciuilis. ſ. per debiti agnitionem partis uel uſurarū ſolutionem uel per dationem fideiuſſoris: ut no. in. d. l. cum notiſſimi. §. ſed et ſiquis. qui modi nō congruunt uſucapioni uel pſcriptioni longi temporis. ſed pſcriptio lōgiſſimi temporis eſt que currit ex mera negligētia non petētis: ut hic patet: ⁊ hoc uerū de iure ciuili. De iure uero canonico dictis modis poſſet iterrūpi pſcriptio quatenus p illos modos pbaretur mala fides poſſidentis: ut dixi. ſ. ¶ Quero an iſta uſucapio uel pſcriptio aliquo cāu dormiat[f]. certe de pſcriptiōe dormiētis nō hēmus bene expreſſum de iure ciuili. niſi in preſcriptione. xxx. anno. ut. d. l. ſicut tñ de iure canonico uidetur q̄ talis pſcriptio dormiat tempore hoſtilitatis ⁊ exercitus ſi tantus eſſet exercitus q̄ iura in ciuitate non reddātur: ut extra. e. c. ex trāſmiſſa. uerūtamen Inno. ibi dicit q̄ illud eſt uerum etiā de iure ciuili. nihil tamen allegat quod poteſt eē uerū: ⁊ uidetur pbari. C. de fundo limitro. l. ſi. li. xi. habemus hodie caſum expſſum in illa conſtitutione extrauaganti Federici imperatoris de pace cōſtātie. §. poſſeſſiōes. ⁊ aduerte q̄ lz i aliis caſibus quibus qs ipediat agere pſcriptio currit ꝯ eū ſed reſtituit: ut i ti. ex q. cau. ma. p to. ti. ⁊ maxie in. l. ſed ⁊ ſi p ptorem[g] i pri. ⁊. §. ſi ferie. tamē iſto caſu ipſo iure nō cur/

q hōa. j. e. ſz utrū pp immiſſionē in poſſeſſiōez ex cā iudicati iterrūpat poſſeſſio: uide no. i. l. a diuo. §. ſi ſup. d re iud. itez iſta declarat p gl. bar. i. l. q poſſeſſionē i pn. d ui ⁊ ui arm.

a ¶ Interruptio naturalis. uid bal. i. d. l. cū notiſſimi. circa. i. colū.

b ¶ An defecrus rei. uid i locis. j. i pximo v. allegandis.

c ¶ In pſōa pſcribēte. p bal. ⁊ āg. plene i. l. cū notiſſimi. §. immo. ⁊ i. l. i. in. iij. col. d anna. exce. ⁊ q̄ no. bart. i. l. ſenatus de offi. preſid.

d ¶ Interrūpat ciuiliter Add q̄ p teſtamēto ſi interrūpit niſi i caſib⁹ i iure expreſſis: ut no. ino. i. c. oli cāz. d cē. ſi. ⁊ uid. l. penul. j. p ēp. ⁊ uide no. in. l. ij. de ſuit. ubi hēt q̄ p hibitio facti iterrūpit ſecuſſi vbi. uide i materia q̄ no. ſpec. d locato. §. ſi. v. xxiii. ⁊ āg. i cōſi. xxxij. ⁊ circa iſtā interrupti. uid bal. ⁊ āg. i. l. i ſ. iij. colū. d anna. excep. ⁊ utrū p oppo. excep. interrūpat pſcriptio. bal. i. d. l. cū notiſſimi. §. immo. i ſi. ⁊ nota. q̄ i caſib⁹ i qb⁹ ſola citatio iterrūpit idē interrūpit dnūciatio fcā per quēlibz lz ñ ſit nūci⁹ dūmō ſiat cū licētia iudicis ſz bal. p⁹ gl. i. l. ij. i pe. colū. C. ubi irē actio fac qd hēt i. l. ſi fundū. C. d rei uēdi. ⁊ uid i materia que dixi i. l. ſi. in pn. d eo per quē fac. erit ⁊ ino. ⁊ cāo. i. c. illo. d pſcrip. ſi āt repit qd interpellatio extraiudicialiſ iterrūpat: ut no. ino. i. l. ſi ſuū. §. ſeqt. d v. ob. ⁊ p eū i. c. ſi. de pſcrip. ADDE an p citati. iterrūpat ēt ſi ſit fcā i alio loco q̄z domicilij dbitoris uid bal. cōſi. clxvij. i. li. ⁊ an p legatū factū i teſtō iterrūpat pſcriptio p eū dē cōſi. clxxv. iiij. li.

e ¶ Quero qd d h. per bar. plene in. l. cū qo. §. ſi qo p reo de ſolutio. ibi h uex d iure ciuili. ſz bal. in l. ij. i. iij. col. d ſuit. tz oēz pſcriptiōez iterrūpi p ſolā miſſionez curatoris.

f ¶ Dormiat an uſucapio ⁊ pſcriptio dormiat tp̄e hoſtilitatis exercitus ⁊ mortalitatis ¶ Itē an currat pſcriptō tp̄e tyrannidis. bart⁹. in tractatu d tyrānide i. vij. q. videt uelle q̄ ſi. p. c. i. d ſciſmat. in. vi. ⁊ melius ex d pſcri. c. coraz nobis ⁊ ad h uide. xvij. q. i. c. pma actōe. ⁊ add q̄ ſi currit pſcriptio ubi iuſ ſi reddit pp dſectū iudicis vel rei. d. c. pma actōe p ino. io. d. c. ex trāſmiſſa. ⁊ iſtis add bal. ⁊ ange. i. l. cū notiſſimi. §. immo. d pſcri. xxx. an. ADDE huic apoſtille pau. d ca. cōſi. ccxc. vbi plene ⁊ an tp̄e mōtalitatis ⁊ hoſtilitatis dormiat preſcriptio uid p abb. cōſil. xciiij. ij. li.

g ¶ Sz ⁊ ſi p ptorem. vide bal. i. l. ſi. C.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

rit ſed dormit qḋ ē no. Idē forte dicēdū eēt ī eadē equitate ꝙ tpe mortalitatis iſtāns de anno dñi. M.ccc.xlviii. ꝓut ſcitis erat tāta peſtilētia ꝙ iura nō reddebanť ī ciuitatibus ⁊ moriebantur īfiniti homīes. ꝙ tpe illo uſucapio dormiebat ar. ꝺ. c. ex trāſmiſſa: ⁊ fuit iſta hoſtilitas dei fortior ꝙ̄ hoſtilitas hoīuꝫ. Itē repio ꝙ dormit preſcrip. ꝫ eccleſiā uacantē: ut extra. eo. ti. c. i. ⁊ ii. lꝫ ⁊ eccleſia habeat īconomum tamen uacare diciť: ut hic: ⁊ ideo poſſemus forte dicere ꝙ uacāte īperio[a] nō currit ꝫ īperium: lꝫ eccleſia in adminiſtratiōe ſuccedat. qḋ tēpus uacationis debet ſubduci de medio: ⁊ ſic ciuitates non p̄ſcripſerunt mixtū ⁊ merū īperiū. Itē nō currit p̄ſcriptio tpe ſciſmatis: ut. c. i. extra eo. quod ē ar. ꝓ īperio ſciſmatico. ꝙ cōtra īpm nō currat p̄ſcriptio. Predicta oīa que dixi reſpiciūt preſcriptionē iā īceptā. q̄ āt īpediāt p̄ſcriptioneꝫ inchoari h nō examino. ¶ Queritur qualiter īterrumpať p̄ſcriptio iuriū īcorporaliū[b] circa qḋ ſciēdū ē ꝙ q̄dā ſunt iura īcorporalia debita fundo: ⁊ ſic īnterrūpiť ꝑdita poſſeſſione fundi domināntis: ut. l. ſi edes. §. i. ſ. ꝺ ſerui. vrba. predi. Itē īterrūpiť qñ ille ꝫ quem preſcribitur īpedit eū ſuitute uti. ut. ſ. l. ꝓxi. §. ſi uiā. cū enī ī īcorporalibus quaſi poſſeſſio nihil ē aliud ꝙ̄ aduerſarii patientia: ut. l. quotiēs. ſ. de ſeruit. ſtatim ꝙ qs deſinit pati interrūpiť quaſi poſſeſſio ſeruitutis. Idē dico ī iurib⁹ īcorporalibus nō coherētibus p̄dio: ut in iuriſdictiōib⁹ ⁊ ſi. nā ſtātim cū ſit unus actus ꝑ quē qs ꝓhibetur uti illo iure uideť īterrupta q̄ſi poſſeſſio. de hoc tex. optimū habetis extra eo. c. auditis: ⁊ ibi plenius per Inno. in ultima glo. ¶ Quero q̄liter īterrūpať p̄ſcriptio libertatis? Rñdeo ꝑ quēcūqꝫ actum quo quis utať ſeruitute ſeu iure ſeruitutis īterrūpitur p̄ſcriptio libertatis: ut. l. arboribus. §. idem conſtat. ſ. de uſufru. ⁊ ſ. quēadmo. ſeruit. amit. l. qui fundum. ¶ Sequitur uidere qualiter īterrumpatur p̄ſcriptio. xxx. uel. xl. an. circa qḋ ſciēdū eſt: ut dixi ī pri. huius lec. ꝙ illa currit tm̄ negligētia nō petētis: nec requiritur uera poſſeſſio p̄ſcribētis ī p̄ſcriptōe ꝫ iura ſeu actiones: ut ſi aliquis eſt debitor tuus licet de tuo nihil poſſideat p̄ſcribit cōtra te ſpatio. xxx. an. ⁊ iō cum ex mera negligētia nō petentis currat: ſtatiꝫ cū ceſſat negligētia īterrūpiť p̄ſcriptio qḋ ſit ꝑ executoris miſſionē: ut. l. cū notiſſimi. §. ſed ⁊ ſiquis. C. de p̄ſcrip. xxx. an. qui oēs modi h ſolū reſpiciūt ꝙ ceſſat negligētia nō petētis. qñqꝫ qs uult uti illa p̄ſcriptiōe ad preſcribēdū ꝫ dominiū alterius ſeu cōtra actionē in rē. tūc requiriť poſſeſſio preſcribētis. iō quia actione reali aliter teneri ñ pōt: niſi poſſideat. tūc ſi deſinit poſſidere deſinit teneri. qa ſine culpa poſſeſſionem amiſit in dubio īterrūpiť p̄ſcriptio: qa nō ē ꝫ quē p̄ſcribať. Sed ſi aliquo mō remaneret obligatus uel poſſet cōueniri. tunc p̄ſcrip. non īterrūpereť: ut. d. l. cum notiſſimi: ⁊ l. ſiquis emp. ⁊ l. ſicut: ⁊ l. oēs. C. de p̄ſcrip. xxx. an. facit qḋ habuiſtis no. ſ. l. ꝓxima. §. fruct⁹. Itē iſta p̄ſcriptio dormit tpe pupillaris etatis: ut. l. ſicut. C. de p̄ſcrip. xxx. āno. Dormit ēt in oībus caſib⁹ in quibus dixi preſcriptionē longi tpis ⁊ uſucapionē dormire ꝑ eadeꝫ iura. ¶ Ultio circa legē iſtā[c] q̄ro qualiter interrūpatur preſcriptio que currit cōtra actiōes criminales: ut. l. querela. C. de fal. Reſpōdeo ꝑ ſolā libelli oblationem: ut. ī. de adul. l. mariti. §. ꝗnquēniū: ⁊ l. ꝗnquenniū eo. ti. ñ ergo requiritur citatio. nec requiritur lit. conteſta. ſed ſola libelli porrectio: ut dictis legib⁹.

l **Labeo ⁊ neratius.**

Sed eum qui. ¶ Op. ī. eo. l. ſi ſeruo. et §. itē acquirimus in. l. i. ſ. ti. i. Solu. glo. ꝙ non poſſum ꝑ me rōne rei ⁊ perſōe: ⁊ ſic ex delicto pſone uel mixta rōne rei ⁊ pſone ñ poſſuꝫ ꝑ aliuꝫ. ſecus ſi eſt defectus ītelligētie: ⁊ dic ſine delicto quod dic ꝑ Dy. in. c. qḋ alicui non licet. de re. iur. li. vi. ¶ Item op. ſ. de acq. here. l. cū hereditas. So. ibi propter caſum qui inopinate emergit qḋ hic ceſſat. ¶ Quero qñ īpediť p̄ſcriptio rōne pſone. glo. dicit quādo legatur nō capaci. melius exemplū eſt in re data preſidi. contra. l. iuľ. ut. ſ. ti. ii. l. bone fidei. uel ī milite emente: ut. l. milites agrum. ī. de re mili. alia dic ut in glo.

u **Sucapionem.** Dic ut in gl. et dicā ī. l. ī oībus. ī. de diuer. ⁊ temp. preſcrip.

s **In aliena.**

Hoc iure. No. p̄ſcripto caſtro p̄ſcribiť iuriſdictio q̄ illi territorio coheret. ſec⁹ ſi coheret pſone. facit qḋ dixi. ſ. e. l. ſequiť. §. ſiquis uiā.

Sceuola. Partus conceptus ⁊ editus penes furis heredē ē uſucapibiliſ ab extraneo. h. d. ¶ Op. ī. de furtis. l. qui uas. §. qui ancillam. So. ut ibi: ⁊ C. de fur. l. ancille: ⁊ ibi plene. ¶ Op. de. §. ex hoc reſcripto. tene ſecundam ſolu.

n **Eqꝫ ſeruus.** [d] ¶ Op. ⁊ uideť ꝙ ſeruus poſſideat ex cā peculiari. ut. l. iuſto. §. ſi. ī. e. Gl. fatetur ꝙ ñ poſſidet niſi ex cauſa peculiari. ſed illud eſt falſum: quia ex nulla cauſa poſſidet ſeruus: ut. l. poſſeſſio. §. i. ſ. ti. i. ⁊ l. i. §. ſed ⁊ ꝑ eū. ⁊ l. liberū. iu ſi. ſ. de acqui. re. domi. ad q̄ rñde ꝙ nō poſſidet ſꝫ tenet ⁊ ſufficit ad uſucapionē ⁊ incipit uſucapere: ⁊ meliorem tex. ⁊ glo. habes in. l. q ſeruo. ī. de ac. ⁊ obli.

s **In ab eo.** Querit glo. pone ꝙ pretor īterdixit alicui tanꝙ̄ prodigo qui nō erat prodigus. an poſſit alienare: ⁊ glo. dicit ꝙ ñ ꝓpter auctoritatē rei iudicate. uos habetis alias ꝯrias glo. dixi ī. l. is cui bonis. ī. de uer. obli. nota iſtam glo.

Ex. l. ſequenti.

¶ Iuri offerendi an preſcribatur.

p **Ignori rem.** ¶ Op. dicitur hic ꝙ nos ñ poſſidem⁹ ꝓ ſuo. ꝫ de. l. cū notiſſimi. §. i. C. de preſcripti. xxx. an. ⁊ l. i. §. per ſeruum corporaliter. ſ. ti. i. So. poſſidet creditor rē ſibi obligatā nō ſibi ſed debitori: ut. l. rem pignoris. §. q pignoris. ſ. ti. i. ¶ Op. de. l. cū notiſſimi. §. ſed cū illud: ⁊ qḋ ibi no. ubi dicitur preſcribit iuri offerendi[e] ⁊ glo. dicit ꝙ nō p̄ſcribiť dominiū ſed actio pignoraticia ⁊ ius offerendi: ⁊ uide iſtā glo. q̄ incipit. i. ſciente ⁊c̄. ⁊ idem uidetur tenere glo. in. l. ſi reꝫ. §. oīs. ſ. de pig. ac. ⁊ l. cum notiſſimi. §. ſed cum illud. C. de preſcrip. xxx. anno. Dicūt ne glo. ibi ueritatem. Ia. de are. ⁊ Ci. reprehendunt glo. ut no. in. d. §. ſed cū illud ⁊ guil. de cu. reprehendit in. l. ſi rem. §. omnis. ſ. de pig. ac. et dic quādoqꝫ ius offerendi eſt ſequela actionis iā cōpetentis: ⁊ tunc poteſt preſcribi iuri offerendi: ut. l. cuꝫ notiſſimi. §. ſed ⁊ ſiquis. C. de preſcrip. xxx. anno. quia offero alteri creditori propter hypo. quā habeo. quādoqꝫ ē ſequela excep. ⁊ nō p̄ſcribiť aliquo tpe: ut. l. paulus. §. i. ſ. qui. mo. pig. uel hypo. ſol. coniuncta. l. pure in ſi. ī. ꝺ doli excep. ⁊ l. licet. C. de exce. Quādoqꝫ ius offerendi eſt ſequela actiōis cōpetiture: ut ī caſu propoſito: qa pignoraticia nō cōpetit niſi ſoluā: ⁊ tūc ſolū iuri offerendi nō p̄ſcribitur: ⁊ ſic glo. male dicunt[f]: quia p̄ſcrip. eſt ītroducta ad extiguendum aliquod ius formatū: ut ī oībus ti. p̄ſcriptionū. ff. ⁊ C. mō ius qḋ hꝫ debitor nō eſt ius offerendi. ſicuti ire ꝑ uiā publicā: qa nō p̄ſcribiť illi facultati: ut. l. uia. ī. de uia publica: ⁊ iſta ſunt uera. Sed ego ꝓbo tibi poſito ꝙ iſtud ius offerendi ſit ius īplende cōditionis: ut cōpetat pignoraticia ⁊ cōditiōi poteſtatiue adiplende ullo tpe nō preſcribitur: ut. l. ſeru⁹ quoqꝫ. §. ſi. ſ. de heredi. iſti. ⁊ ſ. de cōdi. iſti. l. ſi. Et īducunť ille leges: quia ꝯditio poteſtatiua ſemper poteſt īpleri: etiā ī ultio ſpū vite. ſi ergo p̄ſcribereť repereť ꝙ filius uiueret ⁊ nō īpleſſet: ⁊ ſic p̄teritus ꝙ idem eſſet quod ī aliis conditiōibus. facit. ī. de uer. obli. l. ſtipulatio.

Eum qui a furioſo. ¶ Op. furioſus ñ pōt alienare. ergo nō pōt uſucapere: ut. l. ubi. ī. eo. coniuncta. l.

de p̄ſcri. lō. tempo.
a ¶ Uacāte īperio. adde qḋ no. io. andre. ⁊ ino. ꝺ iud. c. lꝫ. ꝺ ſuſcep. ⁊ bald. no. ī. d. l. cuꝫ notiſſimi. §. īmo. ⁊ not. bal. ī. l. ſi. C. ꝺ tēp. ī īteg. reſti. peten.
b ¶ Iuriū incorpaliū. uide bar. ī. l. ii. C. ꝺ ſuit. et ibi bal. ī. iii. col. ⁊ bal. et āg. ī. l. cū notiſſimi. §. īmo. ad ſi. ꝺ p̄ſcri. xxx. an.
c ¶ Circa. l. iſtā. adḋ bal. ⁊ āg. in. d. l. cū notiſſimi. §. īmo ī ſi. ⁊ barto. ī. d. §. ꝗnquēniū. ⁊ qḋ ibi dixi ⁊ bal. ī. l. ii. C. ꝺ tēp. ī īteg. reſti. petē.
d n Eqꝫ ſu⁹ adḋ qḋ not. ī. l. poſſeſſio. §. q alienā. ſ. ti. i.
e p Ignori rē. iuri offerēdi adḋ qḋ duꝫ dicit iuri offerēdi p̄ſcribi poſſe. h eē uex: niſi ī pignoriſ ꝯctu appoſitū ſit pactū. l. cōmiſſorie. qa tūc creditoris odio tali iuri p̄ſcribi ñ p̄t ut dicit ſingulariter littera ſm bal. ī. c. i. de feu. da. inuicē. l. ꝯmiſſo. ibi circa p̄ncipiū dic quocūqꝫ. ſꝫ lad. uideť tenere ꝯ iſtḋ ī. l. ſi finita. §. p⁹ ea auc. ꝫ dā. in fec. ⁊ ꝺ h uide no. ꝑ do. an. in. c. qm̄ freq̄nter ad ſi. ut lit. ñ cōteſt. ADDE an p̄ſcriptio currat iuri offerēdi bal. cōſil. cccxcii. iii. lib.
f ¶ Male dicūt. uiḋ bar. ⁊ doc. in. l. i. ff. ꝺ ꝯdi. ex. l. ſꝫ āg. ⁊ do. io. ſeq̄n. gl. ī. d. l. ſi finita. §. poſtea autē. tenuerūt ibi ꝯ op. barto. h ⁊ rñde

ad ꝯria: ut ibi ꝑ do. io. a℃.§.Si mã
daucro tibi. hunc.§. alle
gaui pꝰ bar. i.l.ſeqꝫ.§. ſi
uiã.ſ.e.AD DE ꝙ ꝯſul
uit bal.cõſi. .cccccxxvi. ꝑmo lib.

alienatiõis verbo.ĩ.de ꝟbo.ſign.So.ꝓcedit vſucapio
in re alteriꝰ alienata a furioſo.ſecus ſi ſuã alienaret. iſtõ
uidebitis ĩ.l.ũ.§.ſi a furioſo.ĩ.ꝓ empt.dic ut ibi.

Si mandauero tibi.

[a]Iſte.§.eſt pulcher caſus q.h.d.Qui ſcit ſe actiõe ꝑſonali teneri ñ ẽ poſſeſſor
malefidei.hoc dicit.⁊ nota bene.

Ex hac repetitione.

℃Quid ſit fictio:ibi.Quero ergo.Et a quo iure ĩduc/
ta ſit fictio:ibi.Sed circa.Et quotuplex ſit fictio:ibi.
Secũdo.Et qd ſit fictio ĩductiua:ibi.Tertio.Et an fi/
ctio ĩductiua fingat ſuper his q̃ ſũt meri iuris:ibi.Que/
ro.Et an fingat ſuper his q̃ ſũt iuris ⁊ facti:ibi.Querẽ/
dum.Et qd ſit fictio ꝑuatiua:ibi.Quarto.Et an fictio
ꝑuatiua fingat q̃ ſunt meri facti:ibi.Modo.Et qd de
his q̃ ſũt meri iuris uel iuris ⁊ facti:ibi.Reſtat.Et que ẽ
rõ ꝙ fictio ĩductiua nõ ꝓcedit ĩ his que ſunt iuris.ſed in
his q̃ ſũt iuriſ ⁊ facti:ibi.Pro iſtoꝝ.Et qd ſit fictio trãſ
latiua:ibi.Quĩto.Et qualiter fictio trãſlatiua poſſit fin/
gere de tpe ad tpˢ:ibi.Ad ꝑmuꝫ.Et an ſiqs ꝓ malefi
cio ſit cõdẽnatus in centum q̃ ſi ñ ſoluerit.ĩ.x.dies poſt
q̃ fuerit captus amputeᷣ ſibi lingua ſi contingat ꝙ iſte
capiaᷣ ⁊ nõ ſoluat:⁊ fiat ſtatutũ ꝙ oẽs bãniti retro ſiue
ĩ rem ſiue ĩ ꝑſonam debeãt rebãniri ſoluta certa quanti/
tate.an ſi iſte carceratus ſoluat dictã quãtitateʒ debeat
rebãniri:ibi.Et ex his.Et qd ſi teſtator legat titio fũdũ
ſub cõditiõe:⁊ adũciat illa uerba:⁊ ſi predicta conditio
extiterit ex nunc lego fundum.accidit ꝙ titius moriᷣ añ
euẽtum cõditiõis an heredi titiꝰ debeaᷣ legatum exiſten
te cõditione:ibi.Secundo.Et an fictio trãſlatiua hẽat
locũ de perſona ad ꝑſonaʒ:ibi.Uenio.Et qd cũ fingit
de una re ad aliam:ibi.Uenio ad tertiuʒ.Et q̃ fuerit cã
introducẽde fictionis:ibi.Sexto.Et an plures fictiões
circa idem poſſint concurrere:ibi.Septimo ⁊ ultimo.

s

Is qui pro emptore

Hec lex poſita ẽ in uolumine.ff.noui ſub titulo
de uſuca.que lex difficilis eſt in tex.difficilior ĩ gl.et dif/
ficillima ĩ materia extra glo.in cuius legis repetitõne du
ce domino tenebimus ordinẽ cõſuetũ.prĩo enĩ diuidaʒ
legeʒ uſqꝫ ad.§.ſi ſeruus.ſecũdo ponã ſũmariũ intelle/
ctũ.tertio caſum in terminis ꝑ particulas ponã.q̃rto op
ponã.qnto ⁊ ultĩo materiã noſtre.l.ꝑ.q.tractabo ⁊ eri/
mus expediti.℃Ad ꝑmũ dico ꝙ nr̃e legis principium
diuiditur ꝑncipaliter ĩ partes q̃tuor ſm ꝙ in ſi.ẽ littera
negatiua.primo ponit dictũ de his que captiuus poſſi/
debat ꝑ ſe uel per alium ſuo noĩe extra cauſã peculiareʒ:
⁊ hoc uſqꝫ ibi ꝙ ſi ſeruus.ibi ſcđa in qua poniᷣ opĩo iuſ.
in his rebus q̃s ſeruus captiui poſt captiuitatẽ cepit pe
culiari noĩe poſſidere uſqꝫ ibi marcellus:ibi.ponitur di
ctũ marcelli cõtradicẽtis:uel uſqꝫ ibi quẽadmodum.ibi
ponitur dictum iuſ.reprehẽdentis marcellũ.uſqꝫ ad.§.
ſi ſeruus.ꝑdicta diuiſio procedit ſm lec.cõem quã tene
re ĩtendo prout ĩ ſi.ẽ lr̃a negatiua.℃Ad ſcđm dico ꝙ h̃
ꝑn.breuiter hoc intendit.Uſucapionẽ rerũ q̃s qs ꝑ ſe
uel per alium extra peculiarẽ cãm ſuo noĩe poſſidet ſup
ueniẽs captiuitas ĩterrũpit.nec ꝑ fictionẽ poſtliminii uſ
.l.cornelie reſtauratur.ſecus ĩ his que peculiari nomine
per alium poſſidentur uel poſt captiuitatem cepta ſunt
poſſideri.h.d.quaſi cum tota materia.℃Uenio ad ter
tium.primo dĩc ad euidentiam qd ſit poſtliminiũ.quid
cornelia:ut.l.retro:⁊.l.in omnibus.ĩ.de cap.⁊.ĩ.diceᷣ.
quo dicto caſum in terminis pone hoc modo.Quidaʒ
poſſidebat quãdam rem ti.ꝓ empto ꝑ ſe uel ꝑ colonuʒ
uel ſeruum extra cãm peculiarem non curo:⁊ ſic uſuca/
piebat.hic homo captus eſt ab hoſtibus ⁊ ĩ captiuitate
ſtetit.demum ibi deceſſit.heres defuncti dicit uſucapio
nem dicto tpe ꝓceſſiſſe ꝓpter fictionem cornelie ⁊ con/
tinuatam eſſe.queritur quid iuris r̃ndetur tacite:ut ĩ gl.
que ſubaudit ꝙ uſucapio nõ cõtinuatur:⁊ hoc duplici
rõne.prima colligitur ex his uerbis.naʒ ĩterrumpiᷣ uſu/
capio ex quibus ſic forma rõnẽ.naturalis interruptio fa
cit uſucapionem nõ cõtinuari:ut.ſ.e.l.naturaliter.ſꝫ h̃
fuit interruptio naturalis.nã eoipo ꝙ qs capiᷣ deſinit
poſſidere:ut.ſ.ti.i.l.cum heres.§.i.ergo ⁊c̃.ſecũda rõ ĩ
cipit ibi:⁊ ſi ipi.uſqꝫ ibi.ſed uerũ.quã rõneʒ ſic forma.
Que nõ ꝓſunt defuncto ad uſucapionẽ nõ proſunt eiꝰ
heredi.ſed defuncto ſi rediiſſet tpe ante captiuitatẽ nõ
ꝓdeſſet iure poſtliminii.ergo nec eius heredi põt ꝓdeſ
ſe iure corneſ.dices tu fateor maiorẽ:ꝓba minorẽ.hanc
probat ibi ſed uerũ.certũ eſt ꝙ defunctus in uita ſua de
ſiit poſſidere:ut iã dictũ eſt.nec ius poſtliminii põt face
re:ut nõ deſinat poſſidere:ut in.§.facte.Ex quo cõclu/
ditur ꝙ defuncto ſi fuiſſet reuerſus poſtliminiuʒ nõ ꝓ/
deſſet:ut uideatur uſucepiſſe.hẽs ergo probatã mino/
rem ꝑmiſſam.℃Sequiᷣ ꝙ ſi ſeruus.hic eſt ſcđa ps.ſed
pone ꝙ ſeruus captiui emit ex cã peculiari utrũ ꝓcedat
uſucapio.Ad hoc r̃ndit iuſ.⁊ dicit ꝙ hoc eſt ĩ pendenti
quod intellige eſſe in pendenti:ſciliꝫ quo iure uel iure
poſtliminii uel iure corneſ.nam certum eſt uſucapioneʒ
ꝓcedere aliquo ꝑdictorum iurium.aut ergo dñs reuer/
titur ⁊ ĩtelligitur uſucaptuʒ iure poſtliminii.aut dñs ibi
decedit:⁊ tunc dicit iuſ.ſe dubitare an ad heredes uſu/
capio per corneſ.ꝓcedat ſubaudi.ſꝫ in.§.facte.ĩ.ð cap.
.l.ĩ bello.nõ dubitauit ibi.ergo tolliᷣ hec dubitatio.po/
ne ergo ꝓ cõſtanti uſucapionẽ iure corneſ. heredi pro/
deſſe.℃Sequitur marcellus.Iſte.uer.legiᷣ multis mo
dis.tñ ſm diuiſionem ꝑmiſſam lego ſm ſcđam lec.poſi/
tam hic in glo.que ĩcipit ut etiã ut bene aptes ſequentia
dicas marcellum cõtradicere ſolum proximo dicto iuſ.
ꝙ poſtliminium ⁊ cornelia locum habent in his que ſer
ui poſt captiuitatem geſſerunt in cauſa peculiari.marcel
lus dicit ꝙ fictio cornel.poteſt accipi plenius:ut ſic por
rigatur ad ea que ſerui geſſerunt poſt captiuitatem etiã
non peculiari nomine.℃Sequitur quẽadmodum.hic
ponuntur uerba iuſ.reprehendentis marcellũ qui dixe/
rat idem in poſſeſſione q̃ſita ꝑ ſeruũ ex cauſa peculiari:
uel non peculiari:⁊ eum reprehendit ꝑ talem rationem
Abſurdũ eẽt ut ſi ipſe reuerteretur haberet plus iuris ĩ
poſſeſſionibus queſitis per ſeruũ non peculiariter q̃ in
his q̃ ipſe per ſe uel ꝑ ſeruũ non peculiariter poſſidebat
tpe captiuitatis.ſubaudi ſi ergo reuerſus ñ haberet plꝰ
iuris iure poſtliminii.ergo nec ꝑ corneſ.℃Seqᷣ nã ⁊c̃.
hic r̃ndit iuſ.ad rationẽ q̃ poſſet fieri ꝓ marcello.rõ enĩ
q̃ mouit marcellũ eſt talis.lex cornel.fingit quẽ mortuũ
ꝑma hora captiuitatis:⁊ ꝑ cõſequẽs hereditatẽ iacuiſſe
ab illo tpe.ſꝫ hereditas repꝛſentat uicẽ ꝑſone.ſicut ergo
ſi ꝑſona fuiſſet poſſediſſet q̃ſita per ſuũ nõ peculiariter
ita ⁊ hereditas dicatur poſſidere ⁊ ſic uſucapere:⁊ ſic fi
ctio ad hoc porrigeᷣ.Ad hoc r̃ndet iuſ.ꝙ uerum eſt ꝙ
hereditas ſuſtinet uicem perſone in quibuſdã.q.d.non
in oĩbus nec ĩ iſto caſu quo ad poſſeſſioneʒ:ut ꝓbaᷣ.ĩ.
ſiquis teſta.li.iuſ.eſſe fue.l.i.§.ſceuola.Cõcludit ergo
iuſ.in predicto caſu ĩ perſonã heredũ uſucapionem lo/
cum non habere.⁊ hoc prout habemus lr̃am negatiuã
Alii hñt lr̃am affirmatiuam.ſcꝫ locũ habere.⁊ tũc iſte ꝟ.
marcellus.legiᷣ alio modo ut dr̃ ĩ glo.Precedẽtia ꝟo
ñ mutãtur.h̃ ergo ſm hãc lr̃am pone ſic caſũ.dixerat ſu
pra iuſ.eſſe differentiã ĩ corneſ.⁊ poſtliminio.utꝝ ſuus
poſſideat peculiari noĩe uel nõ Marcellus dicit fictio/
nem legis plenius accipi:ut ad ea q̃ qs poſſidet per ſe
uel per alium puta ſeruum ex cauſa peculiari uel nõ hẽt
locũ poſtliminii ⁊ corneſ.hoc ꝓbat duabꝰ rõnibꝰ.prĩa
ibi.quẽadmodũ:⁊ iſta probat de fictõe poſtliminii.hoc
modo nõ eſt dubiũ ſm iuſ.ꝙ ĩ his que ſeruus gerit pe/
culiariter hñt locum dicte fictiones.ſed abſurdum ẽ di
cit marcellus ꝙ quis habeat plus iuris ĩ peculiaribꝰ q̃ ĩ
his que geſſit per ſeipſum uel per ſeruum non peculiari
ter.ergo idem iuris erat ĩ aliis quod ĩ peculiaribus.Se
cunda rõ eſt:ibi.naʒ ĩ hereditate:⁊ ibi probat ð cornel.
qa hereditas fingiᷣ uice perſone ⁊c̃.⁊ hãc rõnem decla
ra:ut dixi ĩ alia caſus poſitõe.Cõcludit ergo marcellus

uſucapionē hꝛe locū ī pſona ſucceſſoꝝ. ſꝫ lꝫ h neutra opi
nio approbeꝛ tū debem⁹ ſtare opi. iuſ. reprobata opin.
marcelli: ut hēm⁹. j. de cap. l. i bello. §. facte: ꝛ iō qa alia
lr̄a ē cōior ꝛ alia opīo uerior īꝑaꝫ, pſequamur opponen
do: ꝛ qa dcm̄ marcelli ī hac materia pluribus aliis mōis
ītelligiꝛ h declarabo. j. ī ꝫriis. lege lr̄aꝫ ꝛ eā īterlinea: ut
ex p̄dictis ꝛ īfra dicēdis patebit. notabilia collige p te.
¶ Uenio ad op. ꝛ op. hic dicitur ꝙ iure poſtliminii nō
fingitur quis uſucepiſſe. Cōtra. nā p ius poſtliminii qs
oīa recuperat ꝛ in priſtinum ſtatum reponiꝛ: ut. j. ō cap.
. l. poſtliminii. ī pn̄. ꝛ ſic ergo ī pſtinā uſucapionē. ꝛ ſic ui
deatur uſucepiſſe. So. iſtud ꝫrium ſoluiꝛ in tex. ſ. ex q.
cau. ma. l. deniqꝫ: qa uerū ē ꝙ reponiꝛ in priſtinuꝫ ſtatuꝫ
pinde ac ſi nō fuiſſet captus ī his q̄ iuris ſunt. ſꝫ ad ea q̄
ſunt facti nō porrigiꝛ fictio poſtliminii: ut. d. l. deniqꝫ: ꝛ
in. §. facte. h ergo loquiꝛ ō uſucapione q̄ lꝫ ſit iuris: ut. ſ.
ti. ii. l. bone fidei. §. i. tū reqriꝛ poſſeſſio q̄ hꝫ multū facti
ut no. ī. d. l. dēiqꝫ: ꝛ īfra diceꝛ: ꝛ iō fictio n̄ pcedit. ¶ Et
qa iſta ſolutio ē multū ābigua. iō p ea declarāda īſiſto. ꝛ
op. ii. ad ea q̄ fictio fingit circa facta. nā aliquē eē ī ciuita
te uel nō ē facti: ꝛ tū fictio poſtliminii fingit reuerſū ſem
per ī ciuitate fuiſſe: ut. j. de capti. l. retro. Idē in fictione
corne. nā aliquē deceſſiſſe: uel uiuere eſt facti: ꝛ tū fictio
cornelie fingit quē ōceſſiſſe pma hora captiuitatis: ut. l.
ī oīb⁹. j. de capti. Dicit an. zaphi. ꝙ iſte fictiōes poſtlimi
nii ꝛ cornelie nō fingunt factū īmo ius. fingunt enī ſta-
tū alicuius nō mutatum: ꝛ ſic ſp fuiſſe liberū euꝫ qui re-
uerſus ē. ꝛ eum q mortu⁹ eſt fingit eē mortuū liberū. ſta-
tus aūt alicui⁹ ē iuris. nā ſeruitus ꝛ libertas ē iuriſgētiuꝫ
ut. ſ. de ſta. ho. l. libertas. Itē ꝙ qs ſit ſui iuris uel ī p̄ris
ptāte ſimiliter ē iuris ciuilis: ut īſti. de pa. po. §. i. ꝛ. ſ. de
his q ſunt ſui uel alie. iuris. l. iii. ꝛ. iiii. Iſtō dictū dn̄i an.
nō plꝫ mihi. qa. d. l. retro. ꝛ. l. ī oīb⁹ exp̄ſſe dicūt fingi ſu
per facto. ſ. eē ī ciuitate uel nō eē uiuū uel mortuū. bn̄ tū
fateor ꝙ iſtud factum fingitur pp iuris effectū. ſ. pp ſta-
tum quē dicim⁹ eē mutatū: uel nō. qō ius reſultat expoſi
tiōe facti: ut. l. ſi ex plagis. §. ī cliuo. ſ. ad. l. acq. Prete-
rea hoc ego uideo alibi in poſſeſſiōe q̄ fingiꝛ tradita q̄ ē
facti: ut. C. de dona. l. qſqs. no. ſ. de pig. ac. l. ſolutuꝫ. §.
ſolutā. in glo. mag. Sic uideo ꝙ ſolutio fingiꝛ: ut. ſ. ad
uelſ. l. q̄uis. §. interdum: ꝛ ibi glo. ꝛ ſolu. tamē ē facti: vt
. ſ. de cura. fur. l. cōſilio ī fi. ꝛ no. j. de ſolu. ſup rubrica. ꝛ
ī pluribus aliis caſib⁹ repiꝛ ꝙ ius fingit circa facta: ō qui
bus. j. ī qōnib⁹ lati⁹ dicā. fictio tamē ſup facto ſp ē pp iu
ris effectū: ut ī q̄libet eaꝝ pꝫ. Ad ſolutiōeꝫ igiꝛ ꝫrii dico
ꝙ fictio poſtliminii ꝛ cornelie ꝛ oīs alia ō qb⁹ īfra diceꝛ
ē ītroducta ex q̄dā naturali eqtate: ut. l. poſtliminii. cir-
ca pn̄. j. ō cap. ubicunqꝫ ergo ceſſat dcā naturalis eqtas
ceſſat fictio. ſed ī caſu. l. nr̄e. ꝛ. l. deniqꝫ ceſſat iſta eqtas.
nā ꝙ fingaꝛ iſtud factū. ſ. quē poſſediſſe ē aliquē locuple
tari cū alteri⁹ iactura. qō ē ꝫ naturalē eqtatē: ut. l. nā na-
tura. ſ. ō cōdi. īde. ꝛ. l. iure naturali. j. ō re. iur. ꝛ iō ſuper
iſto fcō nō fingiꝛ. ſec⁹ ſi eqtas adeſſet. ꝛ h ſol. vꝛ pbari in
tex. l. ſciēdū. ī. d. l. deniqꝫ: ꝛ ibi h tāgit ultīa. glo. ¶ Ter-
tio ꝫ iſtud op. tu dicis ꝙ ubi ē eqtas fingiꝛ ꝛ ſup fcō. ꝫ.
ego hēbā poſſeſſiōeꝫ rei mee, pꝑe cui⁹ erā dn̄s fui captus
ꝛ ſic amiſi poſſeſſionē. certe p poſtliminiū mihi n̄ ꝛſtitui
tur. niſi ō nouo capiā: ut. l. cū heredes. §. i. ſ. ti. i. ꝛ tū nō
ē h aliq̄ iniqtas. īmo oīs eqtas: ut rehabeā qō meū ē: ut
. l. ſi me ꝛ titiū. ſ. ſi cer. pe. Pro ſolutōe hui⁹ ꝫrii ᵃ opꝫ te
ſcire ꝙ iſta fictōis ſpēs q̄ ē illud qō uno tpe porrigit ꝛ ex
tēdit ad aliud. quā appello fictionē trāſlatiuā: ut. j. uide
bitis reqrit duo extrema habilia: quoꝝ ſi qō deficit fictō
n̄ pcedit q̄uo reqrat duo extrema. pōe exēplū cū captus
fui erā liber ꝛ h vnū extremū cū redii ſtatī ſū liber: ꝛ ecce
ſecūdū extremū. q̄ extrema cū ſint habilia merito ptēdū
tur ꝛ fingiꝛ retro fuiſſe libeꝝ. Sec⁹ ſi extrema n̄ eēnt ha-
bilia. vbi gr̄a donatōes facte ī uxorē n̄ ualēt. ſꝫ morte ſe-
cuta cōfirmantur: ꝛ retro trahūꝛ. Sꝫ q̄uo certe n̄ quo ad
dn̄iuꝫ: ut no. C. de dōa. iter ui. ꝛ uxo. l. donatōes: ꝛ de i-
offi. dōa. l. ii. lꝫ ꝫriū no. ſ. de le. ii. l. ſeqns qō. ꝛ. j. ō ſol. l.

ſub ꝯditōe: ꝛ male: ut ī qualibet eaꝝ no. p Dy. Et eſt rō
qa lꝫ iſtō extremū vltimū a quo ius traheret retro ſit ſuf-
ficiēs ꝛ habile: qa poſt ſolutū m̄rimoniū uxor pt hꝛe do
miniū ꝛ hēat. tū iſtud extremū pmū ad qō uis extēdere
nō ē hīle: qa tp̄s ꝯcti m̄rimonii: ꝛ illo tpe n̄ poſſꝫ hꝛe do
miniū. hāc rōnē ponit gl. ī. d. l. ii. de ioffi. dōa. Itē pone
aliō exēplū: ut dicit gl. ī. l. gallus ᵇ. §. ſi ei⁹. ī ma. gl. ſ. ō li.
ꝛ poſth. vides ergo ꝙ īhabilitas extremi ad quod uiti-
at fictionē. idē ſi eſt inhabile extremū a quo. Ecce exem-
plū ratihitio retrotrahiꝛ p fictionē. ut. C. ad maced. l. ſi.
ꝛ ō ſolu. l. ꝟo, pcuratori. §. ſi. cū ſi. pone ergo ꝙ tpe quo
hꝛ ratū ille act⁹ q ratificaꝛ n̄ potuiſſet geri traheꝛ ne tūc
retro: certe nō. rō quia extremū a quo ē īhabile: ut. j. reꝫ
ra. ha. l. bonoꝝ. j. ō ap. reci. l. i. Hēs aliud exēplum. ſ. de
pi. ꝛ cōmo. rei uēd. l. neceſſario. §. ꝙ ſi pēdēte. ubi ſi cō-
ditio uēditiōis exiſtit re pempta nō trahiꝛ retro: qa defi
cit extremū a quo. facit ad h. j. ō ꝟb. ob. l. eū q. §. ſi. ꝛ de
nouatio. l. quotiens. Iſta ꝟba lꝫ nō ſic lata fuerūt. pmo
iac. de are. ꝛ Pe. ut no. Cy. C. de ſen. paſ. l. ſi. que ponit
an. de zaphi. ꝛ dn̄s meus dn̄s Rai. Mō ad ppoſitū lꝫ
uerū ſit ꝙ captus poſſedit ante captiuitateꝫ: tū cū ipe re
diit ab hoſtib⁹ nō iuenit ſe poſſidere: niſi ō nouo reaſſu-
meret: ut. d. l. cum heres. §. i. ſic ergo qa tpe quo reuerti
tur nō poſſidet iſtud extremū a quo eſt īhabile: ut finga
tur retro poſſediſſe. Rn̄deo ergo ad ꝫrium factuꝫ de. l.
cuꝫ heres. §. i. ꝙ illud contingit pp īhabilitatem ultimi
extremi a quo magis q̄ per defectum equitatis. Dices
tu: licet iſta alia uideātur multū iuridica oſ̄do ꝙ nil ua
lent. Ius poſtliminii hꝫ duo capita. Primū eſt ꝙ ſtatiꝫ
cuꝫ qs reuertiꝛ. h eſt fines nr̄os īgrediꝛ ſtatī recupet oīa
iura ſua. Scōm caput eſt ꝙ reſtituiꝛ ī pſtinū ſtatū oīo: ut
pinde habeaꝛ ac ſi nūq̄ capt⁹ fuiſſet: ꝛ ſic fingiꝛ illo me
dio tpe habuiſſe illa iura. Iſta duo capita ponunꝛ in. l.
poſtliminium in principio de captiui. pbanꝛ ī. l. poſtli-
minii ius. ꝛ. l. retro. eo. ti. Itē primū poſtliminii ius diui
ditur ī duas ſpecies q̄ ponūꝛ ī. l. cū due. e. ti. Licet ergo
p ꝟba p̄dicta appareat rō q̄re illud ſꝫ caput p quod re-
tro fingiꝛ fuiſſe ī ciuitate nō habeat locū ī poſſeſſiōe ca-
pti. tū apparet rō q̄re pmū caput nō habeat locū ī poſ-
ſeſſione capti. tamen nō apparet ratio quare primū ca-
put nō habeat locū: ut ipō reuertente recuperet ſtatim
poſſeſſioneꝫ cū eqtas ſubſit ſicut ī dn̄io ꝛ ī aliis iurib⁹. ꝛ
ſi iſtud eſſet iā extremū vltimū eſſet habile ut retro trahe
reꝛ nec ꝟba p̄dicta locū haberent. Ad h rn̄deo ꝙ pmū
caput poſtliminii ꝛ āhe ſpecies dicti pmi capitis nō pce
dūt. nec de mēte iuris ē ꝙ pcedāt ſꝫ fictioneꝫ: īmo ſꝫ ue
ritatem. nā cū qs reuertiꝛ ſtatiꝫ recupat libertatem: ꝛ h
ſm ueritatē. nā ſi diceres h ſm fictionem q̄ fictio eſt con
tra ueritatem: ut. j. dicā. ſequereꝛ ꝙ ī ueritate eſſet ſuus
ꝛ ſm fictiōeꝫ liber qō eſt falſum. In aliis iurib⁹ eſt idem:
ut ī dn̄io patria ptāte ꝛ ſimilib⁹: ꝛ h ppendiꝛ ex ꝟbis. l.
nā ſemp cū de hoc prīo capite loqꝛ: h dīc p uocabula ſi
gnificātia ꝟitateꝫ. dīc enī ꝙ ſtatī ius ſuū recipit: ut. d. l.
poſtliminii ī ſi. ii. rn̄ſo. ꝛ. d. l. due. ſi enī h ſentiret ꝙ eſſet
ſꝫ fictōeꝫ n̄ diceret recipit: ſꝫ recipe vꝛ qō ſignificat fictio
neꝫ: ut. d. l. i. §. dieciſſe. j. ō ui ꝛ ui ar. uel apponeret iſtaꝫ
dictiōeꝫ qōdāmō. nā diceret qōdāmō recipit. q̄ dictio
etiā ſignificat fictōeꝫ: ut. ſ. ti. i. l. ſi me ī uacuaꝫ. ī glo. ſup
ꝟbo amitteret: ꝛ ō li. ꝛ poſth. l. ī ſuis. uel uteret uocabu-
lo quo utiꝛ. ſ. ō reli. l. oſſa. §. ſi. uel diceret pide hꝛ ꝛc. vt
. l. iure ciuili. ſ. ō ꝯdi. ꝛ de. ꝛ. j. ō re. iur. l. iure ciuili. uꝉ uo
cabulo crediꝛ: ut. j. ō capti. l. retro. uꝉ aliō p qō ſignifica
reꝛ fictio. ſꝫ ſꝫ caput ꝙ illo medio tpe dꝛ fuiſſe ī ciuitate
pcedit ſꝫ fictōeꝫ q̄ ppendiꝛ tā ex ꝟbis. l. retro. ubi utiꝛ
ꝟbo crediꝛ q̄ etiā ex hac. l. ꝛ ex. d. l. dniqꝫ qō etiā pꝫ. qa
cū ī ꝟitate fuiſſꝫ capt⁹ lex n̄ pt faceꝛ ꝟitateꝫ mutari: ut in
. §. facte: niſi p fictōeꝫ. pt enī fingeꝛ: ut habeaꝛ pide ac ſi
n̄ eſſꝫ capt⁹. ar. op. ad h. ſ. ō uſufru. ea. re. q̄ uſu ꝯſu. l. ii.
Mō ad ppoſitū cū pmū caput n̄ ītendat fingere aliqd
ſꝫ ꝟitateꝫ tm̄ ītroducere: iſtō pmū caput pt porrigi ad
poſſeſſiōeꝫ. nā cū reqrit actū corporeū: ut. ſ. ti. i. l. i. ī pn̄.

a Iis q
a p ēpto
re p ſo
lutiōe h⁹ cō-
trarii: adde
bonū tex. ad
ſi. ꝛ ibi not.
bar. ī. l. quo-
tiēs. ff. ō no
ua.
b ¶ Glo. ī. l.
gallus. ꝛ ad
de qō lꝫ gl.
no. ī. l. gall⁹
. §. eius ꝛ ibi
no. ō lib. et
poſth. dicat
ꝙ fictio non
trahiꝛ ad ea
q̄ n̄ ſūt poſſi
bilia ſꝫ natu
rā ita uideꝛ
ꝙ nō trahaꝛ
ad ea q̄ ō iu-
re ſūt ipoſſi-
bilia ita ui-
deꝛ expreſſe
glo. ī. l. talis
ſcriptura in
gl. ſi. ad ſi. ō
leg. i. quam
no. ꝛ uide q̄
dixi p⁹ bar. ī
. l. ſub ꝯditio
ne. j. ō ſol. ꝛ
illā gl. ī. d. l.
talis. ad hoc
allegat bal. ī
. l. ſiue poſſi-
deꝛ ī. iii. co
lū. C. ō pba.
ꝛ bar. j. e. l.
ī. xviij. col. ī
ſi. ꝛ bal. ī. l.
ſi. C. p dōa.
c ¶ Dictōeꝫ
qōdammō.
dictio qōdā
mō ſignifi-
cat fictiōeꝫ.
ꝛ ēt ꝟbū ui-
deꝛ: ꝛ dictō
pide. ꝛ ꝟbuꝫ
crediꝛ. idem
ī ꝟbo ītelligi
tur: ut not.
bar. j. e. l. in
. xij. col. uiō
bar. ī. l. ab eo
q̄uo ꝛ qſi iu
dex: ꝛ qō hē
tur ī. l. natu-
raliter. ſ. ti. ī
ī pn̄. ꝛ ꝟbuꝫ
uidetur ꝙ ſi
gnificet ficti
onē. ē tex. et
ibi doc. in. l.
iij. §. ex ꝫrio
ī ſi. ſ. ti. i. ſꝫ
ſꝫ āg. ē exp̄ſ
ſiuū ꝟitatiſ ī
. l. ſuū filij. §
. i. ꝛ ibi gl. ꝛ
doc. ō leg. i.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

⁊.l.iii.i pn.⁊.§.i amittēda:⁊.l.queadmodū.ſ3 ꝟitatem poſſio p ius ñ pt reſtitui.ar.dicte.l.ii.ſ.ō uſufruc.ea.re. q̄ uſu ꝯſu.⁊ no.ſ.ꝑ ſo.l.cū duob⁹.§.idē rñdit:⁊.C.ō ſa. ſā.ecc.l.fi.i aũpe.gl.ſ3 fictōe3 poſſio ñ reſtituit:qa pmū caput h nō uult nec h itēdit.ſi ergo ex pmo capite: nec uere nec ficte reſtituit poſſio apparet ultimū extremū a quo eſt ibabile:⁊ ſic ſ3 caput qō ꝓcedit ſ3 fictōe3:ibi nō pt hre locū:ut dcm̄ eſt.h eſt qō uult dicer.l.deniq3.ꝙ fi ctio poſtliminii nō porrigit ad ea q̄ ſűt facti.nā cū regla riter p pmū caput poſtliminii nō recupent q̄ ſűt facti ſi ne noua apphēſiōe:ut.d.l.cū hrs.§.i.ergo fictio nō pt ea trahet retro cū repiat extremū inbile.ſ3 ſi repiret ali qō fcm̄ qō ꝯpeteret reuerſo ſtatī cū ē reuerſus:ut eſt ip3 eſſe i ciuitate:⁊ quedā alia de qb⁹ ifra dicā.tűc bñ hēret locū fictio:quia reperiret extrema hilia:⁊ ſic i.l. deniq3. fictio ñ h3 locū circa ea q̄ ſűt facti:tā pp defectū eqtatis. q̄ ēt pp ihabilitatē extremi.mō hēs itellectū.l. dēiq3. tu q eā nunq̄ itellexiſti. Et h eadē ē rō q̄re hrditas ñ inci pit uſucape.ª nā oia q̄ hrdi p aditōe3 acqrūt ſ3 ꝟitatem ea uidēt ſibi q̄ſita retro a die mortis ſ3 fictōe3:ut .l. oia fere:⁊.l.ois hrditas.j.de re.iur.⁊ ō acq.her.l.hrs qñq3 .j.ō ſtip.ſer.l.ſ3 ſi ex te.§.fi.ſed poſſio ñ q̄rit ſibi icōtinē ti ſine noua apphēſiōe:ut.ſ.ti.i.l.cū hrs.i pnci.⁊.l.i.§. ſceuola.j.ſiqs teſt.li.eē iuſ.fue.⁊ ibi melior tex.⁊ iō ñ fin git fuiſſe ſua a die mortis.ſ3 eo cāu quo qs ſibi quereret adita hrditate ipo iur.tűc fingeret retro fuiſſe ſua a die mortis:ut ifra dicā.℄ Expediti ō poſtliminio ueniam⁹ ad fictōe3 legis corne.⁊ q̄ttuor mōit op.ꝙ ſ3 pdcā fictō cornelie ñ pt hre locū.h fictio fingit eū q mortu⁹ ē i cap tiuitate ōceſſiſſe tűc cū capt⁹ ē:ut.l.i oib⁹.j.de cap.⁊.l.le ge corne.ſ.ō ſtatu li.⁊ de uulg.⁊ pu.l.lex corne. ſed hic nō reperiűtur duo extrema hilia.nā mō uex eſt ꝙ ē mor tu⁹.ſ3 tűc cū capt⁹ fuit uiuebat.ergo deficit extremū unū ad qō:⁊ ſic fictio ñ ꝓcedit.℄ Uñ op.C.ō ioffi.dōa.l.ii. ⁊ qō ibi no.⁊.l.gall⁹.§.ſi ei⁹.ſ.de li.⁊ poſthu.qō.ſ.dixi. So.dicit an.ꝙ imo h3 duo extrema hilia.nā tűc cū capi tur efficit ſu⁹:⁊ ſic morit:ut.l.ſuitutē.j.ō re.iur.nűc cu3 morit uere morit:⁊ ſic h3 extrema hilia. Et aduerte ne erres.ñ eni fingit retro mortu⁹ cū erat tűc pfecte ſu⁹:qa tűc moreret ſu⁹ ⁊ ñ ualeret teſtm̄ cū ñ hēret hrdē qō eēt ꝯiura pdcā.ſ3 ſic qs uiuēs morit ciuiliter:ut.ſ.ō ma.te. .l.q duos.§.i.ſic ⁊ qs cū capit liber eſt:⁊ liber ſu⁹ efficit ⁊ ſic uiuēs morit ciuiliter.⁊ ſic lex cornelia fingit eū mor tuū illo tpe quo capiebat.⁊ ſic lib erat:⁊ iō.d.lex i oib⁹. dic deceſſiſſe uf cū capt⁹ ē.ñ dic fuit. Pōit eni pticipiu3 qō eſt pteriti tpis:⁊ ꝟbū qō ē pñtis tpis q̄ſi ſignificet tpſ pteritū ñ pfectū:qa adhuc ſapit ō pñti l3 ꝓpor locutio eēt ſi diceret cū capiebat:⁊ ſic uteret ꝟbo pteriti ipfecti tpis. Scdo mō pt ſolui:ut colligit ex dcis dñi mei Rai. ſic fateor ꝙ reqrūt duo extrema hilia:ſ3 ſuffic ꝙ alteru3 extremoꝝ ſit i potētia:qa vere qs tc poterat mori: ergo ꝓcedit fictō.ſ3 pmū extremū ad qō fuit ihile i potentia: qa tc uere qs poterat mori.ergo ꝓcedit fictio. Et iſta ſo lu.pl3 ꝓbat i.d.l.gall⁹.§.ſi ei⁹.cū gl.ſua ſiqs bñ iſpiciat. Dices tu iſtō dc3 tollit qcqd.ſ.dixi.nā ille q ē a captiui tate reuerſus ſ3 potētiā ē apt⁹ ad poſſiōe3 hñdam:qa li ber hō.ergo extremū ſufficiēs.ergo finget poſſediſſe re tro ubi ē eqtas.ſ3 ego dixi ō q̄re male. Rñdeo ſ3 ꝙ.ſ.di xi duo ſűt extrema extremū a quo aliqd extēdit:⁊ extre mū ad qō aliqd ꝓtēdit. Si loqris i iſto extremo ad qō:⁊ illō ſuffic eē hile i potentia:ſ3 ñ i eſſentia:ut.d.§.ſi ei⁹ cū gl.h etiā p3 i fictōe.q̄ eſt ꝙ hrde adeűte ñ fingit retro a die a mortis fuiſſe dñs.⁊ iſtō extremū ad qō erat hile ſo lū i potentia.h etiā p3 i fictōe q̄ eſt i.l.potior:⁊ .l. q bal neū.ſ.q po.i pig.ha.S3 i extremo a quo ñ ſuffic eſſe hi le i potentia niſi ſit hile i eſſentia.h ꝓbat ex his q̄ ſup di xi circa poſſiōe3. Sile uidetis i iuriſdictōe q̄ ꝓrogat de una ad aliā.nā iuriſdictio q̄ ꝓrogat o3 ꝙ ſit i eſſentia.iu riſdictio ad quā ſit ꝓrogatio o3 ꝙ ſit i potentia:ut.ſ.de iud.l.i.ꝯiűcto tex.cū gl.ultia eiuſde3. Hoc etiā uf natu raliter ſi unā chordulā uelles extendere ō uno loco ad

aliū o3 chordulā eēntialr pmo eē i loco a quo:⁊ locū ad quē o3 eē potētialr aptū ad illā extēſiōe3 recipiēdā: ⁊ h quātū ad pmā ptē ſufficiat:qa ō h dicet lati⁹.j.i qōnib⁹. ℄ Uenio ad ꝟ.ꝙ ſi ſu⁹:⁊ op.pmo:⁊ uf ꝙ i peculiarib⁹ ñ h3 locū fictio:ut uideat uſucepiſſe:qa ceſſat eqtas pp quā itroducta ē fictio ⁊ petit lucꝝ cū aliena iactura. er go ⁊c.ut.d.l.ſciēdū:⁊.l.deniq3.ſ.ex q.cau.maio.⁊ quia ceſſāte rōne legis ceſſat lex ⁊c. Scdo qñ modicū ē illō qō ipedit uſucapionē.tc ē equū ꝙ i reſtitutōe ueniat id qō qs uſucaptur⁹ ē.ar.j.e.l.reꝝ mixtura.§.labeo.qō no.gl. .j.de ui.⁊ ui ar.l.i.§.q āt ui deiect⁹:⁊ no.p Di.j.ti.ii.l.q fűdū.§.q bōa.ſup gl.q̄ icipit ſec⁹ ſi icōtinēti.q̄ gl.ꝯdicet uf gl.illi⁹.§.q āt ui.q̄ ſic ꝯcordāt.aut modicu3 tps ſup erat:⁊ uenit i reſtitutōe qō erā uſucaptur⁹.als ñ. ita i ꝓ poſito i his reb⁹ q̄ ſui peculiariter ceperűt poſſidere pa rū deficit ad uſucapionē.nā ſu⁹ qōdāmō poſſidet l3 ñ ꝓ prie:ut.j.ō ac.⁊ ob.l.qa ſeruo.i fi.⁊ ſcia uel fcm̄ dñi ñ re qrit.ut.ſ.e.l.labeo.i pn.⁊.j.ti.ii.l.ii.§.celſus.iō equū ē ꝙ ueniat i poſtliminio. S3 qñ dñs poſſidebat p aliū eē cā3 peculiarē multū deeſt ad uſucapionē.nā tc res a nul lo poſſidet uel q̄ſi poſſidet. Itē ſcia dñi erat neceſſaria: ut.d.§.celſus.q̄ deficit.nā capt⁹ ab hoſtib⁹ ēt nō retinet ut.j.ō ꝟ.ſig.l.abſentē.in fi.⁊ qō ibi no.℄ Scdo op. ad idē ⁊ uf ꝙ i his reb⁹ fictio ñ ꝓcedat.pmo qa defic hili tas ultimi extremi a quo.nā ut.ſ.ōtermiatū ē captiu⁹ ñ recupat uel acqrit ipo iur poſſiōe3.ergo ñ ꝓcedit fictio poſtliminii.rñdeo p iterruptōe3.nā imo ſtatī cū ē reuer ſus ipo iur abſq3 aliquo fcō poſſiōe3 i peculiarib⁹ recu pat ⁊ acqrit. Ad cui⁹ rei noticiā ōbetiſ ſcir ꝟbaᵇ q̄ magra liter tradūt p gl.nras.C.ō acq.poſ.l.i.⁊.ſ.ti.i.l.poſſio. i pn.⁊ ex q.cau.ma.l.dēiq3.q̄ ꝟba recito:qa i qbuſdā ñ bñ dicűt. Nā q̄dā ē poſſio q̄ h3 multū iuris ⁊ multū fci. q̄dā q̄ h3 multū facti ⁊ paꝝ iuris.q̄dā multū iuris ⁊ paꝝ facti.℄ Ad pmā multū iuris ⁊ multū fci h3 poſſio q̄ q̄ri tur nobis ꝑ ꝓcuratorē ⁊ ſuū ex cā ñ peculiari:⁊ i h gl. ñ bñ dicűt.h3 eni multū facti:qa coꝝ apphēſio corpalis reqrit:ut.ſ.ti.i.l.queadmodū.cū ſi. Itē h3 multū iuris: qa acqrit nobis ēt ignorātib⁹:ut.C.ō acq.poſ.l.i.⁊.ſ. ti.i.l.i.§.itē acqrit:⁊ ibi no.⁊.l.ſu⁹:⁊.l.ꝑegre.§.q̄ſitū:⁊ ibi no. Nō āt dicat hre pl⁹ iuris q̄ facti:qa ibi iuſ ñ opat tm̄ ꝙ effect⁹ poſſiōis q ē uſucapio mihi q̄rat ignorāti niſi ſciā:ut.d.l.i.C.de acq.poſ.et ad hāc poſſionē ſe ñ extēdit fictio poſtliminii:qa ipo iur cū qs reuertit ñ q̄rit ſibi poſſio:et uſucapiēdi ꝯditio ſine alio fcō.ſ.ſcia:et iō ultimū extremū ē ihile.ergo ⁊c.℄ Ad ſcō3 uēio et dico ꝙ ē q̄dā poſſio⁹ q̄ h3 multū fci et paꝝ iuris:ut ea q̄ p nos metipos q̄rit.nā illa multū fci h3:qa reqrit apphenſio corpalis ⁊ ai.ſ3 paꝝ iuris:qa ius ibi nil aliō fac:niſi ꝙ aſ ſiſtit.uel ñ reſiſtit:ut ſolet dici circa diffinitōe3 poſſiōis .ſ.ti.i.l.i.i pn.et p doc.C.ō acq.poſ.l.ſ3:⁊ i h ſilr ñ h3 lo cū fictio poſtliminii.eadē rōe q̄.ſ.dcm̄ ē:et i h gl.bñ di cűt.℄ S3 circa h gl.ponűt unū dubiū.dicűt eni ꝙ h ea dē h3 mltū iuris i retinēdo:qa ſolo aio retiet.h ipugnat ādre.dic ipe pp h ꝙ ꝯtinet aio ñ pt dici hre pl⁹ iuris:qa aius magis cōſiſtit i fcō q̄ i iur.allegat ipe.ſ.de cura.fu ri.l.ꝯſilio.§.fi. Itē ſi eēt ueꝝ ꝙ hēret multū iuris . ergo poſtliminii et cornelia fingeret circa eadē.dic ipe ꝙ eſt falſū:ut h:et.d.l.deniq3. Cōcludit ergo ꝙ i h gl.nō bñ dicat.qd dicem⁹.ꝓ gl.uf caſus.j.e.l.iuſto.§.⁊ ſi poſſio nis.i fi.et ibi no.nā ibi fingit circa bonā et malā fidem q̄ ꝯſiſtit i aio:et ſic uf ꝙ ſit iuris.pterea ꝙ aius ñ ſit fci uf caſus.ſ.ō acq.hrdi.l.ꝓ hrde.§.i.et ibi no.ibi ñ tā fci q̄ ai ⁊c. Credo ādre.bñ dicer.ꝓ quo ē tex.et gl.ſ.ti.ii.l. bōe fidei.§.i ꝯrio.ubi expſſe dr ꝙ ea q̄ ꝯſiſtűt i aio ſűt fa cti:l3 gl.ſe ibi inuoluat. Ad.§.et ſi poſſiōis.rñde ꝙ ſpe ciale ē ibi in ſuo et ei⁹ peculio:ut ibi dicit gl.et rō ſpecia litatis pt ſumi ex.l.pōponi⁹.in pn.ſ.ti.i.uel aliter et me lius dico ꝙ illa bōa fides q̄ ibi dr durat nō ē ex fictione poſtliminii.nā fictio poſtliminii ad ea porrigit q̄ p cap tiuitate3 ſűt amiſſa.uel nō acq̄ſita:ut pinde habeat ac ſi nunq̄ in captiuitate fuiſſet:ut.l.poſtliminii ius.j. de

a ℄ Hereditas ñ icepit uſucape.q̄ ē rō ꝙ hereditas ñ icipit uſucape uiō qō dixi.i.l. ēt.ff.ō mio. uiō bar.j.in .xvi.col.

b ℄ Debetis ſcire ꝟba.qñ poſſeſſio hēt pl⁹ iuris q̄3 facti ⁊ eꝯ.an aűt poſſeſſio ſit iuris.viō bar.in.l.i.i. pn.ſ.ti.i. in .iij.col.⁊ ple ne no.i.c.cū noſtris.ō cō ceſ. preben.

c ℄ Eſt q̄da3 poſſeſſio. de poſſeſſiōe q̄ dicit ꝯtinere id qō ē iuris ⁊ facti.ui de.j.i ſe.colū.⁊ h adde bar.i.l. poſſeſſio.§.i.ſ. ti.i.⁊ imol.i ea.l.i prin.

capti.ſꝫ ibi bõa fides ñ fuit ĩterrupta ꝑ captiuitatem er-
go ⁊c̃.ħ oñdo dñia ẽ an capiat̃ dñs ſiue poſſeſſor:⁊ quia
tc̃ ꝑ captiuitatẽ efficit̃ ſuꝰ amittit uolũtatẽ:⁊ ꝑ ꝯñs fidẽ
ut iã dcm̃ ẽ:⁊ iſte ñ ẽ cãus iſtꝰ.§.Qñqꝫ ñ capit̃ dñs: ut
poſſeſſor.ſꝫ res ſua tũc ꝑ captiuitatẽ ĩterrũpit̃ ĩpius rei
poſſio.ſꝫ qa ẽ fcĩ ñ cadit ĩ poſtliminio:ut dcm̃ ẽ:ſꝫ bona
fides cõſiſtit ĩ aĩo dñi.lꝫ ſit fcĩ ꝑ captiuitatẽ rei ñ mutat̃
cũ dñs remaneat ĩ ciuitate:ut ſtatĩ dicã ĩ alio cãu. ergo
ibi ñ loqt̃ ð aliq̃ fictõe.ĩ ħ tñ ibi bñ ẽ ſpãle:qa initiũ ſcõe
poſſiõis ñ ĩſpicit̃:qa aĩs dꝫ fieri:ut ibi no.⁊ hac.l.§. pe.
ñ ob.l.ꝓ hr̃de.§.i.qa expõe nõ tã fcĩ.ſ.alteriꝰ qa ⁊ q̃ cõ-
ſiſtãt ĩ aĩo ſũt fcĩ.Ad tertiã uenio ⁊ dico ꝙ q̃dã ẽ poſſio
q̃ hꝫ multũ iuris ⁊ paꝝ fcĩ:ut ea quã hẽmꝰ ꝑ filios ⁊ ſer-
uos nr̃os ex cã peculiari.nã ĩ ea plurimũ ꝟſat̃ diſpoſitõ
iuris cũ nobis ignorãtibꝰ acqrat̃ nobis poſſio:⁊ poſſio
nis effectꝰ.ſ.uſucapio:ut.ſ̃.e.l.labeo.ſ̃.ti.i.l.ꝑegre.§.q̃
ſitũ:⁊.j.ti.i.l.ij.ꝟſat̃ tñ fcꝫ ex ꝑte coꝝ:qa oꝫ ꝙ adipiſcat̃
coꝝ corꝑe ⁊ aĩo:ut.l.quẽadmodũ:⁊ ĩ hac bñ ꝓcedit fi-
ctio poſtliminij.nã eqtas ñ repugnat:ut dixi ĩ p̃cedẽti ꝯ-
rio.Itẽ ſũt hĩlia extrema.qđ ſic oñdo cũ dñs capit̃ ꝑ ca-
ptiuitatẽ ipſe ꝑdit ſolũ ius qđ erat apud eũ ſine aliquo
ſuo fcõ.ſ.uſucapiõis ⁊ poſſiõis.fcm̃ ãt qđ reſidebat ĩ ꝑ-
ſona ſui uel filij ꝑ captiuitatẽ ñ mutat̃ cũ ipi oĩo remane
ant ĩ ciuitate.cũ ergo dñs reuertit̃ illud ius qđ ipe ami-
ſit recuꝑat ipſo iure ſine aliquo fcõ.nã ñ reqritur ꝙ ipe
poſſideat corꝑaliter nec reqrit̃ eiꝰ ſcia q̃ ſilr ẽ fcĩ:ut dixi
fcm̃ ãt qđ ẽ apud ſuũ ipo iure recuꝑat:⁊ reperit̃ iſtõ ex-
tremũ hĩle.merito ergo hꝫ locũ fictio.⁊ iſta ẽ rõ quã ult
ponet̃ tex.j.e.l.iuſto.§.ſi.dũ dicit ꝙ eiꝰ ſcia ĩ ciuitate nõ
ẽ neceſſaria.Et aduerte ad id qđ p̃dixi.ꝙ id qđ ẽ fcĩ qđ
ꝯſiſtit apud filiũ uel apđ ſuũ ñ ẽ mutatũ:qa ſi illo tꝑe.ſ.
tꝑe captiuitatis ꝑdidiſſet illud tñ fcĩ qđ hẽbat elideret̃
ius fictõis poſtliminij:qa ſi ñ recuꝑaret nullo mõ hẽret
locũ fictio:uł ſi recuꝑaſſet ꝓcederet fictio ad ea tꝑa q̃ pꝰ
recuꝑationẽ ceſſerũt:ut colligit̃ ex ħ ꝟ.⁊ ex.l.ĩ bello.§.
fcẽ.j.de capti.ibi remanẽtibꝰ his ꝑſõis ĩ poſſiõe.¶ Ter
tio op.⁊ vr̃ ꝙ ĩ cãu hꝰ.l.fictio ñ ꝓcedat.nã extremuꝫ ad
qđ ẽ ĩhĩle.nã ħ ſuꝰ cepit poſſider̃ dño exiſtẽte ĩ ciuitate:
⁊ illud tp̃s initij poſſiõis ẽ extremũ ad qđ vis ꝯhere ius
poſſiõis ⁊ uſucapiõis.ſꝫ illud extremũ ẽ ĩhĩle ſꝫ eẽntiaꝫ
qa tꝑe captiuitatis dñs ñ poſſidebat nec uſucapiebat:
nec ẽ ĩhĩle ſꝫ potẽtiã:qa cũ ẽ captꝰ ñ p̃t poſſider̃ nec uſu
caꝑe:ut.ſ̃.ti.i.l.cũ here.§.i.So.ad iſtõ ꝯriũ p̃t rñderi
ex gl.q̃ ẽ.j.e.l.iuſto.§.ſi.q̃ ẽ ſuꝑ ꝟbo ĩchoari:illa gl.ĩ ſe-
cũda op.quã format tꝫ ꝙ dño exiſtẽte ĩ captiuitate ſuꝰ
ex cã peculiari ĩcipiẽs poſſider̃:iteꝝ uere incipit uſuca-
pere.q̃ opi.ſi ẽ uera iã appet ꝙ illud extremũ ẽ hĩle. Et
qđ plꝰ ẽ ſꝫ illã opi.ĩ ħ ꝟ.ñ tractat̃ de effectu poſtliminij.
cũ uere p̃ſcribat̃.ſed bñ tractat̃ ð iure poſtliminij ex pri-
mo capite ſꝫ ꝙ dñs reuerſus recuꝑat ſua iura ſine fictõe
ut.ſ̃.dixi.Sꝫ illa opi.ñ plꝫ.nã iteꝝ ĩ ꝟitate ñ uſucapit̃.
ſꝫ dño reuerſo ſꝫ fictõeꝫ ĩtelligit̃ retro uſucapta.ħ ꝓbat
tex.iſte ad lr̃aꝫ:ibi nã ſi dñs reuerſus fuerit ĩtelligit̃ uſu-
captũ ⁊c̃.nã ꝟbũ ĩtelligit̃ denotat fictõeꝫ a teneo ergo p̃
mã op.poſitã ĩ gl.d.l.iuſto.§.ſi.⁊ eã ꝓſeqt̃ ia.de are. et
ſꝫ illã op.ꝓcedit.Ad quã ſic rñdeo ꝙ cũ ꝑ fictõeꝫ poſt-
liminij fingat̃ medio tꝑe fuiſſe liber ĩ q̃libꝫ ꝑte medij tẽ-
poris.dico cadere extremũ hĩle ſaltẽ potẽtia:⁊ ita ħ lo-
qt̃:uł dic clariꝰ ꝙ extrema circa ipꝫ p̃ncipalẽ.ħ ẽ ꝑſonaꝫ
dñi ſũt hĩlia.Alia ꝟo q̃ ueniũt ꝑ quãdã ꝯſeq̃ntiã ñ req-
rũt tãtã hĩlitatẽ extremi ad qđ ſufficĩ ĩ eo eẽ hĩle ſꝫ fictio-
nẽ:ut.C.de cap.l.i.⁊ qđ no.ſ̃.ex q.cau.ma.l.ab hoſtibꝰ
.§.ñ minꝰ.¶ Quarto op.⁊ vr̃ ꝙ ea q̃ dcã ſũt.ſ̃.i ſi.ꝓpri-
mi ꝯriũ deſtruãt p̃n.l.nr̃e.nã ibi dcm̃ ẽ ꝙ qñ ad poſſiõeꝫ
⁊ uſucapionẽ fcm̃ ⁊ ſcia dñi ñ ẽ neceſſaria ꝙ tũc hꝫ locũ
fictio.ſꝫ ĩ his q̃ dñs poſſidebat añ captiuitatẽ ꝑ colonuꝫ
uel ꝑ ſuũ ex cã ñ peculiari ⁊ ea uſucapiebat:ñ reqrit̃ fcꝫ
uel ſcia dñi:ut ꝓbabo.In his ergo fictio ꝓcedit:ſꝫ ĩ p̃n.
.l.nr̃e ego dixi ꝯriũ ponẽdo caſuꝫ ergo ⁊c̃.Qđ dico fcꝫ
dñi ñ reqrat̃ ſic oñdit̃ ſi ꝑ aliũ poſſideo ⁊ uſucapio eſt ĩ
choata:ut dcm̃ ẽ ħ fuit qa ab initio ſciui ⁊ bonã fidẽ ha-
bui.ãmodo ꝓcedet uſucapio etiã me ignorãte.nã ad cõ-
tinuationẽ uſucapiõis fcm̃ meũ ñ ẽ neceſſarium.ſic̃ ubi
uſucapionẽ ĩchoaui bõa fide nõ attẽdit̃ ꝙ ſuꝑuenit: ut
.l.i.§.ſi proculdubio.C.ð uſuca.trãſfor.Si ergo capior
⁊ reuertor cũ nullũ fcm̃ meũ ſit neceſſariũ:fictio ꝓcedet
Aduertatis dñi ꝑ iſtã rõnẽ Ja.de are.⁊ dñs an. ſeq̃ndo
eũ reꝓhẽdũt gl.nr̃aꝫ q̃ dicit idẽ eẽ ĩ poſſeſſis ꝑ ſe ⁊ ꝑ co-
lonũ uel ſuũ ex cã ñ peculiari:⁊ p̃ncipiũ nr̃e.l.ĩtelligitur
ſolũ ð eo q poſſidebat ꝑ ſe:⁊ ſic ſꝫ eos ibi fuit male poſi
tus caſus:⁊ ħ ꝑ dcãꝫ rõneꝫ.ꝓ ħ ẽt adducũt.§. fcẽ. ſim-
pliciter ĩtelligẽdo.certe iſtorũ op.approbat̃ ĩ.d.§.fcẽ in
penul.gl.q̃ ẽ ſuꝑ ꝟbo ꝑſona.ſꝫ ĩ gl.ma.dcĩ.§.fcẽ:⁊ ĩ .d.
.l.deniqꝫ.ĩ tertia gl.dicit:⁊ ſꝫ quoſdã ego poſui caſum.
Quid ergo dicemꝰ.dico ꝙ ia.⁊ gl.q̃ cũ eo ꝯcordat ma-
le dicũt:⁊ ꝯ tex.hꝰ.l.ĩ ꝟ.quemadmodũ enĩ ĩtelligendo
ꝙ ibi ſũt ꝟba iuriſcõſulti iul̃.quã lec.ſeqt̃ ideꝫ ia.⁊ an.et
Ol.ibi enĩ eſt tex.ꝙ ideꝫ eſt ĩ poſſiõe tꝑe captõis ꝑ ſe vł
ꝑ ſuũ ex cã nõ peculiari:⁊ ĩ neutro ꝓcedit fictio cornelie
uel poſtliminij.¶ Ad rõneꝫ coꝝ:⁊ ſic ad ꝯriũ rñdeo ꝙ
fateor ꝙ ad cõtinuatiõeꝫ nõ reqrit̃.tñ nõ ſeqt̃ ergo ꝓce-
dit fictio.nã extremũ ultimũ a quo eſt inhĩle:ut.ſ̃. dixi.
Extremũ enĩ a quo dꝫ eſſe habile eſſẽtialit̃.Iteꝫ dꝫ ẽe ta-
le ꝙ actꝰ q retrotrahit̃ poſſit tc̃ ĩchoari:ut dixi ꝑ.l.bono
rũ.j:reꝫ ra.ha.Et pꝫ ꝑ exempla ubicũqꝫ.ſ̃. dixi fictiõeꝫ
iſtã ꝓcedere.ſꝫ ħ caſu reuerſus ab hoſtibꝰ ſine ſcia ñ poſ-
ſit ĩchoare uſucapioneꝫ.ergo ſine ea nõ erit extremũ ſuf-
ficiens.ſed ſcia eſt fcĩ.ſꝫ ex p̃mo capite poſtliminij nõ re-
ſtituit̃ ipo iure.ergo ſꝫ caput ꝑ qđ retro fingit̃ nõ hẽbit
ibi locũ.Aduerte tñ.nã poſſeſſa ꝑ colonũ uel ꝓcurato-
reꝫ ⁊ ſuũ ex cã nõ peculiari:uel ꝑ ſeruũ ex cã peculiari:
ꝯueniũt ĩ uno:qa ad acqſitõeꝫ poſſiõis ĩ neutro reqrit̃
dñi ſcia uel fcm̃ diſcõueniũt ĩ alio:qa ĩ peculiaribꝰ nõ re-
quirit̃ ſcia dñi uel fcm̃ quo ad uſucapiõeꝫ.ſꝫ ĩ aliis reqri
tur:ut.ſ̃.ꝓbatũ eſt.Iteꝫ etiã circa fictõeꝫ ꝯueniũt ⁊ diſ-
cõueniũt.nã utroqꝫ cãu dñs fingit̃ retro poſſediſſe: cuꝫ
dñi ſcia uel fcm̃ nõ reqrat̃.⁊ ſic reperiũt̃ extrema hĩlia:⁊
de ħ nõ loqt̃ ħ.l.In uſucapi.diſcõueniũt.nã ĩ peculiari
bꝰ q̃tũ ad uſucapiõeꝫ ꝓcedit fictio.ĩ aliis ſecꝰ ꝑ rõneꝫ ſu-
pradictã ſꝫ ia.de are.⁊ an.qđ ſatis plꝫ.⁊ ð fictõe quo ad
uſucapi.loqt̃ materia nr̃a.¶ Quĩto ad hũc ꝟ.op.vr̃ ħ
ꝙ ĩ poſſiõibꝰ queſitis ꝑ ſuũ ex cã peculiari ꝓcedit fictio
.l.cornelie.Cõtra ħ ſic arguo.ñ dꝫ plꝰ oꝑari fictio q̃ ꝟi-
tas:ut.l.filio quem pr̃ ĩ p̃n.ſ̃.ð li.⁊ poſth.ar.C.ð his q
ue.eta.ĩ pe.l.vltĩa.fac qđ no.ĩ.d.§.ſi eiꝰ.circa ſi.ma.glo.
Sꝫ ſi vere hereditas defũcti iacuiſſet ⁊ ſuꝰ hr̃ditariꝰ ex cã
peculiari aliqd acqſiſſet ñ ĩchoaret̃ uſucapio niſi a die adi
te hr̃ditatis:ut.j.e.l.ſi.ergo ideꝫ ħ cũ fictio corn. fingat
mortuũ cũ capiebat̃:⁊ ſic ab illo tꝑe iacuiſſet hr̃ditas.
Quidã doc.ãtiq fatent̃ ꝯriũ:⁊ dicũt ꝙ aut ſuꝰ extitit he
res captꝰ:⁊ tũc uſucapio ꝓcedit a die captiuitatis:qa ex
tũc fuit hr̃s.Aut fuit hr̃s extneꝰ:⁊ tc̃ fictio cornelie non
operet̃ ultra tp̃s adite hr̃ditatis.ħ ꝓbãtur.j.eo.l.iuſto
.§.ſi.⁊.l.ſi.ĩ p̃n.⁊ ð iſtoꝝ opi.facit mentõeꝫ ħ gl.magna
ĩ diſtĩctõe quã etiaꝫ vr̃ tenet̃ ĩ.§.fcẽ.ĩ gl.ma.Iſtoꝝ opi.
ñ approbatur ħ per gl.⁊ merito qa ꝯ hũc tex.⁊ per tex.
ĩ.§.fcẽ:⁊.j.eo.l.iuſto.§.ſi.p̃mo reſpõſo.ubi hodie a ca-
pite poſſiõis dic̃ ĩchoari:⁊ ħ dic̃ ia.ð are.⁊ An. et oẽs
Ad rõneꝫ p̃dictaꝫ domini an.ſic reſpõdit.dico ꝙ ſi ue-
re fuiſſet mortuꝰ uſucapio nõ ꝓcederet niſi adita hr̃dita
te:ut.d.l.ſi.tamen ex quo eſt captꝰ:qa ſperatur ð reuer-
ſiõe.iõ lex uoluit ꝙ uſucapio poſſit inchoari per ſuuꝫ et
per ꝯſequens finiatur uel ꝯpleatur eo reuerſo:uel mor-
tuo:ut.d.l.iuſto.§.ſi.Certe domini nõ egemꝰ iſta reſpõ
ſiõe.dic ergo ſi uere hereditas fuiſſet adita inciperetur
uſucapio a die quo ſuꝰ ex cauſa peculiari reꝫ q̃ſi poſſide
ret nec inſpicimꝰ tp̃s adite hr̃ditatis:ut.j.de cap.l.pen.
nõ obſtat.l.ſi.j.e.qa ibi loqtur ĩ rebꝰ non peculiaribꝰ: ⁊
tex.expone:ut ibi dicit gl.⁊ ꝙ hoc ſit ueꝝ pꝫ ex rationi-
bus p̃cedentibus.nam cũ ius poſſionis ⁊ uſucapionis
queratur hr̃di ſtatiꝫ adita hr̃ditate ipo iure cũ in peculi
aribus eiꝰ ſcientia non requiratur ⁊ trahitur retro a die

a ¶ Denotat fictõeꝫ.ð ali quibus alijs vid.ſ.e.l. in vi.col.adde .l.ſi tibi bõ. .§.cũ ſeruꝰ ð lega.i.

mortis: vt regula iuris. oīa fere cū ſi. ſed in nō peculiaribus fateor ꝙ īcipit vſucapio a die adite hereditatis ſub audi ⁊ apphēſe poſſiōis: vt. d. l. ſi. §. ſi. j. e. nec trahit retro: qa iſtud extremū ē ībabile: vt pꝫ ex p̄dictis: ⁊ hoc ſi emit ſuꝰ. ſꝫ ſi nō emerit ſuꝰ ſꝫ dn̄s: tūc ſua. l. iuſto. §. ſi. ī ſi. j. e. ¶ Venio ad tertiā ptē. ſ. ad ꝟſ. marcellus: q contradicit iul. tm̄ ī rebꝰ emptis p ſuū. ¶ Opp. prio ſic. tu dixiſti ꝙ marcellus ꝯdicit Jul. tm̄ ī rebꝰ emptis p ſeruū ſꝫ ꝯ īmo vr̄ ꝙ ꝯtradicat: tā ī rebꝰ emptis ⁊ poſſeſſis per ſe q̄ ī rebꝰ ēt poſſeſſis p ſuū: vn̄ vr̄ obſtare. l. ī. bello. §. facte. Sol. dn̄i uos debetis ſcire ꝙ marcellus fuit emulus Jul. ⁊ ī iſta materia: ⁊ hac. l. fuit poſitū tm̄ unuꝫ dictum Jul. ī hoc. ꝟ. ꝙ ſi ſuꝰ. ſ. de poſſeſſis poſt captiuitatē per ſuū. p̄cedētia ꝟo nō ſunt ꝟba iul. ſꝫ Gaii auctoris. l. ⁊ iō ī hac. l. ponit̄ dictū marcelli cōtradicētis Jul. tm̄ ī eo qđ dixerat: ſꝫ ī. §. facte. ponit̄ dictū Jul. magis late: ⁊ iō ibi ꝯdictio marcelli magis late ponit̄: ⁊ ſm̄ hāc expoſitōeꝫ iſte tex. ꝓcedit ſine ſcrupulo: qa tm̄ iſtō dcm̄ marcelli h̄ ⁊ ī. §. fcē obfuſcate pōit̄: ⁊ diuerſimode ītelligit̄. iō ſciaſ ꝙ qdā dicūt mar. dixiſſe ꝙ nullo caſu nec ī poſſeſſis per ſe nec ī poſſeſſis p aliū ex cā peculiari uel ſi hꝫ locū cornel. uel poſtliminiū: ⁊ iſtoꝝ op. tāgūt ī. §. facte ī gl. ſup uerbo pſona: ⁊ ibi gl. tꝫ. Sed iſtoꝝ ītellectꝰ nō placet: qa ſꝫ hoc iſte fictiōes nō acciperent̄ pleniꝰ īmo reiicerent̄ ex toto. Sed marcel. hic dicit plenius accipi. ergo ſic nō ītellexit. Alii dicunt ꝙ mar. dixit ꝙ ī caſu ſiue poſſideat p ſe ſiue p aliū. ſiue ex cā peculiari. ſiue nō ſemp hn̄t locū dicte fictiōes. q̄ opi. tāgit̄ ī ea. gl. ī. d. §. facte. ⁊ ponit̄ hic ī gl. ut ēt: ⁊ fateor ꝙ iſta fuit mēs Mar. ī. §. facte. ⁊ ēt hic ſi hēs ī ſi. lrāꝫ affirmatiuaꝫ: ut ſic oīa ſint ꝟba Mar. Si aūt hēs ī ſi. lrāꝫ negatiuā: ⁊ ſic dicit ꝙ a ꝟ. quēadmodū uſqꝫ ī ſi. ſūt ꝟba iul. tūc qa ꝟba iul. nō adaptāt̄ ꝯ uerba mar. ſūpta ſic generaliter: ſic lege lrāꝫ: qa primo lege ꝟ. quēadmo. uſqꝫ ī ſi. ultio lege. ꝟ. mar. q ꝯdixerit iul. ī oībus ⁊ hāc lec. ponit Ja. de are. ⁊ hoc vr̄ fuiſſe de mente glo. ſi bn̄ aduertat̄. Tu ꝟo ut ordinate lrāꝫ legas dicas ꝙ mar. magis ſtricte loqt̄ hic q̄ in. §. facte. ut. ſ. dixi. Et tūc rephēſiōes iul. plane ꝓcedūt: ⁊ ſꝫ oēs p̄dictas opi. mar. male dixit: ⁊ ſequēda ē ſn̄ia iul. ut in. §. facte. Alia fuit opi. Hu. antiq gl. q dixit mar. ī hac. l. bn̄ dixiſſe: ⁊ ītellexit ꝙ ꝟ. mar. nō referat̄ ad ꝓxima dicta. ſ. de eo qđ ſuus poſt captiuitatē emit ex cā peculiari: ſed refert̄ ad primū dictū ꝙ ī his q̄ qs poſſidebat p ſeip̄ꝫ uel p aliū ex cauſa nō peculiari nō hꝫ locū poſtliminiū nec cornelia. huic dicto cornel. ꝯtradicit mar. ⁊ dicit fictionē. l. cornelie pleniꝰ accipi: ut ſic ī his q̄ qs poſſidebat an̄ captiuitatē ⁊ uſucapere ceperat habeat locū cornelia. ēt ī hoc bn̄ dicit marcel. nec corrigit̄ ſꝫ dictū Hu. ⁊ hec lec. tāgitur hic ī gl. q̄ īcipit ī his q̄ p ſe ⁊c̄. ī ſi. glo. lꝫ hic nō exprimat̄ cuiꝰ opi. ſit: tm̄ ꝙ iſta ſit opi. Hug. exprimit gl. ī. §. facte. ī gl. mag. Rō aūt q̄ mouet Hu. pōt eē talis. poſtliminiuꝫ nō ē dubiū ꝙ nō hꝫ locū p rōes iā dictas: ſꝫ cornelia bn̄ hꝫ locū p rōnē talē. Cornelia fingit quē eē mortuū p̄am bula hora captiuitatis: ⁊ ſic ab illo tpe iacuiſſe hr̄ditatē. ſꝫ ſi hr̄ditas ꝟe iacuiſſet p eā uſucapio iā cepta cōpleretur: ut. j. e. l. ceptā. ⁊. l. nūq̄. §. uacuā ⁊. l. iuſto. §. nō dū. ergo ⁊ ſic p fictionē cornelie ꝓcedit uſucapio retro: ſed hec opi. Hug. lꝫ gl. eā uideat̄ tenere ī. §. facte. tm̄ reprobat̄ p oēs Ja. ō are. Andr. Di. Rai. ⁊ Ol. ⁊ merito qa ꝯ mētē. l. nr̄e: ⁊ ꝯ dictū. §. facte. ubi exp̄ſſe ī totū reprobat̄ opi. Mar. ad rōnē hu. q̄ vr̄ multū efficax ſic rn̄detur. ꝙ ꝟa hr̄ditas iacēs cōplet uſucapionē: ⁊ hoc reptū ē iure ſpāli: ut pꝫ. j. l. iuſto. §. uacuā. nō ē ergo trahēdū ad conſequētiā ius: ut. l. ī his ⁊. l. qđ ꝯ. ſ. de legi. ſꝫ hr̄ditas captiui nō ē hr̄ditas ꝟe ſꝫ ficte: ut. j. de ꝟ. ſig. l. iii. §. ſi. ergo ad eā nō dꝫ trahi. cū iſtud hēat fieri p fictionē repiret unū extremoꝝ ībabile. ergo ⁊c̄. ꝛprobata ergo hac opi. tene lec. quā ſupra poſui. q̄ ē ſatis plana. uel tene lec. ia. de are. ¶ Venio ad quartā ptē. ſcꝫ ad ꝟ. quēadmodū ⁊c̄. Op. hic vr̄ dici ꝙ tm̄ iuris qs hꝫ ī his q̄ poſſidet p ſeruū ī nō peculiaribꝰ. q̄tū ī his q̄ poſſidet p ſe. Sed ꝯ īmo plus iuris hꝫ ī ea q̄ acqrit̄ p ſuū: qa acqrit̄ ignorāti: ut. ſ. ti. i. l. i. §. itē acqrimꝰ. ⁊. l. ꝙ ſuꝰ. ⁊. l. pegre. §. queſituꝫ. So. fateor ꝙ ī poſſeſſiōe hꝫ plus iuris: ſꝫ ī uſucapiōe de qua hic loqt̄ nō. ⁊ de hoc dixi plene. ſ. ī ſi. tertii cōtrarii ſecūde pticule. Circa hāc materiā plene diſtingue: utrū ⁊ qđ fictio poſtliminii uel corne. opet̄ circa poſſeſſioneꝫ ⁊ uſucapionē. Aut q̄ris de poſſeſſiōe tm̄: ⁊ tūc ī poſſeſſis p ſe nihil opat̄ ī poſſeſſis p aliū. ſiue peculiari. noīe ſiue nō opat̄ fictio: ut retro uideat̄ poſſediſſe nō uſucepiſſe: ut. ſ. dictū ē. Si ꝟo q̄ris q̄tū ad uſucapiōeꝫ: ⁊ tūc ſub diſtingue. aut loqueris de poſſeſſis an̄ captiuitatē. aut ō q̄ſitis poſt. prio caſu. aut poſſidebāt̄ p ſe aut p aliū ex cā nō peculiari. ⁊ nō ꝓcedit fictio poſtliminii uel corne. ut hic in prin. Aut poſſidebant̄ p filiū uel ſuū ex cā peculiari. ⁊ tūc ꝓcedit: ut. l. ī bello. §. facte. de cap. ⁊. l. pe. eo. ti. Si ꝟo q̄ris de q̄ſitis poſt. ⁊ tūc aut p ſuū: aut p filiū. primo caſu. aut ex cā peculiari ⁊ ꝓcedit utraqꝫ fictio: ut hic ⁊. §. facte. aut ex cā nō peculiari: ⁊ tūc dic ut hic. ꝟ. quēadmodū. tūc. n. nō ꝓcedit uſucapio: niſi a die adite hereditatis: lꝫ apphēſe poſſeſſiōis: ut. j. e. l. ſi. ī ſi. Si de filio: ⁊ tūc aut q̄ris ō poſtliminio: qa pr̄ reuertit̄: ⁊ idē qđ ī ſuo. aut pr̄ ibi morit̄: ⁊ tūc filiꝰ ſp uīr ibi poſſediſſe: ut. l. iuſto. §. ſi. j. e. lꝫ circa p̄dcā ſint opi. ut. ſ. uidiſtis. mō hētis gl. nr̄aꝫ q̄ h̄ bn̄ loqt̄: lꝫ alr̄ loqt̄ ī. §. fcē: ⁊ male. ¶ Secūdo ad hāc ptē ad ꝟ. nā hr̄ditatē op. ꝙ hr̄ditas īdiſtincte ſuſtineat uicē pſōe: ut. j. de fideiuſſo. l. mortuo: ⁊. C. ō pigno. l. cū hr̄ditas: ⁊ īſti. ō ſti. ſu. ī pn̄. So. illud uerū ī his qbꝰ reqrit̄ opera uł ſubſtātia perſōe: ut. ſ. ti. ii. l. hereditas ī multis: ⁊ dic ut. j. Sꝫ poſſeſſio q̄ mediāte uſucapit̄ reqrit̄ pſone fcm̄: ut. j. ſi qs teſt. li. eē iuſ. ſue. l. i. §. ſceuola. ergo ⁊c̄. ¶ Expediti ō op. ueniamꝰ ad. qđ. ⁊ qa in hac. l. tractat̄ ō fictiōibꝰ q̄ materia a nr̄is doc. ē neglecta. h̄ fictionē aggredi: ⁊ materiā eiꝰ placuit ꝓut ingenii mei puitas attigere potuerit. ¶ Quero ergo p̄mo qđ ſit fictio. hꝰ diffinitōeꝫ ponit Ci.[b] C. ō ꝓbatio. l. ſiue poſſidentis ī ſcđa. q. ⁊ dic̄ ſic. Fictio ē ī re certa ꝯriū ꝟitatis ꝓ ueritate aſſūptio iſta diffinitio nō ē bona. p̄mo qa nō ꝯuertit̄ cū ſuo diffinito. ergo ⁊c̄. ut. l. i. ſ. ō dolo. h̄ ſic probo. Nos tractamꝰ h̄ de fictiōe q̄ hꝫ effectū iuris: ut ꝓ ꝟitate aſſumat̄: ut pꝫ ī fictiōe poſtliminii ⁊ corne. ⁊ aliis de quibus dictū eſt: ⁊ īfra dicet̄. Sed h̄ diffinitio cōprehendit ea q̄ nō uident̄ hr̄e effectū iuris. ergo ⁊c̄. oīs enī falſitas ē ꝯrium ueritatis. ſed fictio ē ꝓ ueritate aſſumptio: ut pꝫ ad oculū ⁊ ꝓbat̄ ī auc̄. de īſtru. cau. ⁊ fide. ī pn̄. colla. vi. Jtē q̄uo appellabimꝰ ergo mēdacia ⁊ falſitates fictiōes certe non ſm̄ ꝙ ītēdimꝰ hic tractare ꝙ habeat iuris effectū. īmo ius ei reſiſtit. lꝫ largiſſime loquēdo oē mēdaciū pōt dici fictio. ar. ff. de ꝯhē. emp. l. hec uēditio. poſt pn̄. Jtē diffinitio ē bona cū ſubſtātia diffiniti ponit: ut ī regula iuris oīs diffinitio: ⁊ ibi no. ſꝫ de ſubſtātia diffiniti ē ꝙ id qđ fingit̄ ſi ſit īpoſſibile. ſꝫ hoc ī diffinitione non ponit̄. ergo ⁊c̄. dico ergo ſic ſeq̄ndo ꝟba ſua. fictio ē in rem certa eiꝰ qđ ē poſſibile ꝯ ueritatē ꝓ ꝟitate a iure fcā aſſumptio. Examinemꝰ ꝟba. Jn re certa. h̄ dico ad differētiā p̄ſūptionis q̄ p̄ſumit ſup eo de quo dubium ē: ō quo ī. d. l. ſiue poſſidentis: ⁊. ſ. qđ me. cā: ⁊. l. non ē ꝟiſile ⁊ ex̄ de ſpon. c. is q. ſꝫ fictio ſp ē ſup eo qđ ē certū: ut pꝫ in poſtliminio et cornel. et. l. i. i. §. accedit. C. de rei uxo. ac. et h̄ ſignāter dic̄ gl. ī. d. l. ſi ē ꝟiſile an̄ mediū mag. gl. ¶ Seqt̄ eiꝰ qđ ē poſſibile. h. d. qa ſup eo qđ ē īpoſſibile non p̄t fingi qđ pꝫ p ea q̄ no. ī. l. gallꝰ. §. ſi eiꝰ: et no. ſ. ꝓ ſocio. l. iii. vt patet. ſ. loca. l. q ad certū: et ō p̄cario. l. certe. ī pn̄. ar. ſ. de adopti. l. adoptio. ꝓbat̄ enī p rationem Ars enī ſp imitat̄ naturā: et id qđ ē īpoſſibile ſm̄ naturā eſt īpoſſibile ſm̄ arteꝫ: ut. ſ. de adop. l. ſi pater. §. ſi euꝫ: et. l. ſe. et inſti. de adop. §. minoreꝫ. ita ī ꝓpoſito. Contra ueritateꝫ h̄ dico: qa ſi ueꝝ eſſꝫ. tūc non eſſꝫ fictio. ſed ꝟitas. de qua ꝟitate loqt̄. l. illicitas. §. ꝟitas. ff. ō offi. p̄ſid. et. C. ſi ut ſe ab hr̄di. abſti. l. i. Pro ꝟitate ⁊c̄. habet enī iuris effectū pinde ac ſi eſſet ī ꝟitate: ut pꝫ ī q̄libet fictione. ¶ A iure facta aſſūptio. ideo dico a iure: ut ex

a ¶ Cepta cōpleret̄. quēadmodū hereditas iacēs cōplet uſucapiones uere an ficte uiđ q̄ hn̄tur. ſ. e. l. i. vii. colū. ⁊ ꝙ ꝯpleat uſucapionē tꝫ bal. ī. l. ſ. i. i. col. C. ō uſuca. trāſfor. ⁊ ē tex. ī. l. ceptā. j. e. ⁊. l. cū miles ī pn̄. ſ. ex q. cau. maio. ō nono āt ſi incipit. l. ſi. §. ſi. j. e. ⁊ not. gl. ī. l. ſi ꝯſtāte. §. i. ſo. matri. lꝫ bal. ibi ī diſcurſu errauerit: ⁊ uide ibi pau. ō ca. an āt currat p̄ſcriptio ꝯ eū uide in. l. ſuuſ here ditarius. et ibi ag. ⁊ imola. ō ſtip. ſeruo.

b ¶ Ponit cy. diffinit ēt bal. ī. l. eaqdē. l. ij. col. de accuſa.

c ¶ Nō pōt fingi. dixi. ſ. ⁊ uide. j. l. ꝟ. circa hāc. q. cuꝫ ſequē.

cludūt mendacia: et falſitates. que non fiunt a iure ſed
ab hoīe: nec hñt iuris effectū: et ille non ſūt fictiones ꝑ/
ut accipim⁹ ī materia noſtra et ſupra dixi. ¶ Sed circa h̄
dubitat a quo iure fiat fictio. Rñ. a iure naturali credo
ꝙ non ītroducat aliq̄ fictio. nā cū fictio ꝓcedat et cauſe
tur ex eq̄tate ſeu ratione: ut dicta. l. poſtliminiū: et. j. di/
cam cū q̄rā q̄ ſit cā fictionis. Jus ꝟo naturale eſt ꝯmūe
oībus aīalibus etiā ſenſu carentib⁹. patet ꝙ ꝫ illud ius
ex quo nō cōſideratur ratio. uel eq̄tas nō pōt ītroduci fi
ctio. a iure uero gentium fictio ītroducit: ut. d. l. poſtli/
miniū: ⁊ ibi no. itē a iure ciuili: ut ī fictiōe. l. corne. ⁊ i. l. i.
. C. de rei uxo. ac. ⁊ aliis de quibus īfra fiet mētio. Sic er
go ſtatuta ⁊ cōſuetudines cuꝫ ſint iuris ciuilis: ut. l. oēs
populi: ⁊ i. §. ex nō ſcripto. inſti. de iure natu. pñt ītrodu
cere fictōes: ⁊ tota die videm⁹ ꝙ faciūt: ⁊ iſta iura qñq; fin
gūt ſr eo qđ ē iuris naturalꝭ: ut aliquē uiuere: aliquē eē na
tū uel mortuū: ut. j. patebit tñ tē ipꝫ ius ciuile uel gentiū
eſt qđ fingit nō ius naturale. Itē dubitat: nam uidet ꝙ
hō poſſit introducere fictionē. nā acceptilatio ē imagina
ria ⁊ ficta ſolutio: ut inſti. qui. mo. tol. obli. §. eſt āt: ⁊ ta/
mē acceptilatiōes inducūt hoīes cōtrahētes. So. lꝫ ac/
ceptilatio fiat ab hominibus: tamē a iure ē ītroducta ab
aquilio: ⁊ dicit act⁹ legitim⁹: ut in regula iuris actus legi
timi. unde ius eſt qđ ibi fingit ſolutionē. tñ huius cā eſt
factū cōtrahētiū. Sed ſi hō ex ſe uellet fingere iure hoc
cōcedēte nō poſſet: ut ecce uult teſtator cum dicit equ⁹
ꝙ fingatur ipꝫ dixiſſe mulū: nō pōt: ut. l. ſiq̄s ī fundi uo
cabulo. ſ̄. de leg. i. ⁊ ibi no. ꝓ hoc eſt expreſſuꝫ. j. de ca/
ſtrē. pecu. l. ſi forte. Si aūt homini hoc ꝑmiſſuꝫ īuenies
a iure: tūc ius fingit nō hō: ut. l. lege obuenire. j. de ꝟ. ſi.
¶ Scđo ꝑncipaliter querit quottuplex ſit fictio: uel quot
ſūt fictiōis ſpecies: eſt enim fictio īductiua itē fictio ꝑua/
tiua. itē fictio trāſlatiua ſiue extēſiua hoc ſic declaro. ſic
enī ſm ueritatē homo triplici mō agit. pone ī cōtractib⁹
qñq; cōtractū de nouo facit. emēdo. uēdēdo. locando.
ſtipulādo ⁊c. qñq; deſtruit ꝑ pactū uel acceptilationeꝫ.
ꝑ ti. de reſcin. uē. ⁊ qñ. li. ab emp. diſce. ⁊ de accepti. qñ/
q; id qđ ē factuꝫ trāſfert ⁊ īmutat ī aliā formā: ⁊ in aliud
eē. puta nouādo uel delegādo: ut ī ti. de noua. ſic etiam
ī aliis actibus triplici mō agit: uel aliq̄d de nouo inducē
do puta ſpecificādo. vl' edificādo: ut. ſ̄. ti. i. l. adeo. §. cū
q̄s: ⁊ l. ſi iſ q̄ q̄drigēta. §. q̄dā. ad. l. fal. uel qđ fcꝫ ē dſtruit
occidēdo cōburēdo ⁊ aliis deſtruēdo: ut ī ti. ad. l. acq. ⁊ ī
aliis: uel qđ factū ē uno mō in aliā formā mutādo: ut. ff.
ad exhibē. l. iul. §. ſed ⁊ ſiquis: ⁊. j. de ꝟbo. ſig. l. mulier
. §. i. Ita fictio q̄ naturā ⁊ ueritateꝫ īmitat qñq; fingit eē
id qđ nō ē: ⁊ illā appello fictiōeꝫ īductiuā. qñq; fingit id
qđ ē nō eē: ⁊ illā appello fictionē ꝑuatiuā. qñq; id qđ eſt
uno mō fingit eē alio mō: ⁊ iſtā appello trāſlatiuam ſiue
extēſiuā: ⁊ ſic cuilibet illarū impono nomen ab effectu.
Baptizo ergo eas fictiōes: ⁊ iſta tria noīa īpono cū care
ant noīe. quaꝝ oīuꝫ exēpla ⁊ naturas ſingulariter eſt ui/
dendū. ¶ Tertio ꝑncipaliter q̄ro qđ ſit fictio īductiua.
Rñ. fictio īductiua ē ī re certa ñ exiſtēti poſſibili ꝓ exiſtē/
te a iure facta aſſumptio. Id qđ dixi nō exiſtente iđ dixi:
q̄a ſi res exiſteret eēt ueritas nō fictio. Idē dixi ad diffe/
rentiā fictionis priuatiue ⁊ trāſlatiue. q̄ reqrit rē eſſe: ut
uidebitis. alia ꝟba diffinitiōis expone: ut. ſ̄. Circa hanc
querit utrū iſta fingat ſup his q̄ ſunt meri facti. Rñ. ſic.
ubi equitas ibi que eſt cā fictiōis: ut dicā. hoc ſuadet. fin
git eñi natū quod nō eſt: ut ī. l. qui ī utero: ⁊ l. ſi. ſ̄. đ ſta.
ho. ⁊ tñ hoc eſt meri facti: ut. l. aretuſa. in ſi. co. ti. Fingit
uiuere eū q nō ē ſꝫ ē mortuus: ut īſti. de excu. tu. §. ſed ſi
in bello: ⁊. ſ̄. de excu. tu. l. in bello: ⁊. j. de uaca. mu. l. ſi.
qđ uiuere cōſtat eē facti. fingit cōditōes ꝑtatiuas nō im/
pletas eē īpletas: ut aſcendere capitoliū. agere negociū
⁊ ſimilia: ut. l. iure ciuili. ſ̄. đ cō. ⁊ demō. ⁊ l. meuia. i ꝑn.
de re. iur. ⁊ tamē cōſtat has cōditiōes eē facti: ut. l. q he/
redi ī pri. ⁊ l. meuius. de cōditio. ⁊ de. ¶ Sed ꝯtra iſtđ
op. de. l. deniq;. §. facte: ſed eas ītellige: ut. ſ̄. dixi: ⁊ nō
obſtāt. ¶ Itē op. ſ̄. ti. i. l. i. §. ſi uir. ad hoc rñdeo. ius ꝑt

fingere ſup facto: quando talis fictio induceret iuris ef/
fectū: ut in oībus predictis exēplis. ſed qñ talis fictio ſu
per facto non habet iuris effectum. tūc nō pōt fingi. hic
eſt caſus. §. ſed ſi uir. ſi bene inſpiciatur: nam ſm ueritā/
tem nō pōt fieri ꝙ cōditio prout ē facti nō ſit facta ſꝫ fi/
ctionem: hoc fateri nō relevaret: quia poſito ꝙ uxori ñ
acquireret: maritus nō amitteret poſſionem: ut ibi dicit
tex. ⁊ ſic ius nō haberet ſuū effectū qui eſt ꝙ donās nō
efficiatur paupior: ⁊ iſte credo ꝙ ſit illius. l. ītellectus de
qua lꝫ poſſet cōgruentius opponi ad id qđ dicā de ficti
one priuatiua. tamē hic poſui: quia eadē eſt rō. ¶ Item
oppo. ad predicta ⁊ uidet ꝙ dicte fictiōes fingāt īpoſſi
bile: cū īpoſſibile ſit nō natum eſſe natū. ⁊ mortuū eē ui/
uum: ⁊ nō factū eē factum. ar. j. de reg. iur. l. ueruꝫ: ⁊ l. ſi
ita q̄s. ſ̄. de euic. ⁊ đ uer. obl. l. ſi homo mortu⁹. ergo ⁊c.
So. glo. j. de ſolu. l. ſub cōditōe. circa ſi. prīe glo. hic fa/
tetur ꝙ fingitur īpoſſibile. ſed hoc eſt falſū: ut dixi diffi/
niēdo. dic ergo ꝙ fictio fingit hoc quod eſt poſſibile[a] ſꝫ
naturā extra hos terminos de quibus loquimur. In ſi/
mili tñ uide exēplū in adoptione que eſt fictio īductiua
cū ꝑ eam inducatur fictus filius illa imitatur naturā. de
beo enī adoptare eū q ſit eius etatis cuius etatis poſſi/
bile eēt me hr̄e quēdā aliū naturalem filiuꝫ. ſm enī natu
ram impoſſibile eſt ꝙ ille qui eſt filius alterius ſit meus.
tamē ē poſſibile me hr̄e ſimilē filiū. ⁊ iđ ꝓcedit adoptio.
ſic ītelligo de eo qui fingit uiuere. nā poſſibile eēt ī rerū
natura ꝙ hodie uiueret: ⁊ homo ſimilis ſibi et eiuſdem
etatis hodie viuit: licet eēt īpoſſibile ipꝫ uiuere uel aliuꝫ
ſimilē: q̄a ex quo ē mortu⁹ trāſierūt ducēti āni: tūc per fi
ctionē ñ poſſꝫ fingi. ſic ītellige dictā. l. labeo. §. lꝫ ſi ī bel/
lo. Et ꝙ ita loquat ille. ll. patet: q̄a ibi pater mortui ſup
uiuebat. ergo filius ut iunior uiuere poſſit ſm naturam.
idē ī ſimilibus. Et aduerte ꝙ p̄dicta ꝓcedūt ī hac fictio
ne īductiua q̄ non reqrit duo extrema. Ideꝫ ī fictione ꝑ
uatiua. Sꝫ ī fictione trāſlatiua ſeu extenſiua q̄ duo extre
ma reqrit. extremū a quo dꝫ eſſe ueꝝ ī eſſentia. extremuꝫ
ad qđ ſufficit eſſe uerū ſꝫ poſſibilitateꝫ. đ q̄ ī hac fictione
diximus. ⁊ ſup̄ declaratū eſt: ⁊ ſic pꝫ ꝙ gl. l. ſub ꝯditione. q̄
loqt đ fictione trāſlatiua: et dicit extremū ad qđ īpoſſibi
le eſſe: male dicit. imo eſt poſſibile eo modo quo. ſ̄. dixi.
¶ Iteꝫ q̄rit circa p̄dicta utꝝ iſta fictio fingat circa ea que
ſūt meri iuris[b]. Rñ. ꝙ iſta fictio regulariter ñ fingit circa
ea q̄ ſūt iuris fallit ratione ꝯrietatis vel repugnātie iuris
ñ mireris đ iſta rñſione q̄ eſt iuridica. h̄ ſic ꝓbo. aliquem
eſſe ſui iuris vel ī ꝑma ꝑtāte eſt iuris: ut īſti. de pa. po. §.
. i. Aliqueꝫ eſſe legitimuꝫ uel ñ eſt iuris ñ enī ab ipā natu
ra h̄ ītroducebatur: ut ī auē. q. mo. na. effi. legi. §. liceat
ergo col. vi. Iteꝫ eſſe ſuū uel libeꝝ eſt iuris: ut. ſ̄. de ſta.
ho. l. i. Pone ergo lex ex certa cā uult filiū ī ꝑtāte facere
ſui iuris. filiū ñ legitimū uult facere legitimū: ⁊ ſuū libeꝝ
ꝑt ne h̄ facere. certe ſic. tñ ñ ſꝫ fictioneꝫ. lꝫ ſꝫ ipāꝫ puram
ꝟitateꝫ[c] q̄a uere erit ſui iuris uel legitim⁹ uel liber ſic loq
tur ī auē. ꝯſti. q̄ đ digni. ꝑ to. col. vi. poſita. C. đ epiſco. ⁊
cle. ſup. l. ſacroſā. ſic ī auē. q. mo. effi. le. colū. vi. ⁊ q. mo.
na. effi. ſui col. vij. đ ſuo q efficit liber pꝫ qñ ꝑ. l. repſenta
tur libertas. C. ſi māci. ita fue. ali. l. i. cū ibi no. hoc āt eſſe
ueꝝ oñdit ꝑ ea q̄ ꝑ rationeꝫ ex eq̄tate ⁊ ī ſubſidiū ſūt in
troducta: ut eſt fictio īductiua: et dicūt tūc demū recur
ritur cū alia remedia ceſſāt: ut. ſ̄. de mino. l. ī cauſe. de ꝑ
ſcrip. ꝟ. l. quotiens. de ope. no. nun. l. ī ꝓiudiciali. cū ſimi/
lib⁹. Jccirco ī his q̄ fci ſūt ⁊ ñ ſūt iuris ſm ueritateꝫ non
pñt facere ꝙ ſint. ideo ubi eſt equitas ad fictioneꝫ recur
ritur: ſed ī his q̄ ſūt iuris: ius multū ꝑt circa ea q̄ ſꝫ ꝟita
teꝫ ꝑt īducere. ideo recurrit ad fictioneꝫ. nā ceſſat eq̄tas
ꝓ h̄ etiā optīe facit. l. ſi vn⁹. §. pact⁹. īducendo ꝓut dicā
īfra circa fictioneꝫ ꝑuatiuā. ad h̄ etiā ꝙ ea q̄ pñt fieri ſm
ꝟitateꝫ ñ pñt fieri ſm fictioneꝫ. facit optīe. ſ̄. đ ꝯdi. īſti. l.
quia ratio. et ſi forte dubitas ī aīo tuo: q̄a lex fingit ſtipu
lationeꝫ q̄ eſt iuris. collige rñſioneꝫ ex his q̄ dixi. ſ̄. ꝓxia
q̄ſtione. ¶ Dixi ꝙ h̄ fallit ratione ꝯtrarietatis. ecce lex
uult ꝙ fili⁹ ī caſtrenſib⁹ illud poſſit qđ ꝑt homo ſui iuris

a ¶ Qđ ē poſ
ſibile. q̄d poſ
ſit fingere. l.
uel fictio in-
ducere: ⁊ an
fingat ſup ī-
poſſibili. ad-
de imol. ī. l.
gallus. §. ſi
ei⁹ de liberiſ
⁊ poſthu. et
uide. ſ̄. e. l. et
bar. ī. l. eādē
ī ꝑn. đ duo.
reis. ⁊ ibi an
ge. ⁊ imol. li
mitāt ⁊ bar.
ī. l. ſub cōdi-
tiōe. đ ſolu.

b ¶ Meri iu
ris. utrū aūt
fictio fingat
ſup his que
ſūt facti uel
iuris. vide
bal. in. l. ſiue
poſſidetis ī
. iii. col. đ ꝓ-
ba. ⁊ qđ legi
tur ⁊ no. ī. l.
deniq;. ſ̄. ex
q. ca. maio.
đ cui⁹. l. ītel
lectu hēt ꝑ
bar. ſ̄. e. l. cir
ca. v. col. cū
ſequē.

c ¶ Puraꝫ
ꝟitatē. Et tꝫ
bar. h̄ ꝙ le-
gitimatio ſit
ꝟitas ñ fictō
addđ bal. ī. l.
eā quā ī. xiij
col. C. de fi-
deicommiſ.
plene ꝑ hñ/
dictum de
plū. ī ſua diſ
putatione ī-
cipiēte cum
ſtatuto.

a ¶ Statuta loquētia. an appellatiõe ciuiũ ueniāt illi q ex diſpoſitiõe ſtatuti hñt p ciuib⁹ uid bal. i.l.ſi ñ ſpāli .C.ð teſ.⁊ in .l.qð vo .ff. de le.bal.i.l. oẽs populi. de iuſti.⁊ iu. ⁊ i.l.i urbe. p⁹cy.ð ſtat. homi.⁊ uid qð no.bal. i .l.cũ ex oratiõe.ff.ð ex. cu.tuto. ⁊ i .l.ij.de iure aure.an.⁊ ſaly.i.l. ciues .C.ð ap.do. to.in.l.i.§. lex fal.ſ̃.ad .l.fal. ⁊ qð no.bal.i.l. ſi ue poſſidetiſ .C.ð pba.et ibi.ſaly.⁊ qð no.bar.i.l.i. i.v.colũ. ad mũici.⁊ i.l. ciues.C. de ico.⁊ h adð bal.i.l.iiij.§: h v̄ba.ð nego.geſt. per ang.i.l.adoptiuũ.§.i. et qð ibi dixi.ff ð i iuo uo.⁊ ibi no. pau. de ca.⁊ lud. ⁊ p bal.i.l. ſi liuſ.ff.ſi cerpetatur.

b ¶ Ar.dicte .l.ij.⁊ bñ p. baſ i.l.ij. in p̄n.iũcta gl. .C. de iure au.anulo.ad de tamẽ ꝙ ſi ſtatutuʒ diſponeret talẽ ciuilitatẽ trahi retro. q̃ ad illud non poſſet eẽ v̄itas ſʒ fictio. p ea q̃ h. et .ſ̃.no.ſũt.et adð bal.i .l. ſi nõ ſpāli.in pe.col.C.de teſta.

certe lex facit ꝙ habeaſ loco p̄miſſa.⁊ ſic ſm fictioneʒ:ut .ĩ.de caſtrẽ.pecu.l.pater:⁊.l.militi.§.ſi ſeruus me⁹. melius facit.ſ̃.ad ma.l.ii.⁊ hoc ideo cũ quo ad alia ſit i poteſtate nõ poteſt facere ꝙ uere ſit ſui iuris quo ad alia,p pter repugnātiā:ut.ĩ.de re.iu.l.ubi repugnātia:⁊ ne eadẽ pſona eodeʒ reſpectu diuerſo iure cenſeaſ:ut.l.eum qui edes.ĩ.eo.⁊ tũc exemplũ poteſt poni.C.de iure.aure.an.l.ij.lʒ illud limiteſ p auc̃.ibi poſitā. Iteʒ dixi fallit propter repugnantiā iuris. h caſus patet.ſ̃.de uſufruc. ea.re.que uſu ↄſu.l.ij.⁊ iſti.de uſufru.§.conſtituiſ. uſufructus eni eſt iuris:ut.l.i.ſ̃.de uſufru.⁊.ſ̃.de re.di.l.i. i ſi.⁊ iſti.de re.cor.⁊ icor.§.i.lʒ gl.ĩ.ð verb.ob.l.ii.i glo. q̃ icipit p uiaʒ q̃ ſtipulaſ ⁊c̃.dicat ſuitutes eẽ fci ⁊ male: ut ibi dixi.qð examio.C.ð uſufr.l.corruptõeʒ.circa pri.⁊ lʒ ſit iuris i cāu ðcẽ.l.ii.ius ñ̾pt ↄſtituere vex uſufructuʒ pp iuris repugnātiā cõſtituit ergo fictũ. ¶ Querẽdũ ẽt ẽ nũqd iſta fictio fingat ſup his q̃ ſunt ſimul iuris ⁊ facti Rñdeo ad hoc: quia licet in his que ſũt mere iuris regulariter nõ fingat:tñ in his q̃ hñt mixturā facti ſuadente equitate ſuccedit fictio p̄dicta cũ illud tñ facti qð habet a iure uere nõ poſſit iduci.hoc probāt exẽpla iſta. Ecce ſtipulatio eſt iuris:ut in.§.poſ.tñ habʒ aliquid facti: qa oportet ꝙ precedat iterrogatio:⁊ ſequatur rñſio:ut.ĩ.ð ac.⁊ ob.l.obligamur.§.v̄bis:⁊ de v̄bo obli.l.i. ⁊ fictio ex equitate ſtipulatiõeʒ iducit:ut.d.l.i.i p̄nci.⁊.C.de rei uxo.ac.l.i.⁊.ſ̃.de ado.l.is v̄bis.cũ ſimilib⁹. Itẽ ſñia eſt iuris.tamẽ habet quaſdā ſolẽnitates in quibus requiriſ factũ:ut.C.de ſen.ex pi.reci.l.i.⁊ eas ex equitate lex fingit:ut.ſ̃.de fideicõ.li.l.cuʒ quaſi.§.ſi plures. ius fingit uenditionẽ:⁊ quaſi uenditione facta dat actionẽ ad preciũ:ut.l.alieno.§.ſi.de fideicõ.li.⁊ uẽditio ẽ fci:ut.l.cõſilio.§.ſi.ſ̃.de cura.furi.⁊ etiā iuris:ut.l.ex hoc iure gẽ. .ff.de iuſti.⁊ iure.⁊ ibi glo.tangit ⁊ doc.pleni⁹. Itẽ ius fingit poſſionẽ:ut.C.de dona.l.quiſqs. Et no.ſ̃.ð pig. ac.l.ſolutũ.§.ſolutā:et oĩs poſſeſſio ẽ iuris:lʒ hẽat aliqd facti q̃nqʒ plus q̃nqʒ minus:ut dictũ ẽ. Et ꝙ pariter fingatur circa poſſeſſionẽ:⁊ cõtractũ hẽs glo.ĩ.e.l. celſus. ante ſi.mag.glo.plura alia exẽpla poſſent dari que inuenire laborioſuʒ eſt potius ꝙ ſubtile ,put dicit glo.ſ̃. ſol. ma.l.i. Et predicta uera quãdo illud tñ facti quod ad illũ actum requiriſ nõ adeſt i v̄itate.ſi aũt factũ adeſſet pp adminiculũ iuris nõ recurrim⁹ad fictionẽ:ſed id habemus ſm ueritatẽ.ar.eoꝝ q̃ ſupra dicta ſũt niſi ↄ̄rietas uel iuris diſpoſitio repugnaret:ut dictũ eſt:⁊ p iſta multe.q.pñt ſolui pono vnā gratia exẽpli.premitto tñ ꝙ eſt opi.quorũdā ꝙ ſi ſtatuta[a] ſimpl̄r loquũſ debẽt itelligi ð his q̃ ſũt uera ſm v̄itatẽ.nõ de his q̃ ſũt v̄a ſʒ fictionẽ:⁊ h illa rõne: quia ſtatuta nõ recipiũt iterpretationẽ extẽſiuā.ſʒ certe ad fictũ ⁊ iproprium eſſet extẽdere. ergo ⁊c̃. Inherendo v̄bis Di.in.l.i.ĩ.de uerb.ſig.⁊.l. cõſtitutionibus.ĩ.ad municipal.⁊ ꝙ illud qð ẽ uerũ ſm fictionem nõ cõtineaſ uerbis.l.niſi exprimaſ uſ tex.⁊ glo.i.l.iii.§. hec v̄ba.ſ̃.de neg.geſt.⁊ ibi glo.q̃ icipit imo uſ. h tñ ñ credo ſimpliciter verũ mõ ſi examino.ſʒ poſito ꝙ ſit uerũ p̄mitto aliud.ſ.ꝙ ciuitates pñt ſibi facere ſtatuta per quẽ modũ illi q ñ ſũt ciues efficiũtur ciues:ut.ĩ. de v̄b. ſig.l.edificia:⁊ ibi no.facit.ſ̃.de ſta.ho.l.in urbe:⁊ hoc etiā dico extra modos q ponũſ in.l.ciues.C. de incol.
Pone ergo ſtatuit ciuitas ꝙ nullus poſſit effici ciuis niſi de uolũtate maioris cõcilij ipe p̄ſẽs i cõcilio recipiaſ: ut alii ciues. Mõ factũ ẽ poſtea ibi ſtatutũ ꝙ florentini hẽanſ,p ciuib⁹.nunquid ergo ſtatuta loquẽtia[a] de ciuibus hẽbũt locũ i florẽtinis.dicũt qdā ꝙ nõ:qa cũ non ſint effecti ciues nõ cõprehẽdũſ i v̄bis ſtatuti. Preterea aliud ẽ eẽ ciuẽ.aliud ẽ hẽri,p ciue. uel loco ciuis. p hoc iducebat Ia.de are.ĩ.de adul.l.ſi maritus i magiſtratu.§.i.v̄.ꝙ ſiqs.,p hoc videſ glo.ĩ.de v̄b.ſig.l.mercis.tu v̄o ex p̄dictis latius dicas.nā lʒ cõſtitutio ciuium iuris ſit.tamẽ aliqd facti habet tam de iure cõi:ut.d.l.ciues.de icol.ꝙ etiam de forma dicti ſtatuti.aut ergo illð factũ qð requiriſ nõ itercеſſit.puta qa nõ fuerũt p̄ñtes recepti:⁊ tũc hẽs neceſſe dicere eos ciues ſm fictionem nõ ſm v̄itatẽ:aut illud factũ fictũ qð requiriſ itercеſſit. tñ i reformatiõe cõtineſ ꝙ hẽaſ,p ciue talis q erat p̄ñs i cõcilio:⁊ tunc aut dixit ꝙ hſ ,p ciue quo ad q̃dā tm:⁊ ẽ ciuis ſm fictionẽ.ar.d.l.ii.[b] ſ̃.ad mace.aut dixit ꝙ habetur ,p ciue quo ad oĩa:⁊ tũc erit ciuis ſm ueritatẽ.ar.eorũ q̃ ſupra dicta ſũt. Et ſi oppõis mihi ꝙ iſta oratio habeaſ,p ciue ⁊c̃.denotat fictõnẽ:ut.l.iuris ciuilis.ſ̃.ð cõ. ⁊ de.⁊ ſupra dixi. Rñ.qa denotātia fictionẽ ⁊ iproprietatem ſi apponaſ i.l.iuxta id qð põt eẽ uex ſʒ v̄itatẽ et ,p p̄etatẽ magis dicũtur v̄ba,pp̄etatis:⁊ v̄itatis exp̄ſſiua ꝙ iproprietatis uel fictiõis ſignificatiua:ut dicim⁹ de v̄bo quaſi.ſ̃.ſo.ma.l.fruct⁹.ĩ.de iiuriis.l.ſed ⁊ ſi un⁹.§.ait p̄tor.facit.ſ̃.de trāſac.l.i. ¶ Quarto p̄ncipaliter q̃riſ quid ſit fictio p̄uatiua. Rñ.ẽ i re certa exiſtẽti poſſibile nõ exiſtere,p nõ exiſtẽte a iure facta aſſumptio. Exiſtẽti dixi ad dñiam fictiõis iductiue q̃ reqrit rẽ nõ exiſtere:ut uidiſtis Itẽ q ponit p̄uationẽ ponit hituʒ:ut.l.decẽ.ĩ. de v̄bo. ob.⁊.l.nā ⁊ ſi. v̄ſi.poſt defectũ.ſ̃.de iniuſ.teſta. Itẽ ſi vere res ñ eẽt tũc eẽt v̄itas nõ fictio.,p nõ exiſtẽte ⁊c̃. Iſtð dixi ad dñiaʒ fictiõis trāſlatiue q̃ fingit rẽ q̃ ẽ alio mõ eſſe ꝙ ſit.de q̃.ĩ.uidebim⁹. Cetera expone:ut.ſ̃.i diffinitiõe gñali. ¶ Modo queriſ circa hāc fictionẽ utrũ fingat ea q̃ ſũt meri facti. Rñdeo ꝙ ſic ſuadẽte eqtate.fingit eniʒ eũ mortuũ qui eſt i monaſterio lʒ uere uiuat:ut.C.ð epiſco.⁊ cle.l.deo nobis:⁊ hoc ne a diuiniſ pp ſecularia aduoceſ.fingit dānatuʒ i metallũ:⁊ deportatũ eẽ motuos lʒ uere uiuāt:ut.ſ̃.de bo.po.ↄ̄ta.l.i.§.pe.ſ̃.,p ſo .l. act. .§.publicatõe cũ ſimilibus:⁊ i q̃libet pte iuris lʒ vere uiuẽtẽ hẽat,p mortuo:ut.ĩ.de re.iur.l.ātepe. Itẽ eũ qui ẽ cõceptus ⁊ natus fingit nõ natũ neqʒ cõceptũ:ut .ſ̃. de li.⁊ poſth.l.titius.§.lutius:⁊ ibi no. Idẽ de eo q naſciſ mortuus:ut.ĩ.de uerb.ſign.l.q mortui.de re.iur.l. ſiqs p̄gnātẽ:⁊ ibi no.⁊.ſ̃.qñ di.le.ce.l.ſicui ⁊c̃. ¶ Sed cõtra p̄dicta iſtaſ.nā qð factũ ẽ nulla cõſtitutiõe iuris põt fieri ifectũ:ut.§.facte:⁊ i auc̃.de eq̃.do.§.i.col.vii. So.nõ põt fieri ifectũ uere ſed põt fieri ꝙ hadeaſ,p nõ facto:et ſic ficte:⁊ ita no.gl.ĩ.de reg.iur.l.uerũ eſt. ¶ Secũdo iſtatur:qa ſm h fingit ipoſſibile:nā ipoſſibile ẽ factũ nõ eẽ factũ:ut.d.l.uerũ. So.accipe poſſibile eo mõ quo ſupra dixi:⁊ nõ obſtat. Tertio inſtaſ ꝙ i exẽplis p̄dictis ñ fingaſ ex eqtate.ſed ex odio ðlicti:ut pʒ i deportato et dānato i metallũ. So.certe i deliquẽtib⁹ ẽ eqtas eos ſic puniri:⁊ ex eqtate punimur.caſus ẽ.ĩ.de iiuriis.l.nõ ſolũ.§.i.⁊ ibi no.de ſepul.uio.l.q̃ſitũ ⁊c̃. ¶ Reſtat uidere qd ð his que ſũt meri iuris.uel ſũt iuris ⁊ facti vtꝝ hec fictio circa ea fingit. Rñ.regula eſt ꝙ nõ fallit rõne cõtrarietatis ⁊ repugnãtie iuris.iſtā exceptionẽ ðclarabo ponendo regulā.probo p caſum i.l.ſi un⁹.§.pactus. i p̄n. .ſ̃.de pac. Aduerte qualiter iduco.uos debetis ſcire ꝙ ius quãdoqʒ tollit aliqd ipſo iure:⁊ tũc eſt uerũ tollere ſm ueritatem.q̃nqʒ tollit aliquid ope exceptionis:⁊ tũc eſt tollere nõ uere ſʒ ſʒ fictionẽ.nā vere hʒ ius.ſʒ hẽre nõ uideſ:ut.ĩ.de re.iu.l.non vſ cepiſſe i p̄ma charta. Hinc eni eſt ꝙ ſicut oĩs fictio nitiſ eqtate:ut.ſ̃.dixi ⁊ dicā. ſic oĩs exceptio nitiſ eqtate:ut.ſ̃.de doli excep.l.qui eqtate:⁊ ibi no.modo ſic dico pactũ deliberatoriũ de ñ petendo eſt meri facti.nec eni ibi requiriſ iuris ſolẽnitas: ut ide aliq̃ obligatio naſcaſ:ut no.i.d.§.pactus.nec curo ſi dicis imo oriſ obligatio:qa ps teneſ naturaliter ñ petere:ut.ĩ.dicā. Quia ergo p̄mũ pactũ eſt meri facti. p aliud pactũ ius non potuit facere ꝙ tolleret ſm v̄itateʒ qa facta tollere non p̄t:vt i.§.facte:⁊ in auc̃.de eq̃. do. .§.i.ſʒ qa equũ eſt tolli.tollit eo modo quo poteſt.ſ.per replicationeʒ:⁊ ſic p fictioneʒ. Sʒ ſtipulatõnes ſũt iuris ⁊ hñt aliqd facti:ut ſupra dixi. Iteʒ pacta de ñ petẽdo ſũt facti ⁊ etiā iuris.nā iuris adminiculũ reqriſ:ut obligatio ide naſcaſ que eſt iuris:ut iſti.de obli.i p̄n.ideo p aliud pactũ p aliā ſtipulationeʒ tolliſ non ſm fictionem ſed ipſo iure:⁊ ſm veritatem:⁊ hoc uult dicere tex.in.§. pactus.ſi bene aduertatur quicqd glo.⁊ doc. ibi dicāt.

¶ Pro iſtorū declaratione. p̄rio q̄re ſup̄ ꝑ̄rie dixi cir-
ca fictionē īductiuā. ꝙ i his q̄ ſūt iuris ⁊ facti ꝓcedit fic-
tio. ſed i his q̄ ſūt iuris tātū. non q̄ eſt ratio. Rn̄. qn̄ ad
aliquē actū duo copulatiue requirūtur affirmatiue lo-
quēdo ad eius ueritatē reqrit̄ utrūq̄z. ſed negatiue lo-
quendo ad ei⁹ falſitatē ſufficit alterū abeſſe: ut. l. ſi is q
ducenta. §. circa. ⁊ §. utrū. ſ. de re. du. Ecce exemplum
titius ⁊ ſeius currūt. ad ueritatē iſti⁹ requirit̄ ꝙ uterq̄z
currat. ad falſitatem ſufficit alterū non currere. Modo
ad ꝓpoſitū i his q̄ ꝯſiſtūt i facto ⁊ iure ad ei⁹ ỽitatem et
ꝓtātē requirit̄ ⁊ fcm̄ ⁊ ius. Id qḋ ē iuris ītroducit̄ ſine
fictiōe. id qḋ ē fci nō pōt ītroduci vere p ius ſine eo fieri
nō pōt. iō recurrimus ad fictōnē: ⁊ hec ītroductiua. Sz
ad eius actus remotionē ſeu ꝑuationē ſufficit alterū ab-
eē: nā ſi remouet̄ ius qḋ a iure pōt fieri ſm̄ ỽitatē: ⁊ tot⁹
actus ē remotus: ⁊ tūc nō ē neceſſe poſtea recurrere ad
fictionē p quā remoueat̄ factū. Ex his pz ꝙ loquor ḋ eo
actu q cōſiſtit i facto ⁊ iure adeo ꝙ unū ſine altero non
poſſet cōſiſtere: ⁊ iō ſi opponis de pacto de nō petēdo
qḋ obligat quē naturaliter nō petere: ⁊ ſic hz aliqd iuris
Rn̄. de hoc nō curo: qa ⁊ ſine illo effectu pactū cōſiſtit
⁊ operatur ſm̄ ſuos alios effectus. loquor enī de pacto
ꝓut ē facti ſepato ⁊ ſegregato ab illo iure obligationis.
¶ Sed cōtra p̄dicta iſtatur: qa acceptilatio ē iuris: ⁊ tn̄
acceptilatio nō tollit acceptilationē ip̄o iure: ut. d. §. pa
ctus: ⁊ no. ibi in ſi. ii. glo. ma. Rn̄. illud ē ꝓpter iuris re-
pugnātiā: nā acceptilatio īducta eſt: ut obligationē exti
guat: nō vt eā reſuſcitet. eēt ergo cōtra ius ſi oparet̄ con
trarium effectū: ut. l. cū tale. §. falſā. ſ. de cōdi. ⁊ de. ⁊ ḋ
lega. i. l. legata: ut ibi dicit̄. eadē ē rn̄ſio in obliga. dolo
uel metu facis. q̄ nō tollūtur ip̄ſo iure: ſz ope exceptiōis
ꝓpter iuris repugnātiā. Nā cū cōtractus īſpecta ſui for
ma hēat oīa eſſentialia. puta īterrogationē p̄cedētē. rn̄ſi
onē ſubſequētē. rē hilē ad ꝓmittēdū: ⁊ etiā ꝯtrahētes ha
biles: eēt cōtra ius ſi īde actio nō orire: ſz qa cōſidera-
ta qualitate extrīſeca. ſcz dolo ⁊ metu. hoc eēt iniquū ⁊ i
cōueniēs. Ius p quādā fictionē ſubuenit: ut hēat̄ p in-
de ac ſi nō eēt: ⁊ iō parat exceptionē doli ⁊ metus ⁊ ſimi
les ſm̄ Pe. ut tāgit cy. i. d. l. nō dubiū. i. vii. op. C. de le
gi. ⁊ plenius p eūdē. C. ut hac ab here. ⁊ cōtra here. l. i.
ante ſi. ⁊ de reſci. uen. l. ii. i pe. q. lz gl. aliter dicat i. d. l. ñ
dubiū: ⁊ Di. in. c. q̄ cōtra ius extra de re. iur. li. vi. Eadē
ē rn̄ſio ad. l. an iutilis. §. accepto ferri: ⁊ l. ſi acceptilatuz
. j. de accep. nā ibi acceptilatio ñ tollit ip̄o iure alios cō-
tractus: q ſūt iuris ⁊ facti ꝓpter repugnātiā iuris qḋ nō
patit̄: vt id qḋ nō ē ỽbis cōtractū ỽbis tollat̄: niſi facta
ꝓductiōe q̄ ſit p nouationē: ut iſti. q. mo. tol. ob. i pn̄. §.
ē āt: ⁊ ibi no. eadē rōnē repies ubicūq̄z actio p exceptio
nē elidit̄. Itē cōtra illud iſtatur: nā circa contractus ius
fingit ꝑuando hēndo cōtractū factū ꝓ nō facto: ut. d. l.
no. ⁊ de pactis. l. pacta. q̄ cōtra. So. ibi nō ē fictio ſz ue-
ritas: nā i ueritate cōtractus nullus eſt: ut ibi pz. lz ius ñ
poſſit facere ꝙ illa ỽba īter cōtrahētes nō īterceſſerint.
facit tn̄ ꝙ illa ỽba uel illi actus uere nō ſūt cōtractus: et
hoc qa iuris adminiculū qḋ i eis reqrit̄ deficit: ut ibi pz.
Fateor tn̄ ꝙ azo i pn̄. ſue ſūme ſup rubrica īcipit materi
am ad. C. uidet̄ dicere ꝙ illō i. d. ll. ꝓcedit p fictionē le-
gis. qḋ nō ē uerū: ut ex p̄dictis pz: ⁊ uide qḋ azo. ibi no.
nā īfinita exēpla ibi ponit i materia fictiōis: q̄ h̄ aptat̄ po
teris ubi expedire uidebis. ¶ Quito p̄ncipaliter q̄rit̄ qd
ſit fictio trāſlatiua ſiue extēſiua. Rn̄. ꝙ eſt i re certa uno
mō exiſtēti ꝓ exiſtēti: alio mō poſſibili a iure fca aſſūptio
iſta ỽba ñ egēt expoſitōe. pz enī expredictis. Et iſtā ficti
onē repio: ut plurimū circa q̄ttuor qn̄q̄z rē ſeu actū trāſ
fert ſeu extēdit ſm̄ fictionē de uno tp̄e ad aliud tp̄s. qn̄-
q̄z ḋ una pſona ad aliā pſonā. qn̄q̄z de una re ad aliā rē
qn̄q̄z de uno loco ad aliū locū. de qbus oībus ſingulari
ter ē vidēdū ſup qbus fingat. Itē cū hec ſpecies fictiōis
reqrat duo extrema habilia: ut dictū eſt. ſup q̄lib; hēm⁹
uidere materiā extremorū. ¶ Ad p̄mū cū fingit de tp̄e.
ad tp̄us. dico ꝙ pōt fingere ſup his que ſunt meri facti

a ¶ In cōdi-
tiōe ꝑ̄tātiua
qn̄ conditio
trahat̄ retro
i ultimis uo
lūtatib⁹ ⁊ cō
tractib⁹ ⁊ q̄
tū ad legatū
uide bal. i. l.
ſi. §. ſz q. C.
cōmunia. de
leg. p ang. et
imol. i. l. q̄ſi-
tis. §. ſi mihi
ſuus. ḋ leg.
. i. ſcripſi p⁹
imol. hic.

ſep̄ itelligas eq̄tate ſuadēte: ⁊ ꝓpter iuris miniſteriū uel
effectū: ut dictū ē. exēplū ut aliquē retromortuū: ut in ſe
ctiōe cornel. Retro fuiſſe i ciuitate iure poſtliminii. Re-
tro pecuniā eē ſolutā. ut. l. ſolutōē. j. de ſol. Retro occi
ſum q hodie morit̄: ut. ſ. ad. l. acq. l. huic ſcriptur̄. §. pe.
⁊ l. ait lex. Retro dānū datū qḋ hodie patit̄: ut. ſ. ḋ dā. i
fec. l. dāni. §. ſabini. plura alia exempla poſſent inueniri
Itē fingit circa ea que ſūt meri iuris: ut retro in poteſta-
te fuiſſe: ut iſti. q. mo. ius pa. po. ſo. §. ſi ab hoſtibus. itē
retro īfamē eſſe: ut. ſ. de his q. no. infa. l. furti. §. i. ⁊ h̄ iō
qa ius nō pōt facere ſm̄ ueritatem: ut fuerit qḋ nō fuit.
Idē in oībus iurib⁹ hereditariis q̄ cōpetūt heredi adi-
ta hr̄ditate: ut. ſ. ti. i. l. cū hr̄des i pn̄. ⁊ fingūt ꝯpetiſſe a
die mortis: ut. ſ. de acq. here. l. hr̄s qn̄q̄z. et ḋ ſtip. ſuo.
l. ſi ex re. §. ſi. ⁊. j. ḋ re. iur. l. oīs hr̄ditas: ⁊ l. oīa fere. Idē
i dn̄io rei pure legate qḋ uere ē legatarii a die adite hr̄di
tatis ficte fingit̄ retro fuiſſe a die mortis: ut. l. a titio i ſi.
. j. de furtis: ⁊ ibi no. de lega. i. l. ſi tibi hō. §. cū ſeruus: ⁊
ibi no. fac̄ ꝙ no. ḋ ꝯdi. iſti. l. ſiqs ita hr̄di. itē fingit i his q̄
ſūt iuris ⁊ facti: ut i ꝯtībus celebratis ſub cōditione: ut
. ſ. de pi. ⁊ cō. rei uen. l. neceſſario. §. ꝙ ſi pendēte. als ē
. l. q po. i pig. ha. l. potior. §. i. ⁊ l. qui balneū. plura alia
exēpla potes colligere ex. l. qui res. §. i. i ſi. §. ⁊ qḋ ibi no.
. j. de ſol. Predicta uera ſūt i ꝯditiōe caſuali. ſec⁹ in con
ditione poteſtatiua ᵃqa tūc exiſtēte conditione ñ trahit̄
retro. nā deficit eq̄tas cū i ſua poteſtate fuerit āte īpleta
hoc ꝓbat. d. l. potior i pn̄. ⁊. §. i. Itē h̄ eſt uex i ꝯtracti-
bus ꝯditionalibus. ſecus i legatis ꝯditionalib⁹. nā ad-
ueniēte ꝯditione legati non trahit̄ retro ad tp̄s mortis
uel adite hereditatis. caſus eſt. ſ. de excep. rei iudic. l. ſi
mater. §. eādē. ⁊. ſ. ad ſyl. l. i. §. ſerui appellatione. In
ꝯtībus enī retrotrahit̄ quo ad oīa q̄ hūiſſet ſi ꝯtc⁹ fuiſſz
pure celebrat⁹: ⁊ ſic quo ad ꝯmoda ⁊ icommoda: ut. d.
. l. neceſſario. §. ꝙ ſi pendente. Quo ad dn̄iū ỽo retro
ñ trahit̄ i ꝯtractib⁹: qa ſi ꝯtctus fuiſſet celebrat⁹ pure. h̄
ex ſolo ꝯtctu ñ hūiſſet ſine traditione poſſeſſionē corpo
ralem ſm̄ Pe. i. d. §. eādē. ſz i legatis habuiſſet dn̄ium
ſtatī a die mortis uel adite hr̄ditatis: ⁊ tn̄ adueniente cō
ditione ñ trahit̄ retro quo ad dn̄iū: ut. d. §. eādē. ꝓba
tur. ſ. de uſufru. le. l. ſemproni⁹ attal⁹. Itē nec quo ad
uſufructū trahit̄ retro: ut. ſ. ad trebel. l. mulier. §. alia.
plene no. i. l. fideicommiſ. e. ti. Patet ergo ꝙ i legatiſ re
tro non trahit̄. ratio differentie eſt ꝓpter uolūtatē teſta
toris: ut. d. §. alia. ſed hoc fallit fauore heredis quo ad
falcidiā: ut. l. i ratiōe. §. i. ad. l. fal. Nec huic dicto ꝯdicit
. C. communia de le. l. ſi. §. ſinaūt ſub ꝯditione: qa ibi nil
retro fingit̄ circa legatū ſi bene īſpiciat̄. Sed huic dicto
ꝯtradicit qḋ no. Di. extra de re. iur. c. i. in ultia. q. lib. vi.
Sz dico ꝙ iquātū ibi loq̄t̄ de legato ꝯditionali male lo-
quit̄ ꝑ iura p̄dicta ⁊ iura p eū allegata ibi loquūt̄ i ꝯ-
ctib⁹. uel iſtitutionib⁹ heredū vbi adueniente ꝯditione
retrotrahit̄ ne ꝓ pte tp̄is uideat̄ decedere iteſtat⁹. Itē
huic dicto uidet̄ ꝯdicere qḋ no. gl. de cadu. tol. l. i. §. cū
igit̄: ubi dicit ꝙ legatū i diē adueniente die retrotrahit̄
So. illa glo. loquit̄ q̄tū ad obligationē q̄ retrotrahit̄ p
fictionē: ſz i hoc male dicit: qa ibi nulla eſt fictio cū i ỽi-
tate ſit ꝯtcta obligatio a die ꝯditionis cū certū ſit debitū
iri: ut ibi no. p Cy. Si ỽa allegat glo. dicere ꝙ q̄tū ad
dn̄ium retrotraheret̄ diceret ꝯtra caſū. l. ſemproni⁹ atta-
lus. ſ. de uſufruc. le. teneo ergo ꝙ i legato ꝯditionali re
tro ñ trahit̄. ad h̄ facit qḋ no. j. de ỽbo. obli. l. ſi fili⁹. Et
ex dictis ỽbis reddūt̄ multe rationes alr̄ ñ reddite pfe-
cte p gl. ecce. l. ſi filius i pn̄. j. ḋ ỽb. obli. dicit qḋ quo ad
acq̄ſitionē iſpicit̄ tp̄s iterpoſite ſtipulationis: illi. l. ꝯdi
cit. l. qdā cū filiū. §. ſi. e. ti. ⁊. j. de fideiuſſo. l. ſi debitori
deportato. §. i. ⁊. ſ. mā. l. ſi ỽo ñ remunerādi. §. ſi filio.
q̄ leges dicūt ꝙ quo ad acq̄ſitionē iſpicit̄ tp̄s exiſtentis
ꝯditionis. Glo. i. d. §. ſi filio. dicit ꝙ i lege h̄ ſecūdo al-
le. iſpicit̄ ideo tp̄s exn̄tis ꝯditionis: qa etiā nullo p̄ce-
dente ꝯtctu ip̄e fili⁹ ageret: ſed iſta ratio ñ eſt forte bona
nā tūc ꝓcederet cū ageret̄ actione deſcendente ex nu-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

meratione.ſed in illis caſib⁹ diſcedit ex ꝑmo ꝯctu:ut.l. ſi ſtipulatus.§.i.ꝛ.l.cū eni.ꝭ.de noua.ꝛ iō uideꝛ debere q̄ri pr̄i q hēbat filiū i poteſtate tpe cōtractus. Melior ergo ē rō ꝙ i.l.ſi filius.fuit cōditio cauſalis q̄ trahiꝛ retro:ꝛ ſic q̄riꝛ patri. In cōtrariis fuit cōditio poteſtatiua q̄ nō facit obligationē retro trahi:ꝛ iō queriꝛ ipi filio:vt pꝫ ex ꝑdictis. Ecce alia i cōtractib⁹ ſub cōditione cauſali iſpiciꝛ tp̄s ꝯctus quo ad acq̄ſitionē:ut dixi:ſꝫ in legatis iſpiciꝛ tp̄s exiſtētis cōditiōis:ut.ꝭ.de reg.iur.l.lex q̄ legata:ꝛ.ſ̄.q̄n di.le.ce.l.ſi uſufru.i ſi.C.de cōdi.iſer.l.ſi uxorē cū ſi.que eſt rō.dicit glo.i.d.l.ſi uxoris:qa i ꝯtractib⁹ ꝯſatur opera filii.ſecus i legatis.hec rō nō ē gn̄alis pone ꝙ ꝓmiſſuꝫ ē filio ex cā donatiōis vel ꝓmiſſuꝫ ē notario noīe ſuo ita ꝙ nullū ei⁹ offm̄ iteruenit acq̄reꝛ ne filio ſi cōditio exiſtat eo emācipato:durū eēt dicere:ꝛ ſine lege:dic ergo ꝙ rō ē:qa i legatis n̄ trahiꝛ retro.ſecus i cōtractib⁹:ut dictū ē.de his dicebā.ꝭ.de ſtip.ſuo.l.ſi.ꝛ de re.iur.l.q̄ legata.ubi de hoc ꝑ gl. Sꝫ dicetis uos iſte ſūt truffe.nā h̄r̄ditatis aditio retrotrahiꝛ ad tp̄s mortis ut dictū ē:ꝛ tn̄ quo ad acq̄ſitionē iſpicitur tp̄s adite hereditatis:ut.C.de iure deli.l.nō ē dubiū:ꝛ iſti.de here.iſti.§.alien⁹. Sꝫ r̄n.iſta regula ꝙ retrotrahiꝛ n̄ ē ſp uera:ut i regula iuris.oīa fere:ꝛ ibi no.ꝛ.d.l.heres q̄nq̄ꝫ ō acq̄rē.h̄r̄di. Preterea rō q̄ fuit itroducēde dicte fictiōis i hereditate h̄ ceſſat:ut.ꝭ.diceꝛ. ¶ Et ex his cū aſſidereꝫ i hac ciuitate dicebā ꝛ r̄n̄debāt ad.q. mihi occurrētem. Quidā ꝓpter maleficiū fuit cōdēnatus in cētuꝫ.ꝙ ſi dictā ꝯdēnatōnē n̄ ſoluerit.ꝭ.x.dies poſtq̄ uenerit i fortiā cōis ꝙ āputeꝛ ſibi ligua.iſte fuit capt⁹:ꝛ ifra.x.dies nō ſoluit ꝯdēnatōnē.accidit ꝙ tē fuit ſtatutū h̄.ꝙ oēs exbāniti retro ꝑ oīa ſiue i re ſiue i pſōa poſſēt rebāniri ſoluta certa quātitate.iſte exiſtēs i carcerib⁹ ſoluit illā quātitatē ꝛ petebat ſe rebāniri.dubiū erat:qa iſpecto tpe cōdēnatōis ꝛ bāni poterat rebāniri.iſpecto tpe cōdēnatiōis exiſtētis n̄ poterat rebāniri.dubitaꝛ qd iuris:ꝛ qa nos loquimur de ſn̄ia dubitaꝛ utruꝫ eq̄pareꝛ ꝯtractui:ꝛ ſic retrotrahiꝛ uel legato:ut retro nō trahaꝛ:ꝛ lex uideꝛ eq̄pare utriq̄ꝫ:ut.ſ̄.de manu.l.ſuus hac lege. Dicebā ſi eēt cōditio cauſalis eq̄pareꝛ cōtractui.ſic retrotrahiꝛ.ar.l.i.§.biduū.ꝭ.q̄n app.ſit:ꝛ qa erat hoc caſu benignior iterꝑ̄tatio.tn̄ i ꝓpoſito cū eēt cōditio ptātiua dicebā nō debere retrotrahi ꝑꝑ ꝑdicta:ꝛ ſic ipm̄ nō poſſe rebāniri tā q̄ poſt tp̄s cōdēnatus. Pro me etiā faciebat:qa iſtō tale bn̄ficiū q̄ōdāmō abolitiōis nō uideꝛ porrigi ad eos q ſūt i carceribus paret facti ſtatuti.ar.ꝭ.de cuſto.reo.l.ii.poſt ꝑn.ꝛ.ꝭ.ad turpil.l.domicianus:ubi h̄ cōſueuit dici ꝑ docto. h̄ tn̄ ultimū nō examino:ſꝫ reliquo ſub dubio:qa n̄ ē ſub nr̄a materia mō. ¶ Scdo r̄ſtat uideꝛ ō natura extremoꝝ:ꝛ de h̄ ē dictū ſatis circa ꝯria:nā req̄rūꝛ duo extrema hīlia:nā extremū a quo dꝫ eē hīle eēntialiter:extremū ad qō dꝫ eē habile potētialiter:ꝛ ſi qō deficit iſta fictio nō ꝓcedit.exēpla pone:ut dictū ē. ¶ Pono aliō exēplū ut examinē q̄dā ſubtilia.ecce ſecuta aditione res fingiꝛ retro fuiſſe legatarii ut dcm̄ ē.pono ꝙ ſu⁹ āte aditā h̄r̄ditē legatus ē occiſus.utrū tūc ſecuta aditione retro fingeꝛ fuiſſe legatarii:ut ſic ibi cedaꝛ actio.certe nō.nā ultimū extremū a quo deficit.ſecus ſi ſuus eēt uulneratus:qa tūc extremū n̄ deficeret.caſus ē i.l.huic ſcripture i ꝑn.ſ̄.ad.l.acq.ꝛ h̄ ē rō illi⁹ lec.quā ponit Cy.in.d.l.ultīa.i.ii.q.C.ō ſē.paſ. Uides ergo ſm̄ ꝑdictū exēplū ꝙ ſup re pempta nō cadit iſta fictio. ¶ Sꝫ ꝯ iſtō op.de caſu.l.ſ̄.ō re.du.l.q̄dā ſūt i ſi.ubi ſup pecunia cōſūpta retro fingiꝛ:ꝛ.ſ̄.ad.l.fal.l.i rōne.§.i.vbi ſup ſuo mortuo fingiꝛ retro. So.iſtud n̄ tāgūt doc. Ego ſic dico.aut fictio iſta fingit retro aliq̄d eē:ꝛ tūc req̄riꝛ rē extare:ut ibi dixi.aut aliquid retro n̄ eē:ꝛ tūc n̄ req̄riꝛ ipꝫ extare.ita loquūꝛ cōtraria:nā i ueritate res ē legatarii a die adite h̄r̄ditatis:ut dixi.aut ergo legatarius agnouit legatū:ꝛ tūc nō loquiꝛ de fictiōe.aut repudiauit:ꝛ tūc fingiꝛ retro res fuiſſe h̄r̄dis.ita loquiꝛ.l.q̄dā i ſi.ꝛ.l.i rōe.§.i.ad.l.fal.nā pēdēte cōditione res legata ē veꝛ h̄r̄dis.aut ergo cōditio deficit ꝛ nō egem⁹ fictiōe.aut cōditio extitit:ꝛ tūc fingiꝛ retro n̄ fuiſſe h̄r̄dis. Rō āt h⁹ ſo.ē iſta:qa ad fingēdū n̄ eē retro hīle ꝛ eq̄le ꝛ ꝯueniēs extremū ē n̄ eē.ſec⁹ ad fingēdū eē.ſic uides i fictiōe corne.q̄ fingit retro n̄ eē cū fingit mortuū ꝛ hīle extremū ē n̄ eē ideſt mortuū eē. So.iſta uꝛ eē ꝯ caſū.l.pe.C.de ſuis ꝛ legi. So.ꝑmus caſus illius.l.n̄ ob.qa filius pr̄e capto iteri vere ē ſui iuris:ut no.iſti.q.mo.ius pa.po.ſol.§.ſi ab hoſtib⁹:ꝛ qō tꝫ cy.i.d.l.ſi.C.de ſen.paſ.i ſcōa opp. Si ergo pr̄ moriꝛ apud hoſtes.iā mortuo filio i ciuitate n̄ fingiꝛ ſup ſtatu filii:qa ſm̄ ꝟitatē erat ſui iuris.ſcōs ꝟo caſus obſtat fortius.nā pr̄e reuerſo filio mortuo fingiꝛ retro fili⁹ fuiſſe i ptāte fictione poſtlimini:nō poſſū dicere ꝙ iſtō cōtigat ꝑꝑ bona:qa eadē rōne ſuo occiſo poſſet fingi retrofuiſſe legatarii ꝑꝑ ceſſionē actōis.qō eſt ꝯ dictā.l.huic ſcripture.ſ̄.ad.l.acq. Dicēdū ē ergo ſic.fictio poſtliminii ꝑncipaliter fingit reuerſuꝫ ſp fuiſſe i ciuitate ꝛ libeꝝ. Illud ꝟo qō fingit fuiſſe filiū i ptāte eſt ex q̄dā ꝯſequētia:ut pꝫ exꝑ̄ſſe i.d.§.ſi ab hoſtib⁹.ꝛ.C.de cap.l.i.cū ergo pr̄ reuertiꝛ q̄tū ad ſuū ꝑncipale fictio hēt ſua extrema hīlia. Cū ergo ꝑncipale ſit fūdatū ꝛ validatū nō eſt mirū ſi extendiꝛ ad filiū lꝫ mortuū ꝑꝑ bona.ar.ꝓ h̄.ſ̄.de rei uen.l.utiq̄ꝫ:ꝛ qō ibi no.facit.ꝭ.iudi.ſol.l.ſi ſeru⁹. Itē ꝑdicta ſo.uideꝛ deſtrui ꝑ no.ꝭ.de capti.l.qō filius:ubi dicit gl.ꝙ filio mortuo nō fingiꝛ retrofuiſſe uel nō fuiſſe ſui iuris Illa glo.turbat ſpiritū meū:ꝛ in iſta materia credo eam male loq ꝛ ꝯ rationem legis:ut ex ꝑdictis pꝫ. Aut ergo i.d.l.ē lr̄a affirmatiua:ꝛ tūc dicit ꝙ illa ratio eſt remotiua:ut i ſi.gl.poniꝛ. Aut ē lr̄a ibi negatiua:ꝛ tunc dic ꝙ n̄ crediꝛ retrofuiſſe ſui iuris.lꝫ i ꝟitate fuerit:ꝛ hoc q̄tum ad ſubſtitutionem pupillarem:ut ibi.ſecus quo ad alia:ut.d.l.pe.in prin.ſ̄.de ſuis ꝛ legi.ꝛ ratio notabiliter ponitur in.d.l.pe.in ſcōa glo. Et ꝑdicta ſunt notabilia ad multa.primo ad q̄ſtioneꝫ glo.i.d.l.ſi.C.de ſen.paſ.ſi filius capti teſtaꝛ ꝛ decedat.demū pr̄ reuertiꝛ:an rūpatur teſtamentū filii:ꝛ glo.dicit ꝙ ſic:qa fingiꝛ retrofuiſſe in ptāte. Pe.repҺēdit glo.q̄ſi fictio non fingat filio mortuo:ut ibi per Cy. Tu dic gl.bene dicere:quia fictio ſuper filio procedit ex quadam conſequentia:ut.ſ̄.dixi.

¶ Scdo ad aliud de facto nūc mihi contingens teſtator legauit titio fundū ſub ꝯditione ꝛ adiecit iſta ꝟba.ꝙ ſi talis ꝯditio extiterit ex nūc lego titio fūdū taleꝫ:ille titi⁹ pendente conditione mortu⁹ eſt.poſtea conditione extitit heres titii petiit legatuꝫ.ſi in teſtamento non eſſent illa uerba ex nunc ꝛc̄.non eſſet dubium:ſed propter illa ꝟba uidetur ꝙ retrotrahaꝛ:ꝛ habeꝛ ꝑinde ac ſi ceſſiſſet dies a tpe mortis:ꝛ ſic legatario uiuo:ꝛ per ꝯn̄s debeatur heredib⁹.argumentū bonū ꝓ hoc.ſ̄.ſi cer.pe.l.lecta.§.ſi.ꝛ.ꝭ.de uer.ob.l.huiuſmodi ſtipulatio interpoſita.dicebā ꝙ teſtator poſſet facere talem fictionem lege permittente per dictas.ll.tamen hic quia tpe mortis ceſſerit non pt̄ fieri ſm̄ ꝟitateꝫ.cū ergo nūc legatari⁹ ſit mortuus:ꝛ ſic ultimū extremum ſit inhabile.nec fictio procedet:vt ex predictis patꝫ. Dices tu iſtud eſt uerū ſi res ipa eſſet pempta.ſecus ſi pſona:qa tūc tranſit ad heredes. h̄ eſt caſus exꝑ̄ſſus i.d.l.neceſſaria.§.ꝙ ſi pendente. So.illud procedit in contractib⁹ in quib⁹ ſpes trāſit ad heredes.ſed in legatis ſecus:ut inſti.de uerbo.obli.§.ex conditionali. ¶ Uenio ad ſcōm cum fingit de una perſona ad aliam perſonā:ꝛ dico ꝙ ſuper his que ſunt meri facti fingit ex neceſſitate.nā ipoſſibile eſt ꝙ factum unius ſit factum alterius.immo ꝙ plus eſt factum uni⁹ hominis diuerſo tpe non eſt ideꝫ:ut.ſ̄.de ꝯdi.inde.l.ſi non ſortem.§.libertus:ꝛ in auc̄.de iſtru.cau.§.i.ꝛ ideo q per aliū facit ipſe facere uideꝛ iuris iterꝑ̄tatione ſeu fictione:ut.ꝭ.de ui ꝛ ui ar.l.i.§.deieciſſe:ꝛ qō diciꝛ.ꝭ.de duo.re.l.nemo:ꝛ per Di.in.c.q ꝑ alium.extra ō re.iur.li.vi.no.etiā.ꝭ.de his q̄ i frau.cre.l.ſi pater i glo.ſup uerbo feciſſe. Idem de his que conſiſtūt i iure ꝛ facto prout te refers ad factum.ſed prout te refers ad ius ſecus:ut declarabo. In illis ꝟo q̄ conſiſtunt in mero iure uel

in iure ⁊ facto prout te refers ad ius vtrũ fingat
iſta fictio eſt dr̃ia inter nuncium ⁊ procuratorez.
nã ille qui facit per nunciũ ſeu per miniſtruz ipſe
improprie facit. caſus eſt. C. de vet. iu. enu. l. i. §.
oĩa. ⁊. ſ. de manu. vin. l. pater in fine. lz enim ipſe
act⁹ manumittẽdi: ꝓut fcti eſt q fit a filio nõ poſ
ſit eẽ factũ pr̃is. tñ ipſa manumiſſio: ꝓut eſt iuris
.i. ipſa datio libertatis ꝓprie fit a pr̃e. ſic in eo q
vẽdit vel aliter ꝯbit per nũciũ: vt. l. q aũt. §. fi. ſ.
de conſti. pec. ⁊ de ꝯben. emp. l. i. in fi. no. plene.
.C. ſi qs alteri vel ſibi. l. multũ. ¶ Et ſi op. mihi
de. d. l. ſi pr̃. j. de his q̃ in frau. cre. vbi loq̃r in vẽ
ditione q̃ ſapit aliqd iuris. ⁊ tñ ibi eſt fictio. R̃n.
ꝙ ibi loqtur ꝓut eſt facti. qd̃ pz ex eo ꝙ talẽ alie/
nationẽ punit: vt delictũ. Uel dic ꝙ ibi non erat
nũcius. ſz ſi de ꝓcuratore loq̃ris hic eſt dr̃ia iter
ea que ꝯſiſtũt ⁊ acq̃runt per actũ naturalẽ: vt do
miniũ ⁊ poſſeſſio. ⁊ ea q̃ p actũ ciuilez. prĩo caſu
idẽ eſt in ꝓcuratore ⁊ nũcio. ſemp enĩ ꝓcurator
p̃ſtat nudũ miniſteriũ. caſus eſt. ſ. tit. i. l. qd̃ meo
.§. ꝓcurator. qcquid Pe. dicat. C. de acqr. poſ.
.l. i. facit ad hoc. ſ. ti. ij. l. ea que ciuilr. Et id̃ dixi
⁊ dico ꝙ ſi ꝓcurator vel ali⁹ noĩe meo mihi acq
rit poſſeſſionẽ. ego p eũ ⁊ ꝓprie ⁊ vere poſſideo
nõ ſʒ fictionẽ. ⁊ id̃ dicit. d. l. qd̃ meo in p̃n. is poſ/
ſidet cui⁹ noĩe poſſidet. nõ dicit poſſidere videt
Et de hoc eſt tex. rotũdus. j. de p̃ca. l. certe. §. i.
Nec ob. ſ. de pac. l. ab emptõne. ⁊ qd̃ ibi no. vbi
dr̃ ꝙ vbi qs ꝯſtituit ſe meo noĩe poſſidere ꝙ tũc
nõ eſt vera traditio: qꝛ fateor ꝙ v̾a traditio que
eſt meri facti ibi nõ iteruenit. nec alteri⁹ pedum
poſitio põt dici mea pedũ poſitio ſm veritatem
⁊ ita loqtur ibi. ſz poſſo ꝓut eſt ius inſiſtẽdi rei:
vt no. in. l. i. ſ. ti. i. illa eſt apud me vere. ſi loq̃ris
de his que p actũ ciuilẽ q̃runt ⁊ fiunt. tunc qꝛ in
pſona ꝓcuratoris p̃ncipalr̃ fundat. cũ verba in
ſua pſona cõcipiat. ⁊ de ea in dñm trãſeat. vel p
ceſſionẽ vel vtiliter ex eqtate oꝫ hic dici ꝙ dñs fa
cere vr̃ ex fictiõe ſeu interp̃tatione: vt plene not.
in. d. l. multũ. qd̃ bñ ꝓbat. d. l. ſi pr̃. de his que ĩ
frau. cre. Et iſta ſunt notabilia ad multa. primo
ad. q. vulgarẽ. vtrũ ille q fieri fecit p aliũ puniat
ex v̾bis ſtatuti: ſicut ſi ipſe feciſſet. de hoc ꝓ ⁊ ꝯ
p Cy. C. de accu. l. nõ id̃ minus. in. q. v. Tu vero
dic breuiter. aut v̾ba ſtatuti ſunt ſcripta in rẽ: vt
qa dicit ꝓ homicidio ꝓ tali vulnere ꝓ tali facto
qs ſic puniat. ⁊ mãdans ẽt ex v̾bis tenet. caſus
eſt. j. de adul. l. hec verba. ⁊. ſ. de acq. her. l. ſi ſer
uũ. §. pretor ait. Aut v̾ba ſunt ſcripta in pſonaz
puta ſiqs occiderit vel ſiqs tale fecerit vel homi
cidia ⁊ ſilia. tũc ille q fieri fecit nõ eſt ille q facit ꝓ
prie nec ille q fieri fecit homicidiũ eſt ꝓprie ho/
micida: vt. ſ. ad. l. acql. l. ita vulnerat⁹ in prin. ſz
ſʒ fictionẽ ⁊ interp̃tationẽ dr̃ feciſſe: vt ex predi/
ctis pz: ⁊ ſic ſm verba nõ ꝯprehendit in ſtatuto
ꝓ hoc qd̃ vi aut claz. l. aut q aliter. §. pe. vbi tex.
ꝓbat diſtinctionez hãc. ⁊ ſm Ja. de are. in. d. l. ſi
ſeruũ. §. pretor ait. ſeq̃batur dñs meus. in. d. l. h
uerba ⁊ in. l. nõ ſolũ in p̃n. j. de iniur. ubi de hoc
⁊ ad multas alias. q. poſſet induci quas omitto
cã breuitatis. Nũc uideamus materiã extremo/
rũ. ⁊ certe hic ſunt duo extrema. extremuz a quo
dr̃ pſona que facit. extremum ad qd̃ extẽdit ſeu/
tranſfert dr̃ perſona que facere vr̃. Dico ergo ꝙ
i pſona q̃ facit: ⁊ ſic in extremo a quo ſufficit ha
bilitas facti. lz nõ ſit habilitas uel capacitas iuris
hoc ꝓbat. ſ. ti. i. l. i. §. ceterũ. Et hoc facit ad. q.
utruz inhabilis poſſit eẽ ꝓcurator ad ſubſtituẽ/
duz habilẽ ꝓcuratorẽ. de quo p Cy. C. de ꝓcu.
.l. qd̃ qs. ⁊ p Jo. an. extra de ꝓcur. c. religioſus.
in cle. dic ut ibi de extremo ad qd̃. i. de pſona q̃

a ¶ De quo p Cy. vtrũ procurator ĩhabilis poſſit eẽ habilis ad ſubſtituẽduz ꝓcuratorez habilẽ p bar. ⁊ alios in. l. i. §. itẽ acqri⁹ ſ. ti. i. p bal. i. l. i. ff. de procu. p cano. i. c. p⁹ ceſſiõez de ꝓba. ad fi nẽ p bal. in. l. iſtitutio talis ff. de ꝯdi. in ſti. ⁊ ibi ang. io. an. i. c. qd̃ alicui ſuo. de re. iur. li. vi. i mer. vbi que rit an ille qui ex defectu or dinis no mĩe ſuo nõ habet vocem in. c. poſſit: vt procurator noĩe alter ius habere vocem.

facere uidetur: dico ꝙ reqritur habilitas iuris ⁊
facti. oportet enĩ ꝙ ipſe per ſe poſſit facere illud
quod alio faciente ipſe facere vr̃ ſm regulã in. l.
labeo. §. i. ſ. e. ⁊ de here. inſti. l. neqꝫ per ſe. hoc
aũt vr̃ verũ regulariter. Fallit in caſib⁹. qd̃ dic vt
no. j. de fur. l. is cui uel aliter: vt no. ſ. eo. l. labeo
qd̃ ſequit dy. in. c. quod alicui nõ lz. extra de reg.
iur. li. vj. dic vt ibi. ¶ Sed cõtra iſtud opp. de. l.
vtruz. §. fi. j. ad. l. põpe. de pari. vbi ille q fieri fe/
cit punit: acſi feciſſet: ⁊ ſic vr̃ feciſſe. lz ipſe facere
nõ poſſet: ⁊ ſic eſt inhabile extremũ ad qd̃ nec ĩ/
peditur fictio. Sol. ſi ibi bene aduertat extremũ
a quo eſt habile eẽntialiter. extremũ ad quod eſt
habile ſm poſſibilitatẽ extra terminos. de quib⁹
agitur in ſilibus tñ. ⁊ ſic eſt habile ſm extremum
ſm iaz dicta. ¶ Uenio ad tertiũ. ſ. qñ fingit de re
vna ad aliã rem. ecce exempla ſi tradunt claues.
alie res que ſunt intus vel inducte fingunt tradi
te: ⁊ hoc ꝓut ad traditionẽ que facti eſt te refert
ipſa aũt poſſeſſio ꝓut eſt iuris inſiſtendi rei vere
acqritur. ꝓbatur in tex. in. l. clauibus. ſ. de con/
trahẽ. emp. facit. C. de pi. ⁊ cõmo. rei vendi. l. ij.
Idẽ poteſt dici tradito inſtr̃o. ar. C. de dona. l. i.
.ſ. de pac. l. ij. ⁊ de lega. ij. l. ſeruũ filij. §. eum qui
cyrographuz. ¶ De quarto ⁊ vltimo. ſcilz de lo
co ad locũ hẽs exẽpla in. l. queſituz. in prin. de le
ga. iij. ⁊ qõnes ibi poſitas per dy. ⁊ Jac. de are.
hic poſſes recitare. ⁊ de fundo inſtru. l. queſituz.
§. idẽ reſpõdit p̃ dijs. ⁊. l. ſepe. §. pãphile. e. ti. ⁊.
j. de cap. l. nihil. Et his exẽplis circa p̃dicta ſum
ꝯtentus. ex qbus ſi precedẽtia intellexiſti ſatis li
quet circa q̃ fingit ⁊ pz habilitas extremorum.
¶ Sexto p̃ncipr̃ querit q̃ fuerit cã introducẽde
fictionis. R̃n. cã fictionis eſt eqtas. cũ eniz qñqꝫ
equũ eſſet: vt illud qd̃ eſt hẽatur pinde acſi non
eẽt. ⁊ illud qd̃ nõ ẽ hẽatur pinde: acſi eẽt. ⁊ illud
qd̃ vno mõ eſt hr̃ pinde acſi alio mõ eẽt. ⁊ hoc ñ
poterat fieri p ius ſm veritatẽ introduxit ius ex
equitate fictionẽ: vt quantũ ad iuris effectuz ſit
idẽ acſi eẽt in veritate: vt pz ex oĩbus exẽplis ſu/
pra dictis de qua eqtate expreſſe in text. dicte. l.
poſtliminij in p̃n. j. de capti. Preterea hoc ꝓba
tur ab effectu. video eniz ꝙ ceſſante eqtate fictio
ceſſat: vt. l. q in vtero. ſ. de ſta. ho. vbi ſi fauor eſt
ventris hꝫ locũ fictio: vt. d. l. q in vtero. cum ven
tris fauore hoc ſit itroductũ. Pono aliud exẽ/
pluz vt ſoluã nodoſitatẽ quarundã legum. ecce
qñ vnus ſuccedit alteri ne talis ſuccedẽs ex tali
vnione patiat damnũ: qd̃ eẽt iniquum ex eqtate.
lex ſtatuit ꝙ ſucceſſio loco ſolutõis hẽatur ⁊ hoc
per fictionẽ: vt. ſ. de euic. l. ſi ei. §. i. ſic loqtur. l.
ſtichũ. §. additio. v̾. aliqñ. j. de ſol. Pone ergo
ꝙ ſi ſucceſſio hẽtur loco ſolutõis heres meus in
currit dãnuz. certe talis fictio nõ hẽret locũ quia
ceſſat eqtas ex q̃ fuit introducta talis fictio hic ẽ
caſus in. l. vrãni⁹. v̾. ſed cũ duo. j. de fideiuſ. Itẽ
qd ſi ſucceſſio hẽtur loco ſolutõis heres lucrare
tur. certe nõ hẽbitur loco ſolutõis: qꝛ eqtas ex q̃
fuit introducta fictio fuit ne heres dãnuz patere
tur nõ vt lucrũ caperet. hic eſt caſus. ſ. ſol. ma. l.
ſi ſocer. in p̃n. ⁊. j. de fideiuſſ. l. heres a debitore.
§. fi. ibi eniz lucrat: qꝛ pro actiõe ſtricti iuris hẽt
bonefidei actionẽ. qñqꝫ ſi ſucceſſio hr̃ loco ſolu/
tionis heres nõ lucrat nec dãnuz patit: tunc eo
inſpecto: qꝛ ceſſat dicta rõ: qꝛ heres dãnuz patit
nõ dr̃ eſſe loco ſolutõis: vt. d. l. ſtichũ. §. additio
primo rñſo. ſed eo iſpecto qd̃ equius eſt tolli per
actum naturalẽ ſm regulã nihil tam. lex dicit qd̃
verius eſt ꝙ hr̃ loco ſolutõis: vt. d. l. ſtichum. §.
additio. ⁊. j. de fideiuſſ. l. ſi debitori. q̃ſi vtrunqꝫ
vex ſit. ſz ſm veri⁹. ſic etiã loqtur. ſ. de lib. le. l. ſi

quod mihi. Diſtingue ergo breuiter iſta fictio: vt ſucceſſio hẽatur loco ſolutõis qñ ꝓcedat aut heres effugit dãnũ ⁊ ꝓcedit: vt. l. ſi ea. §. i. ⁊. l. ſti chuz. §. additio. ꝟ. aliqñ. Aut pateref damnũ ⁊ nõ ꝓcedit: vt. l. vranius. ꝟ. ſed cũ duo. Aut haberet lucrũ: ⁊ tũc etiã ꝓcedit: vt. l. ſi ſocij ⁊. l. heres a debitore. §. fi. Aut nec dãnuȝ nec lucrum: ⁊ tũc diuerſis reſpectibꝰ procedit. Ex predictis pȝ ꝙ cã fictionis eſt eq̃tas: ⁊ vbi ceſſat eq̃tas ceſſat fictio. Idẽ reperies ſi bñ inſpicis in omnibuſ alijs fictionibꝰ de q̃bus ſupra dictũ eſt. ¶ Septimo ⁊ vltimo pͥncipaliter querif vtrũ plures fictiones [a] circa idẽ poſſint cõcurrere. Gui. de cu. cuius principlr fuit iſtud dubiũ in. l. ab empt. ſ. de pac. in fi. tȝ ꝙ nõ. cuius grã hic infero. q. ſuam ⁊ ꝟba ſua. Nos hẽmus ꝙ per ꝓcuratoreȝ querif poſſeſſio dño ⁊ dñium ſm not. C. per quas pſo. no. acq. l. i. ſ. de dona. l. qui mihi donatũ. ſ. ti. i. l. i. §. liberã. ſ. de acq. poſ. l. per liberã. cũ ſi. Pone ergo ꝙ ego vendebã ꝓcuratori [b] tuo funduȝ ⁊ cõſtitui me poſſidere nõie illius vel retinui vſufructuȝ. querif vtrũ ex hoc in dñm transferatur dñium. vꝫ ꝙ ſic per p̃dicta. dicit ipſe ꝙ cõtrariũ verũ ẽ. prĩo: q: iſta eſt ficta traditio: ergo nõ recipit aliã fictionẽ. ſecus qñ trado realiter. nã fictio fictionis eẽ nõ põt. ſicut nec ſeruitꝰ ſeruitutis. ſ. de vſufruc. le. l. i. Scdo q: duo ſpãlia nõ concurrunt: vt. C. de dot. ꝓmiſ. l. i. ⁊ qđ ibi nota. de iure do. l. cũ poſt. §. gener. ⁊ qđ ibi nota. Tertio nos hẽmus ꝙ ex ſolo cõtractu transferf dominium in eccliaȝ ⁊ in rẽpublicã: vt. l. fi. C. de ſa. ſan. ecc. Itẽ ex ſola pollicitatõe q̃s tenef reipublice. Pone ergo ꝙ. q̃s per pollicitationem ꝓmittit reipublice vel ecclie an trãſferaf dñiuȝ. certe nõ: vt. l. ſi q̃s rem. §. i. de polli. ⁊ hoc iõ ne due fictiones cõcurrãt circa ideȝ. Itẽ pro hoc. l. que optie facit. ſ. mã. l. ſi ꝟo nõ remunerãdi. §. i. ⁊ iſta ſunt verba ſua. Pro guil. facit: q: fictꝰ titulus ⁊ ficta traditio nõ opatur trãſlationẽ dñij: vt ꝓbaf p no. C. loca. l. q rem. ⁊ ibi p Cy. ſolet dici p Dy. ɔ̃riũ. argu. ſ. ti. i. l. ſi rem aliquã. ¶ In ɔ̃riũ ſic arguo ꝙ due fictiões cõcurrant. Prĩo videf caſuſ. ſ. ſi cert. pe. l. ſingularia in fi. Preterea acceptilatio que eſt ficta ſolutio ⁊ poſtliminiũ i pſona eiuſdẽ cõcurrũt: vt. l. ſpecies. §. fi. de accepti. Preterea per. l. corne. introducif ficta hereditas: vt. l. iij. i fi. j. de ꝟbo. ſig. ⁊ heres adeũdo illã hereditateȝ fingif retro fuiſſe heres: cũ hic nõ ſit de caſibus exceptuatis: vt. l. oĩa fere. j. de re. iu. Preterea ſi ego mãdo tibi vt facias maleficiũ: tu mãdas alij ⁊ ille fecit. ille tenef: q: fecit. tu: qui feciſſe viderif ⁊ eadẽ fictione ego feciſſe videor: vt. j. qđ vi aut clam. l. aut q aliter. §. ſi mulier. ⁊ ibi glo. que incipit in. l. ꝓxia. pro hoc. l. ſi ego. eo. ti. ad qđ facit. ſ. de dã. infec. l. fluminũ. §. ꝙꝙ. ibi vel eius pro quo ꝓmiſſuȝ eſt. Preterea vꝫ caſus. j. de cap. l. cum due. in prin. facit inſti. q. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi ab hoſtibꝰ. Preterea hoc vꝫ tenere gl. j. de ſtipul. ſeruo. l. ſeruus cõis meuij. in pͥn. in gl. que incipit interim in ſi glo. Itẽ pro hoc. j. de ſolu. l. ſub ɔditione. vbi ſimul ⁊ ſemel fingif obligatus ⁊ per ɔñs retro liberatus. Quid dicemus in titulo q̃õnis. credo oĩno guil. male dicere. nã lȝ traditio ſit ficta poſſeſſio tñ eſt ꝟa ⁊ ꝓpria: vt. l. certe. §. i. j. de p̃car. ⁊ dixi. ſ. circa fictionẽ trãſlatiuã de perſona ad pſonã. nõ eſt ergo hoc dicendum ꝙ hic cõcurrãt due fictiones. nec eniȝ debemus inſpicere traditõeȝ que ficta eſt: ſed poſſeſſioneȝ que eſt vera. nã lȝ traditio iſpiciaf qñ p traditionẽ acq̃ritur poſſeſſio. vt. ſ. de fun. do. l. ſi fundũ ⁊ ibi no. tamen vbi acq̃ſita eſt poſſeſſio de traditione nõ curamꝰ: vt. ſ. ti. ij. l. qua rõe. §. interdũ. ⁊ inſti. de re. diui. §. interdũ. Acq̃ſita eniȝ poſſeſſione acq̃rif dñium quod ab ea ſepari nõ põt: vt. C. de acq̃ren. poſ. l. p procuratorẽ. Dicendũ ergo in hac. q. dño queſitã eẽ veraȝ poſſeſſioneȝ et veꝝ dñiuȝ. procuratori ꝟo non. Circa id ꝟo qđ hic pͥncipłr querif vtrũ due fictiões poſſint ſimꝉ cõcurrere dico guil. bene dicere ſȝ nõ indiſtincte Diſtingue ergo ſic. aut ſũt plẽs fictiones quaꝝ vna venit per ɔ̃ñtiaȝ ad aliã: ⁊ tũc plures poſſũt cõcurrere: vt inſti. qui. mo. ius pa. po. ſol. §. ſi ab hoſtibus. ⁊. j. de ſol. l. ſub cõditione. ſic põt log. l. cũ due. j. de cap. hĩ. loq̃tur de iure poſtliminij ex primo capite. qđ procedit ſm veritatẽ. Aut q̃ris de pluribus fictionibꝰ pariter pͥncipalibꝰ: et tũc ſubdiſtingue. aut ꝓcedunt ex eodẽ fonte eq̃tatis aut ex diuerſis. prĩo caſu nõ ɔcurrũt: ita loquũtur iura guil. nã in. l. i. C. de do. ꝓmiſ. ꝙ preſumaf ſolẽnitas ⁊ ꝙ incerta ꝓmiſſio valeat. iſta duo procedebãt ex eodẽ fonte eq̃tatis. ſ. fauore dotis: qđ nõ põt eẽ. Idẽ in. l. cũ poſt. §. gener. ſ. de iure do. ⁊ in. d. l. ſi quis rẽ. §. i. de pollici. ɔiuncta. l. fi. C. de ſa. ſan. ec. ſic loq̃tur gl. l. q neq̃ȝ. C. loca. ⁊ verba Dy. ⁊ Cy. circa ea. Nã ſolũ ꝓpter ſciaȝ inducebaf fictꝰ titulus ⁊ ficta traditio poſſeſſionis: ⁊ ſic ex eodẽ fonte: ⁊ iõ ille due fictões nõ ꝓcedũt. Scdo caſu ꝓcedunt plures fictiões. ita loquũtur iura p me ɔ̃ guil. alle. vnde in. l. ſingularia vꝫ pecunia mihi data: ⁊ hoc fauore tui debitoris: vt ſis a me liberatus a prĩa. ⁊ vꝫ a me a te profecta. ⁊ hoc fauore mei creditoris: vt habeam te ex mutuo in tãto obligatũ procedũt dicte fictiones. idẽ in oĩbus alijs caſibus ſi bñ iſpicias. Rationẽ iſtius diſtinctionis tibi ꝓbo per ſimilia. ſicut vna pecunia nõ põt parere plures cõpenſationes: vt. ſ. de ɔpen. l. qđ labeo. ſic vna eq̃tas nõ põt parere plures fictiones. Itẽ ſicut vnꝰ aĩus nõ põt opari retentionẽ duaꝝ poſſeſſionuȝ vt no. ſ. ti. i. l. i. in glo. mag. que icipit. i. corporaliter. ita: ut una eq̃tas nõ põt opari duaꝝ fictionuȝ productionẽ. Itẽ hic aliq̃ doc. dicũt vos ſcitis ꝙ actio preſcriptis uerbis cõpetit ubi aliena nõ competit: vt. l. quotiẽs. ſ. de preſcrip. ꝟꝟi. ſed C. de pac. inter emp. ⁊ vend. l. ij. dicif de act. preſcrip. ꝟbis nõ concurrit cum aliqua q̃ ex eodem fonte ꝓcedat: vt. l. quotiẽs. ſecꝰ ſi ex diuerſis fontibuſ: vt. d. l. ij. ibi eniȝ actio ex uendito oritur ex cõtractu nomiato. actio preſcriptis verbis orif ex quodã ɔ̃ctu innoiato qui reſultat hĩta relatione pacti ad cõtractũ ſm Ja. de are. ⁊ Pe. ⁊ hoc ponitur per Cy. C. de pac. l. i bonefidei in tertia q̃õne. Reſtat rñdere ad aliquas rões Guil. que nõ ſunt ſolute per diſtinctionem. dicit ipſe fictio nõ recipit fictionẽ ſicut nec ſeruitus ſeruitutem. Rn. ꝙ lȝ ſeruitꝰ nõ recipiat ſeruitutẽ: tñ eadẽ reſ recipit plures ſeruitutes: vt. ſ. cõia predi. l. qui per certũ. j. de aqua quo. ⁊ eſti. in. l. lutio. ita in ꝓpoſito nõ eſt fictionis: ſed ſup eadẽ re cõcurrũt plures fictiões. Ad. l. ſi ꝟo nõ remunerãdi. §. i. Rn. ſed primo induco qualiter facit. ibi dꝫ ꝙ ſi quis donaturus fideiuſſori ſoluit creditori ꝙ fideiuſſor hȝ vnã actionẽ. ⁊ eſt rõ ſm eũ: q: hic eſt vna tantũ fictio: q: fideiuſſori vꝫ tantũ donatuȝ ⁊ hic eſt primꝰ caſus illius. §. Si vero quis ſoluerit pro filio vel ſeruo qui eẽnt fideiuſſores volẽs eis donare pꝫ vel dñs nõ agit mãdati: q: eis nõ eſt donatũ. Et eſt rõ ſm eum: q: ibi cõcurrerent due fictiones. una: q: dando creditori videatur donatũ ſeruo. alia ꝙ qui donat ſeruo videf donare domino: ⁊ iõ nõ ꝓcedit. Et ꝓpter hoc ſubiĳcitur ibi in tex. ꝙ ſi ſeruꝰ ipſe vere ſoluerit. dñs

a ¶ Utrũ plures fictiones vide p bal. in. l. ɔuenticulã. i. vij. col. de epiſ. ⁊ cle. bal. i. l. i. C. de do. ꝓmiſ. barto. p illũ tex. in. l. fi. ex quibus cau. maio. bal. no. in. l. ij. in. fi. C. de fru. ⁊ liti. expẽ. ⁊ in. l. i. C. qñ lȝ ab ẽp. diſcede.

b ¶ Uendebã ꝓcuratori. ſi ꝓcurator meus emit fundum ⁊ tu cõſtituis te eiꝰ noĩe p̃cario poſſidere: an mihi dño q̃raf poſſeſſio adde bar. in. d. l. ab ẽpt. in fi. de pac. no. do. io. in. l. q mihi donatũ in fi. ⁊ ibi dixi. ſ. de dõa. adde bal. i. l. i. in pͥn. C. de dõa. añ. nup. vbi voluit ꝙ ſi iſta cõſtitutio fiẽt i fraudẽ: tũc nũq̃ȝ ɔſtituendo ſe alteriuſ noĩe poſſidere trãſferat poſſeſſionẽ ⁊ vide qđ no. bar. in ꝓxia charta. ¶ Et an iſta ciuilis dicaf ꝟa poſſeſſio q̃ trãſferf ex p̃cario. vide vltra hoc q̃ dixi in. l. ſij. §. ex ɔ̃rio. de acq. poſ. ⁊ bar. in. l. ticia. in. iij. col. de ꝟ. ob. vbi videf tenere ꝙ nõ. ⁊ ꝙ ſit ꝟa poſſeſſio tȝ expſſe bal. in. l. i. C. de ſuffra. ⁊ no. bar. i. l.

pꝰ ɔ̃ctuȝ. de dõa. i. l. ẽptor de aqua plu. ar. ſemp eniȝ vbi nõ interuenit ꝟa traditio: ſȝ ficta videtur ficte q̃s poſſidere ⁊ nõ ꝟe. ⁊ fictã eaȝ vocat bal. in. l. i. C. ꝓ donat. vbi vide. ſȝ in q̃õne bar. hic adde bal. cũ eo tenentem i. l. i. C. qñ lice at ab emp. diſcede. ⁊ ibi dicit ꝙ traditõ talis eſt ficta ſȝ ꝙ poſſo ẽ vera ſicut dicit ſ bar. ⁊ vide q̃ no. bal. in. l. i. in pͥn. i ꝟ. quero pone ꝙ tutor. ſ. ti. i. ⁊ ꝙ ſit ꝟa eſt tex. i. l. qđ meo i pͥn. ⁊ ibi põderat bar. ſ. ti. i. et de hac. q. etiã hẽtur p gui. de cu. in. l. lȝ in. xi. col. C. de acq. po ſſ. ⁊ qđ transferaf poſſo ꝟa ⁊ dñium directũ. tȝ do. an. in. c. cum veiſſet. de reſti. ſpo. circa tertiã col. vbi refert io. an. aliter dixiſſe ⁊ cũ opi. bar. videf trãſire bal. in. l. i. §. ne aũt in. iiij col. de cadu. tol. ADDE ꝙ transferaf poſſeſſio vera ⁊ directa bal. ɔſi. cccc. xxiij. iiij lib. ⁊ ɔſil. ccclxij. iiij. li. ⁊ eo. li. ɔſi. ccccxxxv iij. in. fi. ſecũde col.

haberet actionē mādati:q꞉ tūc nō eſſet niſi vna fictio. Certe iſte intellectus nō pl꞉:qa ratio illiuſ tex.nō eſt ꝑpter fictionē.nec ibi fuit aliqua fictio Aut enim tu dicis ꝙ ibi fuit fictio inductiua īducens donationē vbi non eſt.ꝛ hoc eſt falſum: q꞉ cū fictio ſit cōtra veritatē.ibi apparet ꝙ in veritate uolebat donare ille qui ſoluit ꝛ donauit. ergo nō eſt fictio. Aut dicis ꝙ ibi fuit fictio trāſlatiua:q꞉ in veritate fuit facta donatio vni ꝑſone: ꝛ fingitur facta alteri:ꝛ tūc etiā falſum eſt: qa cū donatio ſapiat quid iuris de perſona ad ꝑſonaꝫ transferrī ſm veritatē nō ſm fictionem:vt.ſ.dixi quod pꝫ ex eo ꝙ ibi ei pro quo ſoluit directa mādati datur. Quis eſt ergo intellect⁹ hui⁹.§.certe vna gl.ibi ponit que incipit ipſemet ꝛc̄.ꝛ illa ponit duos ītellectus.prim⁹ applaudet opi. Guil. quā.ſ.reprobaui.nec eſt iuris.ſc̄ds ibi poſit⁹ eſt uerus.ſ.ꝙ.ꝟ.plane.ſi ſeruus corrigat que prio dicta ſunt de ſeruo.in filio vero nō corrigit. ſiue ergo ſeruus ipſe ſoluat vel alius pro eo ꝙ dominus agit mādati. Si uero alius ſoluat pro filio. tunc pater nō agit mādati ſuo noīe: ſed bn̄ agit filij noīe:ut ibi not.in alia gloſella parua. Et rō eſt:qa cū ſeruus eēt ibi obligatus ex cā peculiari ꝛ ſic dn̄s erat obligatuſ de peculio.nec eſt donationis capax adeo ꝙ in eum reſidere poterit.trāſibit directo in dn̄ꝫ. Sed filiuſſa.cū eēt obligat⁹ ꝛ eius obligatio cōcernebat perſonā ipſius qui ſoluit ꝓ eo volens ſibi donare eum liberauit ab obligatione.nec iſta donatio tranſit in patrē:q꞉ ipſe non erat obligat⁹.aget ergo pater noīe filij. nō noīe ſuo.ꝛ iſta eſt rō illius.§.ſm Jac.bu. me audiente quā puto verā.lꝫ Azo in ſūma eiuſdeꝫ ti.intelligat illū.§.ſimpliciter ꝛ nō bene. Erit ergo ibi unus caſus vbi filioſa.ſuo noīe cōpetit actio quem ipſe ponit in.l.filiuſſa.ꝛ.l.factum.ī.de actio.ꝛ obliga.ꝛ de iudi.l.ſi longius. Hanc.l.repetij primo anno quo in generali piſano ſtudio legere incepi.ꝛ eā mihi pro lectione vltima reſeruaui.ꝛ fuit prima lex quam meis auditoribus in ſcriptis tradidi.ꝛ eam ꝓut tūc cōpoſui nullo addito hic trāſcribi feci:vt eius qd̄ eraꝫ tp̄e mee iuuētutis hēatur noticia. Fuit eniꝫ hec materia in xxvj.anno etatis mee cōpoſita. vn̄ ſi a ſtilo quo nūc utor deuiaret.iuuenili etati mee īputetur.

Si quis bona fide.

[a]Hic ē bonus.§.aduertatis ad eū īnſpicit initiū ſcd̄e poſſeſſionis. C Ad.l.noſtrā op.duob⁹ modis primo de.l.iuſto.§.ꝛ ſi poſſeſſionis.ī.eo.Solu.ibi fallit. C Quero vtrū prima poſſeſſio īterrupta iungatur alteri poſſeſſioni.certe nō:vt.l.pōponius.§. queſitū.ſ.ti.i. C Scd̄o q̄ro.ꝛ iſtud eſt ſingulare ꝛ hēnduꝫ menti.ꝛ glo.declarat hoc hic. qd̄ forte nō alibi interruptio poſſeſſiōis interrūpit vſucapionē:ſed an effectū precedētis tituli interrūpat[b] ꝛ glo.dicit ꝙ nō. adeo ꝙ ſi bona fide incipio poſſidere.poſtea p̄ſcribo ꝛ pro hoc allegat Jac.de are.ī.eo.l.eū.qui edes.§.finaūt demolita.ꝛ idē allegat Old. Ego allego.ī.e.l.iuſto.§. ꝛ ſi poſſeſſiōis in ſi.ꝛ de hoc tāgit ibi in.l.cum ſolus.ī.eo.ꝛ teneas eā menti ꝛ iſtū.§. ꝛ etiā ad publicianaꝫ:q꞉ ſi interrūpitur p̄ſcriptio. ꝛ reqritur poſſeſſio ex eodē titulo precedēti. ꝛ poſſeſſione recupata publiciana agi pōt: vt hic i vſucapiōe.

a C Si qs bona fid.allega no.gl. in.l.i. C.de vſuca. traſſor.i duobus locis.

b C Interrūpat.add bar. ī.e.l. cū ſoluſ ꝛ no. bal.i.l. cū notiſſimi. C.de p̄ſc.xxx an.i.§.imo.i ij.colū. vide no.p bar.i.l. naturaliter.i iiij.col.ſ.eo.

Si ex teſtamento.

Dicit hic ꝙ poſſuꝫ ſtipulari rem alienā.ſed an poſſum emere rē alienā.ꝛ glo.dicit ꝙ ſic.ſꝫ dr̄ia eſt: q꞉ in emptione ſi vterqꝫ ſit reꝫ eē alienā nō vꝫ. Iſtā glo.intellige ſi ꝯmittitur furtū in ipſa emptiōe.nō vꝫ tūc cōditio.ſecus ſi nō ꝯmitteret furtū:q꞉ tūc valet. ꝛ no.in.l. emptōe.§.ſed ſi emptio.ſ.de ꝯtrhen.emp.

Ex.l.ſequenti.

C Dictio taxatiua an patiat extenſionem.

s Erui nomine.

Qui non poſſidet nec detinet:lꝫ hēat facultatē rei reſtituende nō cōuenitur[c] rei vendicatōe:vel eius ꝑparatoria. Itē debitori accedit poſſeſſio creditoris ꝛ ecōuerſo.h.d. C Ibi dum dicit ei ꝛc̄.glo.ponit duas lec.ꝛ quelibet bona ꝛ notabilis. C Iteꝫ in ꝑncipio nota ꝙ debitor lꝫ poſſit luere pignus ꝛ reſtituere.tn̄ nō pōt conueniri ad exhibendum. ꝛ ſic caſus eſt eius qd̄ no.per gl.ſ. de acq.poſ.l. pōponius.§.ſi is qui p̄cario. Sed ꝯ hoc vr̄ cāus.ſ.de noxa.l.ſi ſeru⁹ depoſit⁹.§.i. C Itē nota ꝙ debitor poſſidet quo ad vſucapionē. C Op.de.l.ſciendū[d].§.creditor.ſ.q ſatiſda.cog.Solu.ꝙ quo ad alia duo poſſidet qd̄ veruꝫ eſt. Et ſic nota ꝙ lꝫ hic ſit dictio taxatiua.tn̄ auctoritate alterius.l.extenditur:vt.l.ob es.C.de pri.mi.ꝛ.ī.de re.iur.l.ꝯctus.ſed ſi alia lex hoc nō diceret:tunc ꝑpter rōeꝫ legis extēderetur in materia fauorabili ꝛ pia:vt.l.illud.ꝛ ibi no.C.de ſa.ſan.ecc.ſec⁹ in materia odioſa:vt.l.i.C.de pa.qui ſi.diſtra.dicam.ī.de reg.iur.l.que ꝑꝑ neceſſitatē.aut is qui poſſidet[e] ciuiliter tm̄ poſſit cōueniri ad exhibendum certe ſic:vt.ſ.ad exhiben.l.iij.ꝛ vidiſtis in.d.§.ſi is qui precario.

c s Erui nomine nō cōuenitur.ꝯ hoc dixi poſt bar.in.l.officium. de rei vendi.

d C Op.de.l. ſciēduꝫ. add bar.i.l.ſi cōſtāte.i.viij.q. pric ptis ſol. ma.ꝛ ꝯ ſignificatōe dictōnis taxatiue tm̄.no.plene bal.in.l.cum mulier.i vlt. col.ſo.matr. ADDE de taxatia paude ca. cōſilio liij. ro. cōſi. cccclvj.

s I per errorem.

Auctoritas iudicis facit:ut etiā in eo qd̄ nobis tradit tanq̄ noſtrū transferat vſucapiendi conditio. C Op.certū eſt ꝙ in diuiſione rei que mihi obuenit partē hēo iure meo.ꝛ vt meā partē: vt alienam:ut.C.fa.her.l.ſi familie.ꝛ no.ī.de ver. obl.l.q rome.§.duo fratres.ſꝫ in eo ꝙ mihi tradit: ut meū nō transfert dominiū:vt.l.iij.§.ſubtiliuſ.ſ.de ꝯdi.ob cau.ergo nec vſucapiēdi cōditio: vt.l.clauib⁹.ſ.de ꝯhen.emp.So. Pe.fatetur ꝙ ſolū in parte quā hēo:vt alienā ꝓcedit preſcriptio.ꝛ hoc eſt ꝙ dicit tex.ex adiudicatis. Parteꝫ eniꝫ meā nō habeo ex adiudicatione.ſꝫ iure meo quod refert Cy.C.coīa vtriuſqꝫ iudi.in.l.i. Certe ſi diuiſio fieret extra iudiciū Pe.diceret verū vt no.ſ.de cōdi.inde.l.cū putarē. in vltia glo.ꝛ.ī.e.l.cū ſolus.vbi de hoc dicā. Itē ſi diuiſio fieret in iudicio:tamē anteq̄ ad iudiciuꝫ veniretur ꝑtes coīter poſſidebāt.tūc enim adiudicatione nō īcipit poſſidere niſi ꝑteꝫ ſocij:ut hic ergo ꝛc̄. ꝛ ſic poſſeſſor vincēs in rei vendi.nō acquirit ſibi:vt dicā.ī.de excep.rei iudi.l.except. ita hic in parte quā poſſidebat.ſed ſi ante diuiſionem nil poſſidebat:ꝛ iudicio cōi diui.intentato tota res fuerit ſibi adiudicata:totā preſcribet ꝑpter auctoritatē rei iudi.q꞉ totā incipit poſſidere ex adiudicatione:vt hic ꝛ quod plene dixi in.l.pōponius.§.ſi iuſſu.ſ.ti.i.

Ex.l.ſequenti.

C Quanto tp̄e preſcribatur cōtra fiſcum.

q Uamuis.

C Opp.inſti.eo.§.res fiſci.ꝛ ſic preſcribitur cōtra fiſcum[f] ſpatio.xx. anno.vt.l.i oībus.ī.de diuer.ꝛ tēp.preſc. Sol.quedaꝫ ſunt bona fiſci in patrimoniū fiſci incorporata: ꝛ tūc non preſcribunt niſi ſpatio longiſſimi tp̄is:vt.l. oēs.C.de preſcrip.xxx.an. Aut nō ſic ſunt in patrimoniū fiſci incorporata:ꝛ tūc aut ſunt nūciata fiſco:ꝛ tūc ſpacio quattuor annorū preſcribūtur:vt.l.inter quattuor.ī.de diuer.ꝛ tēp.p̄ſcrip. Aut nō ſunt nunciata fiſco:ꝛ tūc aut hꝫ tituluꝫ ꝛ

e f Fiſcum. ADDE vt per bald. cōſi. cccviij. tertio libro.

a o Jn hoiem hūc tex. not. bal. i. l. i. C. de vſuca. tráſſor. alex. de imol.
b o Ja quo ad hanc . l. vide bal. i . l. ad ꝓba. in . v. vj. ⁊. vij. op. C. locat. Alex. d imo.
c ℭ Declarat iſtud vide late bar. in. l. ſi alienā. ſo. matri. ⁊ qđ dixi pᵒ bar. i. l. cōmodare. cuȝ ſe. ō. cōmo.
d e Um qui edes diuerſo iure cēſeri. h eſt. veȝ copali ꝯſideratione. ſȝ in tellectuali ſic vt no. bal. in . l. i. in. iij. op. v. ibi not. C. de ſer. fugi.
e v Si lex i hibet. ſȝ ꝙ nō ꝓcedat talis argumētatio tȝ bar. i . l. ſi. C. i qui. cau. i integ. reſti. nō ē neceſſaria. vide bar. j. e. l. celſus in. iij. ꝯ. rio. ⁊ i. l. ij. §. ſi a pupillo. j ꝓ emp. ang: alias bal. i. l. i. de pſc. lō. tē. pᵒ gl. ibi ⁊ qđ dixi in. l. ſi fundus de fun. do. vide bal. in. l. i. in . ix. col. C. de ſer. fugi. ⁊ ꝯ hic dicta tȝ ipe bar. in. l. filiuſſa. §. diui. ad fin. de legat. i. ⁊ ibi imol. i aſpe. col. ADDE ꝙ alex. ꝯſi. p mo. iiij. li. in vj. col. vtitur tali arg. ⁊ ſeqtur illud.
f c Celſus. ꝙ ſit ti. no. ꝙ titulus reqritur: vt ꝓcedat vſucapio niſi in pſcr. xxx. an. i qua de iure ciuili titulus nō reqritur. C. de pſc. xxx an. l. ſiqs ēp. Itē fallit niſi ſtatutū diceret ꝙ preſcribēs decēnio pſcribat: q: et ſine titulo itelligitur ſȝ bal. not. in. l. ij. C. de pſc. lōg. tē. q pro lib. ſȝ de iure canonico: an ad pſcrip. requiraſ titulᵒ ⁊ eo caſu q reqraſ ſufficiat titulus minᵒ iuſtuſ. habeſ de pſcri. c. i. l vj. vbi datur regula ꝙ dū mō ius cōe ſi ſit ꝯ preſcribentē ſine titulo ꝓcedit pſcriptio de eo qđ dixi. an eo caſu q de iure canonico reqriſ titulus ſufficiat minᵒ iuſtus ti. vide tex. in. c. ſi diligēti. vbi eſt plena glo. eſt eo. ⁊ no. in. c. apoſtolice. d don. ⁊ i. c. cū pſone de priui. in. vj. ⁊ p io. an. ſup v. bo cāȝ pſcribēdi. adde tū poſt glo. i. d. c. apoſtolice ꝙ lȝ titulᵒ putatiuᵒ ⁊ coloratus nō pſit ad pſcriptionē vbi ius reſiſtit. lȝ preſcribēs erret in iure vltra glo. eſt tex. in . c. duđū. el. i. j. de decis. hoc veȝ vbi ius eſt clarū. ſecus vbi ꝓbabiliter pōt dubitari i intellectu iuris q: tūc vȝ preſcriptio. lȝ erreſ in itellectu v̇o. tex. eſt valde not. in . c. cū dilectᵒ de ꝯſue. qđ ē ſingulariter mēti tenēdū ſm do. an. in . d. c. apoſtolice. ADDE eundē Alex. ꝯſi. lxxxvj. ij. volu.

bonā fideȝ. et preſcribiſ ſpacio quo et res priuati: ut iſta. l. quamuis. Aut poſſidenſ ſine titulo. tūc ſpacio. xx. an. l. i omnibus. j. de diuer. et tēp. preſcri. ⁊ ibi glo. per. Ci. plene in. l. i. C. de quadrien. preſcrip. plenius dicaȝ in. l. in omnibus.

Ex. l. ſequenti.

ℭ Redibitio tribuit titulum

a **J hominem.** [a]Si res rediJt ad venditorē exceptio datur ſibi acceſſionis eius tpis quo fuit apud emptorē. h. d. ℭ Ibi retracta uēditio. i. reſciſſa ⁊ reſoluta Di. Vel dic ut iacet: q: tale pactū inducit quandā venditionē retro factā ab emptore ſuo auctori. lȝ iproprie dicaſ uēditio. ⁊ iō ibi vbi dicit qm̄ ⁊c̄. expone. i. q̄uis. ⁊ ē magis clara q̄ expoſitio glo. ℭ Op. de. l. q fundum. §. qui bona fide. j. pro empto. dic vt ibi. ℭ Quero vtrū ex hoc tráſſeraſ dn̄iuȝ ipſo iure. vr̄ ꝙ ſic: q: verba directa ſunt: vt no. ō. de dona. l. i. So. dic ꝯ: vt hic pȝ cū dicit redibitioni ſilis. ⁊. C. de edi. ac. l. pe. ⁊ id qđ no. in. d. l. i. de dona. eſt ſpāle in pacto. l. ꝯmiſ. ⁊ adiectōis in diē: vt ibi dixi. ℭ Quero qd ſi interiȝ emptor pignorauit: an reſoluaſ pignᵒ. dixi. ō. de aqua plu. ar. i. l. diē. ℭ Itē no. ꝙ hic redibitio tribuit titulū: q: retro acta venditio ⁊c̄. quod no. ad multa.

Ex. l. ſequenti.

ℭ Qn̄ cōductor poſſit opponere exceptionem dominij locatori.

b **J a quo.** [b]Cōductio rei ſue nō valet: ⁊ p talē ꝯductoreȝ locator nō retinet poſſeſſionē: ſȝ ꝑdit idē in emptore. h. d. Quero an iſta lex hȝ locum in eo q fuit ſciēs ſiue ignorás. ⁊ op. ſunt hic: ⁊ in . l. ſi reȝ aliquā. ō. ti. i. ⁊ glo. determinat hic ꝙ idē ſit in ſciēte ⁊ in ignoráte. qđ eſt veꝝ. ſ. ſi cōduxit ſimplr̄ vel reſpectu ꝓprietatis. ſecus ſi reſpectu poſſeſſiōis: vt. d. l. ſi reȝ aliquā. ⁊ ibi plene dixi. ℭ Quero hic dr̄ ꝙ nō retineſ poſſeſſio: q: nō vȝ conductio. qd ſi ob aliā cāȝ cōductio eſt iualida q̄ ob iſtā. dico ꝙ tūc retinebiſ poſſeſſio: vt. ō. ti. i. l. q̄uis in pn̄. vbi cōductio nō vȝ in ꝑſona pupilli. ⁊ ſic hic eſt caſus ſpālis ⁊ no. ℭ Quero vtꝝ iſte locator ꝑdat poſſeſſionē naturalē vel ciuilē. Et quidā ꝙ naturalē tm̄ ꝑdit: ſed illud nō ē verum: q: ſi ciuilē retineret ſufficeret ad pſcriptōeȝ vt. l. qui fundū. in prin. ō. ti. ij. ⁊. l. i. §. per ſeruuȝ. ō. ti. i. ſed hic tex. dicit ꝙ nō vſucapit. ergo. ⁊c̄. ℭ Quero an poſſit recupare. certe ſic. p. l. ſiqs conductōis. C. loca. Aduerte ad intellectū huiᵒ . l. q: tu cōducēs nō potes opponere exceptionē dn̄ij ꝯ me locantē. hoc eſt verū ſi agiſ per conditionē ex. l. ſi qs cōductiōis. C. locati. ſed ſi agaſ actōe ex locato hn̄ pōt opponi exceptio ꝙ locatio nō valuit: q: ꝯductor eſt dn̄s: ⁊ glo. hic meliᵒ q̄ in. l. ſiqs cōductionis. declarat iſtud.[c]

Ex. l. ſequenti.

ℭ An interruptio pſcriptōis interrūpat effectū precedentis tituli.

c **Um qui edes.** Corpus integrale poſſideſ nō res ſingule ex qbus cōſtituiſ Itē cū ceperit per ſe poſſideri poterit ex anteriori titulo pſcribi. h. d. Diuidiſ in duas ptes principales. Scđa ibi. ſinát demolita. Itē pria ſubdiuidiſ in quattuor. Prio poniſ dictū. ſcđo ꝓbatio ꝑ rationē naturalē. tertio ꝓbatio ꝑ rōneȝ ciuilē. quarto tolliſ vnuȝ dubiū quod circa predicta pōt fieri. No. ꝙ ſingula poſſideri nō poſſūt lȝ vniuerſitas poſſideaſ. Itē not. ꝙ eadē res nō dȝ diuerſo iure cenſeri[d] Itē no. an interruptio pſcriptionis interrūpat effectū precedētis ti. glo. habuiſtis. ō. e. l. ſi is qui ꝓ emptore. §. ſiqs bona fide. ꝙ ſic. ⁊ hic hēs ꝙ effectus precedētis ti. durat in noua poſſeſſiōis acqſitione. ⁊ de hoc dicā in. l. cum ſolus. j. e. circa. l. noſtrā. gl. facit duo argumēta logicalia. dic vt i glo. ℭ Op. ō. de euict. l. ſi euicta. Sol. vt in glo. ℭ Querit glo. lȝ quis nō poſſideat ſingulas res: an dn̄iuȝ ſingulaꝝ rerum hēat. Glo. dicit ꝙ ſic ⁊ vide glo. que nil allegat. adđ hoc probatur. ō. de publici. l. ſi ego. §. idem ait.

Ex. l. ſequenti.

ℭ Si per legē eſt ꝓhibita alienatio ipediſ vſucapio. ⁊ idem ſi eſt alienatio ꝓhibita a teſtatore ibi. Et hanc.

v **Si lex inhibet.** [e]ℭ Op. ō. ti. ij. l. bone fidei in pn̄. rn̄. ꝓdeſt quo ad fructᵒ vt ibi no. nō quo ad vſucapionē: vt hic. ℭ Op. de. l. ſi fundū. de fun. do. So. hic inhibet inchoari: nō icboatā pfici: vt ibi. ℭ Op. de. l. i. ⁊ pe. C. ſiquis ig. eme. rē mino. ⁊c̄. So. illa lex. loqtur qn̄ deſijt eē noſtra: ⁊ ſic purgatū eſt vitiū. alij dicūt: q: aut ꝓhibet lex tacite. aut expreſſe alienationē ſed de hoc non curo: qa purgato vitio ꝓcedet. [f]Et hāc glo. tota die allegamᵒ ꝙ vbicūqȝ a. l. ꝓhibeſ alienatio. ꝓhibeſ vſucapio. quod expſſe tȝ Azo in ſūma. C. de vſu. pro emp. Idē ſi cōtra voluntatē defuncti: vt. l. ij. C. de vſu. ꝓ emp. ⁊ p̄dicta tene mēti: q: quotidiana ſunt pp ſtatuta ⁊ vltimas volūtates. Idē puto ſi eēt facta prohibitio in cōtractu taliter ꝙ ipediret dn̄ij tráſlatō. ℭ Op. de. l. cū heres. j. de diuer. ⁊ temp. pſcrip. ⁊. ō. ti. i. l. pōponius. §. cū quis. Sol. vitiū pſone purgari nō pōt: ſed vitiū reale ſic in perſona heredis purgari pōt. vel dic ſola ſucceſſione non purgaſ. ſed alio extrinſeco adueniēte oē vitium pōt purgari in pſona heredis: ſicut in pſona defuncti. ℭ Op. q: ſi vitiū furti purgaſ: res redijt in ptāte dn̄i. ergo perdit poſſeſſionē. Glo. ſol. ꝙ redijt ficte: qa eſtimationē ſoluit Ja. de are. dicit ꝙ ſi vere redijt: qa ex bona fide ad heredē reuertatur poſſeſſio ex p̄cedēti titulo habeo poſſeſſionem: vt. l. ſi qs pro emptore. §. ſi qs bona. ō. eo. Sed iſtud nō puto veꝝ: niſi ex eadē cauſa poſſeſſio noua ad me reuerteref: ⁊ vigore precedentis tituli. dicā plene. j. eo. l. cum ſolus.

Ex. l. ſequenti.

ℭ Quis ſit error iuſtus ⁊ iuſtiſſimᵒ: ibi. Sed qs Et qualiter ꝓbabo titulū ſi cecidi a poſſeſſione q̄ pr̄ meus. x. annis poſſedit: ⁊ ego ſilr̄. x. annis poſſedi: ſi nō inuenio inſtra: ibi. Et iſtud. Et an qs debeat ꝓbare poſſeſſionē ſibi traditā eē: ibi. Quero. Et an debeat ꝓbare traditā eſſe ab illo a quo habuit cāȝ: ibi. Sed quero. Et an ſi aliqs ꝓbat quo tpe venditiōis vēditor poſſidebat: et ꝙ ipſe emptor poſtea poſſedit pn̄te ⁊ ſciente vēditore: an preſumaſ traditio: ibi. Quero. Et q̄liter probeſ mala fides poſſeſſoris cū titulo: ibi. Sed qualr̄. Et qn̄ dicatur poſſeſſio cōtinuata: ⁊ qualiter teſtes debeāt deponere de cōtinuatōe: ibi. Quando dicitur.

c **Elſus.** Qui putat ſe hēre titulū errore iniuſto non vſucapit. ſecus ſi iuſto. h. d. ℭ No. ꝙ oportet ꝙ ſit titulus[f] vt ꝓcedat vſucapio: vt. C. de rei vē. l. nullo: ⁊ de vſucap. ꝓ emp. l. diutina. cuȝ ſi. nec ſufficit error iiuſtus: vt hic. ſecus ſi eſſet iuſtus: vt dicā. j. Op. quia celſus male reprehēdit illos antiquos q dicebāt ꝙ pro ſuo vſucapiebat. Celſus aūt dicit ꝙ nō pro legato. nec ꝓ donato ⁊c̄.

117

a ¶ Niſi i emptione: adde bal. i. l. nullo de rei vē. ⁊ i. l. ſup lon. in pͥma col. C. de pſcrip. lō. tēp. ⁊ bart. ꝭ. e. l. i. iij. col.
b ¶ Error iuſtus. vid bal. in. l. ſup lōg. in pͥa ⁊ ſcd̄a col. C. de pſ. lon. tē. adde bar. in. l. ſi nō fatet de ꝯſe. ⁊ qd̄ ibi dixi ⁊ gl. ⁊ bar. in. l. ſi res obligata. de le. i. ⁊ limita not. p bal. in. l. ſuper lōg. in. i. col. de pſcri. lō. tēp. vt ibi per Ang.
c ¶ Ex publica fama., an ſufficiat ꝓbare titulū per publicam famā. adde gl. ⁊ bar. ibi i. l. at q natura. §. cū me abſentē. ff. d̄ nego. ge. ⁊ bal. in. l. iudicia. C. de rei vē. vbi dicit etiā fortius. vidꝫ ꝙ dictū notabilis viri iducit credulitatē iuſtiſſimaꝫ. ⁊ h̄ add̄ bar. ⁊ ibi bal. in. l. ꝓprietatē. C. de ꝓb. ⁊ i. l. pe. C. d̄ pſcrip. longi tēp. ⁊. d. an. i. c. ſi diligēti. extra eo.
ADDE pe. de anch. ꝯſi. vltio ⁊ abb. cōſi. xcviij. i. lib. bald. ꝯſi. iij. ij. libro.
d ¶ Cōſului. Adde bal. idē dicentē. C. d̄ rei ven. in. l. iudicia. ſꝫ qd̄ ſi p teſtes ꝓbo. ſꝫ neſciūt dicere ꝓ q̄to tpe an ſufficiēter ſit ꝓbatus tit. ad pſcriptioneꝫ bal. ꝙ ſic i. l. i. C. de reb⁹ ec. nō alie. ſi tñ iuſt⁹ error ſemp hētur ꝓ v̄o titulo: vt no. bar. in. l. i. §. quorū bonoꝝ. ⁊ ibi vide in fi.

vſucapit: ⁊ ſic de alio reprehēdit ꝙ illi dixerunt. Glo. dicit dicēdo ꝙ de ſpecialibus ⁊ de ſuo celſus dixit: ⁊ veruꝫ dicit glo. qa titulus pro ſuo generalis eſt: ⁊ cōtinet ſub ſe oēs ſpeciales titulos. ⁊ etiā habet locū vbi oīs alius titulus deficit: vt. ꝭ. ꝓ ſuo. l. ij. ⁊ illi quos celſus reprehēdit intellexerūt de titulo pro ſuo: ꝓut cōcurrit cū alijs ſpecialibus: qd̄ patet ex tex. cū dicit nec referre emerit ⁊c̄. donatū ſit ⁊c̄. ¶ Op. ꝭ. pro lega. l. fi. ⁊ i oībus alijs. ll. allegatis in glo. quas ponit ꝓ cōtrario. Sol. mar. ⁊ Azo dicūt ꝙ ſpāle i dictis legib⁹ i alijs oīb⁹ ſec⁹. ſed Azo ponit i ſūma. C. ꝓ ēp. ⁊ dicit ꝙ in p̄dictis caſib⁹ ⁊ in p̄dictis cauſis: ⁊ ex cā iuſti erroris ſufficit: vt in dictis legib⁹ expreſſis. ⁊ glo. hic ſe ad titulū ſeu cām retulit de iuſto errore nullā mentionē fecit: ſed finaliter credo glo. bene dicere: qa h̄ expreſſe vetaſ de qbuſdaꝫ ex predictis. Preterea cū in ti. pro ſuo. quod ē genus ſufficiat iuſtus error: vt patet ex legib⁹ allegatis in cōtrariuꝫ. ergo idē in qualibet parte illius gñis: vt no. ſ̄. de ſuiſ ⁊ legi. l. i. in fi. alij dicūt ꝙ titulo pro ſuo poſſunt alio ti. nō poſſunt. ſed illud glo. reprehēdit ⁊ bene dicit. glo. dat tertiā ſol. ⁊ iſta eſt vera ⁊ veriſſima quā tene mēti ꝙ illi antiq dicebant quocūqꝫ errore qs eſtimat ⁊c̄. et ſic inuebāt ſiue iuſto errore ductus ſiue iniuſto: ſed nō bene dicūt: qꝛ quādo eſt error iiuſtus nō ſufficit ad vſucapionē. ſed qñ eſt iuſtus error ſufficit niſi in emptiōe[a] vbi reqritur iuſtiſſima cauſa: vt. l. iij. ꝭ. ꝓ ſuo. ⁊ vide gl. ¶ Sed qa gl. ⁊ docto. nō declarāt vltra. ꝓ declaratiōe quero qs eſt error iuſtus ⁊ qs iuſtiſſimus: ⁊ qs iniuſtus. ⁊ erroreꝫ iniuſtuꝫ arbitror in ꝓprio facto nulla aſſertione aduerſarij duct⁹. Exēpluꝫ putaui me emiſſe. putaui mihi donatū: intraui poſſeſſiōeꝫ: ⁊ tūc eſt error iniuſtus: vt. l. q̄ꝙ. ſ̄. ad velle. ⁊ error iuris eſt iniuſtus: vt. l. nunq̄ in p̄n. ꝭ. eo. ⁊. l. ſi fur. §. i. ¶ Sed qs eſt error iuſtus[b]. credo eſſe iuſtuꝫ errorē in ꝓprio facto. tñ inductus pſuaſione aduerſarij mei: vtputa veniſti ad me. dixiſti volo dare illū librū: qa tibi ꝓmiſi. ego nō recordor de h̄ accepi. tñ lꝫ in facto ꝓprio errē tamen iuſtus eſt error: vt. l. iij. ꝭ. ꝓ ſuo. ⁊. ꝭ. ti. i. l. ſi exiſtimas. ⁊ facit ꝙ aduerſario debeā credere: vt. l. i. in fi. ſ̄. qñ act. de pecul. eſt: an. ⁊. l. doli exceptio in fi. cū ſua glo. ⁊ qd̄ ibi dixi. ꝭ. de noua. Errorē iuſtiſſimum appello in facto alieno: vt ſi ſeruus meus vel ꝓcurator meus vel tutor vel curator vel geſtor dixerit ſe emiſſe pro me. ⁊ ſic mihi tradidit: vt. ꝭ. ꝓ emp. l. quod vulgo. ⁊. l. vltīa. ꝭ. pro ſuo. Idē putarē ſi maiores noſtri pater vel auus cui ſucceſſimus: dixit nobis ſe emiſſe ⁊c̄. eadē rōne qua dixerim in ꝓcuratore vel ſeruo. Itē apparet iuſtiſſimus error etiā ex euidētia rei: qa erat pupillus ⁊ apparet magnus. putaui cū puberē: vt. ꝭ. pro emp. l. ij. §. ſi a pupillo: ⁊ ibi dicā. ⁊. §. ſi a furioſo. ⁊ vide quod ibi dicā. ⁊. l. pignori. §. i. ſ̄. eo. Itē ex publica fama[c] ſeu opi. vicinie induciſ iuſtiſſimus error: vt. l. cū quidā. §. qd̄ dicitur. ſ̄. de acqui. here. ¶ Et iſtud eſt vtile. pone pater tuus emit fundū. ⁊ poſſedit. x. annis. ⁊ poſtea deceſſit ⁊ poſſediſti tu ſuus filius alijs. x. annis. cecidiſti a poſſeſſione. nō potes iuenire inſtrumentū vel teſtes per quos ꝓbetur titul⁹. poſſeſſio. xx. ann. nō ſufficit ſine titulo. Itē titulū pro herede non poteſt allegare: qa ſuus: vt. l. nihil. C. pro here. Conſului[d]: vt allegaret titulū ⁊ probaret aliquā ex predictis cauſis. ⁊ ſecuta poſſeſſione. x. anno. ſufficit. ſed in ipſo defuncto: qa de facto ſuo agitur nō eſſet iuſta cauſa. Et ſi dicatur qualiter ꝓbabis ꝙ hoc ſciueris ⁊ crediderīs ab initio cum

cepiſti poſſidere. Reſpondeo: qꝛ ex tuo aīo hoc pēdet ſtatur tuo dicto: vt no. inſti. de act. §. alie. ⁊ cū de hoc eēt publica fama eſt p̄ſumptio ꝙ ſcias. alias eēt ignorātia ſupina: vt. l. regula. §. ſed facti. de iu. ⁊ fa. igno. Dicis ꝙ error in facto proprio eſt error iiuſtus. Contra. l. ſꝫ ⁊ ſi me putem in p̄n. ſ̄. de ꝯdi. inde. R̄n. ꝙ eſt error iiuſtus. ſed qñ certat de dāno vitādo dꝫ iuuari. Itē op. ex q̄ cā venditione a dño facta tranſferſ dñiuꝫ. ex eadeꝫ cā facta a nō dño tranſferſ vſucapiendi ꝯditio: vt. l. clauib⁹. ſ̄. de ꝯhen. emp. ⁊. l. pōponius. §. ſed is. ſ̄. ti. i. Sed in errore ꝓprio trāſferſ dominiū ex iuſto errore in facto ꝓprio: vt. l. ſed ⁊ ſi me purē. ergo ⁊c̄. ſed hic dꝛ ꝯriuꝫ. Sol. ſm Iac. de are. eqparatio quā feci ꝓcedit ex titulo iuſto putatiuo ex iuſta cā. ſecus ſi ex iniuſta: vt pꝫ hic. vel dic uerius. ibi loqtur qñ error eſt ex p̄te tradētis. hic de errore ex p̄te recipiētis: qui error ex p̄te recipiētis nunq̄ eſt cā trāſlatōis dñij. habes ergo ꝓbare te hēre ti. vel iuſtā cāꝫ erroris ⁊ vſucepiſſe. ¶ Quero vtrū debeā probare poſſeſſioneꝫ mihi traditā[e] eſſe. glo. q̄ eſt hic valde ſignāter ⁊ ſingulariter dicit ꝙ in caſib⁹ in qbus dñiuꝫ nō acqritur ſine traditione tunc traditio dꝫ probari: ſed ibi ſine traditione trāſfertur dominiuꝫ tūc oꝫ ꝓbare apprehēſionē poſſōnis. ⁊ vide gl. ibi ⁊ erit h̄ verū ⁊c̄. vſqꝫ ibi ſꝫ cur ⁊c̄. ⁊ iſta gl. eſt no. Et aduerte ad eā: ut ītelligamus. Circa iſtā glo. declarādaꝫ formabo duas op. prīo ⁊ ponaꝫ poſtea aliquas. q. Et vꝛ ꝙ nō reqratur traditio vt. l. nō ſoluꝫ. §. i. ꝭ. e. ⁊. l. qua rōne. §. interdū. ſ̄. de acq. re. do. ⁊ inſti. de re. diui. §. interdū. Sol. oportet ꝙ ꝓbet traditionē vel aliqd qd̄ loco traditionis hēatur: vt qꝛ ſciebat tp̄e venditōis rem eē apud emptorē. tenet glo. in. l. hui⁹ rei. de rei. vendi. dicā ſtatiꝫ in. l. cū ſolus. ꝭ. eo. ¶ Op. de. l. nō dubiū. C. de legi. qꝛ reqriſ traditio in legatis ſol. ut ibi. ⁊ ītelligas iſtā gl. ſꝫ illā gl. ibi ꝙ ſufficit apprehēſio ſine vitio in re legata: vt qꝛ poſſeſſio eſt vacās. Sed vtrū[f] ſicuti ſufficit iuſtus error in titulo ita ſufficiat in traditione. glo. hic p multa verba dicit ꝙ in uenditōe reqritur iuſtiſſim⁹ titulus: qa tp̄e ꝯct⁹ ⁊ traditiōis reqritur bona fides ſed in quolibet alio titulo reqritur bona fides tēpore venditōis[g] ⁊ ſic in traditiōe reqritur iuſtiſſimuſ error. ⁊ uide glo. ibi ſed cur ⁊c̄. vſqꝫ ibi nō aūt ⁊c̄. ⁊ ibi forte ſic adde: vt. ꝭ. e. l. iuſto errore. §. filius in fi. illū tex. allegat Dy. ⁊ Guido de ſuzaria. ⁊ oēs. Habes ergo ex prīa glo. ꝙ hēs probare titulū veꝝ vꝉ putatiuū iuſto vel iuſtiſſimo errore. ⁊ probare habeſ traditionem: uel aliqd qd̄ hētur loco traditōis vel iuſtiſſimū errorē. ¶ Sed quero an habeam probare traditiōeꝫ factaꝫ ab illo a quo habeā titulū: vel ſufficiat ſi ab alio. dicam. ꝭ. eo. in. l. cum ſolus. de iſta. q. vbi eſt tex. et glo. ꝓcedo ⁊ quero. debeo enim ꝓbare traditionem poſſeſſionis. ſed an ſit neceſſe[h] ꝙ ſit poſſeſſio vacua vel ſufficiat ſi nō ſit vacua. iſtam. q. format Cy. in. l. cum res. C. de pro. Iac. bu. format in. §. alie. inſti. de act. ⁊ cōcordāt oēs ꝙ licet quo ad dñiuꝫ ſufficiat traditio nō vacua: vt. l. ſi fundum. ſ̄. de fun. do. tamē in vſucapione nō ſufficit: vt. l. naturaliter. ſ̄. e. ⁊. l. ſine poſſeſſione. ⁊ tñ dicūt ꝙ poſſet te facere errare. ⁊ intelligūt quando poſſeſſio non eſt vacua: ſed plena: qꝛ ab alio poſſidetur naturaliter ⁊ ciuiliter vel ciuiliter tantum. Et ideo licet ille cui tradita eſt poſſeſſio poſſideat naturaliter tantum. tamen nō incipiet preſcribere donec alius deſinat poſſidere ciuiliter. vel quia animo dimittit vel ex negligentia lōgi temporis vel minoris ſm ea que dixi in. l. ſi de

e ¶ Tradita eē. ⁊ vnū modū vide in. l. q̄daꝫ mulier de re vē. per bar. ⁊ hic ad de bal. i. l. nullo. C. de rei vē. ⁊ in. l. ſup lō. i pe. col. d̄ preſcrip. lon. tempo.
f ¶ Sed vtrū vide bal. i. l. nullo in. v̄. ſꝫ vlteri⁹ opponiſ. C. de rei ven. bal in. l. ſi. circa p̄nc. C. ꝓ dona. latius p cū i. l. ſup lōg. C. d̄ pſc. lō. tēp. in vltima col. ⁊ ibi tꝫ ꝯ̄ bart. qñ putatiuuſ titul⁹ cōcurret cū putatiua traditiōe. ſecus ſi ver⁹ titulus.
g ¶ Tp̄e venditōis. in cōtractu venditionis reqritur bōa fideſ duob⁹ tp̄ib⁹ de rōe vide i. l. ij. i p̄n. ꝭ. ꝓ empto.
h ¶ An ſit neceſſe. add̄ āg. in. l. ij. C. de acq. poſ. vid̄ Cy. in. l. traditiōib⁹. i fi. C. de pact. ⁊ vide ēt quod no. bar. in. l. interdū. §. fi. ſ̄. ti. i. vbi dicit ꝙ ſi hēo ſolū ciuilē poſſeſſionē i te trāſferre poſſuꝫ dominiuꝫ cōſtituēdo me tuo nomine poſſidere. lꝫ alius hēat naturalē.

a ¶ Hic tꝫ gl. vide bald. in. l. cū res. ſ. alle. ⁊ ibi habeṫ qūo ꝓbetur poſſeſſio vacua. ad qḋ ēt vide no. p bar. i. l. ij. C. de act. emp. §. i.

b ¶ Tu dic. Contrariū tenet bar. in. l. creditores. C. de pig. x. col. ⁊ male. ⁊ hāc. q. etiā formauit bar. in. l. q pignori. ſ. ti. i. per io. an. in addi. ſpec. i ti. de emp. ⁊ vēd. §. bene eſt. ⁊ bal. in rub. C. de ꝯhen. emp. ⁊ in. l. nullo. C. de rei ven. ⁊ vide qḋ notat bal. i. l. i. C. p dona. ⁊ not. bal. p illū tex. in. l. fi. C. de acq. poſ. ⁊ in. l. i. C. que in frau. credi. p. d. an. i. c. cū veniſſet: de reſt. ſpo. vid qḋ hētur per gui. de ſu. i. l. vt iter: de ſa. ſan. ec. Et qd ſi mihi ſcda facta ē tradi tio va. vide bal. in. l. quo tiēs. ꝺ rei vē di. i add. vbi dicit idē alle gat io. an. in ſpe. de ēp. et ven. §. i. ⁊ cū Ja. bu. ⁊ bar to. hic trāſit pau. de ca. in. l. q̄uis. §. i. ſ. tit. i. ADDE bal. ꝯſi. ccccxciij. quarto lib.

c ¶ Quero po ne ꝙ vid bar to. in. l. ij. C. de acq. poſ. ⁊ q̄ ibi dixi. et bal. i. l. ſuper lōg. de p̄ſcri. lō. tē. ¶ Qñ aūt ex curſu tpis ꝓbeṫ titul⁹. vid bar. in. l. i. §. deni qꝫ: de aqua plu. ar. et no. ꝙ ſi ꝓbo me ius hēre nū. q̄ꝫ p̄ſumiṫ p̄ſcriptū: niſi p heṫ glo. eſt ⁊ ibi bal. in. l. ſi tibi. C. ꝺ ſeruitu.

eo. §. i. ſ. ti. i. ⁊ hic tꝫ glo.ᵃ C. de ſer. fug. l. i. in fi. ⁊ Dy. in. c. ſine poſſeſſiōe. circa fi. Sit ergo cautuſ aduocat⁹ rei ſi pōt aliū probare antea poſſediſ ſe. Sed pono ꝙ aliqs poſſidet naturalr: ſed tra dens poſſidet ciuiliter: vel tradēs poſſidet ciuili ter ⁊ naturaliter. alius eſt in poſſeſſiōe cā rei ſer uande nō eſt vacua poſſeſſio: vt. l. iij. ſ. de ac. ēp. ⁊. l. rō. e. ti. ſufficit ne ad vſucapionē traditio nō vacua eo mō vltimo quo dixi. ⁊ certe ſic: vt. ſ. ti. i. l. acqritur in fi. ⁊. l. ꝓ emptore: ⁊. l. iuſto. ⁊. l. ij. in p̄n. j. ꝓ here. ſed vna. l. eſt que multū videtur turbare iſta: ⁊ habetis tex. ſingularē q nō eſt ali bi: vt credo ⁊ vꝫ dicere ꝙ interrūpitur vſucapio pp miſſionē cā rei ſeruāde: ⁊ traditio fit ab eo q ciuiliter ⁊ naturaliter poſſidet. tex. eſt i. l. a diuo pio. §. ſi ſup reb⁹ in fi. §. j. de re iudi. ⁊ ibi dicaꝫ. Sed pone ꝙ debitor obligauit oīa bona ſua: ⁊ ꝯſtituit ſe creditoris noīe poſſidere. poſtea vnā rem vendidit ⁊ eā ꝯſtituit ſe emptoris noīe poſ ſidere. an in emptorē tranſeat dñiuꝫ vel vſucapi endi conditio. vꝫ ꝙ nō: q: poſſeſſio erat plena. tu dicᵇ aut debitor cōſtituit ſe a creditore poſſi dere p̄cario: ⁊ tūc ꝯſtituēdo ſe precario poſſide re ab ēptoṙ trāſfert i eū oēꝫ poſſōnē ⁊ creditorē poſſōe p̄uat: vt. l. iterdū. §. fi. ⁊ ibi dixi. ſ. ti. i. nec ē res vitioſa. iō trāſit dñiuꝫ ⁊ vſucapiēdi ꝯditio. ſi vō ꝯſtituit ſe ei⁹ noīe poſſidere ſimplr vel a cre ditore cōduxit. tunc ipſe creditor aīo alias oīno poſſidet ⁊ ideo tūc rogādo precario ab empto re nullaꝫ poſſeſſionē tranſfert in euꝫ: vt. l. q̄uis. §. i. ſ. eo. tamen q: illa poſſeſſio que eſt apud cre ditorem eſt ad cōmodū debitoris reſpectu dñij ⁊ cōditionis vſucapiendi: vt. ſ. eo. l. ſerui nomie ⁊. ſ. ti. i. l. qui pignoris. ⁊. l. i. §. per ſeruū. corpo raliter dicebat Jac. bu. inſti. de act. §. ſed iſte. ꝙ tranſibit dñiuꝫ vel vſucapiēdi cōditio in empto rem ſicut erat apud ipſuꝫ debitorē: quia illo re ſpectu debitor dꝫ poſſidere qḋ placet. hēs ergo ꝓbare titulū ⁊ traditioneꝫ. ¶ Quero poneᶜ ꝙ ti tuluꝫ probē. Jtē ꝓbo eū q mihi cōcedat tituluꝫ poſſediſſe rē eo tpe quo vendidit. poſtea probo

d ¶ Qualiter ꝓbabit. ⁊ an in dubio preſumaṫ bona vel mala. adde glo. in. ſti. eo. in p̄n. ⁊ glo. in. c. ſi diligēti. ⁊ in. c. fi. extra eo. ⁊ inno. i dicto. c. ſi dili genti. p archi. in. c. i. de p̄ſcrip. in. vj. ⁊ bal. ⁊ Cy. in. l. ſup lon. C. de p̄ſc. lō. tēp. adde bar. p illū tex. in. l. fi. C. vnde vi. ⁊ p eo facit qḋ not. inno. i. c. ij. de reſt. in iteg. inno. in. c. vigilāti. ex. e. vide Dy. in regula poſſeſſoꝛ ꝺ reg. iur. in. vj. ⁊ gl. in. c. ſcōꝝ. ⁊ in. d. c. vigilāti de p̄ſcrip. ⁊ in. c. fi. eo. ti. ⁊. xvi. q. iij. dilecto. ⁊ qḋ no. in. l. at q natura. §. cū me abſentē. de neg. ge. vbi diciṫ ꝙ bona fides ꝓbatur p iuramentū. ⁊ dicit bald. no. in. l. i. C. vbi cā ſtatus ꝙ bona fides pōt cāri ex iniuſtis ⁊ temerarijs cāis. qḋ no. ⁊ qs dicaṫ bo ne fidei poſſeſſoꝛ. vide bal. in. l. i. C. de rei ven. ⁊ dicit bar. ⁊ ibi bal. in. l. p prietatis. in fi. de ꝓba. ꝙ ſi eſt fama ꝙ res fuerit antiquoꝝ meorū induce tur bona fides. ⁊ no. ſ. ea. l. ADDE an in dubio preſumatur bona fides Alex. conſilio. xxj. ⁊. xxxv. quarto libro.

e ¶ Aliū vō ꝯ bar. in hoc tꝫ do. io. hic. ⁊ bene: quē etiā ſequiṫ Ludo. tu vide bar. hic. ⁊ quod no. Bal. in. l. ſup longi. ꝓpe fi. prime col. Et iſtud qḋ tenꝫ bar. hic ſeqtur ad litterā do. an. in. c. ſi diligēti. de p̄ſcri. ¶ Jtē priuilegiuꝫ ⁊ auctoritas ſupioris ēt ſi erreṫ in iure inducit bonā fidē ad preſcribēdū ita bal. in. l. i. in. xj. col. C. de fur. ADDE an erroꝛ iuris inducat bonā fi dem alex. ꝯſi. cxxxij. quarto volu.

f ¶ Mala fides. adde qḋ no. bar. in. l. alienā. in fi. j. pro emp. ⁊ ſpec. in ti. de emp. ⁊ vē. §. antepe. in fi. adde plura per ang. in. l. cū q. §. fi. ſ. de publicia. ⁊ eoipſo ꝙ qs nō ꝯhit cū ſolēnitatib⁹ reqſitis a iure ciuili vel municipali preſumitur male fidei. ita bal. in. l. qui a quolibet de ꝯhen. emp. ⁊ eſt glo. parua no. in. l. i. C. de fide inſtru. ⁊ iure haſt. fiſ. li. x. ſup. v. mala fide. ⁊ bar. in. l. ij. C. de predi. curia. li. xi. ⁊ vide glo. no. in. l. ſi dictū. §. ſi cū poſſet. ff. de euic. vbi hētur ex ſola relatiōe tertij qs non efficiṫ malefidei facit. l. ait pretoꝛ. §. ſi qs p̄ticipes. j. que in frau. credi. ⁊ adde ꝙ qcunqꝫ ſe fundat ex priuilegio ēt ſi ſit in poſſeſſione p̄ſumiṫ in mala fide. c. ad decias. de reſti. ſpo. in. vj. ⁊ no. bal. in. l. ſolēnibus. C. de fide inſtr. ⁊ bal. in. l. uis eius i fi. C. de proba. Et nota ꝙ ex fuga que preſumitur in mala fide. l. i. ⁊ ibi bal. C. de preſcrip. lon. temp. que pro liber. ⁊ mala fides probaṫ p cōiecturas bal. in. l. i. C. de vſuca. tranſfoꝛ. ⁊ vide que no. Bal. i. l. nec creditores. C. de pigno. actio. ADDE qualiter pre ſumaṫ mala fides. abb. conſi. xciiij. primo lib. ⁊ conſi. xlii. co. li. ⁊ cōſi. vj. ⁊ xciiij. ij. lib.

g ¶ Probare cōtinuationē. Quando requiriṫ con tinuata poſ ſeſſio: vide Baldum. in. l. i. C. de v ſucap. tranſ for. ⁊ quali ter probetur continuata. adde. c. quo niam contra de reg. iur. in vj. ⁊ ꝺ hac cō tinuata poſ ſeſſione: vide vnum nota. per. ang. hic ⁊ adde glo. ⁊ ibi no. in. l. i. in. ij. glo. magna. in v. bo interdic to. ff. de itine re actuqꝫ pri ua. ⁊ ad hoc etiam: adde glo. vi. que ſtione prima in cap. penul ti. vide Jn noc. de do. ⁊ contuma. ca pi. cum olim ⁊ cetera. de proba. in. l. ſi uc poſſidetis ⁊ in. l. penul. C. de preſcri ptio. xxx. an norum: per Baldū in. l. iudicia. C. de rei. vendi. et faciūt que di xi poſt Bar tolū. in. l. nō ſolum. §. ſed vt probari. ſ. de operis noui nnucia tione ⁊ Bar tolus not. in. l. pomponi us. §. finali in fine. ſupra titulo. i. vbi vide.

me poſſidere illo preſente ⁊ ſciēte. nō probo tra ditionē. ⁊ dico ꝙ preſumiṫ traditio: vt glo. in. l. q̄daꝫ. ſ. de rei ven. ⁊. l. ij. C. de acq. poſ. ſed ſi poſ ſeſſio eēt apud aliū vel dubitaṫ apud quē erat di cā. j. e. l. cū ſolus. reqritur ēt bona fides: vt hic. ⁊. C. de p̄ſcrip. lon. tēp. l. ij. ⁊ p to. Sed qualr pro habiṫᵍ dicūt oēs ꝙ preſumiṫ: vt. C. de euic. l. pe. ⁊ in hoc ſtaṫ eius cōſcientie: vt inſti. de ac. §. alie. in glo. mag. ¶ Sed cōtra hoc vꝫ: q: qḋ meū nō eſt debeo ſcire ad aliū ꝑtinere: vt. l. fi. C. vñ vi. vñ quidā dicūt ꝙ bona fides nō p̄ſumiṫ ſine titulo ſed hoc eſt ꝯ caſum. l. ſiqs emp. §. i. C. de preſcr. xxx. an. ⁊ ibi glo. ſup verbo tenuit. dic ergo ꝙ bo na fides p̄ſumiṫ ſi p̄cedat titulus veruſ vel puta tiuus: ēt errore iiuſto: vt. l. igiṫ. §. pe. ſ. de liber. cā. ⁊ dicā. j. e. l. ſi fur. §. i. Dico etiā ꝙ bona fideſ p̄ſumiṫ in quolibꝫ poſſidēte: niſi alius poſſeſſor antiqor appareat. ille eniꝫ bene pōt facere illam allegationē qḋ tuū nō erat ⁊c. vt. d. l. fin. quo ad aliū vōᶠ licite ⁊ bona fide tenere videor. ius eni cōe mihi ñ ꝯdicit. facit ex de preſc. c. i. li. vj. Pre dicta in p̄ſcriptōe reꝝ corporaliū: ſed in corpo ralib⁹ doc. tangūt. C. de ſer. l. i. dicā. j. de iti. actu qꝫ priua. l. i. §. i. ¶ Sꝫ qualr ꝓbabiṫ mala fidesᶠ poſſeſſoris cū titulo. Rñ. ſi ei fuerit denunciatū vt. C. de rei ven. l. ſi fundū. Jtē ſi coram aliqbus ipſe dixerit ſe ſciuiſſe rem eē alienā: q: illud p̄ſu mitur i mēte habuiſſe: vt. l. labeo. ſ. de ſupel. le. Jtē ꝙ de hoc erat fama in vicinia: ⁊ ipſe erat vi cinus p̄ſumiṫ ſcire: vt ex de p̄ſum. c. q̄to ex his ⁊ alijs indicijs hoc ꝓut facti q̄litas dictauerit: po terit ꝓbari: vt. d. l. pe. C. de euic. Sufficiūt ne p̄ dicta. certe nō: q: oꝫ te ꝓbare cōtinuationēᵍ poſ ſeſſionis: vt. ſ. e. l. vſuca. ⁊. C. de p̄ſcri. lon. tē. l. ij. ¶ Quādo diciṫ continuata poſſeſſio. doct. dicūt in ſpec. de ꝓba. §. i. vō. queriṫ qualr: ⁊ dicit ꝙ ꝓ bet ſe oī anno recollegiſſe fructuſ: vt. l. ticia. j. de ſolu. induco. l. litib⁹. C. de agri. ⁊ cēſi. libr. xi. nec eniꝫ dꝫ ſtare quolibet momēto in fundo: vt. l. ſi qſ ita legauerit in pria char. ſ. de ꝯd. ⁊ demō. di xi. ſ. ſol. mar. li. i. Alio mō ꝓ hētur extremitatesʰ

h ¶ Probenṫ extremitates. ſi volo probare me poſſediſſe per decē annoſ ſufficit ſi probē initiū ⁊ finem. poſ. vide bar. in. d. l. i. ſo. ma. imo etiā ſuffi cit ꝓbare initiū ſolū: vt ſubdit. ſed aduerte: q: hoc vltimū ꝙ ſufficit ꝓba re initiū ꝓcederet in reo ſolū q: reuera poſſidet de preſenti reꝫ de qua fit queſtio. actoꝛ vero nō poſſidēs fundans ſe ſuper tali p̄ſcrip. nō obtineret. niſi ꝓbareṫ ſaltē poſſeſſionē principij ⁊ extremi tpe ideſt primi anni ⁊ vlti mi: ꝓut hic in p̄ma op. dicit bar. Adde etiā ꝙ glo. ſing. xvj. q. iiij. volum⁹ ⁊ bal. in. l. teſtiū. in vlti. col. C. de teſti. dicebat aliter. videlꝫ ꝙ quo ad ꝓbā duꝫ quē decēnio poſſediſſe requiriṫ ꝙ ꝓbeṫ de poſſeſſiōe duoꝝ primorū annoꝝ ⁊ duoruꝫ vltimoꝝ ⁊ ꝙ aliqñ in medio poſſederit. qḋ tñ nō videtur neceſſariū niſi qñ tractareṫ ad fundandū ſe ex p̄ſcriptōe lōgiſſima. xxx. vel xl. annoꝝ quia tunc oportet probare de poſſeſſione primoꝝ. x. xx. xxx. ⁊. xl. annorum vbi tractareṫ de p̄ſcri. xl. ann. rō: q: poſſeſſio ciuilis que retineṫ que ſola ſufficit ad p̄ſcriptiōes preſumiṫ durare vſqꝫ ad decē annos ⁊ nō vltra niſi appareat de naturali poſſeſſione ⁊ ciuili. l. furtū. §. fundi. j. eo. et ibi no. p doc. ⁊ hoc repio fuiſſe de mēte matheſolani in dicto ſuo notabi li. cxv. ad qḋ adde bal. in. l. fi. C. de edic. diui adri. in vſi. xv. op. ⁊ adde ēt quod no. bar. poſt glo. in. l. iij. in prin. de acq. poſ. ⁊ predictā glo. in. c. vo lumus. ad hoc allegat. d. io. in ꝓhe. decreta. de quo ēt p eundē ⁊ p do. an. in. c. cū ad ſedē. poſt glo. ibi ⁊ io. an. eo. ti. Et per Cy. in. l. ſup lon. de p̄ſcri. lō. tēp. bal. ⁊ do. io. in. l. ſi qs ita de cond. ⁊ demō. Et qḋ no. bal. in ſi mino rem ad fi. C. de reſti. in integ. ⁊ in. l. iudicia. C. de rei vendi. ⁊ vide no. i di cta. l. ſiue poſſidetis. C. de ꝓbati. ADDE qualiter ſaluētur teſtes de ponētes de continua poſ. ſi poſſeſſor aliquo tpe fuerit abſens pe. de anch. ꝯſilio. xxxvij. ⁊ an ſi capitulatū ſit ꝙ ticius poſſedit p plures ⁊ plures an nos ⁊ teſtis dicat ꝙ poſſedit modis ⁊ forma ⁊ tpibus in. c. ānotatis. ⁊ ꝓ betur ꝙ ticius nō poſſedit niſi per quattuoꝛ mēſes an poſſint ſaluari vide pulchre ro. cōſi. ccci. ⁊ an poſſeſſio ꝓbeṫ per extremitateꝫ tpis: vide bal. i addi. ad ſpec. in. ti. de probationib⁹. Et qualiter ꝓbetur poſſeſſio per eun dē bal. cō. ccxcv. iiij. lib. Et an q poſſedit hodie preſumatur poſſidere per

ſcilicet traditionē ⁊ initiū decēnij. ⁊ ꝙ in fi. poſſi deo. ⁊ ſic videor cōtinue poſſediſſe. ar. l. pe.[a] C. de apo. pub. Sed ſm noſtros docto. modernos iſtud nō eſt neceſſariū: q2 qui ſemel poſſidet: cū de ſuo cōmodo tractaꝛ: ſi ſe aſſerit poſſidere. ſp preſumiꝛ poſſidere: niſi ꝓbeꝛ cōtrarium: vt. l. ſi ue poſſidetis. C. de proba. Cy. in. l. ſup lō. C. de preſcrip. lō. tē. qd ſatis verū videtur. ℂ Sed circa huiuſmōi probationez videndū eſt: qd iuris ſi in articulo dicaꝛ ꝙ talis poſſedit a. x. ānis citra ⁊ idē teſtis teſtificaꝛ. Rn. nō eſt ꝓbata poſſeſſio lōgi tpis: q2 potuit vna die poſſidere. ⁊ verificata eſt illa ꝓpoſitio ſm hoſt. nihil allegat. tex. eſt. j. de aqua quo. ⁊ eſti. l. i. §. quod aūt. ſed ſi diceret ꝙ poſſedit a. x. annis ⁊ citra. tūc iſta copula ⁊ multū opatur: ⁊ ſenſus eſt ꝙ initiū poſſeſſionis fuit iam ſunt. x. anni. ⁊ poſtea huc uſqz poſſedit: vt extra. e. c. veniēs de ꝓba.[b] c. lz cāz. ⁊ ibi hoſti. ⁊ Jo. an. in nouella ſup verbo citra. Jdē ſi diceret ꝙ poſſedit iſtis. x. annis ꝓxime. nā iſta ꝓpoſitio verificatur ēt ſi vna die dicti tpis poſſederit: vt. d. §. qd aūt: vt ergo articul9 ⁊ per ꝯñs dictuz teſtis bene cōcludat. dicat ſic. ꝙ talis poſſedit a. x. annis citra: ⁊ per ipſuz tp̄s. vel ſic. poſſedit per tp̄s. x. annoꝝ ꝓxime preteritorum. hec enim dictio ꝑ ꝑfectionē toti9 tpis ſignificat: vt. l. vrbana §. ꝑnoctare. j. de v. ſig. Jtē ſi diceret ꝙ talis poſſedit iam ſunt. x. anni.[c] iſtud dictū nō cōcludit ꝙ modo poſſideat de neceſſitate: ſed conſequēter eo mō quo. ſ. dixi: q2 ipſo allegante preſumitur cōtinuata poſſeſſio ciuilis: vt. ſ. dixi. Jtē aduertat reus qui inducit preſcriptionē ad ſui defenſionez ꝙ formet articulū. ꝙ ipſe poſſedit ꝑ decez ānos ꝓxime elapſos finitos in tali mēſe[d] vel die. ita ꝙ includaꝛ tp̄s elapſum ante lit. ꝯte. vel ante litē motam. nā ſi aliter formareꝛ ⁊ teſtis poſt lit. cōteſt. diceret ꝙ talis poſſedit per. x. an. ꝓxime elapſos. intelligereꝛ a die redditi teſtimonij. et ſic includereꝛ tp̄s poſt lit. cōteſt. fluxerit. nec eēt probata preſcriptio. dicebat tamē Gof. ꝙ ſic dicit ꝙ poſſedit per. x. an. ⁊ vltra. ꝙ illud et vltra. īportet illud tp̄s iudicij. ar. j. de verbo. ſig. l. nec adiectio. ⁊ in hoc reſidet Jo. an. in. d. c. lz. Sed nō placet: q2 hec adiectio vltra vel plus cū ſit incerta in teſte nil opatur: vt. ſ. de in litē iurando. l. cuz furti. dicā in. d. l. nec adiectio. unde ſit cautus aduocatus informādo articulū. aduertat ēt actor qui allegat ſuā preſcriptionē ad fundādaz ſuam intētionem ꝙ articuleꝛ ſe poſſediſſe. ꝑ. x. annos finitos tali tpe: vel inchoatos tali tpe: vt ſic ſe ad certū tēpus referat. alias ſi teſtis diceret vidi eū poſſidere per tp̄s. x. an. ⁊ nō conſtaret: q eēnt illi decem anni. potuit eniz eē ꝙ teſtes ſenſerūt[e] de. x. annis qui ante fuerūt per plures ānos nō de ꝓximis. vel vnus teſtis de aliquib9. x. ānis alius de alijs: ⁊ ſic ꝓbatio dubia nil releuaret: vt ex̄ de ꝓba. c. in preſentia. ⁊. j. de vb. ob. l. iter ſtipulantez. §. i. ⁊ qd ibi dixi. Jtem an eſt neceſſe ꝙ dicam per annos. x. continuos. Rn. preſumiꝛ eē ꝯtinuatos: vt dixi. ſ. cetera vide per te vſqz ad. l. cum ſolus.

Ex. l. ſequenti.

ℂ Quando diuiſio parit vſucapiendi cōditiōez ibi. Hēs. Et an ſi ab vno hēo titulū. ab alio poſſeſſionē ſufficiat ad vſucapionē: ibi. Sed ſufficit.

c Um ſolus. Jſta eſt lex ſingularis.[f] Eius ꝙ ex cā diuiſionis. mihi traditur tanꝗ meū. vſucapiendi cōditionē nō habeo. hoc dicit ſm cōem modū allegādi. Uel aliter ⁊ ſubtilius. Qui hz titulū ab vno. poſſeſſionē ab alio nō vſucapit: ſi titulus eſt falſus ſcienter vel putatiu9 ēt errore iuſto. h. d. Diuidiꝛ in qnqz partes. ꝑmo ponit dictū. ſecūdo vnā rōnem. tertio vnā aliam rationē. quarto vnā aliā limitationē. qnto extenſionē ad aliud dictū. Jn prima pte caſus eſt clarus. Jn ſcđa ibi: q2 neqz ſic format caſuz. Heres putatiu9 hz titulū a defuncto. poſſeſſionem vo hz a vero herede q prius incepit poſſidere: ⁊ ſic nō ꝓcedit preſcriptio. quod nota. Jn tertia ibi: nec alia. format ſic caſum. poſſes tu dicere ꝙ nō vſucapit titulū pro herede. q̄ritur quare nō vſucapit titulū pro ſoluto: ⁊ ſic ab herede hēret tituluz ⁊ poſſeſſionē. Reſpondeꝛ ꝙ tibi tradiꝛ res: vt tua nō: vt tibi debita: ⁊ ſic nullā aliaz cauſam potes hēre ꝗ tituluz pro herede. quarta ⁊ qnta particule ſunt clare. ℂ Aſſumo opp. de glo. que eſt ſup verbo cām. diciꝛ hic ꝙ nullā cāz vſucapiendi hz. Contra: q2 hz tituluz pro diuiſione. vel titulū pro ſoluto: vt pz ex glo. Huius cōtrarij timore ſoluit glo. ꝙ hic nō hēbat bonaz fidem: ⁊ eſt iſta bona ad ꝑncipiū legis. nō ad finē. Et tertia eſt ſolutio: q2 ſcđam omitto ꝙ nō tradidit re ſed ſolū verbis: vt in glo. que eſt vera ꝑ iſtū text. vbi expreſſe dicit. tradidit ⁊ ꝯtinet diuinationē. Eſt ſecūda ſolutio ꝙ partē quā hēs iure tuo nō preſcribas: q2 tradidi ut tuā. ſed partē quā hēs iure meo vſucapis pro diuiſione vel ꝓ ſoluto: ⁊ iſtam puto veraz. Sed dices tu iſta media ſo. eſt falſa ſm unū īellectū qui poniꝛ hic in gl. ꝑuula. que dicit diuiſa ſeu indiuiſa: ⁊ ſi tradidi pro pte indiuiſa tibi nō tradidi tanꝗ meū. ſed totū iure tuo. ſz rn̄deo ꝙ iſta ſolutio ꝓcedit ꝙ tradidi ptē pro diuiſo. ſecus ſi ꝓ indiuiſo. ſz hoc ſi tertia ſo. illud voluiſſet dicere bene procederet. ℂ Sz ex glo. cōtra hoc op. ⁊ videꝛ ꝙ totū licite ad diuiſionē poſſuz preſcribere: vt. l. ſi per errorē[g]. C. de iur. ⁊ fac. igno. So. ibi fuit facta diuiſio auctoritate iudicis que facit ꝙ traditio facta a nō domino parit vſucapiēdi conditionē: vt. l. pōponius. §. ſi iuſſu. ſ. de acq. poſ. ⁊ ibi dixi.[h] Hēs ergo ꝙ qn̄ diuiſio fit cū iudice. tūc cuiuſqz ptiſ date trāſferatur dn̄iuz ſi tradens eſt dn̄s: ⁊ ſi non eſt dn̄s trāſferꝛ uſucapiēdi cōditio: ut. l. ſi ꝑ errorē ⁊c. dic vt ibi. ⁊. l. pōponius. §. ſi iuſſu. ſ. tit. i. cū glo. ſua. ⁊. l. ſtatuliber a ceteris. §. quitus. ſ. de ſta. li. Quādoqz diuiſio fit ſine iudice: ⁊ tūc ſi ps trāſfertur ꝓ indiuiſo nō trāſferꝛ dn̄iuz nec uſucapiēdi conditio: vt hic ſm vnā ſol. Aut pro indiuiſo fit traditio: ⁊ tunc partis que iure meo obuenit alij transfero dn̄iuz. vel vſucapiēdi cōditionē: vt hac. l. cum glo. ⁊. l. cū putarem. in ultima glo. ſ. fa. her. ⁊ hoc mō dz intelligi. l. i. cū gl. ⁊ qd ibi dicunt doc. qui ſcribūt. C. cōia utriuſqz iudi. ⁊ hoc intelligo quādo bona fide incepit. hoc ſm ꝑmā ſol. in glo. ſup uerbo cām. ⁊ hec reſpiciūt primū caſum ſūmariuz. Scđo modo legiꝛ[i] ꝙ qn̄ qs hz titulum ab uno. poſſeſſionē ab alio nō procedit preſcriptio. ſi titulus eſt falſus ſcienter: uel putatiuus errore iuſto uel iniuſto. hoc dicit vt dixi.

ℂ Cōtra. ſ. e. l. ſi is qui ꝓ emptore. §. ſiqs bona cum ſi. ubi poſſeſſio que eſt apud aliū effectū ꝓcedētis tituli nō impedit: ⁊ ſic ſi res reuertaꝛ ad nos ꝓcedit uſucapio. hui9 timore dicūt quidaz antiq ꝙ rō prima hic poſita a iuriſcōſulto nō eſt bona. ſed ſecunda rō eſt uera qui nullā ⁊c. hec ē falſa: q2 hic in fi. l. hēbat iuſtā cauſaz poſſidendi. l. iuſtū errorē: ⁊ tamē nō pōt ea ſola rōne: quia poſſeſſuz fuit a uero herede. Unde alij dicūt ꝑmaz rōnez veraz. ſ. q2 poſſeſſionem ab vno titulo ab alio nō obſtat. §. ſiquis bona: q2 ſpeciale ē in ti. pro herede. ſed certe nulla ſpecialitatis ratio

eundē bald. ꝯſi. cxxiiij. v. ib. ⁊ pau. de leaſt. ꝯſi. cclx.
a ℂ Arg. l. pe. facit qd dixi poſt bar. in. l. nō ſolū. §. ſz vt probari. d opi. no. nun. Et bar. no. i. l. pōponius §. fin. in fi. ſ. ti. i. vbi vide
b ℂ Et de proba. ⁊ vid ſpe. in ti. de ꝓba. ⁊ dicit. d. an. in. d. c. lz cāz ꝙ dz fieri articulus ad ꝓbandā continuā poſſeſſionē a. xx. ānis ⁊ citra: q2 copula ⁊ denotat continuationē. ſecus ſi dicerz a. x. annis citra. ⁊ h adde bal. in. l. iudicia. C. de rei vē. ⁊ ino. in. c. inter dilectos. de fide iſtru. Et bart. in. l. ſi poſt. ff. de rei vē. ⁊ add tex. in. l. trāſigere ibi bal. in ꝑnci. C. de tranſ. dicit ꝙ dictio citra ponitur exceptiue. ⁊ cum bar. hic ꝯcordat bal. in. l. falſuſ. in. iiij. col. C. d fur. ⁊ ibi plene no. de dictione citra. ⁊ ēt i. iij. col. qd ſi teſtiſ dicat ꝙ ticius poſſedit iā ſunt decē anni. bal. i ꝓhemio ffoꝝ in pri. videꝛ velle ꝙ ꝓbet tp̄s cōtinuū ⁊ cōpletuz. ⁊ ibi ēt Ange. bar. hic ſ.
c ℂ Jaz ſunt decem anni. qd dixit hic. dicit ēt idem bar. in. l. poſt acceptū. ſ. d rei vē. ⁊ bar. ⁊ doc. i. l. more. C. de rei ven. ⁊ ibi dicit eē meliorez tex. d mūdo. ſed bal. i. l. iudicia. C. de rei vēd. tz ꝯ bar. ꝓ concordia hic vide. d. lud. ad cui9 ꝯcordiā vide que dixi in. l. ij. §. fi. ſ. ſi cer. pe.
d ℂ Finitos i tali mēſe. adde bar. ꝑ illū

text. in. l. nec bona. C. de ꝑſcri. lon. tēp. ⁊ bal. in. l. ſuper lō. ad fi. eo. titu. ⁊ ibi ang.
e ℂ Qd teſtes ſenſerūt. add bal. in. l. fi. i v. xv. op. de edicto. di. adri. in ꝯrium vide bald. in. l. iudicia. in fi. de rei vend. quē ſequitur do. an. in. c. lz cāz. de proba.
f ℂ Cū ſolus ſingularis. vide bal. no. in. l. nullo. C. d rei vendi. i. l. ſup lō. in. iiij. col. vbi declarat ſubtiliter ⁊ mirabiliter hanc. l. C. de ꝑſcri. lō. tēp.
g ℂ Si ꝑ errorez. no. qn̄ ex diſiōe trāſferaꝛ dn̄iū vel vſucapiēdi ꝯditio. add qd no. ꝑ bal. i. l. i. C. cōia vtriuſ. iudi. ⁊ qd no. bart. in. l. ⁊ iō de condi. fur.
h ℂ Scđo mō legiꝛ. vide. l. ꝓ legato cuz glo. in ꝯriuz. j. ꝓ leg. ſed hic loquitur de ti. putatio vbi loquitur de ti. vero.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

poteſt reddi. vnde dicit glo. dic ꝙ ratio eſt optima. ſ. q: ab alio medio tpe eſt poſſeſſa: vt. ſ. ti. i. .l. pōponius. §. queſitū: ſed iſta rō nō vř concludere. nā tunc poſſideri ab alio in hoc nocet: qa nō poſſum cōputare tpa defuncti cū meo tpe: ſʒ ſi volo incboare de nouo vſucape poſſū: ⁊ vſucapio ex precedēti ti. ꝓcedit: vt. l. ſi is qui ꝓ emptore. §. ſiqs bona fide. ⁊ ibi gl. ⁊. l. eū qui edeſ. §. ſi. ſ. e. ⁊. l. iuſto. §. ⁊ ſi poſſeſſiōis. in ſi. j. eo. ſed hic tex. hoc vetat. ſed dic ꝙ illa ⁊ hec eſt vera. ad cōtraria rñde ꝙ interruptio pſcriptiōis nō interrūpit[a] effectū precedētis ti. vt. l. ſi is q pro emptore. §. ſiquis bona cū glo. ⁊. l. eū qui edes. §. ſi. ſed effectū precedētis ti. putatiui interrūpit: vt hac .l. qd̄ eſt notabile ⁊ ſingulare hic. ¶ Sed ſufficit ne me hře ti.[b] ab vno poſſeſſionē ab alio gl. que eſt hic vř tenere ꝙ ſic: ſʒ ſi tex. reſpicias vult directo dicere ɔ̃riū. ſed tu hēs alibi unā glo. no. in. l. cuʒ nemo. C. de acq. poſ. ⁊ ibi late diſputāt doc. nō vř ꝙ de hoc cogitauerint qd dicem⁹. Aduertas ad iſtū paſſuʒ ſubtilē ⁊ nota. ⁊ ſume tres caſus. qñqʒ hēo ti. ab vno: poſſeſſionē ab eodem ⁊ hoc cōſtat. qñqʒ habemus ti. ab vno poſſeſſionē ab alio. quandoqʒ de hoc dubitatur. In prio caſu: ⁊ tunc ꝓcedit uſucapio: vt dixi. ſ. eo. l. celſus. ⁊. l. iij. ⁊. l. eum qui. §. pe. de publi. Scd̄o caſu qñ habeo ti. ab vno poſſeſſionē ab alio. ⁊ hoc ɔſtat ⁊ tūc qñqʒ poſſeſſio precedit ti. ⁊ tūc ſine dubio uſucapio ꝓcedit ſiue ſupueniat ti. verus vel putatiuus: vt. l. nō ſolum. §. i. j. e. l. ij. §. ſi a pupillo. ⁊. §. ſi a furioſo. j. ꝓ emp. ⁊ ē rō: q: muto cāʒ poſſeſſionis ⁊ incipio ex ti. poſſidere: ut. l. cuʒ nemo. C. de acqr. poſ. ⁊ hac glo. quod intelligo ſi ille a quo incepi hēre ti. ſciebat me poſſidere. alias ſecus: vt no. in. l. huius rei. ſ. de rei ven. Sit ergo cautus aduocat⁹ in faciendo ꝓbationē qñ titulus precedit poſſeſſionē: ⁊ tūc aut opinor hēre titulū ⁊ poſſeſſionē ab eodē. lʒ in veritate habeā a diuerſis ⁊ ſufficit: vt in glo. in. l. cū nemo. C. de acqrē. poſ. Si uero me opinor hēre a diuerſis: ⁊ ſumus in materia legis noſtre: ⁊ tunc aut vnus uendidit: alius poſſeſſionem tradidit ex alia cauſa tunc non ſufficit ad uſucapionem: ut. l. eum qui. §. penultimo. ſ. de publi. ubi requiritur ꝙ eodē tempore ſit tradita. ſi uero tradidit reſpectu eiuſdē ti. ⁊ tūc ſi titulus erat putatiuus non ſufficit: ut hac. l. Si ṽo titulus erat ver⁹ ſufficit ⁊ ꝓcedit preſcriptio. hoc ꝓbāt oēs. ll. que loquūtur de poſſeſſione rei legate tradite ab herede. nam legatarius hʒ titulū a defuncto: lʒ poſſeſſio tradatur ab herede: ut. j. ꝓ legato per to. ⁊. ſ. ti. .i. l. pōponius. §. ſed ⁊ legatario dandā. Et qd ꝓhibet aliū pro alio ſoluere ſi eo noie tradidit: ut. l. eū qui. §. pe. ſ. de publi. ubi dicit eodē nomine nō dicit ab alio. Tertio caſu qñ dubitaſ[c]: vtputa habeo titulū ⁊ poſſeſſionē: ſʒ dubitatur. vtrū ab eodē uel ab alio. itē an occaſione euidē ti. an alia. tūc preſumor hēre poſſeſſionē occaſione precedētiſ titu. ſi ille a quo hēo ti. poſſidebat ut. l. quedā mulier. ſ. de rei vendi. ⁊ ibi no. ⁊. l. ij. C. de acq. poſ. ⁊ dixi heri in. l. celſus. ſi uero ille a quo habui ti. tūc nō poſſidebat. vř dubitatur an poſſideret vel nō: q: nil eſt probatū: tunc dico ꝙ occaſione eiuſdē ti. preſumor poſſidere. nam eo ipſo ꝙ mihi titulū cōcedit vř cōcedere ꝙ a quocunqʒ poſſeſſionē dicte rei acqran. vt. l. ſi res. ⁊ ibi glo. ſ. de rei ven. fallit. j. de fur. l. eum qui. et ibi dicā. Sed an i trāſigēte requiritur bōa fides Reſpōdeo aut queris vtrū requiratur ꝙ liteʒ ſuper qua tranſigitur nō inſtituerit per calūniam: ⁊ dic vt. l. in ſūma. ſ. de cōdi. inde. Aut queritur

a ¶ Nō interrūpit. hoc ſequitur bal. ⁊ ang. in. l. cuʒ notiſſimi. §. imo. de pſc. xxx. annorū.

b ¶ Me hēre tit. adde bal. idē tenēteʒ i .l. iudicia. C. d rei vē. vid bal. in. d. l. cū nēo de acqr. poſ. ⁊ late in .l. ſup lon. in .iiij. col. d pſcrip. lō. tē. ⁊ ibi tʒ ɔ̃ bart. ſ. e. l. i. i. ti. putatiuo.

c ¶ Qñ dubitaſ. add bal. ⁊ ang. i. d. l. ſuper lōg. vbi multum late no. ⁊ dič bal. in. l. pe. in. xi. col. d exe. rei iudi. ꝙ ſi poſſeſſio pcedit ⁊ ſeqtur tit. habeſ ꝓ traditione. d. l. quedā mulier. ⁊ vid bal. poſt glo. i. d. l. qdā mulier

an requiratur bona fides. hoc eſt ꝙ credat reʒ q̃ ex cauſa tranſactiōis ſibi traditur eē tradentis. ⁊ hoc ſine dubio requiritur: nec curo vtrum in lite habuerit bonaʒ fidem vel nō: quia ex tūc tradēs ſi eſt dñs tranſfert dominiū: ⁊ ſic uſucapiēdi cōditionem ſi nō eſt dominus: ⁊ predicta ſūt vera quādo traditur ex cā tranſactionis: ſed qñ eſt penes me quid iuris ſit trāſigimus nō dico mō. dicā. j. ꝓ empto. l. i. ⁊ glo. tangit. C. pro empt. l. ex cauſa.

Ex. l. ſequenti.

¶ Grex qualiter uſucapiatur.

r **Erum mixtura.** Prio ponit dictum. Scd̄o altius exorditur ponēdo trimēbrem diuiſionē. Tertio quodlibet mēbruʒ ꝓſequitur per ſe. ¶ Op. dicitur hic ꝙ publicuʒ genus. ⁊c̃. qa ramus unius arboris: alij arbori pōt imiſceri inſitando. So. lʒ iſtud poſſet fieri. tamen nō vſucapiſ: ſed efficiſ eius cuius eſt arbor cui inſitatur: vt. l. ſi de meis. §. ſi arbor. ſ. de acq ren. re. do. ſed ſi imiſcerenſ due arbores tranſfixe: tunc neutrum per ſe poſſidebaſ vel uſucapiebatur: ⁊ ſic hoc genuſ nō facit queſtionē. ¶ Oppo. ſ. e. l. euʒ qui edes: ⁊. l. naturaliter. Solu. hic ſpāle propter modicū tp̄s quod ſuperat. quod eſt hic ſingulare. ¶ Op. ſ. ad exhiben. l. gēma. ⁊. ſ. de au. ⁊ ar. leg. l. et ſi nō ſint. §. perueniam⁹. Sol. glo. ⁊ no. hic glo. ꝙ qñqʒ apponiſ vnuʒ acceſſorium alteri ⁊ poſſideſ principale tantū. qñʒ eſt vtrūqʒ pncipale ⁊ vtrūqʒ poſſidetur. ¶ Op. .ſ. de au. ⁊ arg. l. ſi ut habiliter. Solu. vt glo. vel dic ꝙ ibi conſtabat ꝙ argentū erat ꝓpter gēmā ſed in anulo neutrū eſt ꝓpter aliud in dubio: vt hic. vtrunqʒ eniʒ eſt cauſa ordinandi gemmam. ¶ Ultimo. op. ꝙ grex vſucapiſ: qa poſſidetur: vt. l. i. ⁊. ij. ſ. de rei ven. ergo vſucapitur: ut. l. ij. ſ. eo. Reſpondeo totus grex nō vſucapitur: ſʒ ſingula corpora ſic. quod eſt vex qñ ſingula corpora ſunt diuerſa in qualitate: qa vnū caput ē meū aliud alienū. unuʒ caput furtiuū aliud nō: vt hic ſed ſi totus eſſet eius cōditionis: vt qa emo gregem nil eſt quod vetet me totum uſucapere.

n **Unquā.** ¶ Oppo. j. pro donato. l. ſi uir. Sol. vt ibi. Et op. j. eo. l. pōt. Sol. ut ibi.

Ex. §. ſequenti.[1]

¶ In peccato mortali exiſtens: ſi efficitur furioſus ⁊ moriatur: moritur i peccato mortali.

Si ui aut clam. Per iſtum tex. pōt determinari qd̄ quaʒ theologi determināt. ſi aliqs hʒ peccatum mortale: ⁊ efficiſ furioſus ⁊ moriatur furioſus cū peccato mortali dř mori. ſicut hic qui hēt malā fideʒ poſſidendi ⁊ efficitur furioſus durat mala fides.

Si defunctus. Querit gl. quo ti. ⁊ dic vt glo. ſʒ iſte. §. loqtur qñ defuncto fuit tradita res ⁊ habuit ti. Sed pone ꝙ traditio eſt facta heredi putanti ſibi donatū an ꝓcedat uſucapio: ⁊ illud dubiū ꝓcedit: q: oportet ꝙ ad hoc ut uſucapio ꝓcedat ꝙ traditio reſpectu eiuſdē ti. fiat. glo. dicit ꝙ uſucapit ti. ꝓ ſoluto. Iteʒ ti. ṽo: vt ſic ueritas preualeat: vt. j. ti. ij. l. ij. §. ſi ſub cōditione. ṽ. qd̄ apertius ubi eſt caſus. lʒ Ioan. aliter dixerit ibi. ¶ Quero quid ſi non preceſſit cum defuncto: ⁊ tradidi volens inire contractum emptionis ⁊ tu ex cauſa donationis ſuſcepiſti. an impeditur trāſlatio dominij ⁊ glo. ꝙ ſic. Et nihil allegat. tu habes textum in. l. ſi ego. ſ. ſi cer. pe.

a ## I fur rem.

Si quis id. ¶ Op. de .l. iuſto. §. ſi filius. j. eo. So. ibi in facto hic in iure errat[a]. ¶ Op. de .l. ⁊ ſi lege. §. ſcire. ff. de peti. here. So. ſi errat in iure eſt bone fidei quo ad fructus. ſed quo ad vſucapionē eſt male fidei. ⁊ ſigna iſtā gl. ⁊ glo. i. d. §. ſcire. dicit q̄ reſtituit. Cy. in. c. ꝑ poſſeſſore. in ꝟ. q̄ri pōt. dicit vt iſta gl. Quid dicem⁹ q̄ntuꝫ ad iſtū. §. dico q̄ hic error iuris faciebat eū credere ſe nō eē bone fidei: vt in ꝯrijs. Ecōuerſo error iuris faciebat eū credere ſe eē bone fidei. poſito q̄ traderet error ad bonā fidē inducendā. Credo glo. ⁊ Cy bn̄ dicere. ⁊ dico q̄ ille glo. nō diſcordāt: q꞉ ibi tenet̄ reſtituere eo caſu quo ē locupletior ⁊ bone fidei redderet. facit. j. e. l. pōt in fi. Sed iſtud vr̄ ꝯ. l. queādmodū. C. de agri. ⁊ cēſi. glo. itelligit ibi q̄ ſciēter facit ⁊ mercat̄: ⁊ ſic habet malā fidem.

Incertam. ¶ Quero qd de rigore. dicunt qdā q̄ dat̄ poſſo a ꝯrio ſenſu h⁹ lr̄e. qd̄ glo. nō plꝫ: q꞉ lꝫ hoc ſic de eq̄tate. tn̄ eius ꝯriū eſt equius: vt. l. ſi ego. §. i. ff. de iure dotiū. ⁊ no. ff. de iuſti. ⁊ iure. l. i. i ṕn. ¶ Qualiter aūt incerta ꝑs poſſit poſſideri. dixi. ff. ti. i. l. iij. §. i. ⁊. l. locus.

n **On ſolum.** Quilꝫ bone fidei poſſeſſor cū ti. vſucapit partuꝫ ancille furtiue apud ſe cōceptuꝫ ⁊ edictū. h. d. ¶ Sed an ti. ꝓ emptore. hēat locum. hic text. vr̄ dicere q̄ ſic: dic vt dicā. j. pro ſuo. l. i.

Quod uulgo. Nemo pōt cāꝫ ſue poſſonis mutar̄: niſi ſupueniat cā extrīſecus iuſta vera vel putatiua. h. d. No. q̄n poſſo ṕcedit ti. lꝫ ſit ti. putatiu⁹ pōt hr̄e ti. ab vno: poſſonē ab alio. Itē no. q̄ colon⁹ nullo mō poſſidet. qd̄ dic vt i gl.

Si dominus. Nō ſufficit quē deiectum niſi prediū ſit vi poſſeſſuꝫ h. d. ¶ Op. ff. qd̄ me. cā. l. metū in ṕn. So. diſtingue: vt ibi. ⁊. j. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. ſi qs āt iuſſus. Itē not. q̄ alia lege fuit ꝓhibitū ṕſcribi. qd̄ eſt ui poſſeſſuꝫ. ſ. l. iulia. ⁊. l. plaucia. Alia lege fuit ꝓhibitū vſucapi res furtiuas. ſ. l. xij tabu. ⁊ latina: vt hac. l. in ṕn. ⁊. ff. e. l. ſeq̄tur. §. quod aūt ⁊ inſti. eo. §. quod autem.

Si mihi. Traditō facta ab eo q ꝯuenit̄ actione ꝑſonali ṕſtat iuſtā cāꝫ vſucapiendi. h. d. ¶ Op. q̄ ei⁹ qd̄ mihi tradit̄ tanq̄ meū nō trāſfert̄ vſucapiēdi ꝯditio: vt. ff. e. l. cū ſolut̄. So. hic volebā petere tanq̄ mihi debitū actiōe ꝑſonali. ibi tanq̄ meuꝫ ⁊ ſic ſine iudice nō trāſfert̄ dn̄iuꝫ: vel vſucapiēdi ꝯditio vt ibi ⁊ hic gl. ꝓbat. ¶ Sed ꝯ. hꝫ hoc hic tex. repetit his idē. ſol. in ṕn. loq̄tur i gn̄e ſcd̄o in ſpē. iſtā tene bn̄ mēti.

Qui pignori. Per creditorē cui res tradit̄ debitor vſucapit. q̄ iterpellat̄: ſi per creditorē poſſo in alium trāſferat̄. h. d. ¶ Op. de. l. q vniuerſas. §. i. ff. ti. i. Sol. vt glo. ¶ Op. ff. de acq. poſ. l. ſi. i ſi. Sol. aliud eſt tradere: vt hic. aliud ꝑdere: vt in ꝯrijs. Itē glo. ſignat tria ꝯria. vnde in fi. dic q̄ hic de poſſone: ibi de alio iure. qd̄ nō ſic de facili ꝑditur: vt. l. ſi qs vi. §. dn̄a. ff. ti. i. Quero ſi primus creditor alij pignori tradidit realiter. glo. dicit q̄ vſucapio nō interpellat̄: vt hic in prima gl. qd̄ plꝫ. ad quod facit qd̄ dixi. ff. e. l. celſus.

Si rem tuā. Rei ꝓprie nō conſiſtit pign⁹ ⁊ ſi tali creditori tradit̄ vſucapio interrūpitur. ſiue ſit tradita vere ſiue ficte. h. d. Idē habuiſtis in ſili. ff. e. l. ei a quo dic vt ibi

Si rem pignori. Si ſeruus creditoris vel debitoris ſurripiat rē pignori traditā vſucapio nō interpellat̄. ſiue ſit tradita vere ſiue ficte. h. d. ¶ No. iſtuꝫ ſi. q̄n ſimul ꝯducitur ⁊ precario rogat̄. intelligitur ne poſſideat̄. facit. ff. ti. i. l. ſi quis ante. ⁊ quod ibi dixi.

Ex. l. ſequenti.

¶ An vſufructuarius ante ſatiſdationeꝫ preſtitā faciat fruct⁹ ſuos: ibi. Quero. Et an eoipſo q̄ vſufructuarius incepit poſſidere an heres poſſideat: ibi. Quero vtruꝫ.

s **I homo cuius.** [b] Crimē expilate hereditatis i uſucapibilē rem nō facit. ſecus in furto cōmiſſo aduerſus fructuairū vel heredē. h. d. ⁊ iſta eſt ſingularis lex. ¶ Nota q̄ crimē expilate hereditatis nō facit rem [c] iuſucapibilē. ¶ Itē no. diſtinctionē hui⁹. l. dr̄ hic q̄ ad hoc vt res ſit furtiua ē neceſſe: vt poſſit agi furti. ¶ Cōtra. l. ſi qs vxori in ṕn. j. de fur. ⁊. l. ſerui ⁊ filij in ṕn. e. ti. So. oꝫ q̄ poſſet agi furti extraneo ſubtrahēte. ſec⁹ i domino. ¶ Sꝫ op. pone q̄ dn̄s ſubtrahat rē ⁊ ex̄neus p꞉ſtet opē: ⁊ q꞉ dn̄s ſubtrahit nō eſt res furtiua. ⁊c̄. Solu. vt glo. intelligo ex̄neo ſurripiēte ⁊ reꝫ nō reſtituēte. Uenio ad. q. ⁊ ṕma eſt. Quero q̄n quis pōt vti frui. ⁊ dicūt quidā hereditate adita. truffa eſt. dic q̄ hereditate adita ⁊ ſatiſdatione preſtita: vt. l. uxori. ff. de uſufr. leg. ⁊ rō eſt: q꞉ hꝫ cuſtodiā. ¶ Quero qd ſi ante ſatiſdationē ꝑcipiat fructus [d] an faciat eos ſuos. hic vr̄ q̄ nō idē not. ff. de vſufr. le. l. ſi fur. in prin. ⁊. C. de ſec. nup. l. hac edictali. §. illud. Cōtrariū dixerūt quidā: vt not. in. l. uxori. ff. de vſufru. le. quod tenet Cy. C. de vſufr. le. l. vxori. dic q̄nq꞉ cautio nō ṕſtatur ꝑꝑ cōtumaciā fructuarij: qa ab eo fuit petitū: ⁊ tūc nō facit fructus ſuos: q̄nq꞉ nō ṕſtatur: q꞉ nō petit̄: ſed ille cui dꝫ ṕſtari. dixit nō curo: tunc fructuari⁹ fruct⁹ facit ſuos. caſus eſt. C. de ſe. nup. l. hac edictali. §. finaūt vterq꞉. ¶ Quero vtrū eoipſo q̄ fructuarius īcipit poſſidere. heres incipiat poſſidere ciuiliter per eū. pōt duob⁹ mōis itelligi. primo an ꝑ vſufructum dn̄s retineat poſſeſſionē ciuilē. ⁊ certe nō: q꞉ vſufructuꝫ poſſidet ꝑ ſe: ⁊ dn̄s retinet ſuam ciuilē ſuo aīo. qd̄ patet qa fructuario deiecto dn̄s nō ꝑdit poſſeſſionē: vt no. ff. de vſufru. queād. ca. l. i. in fi. ⁊. j. de ui ⁊ ui ar. l. i. §. vn̄ vi. Secūdo an ꝓprietari⁹ acq̄rat ciuilē fructuario querēte naturalē: ⁊ dico q̄ nō. niſi in caſu. C. de dona. l. q̄ſquis: ⁊ ita intelligit̄ hic glo. quod no. C. unde vi. l. i. in glo. ſuper uerbo vi.

p **Oteſt pluribus.** ¶ Op. hic q̄ lꝫ defunct⁹ ſciuerit alienā. iſte alienās nō ꝯmittit furtū. ¶ Cōtra: q꞉ ſciētia defuncti nocet heredi [e] adeo q̄ nō pōt vſucapere: vt. l. cū heres. j. de diuer. ⁊ tēp. ṕſcrip. ſol. heres ipſe nō pōt vſucape: ſed q꞉ hꝫ ab herede ſic: qa uitiuꝫ ꝑſonale nō trāſit ad ſingularē ſucceſſorē: vt. l. pōponius §. cū qs. ff. de acq. poſ. ⁊. l. uitia. C. de acq. poſ. ¶ Item op. q꞉ poſſeſſio per ipſuꝫ deponentē retinet̄. lꝫ per depoſitariū apud aliū deponat̄: vt. l. q vniuerſas. §. fi. ff. tit. i. Sol. verū eſt q̄ retinetur niſi alienet̄. ¶ Opp. q̄ error iuris nō parit vſucapionē: ut. l. nunq̄ in prin. ff. eo. ſolu. nō ꝓdeſt errāti: ſed alij ſic: quia ille error excuſat q̄ nō ſit res furtiua: ⁊ ſic uſucapibilis: ⁊ ſic error iuris excuſat a furto. Item quantū ad bonā fidē: ut. l. ſi fur. §. i. ff. eo. vides hic q̄ in perſona heredis purgat̄ mala fides defuncti. lꝫ qd ſi collegiuꝫ vel ciuitas occupauit aliquā reꝫ mala fide: ⁊ q̄n hec mala fides purgat̄. Rn̄deo mortuis hominibus his qui ab initio ſciuerūt. ar. hui⁹. l. ⁊ not. ꝑ Inno. extra de iurepa. c. cura paſtoralis.

Ex. l. ſequenti.

¶ An poſſeſſio clandeſtina dicatur uitioſa.

f ## Urtum.

Fundi quoq꞉. Continuat̄ cū. l. ſe. hēs quis dicat̄ habere malā fidē: q꞉ ille qui ſcit rem ad ſe nō ꝑtinere: vt hic. ⁊. l. cū querebat̄. C. vn̄ vi. vn̄ bonā fidē hꝫ q cogitatiōe dn̄i poſſidet: vt. C. de fur. l. manifeſtiſſimi. §. cū igit̄. Itē eſt mediū: vt ignorās qui nō hꝫ bonā fidē nec malā: vt. l. i. C. de acq. poſ. ⁊. l. iij. §. fi. ff. de acq. poſ. Itē ſi ſcio reꝫ meā: ſed alteri obligatā: tūc quo ad creditorē ſum male fidei vt. l. ſi fundū. §. fi. ff. ti. i. Habetis: an poſſeſſio clādeſti-

a s I fur. iure errat. An error iuris noceat ṕſcri. ſꝫ qd ſi ē error iuris. mixt⁹ cū errore facti. vide. l. ſi. j. pro dona. ⁊ bal. i. l. nullo. C. de rei ven. vide tn̄ qd̄ dixi in. l. celſus. i ṕn ci. ff. e. idē auctoritas ſuperioris ſeu ṕuilegiū iducit bonā fidē. ⁊ eſt cā ṕſc. . ēt ſi erret̄ i iure ita dicit bal. not. l. i. i. xi. col. C. de fur. ⁊ in materia vid no. imo. ⁊ in. c. ſi. de ṕſcri. in. iiij. et. v. col. ⁊ oēs in. c. circa de iure pa. ⁊. d. an. i. c. dudū de decis el. i. ⁊ i. c. ꝑuenit de emp. ⁊ vēdi. ⁊ ibi per imol.

b s I hō cuius iſta ē ſingularis lex ſꝫ bar. ⁊ bal. in. l. vitia i ſi. C. de acq̄rē. poſ. ⁊ intellectū h⁹. l. pōit bal. in. l. ſi abducta. C. de fur. l. iiij. op. in fi.

c ¶ Nō facit reꝫ. aduerte tn̄: q꞉ ē mai⁹ crimē expilare hereditatē quē furari ⁊ ſtatu. loq̄ns de fure habꝫ locū i expilatore. ita not. Bald. in. l. de his. C. de fur.

d ¶ Percipiat fruct⁹. per bar. i. l. vxori vſufru. ff. de vſufru. leg. ꝑ bal. i. d. l. hac edictali. bene faciunt no. ꝑ bar. ⁊ doc. in. l. i. C. de vſufru. ⁊ ibi oīo vide ꝑ bal. in. d. l. vſufruc. poſt bar.

e p Oteſt pluribus nocet heredi. lꝫ ſcia defuncti noceat heredi q̄d ad vſucapionē ſi tn̄ nocet ēptori vide plene ꝑ glo. ⁊ bar. in. d. l. pōponi⁹. §. cū quis.

na dicaẏ vitioſa quo ad quẽcunqȝ trãſeat: ⁊ certe habui
ſtis glo.ṡ.ti.i.l.põponius.§.cũ quis.⁊.l.vitia. C.de ac-
qui.poſ.⁊ hic eſt tex.ꝙ lȝ ſit clandeſtina ⁊ vendaẏ alij ꝑ
ſcribiẏ: ſic nõ eſt vitiũ reale. Glo.querit: dr̃ hic i.l.furtũ
§.fundi.ꝙ poſſo vacat: q: lõgo tp̃e nõ venit: an ex cur
ſu tp̃is ꝑdaẏ poſſo glo.dicit ꝙ ex obliuiõe ex curſu tp̃is
inducta ꝑdaẏ poſſo.ſic e in.l.ſi id.in ꝑn.ṡ.ti.i. Sed quã
tuȝ longũ tp̃s reqritur.⁊ gl.dicit ꝙ arbitrio iudicis. Ja.
de are.dixit i.l.ſi id qd̃ in ꝑn.⁊.l.ꝑegre i ꝑn.ṡ.ti.i. ꝙ am
bo reqrunẏ.ſ.obliuio ⁊ longũ tp̃s: vt ꝓbaẏ ex.l.ꝑegre i
prin.dic vt dicta.l.ſi id.⁊.l.ſi de eo.§.i.

a **Item.** Jſta.l.eſt caſus.q. que fuit inter nr̃os gloſatores.ꝙ per ꝓcurato
rẽ gñalẽ acqritur poſſo.qd̃ Roge.negabat ⁊ di
ſtinguebat.ſed certe hoc de ſpãli nõ põt intelligi cũ nul
la eſſet cautio dñi ſciẽtis ⁊ conſtituẽtis ꝓcuratorem ad
hoc.oportet ergo ꝙ intelligamus de generali ꝓcurato
re.dixi plene in.l.q mihi donatum.ṡ.de dona.

Ex.l.ſequenti.

¶ Stãte ſtatuto ꝙ debitor nõ poſſit facere aliquẽ ꝯtũ
pꝰ bãnuȝ donec ſoluat: an ſi ꝯhat ⁊ deĩn ſoluat: ualideẏ
ꝯtus: ibi. Sȝ pone. Et an maritꝰ ſuccedẽs uxori poſſit
uẽdicare fundũ quẽ ipſe uẽdidit: ibi. Quero. Et an cũ
dñs ſuccedit uẽditori ꝯfirmeẏ uẽditio: ibi. Quero vtrũ.

c **Um vir.** ᵃJſta eſt ſubtiliſ lex ⁊ male de clarata in ſua materia: niſi ꝙ
ſparſiȝ in aliqbus locis tangiẏ ⁊ hȝ tres ꝑticulas
prĩo ponit vnũ dictũ in re dotali vendita. ſcd̃o determi-
nat vnã.q.deſcendentẽ ex illo dicto. tertio ponit aliud
dictũ in re furtiua.ſcd̃a ibi: q: defuncta.tertia ibi.idẽ iu-
ris eſt.⁊ breuiter.h.d. Si venditor ſuccedit dño rei fur-
tiue vel dotalis vitium reale purgaẏ.h.d. Tu hẽs hic in
glo.tria notabilia: ſed ſupplẽda ſunt alias ſimplr̃ intel-
lecta nõ eẽt ṽa. Tu hẽs prĩo ſiue ſciens ſiue ignorãs qs
emat fundũ dotalẽ ꝙ nõ vȝ uẽditio. ¶ Jtẽ hẽs ꝙ ſi do
mino ſuccedat vẽditor ꝙ ꝯfirmaẏ uenditio. ¶ Jtẽ hẽs
ꝙ paria ſunt rẽ eſſe furtiuã: ⁊ reȝ eẽ dotalẽ. Op. C.de ꝑ
di.mi.l.ſi is.⁊.j.de fideiuſ.l.cũ lex.⁊ qd̃ ibi not. Dy.ſol-
uit ſic.vẽditio nõ vȝ: vex est in preiudiciũ mulieris. ſed
in ꝑiudiciũ viri vẽditio bñ ualet: vt no.in.d.l.cuȝ lex.j.
de fideiuſ.dictũ Dy.veruȝ eſt. Sed op.q: hic tex.eqpa-
rat rem dotalẽ ⁊ furtiuã. ¶ Jtẽ text.dicit ſiue ſciẽti ſiue
ignorãti: ſed rei furtiue ſciẽti facta uenditio nõ obligat
venditorẽ: ut.l.ſi i emptiõe.§.ſi emptor.ṡ.de ꝯhen.ẽp.
⁊ ſic in eo ꝙ dicit ſciẽter.vr̃ Dy.male dicere. So.rõ q̃re
venditio rei furtiue nõ vȝ: eſt q: illa uẽditio nõ põt ꝑfici
ſine furto quando ſcienti. ſed in re dotali in perfectiõe
venditõis q̃tuncũqȝ ſciẽti vȝ uẽditio: q: nõ ꝯmittiẏ fur-
tuȝ cũ uenditio ꝑficiẏ.plus dicit ꝙ in re ui poſſeſſa ſciẽ-
ti uẽdita nõ ĩpediẏ venditio: q: nõ ꝯmittiẏ uis in vendi
tione.h.d. Azo in ſũma de ꝯhen.empti. Uñ.qd in re vi
poſſeſſa. ¶ Op.ꝙ iſtud dictũ Dy.nõ ſit vex rei dotaliſ
ꝯmerciũ dr̃ eſſe ꝓhibitũ: vt.l.dotolẽ.ṡ.de teſta.mi.⁊.C.
de iure dot.l.ſi prediũ ſed vẽditio inter ſciẽtes nõ vȝ rei
cuiꝰ cõmerciũ nõ eſt: vt.l.ſi in emptõe.§.liberũ hoiẽ: ⁊
.l.liberi hoĩs.de ꝯhen emp.ergo ⁊c̃. Sol. q̃tuȝ ad mu-
lierẽ ꝑinde eſt acſi eẽt ꝓhibituȝ cõmerciuȝ: ſed reſpectu
alteriꝰ nõ: vt dixi in.l.cũ lex.j.de fideiuſ.⁊ glo.l.dotaleȝ.
nõ eſt ſimplr̃ vera. ¶ Opp.dixi ꝙ qñ uenditio eſt facta
ſciẽti de rẽ dotali vel vi poſſeſſa ualet uẽditio: ⁊ uẽditor
obligaẏ ſiue ſciẽti ſiue ignorãti: ſed ꝯ hoc eſt: q: nõ tene
tur de euictõe uẽditor: ſi emptor eſt ſciẽs rẽ alienã: vt.l.
ſi fundũ.C.de euictõe.⁊.l.fratris.C.coĩa utriuſ.iudi.er
go nõ preiudicat vẽdenti: ſed ſol.in vẽditiõe rei aliene:
uterqȝ obligaẏ ad faciendũ illud qd̃ in emptõe ⁊ uẽditõ
ne fieri dȝ ⁊ de euictiõe dȝ caueri ab initio: vt.l.ſi alienã.
⁊.l.ſi in emptõe.§.itẽ ſi emptor.ṡ.de ꝯhen.empt. mõ ſi
emptor eſt ſtultꝰ ſciẽs rem alienã nõ petit caueri de eui-
ctione a principio vr̃ remittere.ita ſentiũt doct.in.d.l.ſi
fundũ.C.de euic.uel poſſet dici q̃tum ad legẽ noſtram
ꝙ nõ eſt ipſius vxoris: ſed viri res dotalis: ut no.in.l.ij.

a c Um vir
Et exten
de hác .l. ad
mulieré alie-
nátez fundũ
dota. q: ſol-
ma.ꝑ morté
viri nõ ꝯua-
lidaẏ aliena-
tio.glo.ẽ no.
in.l.cõſtante
C.de do.no.
Cy.⁊ bal.i.l.
ſi ꝑdiũ.C.de
iure doti.⁊
ĩnol.in.c.cũ
cõtingat. de
iureiur.i pe-
col.in ſi.

C.cõia de le. Op.dixi ſm̃ Dy.ꝙ ab ipſo ꝑncipio vȝ quo
ad viruȝ: ſed iſtud eſt ꝯ tex. h q: dicit ꝙ ſi ſuccedit uẽdi
tor ꝯfirmaẏ uenditio.qũo cõfirmaẏ ſi ualet.dic ꝙ lex dȝ
intelligi ſm̃ materiaȝ in qua eſt ſituata: ut.l. ĩperator.ṡ.
de in diẽ adiect.⁊ qd̃ no.in.l.ſi.ṡ.de cõdi.inde.mõ cum
hec lex ſit poſita in materia de uſuca.uenditio rei dota-
lis nõ vȝ q̃tuȝ ad uſuca.ſiue ſcienti ſiue ignorãti: ſȝ ſuc-
cedendo uxori cõfirmaẏ quantũ ad uſucapionẽ.ſed ab
ipſo initio ualet quo ad alias obligatiões. ¶ Uenio ad
ſcd̃aȝ partẽ ubi dr̃ ꝙ ꝯfirmatur uẽditio. ꝯ de.l.i.in ꝑn.ṡ.
de pig.ubi ſi aliqs obligat rem alienam ſciẽti dño ſucce
dẽs poſtea nõ cõfirmaẏ pignus. So.ibi q obligat rẽ ſci
enti nõ teneẏ ꝯria pignoraticia: ut.l.tutor.§.i.ṡ.de pig.
act.unde eius nõ intereſt pignꝰ cõfirmari. ſed illi q uen
didit rem ſciẽti obligaẏ.unde intereſt cõfirmari uendi-
tionẽ: ut.l.ſiqs alienã.ṡ.de ac.emp. ¶ Op.ꝙ ab initio
nõ ualuit ⁊c̃.ut.l.ꝙ ab initio.j.de reg.iur. Glo.dat plu
res ſol.illa eſt uera ꝙ nõ ꝯfirmatur tractu tp̃is ſolo: ſed
alia cã ſuꝑueniẽte ſic.⁊ hanc ſol.tangit hic glo.⁊ Dy.tȝ
eam in.c.nõ ꝯfirmatur.ex̃ de re.iur.in.vj. ¶ Opp.j.de
capti.l.nec nos. Sol.ut glo. ¶ Op.ṡ.qui ⁊ a q.l.ſi ſuo
Sol.illud ꝯrium eſt ualde difficile: ⁊ reperio in glo. di-
uerſimode ſolutũ: ⁊ uno mõ in.l.ſi ſeruo.qd̃ nõ ꝯfirma-
tur ipſo iure: ſed ope exceptõis ſic. Alia ſol. ponitur i.l.
rem alienã.ṡ.de pig.act.ꝙ aliud in libertatibꝰ: q: diffi-
cilius danẏ ⁊ ita difficilius reuocanẏ. Alia ſo.eſt hic ⁊ ve
ra ꝙ libertas data ſeruo nõ cõfirmaẏ ex iure ſuꝑueniẽti
iſti mãumittẽti: qa ſua nõ intereſt cũ ad aliqd nõ tenea-
tur: ⁊ iſta eſt uera ſol.que eſt fundamentũ: ⁊ ꝓbatur. ṡ.
de act.emp.l.ſi reȝ alienã. ¶ Sed op.⁊ videẏ ꝙ in liber
tate ex iure ſuꝑ ueniẽti auctori meo ꝯfirmaẏ libertas: ut
.l.pe.§.ſi.j.de caſtren.pecu.rñdeo ibi ſuꝑuenit ius au-
ctori ex cã que retrotrahiẏ ad tp̃s facte cõceſſionis.op.
de.l.ſi ab eo.C.de li.cau. So.⁊ iſta eſt uera ſol.ille legeſ
loquũtur in caſu cõuerſo ad iſtũ: qa hic ĩ caſu in quo au
ctor meus ſuccedit dño. ibi in caſu in quo auctori dñs
ſuccedit ad hoc qd iuris ſit.dicã.j. Opp.dr̃ hic ꝙ ex iu
re ſuꝑuenienti auctori nõ validatur uenditio. Cõtra de
.l.ſi a ticio.ṡ.de rei vendi.⁊.l.ſi a ticio.ṡ.de exce. rei vẽ.
⁊ tra.⁊.l. apud celſuȝ. §.ſi a ticio.j.de doli exce.gl.dicit
ꝙ cõfirmaẏ uẽditio: qa ꝯpetit publiciana ⁊ uſucapiẽdi
ꝯditio: qa deſinit res eẽ uitioſa nõ ꝙ ſtatim ſit dñs em-
ptor: ⁊ uide iſtã gl.que incipit: vt ꝯfirmeẏ ⁊c̃. ⁊ bñ dicit
qa in dictis legibꝰ eſt caſus. ¶ Sed ꝯ id op.de.l.rẽ alie
nam.ṡ.de pig.act. Sol.ibi ꝯfirmaẏ quantũ ad ius vtile
quo ad publicianã.uel melius aliud ĩ pignore iuris.qd̃
ſicut nudo cõſenſu cõſtituiẏ ſine traditione: ita ex ſuper
ueniẽti caſu confirmaẏ: qa conſenſu trahiẏ: ut. l.i.ṡ. de
pig.act.ſed dñiuȝ difficilius cõſtituiẏ: qa traditioneȝ re
quirit: ut.l.traditionibꝰ.C.de pac.⁊ iſta ſol.in ſimili tan
gitur in.l.ſi noxale.ṡ.de noxa. ¶ Sed op.qa qui ẽ dñs
transfert dñiuȝ ⁊ nõ dñs uſucapiẽdi conditionẽ cũ iſta
ſint paria: ut.l.clauibꝰ.ṡ.de ꝯhen.emp. Sol. illa cã que
eſt habilis ad tranſlationem dominij: ſi eſt dominus eſt
habilis ad preſtandã uſucapiẽdi cõditionẽ ſi nõ eſt do
minuſ: ut hic. ſed nõ ita de facili unũ transferẏ ut aliud:
qa dñiuȝ qd̃ eſt apud auctorẽ meũ qd̃ eſt unũ: vt.l.ſi ut
certo.§.ſi duobꝰ vehiculũ.ṡ.cõmo.illud dñium ẽ illud
quod a me trãſferẏ.qd̃ fieri nõ põt ſine noua traditõe.ſȝ
ĩ publiciana nõ ẽ ſic: qa nolo uti dñio illiꝰ mei auctoris
ſȝ volo uti iure meo.ſ.publiciana. Et uſucapio q̃ ex titu
lo ⁊ traditõe mea ꝯpetit iure meo: ut no.j.de reg.iur.l.
nemo plꝰ iuris.qd̃ eſt ſubtile: ⁊ no. ¶ Op.ṡ.de re. eox
.l.illicite.rñdeo ibi loqtur in iure excipiẽdi qd̃ trãſit ſine
aliq̃ iuris ceſſiõe.hic ĩ iure agẽdi. Ut ergo liq̃at iſta ma
teria.dic aut ſuꝑuenit auctori meo ius ex cã que retro
trahiẏ ⁊ ius meũ ꝯfirmaẏ: ut.l.i.in ſi.de caſt.pe. Aut ex
cã q̃ retro nõ trahiẏ: ⁊ tũc aut q̃ris an ꝯfirmeẏ quo ad ex
ceptionẽ ⁊ ꝯfirmaẏ: ut.l.illicite.ṡ.de re.eox.aut quo ad
actionẽ: ⁊ tũc aut auctoris mei nõ intererat: qa nõ erat
obligatꝰ ⁊ nõ ꝯfirmaẏ: ut.l.ſi ſeruo.ṡ.q ⁊ a qui. ⁊.l.i.in

ꝑn.ſ̄.de pig. Aut ei⁹ intererat: qa erat obligat⁹: ⁊ tunc aut ius meū erat tale qḋ nudo cōſenſu ꝯbiſ ⁊ cōfirmaſ: vt.l.reʒ alienā.ſ̄.de pig. Aut regrebat traditionē: ⁊ tūc aut q̄ris: an ↄfirmeſ: vt ſic ius auctoris mei tranſeat ad me: ⁊ nō ↄfirmaſ. Aut q̄ris an ex me poſſuʒ incipe vti iu re meo: ⁊ poſſuʒ: vt hic.⁊.l.ſi a ticio.cū ſi.ſ̄.de rei uēdi. ℭ Ex his dicerē ꝙ ſi aliqs vēdidit eccl'e rē alienā: ⁊ ven ditor ſuccedit dn̄o ꝙ ſtatiʒ trāſeat vtile dn̄iuʒ in eccliaʒ. rō q: nō regriſ traditio: vt.l.ſi.C.de ſa.ſan.ec. ℭ Sʒ po ne⁹: ſtatutū eſt in ciuitate fauore creditoꝝ ꝙ debitor ex bānit⁹ vel ↄdēnatus ꝑ debito nullum ꝯctū poſſit facere donec ſoluat. ↄtingit ꝙ talis debitor ꝯxit. poſtea ſoluit: an ꝯct⁹ cōfirmeſ. dico ꝙ ſic. ſiue ſua īterſit ſiue nō: q: h̄ nō ſupuenit ius: ⁊ ſic ceſſat p̄dicta diſtinctio: ſʒ obſtacu lū remoueſ: vt.l.pignori.ſ̄.q ⁊ a qui.⁊.C.ne tu.vel cur. ve.ↄdu.l.i.facit.C.de cri.ſtel.l.i. ℭ Uenio ad tertiā pti culā que dicit idē iuris ⁊c̄. Cōtra: qa rei furtiue uēditio facta iter ſciētes nō ualet: ſʒ in re dotali ſic: vt.ſ̄.tetigi. So. dico verū eſt. Idē quo ad vſucapionē: ſʒ in h̄ ē dr̄ia qa ſi venditio rei furtiue ſit inter ſciētes: ⁊ uendēs ſucce dat dn̄o nō cōfirmaſ vēditio: q: uēditor in nihilo ē obli gat⁹ emēti. iō nō ↄfirmaſ: vt.ſ̄.dixi. q̄tuʒ ad uſucapiōeʒ idē iuris ē: vt dixi. ℭ Op.ȷ̄.eo.l.iuſto.§.⁊ ſi poſſeſſiōes Rn̄. illud eſt veruʒ in vitio ꝑſonali ubi initiū inſpicimus ſec⁹ in vitio reali vbi nō inſpicim⁹ initiuʒ: vt.l.ubi.ſ̄.eo. ¶ Quero vtrū vir anteq̄ ſuccedat vxori q uendidit fun duʒ dotalē ipſemet poſſit vēdicare. Glo. hic dicit ꝙ nō ⁊ uide eā que icipit maxie ⁊c̄. ℭ Sed ꝯ iſtaʒ glo. vr̄ in.l. .i.§.⁊ cū lex.C.de rei vxo.ac. So. iſta glo. male dicit. illa bene.⁊ hāc tʒ Cy. vel aliter hic loquiſ defuncta muliere ſecus ſi viua: vt ibi. ſed ꝑma pl⁹ placet. ¶ Quero qd ecō uerſo. hic loqtur qn̄ vendēs ſuccedit dn̄o. qd ſi dn̄s ſuc ceſſit venditori. vr̄ ꝙ nō cōfirmetur: vt.l.rē alienā in ſi. ſ̄.de pig.ac. In ꝯriuʒ vr̄ in.l.cū a matre.C.de rei vē.⁊.l. vēditrici.C.de re.alie.nō ali.⁊.l.i.ſ̄.de exce.rei vē.⁊ tra. ſed vt ſcias diſtingue[b] qn̄ actori meo ſuccedit dn̄s: an cō firmeſ ius in eū. dic aut q̄ris vtrū ↄfirmeſ ius in eū quo ad ius agēdi ⁊ nō ↄfirmaſ: vt.l.reʒ alienā.ſ̄.de pig. act. aut quantū ad ius excipiēdi: ⁊ tūc aut dn̄s q ſuccedit ac tori meo teneſ de euictōe tāq̄ heres aut nō: ⁊ ſi tenetur vt heres: ⁊ tūc aut inuētariū nō fecit ⁊ idiſtincte in totū cōpellaſ ſtare: vt.l.cū a matre de rei uē.C.⁊.l.venditrici C.de re.ali.nō alie.⁊.l.i.in ꝑn.ſ̄.de exce.rei ven.⁊ tra. ſʒ ſi fecit inuētariuʒ exceptōe repelliſ vſqʒ ad q̄titatē q ſi bi remāſit: vt.l.ſancim⁹.§.in cōputatōe.in glo.mag.C. de iure deli. Si ꝟo de euictiōe nō poterat cōueniri: tūc eaten⁹ exceptōe repelliſ quaten⁹ ex illa hereditate lucra tus eſt ⁊ nō plus: vt.l.ſi ab eo.C.de lib.cā.⁊.l.filiū.ſ̄.de li.cā.⁊.l.ſi cū dotē.§.ſi a p̄re.ſ̄.ſol.ma. illa lex loqtur qn̄ qs ſuccedit dn̄o. Sed qd ſi nō ſuccedit dn̄o: ſʒ q̄ſi dn̄o: vt vir ſuccedit mulieri q nō eſt dn̄a: ſʒ q̄ſi q: habet publi cianā. videte dn̄i itelligo iſtā legē in p̄io caſu ꝙ vir ſuc cedit mulieri ſiue ſit dn̄a ſiue quaſi: q: purgaſ vitiū cuʒ res deſijt eē dotalis: vt.l.dotale.ſ̄.de fun.do. Sʒ in cāu qn̄ res eſt furtiua regritur ꝙ ſuccedat dn̄s: vt purgetur vitiū furti: alias niſi reuertaſ in ptātē dn̄i nō purgaſ: vt .l.ſeqtur.§.qḋ aūt.⁊.§.qḋ labeo.ſ̄.e. Sed q̄ro qd ſi ali qs vendidit rē noīe ticij dn̄i tanq̄ negocioꝝ geſtor. cui domin⁹ ſucceſſit anteq̄ ratū dn̄s hēret. an ius emptoris cōfirmeſ. Rn̄. ſi talis geſtor ꝓmiſit dn̄ʒ rem ratū habitu ruʒ: tūc ſuccedēdo ei ipſe vr̄ ratum hēre: vt.l.ſi. in ꝑn.ȷ̄. rē.ra.ha. vbi dr̄ ꝙ ſtipulatio de rato nō pōt cōmitti: qa ipſe nō poſſet ratū nō hēre. Itē ratihabitio retrotrahiſ vt.l.ſi.ſ̄.ad mace.⁊.ȷ̄.ḋ ſo.l.ratū ergo ⁊c̄. vt.l.ſi.⁊.l.pe. §.ſi.ȷ̄.de caſt.pec.⁊.l.peculiū.ſ̄.ſi cer.pe.⁊ qḋ no.in.l. ſi rem alienā.ſ̄.de ac.emp. Si vero nō tenebaſ ex ꝓmiſſio ne uel alio mō dn̄m reʒ ratā habiturū: tūc nō ↄfirmatur ꝑ ea que dicta ſunt.ſ̄.in ſolutōe contrarij.de.l.ſi ab eo. Preterea hic nō pōt dici ꝙ cōfirmeſ quo ad publicia nā ⁊ vſucapiendi ↄditionē cū ab initio talis emēs a ne gociorū geſtore fuerit male fidei: vt.ȷ̄.ꝓ emp.l.ſi.ſʒ quo ad predicta regritur bona fides[a] ab initio ergo. ⁊c̄. ſʒ ſi ab initio vendēs obligaſ: tūc ius ſupueniēs actori ſuffi cit. licet ab initio emptor nō fuerit bone fidei: vt hac.l. ℭ Sed qd ſi dn̄s ſuccedit negocioꝝ geſtori. dic vt dixi ſ̄.e.in.q.illa. qn̄ dn̄s ſuccedit uēditori ꝑ eadē iura. Sed qd ſi aliqs uendidit ꝓcuratorio noīe dn̄i q poſtea ſuc ceſſit dn̄o. dic ſiqdeʒ ab initio fuit verus ꝓcurator cum ſufficiēti mādato ab ipſo initio valuit. nec eget cōfirma tione. alias ſiqdeʒ ꝓcurator ꝓmittit de rato ꝓ dn̄o idē qḋ dixi in geſtore. ſi ꝟo de rato nō ꝓmiſit. tūc in illis ca ſibus in qbus teneſ procurator de euictōe dicerē cōfir mari. alias ſecus ꝑ ea que dicta ſunt vbi dixi cōfirmari ſi quidē ex cā que retrotrahitur ↄfirmaſ quo ad perfectū dn̄ium. alias quo ad publicianā ⁊ vſucapiēdi cōditionē vt ex predictis patet.

b **Eres.**

Patrem. Duob⁹ mōis legiſ. p̄io qn̄ filius emit ſuo noīe i peculio. ℭ Ad qḋ op. q: tūc p̄ris ſcia nō nocet: vt.l.ij.§.celſus.ȷ̄.ti.ij. Sol. hic emerat patre mandāte ſm glo. vel p̄re p̄ñte ſʒ Ja. de are. ℭ Op. ꝙ ſupueniēs ſcia nō nocet:[c] vt.l.ij.§.cel ſus. Sol. hic de ea que tpe ꝯctus. ℭ Op. de.l.iniquiſſi muʒ.ſ̄.de iuris ⁊ fac.ign. Sol. hic in p̄re ⁊ filio ibi in ex traneo. Scd̄a lec. eſt qn̄ noīe p̄ris emit: ⁊ tūc op. ⁊ vr̄ ꝙ ſcia filij nō noceat: vt.l.ij.§.celſus.ȷ̄.ti.ij. Hui⁹ timore q daʒ reprobāt ſcd̄aʒ lec. tu dic ꝙ procedit: qa p̄r manda uit de incerto emēdo: ⁊ iō ſcia filij inſpicitur: ⁊ dic diſtin guitur in.l.mancipiuʒ.ſ̄.de edil.edic.

i **Uſto errore.** Per filiū putatiuū nobis nō q̄ritur ſec⁹ ꝑ ſeruuʒ putatiuum. h.d. quod dic vt dixi.ſ̄.ti.i. .l.i.§.per eum.

Et ſi poſſeſſionis.[d] Iſte eſt bon⁹.§. ſatis ſingularis. Quantū ad bonā fidē initiū poſſeſſionis īſpicim⁹. quo ad ipſaʒ rem ⁊ ea q ꝓcedunt ex ea. h.d. In.ꝟ. idē in ſer uo eſt ꝯ.l.ſi is.§.ſiqs bona.ſ̄.e. Glo. ſol. ꝙ hic ſpeciale: ⁊ hēs claꝝ tex. ꝙ interruptio p̄ſcriptōis nō aufert effe ctum p̄cedentis ti. vt dixi in.l.cū ſolus.ſ̄.e. ℭ Sed op. nā bonā fideʒ: vel malā fidē hr̄e facti eſt: vt.l.bone fidei ſ̄.de acq.re.do. ſed fictio poſtliminij nō cadit i his que facti ſunt. hic ꝟo dr̄ ꝯriuʒ. Sed debes inſpicere duos ca ſus: q: qn̄qʒ qs p̄ſcribēs capiſ ab hoſtibus: ⁊ tūc iterrū pitur bona fides eius merito tractaſ de fictione. ſed hic fuit captus nō preſcribēs. ſed ſeru⁹ q p̄ſcribebaſ. iō bo na fides remāſit: ⁊ ſic nō interrūpitur. iō in ea nō cadit fictio. quod plene dic: vt.ſ̄.e.l.ſi is qui pro emptore.ꝟ. ꝙ ſi ſeruus. in ſecunda op.

Filius. Error in facto nō īpedit vſucapionē. Itē circa traditionē ſufficit error iuſtiſ ſimus. h.d. op. de.l.ſi fur.§.i.ſ̄.e. Sol. hic errauit in fcō ibi in iure. iſtā tene cū qua iunge vltimā ſol. ℭ Ultimo no. materiā hui⁹.§. vt dixi in.l.celſus.ſ̄.eo.

Ex.§.ſequenti.

ℭ An ius vſufructus poſſit p̄ſcribi: ⁊ an iuriſditio.

Non mutat. Uſucapio trienij nō perimit ius fructuarij vel creditoris. h.d. ℭ Op.C.ſi aduer.cre.l.i. So. vt gl. ibi in p̄ſcriptio ne lōgi tpis: vt in glo. ⁊ dic rōneʒ: vt ibi. ℭ Op. de.l.ij. ſ̄.de vſufr.le. So. ibi in opis. hic in vſufructu. ⁊ q ſit rō. vide qḋ no. i.l.locū.§.ꝓprietari⁹.ſ̄.de vſufr. ℭ Quero vtrū ius vſufruct⁹[e] poſſit p̄ſcribi. hic tex. vr̄ dicere ꝙ nō niſi tāto tpe cui⁹ mēoria nō exiſtit ſʒ gl. hic poſitā. In ꝯ riuʒ vr̄ tex. in.l.ſi.C.de p̄ſcr.lō.tē.glo.ſol.ibi. ꝙ libertas vſufruct⁹ p̄ſcribaſ: vt ibi vſufruct⁹ nō: vt hic.⁊ Cy. ibi ⁊ i .l.corruptōeʒ.C.de vſufr. tʒ ꝯ ſʒ pe. ⁊ nihil allāt. dixi vo bis in.l.iij.§.ex ꝯrio.ſ̄.de acq.poſ. ꝙ pōt p̄ſcribi. ⁊ alle gaui.l.ſi ego.in ꝑn.ſ̄.de publi. vbi ē text. q: ſi daſ publi ciana. ergo vſucapiſ: vt.l.eū q in ꝑn.ſ̄.de publi. ſi einm nō poſſet p̄ſcribi nō dareſ publiciana. hoc pʒ ex tex. iſti.

a ℭ Sed pōe ADDE bal. ↄſi.x.ij.li. ici piente: q: ce cus.

b ℭ Diſtigue ad que. vide q no. dic gl. ⁊ ibi bar. i.l. luci⁹ ſol. ma. bal. videtur i pugnare bar to. in. d.l. cū a matre i pe. nul. col. ⁊ ad de qḋ fallit i caſu. d.l. rem alienā. i ſi. ſʒ itellectū quē ponit ibi bar to. in fine.

c ℭ Nō nocet ⁊ qn̄ mala fi des ſucceſſo ri noceat. vi de bal. i.l. ſu per lō. ḋ p̄ſc. lōg. tempo.

d i Uſto er rore. §. Et ſi poſſeſſio nis. adde.l.ſi de eo.§.ſi ſer uuʒ.ſ̄.ti.i. et no. ꝑ bal. i.l. i.C. de vſuc. trāſſoꝝ. ⁊ bar to. i.l. ſeqtur .§. fruct⁹. ſ̄. .e. limita i p̄ ſcriptōe ptis ⁊ fructuuʒ q caſu ſupueni ens ſcia īpe dit: vt nota. bar. i.l. ancil le.C. de fur. ⁊ late bar. in .l. naturaliter ſupra eo.

e ℭ Uſufruc tus. vid̄ no. ꝑ bar. ⁊ ang. in. d.l. fin. de p̄ſcr. lō. tēp. ang. ⁊ bal. in d.l. cū nemo C. ḋ acq. poſ ſeſ. per doc. i .c. de quarta de p̄ſcr. ⁊ ibi per do. an.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK Baden-Württemberg

a ¶ Juriſditõ nis. addõ bar: in. l. ſi ego. §. . i. de pub. ſʒ an dicaꝛ ſeruit⁹. vid bal. in rub. C. de vſufr. bal. in . l. ſi. C. ne de ſta. deſũc. di cit ꝙ iuriſdi tiones dicũ tur ſeruitu te reales. et idõ nõ pſcribũ tur ſine ti. q: ſapiũt naturã dñij. ⁊ ad bar to. hic adde bal. ⁊ ang. in l. ſi. C. de pſ. lõ. temp.

¶ Pro em ptore. rub.

b p Oſſeſſoꝛ q tráſac tiõis: an ex ti tulo tráſacti onis cauſeꝛ vſucapio. ad de bald. i. l. ſi ex cã. C. co. alex. ꝺ imol.

de ac. §. alie. Nõ ob. hic. §. q: verũ eſt ꝙ nõ vſucapiꝛ. ſ. triẽnio: ſed lõgo tpe ſic. ſicut res imobilis cũ uſufructuſ iter imobilia cõputenꝛ: vt no. C. de uſufr. l. corruptionẽ Nõ ob. ſi dicaꝛ ꝙ uſufruct⁹ hʒ cãʒ diſcontinuã: q: reqri tur factũ hoĩs: vt. l. foramẽ. ſ. de ſer. vrb. pdi. ⁊ ſic vꝛ ꝙ nõ poſſit pſcribi: ut. l. ſeruitutes. ſ. de ſerui. q: iſta diſtin ctio: an hẽat cãʒ cõtinuã vel nõ. hʒ locũ in ſeruitutibus realib⁹. q̃ cũ debeanꝛ fundo: fundus nõ hʒ aĩuʒ p queʒ retineaꝛ poſſeſſio. idõ nõ põt dici ꝯtinuata niſi vſus ſit cõ tinuus: ut dixi. ſ. de acq. poſ. l. i. in pn. ſed hic loqtur i iu ribus pſonalib⁹ cui⁹ quaſi poſſeſſio retineꝛ aĩo: vt. l. iij. §. vnde vi. j. de vi ⁊ ui ar. ⁊ ſic ꝯtinuaꝛ ⁊ pſcribiꝛ. Jdem dico in q̃ſi poſſõne iuriſditiõis que ꝯpetit pſone vel iu re exigẽdi vectigal ꝙ talis poſſo retinetur aĩo. ⁊ dꝛ hre cãʒ ꝯtinuam. facit qđ not. p Jnn. ex̃ de pſcri. ca. de q̃rta.

Eum qui. Furor ſupueniẽs nõ extiguit vſu capionem ceptam. h. d.

Si cũ apud. Qđ tpe captiuitatiſ ex cã pe culiari emiꝛ pſcribiꝛ. ſec⁹ ſi ex cã dñica. ſʒ tũc pr̃e defuncto fili⁹ p fictionẽ pſcriberet. h. dicit. ¶ Quero vtrũ interiʒ inchoeꝛ vſucapio ſʒ verita tẽ vel ſʒ fictionẽ. due ſunt opi. i gl. tene primã. qđ pfecte dixi. ſ. e. l. ſi is q ꝓ ẽptore. ꝟ. ꝙ ſi ſu⁹ i. iiij. op. dic vt ibi.

Ex. l. ſequenti.

¶ Si molẽdino meo meo deſtructo ali⁹ uult facere mo lendinum ꝙ noceret meo: ſi reficerẽ an poſſiʒ ꝓhibere.

p **Reſcriptio.** ¶ Op. de. l. ſi qſq̃. j. de diuer. ⁊ tẽp. pſcrip. Sol. ꝙ ibi erat in poſſone piſcãdi: hic nõ. hanc ſol. dat Pe. ⁊ ẽt ſeqtur dñs Rai. ¶ Quero habui mo lendinũ in iſto fluĩe abũdantia aquaꝝ in totũ deſtruxit molẽdinuʒ nõ reficio. ali⁹ venit vel ſup vel ĩfra ⁊ vult fa cere molẽdinum tali mõ ꝙ meo noceret ſi vellẽ reedifi care: an poſſuʒ ꝓhibere. Jſta qđ fuit in marchia. aduo cati dicebãt. aut ſtetit p. x. an. ⁊ nõ põt ꝓhibere: q: pdi dit ius ducẽdi aquã: aut nõ ſtetit p. x. an. ⁊ tũc põt ꝓhi bere: vt. l. ſicut. C. de ſerui. ⁊ aqua. ſʒ ipſi nihil ĩtelligunt de iſta. q. q: pſcri. lõ tẽ. quo ad uſuʒ fluĩs q eſt cõis de iu regẽtiuʒ non ꝓdeſt vt hic. Et iſtã. q. poſui in tractatu. l. quo minus. j. de flu. ⁊ ꝯſideraui tria: q: vnũ eſt aquã du cere. ſcđʒ p talẽ locũ ducere. ⁊ tertiũ ĩpedire vicinũ meũ ducere aquã. ¶ Primũ põt ꝯpetere duob⁹ mõis ex cõ ceſſione pncipis vel ſenat⁹ vel ppli: ut. l. ſinãt plures. §. ſi. ſ. de aq̃. plu. ar. q mõi hãc ꝯſuetudinẽ faciũt cõpetere iure meo: vt. l. ſane ſi mar. j. de ĩiurijs. ⁊ in iſto fateor ꝙ ñ utẽdo ſpatio lõgi tpis caderet ab illa cõceſſiõe: vt. l. i. C. de nũdi. q̃nq; cõpetit ex iure qđ de iure gẽtiuʒ ꝯpetit ⁊ iſta facultas nullo modo pſcribiꝛ: vt hic ⁊. l. uiaʒ. j. de via pu. ¶ Ad ſcđʒ. ſ. p talẽ locũ ducere ſi duco p funduʒ tuũ aquã: ⁊ tũc nõ vtẽdo cõſtituto tpe ius ſeruitutis p do. ut. l. ſicut. C. de ſer. ⁊ aqua. ⁊ ibi p doc. eſt qđdʒ ius ĩpediendi vicinũ: ut nolo ꝙ uicin⁹ meus occupet: q: no ceret: ⁊ tũc ſum⁹ in caſu nr̃e. l. Et ad pdendũ ius occu pationis de iure gẽtiuʒ reperio tria. vnũ eſt qđ in aĩalib⁹ reqritur pñtia: ⁊ ſi difficilis ſit eoꝝ pſecutio deſino eſſe dñs: vt. l. iij. ⁊. l. naturali. in pn. ſ. de acq. re. do. Aliud ẽ in reb⁹ inaĩatis: ut. l. nr̃a. ſ. q̃ñ eſt factũ edificiũ: ⁊ eſt di ruptũ. an qs pdat: ⁊ certe duo oʒ ꝙ cõcurrãt. ſ. ꝙ reuer taꝛ in primũ ſtatũ. ⁊ ꝙ derelinquaꝛ: ⁊ tũc deſinit eẽ dñs ut hic. Jbi ꝙ ita ꝓcedit ⁊ deſino poſſidere p annũ: ⁊ idõ ſi aqua reaſſumpſit curſuʒ ſuũ: ⁊ ego p annũ tacui. illiuſ curſum alius licite poterit occupare. hoc etiã dico clari⁹ in. d. l. quo minus.

Poſt mortẽ. Op. ꝙ ſtatiʒ a die capte poſ ſeſſiõis: vt. l. pe. j. de cap. ſo. ſibi i peculiarib⁹ hic in dñicis: ⁊ quod hic tex. dicit pecu lij noĩe. intellige quod de nouo ipſe ſi uolebat cõſtitue re ſm glo. quod placet multum.

Pro ſoluto. Rubrica

s **I emptã.** Nota rõnem differẽtie quã glo. ponit dic ple nius: vt. C. de acq. poſ. l. i.

s **I exiſtimas.** Dic ut glo. ⁊ dixi . ſ. titu. i. l. celſus.

¶ Jtẽ no. bone fidei poſſeſſor dꝛ q credit dñʒ eẽ tradẽ tem. aliter dꝛ. C. de fur. l. apud: ſed in idẽ recidit.

s **I quidẽ.** ¶ Op. ſ. ti. i. l. ſeqtur. §. rem. Sol. dic plene: ut ibi.

Pro emptore. Rũca.

Ex. l. ſequenti.

¶ Qualiter cognoſcaꝛ ꝙ aliqd ſit datũ cã tranſactioniſ vel ꝓ extimatõe litis: ibi. Sed q̃liter. Et an ille q culpa deſijt poſſidere poſſit a poſſeſſore auocare: ibi. Jtem.

p **Oſſeſſor qui.** ¶ Op. ei⁹ qđ cã tráſactõis dimit tiꝛ apđ aliquẽ nõ tráſferꝛ dñiuʒ: ergo nec cau ſat uſucapiẽdi cõditionẽ: vt. l. clauib⁹. ſ. de ꝯ hen. emp. l. ſi ꝓ fundo. C. de tráſac. ſʒ hic dꝛ ꝯriuʒ ꝙ uſu capit ꝓ emptore. Glo. ſol. ꝙ hic nõ fuit datũ ex cã tráſ actionis ſʒ ꝓ litis eſtimatõe. Jo. dicit ꝯriuʒ ꝙ ẽt ꝓ eo qđ dimittiꝛ ex cã tráſactõis ꝯpetit uſucapiẽdi conditio: vt no. C. e. l. pe. ſed iſta glo. eſt uerior: ⁊ ſic tenẽt cõiter oẽs doc. aliud ſi ex cã tráſactiõis deꝛ: ut. d. l. ſi pro fundo. ¶ Sed qualr cognoſcã vtrũ tráſactio vel eſtimatio litis. Rñ. gl. eſt in. l. ei⁹ rei. ſ. de rei uẽ. aut erat ius ptis certũ lʒ eẽt lis: vtputa peto executionẽ ſnĩe uel peto fundũ de bitũ ex teſtõ: ⁊ tũc quãtitas q̃ daꝛ ẽ magis litis eſtimatõ q̃ tranſactio: ⁊ tũc ꝓ re retẽta hʒ locũ titul⁹ ꝓ emptore vt hic ẽt ſi in inſtrõ dicaꝛ ex cã tráſactiõis: q: tráſactio ẽ nomẽ gñale ad oẽʒ cõuentionẽ p quã a lite diſcediꝛ: vt . d. l. ei⁹ rei. ⁊ idõ dꝛ ꝯct⁹ innoĩatus: vt no. C. de tráſ. l. ſiue apud acta. Si eniʒ eẽt ſpãle nomẽ: tũc eẽt ꝯctus noĩat⁹: ut no. C. de re. pmu. ſup rub. Si vo eẽt res dubia: tunc pecunia q̃ daꝛ vꝛ dari ex cã tráſactõis: ⁊ ꝓ re retẽta non ꝯpeteret titulus ꝓ ẽptore: vt. d. l. ſi ꝓ fundo. fateor tñ i hoc caſu ꝙ ſi ille q accepit pecuniã diceret ꝯcedo tibi oẽ ius qđ mihi ꝯpetit in tali re de q̃ lis erat ꝙ hʒ tunc ti. ꝓ emptore ẽt ex tráſactõe ꝓ t[illegible]i re retẽta ſicut q̃ñ ego emo qcqd iuris hẽs: vt dicã. j. e. l. ẽptor. ſed ſi nõ diceret ꝯce do ſed finio vel qeto oẽ ius ⁊c̃. tũc ſec⁹ eẽt: vt. d. l. ſi pro fundo. op. formo ar. a diuiſiõe. aut iſte q ſoluit litis eſti mationẽ poſſidebat: ⁊ mãu militari debuerit auferri: vt . l. q reſtituere. ſ. de rei uẽ. aut nõ poſſidebat: ⁊ tũc ſoluẽ do litis eſtimationẽ vꝛ emptio: vt. l. ei⁹ rei. ⁊. l. ſi res. ⁊. l. q poſſeſſor. ſ. de rei uẽ. ⁊ gl. dicit ꝙ poſſidebat: ſʒ actor uoluit uti bñficio. l. q reſtituere. uel alr dicit glo. ꝙ ñ poſ ſidebat: q: culpa deſijt poſſidere non dolo: ⁊ ſic poſſo põt aduocari. ſʒ illud nõ põt ꝓcedere quo ad uſucapio nẽ: niſi ponas poſſonẽʒ aduocaſſe ab eo q poſſidebat: q: vſucapio nõ ꝓcedit ſine poſſone: ut. l. ſine poſſeſſiõe ſ. ti. ij. ¶ Jtẽ eſt examinandũ an q culpa deſijt poſſidere põt aduocare a poſſeſſore: ⁊ glo. hic ſimplr dicit ꝙ ſic. Dy. hic dicit põt aduocare ceſſiõe facta: ⁊ ſic reperitur ſua additio. hic glo. in. l. ſi culpa. dicit ꝙ ẽt ceſſiõe nõ fa cta. dicit Dy. in. c. ꝓ poſſeſſore. ex̃ de re. iur. li. vj. in. vij. . q. ꝙ ſine ceſſiõe hʒ etiã ſi dolo deſijt poſſidere uel cul pa. ſed ipſe dicit ꝯ. l. is q dolo. ſ. de rei uẽ. q̃ñ dicit ꝙ do lo. Jtẽ in eo ꝙ dicit ꝙ q̃ñ culpa deſijt poſſidere ẽt nõ di cit uerũ ſimplr: ſʒ eſt uerũ q̃ñ eſt ꝯuent⁹ rei uẽdicatõe: ſʒ q̃ñ agiꝛ pſonali actõe: ⁊ daꝛ litis eſtimatio nõ hʒ ſoluẽs utilẽ in rẽ: q: nõ pciuʒ rei ſoluit ſʒ pciuʒ culpe: ut q̃ñ res eſt ꝯmodata uel depoſita. ⁊ hoc uoluit notare glo. in. l. ſi fullo. ſ. de ꝯdi. ſine cã. ⁊ illud dicebat. d. Ja. me audi ente ꝙ ibi uoluit dicere lʒ nõ exꝓmat multũ gl. vñ i hoc paſſu q̃ñ qs ſoluit litis eſtimationẽ: tunc aut deſijt dolo poſſidere: ⁊ ſine dubio nõ daꝛ actio ſine ceſſiõe: ut. l. is q dolo. ſ. de rei uẽ. Aut culpa deſijt poſſideꝛ: ⁊ tũc aut ꝯueniꝛ rei uẽ. ⁊ hʒ actionẽ ſine ceſſione: vt. l. ſi culpa. de

rei uen. aut cōuenit pſonali actiōe: ⁊ tūc ſectꝰ: q: nō hꝫ actionē utilē ſine ceſſione: ut. l. ſi fullo. ſ. de condi. ſine cā. Et multa eēnt tangenda in hoc paſſu qñ ſoluit litis eſtimatio. tetigi unuꝫ. alia tangunt in. d. l. lit. j. e.

Ex. l. ſequenti.

¶ Que eſt rō ꝙ in ēptione ⁊ uēditiōe utroqꝫ tempore reqritur bona fides.

P Ro emptore. In emptiōe reqritur bōa fides duobus tpibꝰ. iō iuſtus error cāꝫ uſucapiēdi nō pſtat. h. d. ¶ Querit glo. q̄ eſt rō ꝙ in emptōe ⁊ vēditione reqrit bona fides in vtroqꝫ tpe. Pria eſt rō: q: nō vꝫ emptio rei aliene: vt no. ſ. ti. ij. l. ſi is q. §. ſi. ſꝫ illud ē falſū: vt ibi dixi. Alij: vt Ja. de are. dicūt ꝙ in ceteris tpe traditiōis naſcit ti. ſ. ꝓ ſoluto. ſꝫ uēditio debuit hr̄e effectū añ. qō nō plꝫ: q: nō ſolū ꝓ ſoluto: ſꝫ ⁊ ex titulo putatiuo pſcribitur: vt. ſ. ti. ij. l. celſus. Alij dicūt ꝙ h̄ eſt pp frequētiā cōtractuū emptōis ⁊ vēditionis: ſed iſta rō vr̄ potiꝰ facere in ɔ̄riuꝫ ꝙ̄ pro. q: citiꝰ in frequētibꝰ tolleraf error: vt. l. iuſto. in pn. ſ. ti. ij. Sol. faciliꝰ tolleraf error ne qd pdat nō ut uſucapiat: ⁊ locupleteſ cū aliena iactura. Alia rō eſt. dicit gl. que ponit in. l. celſus. ſ. ti. ij. ſed in. illa. l. celſus. nil dr̄ de rōne: ſed facit ad dictū. Itē hic accipio emptionēꝫ ſtricte: ſecꝰ in datiōe in ſolutū. que ſiſis eſt emptioni: vt litis eſtimatio. arg. ſ. ti. i. l. i. ⁊. l. iii. ⁊. l. lit. j. eo.

Sepata. Querit glo. an ꝓcedit iſta pſicatio vſucapio ergo poſſideo. certe nō: q: uſucapio quādoqꝫ ꝓcedit ſine poſſeſſione: vt. l. ceptam ⁊. l. rerū mixtura. §. labeo. ſ. ti. ij.

Ex. §. ſequenti.

¶ Si heres rem venditā a defuncto accipiat tanꝙ̄ non venditā: an uſucapiat. vide in ſi.

Si ſub cōditione. Iſte eſt ſubtilis. §. pendēte cōditione emptōis nō ꝓcedit vſucapio ēt ſi extitiſſe puteſ. ſecus ſi extitit. lꝫ extitiſſe ignoreſ. h. d. prīo ponit vnuꝫ dictū ſcđo remouet duo dubia circa illud. tertō determinationē ſcđi dubij reuocat in dubiū ⁊ eā verā eſſe determinat. ſcđa ibi. idē eſt. tertia ibi. ⁊ tu. ¶ Op. j. ꝓ dote. l. i. vbi pēdente ɔditiōe qs vſucapit titulo ꝓ ſuo. Sol. timore huiꝰ ɔ̄riȷ̄ ſunt due glo. ɔ̄rie ſup eodē ꝟbo. ⁊ vna dicit ꝙ uſucapio ꝓ ſuo. alia dicit ɔ̄riū. ⁊ vide iſtas glo. ſed pria glo. eſt ꝟa quā ſeqtur Dy. ⁊ doc. nr̄i in. l. ij. C. pro dote: q: nō trāſfert dñiuꝫ: niſi in cōditōis euentū ſi voluit in cōtinēti trāſferre: ut. l. ſi ſub ɔditōe. j. de ſo. dicāꝰ j. ꝓ dote. l. i. ¶ Uenio ad ſcđꝫ paſſuꝫ. dr̄ hic idē ſi putat cōditionē extitiſſe. ɔ̄. j. eo. l. qō vulgo. So. ibi interuenit iuſtus error vel iuſtiſſimuſ. hic nō īteruenit iuſtiſſima cā credēdi. alias ſecꝰ. Idē dr̄ hic ꝙ q ignorat ɔditionē extitiſſe vſucapit: ⁊ ſic inſpicit veritaſ ⁊ nō opinio. ¶ Sed ɔ̄. j. e. §. ꝟ. eſt tñ. Sol. qdā dicūt hūc ꝑ illuꝫ corrigi. Alij ꝙ nō corrigit. ⁊ iſta eſt ꝟa quā tꝫ glo. in hoc. §. ¶ Op. ꝙ inſpiciaf opinio: ⁊ nō veritas: vt. l. multū. ſ. de ɔdi. ⁊ demō. ⁊ de leg. iij. l. i. in pn. Sol. in his q̄ ex ſolo aīo nr̄o dependēt inſpicit opi. potius ꝙ̄ veritas: vt in aditōe hereditatis teſtō ⁊ ſilibꝰ. ita no. ſ. de acq. here. l. heres inſtiturꝰ. Et in alijs inſpicit potiꝰ veritas: vt hic. nā pſcriptio nō ꝓcedit ſolo aīo. imo ex poſſone ⁊ titulo: ⁊ qñqꝫ ſine aīo: vt in rebꝰ peculiaribꝰ. ¶ Op. ſ. ti. ij. l. ſi fur. §. i. Sol. ibi errauit in iure. hic in facto. hꝰ gr̄a diſtingue ſic. qñ qs putat ſe nō vſucape aut ꝑ errorē iuris. ⁊ vſucapio nō ꝓcedit: vt. l. ſi fur. §. i. aut ꝑ errorē fcī: ⁊ tūc aut ignorat ſe poſſidere ⁊ detinere ⁊ titulū hr̄e: lꝫ ī ꝟitate hēat: ⁊ nō ꝓcedit pſcriptio: vt. ſ. ti. i. l. ij. ⁊. C. de acq. poſ. l. i. aut ſcit ſe detinere. ignorat tñ ſe poſſidere ⁊ pſcribere reꝫ: ⁊ tūc aut nō credit ſe pſcribere ſibi vel alteri: ⁊ nō ꝓcedit pſcriptō. aut ſcit ſe pſcribere alteri ſibi ignorat ⁊ ꝓcedit pſcriptio: vt. ſ. ti. ij. l. iuſto. §. ſiliuſfa. ⁊ ibi no. in vltia gl. Aut ſcit ſe poſſidere eo noīe. ignorat tñ ſe titulū hr̄e: ⁊ ꝓcedit pſcriptio: vt hic. ¶ Op. ꝙ hoc caſu nō pſcribat q: nō eſt bone fidei: q: cogitatiōe dñi nō poſſidet: vt. l. apud antiquos. C. de fur. So. puto ꝙ in materia vſucapionis: lꝫ qs nō putꝫ ſe dñꝫ. tñ eſt bone fidei ſi credidit dñꝫ eſſe tradentē: vt no. dicit tex. ſ. e. l. i. in pn. ⁊. ſ. ti. i. l. iij. ibi ſufficit eniꝫ ⁊c̄. ¶ Uenio ad tertiū rñſuꝫ ibi nōnulla. ⁊c̄. ⁊ op. hic dr̄ ꝙ ille q accipit reꝫ ab emptore quem putat verū dñm eſt dñs ⁊c̄. Sed ɔ̄ eſt. l. qñ. ſ. de cōdi. fur. ⁊. l. falſus. in pn. j. de fur. Glo. ſo. ꝑ elegātia verba: ⁊ dicit ꝙ qñꝫ accipit indebitū ſciēter: ⁊ tūc nō hꝫ ꝓ ſe veritatē. qñqꝫ errat ⁊ hꝫ ꝓ ſe veritatē. ⁊ vide glo. que incipit emptoris. ⁊ iō tranſit ⁊c̄. ſꝫ iſta gl. nō eſt neceſſaria: ꝓut dixi tibi in. l. falſus. j. de fur. ⁊ qñ dicit gl. ꝙ ille. ll. loquūtur qñ error labit in perſonā: iō nō trāſit dñiuꝫ: ⁊ ſic errat in ſubā pſone. hic nō. ¶ Quero primum rñſuꝫ dicit ſub cōditiōe ⁊c̄. qro qd ſi deficiat cōditio: an cōiungāt tpa pſcriptōis ⁊ uſucapiōis. ⁊ glo. dicit ꝙ ſic: ⁊ allegat. l. pōponius. §. ſi is q. ſ. de acq. poſ. Quero dr̄ hic ꝙ aptius ⁊ cetera: ſed in quo eſt aptius dic vt glo. vel dic aptiꝰ. i. apte. ¶ Quero heres rē venditā a defuncto accipit tanꝙ̄ nō uenditā. rñdeo ſm glo. nō ſoluit in tex. ⁊ gl. tꝫ ꝙ nō vſucapit ſm Jo. Alia opi. eſt in glo. ꝙ uſucapiat: ⁊ iſta eſt vera: vt inſpiciaf ueritas potius ꝙ̄ opinio. Et ſic cōgruit pcedētibuſ. ſic. ſ. tit. ij. l. iuſto. §. ſilius. quā tꝫ Jac. de are. ⁊ glo. ſ. ti. ij. l. nunꝙ̄. §. ſi. Dicit ergo aut reſ eſt tradita defuncto: ⁊ error heredis nō nocet: vt. l. nūquā. §. ſi. ſ. titu. ij. Aut eſt tradita heredi erranti: vt hic. Aut nō fuit tradita heredi. nec defuncto: ſed heres reperit eā in hereditate: ⁊ idē ſi iuſte putet ſibi traditā: vt. l. iuſto. §. ſilius. ſ. ti. ij. Ex his cōcludit ꝙ ſufficit: ſi apparet titulū me habuiſſe ⁊ poſſediſſe. lꝫ nō appareat me ſciuiſſe de titulo in initio poſſeſſiōis. qō eſt nota.

Si in diem. Ex venditiōe pura reſoluēda ſub cōditione interiꝫ ꝓcedit pſcriptio titulo ꝓ emptore. h. d. cū duobꝰ. §. ſequētibus Op. ꝙ dictio ſi facit cōditionē. Sol. vt in glo. ¶ Opp. de. l. ſi legatū pure. ij. rñ. de adimē. lega. Sol. illa loqtur in vltimis volūtatibus. hec in ɔ̄ctibus: vt no. ſ. de in diē adiect. l. ij. in ſi.

Cum ſtichum. Oppo. j. eo. l. quod vulgo. Solu. vt glo. ¶ Oppo. de prin. §. ad ſequē. ꝟſi. Glo. dat plures ſolu. dic illud quod nō eſt emptum nec ex re empta rei empte accedit. quod eſt aliter ſeparatū nō poteſt preſcribi titulo ꝓ emptore: vt in prin. §. ſecus: ſi aliquod predictorum interuenit: vt in ſequētibus ꝟ. Nam in ꝟſi. ſed ſi fundꝰ rei empte accedit. naꝫ videt talis vēditus qualis fuit deſignatus ⁊ traditus. cum talis vēditor fines demonſtrare teneatur: vt. l. ticius. ſ. de acti. emp. ⁊ quicquid additur fundo vendito fundi appellatione continetur: vt. l. ſi ex toto. in pnci. ſ. de lega. i. ⁊. l. quod in rerum. §. pen. eo. ti. ſm Jaco. de are. ¶ Oppo. de eo qui emit gregeꝫ: de eo qui emit ancillam. Solu. vt glo. circa quod dic: vt dicam. j. pro ſuo. l. ij. ¶ Oppo. j. eo. l. emptor fundi. Sol. ut glo. ¶ Op. C. ſi. regun. l. ſi. Sol. actio finiuꝫ regundorum: q: perſonalis nō preſcribit: niſi ſpatio. xxx. annorū: in rei vendi. ſecus.

a ¶. §. Si ſub conditōe. dicā adde bartol. in. l. eius rei. ff. de rei ven. ⁊ bal. in l. ex cā. C. e. ⁊ do. an. i. c. litteriſ. i. xv. col. de reſti. ſpo.

Eius bona. Mala fides actoris nocet emptori vniuerſitatis ſeu oīum bonorum. hoc dicit. ¶ Oppo. ſ. ti. ij. l. quare. Sol. ibi in emptore rei particularis hic in emptore vniuerſitatis vel oīum bonorū in quo eſt idē qō in herede. hoc ſentit h̄ gl. in ſi. facit. ſ. de peti. hered. l. nec ullaꝫ. §. ſiqs Op. ꝙ iſte res vſucapiant tanꝙ̄ accedentes rei vendite vt. ſ. ꝓximo. Quidā dicunt imo nō accedunt. certe hoc quod nō accedit eſt ꝑpter preſumptam malā fidē emptoris. vel poſſet dici accedere: q: ſub eodē noīe continetur: vt. ſ. proximo. §. dixi. ¶ Oppo. j. e. l. quod vulgo. Sol. hic nō fuit iuſtus error. ¶ Op. ſ. de peti. here. l. et ſi nō tantū. So. ibi in petitione hereditatis in qua veniunt nō hereditaria. hic in vſucapione in qua requiritur bona fides ⁊ ti. que hic ceſſāt. ¶ Quero an iſte res vſucapiantur ꝓ ſuo. quidā ꝙ ſic. quod eſt falſuꝫ per ea que

notantur in.l.celſus.ſ̃.de vſucap.ꝛ ꝑpter preſumptam malam fidem:vt.ſ̃.dixi.

Tutor. Emptione facta ſolẽniter per tutorez a pupillo transfert in tutorem dominium ſi eſt dominus.alias vſucapiendi.ↄditio. hoc dicit. ¶ Op.ꝙ tutor ſtatiʒ ſit dñs effect᷒ eo ꝙ ſolẽniter emit vt.l.i.ſ̃.de re.eorum.Sol.hic pupillus nõ erat domin᷒ ¶ Op.res pupilli vſucapi nõ poteſt:ut.l.bone fidei.ſ̃.de acquiren.re.do.Solu.hic nõ erat pupilli. plene dicã.j.eo.l.ſi a pupillo.op.ꝙ tutor nõ poteſt emere ſe auctore:ut.l.i.ſ̃.de aucto.tu.So.hic emit auctoritate cõtutoris.alias nõ preſcriberet:ut in glo.

Procuratorem. Procurator᷒ emẽs a comprocuratore preſcribit.hoc dicit.

Si ſeruus. In rebus peculiarib᷒ ſcientiaʒ ſerui inſpicimus. in dominicis ſciaʒ dñi:ꝛ illa ſcia inſpicitur que fuit ab initio poſſeſſionis: nõ que poſtea ſuperuenit.h.d.vſqʒ ad.§.ſi a pupillo.de quo dic ut.ſ̃.ti.i.l.ſi heres.§.i.de edil.edic.l.cum mancipium.

Ex.§.ſequenti.

¶ An emẽs a pupillo uſucapiat:ibi.Quid hẽo. Et qs ꝓbabit ꝙ ex aſpectu videbaẜ adultus:ibi.Oppo.

Si a pupillo. Difficilis᷒ eſt. Error iuſtiſſimus preſtat cãʒ vſucapiẽdi in titulo pro emptore.ſecus ſi ſit error iniuſtus:ut error iuris.h.d.¶ Op.de.l.bone fidei.ſ̃.de acqr. re.do. Glo.hic ponit duas ſol.prima ꝙ res nõ erat pupilli . ſʒ alteri᷒ hic re mobili.ibi in re immobili .tene ergo menti iſtam.glo.ꝙ res pupilli mobilis poteſt vſucapi.ꝛ ſic tenet.ſ̃.e.l.§.tutor. Idẽ videtur tenere in.l.bone fidei.ſ̃.de acqui.re.do.ꝛ.j.e.l.qui fundũ.§.ſi tutor.ſed ſi hoc ẽ verum idem eſſet in rebus adulti que nõ poſſunt alienari per ti.de re.eorum.ergo nec vſucapi:ut.l.vbi lex.ſ̃.de uſucap.ergo illa.l.bone fidei nullius eſt valoris que voluit aliquid ſpecialitatis inducere in pupillo.quid dicemus dico ꝙ.l.bone fidei.loqtur in re mobili. ꝛ ꝙ ſic debeat intelligi.no.glo.clarius ꝛ apertius in.l.iij.C.de aucto.tu.ꝛ ſic illa.l.ĩportat aliqd:q: ſʒ iſta tempora᷒ poterat res mobilis ſine decreto alienari.ſed in pupillo non põt uſucapi in adulto ſic.Qualiter reſpõdemuſ ad hãc .l.dic ꝙ vendidit rem alienam nõ ſuaʒ:q: ſiue eſt mobilis ſiue ĩmobilis res pupilli nõ põt alienari. ¶ Sed tũc inſtatur:q: eadem rõne nõ valet venditio rei adulti: ꝑut pupilli:ut.l.i.ꝛ per totũ ti.de re.corũ.Sol.dʒ ĩtelligi hic ꝙ erat res alteri᷒ ĩmobilis:ꝛ iõ põt uſucapi ſi erat adulti.alias iſte.§.nõ põt ꝓcedere.¶ Opp.de.l.lex que tutores.C.de admi.tu.So.iſta lex prout intelligitur ſʒ iſta iura procedit in oĩ re mobili.ſed ſʒ iura.C. oportet ꝙ intelligatur in re mobili que ſeruando ſeruari nõ poteſt:vt.l.lex que tutores.¶ .Op.extra glo .ꝙ iſte pupillus aut nõ poſſidebat:ꝛ poſſeſſionẽ nõ potuit transferre:vt.l.traditio.ſ̃.de acqui.re.do.aut poſſidebat ꝙ tũc poſſeſſionẽ potuit transferre:ut in glo. Huius cõtrarij timore glo.dicit fateor ꝙ hic nõ poſſidebat pupillus:ſʒ emptor ꝛ ſic pupillus poſſeſſionẽ nõ tranſtulit:ſed titulum pupillus dedit:ut.l.nõ ſolum. §.i. de vſuca. vel dic ꝙ nõ tradidit cum tutore:ſed iſta continet diuinationẽ vel dic ꝙ hec vera ꝙ poſſeſſionẽ rei mobilis ꝑdit ꝛ trãſfert pupillus:q: facilius admittitur:ut.l.rem que nobiſ ſ̃.de acqr.poſ.¶ Quid habeo ergo colligere ex iſto. §. difficili.intelligo iſtam materiã hoc modo qñ quis emit a pupillo:aut ſcit eum eẽ pupillũ:ꝛ tunc aut emit nõ ſolẽniter:ꝛ nõ acqrit dominiũ:nec vſucapiendi conditionem:ut hoc ſecũdo reſponſo. Aut emit ſolẽniter cuʒ decreto:ꝛ ſi pupillus eſt dñs tranſfert dñium: ſed ſi nõ eſt dñs transfert vſucapiẽdi conditionem:vt.ſ̃.e.l.tutor.ꝛ .ſ̃.de rebus eoꝝ.per totum.Si vero putauit ipſum eſſe adultum:ꝛ tunc aut emit rem ipſius pupilli:ꝛ nõ procedit vſucapio:ut.l.bone fidei.ſ̃.de acquirẽ.re.do.ꝛ.l.iij. .C.de aucto.tu.ſiue res erat mobilis ſiue ĩmobilis.Aut res erat alterius:ꝛ tũc aut res erat mobilis:ꝛ ꝓcedit vſucapio:vt hic in ꝑn.ꝙ intelligo ſi erat talis que ſeruãdo ſeruari nõ põt:ꝛ ſic decretuʒ nõ requiriẜ:alias eẽt idem quod.j.dicã in re ĩmobili:ut.l.lex que tutores. C.de admi.tuto.Aut erat ĩmobilis:ꝛ tunc nõ procedit preſcriptio:q: ſciuit aut ſcire debuit eum adultum talẽ rem vendere nõ poſſe:vt argumẽto hui᷒. §. ij.reſponſo.ꝛ.l.vbi lex cum glo.ſ̃.de vſuca.¶ Opp.ſ̃.e.᷒l.ij. Solu. hic fuit error iuſtiſſimus:q: apparebat adultus in aſpectu. Sʒ quis debebit hoc probare. Reſpõdeo ſtatur aſſertioni eius qui dicit ſic ſe crediſſe:vt not.inſti.de acti.§.alie. per glo.niſi per aduerſam partem aliquid probetur ex quo aliquid contrarium preſumatur᷒:vt q: tutor q preſumitur ſcire:vt nota.ſ̃.e.l.§.tutor.vel coniuncta perſona:ut.l.octaui.ſ̃.unde cog. Idem ſi vicinus uel domeſticus.ar.ex̃ de preſump.c.quanto . Uel probabitur ꝙ erat talis ſtature ꝙ quilibet diſcretus homo ex aſpectu credidiſſet eum pupilluʒ:vt.l.minor.xxv.annis ex aſpectu.ſ̃.de mino.quo probato apparebit ꝙ nõ fuit iuſtiſſimus error:ꝛ ideʒ dico in furioſo ꝛ curatore eius: vt.j. §.proximo.vbi omnia que hic poſſunt dici ꝛ ibi repeti poſſunt per.l.ij.C.de cura.furi.

Si eam rem. Bona fides auctoris nõ ꝓdeſt ſingulari ſucceſſori᷒ habenti ſcientiam rei aliene.ſecus in ſucceſſore vniuerſali. h.d.cũ duobus.§.ſequentibus.

Ex.§.ſequenti.

¶ An ꝑ citationẽ interrũpatur ꝑſcriptio ĩducta a ſtatuto:ibi.Quid dices.Et q̃ ſit rõ ꝙ in actionib᷒ pretorijs: ꝛ penalib᷒ reqritur litis cõteſtatio in alijs nõ ad interrũpẽdum preſcriptionẽ:ibi.Ratio predictorum.

Si rem alienam. Per litis conteſtationem nõ interrũpitur vſucapio triennij.ꝛ ex duabus cauſis ſe nõ compatientibus res nõ põt poſſideri.hoc dicit. ¶ Opp.de.l. more.C.de rei vendi.Solu.quedam eſt preſcriptio mere fauorabilis:vt vſucapio triennij:ꝛ tunc nõ interrumpitur litis conteſta.niſi in effectu:vt hic.ꝛ.l. poſt acceptum.ſ̃.de rei vend.Quedam eſt preſcriptio mere odioſa:ꝛ tunc interrũpitur per ſolam citationem: vt.l.cũ notiſſimi in princi.quedam eſt preſcriptio mixta : vt.x. vel .xx.anno.tunc interrumpitur lit.conteſta.ut.l.more.C. de rei vendi.¶ Quid dices de preſcriptionibus que inducuntur a ſtatutis᷒:vtputa qui nõ petierit debitum ꝑ decem annos cadat a iure ſuo.Reſpondeo iſta preſcriptio currit ex mera negligentia nõ petentis ſine poſſeſſione vel titulo preſcribentis:ꝛ ideo per ſolã citationeʒ interrumpitur.¶ Sed hoc videtur cõtra.l.i.ꝛ.ij.C. qñ liber.prin.da.Solu.ibi in actionibus pretorijs ꝛ penalibus que ſui natura ſunt annales.ideo requiritur lit.cõteſtatio:vel quaſi.ideo ſi eſſet preſcriptio annalis inducta conſtitutione epiſcopi uel comitis dicerem idem. ¶ Ratio predictoruʒ eſt:q: in preſcriptione mere odioſa currit ex ſola negligẽtia nõ petentis ideo cũ mittit executorem ceſſat negligentia:ꝛ ſic interrũpitur preſcriptio.Alia que eſt mere fauore poſſidẽtis nõ interrumpiẜ litis conteſtatione:q: per hoc nõ tollitur titulus ꝛ poſſeſſio preſcribentis ex quo cauſatur fauor ſi expectatur ſnĩa.in illa preſcriptione que eſt mixta eligiẜ media via ſcilʒ:vt litis conteſta.interrũpatur. Idem in ea que ſui natura currit:vt q: pretoria ꝛ annalis: ꝛ hec ſunt de mẽte Iac.de are.ꝛ Iac.bu.in.l.ſicut.C.de preſcrip.xxx.anno.ꝛ.l.ſi.ſ̃.de eo per quẽ factuʒ erit.Quod aũt preſcriptiones quedam ſunt fauorabileſ quedã odioſe quedã mixte.probatur.C.de edic.diui hadria.tol.l.ſi.in ſi.ꝛ ꝑ Dy.in.c.poſſeſſor.extra de reg.iur.lib.vj. ¶ Oppo.ꝙ pluribus cauſis poſſum poſſidere:vt.l.iij.§.ex plurib᷒. ſ̃.de acquirẽ.poſ.Glo.dicit fateor:ſed deſinit uſucapere:ꝛ dic ꝙ aut ſunt cauſe concurrentes ꝛ ſe cõpatientes ad inuicem aut nõ:ſi ſe compatiuntur:tunc ex plurimis

a ¶.§.Procuratorẽ. ꝑcurator.itellige ĩ ꝓcuratore gñali:vt no.l.l.ij.C.de uxo.mil.ꝛ ſic ti.min᷒ legitie ꝑ cure tribuit cãʒ preſcribẽdi. vid bal. i. d.l. ij. ſacẜ lex qd vulgo.j.e.

b ¶.§.Si a pupillo difficiliſ vide no. per glo.no.i.l.cũ q.C.de auc.ꝑſtã.

c ¶ Iſta tpa ↄcludit h ang ꝙ iure antiq̃ ſtoꝝ ꝛ ẽt hodie adult᷒ et pupill᷒ ꝑib᷒ paſſib᷒ ãbulant ꝛ imobilia vel q̃ ſuccedũt loco ĩmobiliuʒ: vt ãnui reddit᷒ aliẽare ſi poſſint.l.magis puto . § . ne paſſim.de reb᷒ corum ꝛ.l. lex q̃ tu . ꝛ ꝑ totũ.C.de ꝑdi.mi.i reb᷒ i mobilib᷒ erat h iure differẽtia.dic vt h ꝑ cũ.ꝛ vid ea q̃ hñr.ſ̃.e.l.§ tu.ꝛ. j.e. l.q̃ fundũ.§.ſi iter.ꝛ.l.ſi.i q.cau.ceſ. in integ.reſti.

d ¶ Op.ſ̃.eo: h no.ad glo. in.§.alie.iſti. de ac.idẽ videẜ velle barto.in.l .inter oẽs.§. recte de fur.

e ¶ Preſumaẜ.an qs ꝑſumaẜ ſciuiſſe aliquẽ eſſe minoreʒ vel furioſũ. adde q̃ dixi in.l.ſi ticius.j.de ſideiuſ.

f ¶.§. Si eam rẽ ſucceſſori qñ mala ſideſ ſucceſſoriſ ſibi noceat. vide bal.no.in .l.ſup lõgi.de ꝑſcri.lõ.tẽp. ꝛ an hec ꝓcedant de iure canonico.vide lud.i.l.põpo. §. qñtuʒ cũ ſequenti. .ſ̃.de acqrẽ. poſ. ꝛ qd ibi ſcripſi :ꝛ per Dy. in regula poſſeſſor. de reguliſ iuris in. vj.

g ¶.§.Si reʒ alienaʒ.a ſtantis.ꝛ vid a

liam.q.per bar.in.l.is qui rei.ſ.ex qui.cau.maio.& quod ipſe not.in.l.cū notiſſimi.C.de preſcrip.xxx.an.& hic adde bal.in.l.ſi.in prin. de eo ꝑ quē factuȝ erit.& bar.in.l.in oībus de ac.& obli.& bal.& ang.in.l.ſicut. C. de ꝑſcrip.xxx.an. ADDE quō interponaꝛ preſcriptio abb.cōſi.xciiij.& lvij.i.lib.& conſi.iij.q.xiiij.ij.lib.

b Mptōr fundi.ſūmario.ſiquis eſt in bona fide partim.& partim in mala fide.an vſucapiat.& ita hētur in hoc tex.cū alle.no.bal.in.l.ſuper longi.in.iiij.col.C.de preſcrip.longi tempo.facit qδ not.bart.in.l.ſi fundum.§.ſi.ſ.de acq.poſ.

c Alij dicunt.adde que no.bar.in.l.iij.§.i.de acquirē.poſ.

a l Litis eſtimatio. emptōi. an litis eſtimatio ſit ſimilis ēptioni quo ad euidētiaȝ.ad de qδ dicē bal.i.l.libera.C.de ſen.ꝙ ibi eſt melior littera vel text.de iure.ꝙ recipiēſ iſolutū ita teneꝛ denunciare litē ſicut emptoꝛ ꝑꝑ euic.& dicit qδ nō eſt alibi.& dicit ꝙ qñ daꝛ iſolutū ſpēs ꝓ ſpecie:nō eſt ſimilis ēptōi ſec⁹ ſi ꝓ pecunia.adde ꝙ ſtatutū loq̄nſ in vēditione nō hȝ locum ī adiudica.hȝ ſpe.& io.an.i ti.de empti.& vēd.§.nūc dicēdū.el.ij.v.ſȝ pone ſtatutū.Itē adde caſuȝ ſingulareȝ in q̄ eſtimatio nō hȝ vim vēditionis in.l.ſi creditor qui rem in prin.ff.de pig.ac.& ibi vid bal.i lec.antiqua & pau.de caſ.ibi & add.d.an.in.c.ꝯſti.de in integr.reſti.vbi idē tenȝ.ADDE ꝙ ſtatutū loquēs in vendi.nō hȝ locū in adiudica.facit ꝙvoluit ro.cōſi.cvij.ꝙ ſi ex forma ſtatuti vicinus volēs vendere teneaꝛ denūciare cōſorti ꝙ ſi vigore laudi vicin⁹ fuerit ꝯdēnatus vendere ꝙ nō teneaꝛ denunciare.

cauſis poteſt poſſideri:alias ſec⁹:vt.d.§.ex plurimis.& l.ſi quis auteȝ.& glo.in.§.qui ad nundinas.ſ.titulo proximo. ſed hec cā ex qua dn̄s eſt cum illa ex qua nō ē dn̄s:ſe nō compatiꝛ. Sicut eniȝ quis nō poteſt emere rem ſuaȝ:ſic nō poteſt quod ſuum eſt poſſidere titulo pro emptore ab alio.

Ex.l.ſequenti.

An ille qui recipit litis eſtimationeȝ teneatur de euictione:ibi.Secūdo.Et an teneatur de euictione cauere vide in ſi.

l **Litis eſtimatio.** Seipſā ſūmat. quero in quo eſt ſimilis. dicit glo. ſicut per emptioneȝ quis efficitur dn̄s:ſi res traditur vel tranſfertur publiciana & uſucapiendi conditio.ita ſoluendo litis eſtimationem:ut in glo.qδ intellige ſi actor ſcit ſoluentē poſſidere: vt no.ſ.de rei uendi.l.huius rei.ſinaūt ignorabat : tunc q: reus eſt in dolo fallendo actorem poſſet actoꝛ cum cognouerit rem vendicare: ſi eſſet paratus reſtituere eſtimationem:vt.l.ei qui in ſi.j.de fur. Sed ſi vere reus nō poſſidebat:tūc in dubio videtur ſibi concedi licentia:vt rem adipiſcatur a quocunqȝ poſſeſſore:vt no.ſ.de rei vendi.l.hec ſi res qua adepta habebit dn̄ium vel publicianā vt dictum eſt. Predicta vera niſi initium poſſeſſionis rei eſſet cum dolo:q: ſurripuit: tunc nō videtur concedi licentia adipiſcendi:niſi expreſſe eſſet dictum:& ideo cum ad eū peruenit domin⁹ poſſet vēdicare:vt.d.l.ei qui.in ſi.j.de fur. Predicta vera ſi eſt litis eſtimatio.ſecus ſi eſſet tranſactio:vt.ſ.e.l.i.dixi. Secundo quero:an ille q recipit litis eſtimationem teneatur de euictione. Glo.hic ꝙ ſic.contrarium tenet.j.qui.ex cau.in poſ.ea.l.ſi.Dy.in.c.pro poſſeſſore.in.ij.q.tenet indiſtincte ꝙ de euictione teneatur:q: ſimilis eſt emptioni[a]:vt.l.ſi propter res.ſ.re. amota.& ibi dominus Iac.bu.dicit quod hic lȝ equipararet vendītioni:tamen in.l.huius rei.ſ.de rei vendi.equiparatur tranſactioni in qua nō venit euictio vt.l.ſi pro fundo.C.de tranſac.& ideo dicit ipſe: aut ille qui ſoluit litis eſtimationē poſſidebat actore ſciente & videtur venditio: q: ſua ſponte dimittit rem:vt.l.ſi propter res: & quod ſupra dixi Aut nō poſſidet vel poſſidet actore ignorante. tunc nō tenetur de euictione quaſi tranſactio cū inuit⁹ dimiſerit:vt.d.l.h ſi res:niſi reus habuerit cāȝ ab actore:vt.l.ſi donate.ſ.de dona. inter vi.& vxo.ita audiui eum dicentem. lȝ nō per omnia ſic ſcripſit in.l.ſi culpa.de rei vendi.ſed predicta non placent:q: in.d.l.h ſi res.ponitur trāſactio improprie & large:vt dixi.ſ.e.l.i.& ibi not. Preterea ſi tenetur de euictione ergo tenetur ſi poſſeſſor ageret & vinceret:vt.l.euicta.§.i.ſ.de euictio.ſed ego video ꝙ ille q recipit litis eſtimationem nō teneatur cedere actionem ſoluenti: & ſic poteſt pati ipſum vendicantem ſuccumbere : vt dicam.j.de re iudi.l.in depoſiti.ergo patet ꝙ de euictione nō tenetur ſimpliciter.Quare ſic dico aut res erat dubia vtrum ad actorem pertineret ſed ideo recipit litis eſtimationē:vt cedat ſiquid iuris cōpeteret in re:vt dixi.ſ.eo.l.i.tunc de euictione nō tenetur:q: venditio ſic facta nō tenet: vt.l.ꝙ ſi in venditione.ſ.de here.ven.ſi vero certum erat reȝ ad actorem pertinere : vel quia iudicatum:vel q: reus nō poterat queſtionē dominij ei referre:q: res erat ei depoſita vel commodata tunc facit emptionem:vt hic & l.ſi ut certo.ij.reſponſo.ſ.cōmo.cum ſimilibus : & tunc in omnibus caſibus in quibus iſoluentē tranſit ius ſine ceſſione quod dixi.ſ.e.l.i.Item in omnibus caſibus in quibus tenetur cedere actionem quos dicam in.l.indepoſiti.j.de re iudic.in illis tenetur de euictione.alias ſecus per rationem predictā. Tertio quero an teneatur de euictione cauere.Glo.hic ꝙ nō.Dy.in.c.pro poſſeſſore in ſecunda.q.diſtinguit. aut poſſeſſor habuit cauſaȝ ab actore aut nō:vt.l.ſi donate.ſ.de dona.inter vir.& vxo.tu dic ꝙ tenetur cauere in illis caſibus in quibus de euictione tenetur.alias ſecus:vt.ſ.de euic.l.ſi quis emptioni de iud.l. in bone ſidei tangam in dicta.l.indepoſiti. Ultio glo.op.de.l.mancipia.in ſi.C.de ſer.fugi.Sol. ibi ſoluit penam.hic litis eſtimationem.

d Nō ē bona.& vid no.ꝑ bar.in.l.ſi ſic.§.ſi mihi.de lega.i.& ꝑ h dicta limitanꝛ no.per dy.& bar.ibi & dicit pau.de ca.i.d.l.ſi ſic ꝙ lȝ vendaȝ qcqd iuris hēo in re ſi tñ tu poſſediſti totā reȝ lȝ ſi vēdidere niſi qδ hēbaȝ & ſic in toto fundo nō habeat titulum ſi tot⁹ nō erat vēdituſ:& ſic nō poſſit longo tpe totaȝ poſſidere.tñ preſcribere poſſe dȝ longiſſimo tpe cū in illa nō reqratur titu notabiliuſ collige vitatē ex his dictis per bart.de quo pau.mentionē nō facit.ADDE tu notabiliſſime que voluit petrus de anc.conſi.cxlj.

c **Emptor fundi.** Iſta lex hȝ tres caſus in glo.& hoc ſit pro ſūmario.[b] Oppo.de.l.ſi ita ſcriptum.ſ.de lega.i.glo. nō ſoluit Sol hic nō poteſt apparere ꝙ ſit exiguuȝ.ibi ſic. Dicit dy.hic requiritur bona ſides que propter ſcientiam partis incerte abeſt in toto fundo . ibi bona ſides nō requiritur.ſed pone venditor ſciens vendidit ignoranti:& dicit vendo quicquid iuriſ habeo an procedat vſucapio.videtur ꝙ nō per.l.locus.ſ.de acqui.poſ.ſed venditio tunc ꝓcedit per.l.ꝙ ſi nulla.ſ.de hered.vendi.imo eſt .l.ꝙ ſi in venditione.Alij dicūt[c] ꝙ procedit vſucapio per.l.qui cum.§.i.j.eo.ſed nil facit : q: ibi erat certum ꝙ erat alienum . hic vero incertum. & reſponſio quam facit ad.l.locus. nō eſt bona[d] quia eſt contra illum tex.ſed mihi videtur dicendum ꝙ ſi venditio fuit facta hoc modo . vendo quicquid iuris habeo. Item tibi trado quicqd iuriſ habeo:& tunc non poteſt ſic poſſideri.ideo preſcriptio non procedit:vt.l.locus.ſ.de acqui.poſſeſ.ſed ſi vendo quicquid iuris habeo in fundo & trado fundum totum:& tunc procedit vſucapio:quia credit ſe totum emiſſe. argu.ſ .eo.l..ij.§.ſed ſi fundum.& mala ſides tradentis non nocet:vt.j.e.l.qui fundum.§.procurator. & §.nam cum ſciens.

e q Ui fundū.§.ſeruuſ meus cā ignorātie.ad de tex.no. in .l.filio. i ꝓn. de adimē.le.ſed vt ibi dicit bar. ꝯtrā tȝ glo.in.l.ex cōſenſu.j.de ap.& h not.ad ea que habenꝛ in.l.ſi ꝺ eo.§.i.ff.de acqr.poſſeſ.

s **Rem.** Furtum factum a domino inuſucapibilem rem nō facit.h.d.ꝙ plene dic:vt.l.ſeqtur.§.ſi reȝ.ſ.ti.ij.

q **Ui cū pro herede.** Qui ab alio rogat precario quod poſſidet incipit poſſidere ex noua cauſa:& deſijt ex antiqua.h.d. Ratio:q: ille cauſe nō compatiuntur cetera dic ut dixi.ſ.de acq.poſ.l.interduȝ.in ꝓn.& quod hic ſequitur.vide per te.

q **Ui fundum.** Ad vſucapionem ſufficit ſola ciuilis.h.d.principium.dixi in.§.ex cōtrario.l.iij.ſ.de acqui.poſ.

Si fundum. In parte addita fundo noua emptiōe noua preſcriptione opus eſt.h.d. Opp.ſ.e.l.ij.§.ſed ſi fundum.So.ibi fuit vna acquiſitio. hic plures. Opp.& vſ ꝙ pars fundi vnita fundo

videtur ꝙ non poſſit poſſideri nec uſucapi ſicut tignum iniunctum edibus: ut. l. eum qui edes. ⁊ . l. rerũ mixtura. ſ. ti. ij. Sol. hic vtrunqȝ eſt imobile ⁊ ceſſat illud incõueniens quod ponitur in . l. eum qui edes. ſm Jac. de are.

Ex. §. ſequenti.

¶ An obliuio ſit iuſta cã ignorantie: ⁊ ſoluens ſcienter ei cuius mandatum eſt reuocatum. videtur donare.

Seruus meus. Reſtitutio procuratoris facta ei qui ſcit vel ſcire dȝ ad ſe nõ pertinere vſucapioni cauſam nõ tribuit: niſi procurator reſtituẽs fuerit ſciens: tunc eniȝ donare vr̃. h. d. ¶ Circa primam partẽ quero quõ debet ſcire ad ſe nõ pertinere. dicit glo. q2 fuit mãumiſſus in vltima volũtate: vel inter uiuos. ⁊ expreſſe fuit dictũ ꝙ peculium nõ concedebatur nec põt dicere ſe oblituȝ. ¶ Ex quo dicit glo. no. quẽ non debere tradere obliuioni quod ſcit: ⁊ ſic obliuio nõ eſt iuſta cã ignorantie. quod vr̃: vnde niſi longũ tp̃s ſit curſum: vt. l. furtum. §. fundi. ſ. tit. ij. ⁊ . l. ſi is qui. in prin. ſ. ti. iij. ⁊ quod not. per Dy. in. c. preſumit. extra de reg. iur. lib. vj. Uel dic ꝙ lȝ longuȝ tp̃s[a] ſit cauſa obliuionis: nõ tamẽ eſt iuſta cauſa: imputet eniȝ ſibi qui nõ rememorauit: vnde excuſaretur cum certaret de dãno. ſecus ſi de lucro. h. d. ¶ Circa ſecundã partẽ quero: an talis procurator teneaᷓ dño. Rñdeo ꝙ ſic vt in glo. ¶ Quero an in manumiſſuȝ ſit tranſlatũ dñiuȝ: ⁊ dic vt in glo. ¶ Quero qd ſi nõ dñs tradidit procuratori. dic vt in glo. ¶ Ultimo hic in ſi. hẽs expreſſuȝ ꝙ qui ſoluit ei cuius mandatũ eſt reuocatuȝ ſciẽter videtur donare. Idẽ de cõdi. inde. l. ſi nõ ſortem. §. ſi filius: ⁊ no. ſ. de cõdi. ob cãȝ. l. ſi procuratori falſo. ¶ Contrariuȝ no. ĩ. de ſol. l. diſpẽſatorem. dic vt ibi.

Si tutor. Furtuȝ tutoris facit rem inuſucapibilẽ: nec ſufficit reȝ in tutoris poteſtatẽ reuerti. h. d. ¶ Oppo. furtũ domini nõ facit rem vſucapibilem: vt. ſ. e. l. ſi rẽ ſed tutor habetur loco dñi. Solu. vt patet ĩ tex. ¶ Opp. hic requiritur: vt reuertatur in poteſtatem pupilli. Contra imo ſufficit reuerti in poteſtatẽ tutoris: vt. ſ. ti. ij. l. ſequitur. §. pupilli. So. illud verum alio ſubtrahente ꝙ ipſo tutore quãtum enim ad hanc rem nõ videtur eſſe tutor: et idem dico in prelato illicite alienante quantum ad illam rem nõ videtur eſſe prelatus: ⁊ videtur eccleſia vacare. ⁊ ideo toto ſuo tempore nõ incipit currere preſcriptio: ſed tẽpore ſucceſſoris ſui quod eſt no. ita tenet Ber. alias Inno. extra de preſcrip. c. ij.

Qui bona fide. Eo tẽpore quo poſſeſſio recuperatur quis debet eſſe bone fidei: alias nõ procedit bone fidei preſcriptõ. ſiue recuperetur extra iudicium ſiue per actionẽ perſonaleȝ ſiue per interdictum. h. d. ¶ No. ex hoc fine ꝙ etiam quãdo res reſtituitur auctoritate iudicis requiritur bona fides. ¶ Cõtra. ſ. de noxa. l. ⁊ generaliter Sol. vt dixi. ſ. de acq. poſ. l. pomponius. §. ſi iuſſu: ⁊ de dã. infec. l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. ¶ Opp. ꝙ imo ei cui reſtituiᷓ detur acceſſio: vt . d. §. ſi iuſſu. Glo. fatetur ſi eẽt bone fidei: ſȝ forte nõ ſufficeret: q2 reſtituẽs nõ fuit bone fidei: et ſic cũ eiuſ poſſeſſio ſit vitioſa nõ debet dari acceſſio: vt. d. §. ſi iuſſu. ¶ Quero qd ſi deiectus recuperauit poſſeſſionẽ incõtinẽti. dic vt. l. qui poſſeſſionẽ. ĩ. de vi ⁊ vi ar. ¶ Quero vtrum hoc qd nõ vſucapit cõputatur in intereſſe[b]. Glo. ꝙ non cõtrarium no. ĩ. de vi ⁊ ui ar. l. i. §. qui vi deiectus Dy. dicit aut modicũ tẽpus reſtabat: ⁊ ſic loquitur illa. l. aut nõ modicũ: ⁊ loqᷓtur hic glo. arg. ſ. ti. i. l. rerum mixtura. §. labeo.

Qui ſciens. Qui ſciẽter emit ab eo cui ẽ iterdicta adminiſtratio a iudice vel a lege nõ preſcribit. h. d.

Procurator. Malicia procuratoris nõ nocet emptori bone fidei. ſecus ſi procurator colludat. hoc dicit. ¶ Op. ꝙ dñiuȝ ſit tranſlatũ in emptorem vt. l. diligenter. in prin. ſ. mã. ⁊ iõ nõ procedit preſcrip. So. res vẽdita nõ erat domini: ſed putabatur. vel dic ꝙ vere erat dñi: ſed procurator in vendendo exceſſit fines mãdati. q2 fuit mandatũ ꝙ venderet certo precio: ⁊ iõ emptor pſcribet contra dñm. hoc tamen intellige ꝙ procurator decepit emptoreȝ faciendo ſibi dici ab aliqbus fidedignis[c] ꝙ habebat plenũ mandatũ. alias nõ eẽt iuſtus error: q2 debuit mandatũ videre ⁊ iſpicere: ut. l. qui cũ alio. ĩ. de reg. iur. ⁊ de inſtito. l. ſed ⁊ ſi pupillus. §. ꝯditõ. vel dic ꝙ habuit mãdatuȝ ſimplex tamẽ malicioſe vendendo non tranſfert dñiuȝ: q2 ſemper in mãdato videᷓ exceptus dolus: vt. ſ. man. l. pe. §. ſi. ita tȝ hic glo. quod tenementi. qd patet verum ex ſi. huius. §. quãdo ipſe ſciuit ⁊ colluſit etiam male fidei. iõ q2 emit ab eo quem ſcit nõ habere mandatũ comprehendens iſtud. alias eẽt bone fidei: vt. ĩ. e. l. ſi. Sequenteȝ . §. vide per te.

Ex. l. ſequenti.

¶ An emẽs a ludente ſit in bona fide. vide in ſi.

d **Si quis cum ſciret.** Qui emit ab eo quẽ ſcit conſumpturuȝ p̃ciũ: bone fidei eſt: niſi ſciat eum cõſumpturȝ in aliquẽ certũ malũ vſum[d] hoc dicit ſm verũ intellectuȝ. ¶ Op. ad ſi. l. antequã ſit iterdicta adminiſtratio põt alicui alienare: vt. l. iul. §. i. de cura. furio. ⁊ no. ĩ. de ꝟbo. ob. l. is cui bonis. So. dicit glo. hic pp iſtam cauſaȝ erat huic bonis interdictum. Alij dicunt etiam ſi non eſſet interdictum per. l. ꝙ ſi minor. §. fina. ſ. de mino. ⁊ . l. ſi vero. §. ſi adoleſcens. ſ. manda. dicit glo. ꝙ ille leges loquuntur in minore: ⁊ ſic tenet prima ſo. ꝙ hic erat interdictum bonis: ſed ſȝ hoc quis excipiet iſtud: niſi cum idem eſſet vbiqȝ. certe non video dic ergo ꝙ in prin. loquitur quãdo aliquis emit ab eo quẽ ſciebat precium cõſumpturũ: ſȝ ignorabat in quo uoluit cõſumere vtruȝ male expendendo vel perdendo ex negligentia vel qualiter Finis vero loqᷓtur quãdo emit ab eo quẽ ſciebat ꝯſumpturũ in aliquẽ maluȝ vſuȝ certuȝ: vt q2 procurator nus dabat meretrici. cũ enim cõtrahendo delinquat nõ ualet cõtractus: ⁊ eſt male fidei. facit. ĩ. de fideiuſ. l. ſi a reo. in ſi. ⁊ qd dixi. ſ. ti. ij. l. cũ vir. Et iõ diſtingue. aut qs emit ab eo quẽ ſciuit conſumpturũ: ⁊ tunc aut erat ei ob hoc interdictum bonis: ⁊ tũc nõ ualet cõtractus nec trãſferᷓ vſucapiẽdi conditio: ut. ſ. l. prima. §. qui ſciẽs. ⁊ . ſ. ti. ij. l. ſi ab eo. Aut nõ erat interdictuȝ: ⁊ tũc aut erat minor: ⁊ nõ ualet quod agiᷓ eodẽ mõ: vt. l. ꝙ ſi minor. §. fin. ſ. de mino. ⁊ . l. ſi ꝟo. §. ſi adoleſcẽs. ſ. mã. Aut erat maior: ⁊ tunc an ſciebat eũ ꝯſumpturuȝ: ſed ignorabat in quem uſum: ⁊ valet ⁊ eſt bone fidei: ut hic in prin. Aut ſciebat eũ in aliquem certum malum uſum debere conſumere: ⁊ non ualet: vt hic in ſi. ⁊ ſic videtur intellexiſſe hanc. l. Jac. de are. facit ad predicta. ĩ. de uer. obliga. l. is cui bonis. ¶ Quero[e] quid de eo qui emit ab aliquo exiſtente in ludo. Rñdeo qui

a ¶ Longum tp̃s. vide qd dixi p[o] bar. i. l. nõ fateᷓ. de ꝯfeſ. ⁊ bal. i. l. i. i. iiij. col. de cõfeſ.

b ¶ Intereſſe ſi deieci pſcribentẽ de fundo adeo ꝙ ñ pſcripſit: an ad h̃ itereſſe teneaᷓ. adde bal. i. l. i. i. iiij col. C. de ãna. exce. ⁊ qd no. Cy. i. l. ſi de poſſeſſiõe. C. vñ vi. ⁊ hic no. ſeqᷓ lud. ĩ. l. ſi ꝯſtãte. § quotiẽs. ſol. ma. ⁊ h̃ adde qd no. p bar. ⁊ doc. p[o] glo. in. l. iij. §. labeo. ſ. de acq. poſ. ⁊ no. ãg. ĩ. l. ſi is q reȝ ꝯmodaſſet. i . §. i. ĩ. de fur.

c ¶ . §. procurator. aliqb[o] ſidedignis iuſtus error eſt credere fidedignis. alias dȝ qs mãdatũ oñdere ad hoc vid q dixi. i. l. i. i pñc. ſ. de eo p quẽ fac. erit. ⁊ vide no. ĩ. e. l. i teſtat[o] ⁊ not. bar. i. l. de pupillo. § . ſi qs ipſi. i. viij. q. i ſi. ſ. de op. no. nũc. bal. i . l. iudicia. C. de rei vẽ. io. an. ⁊ do. an. i c. circa. de iure patr. AD. de qñ credẽdũ ſit fidedignis ab. ꝯſil. xciiij. ij. lib.

d ¶ Si qs cũ ſcirȝ. malũ vſũ. ⁊ no. ſm ang. ꝙ lȝ qs mutuans ſtatim ꝯſumpturo in certum malum vſuȝ nõ hẽat actionẽ: vt h̃ ſi tñ debitoꝝ ſol. creditori ꝯſũpturo ſtatim in maluȝ vſum liberaᷓ ita dicit ang. no. p illũ textuȝ in. l. ſi cũ dotẽ. §. i. ſol. ma. vide ibi do. io. qui aliter loqᷓtur et ſaluat dictuȝ ang. hic vno caſu.

e ¶ Quero et de materia. vide late et pulchre per bar. in rubr. de cõ. ob turcãȝ ⁊ qd no. dicit inno. in c. q2 pleriqȝ de imu. eccl. late p do. io. poſt alios in c. clerici. de vi. ⁊ ho. cler. qd eſt ca. pe. ⁊ ibi p gloſ. io. an. ⁊ alios qd de mutuante ad ludũ Et do ſlo. C. de alea. i. l. i. in ſi. diſtinguit prout hic diſtiguit bar. in emente p hic allegata. ⁊ an vincẽs ad ludũ dicatur hẽre ex cã lucratiua. itẽ an poſſint pdita ad ludũ reuocari p ſilios pdẽtiᷓ tanqȝ alienata in fraudẽ creditoꝝ vid bal. i. l. i. i ſi. C. ſi qd i fraudẽ patrona. per io. andre. in addi. ſpec. in ti. de ob. ⁊ ſolu. in rub. in pn.

ADDE φ Jo.an.ibi nihil ꝺ ꝓdictis tagit:ſʒ ſoluʒ de illo q mutauit illi quē veriſimiliter ſciebat male cōſumpturū, qui tñ melio ri cōſilio ductus bñ expēdit an mutuans hēat act. ⁊ de illo q accepit mutuo in ludo et ex iteruallo promiſit reſtituere uel recepit ſponte precep tuʒ iudicis de ſoluendo: ibi hec uide.

a Uod vulgo. procuratori meo. ad hoc vide quod habetur in.l.ij.§. ſi ꝓcur.⁊ qꝺ ibi dixi.ſ.e. Alexāder de Jmol.

b Lienaʒ.c.ſi.ad de qꝺ no.Bald.in.l.ij.C.ne de ſta.defunc.

c ¶Tu diſtingue.addꝺ qꝺ no.bar.in.l.nō ſolum.§.morte i ſi.xv col.de oper.no.nūci. Et qꝺ no.marie per glo.i.l.ſi rē quā mihi.§.ſi.ſ.de euic.⁊ qꝺ no.bar.i.l.aut qualiter.i ſi.ꝓnci.j.quod ui aut clā.⁊ qꝺ no.Bar.i.l.celſus.in.v.col.ſ.de uſucap.⁊ bal.i.l.ſup long.i ſi.ij.col.de preſcrip.lō.tēp.⁊ bar.in.l.naturaliter.ſ.ꝺ uſucap.i.iij.col.p Jmol.no.poſt do.an.in.c.ſi.de preſcrip.

¶Pro herede.Rūica.

ſoluit ꝑcium ludenti nō ſoluit oio cōſumpturo: quia forte vincet:⁊ ideo diſtinguit.aut vendidit colluſori:⁊ nō ualet ɔtract⁹ nec teneſ de euictione:quia ſil delinquūt:ut.l.ſi.§.ſi.j.quaꝝ re.act. nō da.⁊ qꝺ no.H.⁊.l.φ ſi minor.§.ſi.ſ.ꝺ mino. aut vēdidit alteri ⁊ ualet. ar.ſ.ꝺ aleato.l.ſi.§.ſi.

q **Ui ob pactionē.** Dñs pōt uſucape partū ancille furtiue ab alio φ̃ a ſeruo manumiſſo ſubtracte:⁊ p ſeruū dño tradite.h.d.quod declara.ut.j.l.proxima.

s **Eruus.** Dñs pōt uſucape partū ancille a ſuo manumiſſo ſubtracte⁊ ſibi tradite.h.d.¶Oppo.ſ.de uſucap.l.ſequiſ.§.de illo. Sol.princi. illius.§.corrigiſ:ut ibi pʒ.qꝺ nō placet:ut ibi dixi.ideo diſtingue notabiliter:ut hic in glo.

q **Uod uulgo.** Juſtiſſima cā erroris i ti. ꝑ emptore tribuit cām uſucapiēdi. hoc.d. ¶Et no.φ ſatis eſt ſi trado ſeruo uel ꝓcuratori meo.[a] Jdeʒ ſi patri uel ei cui ſum heres:ut dixi in.l.celſus.ſ.titu.ij.¶Oppo.ſ.eo.l.ij.in ꝓn. Solu.hic eſt error iuſtiſſimus.allegaui iſtaʒ.l.φ animus retinēdi poſſeſſioneʒ inducit acquiſitionem poſſeſſiōis.nā vere cū ſeruus tradidit queritur dño ſi dñs ante queſitum ſibi putaret.

m **Jſſo.** No.φ lʒ poſſeſſio ñ ſit vacua nō impediſ uſucapio. qꝺ dic ut dixi in.l.celſus.ſ.de uſucap.

¶Ex.l.ſequēti.

¶Qñ nūciatio no.ope.interrūpat ꝑſcriptiōeʒ.

a **Lienam.** Nūciatio no.ope.nō interrūpit ꝑſcriptōeʒ ſoli.h.d.qꝺ no.ꝓpter iura canōica in quibus ſupueniēs bona fides interrūpit ꝑſcriptionē:ut extra de ꝑſcrip.c.ſi.[b] ⁊ de reg. iur.c.poſſeſſor.li.vj.⁊ hoc φ nō ſit malefidei p talē nūciationē:tʒ Jnn.extra de maio.⁊ obe.c.dilecti.¶Oppo.C.de ꝑſcripti.xxx.an.l.ſicut:⁊.l.cū notiſſimi. Sol.hic nō fuit nūciatū p executorē ſm glo.ſed certe idē ſi p executorē facta fuiſſet iſta nūciatio quia leges ɔtrarie loquunſ de citatiōe p quā ceſſat negligētia dñi.hic de alia nūciatione. Preterea hic loquiſ in ꝑſcriptiōe longi tpis:ut dixi.ſ.e.l.ij.in ſi.¶Op.C.de rei ven.l.ſi fundū. Sol. ut in glo. Tu diſtingue[c] aut talis denūciatio fit ante apprehēſam poſſeſſionē:⁊ facit quē malefidei ut ibi.aut poſt: ⁊ tūc aut eſt eā adeptus ſine iuſto ti.ex cā lucratiua:⁊ tūc facit aliqueʒ malefidei:ut.l.item veniunt.§.petitaʒ.ſ.de peti.here. Aut eam adeptus eſt iuſto titulo ⁊ bona fide et non nocet:ut hic.

i **Ateſtate.** Qui emit ab aliquo tanφ̃ negocioꝝ geſtore uel ɔiuncta ꝑſona eſt malefidei niſi credat eū habere mādatū.h.d.⁊ no.bñ.¶Oppo.diciſ hic crediđiſſet.ɔtra.ſ.e.l.ij.in ꝓn.So. dic ex iuſta cā ſi facit ei dici a ꝑſona cui debebat credere vel oſtēdit mandatū reuocatum:ut.j.p lega.l.ij.⁊ qꝺ dixi.ſ.e.l.qui fundū.§.ꝓcurator. Opp.quia abñs nō deſijt poſſidere. So.ut i gl.

¶Pro herede. Rubrica.

¶Ex.l.ſequenti.

¶Qualiter in hoc tit.ſumatur pro herede:ibi. Quero. Et quis ſit ille qui uſucapiat ꝑ herede ⁊ qd ꝑſcribat uide verſ.ſequētibus.

d Ro herede.q̃ro.vid bal.in.l.hereditatis.C.in quib⁹ cauſis long.tēp.preſcrip.ceſſ.

p **Ro herede.** ¶Opp.j.pro le.l.ea res.So.ut in gl.¶Quero⁹ qliter ſumaſ in hoc ti.ꝑ herede:⁊ dicit gl.φ ſumiſ uno mō qñ qs eſt heres ꝟe:⁊ tunc loquiſ iſte ti. qñqʒ putatiue:⁊ hoc mō ſumiſ lex ꝑ herede.ſ. de peti.here. ita dicit gl. rubrice.Sʒ i eo φ dicit glo.φ putatiue pōt ſumi duob⁹ modis.vno mō φ iuſto errore ſit ductus:⁊ tūc quo ad iſtū ti.ſufficit:ut.l.nō ſolū.§.i.ſ.ti.iij.ſʒ i.l.ꝑ herede.ſ.de peti.here.habeſ ſiue iuſto errore ſiue iniuſto aſſumiſ.¶Quero qd ſi putat eū uiuū qui ē mortuus.dic ut in glo.¶Quero qs ē ille q uſucapit ꝑ here.⁊ Marti.dicebat:qa heres rem quā defunctus nō pōt uſucape ꝓpter malā fideʒ ex ſua ꝑſona pōt.ſʒ glo.rep̄hendit eū in.l.i.C.e.⁊.l.pōponius cū qs.ſ.de acq.poſ.⁊.l.an vitiū.j.de diuer.⁊ tēp.ꝑſcrip.⁊ breuiter i glo.enumeranſ caſus i qbus pro herede qs pōt uſucape: ⁊ dic ut glo.¶Quero que ꝑſone uſucapiāt ꝑ herede:⁊ dic φ extranei.non ſui: ⁊ tñ dic ut glo. ¶Quero qd ꝑſcribaſ ti.pro herede.an hereditas tota uel res particularis: ⁊ gl. dicit φ hereditas nō: quia ē ius:ut.l.nihil.j.de verb.ſig.⁊ incorpales res nō ꝑſcribunſ:ut.l.ſeruus.§. incorporalis.ſ. de acquiren.re.dota.ſed ſingulares uſucapiuntur iure ſeruitutis ⁊ preſcribunſ:⁊ vide iſtā glo. que optime loquitur:⁊ tene menti.

q **Ui legatorum.**

Quod uulgo. [e] Per hunc.§.dicūt quidā colonū poſſidere.ſʒ dicūt ɔtra.l.nō ſolū.§.i.de uſucap. ⁊ hoc qꝺ dicit naturalis itellige de detentatiōe: ¶Jtē ibi ciuilis ⁊c̄.ꝑ hoc dicit Dy.duas poſſeſſiones eſſe.ſed dic ut dixi.ſ.de acquiren.poſ. .l.i.in.ij.q. principali.

e Ui legatorū.§.qꝺ uulgo. Dy.dicebat iſtuʒ tex.nō eē alibi ut refert bal.in.l.licet.C.de acq.rē.poſſeſ.ipe allegat aliuʒ.

¶Ex.§.ſequenti.

¶Quando exiſtentia ſui heredis operetur cuʒ is habeat coheredem:ibi.Uenio ad.

Filium quoqʒ. Primo quero de rōne hui⁹.§. Et rō eſt colligēda ex iſto tex.⁊ ex ɔtinuatiōe ꝑcedentiū.dictū ē.ſ.φ nemo pōt ſibi mutare cāʒ dñij.ſubijcit filiū quoqʒ:⁊ ſic exēplificat.iō adde ad tex.ibi viuo patre ſubaudi.nec ſibi pōt mutare cāʒ poſſeſſiōis:dicēdo ſe de nouo heredē patris:⁊ hoc ē dñm ⁊ poſſeſſorē:qa ante erat ut.l.i ſuis de lib.⁊ poſth.ſm Ja.de are. ¶Op.j.pro ſuo.l.pe.§.penl.Rñ.ut ibi uidebitis:qa ibi fuit ab hr̄de ɔfirmata. ¶Scđo op.j.ti.i.l.i ſi.Gl. que eſt hic ponit multa ꝟba pro ſo.⁊ ibi in.l i.§. .i.examinabo.j.ti.pxi.¶Uenio ⁊ op.extra glo. diciſ hic φ eſtimabat naturalē poſſeſſiōeʒ penes eū fuiſſe. Cōtra qa fili⁹ ſm iſta tpa nec ciuilr nec naturalr poſſidet:ut.l.poſſeſſio.§.i.ſ.de acqrē poſ.Sol.qꝺ ammō diciſ poſſidere fili⁹ ⁊ quodā mō diciſ filius dñs:ut.l.i ſuis.ſ.de lib.⁊ poſth. nō tñ prope poſſidet:ut.l.poſſeſſio.§.i.¶Uenio ad verſ.cui ɔñs eſt:ut ſi fili⁹ ⁊c̄.Cōtra:qa exñtie ſui heredis nihil opatur qñ ſibi datus ē coheres ut.l.apud iulia.§.i.ſ.ad trebel.ſi ergo cū datus eſt ſibi coheres habeſ ut extraneus videſ φ poſſit pro herede uſucape.Huius ɔtrarij timore dicunt quidā φ pro parte coheredis nō pōt uſucape:pro ſua ſic:et uide iſtā glo.que incipit coherede.ſʒ pro ſua uſucapit:et idē i.l.nihil.C.eo. Sʒ qualiter rñdemus ad op.φ exiſtentia ſui heredis nil opatur cū quis habeat coheredē.Rñ. tunc nō opatur exiſtentia ſui heredis in his que ex teſtamēto depēdent:ſʒ in his que extra teſtm̄ veniūt ſic:ut.C.de iure deli.l.ſi fratris:⁊ dixi.ſ. de uulga.et pupil.l.ſi filius qui patri.Uel dic φ exiſtētia ſui heredis nil opatur ſi nō adijt uel nō

a ℂ.§.Filiuz quoq; dicūt idē adō bar. in repetitiōe .l.in ſuis.in vij.op.de liber.⁊ poſth.

ℂPro donato.

Rubrica.
b Pro
do-
p na-
to.§

Si paṫ filio morte cōfirmaṫ. vide h̃ late qñ dōaṫ filio quō cōfirmaṫ donatio morte patris donātis ⁊vide q̄ nec donatio cauſa mortis p talē cōfirmationē nō eſt v̄a donatio. ideo nō eget inſinuatione nec ēt reqritur aditō hereditatis ſ; Ang.⁊ glo. ibi i.l.pe.§. fi.ō.titu.i.⁊ bar.j.pri.et vide bal.i.l. filio.C.fam. herc.⁊i.l.ij. de inoffi.dona.⁊Bal.ēt .C.eo.l.irritā ubi oio vide ⁊an poſſit reuocari. vide q̄ dixi poſt bar.i.l. frater a fratre.i ult.col. de ↄdi. Ide.⁊ de iſinua. adde bal. in autē.ex teſtō in.iij.col.C. de coll. tex.i .l.añpe. C.ō dona.iter virū. vtrū aūt dōatio fcā p patrē filio ō re aliena cōfirmeṫ morte. bal.ꝙ ſic in.l.fi.C.e.⁊ ibi Bald.refert bar. hic tenere ꝙ iſta donatio confirmata morte nō trahaṫ retro etiam quo ad fructus i re aliena.cuiꝰ ↄuū t; ibi bal. ſ; ego ñ repio Bar.hoc tenere hic nec alibi.

e ℂSed magis legatum vide q̄ dixi. .ō.e.l.in p̄n. pꝰbar.⁊bal. i.l.fi.C.e. et bar.i.l.ſeqñſ qō.de le.iij. ⁊bal.i autē.

imiſcet.ſed ſi imiſcet opaṫ.nec ꝓcedit uſucapio cu; aliena iactura ut uſucapiat ꝓ herede: ut.l.ſi is qui .j̄.de furtis.ℂQuid ſi fuit filius emācipatus qd.i dicūt idēa: ⁊ ſic faciūt hic loqui:et aſſignāt rationē:ut in gl. q̄ v̄a nō ē:ut.l.nō ſolū.§. .i.ō.de uſuca.l.cū heres.qua; glo.alle.nil facit.

p **Leriq;.** Ibi ꝓ herede ide; in putatiuo iuſto errore: ut.l.nō ſolū.§.i.ō.de uſuca.al's ſecus.facit qō no.ō.de acqui.poſ.l.interdū.§.i.in prin.

c **Onſtat.** Glo.dicit ꝙ q eſt heres tñ ſi ē indignus nō uſucapit ꝓ herede.ſ; nō credo iſtā glo.verū dicere:qa heres ē nec pōt ei ꝑuatꝰ opponere ꝙ ſit idignus:ut.l.is ↄſter.§.i.ō.fa.herc.⁊ ibi no. glo. Pone ergo in eo q nullo mō ē capax:ut in dānato in metallū ⁊ heretico.de qbus dicit i.§. legari.iſti.de leg. S; quid ſi iuſto errore credit ſe capacem.dic ut.j̄.pro legato.l.nemo.

Pro donato. Rubrica.

p **Ro donato.** ℂOp.de.l.celſus.ō.de uſuca.Sol.nō ſufficit falſa opinio friuola:ſed iuſta ſic:ut.l.ij.ō. de ſol.ℂOp.de.l.in edibꝰ.ō.de dona.So.ut i glo. ℂEx.§.ſequenti.

ℂAn procedat uſucapio in re donata filio a patre:ibi. Et ideo.

Si pater filio. Iſte ē difficil'.§. ℂOp.ꝙ uſucapiaṫ ꝓ donato:qa donatio facta a p̄re filio morte ↄfirmaṫ:b ut.l.ij.C.de inof.do.⁊.l.dona.C.de dona.iter vi.⁊ vxo.Huiꝰ ↄtrarij timore h̃.§.h; duas lec.ꝑncipales.una ꝙ nō donauit ſimpl'r ſ; ↄceſſit in peculiū.tūc nō ↄfirmaṫ morte:ut.C.fami.her.l.certū:⁊ iſta ē clara ⁊ uera.Sed ↄtū ad iſtā.l.ↄtinet diuinationē.iō.ij.lec.ē ꝙ hic donauit ut bñ merito.iō ↄfirmaṫ morte:⁊ ſic ut extraneo.Ad ↄriū rñ.ꝙ nō uſucapiṫ ti.ꝓ donato: ut ex tūc a die donatiōis.ſ; ex nūc a die ↄfirmatiōis: ut.l.ſi p̄r.C.de ioff.do.ℂS; ad iſtō op.ꝙ talis ↄfirmatio retrotrahiṫ:ut.l.dona.C.ō dona.iter vi.⁊ uxo.S; glo.rñdit ꝙ quo ad fructꝰ retrotrahiṫ:nō quo ad uſucapionē ⁊ dñiū.Uel dic cū de vſucapiōe tractaṫ q̄ ē odioſa : nō retrohiṫ ne qs locupletareṫ cū aliena iactura:ut.l.deniq;.ō.ex qui.cau.ma.ſ; gl.in.l.ſub ↄdi.j̄.de ſolu.dicit ꝙ etiā quo ad dñiu; trahiṫ retro.ſ; male dic̄:ut ibi dixi:⁊ ſic remanet ſm hāc ſo.ꝙ uſucapiṫ ꝓ donato a die ↄfirmatiōis.ſ; hoc videṫ ↄtra mētē huiꝰ .§.⁊ iō retēta hic eadē lec.al'r ſoluit gl.ꝙ p̄r mutauit uoluntatē.Hoc eēt ve; p.l.ſi p̄r.j̄.eo.ſ; cōtinet diuinationē: uel dicit glo.ꝙ nō ↄfirmabaṫ ſm iſta tpa:ſ; hodie ſic:⁊ idē t; in.l.ſi p̄r.j̄.eo.ſ; Cy.t; ↄtrariū i.l.iij.C de ioff.do.⁊ꝓbat: qa donatio fcā iter uir.⁊ vx.ↄfirmaṫ:ut.l.cū h̃ſtatꝰ.ō. de do.iter ui.⁊ uxo.ergo idē multomagis in patre ⁊ in filio. Preterea ego ꝓbo.donatio facta filio ↄfirmaṫ eo facto ſui iuris emācipatiōe:ut.l. dona.§.p̄r.ō dona.ergo eadē rōne morte:ut.l. mulier.in p̄n.ō.ad trebel.C.de iſti.⁊ ſubſti.l.iij. cū ſi.ℂQualiter ergo ſoluemus.dic ꝙ l; cōfirmeṫ morte:tñ nō uſucapiṫ ꝓ donato ut h̃. Rō ē quia nō eſt ꝓpe donatio ſ; magis legatū:c ut.l.i donatiōibus.C.ad.l.fal.nec eſt ꝓprie legatu; ꝑ oia:ut.l.ſequēs qō.ō.de leg.ij.⁊.l.res.C.de dona.iter vi.⁊ vx.⁊ iō p̄ſcribiṫ ex quaſi ti.ꝓ legato. non enī eſt uere legatū:nec uera donatio.hoc t; glo.ō.ti.i.l.ij.§.fi.⁊ iſtud tene.ℂOp.j̄.ꝓ ſuo.l. penul.§.pe.Sol.ibi in filio emācipato ſm una; lec.⁊ uerā in ſe.h̃ in filio in ptāte. ℂOpp.extra glo.iſta lec.p̄ſupponit ꝙ p̄r donauit filio ut bñ merito.ergo valuit donatio ſtatī:vt no.C.de inoffi.teſta.auc̄.vñ ſi parēs.Sol.illud ve; ſm hodierna iura ſm q̄ filijs queriṫ ex cā aduēticia. ſ; illud qō h; filius ꝓpter eiꝰ merita ⁊ ſeruitia q̄ vere p̄ceſſerūt h; ex ſuis opibus:⁊ ſic eſt aduēticiū ut.l.cu; op;.§.i.C.de bonis que li.⁊ ſic loqṫ dicta auc̄.vñ ſi parēs.l; glo.al'r videaṫ ſentire ⁊ nō bñ.C.de coll.l.ſi dona.ſecus ſi merita nō p̄ceſſerūt.tūc idē hodie qō olim.¶ Et iō i iſta materia diſtingue:qa queris an ꝓcedat uſucapio i re donata filio a p̄re.tūc aut donauit filio emācipato ⁊ ꝓcedit uſucapio ti.ꝓ dona.qa valet donatio: ut.l.pe.j̄.ꝓ ſuo.ſm unā lec.aut donauit filio exiſtenti in ptāte:⁊ tūc aut ut hr̄et in peculio:⁊ tūc nō ꝓcedit uſucapio ti.ꝓ donato.hic ē caſus in hocꝰ.§.ſi v̄o tanq̄ extraneo:⁊ tūc aut donauit ſibi ut bñ merito ⁊ p̄ceſſerūt merita:⁊ ualet donatio ⁊ ꝓcedit uſucapio ꝓ donato:ut no.i auc̄. vñ ſi parēs.C.de inoffi.teſta.aut nulla merita p̄ceſſerūt:⁊ tūc aut p̄r emācipauit eū in uita ⁊ ꝓcedit a tpe emancipatōis ꝓ donato:ut.l.donatio .§.p̄r de dona.Aut eū nō emācipauit:⁊ tūc aut queris an ꝓcedit uiuēte p̄re ⁊ nō ꝓcedit ut hic. Aut patre mortuo:et tūc aut p̄r mutauit uoluntatē:⁊ nō ꝓcedit:niſi heres p̄ris ↄfirmauerit:ut .j̄.eo.l.ſi pater.Aut p̄r in eadē uolūtate pſeuerauit:⁊ tūc uſucapit a tpe mortis nō ti.ꝓ donato uere.ſ; quaſi ti.pro donato uel quaſi ꝓ legato: ut no.in.l.ij.§.fi.ō.ti.i.ℂQuero qd ſi pater dixit in inſtr̄o dono tibi filio ut bene merito : quia multa p̄ceſſerunt merita an ualeat:quia ſic aſſeruit.certe nō niſi ꝓbetur.tex.eſt in.l.ſi forte.j̄.de caſtren.pe.⁊ glo.in.l.ſi donati.C. de coll.

s **Is qui.** Cōteſtatō fcā quo ad vnū nō interrūpit preſcriptionē quo ad aliū.ſ; quo ad illū ſic. .h.d. ℂEx.l.ſequenti.

ℂAn ſi ſint duo quorum unu; ꝓdeſt aliud nocet inſpiciatur qō proſit:ibi. Uos.

s **I uir.** f Si cōcurrit error iuris cu; errore facti nō ipediṫ uſucapio.h.d.hec.l.ℂOpp.gl.a diuiſiōe aut iſte putauit dona.nō ualere:⁊ ſic fuit malefidei. aut putauit dona.ualere et errauit in iure.ergo nullo caſu uſucapit. Gl.ſoluit optime.ego dico ꝙ putauit donatiōe; ualere:⁊ ſic fuit error iuris in genere.Itē errauit:qa putauit rem donantis cum eſſet aliena ex hoc errore facti in ſpē.ſequiṫ ꝙ nō eſt error iuris in ſpē:qa uere valebat donatio facta de re aliena:et ſic recte putabat hoc caſu donatione; ualere:et ſic ꝓcedit uſucapio.vide glo.que incipit opp.⁊c̄.ℂSed ↄtra hoc oppo.ō.ꝓ empto.l.ij.§.ſi a pupillo.ſcōo rñſo ubi erat error iuris in genere.Itē in facto et tñ non procedit uſucapio.rñdet glo.mirabiliter ꝙ hic error iuris vinciṫ ab errore facti:ibi ſecꝰ. Et vinciṫ hic:qa uere res erat extranei.vñ donatio ualuit in illa re putatiua: ⁊ ideo iuris error uicitur in hac re:quia nō eſt error in iure uere:qa v̄e donatio ualet.ſ; in.§.ſi a pupillo.nō eſt ſic:qa ſiue res ſit pupilli ſiue extranei uenditio nō ualet:ut .l.magis puto.ō.de re.eorū.vñ error facti errorem iuris nō facit ceſſare.uide gl.ibi vinciṫ.ergo ⁊c̄.¶ Uos videtis ꝙ ſunt duoꝭ quorū unū prodeſt aliud nocet et inſpicitur qō prodeſt. ℂCōtra.ō.ad ſyll.l.ſi quis in graui.§.fi.cū.l.ſeq.ubi inſpiciṫ id qō nocet.Hic ſic.qñq; id qō ꝓdeſt ē tante potentie ꝙ obfuſcat et uincit id qō nocet. tūc inſpicimus id qō ꝓdeſt:ut h̃:et.l.nō itelligiṫ

ex teſtō.i.iij. col.de col.⁊ .l. filie.i. iij. col.C.fa.he.

d ℂIn hoc .§.adde bal. i.l.fi.C.eo.⁊ firmat h̃ ange.p glo.h̃ ⁊ p.ll.ibi allega.ꝙ ubi v̄e merita p̄ceſſerūt ut icōnēti ſit valida donatō ꝙ ſi v̄e merita nō p̄ceſſerūt qñ donatur propter merita nūq̄ etiā morte ↄfirmeṫ. allegat gl.in.l.ſi dona. C. de colla.l; glo. hic ⁊ alibi teneat ↄuū.videlicet i.l.penul.§.filium .ō.ti.i.et ibi vide Bar. ADDE que poſui in.l.ij. .ō.de dona.

e I uir. s iſta eſt no.l.vi de bal.C.de rei vē.l.nullo.adde etiā Bal.in.l.vēditioni.C.ꝑ empt.

f ℂSūt duo quādo duo quorū vnu; ꝓdeſt ⁊ aliō nocet qō inſpicitur viō qō ſcripſi ſingulariter ſecūdū bal.i.l. ſocietatiſ.§. arbitrorū in v̄.quero qd ſi eſt dictum .ō.ꝓ ſocio.⁊ qō ſingulariter no.bal.i .l.ſi qō decurio.C.ō fal.⁊ mod.in.c. conſuluit in fi.de uſuc.

.§.ſi quis palã.ĵ.de iure fiſci.ſi vero id qϭ nocet
vincit id qϭ ꝓdeſt.tũc inſpicim⁹ id qϭ nocet:uel
dubitaꝛ.tũc ſubdiſtingue aut effectus vni⁹ põt
ſeparí ab alio:ꝛ ſepatur:ut.l.relegatoꝝ.§.ſi.de
iter.ꝛ releg.ſi vero nõ põt ſepari inſpiciꝛ qϭ no/
cet:ut.d.l.i.in ſi.cũ.l.ſe.ſ.ad ſyll.ꝛ.l.ij.§.ſi a pu
pillo.ſ.pro emptore.De huius.l.materia tãgiꝛ
per Cy.in.c.poſſeſſor.in antepenul.q.extra de
reg.iur.li.vj.ꝛ p cy.C.ð uſuc.ꝓ empt.l.vẽditor.

I pater. Videꝛ ꝙ confirmetur
morte nec ratihabitio
heredis aliqd opeꝛ:ut.l.ij.C.de ioſ.do.
Dicit glo.ꝙ olĩ nõ ꝯfirmabaꝛ qϭ reprobaui tibi
.ſ.e.l.i.§.i.Dic ergo ꝙ pater mutauit uolunta
tẽ quã pſumo mutatã ex eo ꝙ filiã exheredauit:
ꝛ hoc uult dicere.l.ꝓ donato.quaſi dñs nõ põt
manumittere:ſʒ deſinit uſucape.dicã eadẽ rõne
nõ poterit rẽ in ſacꝝ dedicare.ſʒ poterit obliga/
ri reſpectu ſui quaſi dñij:ut.l.ab eo.ſ.de pign.

Pro derelicto. Rubrica.

C Cõtinua p teipm:ꝛ vide glo.que dicit ꝙ ha/
bere pro derelicto hʒ vim dona.ꝓ quo vide qϭ
dicam.ĵ.de ſtipu.ſeruo.l.quod ſeruus.

N pars. [a] Quod iuris eſt
ð toto quo ad to/
tũ idẽ iuris ẽ ð parte quo ad partẽ:
ſed nõ eſt idẽ iuris de parte quo ad
totum. hoc dicit tene menti.

Empronius. Qui dene/
gat alimen
ta ꝛ alij tradi mãdauit videꝛ ꝓ derelicto
hr̃e.h.d.Et ti.ꝓ legato hic poſitũ vide p teipʒ.

Pro dote. Rubrica.

C Ex.l.ſequenti.
C Titulus dotis an ſit lucratiuus uł onerosus:
ibi. No.Et in uenditione oĩum bonorũ uel do
natiõe nõ trãſferꝛ dñiuʒ abſqʒ traditiõe:ibi.Cõ
tra.Et an cuʒ tradiꝛ res in dubio dicaꝛ fieri aĩo
transferendi dominium:ibi.Contra hoc.

Itulus. [b] Si res deꝛ in do/
tẽ vĩr uel ſpãſr ma/
trimõio ꝯcto uſucapiꝛ ꝓ ſuo niſi ex/
preſſe ſit actũ ꝙ nõ trãſeat dñiuʒ: ni
ſi matrimõio ꝯſummato:ꝛ hoc ſiue
res deꝛ eſtimata ſiue ineſtimata hoc.d.cũ.l.ſeq.
No.tex.ibi.ꝛ nihil ꝛc̃.ꝛ ibi.ſi nõ tñ euidẽter ꝛc̃.
No.tex.in ſi.ibi:qa nulla dos ſit.¶ No.ꝙ ti.ꝓ
dote equiparaꝛ ti.pro emptore:ꝛ ſic videꝛ titu/
lus onerosus qϭ videꝛ eſſe verũ:ut.l.ex.ꝓmiſſio
ne.ĵ.de act.ꝛ obli.hoc tñ intellige ꝙ ẽ onerosus
reſpectu uiri cui daꝛ in doteʒ a muliere.reſpectu
uero mulieris quã pater uel extraneus dotat eſt
titulus lucratiuus.reſpectu uiri eſt onerosus:ut
.ſ.dixi:ꝛ pro onere matrimonij accipit:ut.l.ꝓ
oneri⁹.C.de iure do.Hãc diſtictionẽ põit tex.
.l.ſi.§.ſi genero.ĵ.de his que in frau.cre.tetigi
anno in.l.meuio in ſi.ſ.ſol.ma.ꝛ tãgiꝛ in.l.ij.C.
que in frau.cre.C Itẽ no.ex ſcðo dicto ꝙ nõ eſt
differẽtia an res ſingulares uel oĩa bona deꝛ in
dotem.¶ Cõtra hoc opp.ꝙ ſit differẽtia:qa qñ
traditur vĩr tranſit dñium ſine traditiõe:ut.l.ij.
.ſ.pro ſolu.Glo.dicit ꝙ quidã dicũt ꝙ hoc eſt
verũ de dñio:ſed de uſucapiẽdi ꝯditiõe ſecus:
ſed Jo.[c] dicit ꝙ nõ audet dicere ꝙ dñium tran/
ſeat in vſibus ſine traditiõe:ut.l.ij.ſ.ꝓ ſoc.Rñ/
de tu:quia glo.nõ rñdet.dic ꝙ ibi ſpeciale in ac
tione ꝓ ſoc.ꝛ ſic no.ꝙ lʒ in actiõe ꝓ ſoc.trãſeat
dominiũ oĩum bonorũ ſine traditiõe.tñ in vẽdi/
tione ꝛ donatiõe oĩum bonoꝝ non trãſit domi/
niũ ſine traditiõe.quod no.ꝛ tene mẽti.C Ter
tio no.[d] ꝙ qñ tradiꝛ res in dubio videꝛ fieri aĩo
transferẽdi dñiuʒ:ut ibi.ſi tñ non euidenter ꝛc̃.
ꝛ.l.dotis fructus.§.ſi.ꝛ.l.ſe.ſ.de iure do.¶ Cõ
tra hoc oppo.de.l.cum pater.§.pater pluribus
.ſ.de leg.ij.ubi ĩ dubio videꝛ tradi cauſa cuſto/
die.ita ibi dicit tex.cũ glo.Rñ.in dubio pſumiꝛ
tradi cauſa trãſferendi dñiuʒ ſi pcedit ꝯtractus
habilis ad transferendũ dñium.ſecus ſi aliqua
cauſa inhabilis ad transferendũ dñium pcedat
dicam plenius.ĵ.de ſolu.l.ſi ſub cõditione.ubi
glo.tangit.C Item no.ꝙ dos nõ põt eſſe ſine
matrimonio:ut hic ꝛ.l.ſi.C.de dona.añ nupt.
C Item diciꝛ[e] hic ꝙ ſi quis putat eſſe matrimo
nium cũ nõ ſit ceſſat uſucapio.Contra.l.iij.pro
ſolu.Sol.hic errore iniuſto.ſecus ſi iuſto.

I eſtimata. Hic dr̃ ꝙ ſi añ
nuptias res tra/
datur nõ uſucapiaꝛ[f].C Cõtra.ſ.l.ꝓxĩa
ubi ante nuptias uſucapit ti.pro ſuo. Hic ſunt
opi.una Rug.que dicit intelligo hãc.l.ſm illam
qñ tradidit ſub ꝯditione dñium nõ trãſeat:niſi
ſecuto matrimonio.ſecus ſi ſimplr:ut.ſ.l.ꝓxĩa.
C Cõtra hanc opi.videꝛ.l.ij.§.ſi ſub ꝯditione
.ſ.pro emp.Rñ.Rug.ibi nõ uſucapit ti.ꝓ em/
ptore:ſed ti.pro ſuo.uel ibi ꝯditione expſſa.hic
in tacita.pma eſt verior.Alij ut Azo dicunt ꝙ lʒ
fuerit ſimplr tradita tñ nõ uſucapit ti.aliquo:et
eſt ratio qa in cõtractu emptiõis ꝛ venditiõis re
quiriꝛ bona fides duob⁹ tpibus[g].ſʒ ante extãteʒ
ꝯditionẽ nõ eſt titulus.ideo nõ põt hr̃e bonam
fidẽ:ꝛ ſic nõ uſucapit.Cy.ꝛ oẽs moderni tenẽt
opi.Rug.nã non põt uſucapi.ſ.ti.pro emptore
ſecus ti.pro ſuo:ꝛ eſt ratio:qa pcedit cõtractus
habilis ad transferendũ dñium ut eſt cõtractus
cõditionalis qui eſt habilis ad dñium transferẽ
dum.hoc tenent per.l.ſi ſub cõditione.ĵ.de ſo/
lu.hoc tenet Cy.hic ꝛ Cy.C.pro dote.l.i.
C Ex.l.ſequenti.
C An cõi diuidũdo preſcribatur minori ſpacio
.xxx.annorũ.Et an p poſſeſſiõem fundorũ diui/
ſim longo tpe inducaꝛ diuiſio.Et qualiter itel/
ligatur ſtatutum ꝙ diuiſio poſſit peti:nõ obſtã/
te curſu alicuius temporis.

Ve ſilic. Etiam res preſcripta
uel uſucapta in iudici/
um diuiſorium non venit.h.d.C Et ſic
no.ꝙ per quandam ꝯñtiam pſcribitur cõi diui.
minori tpe.xxx.annis:ut gl.dicit.C Quero qd
ſi accipiẽs ſciebat res eſſe cões.Rñdeo ſi uellẽt
allegare eſſe preſcriptũ rei nõ poſſet ꝓpter ſcien
tiam rei aliene.ſed ſi uellet allegare diuiſioneʒ ꝛ
probare p preſumptionẽ:quia unũ fundũ poſ/
ſediſti pro ſolido:ꝛ ego alium lõgo tẽpore.tũc
diuiſio preſumiꝛ:ut no.C.cõi diui.l.pe.Ideʒ ſi
idẽ fundus eſſet ꝓ diuiſo poſſeſſus.qϭ ſatis pla
cet.C Ultimo ex hac.l.no.ꝙ ſi ſtatutuʒ dicit ꝙ
diuiſio poſſit peti non obſtãte curſu alicuius tẽ/
poris quod debet intelligi durante cõione.ſec⁹
ſi preſcriptum eſt dñium cũ ſi.allegatis in glo.ĵ.

Pro ſuo. Rubrica.

C Ex.l.ſequenti.
C Qualiter intelligatur titulus pro ſuo ꝛ quot
modis accipitur titulus pro ſuo.uide in ſi.

C Circa hanc Rubricam glo.dicit aliqua qu.
examinabo infra.l.ĵ

PPP ij

C Pro de
relicto.Ru
brica.
a N pars
a ad iſtũ ti
tulũ vi
de qϭ legiꝛ
ꝛ no.i.l.iter
dũ.§.i.de ac
qui.poſ.ꝛ p
uiſio hui⁹ ti.
uolẽtis hñtẽ
reʒ ꝓ dereli
cto perdere
dñiuʒ nõ hʒ
locũ ĩ re deſ
ta.l.q agros
C.ð oĩ agro
deſer.li.xi.ꝛ
ibi bar.ꝛ bal
dus i.l.rẽ q
nobis.de ac
qui.poſ.Itẽ
nõ hʒ locũ ĩ
hereditate
vacãte ꝙ ſi
at occupãtis
ſm bal.i.l.q
ſe patris.in
.xij.colũ.C.
vnde liberi.

C Pro do
te Rubrica.

b Itulus:
t ꝛ ad hãc
.l. vide
bal.i.l.i.C.
eodeʒ.
c C Sed Jo.
dicit.Adde
bar.i.l.et iõ
de ꝯdi.fur.ꝛ
qϭ not.in.l.
.iiij.ꝓ ſoci.ꝛ
no.ꝙ imo.i
.l.de diuiſio
ne.ſol.matri
allegat iſtaʒ
glo.hoc mõ
ꝙ lʒ añ tradi
tionẽ nõ trã
ſeat dñiũ rei
dotalis ĩ ma
ritum:ut ibi
no.hoc etiaʒ
erit veruʒ ſi
bõa vniuer
ſaliter danꝛ:
ut hic in gl.
bal.i.l.i.C.
de act.ꝛ ob.
li.in pe.col.ĩ
viij.q.tʒ gl.
hic ꝙ ĩ actõ
ne ꝓ ſocio ſit
ſpãle ꝙ tran
ſeat dñium
abſqʒ tradi
tiõe.ſecuſ in
alijs uniuer
ſalibus.tex.
eſt ꝛ etiã h tʒ
bal.in.l.q ti
bi.C.de his
q a nõ dño:
ꝛ in.l.i.C.ꝓ
dote ꝛ Bal.
C.ð iure do
tiũ i.l.nulla
ꝛ in.l.ſi.§.ꝓ
terea.ꝓ illuʒ
tex.eo.titu.
d C Tertõ no
ta.adϭ bart.
in.l.ſi ꝯſtãte
i.ij.q.iiij.qϭ
principalis.
ſolu.matri.ꝛ

vide bal.i.l.
.i.C.e.
e C Itẽ diciꝛ
et vide qϭ le
giꝛ ꝛ no.per
tex.ꝛ glo.et
valde no.i.l.
ꝓculus.aliaſ
incipit ancil
la.ſ.de iure
dotium.
f I eſtia
s ta.ſi uſu
capiaꝛ.
vide Bal.in
.l.i.C.e.
g C Duobus
temporibus
in uſucapiõe
pro emptore
requiriꝛ bo
na fides duo
bus tempori
bus adde.l.
ſi exiſtimas
.ſ.ꝓ ſolu.et
bal.in.l.ſup
long.ĩ pma
col.C.ð pre
ſcri.lõg.tẽp.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

℄ Pro ſuo. Rubrica.

a Ro ſuo poſſideẜ: ⁊ uide bal.l.ij.in.viij.q.C.de ſer. vbi.dicit ꝙ poſ
p ſidēs in dubio p̄ſumiẜ poſſidere ꝓ ſuo in corpalib⁹ in incorpalibus
aūt etiā ibi uide ꝑ eū.tu vide an in dubio p̄ſumaẜ qs poſſidere pro
ſuo ꝑ bal.i.l.poſt ſniaȝ i.iij.col.C.de ſentē.⁊ vide bar.h in fi.⁊ quot mo-
dis ſumaẜ titulus ꝓ ſuo. vide bal.no. i.l.ſi ego.§.partus.ff.de publi.

b ℄ Oppo.ꝙ ptus.adde i. iſtis bal.in.l. ancille. i.vj. op.C.ꝺ fur. ⁊ i.l.ſi ego.§ ptus poſt gl. .ff.de publi.

c ℄ Et teſtis ꝓbat. No.ꝺ teſte dicente ꝙ qs poſſedit pro ſuo: ⁊ tanq̄ȝ ſuo: ſȝ qd ſi diceret tenuit ⁊ poſſedit ꝓ ſuo ⁊ tanq̄ȝ ſuo.vide glo.in.l.ſi qs intētione ꝺ iudi.⁊ iſtis adde no.i.l. qdā i ſuo.de cōdi.inſti. et bar. hic ſeqẜ hic Ange.dicēs ꝙ reqriẜ ꝙ ipſi deducāt aliquē titulū veꝝ uel putatiuū: et ego addo in no. i.c. illud i fi.de p̄ſupt. ⁊ idē tȝ h raphael ⁊ do.ꝺ rota ſua deciſio. ccclxxv. ⁊ bal. in addi. Spec.i ti.de ꝺpoſito .§.i. in.v.pone in rei vēdi.⁊ qȯ no.āg.⁊ imo la i.l.ſi luſſa. .§.diui.ꝺ le. .i.⁊ do.An.i .c.cū ad ſedē de reſti.ſpol. dū q̄rit an ex poſſeſſiōe p̄ſumiẜ dn̄iuȝ.

d Jancil
s laȝ q̄ro qd per bar.i.l. ancille.C.de fur.

e ℄.§.Si pater.ꝓ hereꝺ an ti. ꝓ herede hēat locū i filio ꝑ bal.i .ꝺ.§.ſi pater ⁊ viꝺ ad iſtū tex.bal.i.l.ſi. .C.ꝓ dona.i .i.col. ⁊ ēt in .ij.col.ad fi. in ſing.q.qn̄ pater diuiſiſſet ſtipulātes ꝓ ſe ⁊ ſuis heredib⁹ an valeat talis diuiſio in uita patris q̄ ad nepotes ⁊ vide ēt ad iſtū tex.bal.i.l.ſi. .C.ꝓ dona.

Ro ſuo.

Pro ſuo poſſideẜ[a] qui poſſidet
p ex cauſis ex q̄bus de iure gentiū dominiū q̄ritur. Itē quocūq̄ȝ ti.poſſidet. Itē quilibet dn̄s.h.d.cū.l.ſeq. ℄ Op.ꝙ v.ſed ſi res.ſit ſupfluus.Sol.repetit idē ut aliq̄d addat. ℄ Op.ad.l.ij.h dr̄ ꝙ nata ex rebus alieno noīe poſſeſſis ⁊c̄. Cōtra: qa tūc habeo ſciam rei aliene.ergo ⁊c̄.ut.l.iuſto.§.ſi poſſeſſiōis.ff̄ de uſuca.Sol.huius ꝯtrarij timore glo.exponit: ut habes i ea ⁊ bene. tn̄ plenius dic alieno noīe.i.aliena appellatiōe.hoc eſt titulo ſpāli nō ti.ꝓ ſuo gn̄ali.ſm Ja.de are. ℄ Oppo.ꝙ partus[b] ⁊ fruct⁹ uſucapiaẜ titulo ſpeciali quo habeẜ ancilla uel fundus: ut.l.ſi.§.ut fructus.j.de his que in frau.cre.⁊.ff̄.de le.ij.l.ſi qȯ ex pāphila: ⁊ l.nō quocūq̄ȝ.§.iul.ꝺ le.i.⁊ de actio.emp.l.iul.§.ſi fructib⁹. So.ſi partus erat cōceptus tp̄e emptiōis eo.ti.p̄ſcribetur: ut i ꝯrijs. ſi poſt: ti.ꝓ ſuo: ut hic. ℄ Sȝ ꝯtra hoc op.ff̄.de euic.l.ſi p̄gnantē: ubi ⁊ tūc partus ꝯceptus nō eſt emptus.Sol.nō eſt ꝟe emptus: ⁊ iō actio ex ſtipulatu denegaẜ. ſed rei empte accedit. ideo actio ex empto hȝ locū: ut.l.venditor eo.ti.⁊ ti. ꝓ emp.⁊ uſucapiẜ: ut.l.eū qui edes.ff̄.de uſuc. Itē op.ꝙ ptus poſtea editus hoc ti.uſucapiaẜ ut.l.nō ſolū.in pn̄.ff̄.de uſuca.⁊ de pub.l.ſi ego .§.partus.Sol.ꝙ ibi diciẜ ex eadeȝ cā intelligo remota: qa emptio fuit cā q̄re partū poſt editū uſucapiā ꝓ ſuo nō aūt eadē cā.i.eo.ti.ſȝ put referẜ ad partū tunc ꝯceptū ſtat ꝓprie. ℄ Itē oppo.quia actio ex empto hȝ locū etiā euicto partu poſt ꝯcepto: ut.d.l.vēditor ergo eadē ratiōe titulus ꝓ emptore.Sol.actio ex empto daẜ: qa īntereſt mea rē uenditā alienā nō fuiſſe. Intereſt aūt ꝓpter partū.ſic īntereſſe de partu vēit ꝯſiter. nō quia partus ēptus nec tanq̄ȝ acceſs rei ēpte ſȝ quia res empta fuit aliena: ut in uſucapiōe ti. ꝓ emptore. Nō poſſumus dicere: qa nō eſt emptus.ſȝ ti.ꝓ ſuo occaſione emptiōis. ℄ Quero qualr̄ ītelligaẜ ti.pro ſuo ⁊ quot modis accipiẜ titulus ꝓ ſuo. Rn̄det glo.tribus modis.ſed tertio mō nō eſt ti.uſucapionē parās: ut in glo.qȯ no.ſic ergo qlibȝ dn̄s ⁊ etiā maleſidei poſſeſſor qui poſſidet ut dn̄s: ꝯuertendo fructus in utilitatē ſuā poſſidet ꝓ ſuo: ⁊ ſic aduocatus facit poſitionē ꝙ talis poſſedit ꝓ ſe ⁊ pro ſuo tp̄e tanto ⁊ teſtis ꝓbat[c] ⁊ aſſignat rationē: qa vidit eū poſſidere ut dn̄m ⁊ fructus recolligere: ⁊ ſi nō ē ti. probatus uſucapionē parans: ſed eſt probatuȝ ꝙ non poſſidet pro alieno ſeu alterius noīe: ut conductor vel ſimiles: ⁊ l.ſequenteȝ vide ꝑ te.

℄ Ex.l.ſequenti.

℄ An ſcientia rei aliene vi poſſeſſe ſupueniens in re immobili impediaẜ uſucapioneȝ fructuuȝ.

Jancillam.

Iſta ē bōa lex: ⁊ facit diſtictio
s nē quā in multis gl.habetis.nō tn̄ i tex. alibi. ℄ No.ꝙ due qualitates ꝯtrarie non pn̄t eſſe i eodē ſubiecto.ibi. dū dicit neq̄ȝ idē ꝓ ſuo ⁊ clā poſſidere pōt. ℄ Op.de.l.iuſto.§.⁊ ſi poſſeſſiōis.ff̄.de uſuca.So.ibi ſupuenit ſcia rei aliene ſimplr̄ que nō nocet.h ſupuenit rei aliene.i. furtiue: ⁊ ſic cū illo mēbro habes plenā diſtictōnem. ℄ Op.de.l.clā poſſidere in pn̄.ff̄.de acq. poſ.⁊ l.de eo.§.ſeruū eo.ti.Sol.illō eſt veꝝ niſi ſuperueniat ſcīa rei aliene in initio furtiuitatis. ℄ Opp.C.de uſuca.trāſfor.l.i. Sol.reſpicitur initiū poſſeſſiōis: ut ibi: niſi ſuperueniat ſcia rei aliene ⁊ furtiue: ut hic.hoc aūt ītellige ſi ſupueniat rei furtiue: ⁊ eius a quo ſit ſurrepta.ſi enim ignoro dn̄m rei nō interpellaẜ uſucapio: ut hic expſſe diciẜ i tex. ℄ Quero[e] qd ſi ſupueniat ſciētia rei aliene ⁊ vi poſſeſſe loquor de re īmobili: an impediaẜ uſucapio fructuū. Credo ꝙ non: qa res īmobilis nō pōt celari. Un̄ eſt qd īputeẜ dn̄o cur poſſiōnē nō ꝑquirit ⁊ ab eo nō vēdicat ut.C.qn̄ ⁊ qui.q̄rta pars ꝺ le.ij. Cuȝ ergo nō ſit eadē ratio q̄ in re mobili: iſta lex nō hȝ hn̄ locū. ergo remanet regula: ut initiū ſpecteẜ: ⁊ ſic pōt intelligi.l.clā in pn̄.ff̄.de acqr.poſ.⁊ ſm hoc qȯ dixi i uitio furtiuitatis. Idē ſi ſupueniat ſcia alterius vitij realis circa rē mobilē eadē ratiōe.ſecus ſi circa rē īmobilē. ℄ Quero diciẜ hic ſi nō potuit denūciare qualr̄ hoc ꝯſtabit. Rn̄.hic denunciare intelligo ſi eſt in eodē territorio.ita ꝙ de facili fieri poſſit.nā cuȝ querere extra territoriū abſurdū eſt: ut in auc̄.de fideiuſ.§.i.collẜ.vj.

Si pater.

℄ Op.C.ꝓ hr̄de.l. nihil ⁊ l.ij.in fi.ff̄.ꝓ hr̄de.Sol. fateor ꝙ titulus ꝓ herede[f] nō hȝ locū: ut in cōtrarijs.ſȝ pro ſuo ſic.ut hic: ⁊ ſic vbicūq̄ȝ nō ꝓcedit titulus ꝓ herede hȝ locū ti.ꝓ ſuo. Gl.iſtud rep̄hendit: qa eēt imponere legē uerbis. Alij ꝙ erāt emācipati: diuinatio eſt. Alij dicūt ut gl.et bene ꝙ titulus ꝓ ſuo ꝓcedit tanq̄ȝ ex diuiſione īter eos approbata poſtea ratihabitiōe ſecuta: ut dicit tex. ℄ Op.ff̄.ꝓ dona.l.i.Sol.eodē mō .ſ.ꝙ nō hȝ locū ꝓ donato: ſȝ ꝓ ſuo diuiſiōe poſtea approbata. ℄ Op.ꝙ[f] ex diuiſiōe nō q̄raẜ ti.ut.l.cū ſolus.ff̄.de uſucap.Sol.fateor ꝙ non ſolū i parte q̄ habeẜ ut aliena habeẜ ti.ꝓ ſuo ex diuiſiōe in alia parte erit q̄ſi ꝓ donato: uel q̄ſi pro legato: ut di.ff̄.ꝓ dona.l.i.§.i.qȯ ꝓcederet alio inſtituto herede vl̄i.al̄s a ſeipo nō poſſȝ haberi quaſi pro legato et diuidendo videẜ inſtituere: ut.C.fami.hercīſ.l.quotiēs.⁊.ff̄.de here. inſti.l.ex facto: ⁊ de leg.i.l.quid ergo.la.ij.

℄ Ex.l.ſequenti.

℄ An exceptō p̄ſcriptōis ipediat lit.ꝯteſtatōeȝ

Sucapio.

Iſta.l.in prin.po
u nit vnaȝ rōnē bonam multū. In ſcōo rn̄ſo ponit aliā quā habuiſtis i multis locis. ℄ No.ꝙ uſucapio eſt introducta ut ſit litiū finis. ℄ Itē no.ꝙ i facto alieno eſt tollerabilis ignorātia.[g] ſecus in facto ꝓprio: ut.l.q̄ꝙ.ff̄.ad vellẜ. ℄ Quero utrū[h] exceptio p̄ſcriptiōis impediat lit.ꝯteſt.tex.videẜ ꝙ nō in.l.emptor.C.de p̄ſcrip.long.tēp. In ꝯtrarium videẜ in.l.i.in fi.ff̄ ad tertulẜ.⁊ l.trāſctione finita.j.de verb.ſigni. Guil.de cu.in.l.elegāter .§.i.ff̄.de ꝯdi.inde.dicit ꝙ īpedit lit.ꝯteſt.⁊ eſt caſus h ſm eū ſic inducēdo.ille exceptiōes que introducte ſunt: ut ſit litiū finis impediūt lit.cōteſt.ut ē trāſactio: ut.l.fratris.C.de trāſac. Idē in re iudicata ⁊ in iuramento.ſȝ p̄ſcriptio eſt introducta ut ſit litiū finis ut hic: ergo īpedit lit. ꝯteſta.Sed lȝ dictū ſuū ſit bonū: tn̄ dicerem ſic. qn̄q̄ȝ exceptio p̄ſcriptionis opponiẜ actiōi.vbi gr̄a nō potes agere: qa actio tua eſt pempta tēpore: ⁊ tūc īpedit lit.ꝯteſta.ut.l.oēs in fi.ubi dicit ⁊ p̄cipit ꝙ tale ius nō moueaẜ: ⁊ l.ſicut in fi.

⁊ in.l.ſuper longi.in.i.col.C.de p̄ſcrip.long.temp.⁊ ubi ceſſat ti.ꝓ herede an locū habeat titulus pro ſuo Bald.in.l.iudicia.C.de rei vendi.

f Oppo.ꝙ. ad iſta vide Bal.in.l.ſi.in ultima col.C.pro dona.

u Sucapio ignorātia.i facto alieno toleraẜ ignorātia fallit niſi fuiſſȝ
g ſepi⁹ de eo tractatū ſm bal.i.l.cū alienā.C.de le.i ult.col.alias limitatiōes vide plene ꝑ doc. i c.ab excōicato ꝺ reſcri. ⁊ vide bart.i .l.non fateẜ. de confeẜ.

h ℄ Quero vtrū: ⁊ qa in hac.q.ſūt varie opi. vide qȯ dixi in.l. vir bon⁹ ꝑ bar.iudi.ſol. ⁊ adꝺ bart.ꝑ illū tex.i.l.i. §.ſi.ff̄.ad tertul. ⁊ i.l.fratris.ff̄.ꝺ trāſact.⁊ bal.ꝑ illū tex.i.l.adiᵗos.C.ne de ſtatu defun. q̄ ē.l.i.⁊ i.l. ſi is qui.e.ti. bal.i.l.ſi. C. de edic.diui. in.x.col. no. bal. i.l. p⁹q̄ȝ liti.C.ꝺ pac. ⁊ poſſet limitari h doctrina iquātū dicerem⁹ hanc exceptōeȝ p̄ſcriptōis ipedire lit.igreſſuȝ hoc ēē verū i caſib⁹ in q̄b⁹ acqriẜ ꝑ p̄ſcriptioneȝ directū dn̄iū de q̄ dixi p⁹ bar.i aut.niſi triennalis. .C.ꝺ bo.mater. cum tūc agēs ius agēdi nō habeat p⁹ pdidit directū ⁊ utile dn̄iuȝ. ſecus ubi ſolū eſſet p̄ſcriptū utile ⁊ hoc uidetur tenere ludo.i.l.ſi finita.§.iul.i pn̄ci.ꝺ dā.iſec. qȯ tene mēti ſi ē veꝝ. Addo ꝙ exceptio p̄ſcrip.in criali ipedit ꝓceſſuȝ ſi oppōaẜ ſȝ bal. i.l. q̄relaȝ ad fi.C.de fal.⁊ iſtiẜ adꝺ bar. i.l.oēs.C.de p̄ſcripti.xxx. an. ⁊ bal.i.l. ſi is q.C. ne de ſtatu defunc.utrū āt p̄ſcriptio excludat ipo iure uel ope excep.viꝺ bal. ⁊ Ang. i.l.j. .C.ſi aduerſuſ cre.⁊ barto.h ⁊ ꝑ eundē i.l.oēs. ꝑ illū tex.C.de p̄ſcri.xxx.an

quid in criminalib⁹. vi de Bal. i. l. querelā i fi. C. de falc. ⁊ hic adde baldū in autenniſi. C. ð bo. mater. ⁊ i. l. ſi. in. xiij. oppo. C. ð edicto diui. ADDE an exceptio preſcript. impediat lit. igreſ ſuꝫ Alex. cōſilio. cclxv. ij. lib.

.C. de preſcri. xxx. an. ubi dicit nulli mouēdi ⁊c. que verba non poſſent magis exp̄ſſe īpedire lit. ꝯteſta. Qñqȝ op. exceptio p̄ſcriptionis rei ſm̄. l. ſi quis emptōis. C. de p̄ſcrip. xxx. an. tūc ex virtute uerboꝝ illius legis nō impediret lit. ꝯteſt. ſed ex rōne poſita in hac. l. ⁊ p. l. trāſactiōe finita cuꝫ ſi. īpedit lit. ꝯteſt. qȯ intellige taꝫ in .p̄ſcriptione actoris ꝙ̄ in p̄ſcriptione rei: ſi opponaꝛ ad ꝓceſſum: ut ſi dico talē nō eſſe audiēdū uel agere nō poſſe uel lit. ꝯteſt. nō eē: qa actio eſt ꝑempta preſcriptiōe. Sed ſi opponereꝛ ad iuſticiā cauſe: ut ſi dico te ius nō habere uel me abſolui debere: quia ꝓſcripſi uel actio eſt ꝑempta: ⁊ tūc opponiꝛ in vim ꝑemptiōis: ⁊ tūc nō impedit lit. ꝯteſ. ita pōt intelligi. l. emptor. C. de p̄ſcrip. lōg. tēp. ⁊ l. eleganter. §. ſi qs poſt. de ꝯdi. inde. Ex ꝓpoſitione ergo ipſius excep. apparebit hoc. itē p̄dicta vera ſi ille qui talē exceptionē opponit eā paratus eſt in ꝯtinenti ꝓbare alˀs ſi habebit altiorē indaginē fieret ꝯteſ. reſeruata excep. ⁊ hic ē tex. exp̄ſſus: ⁊ glo. ſ̄. de iureiurā. l. nam et poſtea. in p̄n. ſic etiā pōt intelligi. d. l. emptor. Quidaꝫ tñ nitūtur. d. l. nam ⁊ poſtea. aliter intelligere. ſ. ꝙ interim nō conteſteꝛ lis qȯ nullo mō pōt facere: ut ex tex. ⁊ glo. euidēter colligiꝛ. pro quo facit. l. ille a quo. §. ſi de teſtō. ad trebel. ⁊ l. iij. §. ibideꝫ .ſ̄. ad exhiben. ⁊ ideo dico ꝙ ille qui dicit lit. cōteſta. nō eſſe p̄textu alicuius exceptiōis que req̄rit probationē dꝫ offerre ſe paratū ꝓbare incōtinenti. alˀs licite iudex ꝓnūciabit lit. ꝯteſt. eoipſo ꝙ actor negat illā exceptiōem eſſe veraꝫ: ut. d. l. nā ⁊ poſtea. Predicta dico in exceptōibus que cām reſpiciūt. ſecus ſi opponiꝛ exceptio ꝯtra ꝑſonaꝫ iudicis actoris ⁊ ſimiliū: quia iſtud añ oīa eſt examinandū in initio: ut. l. ulti. C. de excep. ⁊ de teſta. l. ſi q̄ramus: ⁊ qȯ plene dicā. ĩ. ti. i. l. quidam ꝯſulebant. Et intelligas incōtinēti: ut dicit tex. in. l. ſi is a quo. in p̄n. ſ̄. ut in poſ. le. ¶ Ultimo no.[a] ex hac. l. ꝙ edictū ſerui uel ꝓcuratoris mei uel ei⁹ cui ſucceſſi mihi tribuit iuſtaꝫ cām erroris qȯ ē no. ad ea q̄ dixi tibi. ſ̄. ð uſuc. l. celſus.

a ¶ Ultimo no. p bar. in .l. celſus. in ulti. colū. ſ̄. de uſucap.

¶ De re iudicata ⁊ effectu ſniarum: ⁊ de īterlocutionibus iudicuꝫ. ¶ Rubrica.

¶ Ex. l. ſequenti.

¶ An res iudicata dicaꝛ. ĩ. x. dies: ibi. Quero. Et qd ſi iudex appellatōis ꝯfirmat ſniaꝫ ex qua detur actio: ibi. Querit. Et que uerba debēt poni in ſententia ⁊ quid debeat pronūciare iudex appellationis vide circa ſi.

r **Es iudicata.** ¶ Op. ꝙ ſnia nō accipit finē imo īponit fineꝫ ꝯtrouerſie. ſo. dicit glo. accipit finē: qa ī ea eſt finis. Tu dic ꝙ tex. ſtat ꝓꝑe: ⁊ ītelligo ꝙ aliud ſit res iudicās. aliud res iudicata. Res iudicās eſt ipa ſnia ſeu act⁹ iudicādi ⁊ ſniandi: ⁊ hic īponit finē ꝯtrouerſie. ſed res iudicata eſt cauſa que finē ꝯtrouerſie a ſnia accipit. ⁊ h. d. iſte tex. ⁊ ſic ſnia eſt res iudicās. res iudicata eſt cā deciſa: ⁊ ideo habem⁹ in. C. ti. de ſen. ⁊ ti. de re iudi. que niſi eſſent diuerſa nō eſſent diuerſi ti. ut. C. de codicillis. l. ſi idem: ⁊ ibi no. lꝫ tex. ⁊ gl. qñqȝ vnū ꝓ alio ponat. ¶ Quero an res iudicata dicatur infra decē dies īfra quos pōt appellari. Quidaꝫ ꝙ nō: ut. l. elegāter. §. ſi qs poſt. ſ̄. de cōdi. inde. Glo. hic dicit ꝯtrariū. ꝓbaꝛ per dictū. §. ſi qs poſt ſi reſpicis ibi tex. totū: ⁊ ꝓbatur p tex. in .l. litigatorib⁹. C. de app. ⁊ glo. ibi tāgit. Canoniſte dicūt ꝯtrariū: ꝙ nō dicaꝛ res iudicata: niſi poſt decē dies: ut extra de ſen. ⁊ re iudi. c. qȯ ad cōſultatiōem: ⁊ habes tex. in. l. nr̄a. que utiꝛ illis ỽbis in. l. ſi fūdus. §. ſi ſit illi. ſ̄. de pig. ¶ Quid dicemus. rñdeo credo ꝙ iter nos et canoniſtas ſit diſcordia in equocatione. ſi eiꝫ aſſumiꝛ res iudicata ꝓ ipa ſnia ſeu pro cā deciſa: tūc dicit glo. nr̄a verꝫ: quia ſtatim eſt ſnia vel res iudicata. Si vero aſſumeres rem iudicatā ꝑfecte[b] ⁊ irreuocabiliter adeo ꝙ nō poſſit trāſigi. tūc uerū dicerēt canoniſte ⁊ nos idē ſentimus. ſi vero accipiꝛ res iudicata ꝓ effectu executiōis ſnie. tūc quidā eſt effectus iuris in quo a iure ſit executio: ut in īfamia: ⁊ tūc quia ſtatī infamat incōtinēti diciꝛ res iudicata ſimplr̄. Itē ðānatus ad mortē icōtinenti eſt ſeruus pene: ut. l. q ultio. ĩ. de penis: ⁊ l. ſi quis exheredato. §. irritū. ſ̄. de iniu. teſta. ⁊ l. furti. in p̄n. ſ̄. de his qui no. īfa. Quidā eſt effectus facti: ubi req̄riꝛ hoīs executio. tūc quo ad id nō diciꝛ res iudicata: qa interī nō pōt exequi: ut. l. .i. in p̄nc. ĩ. nil no. app. pen. cū glo. ſua. ¶ Querit glo. qd ſi iudex appellatiōis ꝯfirmat ſniam ex q̄ daꝛ actio. Et glo. remittit ad no. in. l. furti. i p̄n. .ſ̄. de his qui no. infa. melius p glo. ⁊ doct. in. l. eos. C. de appel. dic breuiter. qñqȝ iudex confirmat ſniam: qa pars nō eſt ꝓſecuta appellatiōeꝫ: tūc oriꝛ actio ex p̄ma ſnia. Qñqȝ ꝯfirmat ſniam cauſa cognita: qa repit bñ iudicatū eſſe: tūc oriꝛ actio ex ſcōa: ut dictis. ll. qȯ ꝓba. qa ſicut qs nō pōt decedere duobus teſtamentis factis ita ſup eadem cā due ſnie valide ferri nō pñt: ut. l. i. C. qñ ꝓuo. nō eſt ne. ſed ſi p ſcōm teſtm̄ confirmaꝛ p̄mum ꝯſtat ꝙ actio oriꝛ ex ꝯfirmante nō ex cōfirmato: ut. ſ̄. ad trebel. l. ſi qs p̄ore. inſti. q. mo. te. infir. §. ſi q̄s priore. idē ergo ē in ſnia. ¶ Quero que ỽba debent poni in ſnia an illa que hic: ⁊ certe iſta. ſ. ꝯdēno uel abſoluo uel equipollētia: ut. l. qd tm̄. §. ſi arbiter. ſ̄. de arbi. ⁊ l. ſi p̄tor. in p̄n. ſ̄. de iudi. ⁊ ð edil. edic. l. q̄ro ad tertulˀ. l. i. §. .i. ĩ. eo. l. in ſūma. ¶ Quero qd hꝫ ꝓnunciare iudex appellatōis. dic ut in glo. dixi plene in. l. cuꝫ apud ſemproniū. ĩ. iudi. ſol. ⁊ in. l. ſi creditor. §. cū de ſtatu. ĩ. de ſo. tangiꝛ p glo. ĩ. eo. l. in ſūma. in p̄n. Querit Dy. qd in ſnia arbitri: ⁊ dic ꝙ idē ſi ē emologata ſm̄ formā. l. in ſnia: ⁊ l. cū antea: ⁊ l. ne in arbitris. C. de arbi. ⁊ dicā in. l. ait p̄tor. in p̄n. ĩ. eo. ¶ Quero an ſnia interlocutoria trāſeat in rem iudicatā. dicā. ĩ. e. l. qȯ iuſſit. ¶ Quero quis mādabit ſniam executiōi. dicam. ĩ. eo. l. quod iuſſit: ⁊ l. a diuo. in p̄nci. ¶ Quero an ſnia abſolutoria ab obſeruatiōe[c] iudicij dicaꝛ diffinitiua. dicaꝫ. ĩ. de accu. l. ticia. ¶ Quero q̄re dicaꝛ diffinitiua: ⁊ tibi dicā in. d. l. ticia. ¶ Quero qualiter dꝫ hec ſnia diffinitiua ferri. rñdeo verbis dꝫ exprimi recitādo in ſcriptis: ut. l. ſi. C. de ſent. ex peri. reci. ⁊ extra eo. ti. c. ſi. li. vj.

b ¶ Perfecte. ADDE ꝙ ꝓ h fac ꝙ ꝯſuluit Ro. ꝯſili. cccxxiiij. ſi i reſcripto dicatur. Si tibi ð ſententia cardinalis legitime ꝯſtiterit parteꝫ dicti Io. nō audias niſi prius parito iudicato ꝙ ſi per appellatiōeꝫ ſnia eſt ſuſpēſa reſcriptuꝫ nō hꝫ vires i hoc ſed dꝫ ītelligi de ſēten. que trāſiuit in rē iudicataꝫ: ⁊ ſi diciꝛ qd opabitur reſcriptū dicit ipe ꝙ appellatōni delāte non poterit oppōi exceptio nullitatis et ꝙ in ſtatutis appellatione ſnie vēiat diffinitiua uoluit Car. cōſilio. lxxij.

c ¶ Ab obſeruatiōe ADDE pau. de ca. conſilio. cclxxvij.

¶ Ex. l. ſequenti.

¶ De quo iudice ītelligaꝛ hec. l. ibi. Quero. Et an ſi corā iudice ſeclari ſit oppoſita exceptio cognoſcenda p eccleſiaſticū poſſit terminū ſtatuere laicus ad illā probādū corā eccleſiaſtico: ibi. Fac. Et an iudex poſſit abbreuiare dilatiōes datas a lege uel etiā augere: ibi. Itē. Et q̄ ſunt cauſe pp quas poſſūt dilatiōes breuiari: ibi. Itē. Et qd ſi iudex breuiauit dilationem. l. ſine cauſe cognitione: ibi. Item q̄ro. Et an una dilatiōe pendente alia poſſit dari vide in ſi.

q **Ui pro tribunali.**

Hoc dicit in ſūma. Iudex pōt in ſentētia cā cognita tp̄s executiōis ꝓrogare uel minuere. idē ſi in ſnia nihil eſt dictū iudex q de executiōe cognoſcit facere pōt. h. d. Diuidiꝛ